

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

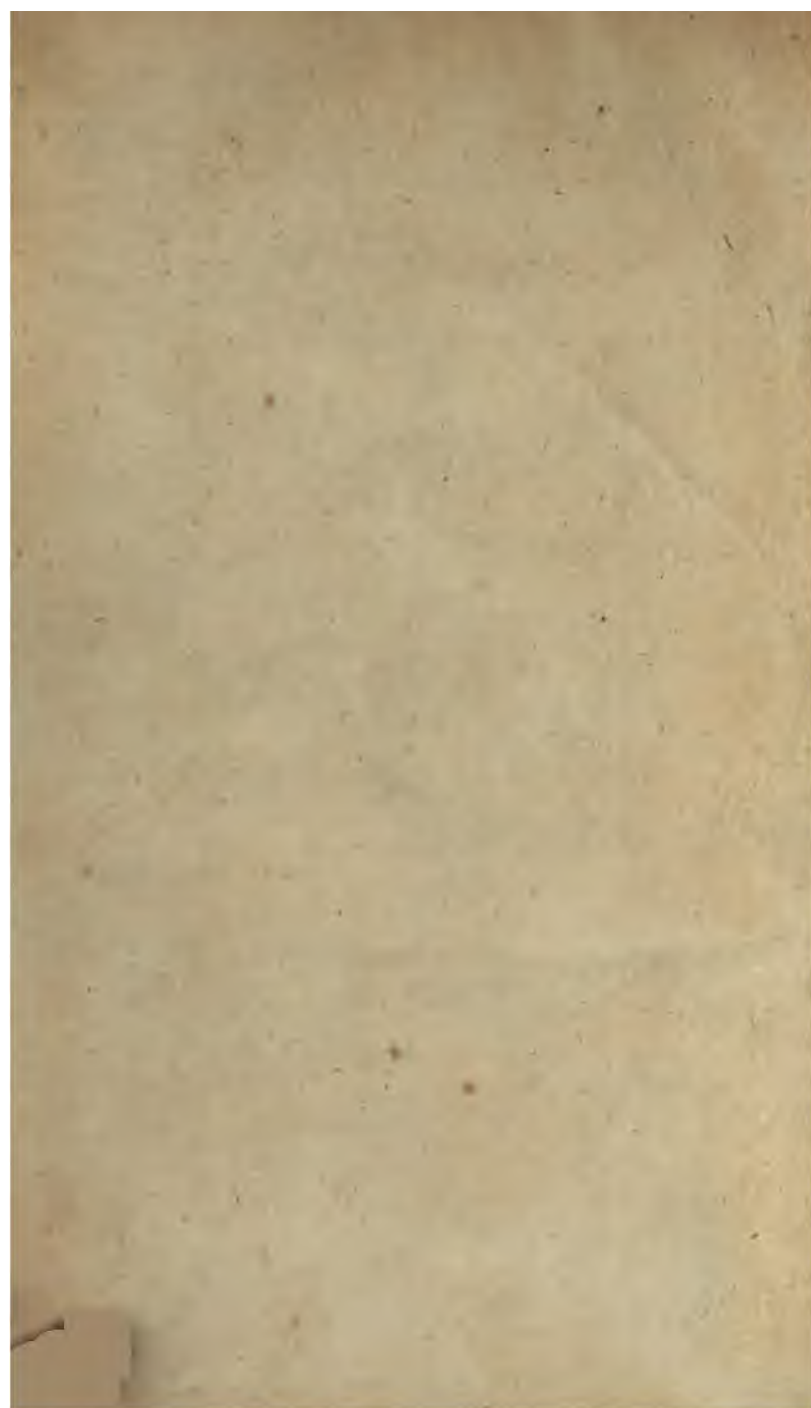
878.06
S449

STANFORD UNIVERSITY LIBRARY

SCRIPTORES
REI RUSTICÆ

VETERES LATINI

E RECENSIONE JO. MATTH. GESNERI

VOLUMEN QUARTUM

LEXICON
RUSTICUM

BIPONTI

EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS
CICIDCCLXXXVIII

Sc

878.08

S 44g

406211

STANFORD LIBRARY

LEXICON
RUSTICUM.

LEXICON RUSTICUM.

A.

ABIMA fructum ferre incipit vacca, Varr. 2, 1. a Menate libertus, Varr. 2, 8. a se instituit ipse, Col. 11, 1. ab aspectu decorus, Col. 6, 29. ab hinc, Pall. 4, 13. ab his leguminibus, *h. e. post*, Col. 2, 10. ab uno & viginti diebus exactis, Pall. 7, 5.

Abacus, Cat. 10. *mensa fructoria & coquinaria*. Ge. Alex.

Abiegna scobis, Col. 12, 43.

Abies Gallica, Pal. 12, 15.

Ablaqueatio nudavit radices, Col. 4, 14. adopertas (*int. ante ablaqueationem*) ostendit radículas, Col. 4, 8. ablaqueationis lacusculi, Col. 4, 8. *Malim ergo a lacu derivare hoc verbum, cum Georgio Alex. Beroaldo, quam a laqueis radicum, quibus liberantur arbusculae. ablaqueationis orbem fortius exaltare, Col. 4, 4. Ursin. coni. scrobem. Sed quidni orbem dicat illam aream, quae in ablaqueatione refoditur? Rotundum certe spatium ipsa stirpium & ablaqueationis natura desiderat. Quid quod Graecorum consuetudo γυρν, γυρῶν & γύρωσιν hic agnosuit? & ipse Moderatus 5, 9. altis gyris ablaqueari oleas praecipit.*

Ablaqueo. *Quid sit ablaqueare disertissime docet Col. 4, 8. vid. oblaqueo. ablaqueari vitem antiquissimum est, Col. 4, 29.*

pro Ablativis consequentiae, Nominativi, Veg. 2, 34. interdum animal despumatum remissus semel de palato sanguis non potest reprimi. An Graecismus est? Debebat certe animali despumato.

Ablegandum pecus a prato, Varr. 1, 47. cum ablegabuntur boves, Col. 6, 5.

Abnodare palmitem focaneum, *h. e. ablato illo vulnus levare*, Col. 4, 24.

Abnuat Saserna id ruris genus, Col. 3, 3. *h. e. respuit, damnat.*

Abolescit ficitatibus-vitis, Col. 3, 2. abolescunt, *quae Scriptt. R. R. Vol. IV.*

LEXICON

ex majoribus minora fiunt, ac tandem pereunt. Siccitatibus igitur abolefcunt uvæ, h. e. rugis contrahuntur, ac tandem succo omni deftitutæ decidunt. Idem verbum occurrit apud Lucretium 5, 732. & Virg. *Æn.* 7, 232.

Abominari, h. e. deprecari, Col. 6. Praef.

Aborigines solum mutarunt, Col. 1, 3.

Aborto. ne abortet, Varr. 2, 4.

Abrado dolabra acuta, Col. Arb. 10.

Abrotonites vinum, Col. 12, 35.

Abrotoni virga pro caprifico, Pall. 4, 10. macerati portione sedatur dolor ventris in pecudibus, Col. 6, 7. Veg. 3, 3.

Abscido fere *Lugdunensis*, MS. apud Palladium, & ita Jenson. & Bonon. cum *Commel.* 4, 10. ubi scindere rel. Sed abscidere arbores, Pall. 6, 4. absciditur messis, Pall. 7, 2.

Abfinthiatum conditum, Pall. 3, 32.

Abfinthides vinum, Col. 12, 35.

Abfinthium Ponticum, Cat. 159. Veg. 3, 28, & sæpe al.

Abfisto. nec abfistat id facere, donec &c. Col. 12, 19.

Abfolvit spiffitudinem olei fal, Pall. 12, 17. absoluta sunt liba, i. e. parata, fertig, Varr. 2, 8. absoluta tempestatibus dies, Pall. 4, 12. nebularum noctibus loca, i. e. libera, Pall. 1, 3.

Abftineo. abstinere pullos cibo & aqua, Col. 8, 5. significatio transitiva, curare ut abstineant, prohibere, coercere. Schætzg. si se imber abstineat, Pall. 3, 24. h. e. si non pluui. abstinetiffimus fomni & vini, Col. 11, 1. rebus Venereis, Col. 12, 4. abstineantur hordeo, Col. 6, 30. portione, Col. 7, 10. abstineatur a potu, Pall. 6, 7. abstinere debent, Col. 8, 5. abstinendus cibo bos, Col. 6, 7 & 9. ab humore, Col. 6, 26. abstinendæ cibis aves, Col. 8, 5. Talia plura dedit Barth. 19, 15. p. 992.

Abstrañum pro Concreto pon. vid. Acerbitas, Ariditas, Maturitas.

Abfumta ablaqueatione, Col. 5, 10. De hac phrasi dubitat Ponted. ad Col. Arb. 24. abfumtas vires refovere, Col. 2, 14.

Abunde fit dixisse, Col. 5, 3.

Abundo. si abundaverit parum cruoris, h. e. effluxerit, Veg. 3, 4 b. Ita abundavit sanguis per nares, Scribo. Comp. 47. in Abus Dativi & Ablativi non semper adhibentur. Scal. ad Varr. 2, 1. sed ex his equis qui nati pulli &c. h. e. equabus.

R U S T I C U M.

Ac etiam, Varr. 1, 47. Col. 9, 12.

Acacia nigra, Veg. 2, 34.

Acanthini caules, Col. 9, 4.

Acanthos imitatur pinea, Col. 10, 241.

Acapnon mel, Col. 6, 33. *acapnon mel etiam laudat Plin.*

11, 16. *f. 16. Strabo ἀκάπνιστον appellat l. 9, p. 400. genus mellis Atici, quod circa argenti fodinas confieret, idque dici ait ἀπὸ τοῦ τρώου τῆς σνευσίας, credo quod fumus non adhiberetur ad repellendas apes; quo aliquantum vitiari mel necesse est. cf. Harduin. ad Plin. l. c. ligna acapna vid. Cat. 130.*

Accedit propius ut non sit macra, quam ut sit jejuna, Varr. 1, 9. per gradus vindemia, Pall. 3, 9.

Accendere Venerem, Col. 8, 11. accendi æstatis vaporibus, Col. 9, 6.

Accessiones parvæ, Col. 1, 7.

Accipiter, Col. 8, 4 & 8. *MS. Lipf. ancipiter.*

Acclamationum verens bos, Col. 6, 2.

Acclives inter se crates, Col. 12, 15. acclivibus locis, Col. 3, 15.

Acclivitatis difficultas, Col. 2, 4.

Accommodare trapetum, Cat. 21. accommodantes opera temporibus, Col. 11, 2.

Accommodum digestioni, Pall. 8, 8. labori potius, quam velocitati animal bos, Veg. 3, 2.

Accubans non nisi sacris diebus cœnet villicus, Col. 11, 1.

Accuratio. ad omnem Accurationem, Veg. 1, 56. *h. e. accuratissime.*

Accurare victum & cultum, Col. 12. Præf.

Accusativus absolute positus pro ablativo, Cat. 90. palumbum recentem ut prensus erit &c. subaudi quod ad. vid. Perizon. ad Sanct. 4, 11 extr. add. Cat. 42. ligustici unciam, int. sume, vel simile quid, Col. 12, 57. Turis masculi unciam unam &c. Veg. 3, 42. pro nominativo, Col. 6, 3. eosque nemo dubitat, quin optimi sint. Sic e. c. etiam Caesar B. G. 1, 39. rem frumentariam, ut satis commode supportari possêt, timere se dicebant.

Aceo. si aceat vinum, Cat. 148.

Acerbitas, *pro urvis acerbis*, Pall. 3, 9.

Acerbæ uvæ, Col. 3, 21. *maturis opponuntur.*

Acervatim enectæ, Col. 9, 13.

Acetabulum. quantum acetabulum capiet, Veg. 1, 17. *add. 2, 53. Hemina signatur quarta pars, i. e. drachma quinta.*

L E X I C O N

decim. Bero. Idem verbum Catoni restituendum c. 102. pro cætabulum. Apud Vegetium saepe scriptum est accetab.

Acetum ut fiat, Col. 12, 5. acerrimum & pulcherrimum, Cat. 104. ficulneum, Col. 12, 17. laferpitiatum, Cat. 116, e malis, Pall. 3, 25. mulsum, Cat. 157. de piris, Pall. 3, 25. scylliticum ut fiat, Col. 12, 34. & Pall. 8, 8. e sorbis & piris, Pall. 2, 15. mellis aceto, Col. 12, 5. *Forte legendum aceti. Plin. 11, 15 pr. In omni melle quod per se fluxit, ut mustum oleumque, vocatur acetum. Hesych. ἀκν-τόν, κρᾶτιστόν. An etiam mellis aliquod acetum est, sive mel acidum? Certe prohibent quantum possunt mellarii, ne qua panis incidat mica, a cujus fermento scilicet effervesce & vitari mel putant.*

Achæi solum mutarunt, Col. 1, 6.

Achaica myrrha, Col. 10, 173. τὸ σμυρνέιον ita vocat, quod in Græcia nascatur. Dioscoride vero teste provenit in Bæotia, quæ etiam Achajæ nomine cum adjacentibus regionibus venit. vid. Cuper. in epist. ad Constant. Hugenum, quam profert Columbus ad Lætantium de M. P. c. 50. Schætzg.

Achanti unc. 6. Veg. 1, 10. inter suffimenta.

Acheloides *nympha* Pegasidum comites, Col. 10, 263.

Achrades pyri, Col. 7, 9. 10, 15 & 250. unde silvestres esse apparet.

Acina crassa, Col. 12, 43. *proprie igitur sunt folliculi, quibus vinacea celantur, Col. 11, 2. vid. Græv. ad Cic. de Sen. 15.*

Acina *pro ipsis baccis uvarum, ut arida & vitiosa, Col. 12, 39. corrugata, Col. 12, 39. corrupta, Cat. 112. Col. 12, 39. rugosa, Col. 12, 43.*

Acinaria dolia, Varr. 1, 22.

Acinaticium vinum, Pall. 1, 6. *Huius conficiendi rationem vid. apud Cassiodorum Var. 12, 4.*

Acinus. acini varii in una uva coloris, Col. Arb. 9.

Acnua *quid?* Varr. 1, 10. Col. 5, 1.

Acontizare ut possit sanguis, Veg. 1, 26 & 27. *h. e. profilire, emicare.*

Acopon thermanticum, Veg. 1, 43. *unguentum dolores leniens & calefaciens. add. 2, 11 & 54. Plinii etiam & Celsi vocem esse, docet Rhodius Lex. Scribo.*

Acorem facit hæc res, Col. 3, 21. concipit lac, Col. 7, 8. redolere, Col. 12, 18. acore vitatur lac, Col. 12, 13.

Acori libra, Veg. 3, 57. Pontici, Veg. 3, 79. *Descriptio*

R U S T I C U M.

pariter & pictura Dodonæi convenit cum eo, quem cives mei vocant Calmus. Sed calamum aromaticum male dici acorum idem confirmat.

Acquiescit vinea palo, adminiculo, Col. 4, 12.

Acratophorum, Varr. 1, 8. *vasis genus.*

Acredinem cepis tollunt nuces, Pall. 2, 15.

Acrimoniam brassicæ non potest ferre ulcus, Cat. 157.

Acris. Acre ut fiat vinumapidum, Col. 12, 5. acrior fol. Col. 11, 2. ignis, Col. 12, 19.

Acrus, a, um, *etiam dixere.* Acra radice, Pall. 9, 5. cum aceto non acro, Veg. 2, 7. aceti acri, Veg. 4, 28.

Acrifioneos amores, Col. 10, 205.

Acro vel acron. Acronis suilli usus, Veg. 3, 66. *it.* 4, 8. *add. Morgag.* 4, 43. ungulam de perna in simili re commendat Cat. 158.

Acrocolesium, Veg. 4, 12.

Acroteria, *al.* acrocolia, *quæ glossa est τῶν ἀκρωτηρίων, certe synonymum.* Veg. 2, 47. ἀκροκόλια, ἀκρωτήρια, *extrema aruum, manus, pedes &c.*

Acrusfolii vestes, Cat. 31. *Monet Popma in omiffis ista: Catonis Acrifolia arbor eadem est, quæ vulgo Agrifolium, Germanice Hulsen dicitur, habetque folia aculeata, & ob duritiem apta est vestibus; quod Plinius per incuriam non animadvertit, & Aquifolios reposuit. Sed vid. Aquifol.*

Actæonis μῦθος, Varr. 2, 9.

Actæus. Actæi mellis Hymetti, Col. 10, 386.

Actiones Mamillii, Varr. 2, 5 & 7. *h. e. formulæ, quasi quidam rerum agendarum modi. Vid. Formulæ.*

Actor, *servi genus, villico simile,* Col. 1, 7 & 8. *it.* 12, 3. *Sic forte etiam legendum Col. 6, 27. pro auctor. convenit providere auctorem industrium. Vid. Schætzg. ad Juven. 3, 719. Cort. ad Plin. Ep. 13, 19, 2.*

Actus primus villaticæ pastionis, Varr. 3, 11 *extr. conf.* 2, 9. 1, 26. 2, 10.

Actus agrimenforum quis? Col. 5, 1. minimus Varro- nis, *ibid.* quadratus, Varr. 1, 10.

Aculei calcis, Col. 8, 2.

Acumina seminum terræ infigenda, Pall. 2, 15. *acumi- ne deorsum verso ponuntur ossa Perfici,* Pall. 12, 7.

Acuminis strenui minister, Col. 1, 9.

Acuo. acuere palos, Col. 11, 2.

Acus granî, Varr. 1, 52. seminum, Cat. 37. fabaginum,

L E X I C O N

Cat. 54. substernendum gallinis, Varr. 3, 9. durissimæ, Col. 2, 10. mixto acere e frumento.

Acus mergendis sarmentis, Pall. 1, 43. *h. e. subula.*

Acutata bene sagitta, Veg. 1, 22.

Acutum cuprinum, Veg. 3, 2. *it. 1, 12.*

A. D. *ante diem.* Schætzg. ad Varr. 1, 28.

Ad medium complere, Col. Arb. 4. ad pabuli condimentum, Col. 7, 3. ad ischiadicos vinum, Cat. 123. ad alvum crudam &c. Cat. 125 sqq. * *Pro in. ad casas,* Varr. 2, 10. *Vid. de hac ratione Scheff. ad Petron. c. 61. * Pro ablativo instrumenti.* ad acutam cannam exseces, Veg. 3, 3. ad spongiam deterges, Veg. 3, 4. *Vid. Morgag. 3, 8. Ita* ad siphonem, ad cornu, 1, 10, 11, 17, 34, 45, 56. ad manum, Veg. 1, 47. ad colum colabis, Veg. 1, 56.

Adaggerare terram circa arbores, Col. 5, 11. *it.* Cat. 94.

Adamat partes suas orbis spiritus, Col. 10, 199.

Adapertas vites relinquere, Col. 5, 5. *Forte legendum etiam* adaptata Col. 10, 145, 239 & 261. *pro* adoptata.

Adaquare, Pall. 3, 33.

Adarce, Veg. 3, 48. 4. 28. ἀδάρεν, *spuma salsa concreta ad arundines.* v. Goræus.

Adaruit amurca, Cat. 98.

Addere, *h. e. indere, infundere, etiam de prima specie, cum nihil adhuc est in vase.* Varr. 1, 54. *it.* 3, 15. Col. 12, 22 & 57. *Pliniana plura damus ad Fabri thesaurum.* v. Adjicio.

Addubitare, Col. 3, 8.

Adduco. adducere ad utilitatem, Varr. 1, 20. *de bobus domandis.* adduci ad aratrum. Varr. 1, 20. adducunt te pedes ad mercatum, Varr. 2. Præf. adduci, *h. e. credere,* Col. 2, 1.

Adeps. adipis præfulsi, Pall. 4, 12. *sed MS. Sylb. præfulsæ, ut est etiam* Col. 6, 2. *Ita* leoninæ, *it.* ursinæ, Veg. 4, 22. porcina, Veg. 3, 47.

Adepta *pass.* Pall. 14, 126. *recepta, adoptata.*

Adfero, adflo. *vid.* Aff.

Adfrico. adfricare se arbori, Col. 7, 5.

Adfrio, Varr. 1, 57.

Adhærescunt Persica amygdalis, Pall. 12, 7. *h. e. infusa illis comprehendunt. Forte eundem intellectum habet* adhærentes, *ibid. paulo ante:* obruas diligentius adhærentes.

Adhiberi admistræ, Col. 6, 27.

Adjaceo. adjacere foribus, Col. 1. Præf. adjacens complexibus feminæ, Col. 12, 1.

R U S T I C U M

Adigere fissuram cuneo, Col. 5, 10. fissuram cuneum tedæ pineæ adigito *legi vult Urfin.* Forte librarii culpa intercessit; voluitque *Urfinus* in fissuram. adigi oportet lactentes ad matres, Varr. 2, 5.

Adicialis cœna, Varr. 3, 6. dicebatur convivium, quod pontifices, augures, & alii sacerdotes, in aditu honorum suorum populo dabant; quale describit *Macrobius* 2, 9. præter quem consulendi *Baccius de convivitiis* 1, 2, & *F. Urfinus ad Ciacconium de triclinio p. 175.* Unde aditiales dicere mavult *Grævius præf. T. XII. Ant. Rom.* cui lectioni favet *Coll. Ang. Politian.* Sic & apud *Plin.* 10. s. 23. is. 29, 14. habent libri scripti pariter atque excuss. Et hoc verius puto. Certe ἐτυμολογικώτερον est.

Adicio, de medicamentis vel cibus, ut addere, etiam ubi de prima aut una adeo specie sermo est, Col. 12, 3, 16, 21, 47, 54 & 56. Pall. 12, 22.

Adindito subscudes, Cat. 18.

Adinvicem, vid. invicem.

in Aditu, Col. 9, 15.

Adjugare vites, Col. 4, 17. *Auctoritates alia in Fabiano thesuro allatae.*

Adjutores, Cat. 21.

Adjutorio calami annecti debet, Pall. 4, 1. adjutoria se-nectutis, Col. 12. Præf.

Adjutrice data, Col. 12, 1.

Adjuvo. nisi stercus adjuverit, Pall. 3, 9. add. c. 18. & vid. Juvo. adjuvandas falices aquationibus, Pall. 3, 17.

Adlatrare locupletissimum quemque, Col. 1. Præf.

Admetiri vinum, it. admensum vinum resolvere, Cat. 148.

Adminiculo. adminiculari vinea ut debeat, Col. 4, 26.

Adminiculum viti contribuere, Col. 5, 8. adminicula fililia, Col. 4, 33. hominum, Varr. 1, 17. amminiculum scribunt omnes eddii Pall. 3, 24, 4, 9.

Administratio tempestiva harum rerum, Col. 11, 2. h. e. peractio.

Administro scenificium, Varr. 1, 17. initionem, Col. 11, 2. sementem, Col. 2, 22. vindemiam, Col. 11, 2. ubi est peragere. sed administratur mel in secundam mensam Varr. 3, 16.

Admiscet in sextariis singulis, Pall. 6, 16. & 8, 7. admiscet an futuri temporis? Veg. 3, 22 & 28. Vid. sub misceo. de Admissariis equis, Col. 6, 27. Pall. 4, 13. admissarius asinus, Pall. 4, 14.

L E X I C O N

- de Admissione (pecoris) videndum, Varr. 2, 1.
 Admissuræ idonei boves, Col. 6, 24. equi, Col. 6, 27.
 admissuras facere, Varr. 2, 4.
 Admissus, *a, um.* admissæ canes, Varr. 2, 9. *videtur enim h. l. legendum: quæ tunc admissæ, h. e. veris initio.*
 Admissum faciunt equi, Veg. 4, 7. admissu solis territæ talpæ, Pall. 4, 9.
 Admitto. quemadmodum admittant, Varr. 3, 9. *de gal-
 linis.* admisit ovibus arietes, Col. 7, 2. admittitur equæ,
 Col. 6, 37. Veneri, Col. 6, 37. admitti oportet vaccis tau-
 ros, Pall. 4, 11. *sed si vera est V. L. quam profert Schættg.
 ex MS. Vlit. ad Nemesian. 114. admittuntur tauris yaccæ.* ad-
 mittendi equabus admissarii, Pal. 4, 13. admittendis anse-
 ribus tempus, Varr. 3, 10. *add.* Col. 8, 14.
 Admixta aliqua re terra, Varr. 1, 9.
 Admodum nimia ubertas, Col. 4, 21.
 Admonere flagello, Col. 2, 2.
 Admotus, Varr. 1, 13. *i. e. propinquus.* admota naribus
 sponsia, Col. 6, 27.
 Admovent caput utero, Col. 6, 30.
 Admulcere illecebris ciborum, Pall. 4, 12.
 Adnatæ sunt prospere apes, Varr. 3, 16. *h. e. sobolem
 habuerunt.*
 Adnexione aliqua conglutinare, Pall. 4, 10.
 Adnixæ vites pedaminibus, Col. 5, 4.
 Adnumerare æs, Varr. 2, 2. adnumeratur generosissimis
 piscibus, Col. 8, 16.
 Adobruere arbores, Col. 11, 2. sarculo, Col. 2, 11.
 Adoleatur id igne, Col. 12, 31.
 Adolescentulos vigentis sensus, Col. 11, 1.
 Adoperiunt ova fale, Col. 8, 6.
 Adoperta resolvit nexus suos foeta, Col. 10, 145. ado-
 perta genas virgineas rosa, Col. 10, 261. *Sed forte utroque
 loco legendum adaperta.*
 Adoptatis frugibus curvatur arbor, Col. 10, 39. *h. e.
 insitis.*
 Adoptione novæ prolis, Col. 9, 13.
 Adoptivis arbor onusta comis, Pall. 14, 20. *ii.* 160.
 adoptivus pudor, Pall. 14, 144.
 Adoreum far, Col. 11, 2. *hæc igitur vox intelligitur, cum
 simpliciter positum est adoreum: quod apparet etiam ex Col.
 2, 6. ubi quatuor generum esse dicitur. Videtur autem illud.*

R U S T I C U M.

genus esse, quod Dünkel appellat superior Germania. Nam habet folliculum firmum & durabilem, Col. 2, 8. qui tritura ordinaria non decedit, sed peculiari machinatione, molis suspensis elidendus est, & vento excitato abigendus, quod vocant cives mei Gerben, quo vocabulo utuntur etiam in coriis subigendis. Huc refert etiam Turnebus illud Catonis 2. expinfi far. Porro duplex fere adorei modus, quam tritici, serendus est teste Col. 2, 9. quod præclare convenit in frumentum tam ampli folliculi, cui etiam modium majorem ideo adhibent, qui illud colunt, cives mei. Adoreum semen ubi feri velit, Cat. 34. add. Col. 2, 6. Pall. 10, 2 & 11, 1.

Adrafi furculi, Col. Arb. 8.

Adæpere ad columbarium, Varr. 3, 7.

Adfellabit (*animal*) corruptum, Veg. 3, 45. stercus durum, Veg. 3, 57. adfellatus multum stercore si ediderit, Veg. 1, 50. si jumentum adfellatum fuerit (*credo ἀπὸ τοῦ χοιροῦ supplendum*) sanguinem, Veg. 3, 10.

Adferere vitem propter ridicam, Varr. 1, 26.

Adficcare, *vid.* Afficare.

Adsignificat statuzæ, Varr. 2, 11. adsignificari, Varr. 2, 1.

Adfita ad olus vitis, Varr. 1, 16.

Adsum. nisi adfueris velocitate remedii, Pall. 4, 15. adesse ad rem divinam, Cat. 83.

Adinctum animal, Veg. 1, 11. *Alius morbus est eodem nomine apud Laur. Rustum hippiatr. c. 110. p. 97. læsio casualis in nervo magistro cruris anterioris — cum a crure posteriore percutitur in anteriore &c.*

Advenæ volucres, Varr. 3, 5.

Adveneror Minervam, Varr. 1, 1.

Adventitius humor, Varr. 1, 41. adventitium genus, Varr. 3, 5.

Adverto animum, Cat. 1. advertendum, si, Varr. 1, 12.

Adulatio vocis, Col. 6, 2.

Adulor. adulantur furem, Col. 7, 12.

Adulterina semina propter similitudinem, Varr. 1, 40.

Adumbrantur uvæ tegumentis, ne exarescant, Col. 11, 2. *id.* 5, 5. adumbrari frondibus, Col. 9, 7.

Adunare membra divisa, Pall. 3, 29. adunatum germen, Pall. 4, 10.

Adunca rostra, Col. 8, 2.

Advocatus veni mihi, Varr. 2, 5.

Adurit stercore ungulas pullus, Col. 6, 27. adurant gla-

L E X I C O N

cie, Pall. 11, 4. aduritur planta calore stercoreis, Pall. 2, 15. mustum, Col. 12, 19. aduruntur aromata in fundo subfidentia, Col. 12, 20.

Adufus. donec Adufus eris omne caseum, Cat. 76.

Adyta, Col. 1. Præf.

Æacii flores, Col. 10, 175. ex cruore cæsi Ajacis statim dicitur nata herba hyacinthus, *Plinius ait. Æacidæ legendum præclare vidit N. Heinsius ad Ovid. Met. 10, 215. Nimirum Telamonis pater fuit Æacus, filius Ajax.*

Ædificium in agro quomodo instituendum, Pall. 1, 8.

Ædificare piscinas, Varr. 3, 17. ædificandum quando? Cat. 3. quomodo? Col. 1, 4.

Ædicator ne sit agricola, Col. 1, 4.

Æditimus veteribus, qui post ædituus, Varr. 1, 2. *conf. Gell. 12, 10. ex eodem Varrone. æditumi libertus, Varr. 1, 69.*

Æeta in Colchide aureum arietem habuit, Varr. 2, 1.

Ægeum pelagus a capris dictum, Varr. 2, 1.

Æger. ægri ut tractandi, Col. 11, 1. ægræ arbori remedium, Pall. 3, 25. viti, Pall. 4, 7.

non Ægre, Col. 9, 8. *h. e. impigre.*

Ægritudinis hujus pestilentia, Veg. 3, 23. ægritudine affectis agnis, Col. 7, 5.

Ægyptii quomodo explorent proventum futuri anni, Pall. 7, 9. Ægyptiæ gentis memorabilis auctor Bolus, Col. 7, 5. Ægyptiæ aves, Col. 8, 8.

Ægyptus fervens regio, Col. 3, 12. Ægypti solum, Col. 2, 2. bonitas, Col. 2, 12. feracitas, 3, 8.

in Æmilianis qui habitant, Varr. 3, 2. *vid. Urfin ad Varr. 1, 2. & Sueton. in Claudio c. 18.*

Æmulor, æmulari pomis recentibus, Pall. 4, 10. *pro poma recentia.*

Æmulus, æmula umbra, Col. 5, 6. *h. e. æque spissa, atque pampinorum in vitibus maritatis est.*

Æoles Bœotii, Italiæ coloni, Varr. 3, 1 & 12.

nulla Æque quam prædictæ falsuræ pabula, Col. 8, 17.

Æquabiliter, Cat. 103. Varr. 3, 9.

Æqualiter æquabimus, Pall. 6, 11.

Æquilibrio undique stabilita in se requiescit vitis, Col. Arb. 5.

Æquinoctialis oriens, Col. 1, 5. meridies, Col. 1, 6. *bis. Inaudita forte alias appellatio, rationi certe adversa, cum meridies, ut Plinii in hoc ipso argumento verbis utar, semper*

R U S T I C U M.

fit idem. Nimirum ille & 18, 33 f. 76 & 77, ubi speculam quam ventis explorandis, sive anemothericum construere docet, octo tantum plagas numerat, adjunctis ad decumanum limitem (h. e. lineam ab oriente æquinoctiali, ad eundem occidentem protensam) utrinque hinc hiberno hinc æstivo ortu vel occasu; quem deinde decumanum ad angulos rectos secat cardo, h. e. a septentrione in meridiem procurrens linea. Et 2, 47 f. 46, ubi XII ventos enumerat, orientis quidem & occidentis hiberni, æstivi, itemque æquinoctialis mentionem facit; de meridie autem & septentrione aliter loquitur. Vitruvius etiam 6, 7, ubi disputat, ad quas regiones cæli ædificiorum genera spectare debeant, meridiem æquinoctialem ignorat: itemque 1, 6, ubi dedita opera ventorum patrias & vias describit. Quin diserte Apulejus de mundo p. 62. ex Favorino, Quatuor mundi plagas impari numerum habere ventorum; eo quod ortus & occasus mutantur tertia vice cum solis accessu, Meridies & Arctos iisdem [semper] regionibus sunt notatæ. Ortus quippe accepimus æquinoctialem, Solstitialem, Brumalem &c. Quid ergo? an plane, & tribus quidem locis (taceo, quod & 8, 8 & 9, 5 hibernum & brumalem meridiem commemorat) expungemus? vel ipsam Columellam imperitiæ postulabimus in re non obscura? Neutrum opus est. Scilicet analogia quadam & proportionem usus æquinoctialem meridiem vocat ipsam cardinem, nusquam ad orientem neque ad occidentem declinantem: ut oriens æquinoctialis est ipse decumanus limes, nihil vel ad septentrionem, vel ad meridiem inflexus.

Æquinoctium primum, Col. 9, 14. æquinoctii autumnalis dies, Col. 2, 8. æquinoctia quando fiant, Col. 9, 14.

Equiparo. ut alimentum pomis succus æquiparet, h. e. alimento sufficiat, Pall. 3, 25.

Æquo. æquare stercora, Col. 2, 22. h. l. idem est, quod supra c. 16. dixerat dissipare, *Mist breiten*. Schætzg. æquavit votum felicitatis arbor, Pall. 8, 3.

Æquor maris, Col. 8, 17. Ennæum, Col. 10, 270. æquora dulcis humi, Col. 10, 87.

Æquoreus pater, Col. 10, 200. *Oceanus, cujus uxor Thetys*.

Æquus. æquo modo, Pall. 1, 6.

Æquas scalas reddere, Cat. 144. h. e. æque bonas.

Aer. aeris mutationes an statim diebus respondeant? Col. 11, 1. salubritas ut probetur, Pall. 1, 3.

Ærea acus commendatur Veg. 3, 4. vid. Cupr.

Ærugo æris, Col. 7, 5. Veg. 2, 22 & 4, 16.

L E X I C O N

Æs flatum, pecore notatum, Varr. 2, 1. æs uftum, Veg. 4, 28. æris exigui res, Col. 9, 16. æris flos, Veg. 4, 28.
h. e. chalcanthus.

Æsculei afferes, Pall. 1, 9.

Æsculus ad quæ utilis, Pall. 12, 15.

Æstas quod initium, & quot dies habeat, Varr. 1, 28.
 Col. 11, 2. æstate quæ fiant opera, Varr. 1, 27.

Æstimatores officiorum, Col. 11, 1.

Æstimare personam, cui præcipias, Pall. 1, 1.

Æstivaria piscium, Varr. 3, 17.

Æstivo. æstivant greges in montibus, Varr. 2, 2. æstivatum abiguntur greges, Varr. 2, 1. æstivans sol, Col. 11, 2. *h. e. in signis æstivis commorans.*

Æstivosus locis, Col. 5, 8.

Æstivus. æstivæ partes vitis, Col. Arb. 5.

Æstuabunda confectio, Pall. 11, 17.

Æstuantis mulæ curatio, Col. 6, 38. æstuantia vina, Pall. 11, 14.

Æstuosa caligo, Col. 11, 2. *mox æstum nebulosum vocat.* æstuosissimum animal sus, Col. 7, 10. Æstuosa dicuntur animalia, quæ calore & æstu infestantur, sicut alsiola, quæ frigore vexantur. *Beroaldus.*

Æstus nebulosus, Col. 11, 2. æstuum calores, Col. 1, 5. æstibus alternis reciprocans, Pall. 12, 15.

Ætas media villicationi aptissima, Col. 11, 1. *h. e. quæ inter juvenem & senem est.* viridis, *vegeta*, Col. 1. Præf. vetus & novella, Col. 8, 9. ætatis indicia in equis, Col. 6, 29. ætatem anni complere, Pall. 12, 11.

de Æternitate mundi sententiæ, Varr. 2, 1. æternitati naturæ nulla tarditas asferre potest fastidium, Pall. 3, 25.

Æternam juventam fortita tellus, Col. 1. Præf.

Ævum pati, Col. 2, 10. *quod alii dicunt ætatem ferre, h. e. durare, non statim perire.* ævi longioris vitam fortitus est cervus, Col. 9, 1. ævo manet, Col. 11, 3.

Afer. Afra spongia, Veg. 2, 34. ex Afra pisa lomentum, Pall. 11, 14.

Afatim se replere, Col. 9, 13. paleas, Col. 3, 6. viridem frondem, pabulum, Col. 11, 2.

Afectionis comes industria, Veg. 1. Præf.

Affero. affert ager segetes lætas, Col. 2, 18. uvam vitis, Varr. 1, 8. afferunt plantæ fructum, Col. 11, 3. florem furculi, Col. 11, 2. vinum vites, Col. 3, 2. asferre den-

R U S T I C U M.

tes in dominum, *h. e. in pecus domini impetum facere*, Varr. 2, 9. plurimum, Col. 3, 10. afferendo æquavit arbor votum fertilitatis, Pall. 8, 3.

Afficta villæ septa, Varr. 3, 3. *Sic reposuit Victorius e vetustis libris pro vulgata lectione Affixa. conf. Varr. 3, 9. it. fictus pro fixus 3, 7. tabulæ fictæ. Deficta habet etiam Medicus liber 3, 7. virgis fiscatis defictis; ubi vulgo legitur defixis.*

Affictitius ad villam actus, Varr. 3, 12.

Affinitas, pro *connexio*, Varr. 1, 16.

Afflatus. ut ab omni afflatu protegantur, Col. 11, 3. *h. e. vento.* Afflatum pro adspiratione *f. litera H.* dixit Varr. 3, 1.

Afficta senio aut tempestate arbor, Col. 5, 6.

Affligit herbas lupinus, Pall. 2, 9.

Afflo vel adfflo. afflat fumus assiduus granaria, Pall. 7, 3; odor, Veg. 3, 4. afflante vicinia alienæ ægritudinis, Veg. 1. Præf. afflari a serpente pestilens est, Col. 8, 5. *plura Rhodius Lex. Scribon.*

Affusione medicaminis radices infundunt, Pall. 3, 28.

Africam vocat Varr. 2, 1. *quam modo Libyem dixerat, Hesperidum patriam.* Africa Numidia, Col. 1. Præf. Africæ bonitas, Col. 2, 12. feracitas, Col. 3, 8.

Africanæ gallinæ, Col. 8, 2. fici, Cat. 8. *it. Varr. 1, 41. Col. 5, 10.*

Afronitri, Veg. 3, 3 *b. h. e. aphronitri.*

Agallici uncia, Veg. 3, 24. *utrum agarici an anagallici?*

Ageladæ arte, Col. 10, 30.

Acta æstate, Varr. 3, 16.

Ager emi pararique ut debeat, Cat. 1. Col. 1, 3. Pall. 1, 7. optimus quis, & quis huic proximus, Varr. 1, 4 & 7. Col. 1, 2. campester, collinus, montanus, Varr. 1, 6. cultus, silvester, humidus, graminosus, ficcus, spurcus, Col. 1. Præf. frumentarius, Cat. 6. nebulosus, frigidior, *maerior, ibid.* quibus locis conserendus? *ibid.* & Pall. 1, 5. inprimis curandus, Cat. 6. Col. 1, 7. uti colendus? Cat. 61. quibus rebus? Varr. 1, 17. quando proscindi possit? Pall. 2, 3. pinguis & herbosus quando proscindatur? Pall. 6, 3. herbosus & gelidus quando? Pall. 7, 3. incultus quando & quomodo aperiendus? Pall. 6, 3. silvestris ut exstirpandus, Pall. 8, 1. ut pastinari soleat? Col. 3, 13. quibus temporibus stercorandus? Col. 2, 10. sationi faciendæ ut expediendus? Col. 2, 11. feri quando incipiat? Pall. 10, 1. aqua per hiemem ne lædatur, Cat. 155. ut lustrari

L E X I C O N

soleat, Cat. 141. quibus remediis curetur? Pall. 1, 35. agri genus ut sapore exploretur, Col. Arb. 3. forma quoduplex, & quæ dimensiones? Col. 5, 2. quot operis quisque modus agri coli possit? Varr. 1, 18. Col. 2, 13. quot jugis? Varr. 1, 19.

Agger terreus quis bonus? Varr. 1, 14.

Aggerare cinerem, Col. 11, 3. aggerari debent circumfossæ arbores, Col. 11, 2.

Aggestio fluminum saturat vallēs, Pall. 2, 13. *h. e. limus a fluminibus invehctus*, ex aestu recipr. Pall. 12, 15.

Aggravatur ratio rustici, Col. 2, 4. longis itineribus imbecillitas, Col. 7, 5.

Agilis opera, Col. 11, 1. agile corpus ab aspectu, Col. 6, 29.

Agilitas currentis aquæ, Pall. 1, 17.

Agitatio terræ, Col. 2, 2. agitationes agrorum, Col. 2, 1.

Agitator aselli, Col. 7, 1.

Agito. agitare caput, & caudam crebrius agere, Col. 6, 6.

Agnati. ad agnatos & gentiles deducendus, Varr. 1, 2. Col. 1, 3.

Agnus. agnorum cura, Varr. 2, 2. Col. 7, 3. Pall. 12, 13. maturi caractere signantur, Pall. 2, 15. ægrotantes ut juventur? Col. 7, 5.

Ago. agit arbor coliculum, Col. 5, 9. folia ficus, Col. 5, 10. lupinus secundum, tertium florem, Col. 2, 16. mundus ver, Col. 10, 210. agere citatum & currentem per M. passus, Col. 6, 6. caudam crebrius, Col. 6, 6. agendum ut vitis non sit spissa, Pall. 3, 13. nihil agendo male agere discunt homines, Col. 11, 1.

P. Agrasius, publicanus, collocutor, Varr. 1, 2.

Agrestis. res agrestis, *h. e. rustica*, Col. 11, 1. agreste negotium, Col. 11, 1. agrestium operum studiosi, Col. 5, 1. agrestis pastinaca, Col. 9, 4. 6, 33. agrestes columbæ, Varr. 2, 7. 3, 7. pavonum greges, Varr. 3, 6. mures ut profligantur, Pall. 1, 35.

Agrestis (an Agrostis?) herbæ radices, Col. 6, 31. Puto gramen vulgare significari, agrostin, *ἄγρωστιν dictum botanicis, quæ vox idem fere quod agrestis notat, quam ἁμαξίτην etiam αἰγυκὸν, sanguinalem, uniolam dici notat Dodonæus; de qua Discor. 4, 30. apposite ad h. l. ἡ ῥίζα καταπληττομένη λεῖα τραύματα κολλᾷ.*

Ἀγρία σταφυλή, Col. 8, 5.

R U S T I C U M.

Agricola perfectus qui, Col. 1, Præf. agricolarum duces
Dii, Varr. 1, 1.

Agricolare opus, Pall. Infit. 3.

Agricolationis neque doctores se ulli, neque discipulos
profiterentur, Col. 1. Præf. *ii.* 11, 1. studiosi, Col. 4, 1. agri-
colationi qui studium dederit, Col. 1, 1.

Agricolores, Col. 1. Præf.

Agricoltura ars est, Varr. 1, 3. ejus laus, Cat. Præf. par-
tes, Varr. 1, 5. Pall. 1, 2. summa, Varr. 1, 2. principium
& finis, Varr. 1, 4. præcepta generalia, Pall. 1, 6. aucto-
res Græci, Varr. 1, 1. Col. 1, 1. Latini, Col. 1, 1.

Agrii semen (*an* Argii,) Veg. 3, 59. *puto prius*: Agrion
enim est peucedanum.

C. Agrius, Socraticus, collocutor, Varr. 1, 2.

Aheneum signum, Varr. 3, 2. aheneum unum, Cat. 11.
ahenei orbes, Cat. 10. aheneus orbis, Cat. 11. ahenea om-
nia, Cat. 98.

Ahenum coculum, Cat. 11. *vid.* Coculum.

Ala. alis exsectis, Pall. 7, 7.

Alaternus arbor, Col. 7, 6. *frutex sterilis, sepibus aptus,*
vid. Plin. 16, 26. Schættg.

Alba, Cat. 135. Alba condita, Varr. 2, 4.

Albanus ager, Col. 3, 8 & 9. collis, Col. 3, 2. Albani
solum mutarunt, Col. 1, 3. Albanæ Curiatæ trigemino-
rum matres, Col. 3, 8.

Albarium opus ut fiat, Pall. 1, 14. albarii operis nitore
decorare, Pall. 1, 40.

Albiceris olea, Cat. 6. Varr. 1, 24. *a colore ceræ, ut vi-*
detur, sicut ficus albicerata Plin. 15, 18. Schættg.

Albiduli coloris liquor, Pall. 3, 25. albidum granum,
Col. 2, 9.

Albineus color equi, Pall. 4, 13.

Albitis, Veg. 4, 12. *inter suffimenta.*

Album Ingaunum, Varr. 3, 9. *Vetus lectio est: Album,*
Ingaunum. Sed scribitur sine interposito commate etiam apud
Plin. 3, 5. & contrahitur etiam Albingaunum & Albigaunum
apud Mel. 2, 4, 99. Schættg.

Albor ovorum, Pall. 11, 14. *Plures auctoritates dedit Rhodius Lex. Scribon.*

Albuelis vitis, Col. 3, 2.

Albæ ficus, Col. 10, 417.

Album in oculo ut curetur, Col. 6, 17.

Scriptt. R. R. Vol. IV.

B

L E X I C O N

Albumentum ovi, Veg. 2, 57.

Ἀλκὴ, *canis nomen*, Col. 7, 12.

Alea negotiationis, Col. 1, Præf. vitæ domini, Varr. 1, 4. aleam sequi, Varr. 1, 18. vindemiatorum subire, Col. 3, 21.

Alescere, *h. e. crescere*, Varr. 1, 2, & 44. *id.* 45. *ante Vi-
dor. pro* adlescere. alescendo roborari, Varr. 2, 4.

Aleum quoties pro allio positum sit in libris Vegetii, *osten-
dit Morgag.* 4, 37. v. 5. 3, 43.

Alexandrinæ columbæ, Col. 8, 8. cucurbitæ, Col. 11, 3. Alexandrinum cuminum, Veg. 4, 28. Alexandrina lens Vegetii *videtur* Pelusiaca *aliis laudata, vel* Ægyptia. Alexan-
drinum nitrum, Veg. 2, 28.

Alexis spernat opes Corydonis, Col. 10, 298.

Alga marina suspenditur in ficis arboribus, Pall. 4, 10. ad radices obruitur, *ibid.* algæ tæniolis involvuntur radices brasicæ, Col. 11, 3. Pall. 3, 24. herbis vestiuntur scopuli, Col. 8, 17. alga marina vestire, Pall. 4, 10.

Algiana olea, Col. 5, 8.

Algor obest prægnantibus, Varr. 2, 7.

Alibile aut ἀρεπτικόν lac *active*, Varr. 2, 11. alibiliore
fiunt pulli, *passive*, Varr. 3, 9.

Alica ut fiat, Pall. 7, 12. prima, Cat. 76. *Sunt enim tria
ejus pro granorum magnitudine genera. Vid. Plin.* 18, 29. *ir.
Voss. Etymol. & præcipue Jo. Rhod. ad Scribon. c.* 104. p. 172.

Alicastrum *ea forma ab alica derivari putamus, qua a fili-
qua filiquastrum. Georg. Alex. Sed nostri omnes cum scribant
halicastrum, ibi quære.*

Alienatus morbus, Veg. 3, 23.

Alienigeni pisces, Col. 8, 16. alienigenos pullos, Pall. 1, 28. alienigenis foetibus, Col. 8, 5. alienigena semina, Col. 3, 4.

Alieno, *pro* vendo, Varr. 2, 1.

Alienus odor opplet nares, Varr. 3, 4. aliena huic tem-
pori satio, Col. 11, 2. omni labe pollutionis aqua, Pall. 9, 10. alienum exteræ regionis difficilius convalescit, Col. Arb. 1.

Alimentum, *de fumo*, Col. 2, 5 & 14. *vid.* Pabulum. alimento materno destitutus, Col. 3, 10. alimenta terre-
stria. Col. 12. Præf.

Alimonium, Varr. 1, 8. 2, 1. 3, 16. seminum, Varr. 3, 44. in alimoniis pecus sic contuendum, Varr. 2, 5.

R U S T I C U M.

Aliquantis diebus, *pro aliquot*, Pall. 1, 19. post aliquantos dies, P. D. S. *Sape ita* Vegetius v. g. 3, 4, 15 & 44. & in altero opere de re milit. v. g. 3, 22 bis. ii. 3, 23 &c. Sic & Palladius 10, 5 aliquanto dixit pro paulo.

Aliquis. aliquod semen, *h. e. aliquantum seminis*, Col. 11, 3. aliqua V folia, Cat. 156. Varr. 1, 2. *Ita & alibi Cato in originibus apud Nonium locutus est.* Faciendum, inquit, ut quadringentos aliquos milites ad verrucam illam &c. & est elegans hoc loquendi genus, & scriptoribus classicis non infrequens. *Apulejus Miles.* 2: Quo placito ociter surrexit, & ad aliud me cubiculum induxit. Ibi corpus splendidibus linteis coopertum, introductis quibusdam septem testibus, manu revelat.

Aliter. cornibus nigris potius quam aliter, Varr. 1, 20. nisi aliter existimamus, *i. e. alia de causa*, Col. 1, 3. aliter, *i. e. alio remedio*, Pall. 1, 41. 4, 10. 12, 21 &c.

Alium, *pro allium. vid. Victor.* ad Cat. 132. Pompon. ad Col. 10, 112. & ita fere semper Vegetius Corbej. unde & saepe aleum, oleum.

Alius ab alio separati, Col. 5, 6. aliufve quis ferus, Col. 9, 20. aliave quæ bestia, Varr. 3, 5 & 11. aliudve quid animal, Varr. 3, 7. aliam atque aliam emittit, Col. 9, 8. aliud melle, *h. e. diversum a melle*, Varr. 3, 6. alii Dei, *genii.* Varr. 1, 2.

Allecto. allectare sibilo, Col. 2, 3.

Allectores captivorum turdi, Col. 8, 10. *h. e. conciliatores consolatoresque, qui alliciant oblectentque captivos, mitigentque maestitiam captivitatis.* Beroaldus.

Allecula. *vid. halec.*

Allevare plagam ferro, Col. 4, 24. *i. e. levem & planam reddere.* nodos & cicatrices, Col. 3, 15.

Alliccem impone articulis, Veg. 2, 49. *utrum halecem, an alicam?* Alicæ favet farina hordeacea, haleci autem sinapi. *Salsamentum detractis spinis ac pelle in oxæna commendat* Eumelus Hipp. 2. p. 113. Halecula in simili remedio Col. 6, 8.

Allidere. alliduntur, Col. 4, 20. *i. e. præterlabente humore riganur.* allidere & elidere Veg. 1, 26. *videtur idem significare, quod equum dejicere curationis causa.* cf. Veg. 2, 17. allidi dominum (*ab agro suo*) *i. e. affligi*, Col. 1, 3.

Alligator vitis, Col. 4, 13, 17, 20, 26.

Alligatura infitionis, Col. Arb. 8, 3.

Allinire. alliniatur, Pall. 1, 41. 3, 33. & alias: & in uni-

L E X I C O N

versum linio cum compositis ita sæpe ex quarta conjugatione flexum invenias in nostris scriptoribus, ut solis librarius hoc tribuere, apud Palladium certe, non audeam. Vid. Linio.

Allium ne fœteat, Pall. 12, 6. Punicum, ἀρροσκόπον, Ulpicum, Col. 11, 3. allii satio & cultura, Pall. 2, 14, 12, 6. allia cum cepis, Col. 10, 314.

Allobroges quæ pice ad condituras utantur, Col. 12, 23.

Allobrogicæ vites, Col. 3, 2.

Alluvies fluminum, Col. 3, 11.

Alnus ad quæ utilis, Pall. 12, 15. alnos indomitas, Col.

10, 250.

Aloe epatica, Pall. 11, 14. aloes optimi, Veg. 1, 14.

Alphius fœnerator, Col. 1, 7.

Álsiosum pecus caprile, Varr. 2, 3. *Glossarium* álsiosum interpretatur δούπριος. vid. Æstuosus.

Alta novem pedum, Col. 8, 14. ternis pedibus, Pall.

1, 38. tribus pedibus, Pall. 2, 10. in altum descendere, Col. 11, 3. altissimi homines Germani, Col. 3, 8.

Alte duos digitos, Col. 5, 6.

Alter. post tricesimum & alterum diem, Col. 12, 41.

alteræ parti, Col. 5, 11. alteræ alteræ, Varr. 2, 2. alteræ partes, Varr. 2, 1. altera altera non contingant, Col. 12, 45. de alteris quatuor, Varr. 1, 17. 2, 2. alteris vasis, Cat. 18.

Alternatæ qualitates, Col. 2, 2.

Alternemus vernaculas & Atinias, Col. 5, 6.

Alternis æstibus reciprocans, Pall. 12, 15. annis, Varr.

1, 44. Col. 2, 9. alternis dormiunt, Varr. 3, 16. sal ingeritur, Col. 12, 53. alterna tabulata olivarum & salis usque in summum componunt, Col. 12, 48.

Althea, ibiscus, Pall. 11, 14. e *simplici etiam* MS. Sylb. Gr. ἀλθαία.

Altiles boves, Varr. 2, 1.

Altinæ vaccæ, Col. 6, 24. *Legi vult Harduinus ad Plin. 8, 45. p. 274 Alpinæ. Nam inquit, si ab Altino Italia oppido, de quo Plin. 3, 18, nomen hæ haberent, non Altinæ quidem, sed Altinates dicerentur, uti nominum ratio postulat, & ipse Col. 7, 2 Altinates oves commendat. Similia habet Bocharius Hierox. 1, 2, 29. qui duo loca adducit ex Varrone & Gratio, quibus confirmatur terminatio Altinas, non Altinus. Schættg.*

Altinates oves, Col. 7, 2.

R U S T I C U M.

Alveare. alvearium castratio, Pall. 11, 13. purgatio, Pall. 5, 8.

Alvearium, *μελιττὸν*, Varr. 3, 16. populi adjectione ut reparetur, Pall. 7, 8. alvearia quæ probentur, Col. 9, 6. quando & quomodo castrantur, Pall. 7, 7.

Alveati fulci, Cat. 43. *h. e. alvei formam habentes in summo latiores, lateribus inclinatis, ut fundus sit contractior.*

Alveolus, Col. 8, 5.

Alvei, *apum habitacula*, Col. 9, 2. ex fimo, lateribus, Col. 9, 6. collocandi ut sint, Col. 9, 7. alveorum cultores, Col. 9, 3. * Alveus, *supellex alia*. in alveo indere, Cat. 81. falire herbas, Col. 12, 9. alvei, Cat. 11. *quibus in lintres portantur collecta uvæ.* Turneb. 7, 23. *Oblique concavos fuisse alveos inde intelligitur, quod angulis expressis opponuntur eorum flexus* Col. 4, 4. alveus ad hordeum ministrandum equis, Veg. 1, 56. in alveo aqua apponitur bovi, Veg. 3, 31.

Alumen crudum, Veg. 2, 63. rotundum, Veg. 2, 58. *habet etiam Scribon. comp. 30 &c. scissum; tritum*, Col. 6, 13.

Alumnum gregem, *de porculis*, Pall. 3, 26. alumnos educere, Col. 4, 27.

Aluns, *monstrum vocabuli, nescio qua irrepfit in Lexicon Rayhero - Junckerianum, adscripta significatione*, vis alens, & laudato Cat. 157. *Deportavit illud Cl. Facciolatus. Errori occasionem dedit* Cat. 157, si alvus non ibit.

Alvus superior ut dejiciatur (*vomitu*) Cat. 156 & 158. quali vino moveatur, Cat. 115. citatur, Col. 7, 9. cruda, Cat. 125. non consistens & cruda quo vino curetur, Cat. 126. alvus cruda *simpliciter* alvus vocatur Col. 6, 7. si alvus non ibit. Cat. 157. alvum bonam facere, Cat. 156. alvo materno, Col. 10, 146. *Antiquarium id esse ostendit Barth. ad Guil. Brito. 6, 560. Alii legunt arvo, quæ lectio Schæstgenio melior videtur, quia notum sit alvum maternum arvum etiam vocari a Lucretio & Virgilio. Igitur hanc vocem h. l. duplicem significationem habere posse, propriam, qua scil. flores in arvo materno s. matris suæ terræ consistunt, & metaphoricam, qua flores pullulare dicuntur ex arvo s. alvo matris suæ, h. e. terræ.* * Alvi apum unde dictæ, & qua materia fiant, Varr. 3, 16. *add.* Col. 9, 6. aperiendæ sunt, Col. 9, 14. castratæ, Col. 9, 15. 11, 2.

Amaracus odoratus, Col. 10, 296.

L E X I C O N

Amarantini flores, Col. 9, 4. *Sed tamaricini reponi vult Bodæus a Stapel. cf. Amarantus.*

Amarantus, Col. 9, 4. *Inier arbores h. l. recensetur, verum non est inter arbores, sed potius herbas, quapropter Bodæus a Stapel ad Theophr. hist. plant. 4, 7 ex veteri codice, qui habet amaricus substituit tamarica vel tamariscus, quæ inter arbusculas est, & cujus historia prolixè recensetur a viro laudato. Juvat & nonnihil Lips. qui habet amaracus. Schætzg. Amaranti immortales*, Col. 10, 175.

Amarefcunt amygdala, si rodantur arbores a pecore, Pall. 2, 15.

Amarissimus morbus amaris potionibus solvendus, Veg. 1, 11.

Amati quæ vocatur herba, Veg. 3, 4. *vid. Morgagnus Ep. III, §. 22. qui pro amati amati, verbis in prima editione obelo confixis, avia reposuit ex Col. 6, 14.*

Amat frequenter effodi, Pall. 3, 24. *putari & circumfodi*, Pall. 4, 10.

Ἀμβολεργὸς ἀνὴρ, Col. 11, 1. *h. e. dilator, qui ἀναβάλασι, rejicit ac differt necessaria. Ex Hesiod. ἐργ. 2, 31.*

Ambrosios succos, Col. 10, 408.

Ambulacra in cella vinaria, Pall. 1, 18.

Ambulatio, Varr. 3, 5. *locus, ubi ambulatur, sicut Gestatio Cic. Att. 4, 9. ad Q. Fr. 3, 1. Plin. ep. 5, 6, 17. Schætzg. ambulationes villaticæ*, Col. 1, 6.

Ambulator ne sit villicus, Cat. 5. Col. 1, 8. *vocabantur autem ambulatores, circulatores & homines circumforanei. Sic Mart. lib. 1, epigr. 42. & ita infra Cato eod. cap. si hoc faciet, minus libebit ambulare. Meurf. Ambulatrix ne sit villica*, Cat. 143.

Ambulaturæ gratiam perdit equus, Veg. 2, 5. 4, 6. *Vid. Salmas. ad Capitol. Maxim. cap. 3. Est nimirum illud incessus genys, quod Galli hodieque vocant l' Amble.*

Ambulat feriata familia, Varr. 1, 16. *ambulare composite*, Col. 6, 2. *ambulant naves*, Cat. 1. *Ita naves ire dicuntur. Vid. Heins. ad Ovid. R. A. 488. Gellius 10, 26 hac auctoritate tuetur Sallustium, quem reprehenderat Pollio, quod transgressos dixerat, qui transfretassent. Navibus peragrarè litora Justin. 12, 10. Barthius Adv. 73, 2. p. 1118 lenitudinem & suavem cursum ita indicari putat.*

Amelli frutices, Col. 9, 4. *radix*, Col. 9, 13. *Copiosè describit Cerda ad Ge. 4, 271.*

R U S T I C U M.

Amerina mala, Col. 5, 10. salix, Col. 4, 30. *laudata etiam Virgilio Georg. 1, 265. Add. Salmasi. de homonym. c. 73. Schottg. corbulæ, Cat. 11.*

Ames. in amitibus apparetur aucupium noctuæ, Pall. 10, 12. amites balternarum, Pall. 7, 2.

Amethystos vitis, Col. 3, 2. *Ita legendum. Nam inerti- cula urva cum a nostris ita nominetur, quia temulentiam sola non facit, merito a Græcis appellatur amethystos, h. e. sine ebrietate. Plinius eleganter inquit, quod nostri iustius hanc urvam sobriam appellassent, quam inertiulam dicunt. Beroald.*

Amicitia. ex amicitia domini hospes, Col. 11, 1. h. e. ex amicis.

Amicus. amiciores jugo quam arboribus vites, Col. 3, 2. amicissimi apibus flores, Col. 9, 4. venti, Col. 1, 5.

Amictus gemmantis candæ, Pall. 1, 28. *de pavone.*

Amineum vinum, Cat. 6. *Ita libri veteres Catonis sine ulla varietate habent. sed amineum efferunt poëta omnes, & est in veteri inscriptione VINEAM VOBIS AUGUSTALES ID- CIRCO DARI VOLO, QUÆ EST AMINEA. Ejus ge- nera duo Cato memorat, Plinius quinque: quæ cum in diversis Italiæ regionibus provenirent, etiam dispari natura fuerunt. hinc Virgilius Aminea vina prædicat firmissima, Galenus aspe- ra, Florentinus dulcia. Popma. Vix est, ut quis in concordiam redigat discrepantes doctorum virorum sententias, vel codicum adeo veterum varietatem. Nobis, postquam legimus, quæ ad Georg. 2, 97 dixere Pierius & la Cerda, ad Plin. 14, 2 s. 4 n. 1 Harduinus, ad Serenum Sammon. p. 204 Ro. Keuchenius, Heinsf. & Burm. ad Virg. Georg. 2, 97, inspectisque ipsis vete- rum locis, quæ illi laudarunt, ac præterea Geoponicis Græcis, usu venit, ut diceremus, probe fecistis, multo sum quam ante incertior. Hoc tamen apparet, non peccare, qui vel Ammi- neum legat cum Pierio, Sunt etiam Ammineæ vites, cui succenturiatur Ausonius epist. 18 ad Ursulum versu ult. Solus qui Chium miscet & ammineum, vel Sereni auctoritate Ami- næum, Succus Aminææ vitis cum pane medetur. Si quis tamen alterutrum modo verum esse contendat, malim Aminæum, quod & Virgilius quibusdam scripsisse videtur, Sunt & Aminææ vites &c. In Sereno non ita facilis est mutatio. In Geoponicis nunc ἀμιναιῶν video, nunc ἀμινῶν. Ex Galeno ἀμιναιῶν σταιφύλας laudat Cerda. Apud Columellam fere Amineæ scri- ptum inveni & reliqui. Hæc de descriptione, non multo certiora de utymo. Præteritis Servii, vel interpolatoris ejus nugis, illud*

L E X I C O N

maxime placet, quod Hesychius affert in ἀμινάϊος ubi cum jussisset uno ἰ scribi vocem, subjungit, ἢ γὰρ πενκettia ἀμινάϊα λέγεται, quem locum Harduinus ad Plin. l. c. no. maj. 5 confert cum Macrobio Sat. 2, 16 (320) Uva Aminæa, scilicet a regione. nam Aminæi fuerunt, ubi nunc Falernum est. Salentum vult restitui pro Falerno, quod Peucedani fuerint in Salentinis. ἐπέχω. Conf. Jo. Rhod. ad Scribon. comp. 64. p. 123. ii. ad 257. Aminneum minusculum & majusculum, Cat. 6 & 7. Varr. 1, 25. Amineæ vites quales & quot generum, Col. 3, 2. Pall. 3, 9. Amineæ vetustissimæ quæque vineæ, Col. 3, 9. vinum Amiacum, Veg. 2, 22.

Amiterminus, cognomen P. Aufidii Pontiani, Varr. 2, 9. Amiterminis arvis, Col. 10, 422.

Ammoniacus sal, Col. 6, 17. ejus usus in maltha, Pall. 1, 41. Armoniacum fere scribunt editi. Vegetii, sed ex Cornejiensi restituiamus Ammon. * Ammoniacæ guttæ, Veg. 3, 68. ita legi etiam vult Rhodius Lex. Scribon. * Ammoniacum, ferulæ liquor in Africa Cyrenaica frequentis, de qua multa Diosc. 3, 98. Itaque sic forte legendum pro Armoniaco, Veg. 4, 14. & reliquis locis, quæ laudamus in Armeniacum.

Amnis altera, Varr. 3, 5. amne primo musti spumantis egesto, Pall. 11, 14. h. e. fluxura.

Amoenitate aliqua demerenda erit matrona, Col. 1, 4.

Amor nunc ad coitus properat, Col. 10, 197. de vere.

Ἀμπελοέσσαυ appellat Phrygiam Homerus, Varr. 1, 2. i. e. multis vineis instructam. Locus exstat Iliad. γ. 143. Eadem laus Phrygiæ occurrit apud Claudianum in Eutropium 2, 270. Planities Cererique favet, densisque ligatur Vitibus, & glaucos fructus attollit olivæ. Schætzg.

Ἀμφίβια, Varr. 3, 10. Col. 8, 13.

Amphitrite Dea, Col. 10, 201.

Amphora defracto collo, Cat. 88.

Amphrysi nemus, Col. 10, 265. Amphrysus fluvius Thesaliæ juxta lacum Bebeidem, ad quem Phæbus, ut ostendit Valerius Flaccus lib. 1, pavit armenta regis Admeti. Pompon.

Amplexum genus, pass. Pall. Infit. 48.

Amplius. hoc amplius, Cat. 142. Locutio frequens Catoni & ab aliis auctoribus etiam usurpata. Ejus vim & usum explicat Pomponius Jurisc. L. VII ad Sabinum. Si pure tibi legavero, deinde postea scripsero ita, Hoc amplius, si navis ex Asia venerit, heres meus ei fundum dato; verius est,

R U S T I C U M.

eo verbo superiora repeti. Sicut dicimus L. Titius plebi quina millia dedit, *Hoc amplius*, Sejus viscerationem; quina millia quæque Sejum dedisse intelligamus. *Idem significat hoc plus Terent. Eun.* Vigilabis lassus, hoc plus facies: *id quod Græci πλέον ποιήσεις. Philemon τί δὲ πλέον ποιήσεις. οὐδέν. Cic Lib. 2. de Leg.* Jam cetera in duodecim, minuendi sunt sumtus lamentationesque funeris, translata de Solonis fere legibus. **HOC PLUS NE FACITO, ROGOM ASCIA NE POLITO**, ita enim locus ille in vulgatis libris omnibus legitur: qui tamen mihi videtur corruptus ignoratione hujus antiquæ locutionis, atque ita restituendus: Translata de Solonis fere legibus; hoc plus **ROGOM ASCIA-NE POLITO**, aperta sententia. *Omnia sunt, inquit, translata de Solonis legibus, sed in XII hoc plus est, ROGOM &c. Popma.*

Ampullaceum corium, Col. 8., 2. *vel. ex ampulla veteri coriacea sectum*, (tales enim fuisse etiam Casaubonus docet ad Theophr. Charakt. p. 169, non ex Græcis modo, sed ex Plauto etiam & Festo) vel certe ita inflexum, quasi ex ampulla vel bulla sectum esset.

Amputare mergum, Col. 4, 15. scabiem, Col. 6, 32.

Amulum s. amylum uti fiat, Cat. 87. ad invicem amuli, Veg. 2, 7. *add. 4, 8. ubi scribitur amylum.*

Amurca quid esset? Varr. 1, 64. sincera, falsa, Col. 12, 50. insulsa, Col. 2, 9. i. e. quæ sale non habet, ut noster infra cap. 15 & 20. h. e. cui sal non est admixtus. Schætzg. ut condatur, Varr. 1, 61. ut fervetur & promatur, Varr. 1, 64. inimicissima oleo, Col. 12, 50. itaque tollere eam caveat capulator, Cat. 66. ejus utilitas plerisque incognita est, Varr. 1, 55. varii ejus usus, Cat. 91. *add. 101. it. 103.* Varr. 1, 51. veteris amurcæ usus, Col. 2, 15. bubus salutaris est, Col. 6, 4. Veg. 3, 2. ad aream, Col. 2, 20. ad granaria, Varr. 1, 57. adversus pulices, Pall. 1, 35. spissæ adhærent mures, *ibid.* arboribus spargenda, Cat. 36. Pall. 3, 25. oleis speciatim, Col. 11, 2. Amurga passim scribitur per G in MSS. Palatinis, teste Sylburgio, & Græco ἀμύργη. Serv. ad Georg. 1, 94. Amurca per C scribitur & per G pronuntiatur, ut C. Gajus, Cn. Gnejus. Schætzg.

Amurcæria dolia, Cat. 10.

ad Amullum non est numerus, Varr. 2, 1.

Amygdaleos ramos, Pall. Infit. 157.

Amygdali satio & cultura, Pall. 2, 15. 3, 25. insitio, Pall. Infit. 149. amygdalo inseritur pirus, Pall. 3, 25.

L E X I C O N

amygdalæ arbores, Col. 9, 4. quando inferantur, Col. 11, 2. parum feraces ut medicandæ, Col. 5, 10. amygdalum, nucem, Col. 12, 55. amygdala qualia ferenda & quomodo, Pall. 2, 15. feracia ut fiant, Col. Arb. 25.

Amylum, *vid.* amul.

Amythaonius docuit quem plurima Chiron, Col. 10, 348. *Amythaon pater Melampodis medici: unde Amythaonius Melampus dictus. Hunc docuit Chiron filius Saturni & Philtræ Oceani. Pompon. Virg. Georg. 3, 550: Phillyrides Chiron, Amythaoniufque Melampus.*

An. ars an sit, an quid aliud, Varr. 1, 3. an universa, an aliqua, Col. 1, 1.

An *pro ana distributivo*, Gr. ἀνὰ, *sæpe apud Vegetium*, e. g. 3, 2. ana est 3, 65.

Anacollima (ἀνακόλλημα) *emplastrum quod divulsa conjungit*, Veg. 4, 22. e in penultima poscit analogia; sed joiacissabant librarii, & ipse forte Vegetius. Describitur aliquod anacollima Veg. 3, 18. 4, 23. oculo per paracentesin curato imponendum, Veg. 2, 17. ad sanguinem sistendum, Veg. 3, 10.

Anagallicum *apud Vegetium quid sit disputat Morgag. IV, 38. Adi 1, 53. 2, 6. 2, 9. 3, 10. 3, 49. 3, 65. conf. Symphytum. 3, 67. 4, 8. 4, 9, 22. εὐώδης ἀναγαλλίς βοτάνη* Geop. 15, 1, p. 402. Diosc. 2, 209.

Anapleroticum, Veg. 2, 26.

Anates. de anatibus Varr. 3, 11. ut alantur; Col. 8, 15. conspectu suo intestinorum dolores, præsertim equini generis, sanant, Col. 6, 7. Veg. 3, 3. anatium stabula, Varr. 3, 5.

Anceps ad favonium spectet, *de nuce ferenda*, Col. 5, 10. & Arb. 22. anceps eventus, Col. 3, 6.

Anchusa, Veg. 3, 71.

Ancoras tollere, Varr. 3, 17. *h. e. discedere. ancoræ ferreæ*, Pall. 1, 40. *uncinos vocat Vitruvius.*

Andrachne humida, Col. 10, 376. *herba, quæ solet innasci montibus. Portulacam esse volunt. vid. Plin. 13, 22. Schættg.*

Andromeda, Col. 11, 2. *fidus.*

Anethi fatio & cultus, Col. 11, 3. Pall. 3, 24. papaver ei jungitur, Col. 10, 314.

Aneurysma, Veg. 2, 30. *tumor mollis a sanguine ex arte-*

R U S T I C U M.

ria vel vena profuso excitatus, dictus ab ἀνευρίειν, dilatare, unde orthographia patet.

Angi pluribus radicibus inter se connexis, Col. 4, 2. desiderijs naturalibus, Col. 6, 27. angentem exterminet herbam, Col. 10, 149.

Anguifer, ἀγριοῦχος, Col. 11, 2.

Anguinei cucumeris humore medicata semina, Col. 2, 9. radix, medicina suum, Col. 7, 10. *Cucumerem anguineum multi esse arbitrantur cucumerem silvestrem, qui erraticus vocatur, ex quo fit medicamentum, quod elaterium appellant, succo expresso ex semine, nec ullum ex medicamentis longiore ævo durat: annis ducentis servatum auctor est Theophrastus. Betoald. Ἀγρίον σίχυον vocat Africanus; agrestem Pall. 10, 3. cf. Plin. H. N. 20, 2. & de voce anguineus vid. Jf. Vossius ad Catullum p. 215.*

Anguina pellis, Cat. 73.

Anguis corio involvitur truncus arboris, ut florem contineat, Pall. 4, 10.

Angularis lapis, Cat. 14. *est ad angulos rectos casus, angulares ordines, Col. 5, 3. extremi. venæ, credo, nullæ sunt, quæ leguntur Veg. 2, 12. etiam Sambucus jugulares.*

Anguste putare vel deputare, Col. 4, 16 & 22. angustius aut laxius de re aliqua constituere, Varr. 2, 10. angustissime præcisus, Col. 4, 24.

Angusto. angustatur foramen egestionis, Veg. 3, 15.

Angustus. angusta putatio, Col. 4, 10. 3, 21.

Anhelitum pestis exhalant spiritus, Pall. 9, 9. ex anhelitu inflationes, Veg. 3, 39.

Aniciana pira, Col. 5, 10. Cat. 7.

Anima, *h. e. aer*, Varr. 1, 4.

Anima auriga rectrixque membrorum, Col. 3, 10. sui pro sale data, Varr. 2, 4. animam efflare, Varr. 1, 3. animas extorquent naribus, Pall. 9, 9. *h. e. suffocant.*

Animadvertuntur fues a facie, Varr. 2, 4.

Animal si quod in mustum ceciderit, Col. 12, 31. si in oleum, Pall. 12, 20. animalium generandi principium an fuerit? Varr. 2, 1.

Animatæ quotidianis rigationibus arbores, Pall. 4, 10.

Animo. animare plantam quotidianis rigationibus, Pall. 8, 3. animans machina, Col. 3, 10. animantur ova, Col. 8, 5. semina genitalibus locis injecta, Col. 6, 36. animari alimento contra vim cœli torrentis, Pall. 4, 1.

L E X I C O N

Animus. animi ingenium variat etiam in bobus, Col. 6, 1. animi lumen, Col. 1, Præf.

Anisi satio & cultura, Pall. 3, 24. 4, 9. anisum Ægyptium, Col. 12, 49 & 51.

Annalis cursus foliis, Varr. 1, 27. annale tempus, *ib.*

Anniculus malleolus, Col. 4, 7. furculus, Pall. 4, 10. annicula ætas, Col. 7, 9. mula, Col. 6, 37. Pall. 4, 14. planta, Pall. 11, 12. vitis, Col. 4, 15. anniculum defrutum, Col. 12, 20. vinum, Varr. 1, 65. anniculi pulli, Varr. 2, 7. ramuli, Col. 5, 11. anniculæ nuces, Cat. 17.

Anniversarii vicini, Varr. 1, 16. *videntur annua mercede conducti.*

Annius Capra, Varr. 2, 1.

Armona regionis, Col. 3, 15. *latissime patet, & pro tota ratione accipitur, qua utile aliquid, aut secus videtur.* lactis, Col. 8, 17. macelli annonam excandefacere, incendere, Varr. 3, 2. *loquendi hanc rationem illustrat Turneb.* 22, 33. musti annonam expedire, Col. 3, 21. vini, Col. 3, 3. annonæ sterilitas, Col. 2, 10.

Annosa mater, Col. 6, 28.

Annotini ungues custodum, Col. 4, 24. annotinæ plantæ *pro hornotinæ MS. Pol. Col. Arb. 30.*

Annoto, quid, & cui, & quando datum, Col. 12, 3.

Annumeravimus sua cuique, Col. 12, 3. annumerantur agni duo pro una ove, Varr. 2, 2. *alias, procedunt.*

Annus quibus partibus constet, Varr. 1, 27. prospiciens, Varr. 1, 23. anni tempora e foliis cognosci possunt, Varr. 1, 46. anni quo tempore quæque fieri oporteat, Varr. 1, 28. Col. 11, 2. *Ita Palladii totum fere opus dispositum.* anni Romani princeps mensis Januarius, Col. 11, 2. in annum *intell. futurum,* Varr. 2, 2.

Ansatum vas, Col. 9, 15.

Anser. *de his* Varr. 3, 10. Col. 8, 13. Pall. 1, 30. Capitolii custodes, Col. 8, 13. ut alantur, Col. 8, 14. uti farciantur, Cat. 89.

Anserculis excusis, Col. 8, 14.

Ante annum, Col. Arb. 4 & 16. *pro anno ante.* ante dñem IX Kalend. Nov. Col. 2, 8. ante quadragesimum vindemiæ diem, Col. 12, 18. ante quam extrahatur, præ-rumpitur, Col. 3, 18.

Antelucana lucubratio, Col. 11, 2. antelucanis temporibus, Varr. 1, 14. Col. 11, 2.

R U S T I C U M.

Antepagmenta, Cat. 14, sunt valvarum ornamenta, quæ insculpi vel affigi hodieque solent, sive sint hominum formæ, sive belluarum, sive gentilia insignia, dicta ab ante & pangendo, non, ut Festus nugatur, ab antis, i. e. lateribus ostiorum. Sic antefixa dicebantur signa fictilia, vel area inaurata, quæ in fastigiis adium ponebantur. Liv. lib. 34: Antefixa fictilia Deorum Romanorum ridentes. Sic Popma. Facciolati, cujus plura sunt in hos scriptores merita, explicationem dedimus ad Fabrum. Neque contemnenda Schœtgenii conjectura, qui pessulorum vel repagulorum genus antumat. Certe ad ipsam parietis firmitatem referri videntur eod. capite, & etymologia convenis planissime.

Antes sitientes andrachne protegit, Col. 10, 376. antes sulci sunt & in vineis, & in agris, & in horis. Pompon. Ordines primos cujusque rei ex etymo significare videtur. Sed etiam de his est erudita Cl. Facciolati disputatio in Fabri thesaurum a nobis relata.

Περὶ ἀντιπαθῶν liber Democriti, Col. 11, 3. h. e. de repugnantibus, discordantibus dissidio quodam naturali, ac potentia. Plinius ex hac (ut conjectare licet) doctrina Democriticus prodidit cuncta constare ex sympathia atque antipathia, hoc est, ex concordia rerum atque discordia. Nam ignes aquæ reslingunt: aquam sol devorat: luna parit: ferrum ad se trahit magnes, adamas dissidet cum magnete in tantum, ut juxta positus ferrum non patiaturs abstrahi: aut si admotus magnes apprehenderit, rapiat atque auferat: at ipsum adamantam rumpis sanguis hircinus recens & calidus. Igitur Democritus per hanc antipathiam scripsit feminam menstrualem repugnare erucis vermiculis, ut decidant emorianturque repente omnes: si ea solutis crinibus & nudo pede ter circumeat areolam, in qua eruca olera infestant: super qua re Palladius sic refert: Aliqui feminam menstrualet nusquam cinctam, solutis capillis, nudis pedibus contra erucas & cetera infestantia hortum faciunt circuire. Beroald.

Antiqua vitis, Pall. 12, 3. antiquæ apes & veteres, Col. 9, 11. antiqua canneta, Pall. 3, 23. rosaria, Col. 11, 2. Pall. 3, 21. * antiquus & Atticus confunduntur in MSS. vid. Atticus. * antiquissima fides pastoris, Col. 8, 4. pars, Col. 3, 21. antiquissimum sit considerare, Col. 3, 6. ei esse debet conservare &c. Col. 4, 20. est explorari parentem, Col. 6, 36. sic. 2, 9. 4, 29. 8, 7.

Antistites artium, h. e. magistri, Col. 11, 1, singulis dare,

LEXICON

qui observent & præcipiant, Col. 3, 21. *Plures auctoritates dabit Barthius 34, 6, p. 1554.*

Antisto. antistat brassica oleribus omnibus, Cat. 156. *Lucretium & Aufonium iis locutos ostendit Barth. 34, 6, p. 1554.*

Apelles, Col. 1, Præf.

Apennini boves, Col. 6, 1.

Aper. de apris Varr. 3, 13. aprj fues feri, Varr. 2, 1.

Aperire agros, Pall. 6, 3. arboreos foetus, Col. 10, 401. *μῦθον* de Actæone, Varr. 2, 9. *i. e. ostendere, quæ ejus sit significatio.*

Apertio floris, Pall. 1, 6.

Aperturam si fecerit, Veg. 2, 48.

Apertus locus, Cat. 35 & 46. Pall. 1, 5. *est soli expositus.*

Apes, *vid.* Apis.

Aphronitrum, *vid.* Afron.

Aphroscorodon, allium Punicum, ulpicum, Col. 11, 3.

Apiacos, Cat. 157. *brassica species. Apud Plin. 19, 8, Apianam vocasse hanc Catonem, legitur.*

Apiana vitis, Col. 3, 2. uva, Col. 12, 39. Apianum vinum, Col. 12, 45.

Apiarium, *apum* *græc.* *examen*, Col. 9, 3.

Apiaria, *μελισσῶνες*, apum cubilia, Col. 8, 1. 9, 5. 9, 7 & 12.

Apiastrum, *μέλιον*, *μελίφυλλον*, *μελισσόφυλλον*, Varr. 3, 16. Col. 9, 8.

Apicæ oves Varr. 2, 2. *Festus*: apica dicitur ovis, quæ ventrem glabrum habet. *Plin. 8, 48*: Quibus venter nudus esset, apicas vocabant. *Scaliger*, & qui post eum hunc locum attigere, a *πείκος* derivant.

Apiciæ uvæ, Cat. 24. Varr. 1, 58.

Apicium vinum, Cat. 6, 7 & 24. Varr. 1, 25.

Apis grandior, Col. 9, 3. evadit, Col. 9, 12. De apibus Varr. 3, 16. Col. 9, 2 *sq. ad finem libri.* Pall. 1, 37 — 39. quomodo e juvenco progengerentur, Col. 9, 14. Varr. 3, 16. mellifica loca ut indicent, Pall. 5, 8. adversus hiemem ut muniendæ, Pall. 12, 8. silvestres ut investigentur & capiantur, Col. 9, 8. earum seditio & fuga ut nosci & compesci possit, Pall. 7, 7. apum reges qua forma, Col. 9, 10 & 11. Pall. 7, 7. apum morbi & remedia, Col. 9, 13. Pall. 4, 15. *Genitivus pluralis indifferenter apum habet & apium. v. c. de originibus apum, Col. 9, 2. ceterarum*

R U S T I C U M.

apum, Col. 9, 14. apium causa, Varr. 3, 16. natura, Col. 9, 9 &c.

Apium. ejus fatio & cultura, Col. 11, 3. Pall. 5, 3. genera tria, Pall. 5, 3. apio fasces cingere, Col. 10, 371. apios majores & crispos ut facias, Pall. 5, 3. sic apium viridem, Veg. 2, 11. pro viride. appium sæpe pro apio Veg. c. g. 1, 56.

Ἀποκατάστασις, Col. 3, 6. *Conversio sive restitutio solis, quam noster quadriennem statuit, quæ etiam a quibusdam Eudoxi τετραετηρίς existimatur. Alias illa revolutio sive periodus anni magni, quo sol ad centrum suum revertitur, statuitur contingere post annos 532. Vid. quæ docent Jos. Scaliger epist. 3. Salmas. ad Solinum c. 33. p. 390. Harduinus ad Plin. 10, 2. Schættg. Nimirum ipsa est hæc Juliani anni 365 diebus 6 horis definiti ratio, ubi quatuor annis adjicitur dies unus, qui sunt ipsi dies 1461. Sed quid ea ἀποκατάστασις, satis illa quidem imperfecta, ad fecunditatem stirpium conferat, difficile sane est ad intelligendum, & mirum si non plane falsum.*

Apocimatis libra, Veg. 2, 54. eadem est apoxima 3, 28. 4, 14. Sed verum est

Apochyma Diosc. 1, 98. ubi de Zopissa dicit καλουμένην ὕψ' ἐνίων ἀπὸ χυμῶν, οὖσαν διαχυτικὴν (dissipandi vim habentem) διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ βρέχεσθαι. Dixerat ξυμμένη ῥητινῇ. Itaque forte non malum Apoxyma. Quoties χῖ Græcorum & x Latinum confusa sint, constat. Ceterum Apocimam, vel utcumque legere verum sit, utroque genere ponit Vegetius, ut malagma.

Ἀποδυτήριον, Varr. 2, Præf. locus, ubi in balnea, vel palæstram ingressuri, vestes deponebant. Plin. ep. 5, 6, 25: Inde apodyterium balinei laxum & hilare. Vid. Greenium de rusticatione & villis vet. 2, 7. p. 281. Latini vocant Spoliarium. Glossæ Græcolatinæ apud Barthium 47, 19 Ἀποδυτήριον, spoliarium. Glossæ Isidori: Spoliaria exteriores balneorum cellulæ. Inscriptio apud Gruterum p. 489, 12: ETIAM. GLADIATORIIUM. ET. SPOLIAR. SOLO. EMPTO. SUA. PECUNIA. EXSTRUCTUM. PUBLICE. OPTULERIT. Confer Lipsium Saturnal. 1, 18. P. Fabrum Semeft. 2, 11. Spoliare enim & exspoliare est vestes exuere, qua notione occurrit apud Abdiam Babylonium 3, 40. & in Aëtis 3. Martiniæ c. 19 apud Bollandum Tom. 1. Jan. p. 19. Schættg.

Ἀπὸ περὸς, Col. 2, 10. initium decrescendi in luna, quod

L E X I C O N

fit, cum radios solis e diametro oppositi transeunt, ut jam non præcedat solem, sed sequatur.

Apollonium bitumen, *vid.* bitumen.

Apostema, Veg. 3, 4.

Apostolicum medicamentum. *Sic legitur etiam pro anaple-
roticum*, Veg. 2, 26. *Sambucus in margine: Forte pro ca-
stafolico; ubi vid.*

Apothecæ villaticæ, Col. 1, 6.

Apoxima, *vid.* Apocima.

Apparent Vergiliæ totæ, taurus totus, Col. 11, 2. opus
non apparet domino, Cat. 2. *h. e. non constat ratio, non
satis operis factum videtur domino pro operarum, i. e. hominum
opus facientium, ac dierum numero.*

Apparitor Appii, Varr. 3, 7.

Appellatione blanda mulcere, Pall. 4, 12.

Appellare. non appellando optima nomina fiunt mala,
Col. 1, 7. *Significanter & proprie locutus est. Nam appellare
dicitur creditor debitorem: cum ab eo reposcit quod debetur. Quin-
til. Pauper eras & a creditoribus appellabaris. Item non
debui tibi pecuniam, nunquam me appellasti. M. Tull. in
oratione pro Quintio: Eum tum impudenter appellare nole-
bas. Ne multis agam, sic loquuntur qui pure, munditer Latine
loquuntur. Beroald.*

Appellere oves ad bibendum, Varr. 2, 2.

Appendix. adjicitur, Varr. 3, 9. appendices fundi, Varr.
1, 16.

Appetit stercorari origanum, Pall. 10, 13. *Lugd. ample-
ctitur, probante Gronovio Obs. 2, 16. Sic Ammianus Lib.
XVII: offerre obsoles, quietis vincula conservandæ, gra-
tanter amplexi sunt. * appetit ver, Cat. 94. h. e. advenit.*

Appiosus equus describitur, Veg. 2, 2, 9 & 10. *Cum
opiosus etiam sit in libris antiquis & somnolentum sit hoc genus,
ab opio forte ita vocari divinabat excellentissimus. Medicus Plat-
nerus, quem aliquoties honoris & officii causa nomino.*

Appius, collocutor, pauper & parvus in adolescentia,
Varr. 3, 16.

Appius Claudius augur, Varr. 3, 2.

Applicatus ad eam ramus, Col. 5, 6. applicato admini-
culo, Col. 4, 6. applicata trunco, Col. 5, 6. applicitus
trunco palus, Col. 4, 22. applicatis auribus equus, Varr.
2, 7. *Col. brevibus auriculis & adrectis. Pallad. aures bre-
ves & argutæ. Apysrus: προσηταμένα, quæ sunt arrectæ.*

R U S T I C U M.

Applicatæ ergo sunt adeo, ut quasi ad reliquam cutem applicatæ videantur. Schættg. Melius cum Needhamo legitur προσηραμμένα, quod est ipsum applicatæ. Quod ipsum etiam in feminarum pulchritudine censetur, si aures suo ingenio applicent se ad caput.

Applico. si applicueris vitem, Col. 5, 6. applicatur huic officio, Col. 3, 10. applicandæ propagines palis, Col. 4, 17.

Appositus ad vitem locus, Varr. 1, 7. ad fœnum, Varr. 1, 23. equus ad medendum, Varr. 2, 7. appositissimæ sunt ad pariendum gallinæ, Varr. 3, 9.

Apprehendet libido, Cat. 156. apprehendit morbus animal, Veg. 3, 2.

Approbavi; *h. e. experimentis didici*, Pall. 2, 13. locus approbatur, *ibid.* approbatum sit, Veg. 3, 2.

ad Apricationem exire, Col. 8, 8.

Apricitas diei, Col. 7, 4. 8, 15.

Apricus. apricioribus locis, Col. 11, 3. apricissimo die, Col. 9, 14.

Aprilis mensis descriptio & opera, Col. 11, 2. Pall. 4, 15. in Apulia loca calidiora, Varr. 1, 6. inde æstivatum in Samnium abiguntur greges, Varr. 2, 1. hic hibernant oves, Varr. 2, 2. granaria hic sublimia, Varr. 1, 57. pecuariæ oviariæ, Varr. 2, Præf. Apuliæ segetes, Varr. 1, 29. maritima, Col. 11, 3.

Apulus ager, Col. 3, 8. Apuli pecuarii, Varr. 3, 17. Apulæ oves, Col. 7, 2.

Aptati publicis sacrificiis fastus, Col. 9, 14.

Aptum melius jugum, Col. 2, 2.

Apud te, *h. e. domi tuæ*, Varr. 3, 2.

Apyrenus *vel* Apyrinus fructus mali Punici, Col. 5, 10. *Harduin. ad Plin. 13, 34 utramque scribendi rationem probat, quia πυρήν & πυρίων nucleus, acinus, Græce dicitur. Sen. ep. 85: Apyrina dicuntur, non quibus nulla inest duritia granorum, sed quibus minor. Apyrenum Punicum, Col. Arb. 23. Laudat Beroaldus epigramma Martialis: Non tibi de Libycis tuberes & apyrina ramis, De Nomentanis fed damus arboribus.*

de Aqua villæ Col. 1, 5. vestigari ut possit, Pall. 9, 8. nova ut probetur, Pall. 9, 10. *ii.* 1, 4. limosa ut corrigatur, Pall. 9, 9. duci quot modis soleat, Pall. 9, 11. de agro per hiemem depellenda, Cat. 155. cœlestis s. pluvialis, Col. 12, 6. 9, 20. ad bibendum omnibus antefertur, Pall.

Script. R. R. Vol. IV.

C

L E X I C O N

1, 17. aquæ calidæ potus in nausea, Col. 7, 10. aqua candens, Col. 6, 5, 12, 53. marina ut concinnetur, Cat. 106. Col. 11, 2. mulsa ut fiat, Col. 12, 11. falsa quomodo vinis adhibeatur, Col. 12, 21 & 25.

Aqualiculus, venter equi, Veg. 1, 40.

Aquarius. aquarii fulci, Col. 2, 8. 11, 2. Pall. 10, 3. aquaria vasa, Cat. 11. aquarium, Cat. 1.

Aquaticæ aves, Pall. 1, 31.

Aquatilis filva, Col. 7, 9. aquatile genus, Varr. 3, 3.

Aquatilia, ium, *morbus jumentorum*, Veg. 1, 25. *suntne ea, quæ vocantur hydatides? in lemmate ozænæ vocantur.*

Aquationibus juvandæ falices, Pall. 3, 17. coll. 19. aquationes mutare, Col. 7, 5.

Aquatus humor, Pall. 4, 1. *h. e. aquosus, dilutus.* aquata nimis mulsa MS. Pall. 2, 15. *pro mulsa aqua ita ut ne nimis.* Aquati fructus, Pall. 1, 6. *multa dabit Jo. Rhodius Lexico Scribon.*

Aquifolii vectes, Cat. 31. *legebatur ante Victorium.* Aquifolia ilex Plinii, *si Salmasio fides ad Solin. c. 23. p. 190. a, D. est Theophrasti πῖνος ὀξύφυλλος: estque aquifolia quasi acufolia ab acuendo. Sed in neutro aquifolium Plinio est ὀξύφυλλον Theophrasti, in quo quidem errare illum dicit. Itaque p. 582. b, D. apud Catonem etiam pro acrusolium vel acrifolium legendum putat acufol. idque vitium p. 675. b, B. ita ait antiquum esse, ut inde etiam Italorum agrifolio nomen habeat, quæ Gallice houx vocetur, voce cognata ilici, Ital. elce. Ceterum potest fieri, ut ἀκρόφυλλον cogitarent, qui acrusolium primi fecere.*

Aquila occidit, Col. 11, 2. ejus ortus, Col. 2, 10. 11, 2. *bis.*

Aquilonius piscis, Col. 11, 2.

Aquor. aquantur apes frequentes, Pall. 5, 8.

Aquosus & uliginosus locus quid distent, Varr. 1, 6.

Ar pro ad in compositis. *vid. Arveho.*

Arabia pretiosis odoribus illustis, Col. 3, 8.

Araneus mus, *μυγάλη*, Col. 6, 17. araneum si comedere, rit in pabulo jumentum, Veg. 3, 80.

Arationis iteratio, Col. 11, 2.

Arator qualis esse debeat, Col. 1, 9.

Aratra simplicia & aurita, Pall. 1, 43. minora, Col. 2, 2. aratris minimis proscindunt, Col. 2, 11. *de aratri partibus locus classicus est Varr. L. 4, 31. p. 33.*

R U S T I C U M.

Arbitratu boni viri, Cat. 144, 145, 148, 149.

Arbitrium habebit, *h. e. pro arbitro poterit*, Pall. 2, 15.

Arbor citri, Pall. 5, 5. piri, Pall. 3, 25. pruni, Pall. 12, 7. arbores alni, Varr. 1, 7. cydonii, Pall. 3, 25. fici, Pall. 4, 10. Col. 5, 11. ficorum, Col. 11, 2. ficulneæ, Col. 5, 11. 11, 2. arbores quam terram ament, Col. 5, 10. feri ut debeant, Col. 5, 10. & Arbor. 19. earum cultus rei rusticæ pars non minima, Col. 3, 1. cultura perpetua quæ, Col. 5, 6. species variz, Col. 3, 1. plantæ circumfodiendæ &c. Pall. 12, 2. arbores e pomis sponte progenitæ, Pall. 2, 15. majores quomodo transferantur, Pall. 12, 16. fructum non ferentes ut curandæ, Col. 5, 9. Pall. 3, 25. *vid.* Clavus, cuneus &c. feraces ut meliores fiant, Cat. 93. frugiferæ trium generum, Col. 3, 1. maritæ, Col. 11, 2. vitiferæ, Pall. 3, 10 & 13. quando cædendæ, Col. 11, 2.

Arborariæ falces, Cat. 10 & 11.

Arborator bonus, Col. 11, 1.

Arborei foetus, Col. 10, 401.

Arborideus ramus dicitur, qui alitur, ut arborefcat, *h. e. ut arbor fiat, & arborea magnitudine adolefeat.* Hæc Beroaldus, *laudato Columella* 5, 4. ubi nihil tale reperio: neque alias ubi sita vox, vel ejus similis, comminiscor.

Arbusculæ ficorum, Col. 11, 2. *ii.* 5, 11. transferendæ ut sint, Col. 5, 10.

Arbustum, Cat. 1 & 7. *Veteres rei rusticæ scriptores ita peculiariter appellant arbores vitibus maritatas: unde & arbusitivum vinum dictum, quod in arbussto progignitur.* Plinianum verbum est arbusstare agros, quod significat arbustum in agris ficere, & arbores idoneas vitibus maritare, quo teste judicatur nobilia vina in arbusstis gigni, & laudatiora in summis, uberiora in imis. Vites enim maxime gaudent arboribus, quia naturaliter in sublimi procedunt. Sicut territorium nostrum pæne totum arbusstis confitum mira pulchritudine, nec minore uvarum largitate spectatur. Hinc arbusstiva vitis, quæ scilicet in arbussto ponitur, arborique copulatur. Beroald. cujus declaratio confirmatur Col. 5, 6, 7. ut constituendum arbustum, Col. Arb. 1. Pall. 3, 10. disponi ut debeat & coll. Col. Arb. 16. *ii.* 5, 6. arbussti Gallici ratio, Col. 5, 7. Arbustum quamvis vetus posse transferri, ab Ægiolo didicit Seneca ep. 86.

Arbusstivus aut silvestris locus, Col. 3, 13. arbusstiva positio, Col. 4, 1. arbusstivi Aminei urna, Col. 12, 41. ar-

L E X I C O N

bustivæ vites quæ, Col. Arb. 4. ut ferantur, Col. 4, 1. ut colendæ, Col. Arb. 16. Pall. 3, 10. ut putandæ, Pall. 3, 13.

Arbutum inter primos cibos mortalium, Varr. 2, 1.

Arbutus arbor, Col. 7, 9. arbuti baccæ, Col. 8, 10. *Arbutus arbor Græce κόμπος, cujus folia hædis grata esse docet Virgilius Ecl. 3, 82: Dulce satis humor, depulsis arbutus hædis. Fructus ejus dicitur arbutum, neutro genere, quamvis etiam feminino semel utatur Horatius, alias unedo, quia non plus quam unum pomum comedere prodest, Græcis μυμιακυλον. Hac ita distincte proponere volumus, quia confuse admodum tractat Plinius H. N. 15, 24. quo nomine & a Dulechamio, & Salmasio ad Solinum c. 46, p. 674, item de homonymis hyles iatricæ c. 5 refellitur. Confer etiam J. B. Portam Villa 3, 14. Schætzg.*

Arca vestiaria, Cat. 11. arcam domini exhaerit ea res, Col. 3, 3. complent columbæ pretiis pullorum, Col. 8, 8.

Arcades solum mutarunt, Col. 1, 3.

Arcadici asini nobiles, Varr. 2, 1.

Arcanus, Col. 3, 2.

Arcelaca major, vitis, Col. 3, 2 & 7. *al. arelata. Sed rectius arelaca. Plane fallitur Ge. Alexandrinus, qui de Arelate urbe hic somniavit.*

Arcellæ vites, Col. 3, 21. *sed arelacæ etiam hic malit Ponted.*

Arcessere boves ex longinquo, Col. 6, 2. arcessita humus, Col. 2, 16. *Hac auctoritate etiam alias contra libros scripsi arcess. pro accers. e. g. Col. 3, 15.*

Archetypon inventoris, Varr. 3, 5.

Architectus piscinam facit, Varr. 3, 17. architecti professio, Col. 5, 1.

Arctata densius quæ protulerit cerasus, putanda, Pall. 11, 12.

Arcto. arctare flores canistris, Col. 10, 277. *Sic malim pro vulg. aptare. R & P frequentissime, ob figuram cognatam, miscentur. foramini taleam, Pall. 11, 8. transversos fustes, Col. 12, 43. transversis furculis, Col. 12, 45. de spissamento. vid. Artio.*

Arcturus oritur, Col. 9, 14. occidit, Col. 11, 2. Arcturi sub fidere, Col. 10, 413. Arcturo exoriente, Col. 2, 10.

Arctus. ad arctum, Veg. 2, 26. arctior spes, Col. 1, 5.

Arcuato pecori remedium, Col. 7, 4. *h. e. laboranti isterico morbo. Arquatam morbum veteres dixere, qui alio nomine*

R U S T I C U M.

regius vocatur, eo quod arcuus celestis ei concolor fit de virore. Græci *ικτερυ* vocant, & vulgo *ictericam*. *Ικτερι* homines fiunt aureoli coloris, & lutei, unde & auriginem appellant. Cornelius Celsus: Æque notus est morbus, quem interdum arquatium, interdum regium nominant, quem Hippocrates ait, si post septimum diem febricitante ægro supervenit, tutum esse moribus tantummodo præcordiis substantibus. Diocles ex toto, si post febrem oritur, etiam prodesse: si post hunc febris, occidere. Color autem eum morbum detegit maxime oculorum, in quibus quod album esse debet, fit luteum. Cur autem regius morbus dicatur, docet Quintus Serenus, scribens: Regius a vero signatus nomine morbus, Molliter hic quoniam celsa curatur in aula. Consimiliter Celsus tradit utendum esse in hoc morbo frigidis natationibus, lecto etiam & conclavi cultiore, clauso loco, ludis, lascivia: per quæ mens exhiberetur, ob quæ regius, inquit, morbus dictus videtur. Plinius memorat, *ικτερον* avem vocari a colore: quæ si spectetur, sanari id malum, & avem mori. Est & gemma nomine *ικτερίας*, lucido colori similis, ideoque existimata salubris contra regios morbos. Beroald.

Arculæ fagineæ, Col. 12, 45.

Arcus dimensio, Col. 5, 2. arcus propaginis, Col. 4, 29. arcu sidereo fulget, Col. 10, 292.

Ardeæ in publico scriptum, Varr. 2, 11.

Ardeatinus ager, Col. 3, 9.

Ardebat cura, Varr. 3, 17. *Mediæ vetustatis liber*: In Bajano autem ardis tanta. alii: In Bajano aut ardis. Cum igitur *Miss.* tam diversi sint, vereor, ne quod hic mendum lateat. Victor. Inusitatus est modus loquendi hac in parte, & cælo Latino inauditus, quo utitur Varro. Sed non puto Varronianum esse, tanta arsit cura. Immo, cum veteres codices hic variant, puto reconcinnandum. Lego: In Bajano autem arsit tantu, ut architecto &c. Tantum ut, pro tantum ut, quemadmodum supra: Secunda ea, & datu iri, & talia. Scalig. Locus interpolatus, qui in nonnullis libris antiquis ita legitur: In Bajana aut ardis tanta ut; ex quibus vestigiis legi posset, in Bajano haud par, sed tanta ut. Non par, inquit, illi piscinarum cura fuit in Bajano, sed major, & quidem tanta ut. Mox infra eundo suam domum; fortassis legendum, endo suam domum, ut sit integrum illud Ennii, endo suam domum, quod observant Grammatici, pro in suam domum. Popma. Salmastius ad Solinum c. 25. p. 189 ita legit: In Bajano autem tanta ardet;

L E X I C O N

ut architecto permiserit, velut &c. *Vulgo editur*, in Bajano tanta ardebat cura. *Sed quæ a nobis reposita est, innititur veteris scripturæ auctoritati, quam ab hac lectione haud longe abesse eruditissimi viri testimonio scimus.* Accius apud Nonium: Arde foeta lampade, i. e. ardoris plena. *Ipse male legit arde-foeta, unica voce.* Sic loca foeta furentibus austris apud poetam. Ardes, ut tabes, labes & similia. *Hæc Salmasius. Schætzg. arduerunt arbores attactæ, Inscr. Fr. arval. p. 127.*

Ardor Sirius, Col. 10, 289. *Prudent. de Epiph.* Et si quod astrum Sirio Fervet vapore. *Buchnerus.* ardore primo fervebit mustum, Pall. 11, 9.

Arduitas montium, Varr. 2, 10.

Arduus clivis, Varr. 1, 18.

Aræ omnis modus ut comprehendi possit, Col. 5, 1. h. e. superficiei, ut loquuntur geometræ. area villæ, Col. 1, 6. area granis terendis, Cat. 91 & 129. Varr. 1, 51. Col. 2, 20. Pall. 1, 36. 7, 1. conferenda deinde rapis, Col. 11, 3. aræ hortorum, Pall. 1, 34. cf. Col. 11, 3. qui locus hunc interpretatur, ut legitur in antiquis editionibus, sic divisas vult areas propter spatia utrinque purganda, quia in semita confisens opera ultra tres pedes vix porrigere manus potest, sine periculo incidendi in sata.

Arelata vitis, vid. Arcelaca.

Arenæ genera, Pall. 1, 10.

Arenariæ, f. fodinæ, Varr. 1, 2.

Arenato calce, Cat. 18. *De hac ratione pavimenti conf. Salmas. ad Solin. c. 28. p. 268 seq. it. c. 56, p. 267 seq. Ex instituto hanc partem ædificandi tractant Vitruv. 7, 1. Plin. 36, 60 seq. itemque Pall. 6, 11. Ceterum ex h. l. corrigas errorem quorundam Lexicorum, quæ calcem pro lapide tantum feminini generis esse volunt: de quo jam dubitabat Vossius de anal. 1, 34, cujus hinc sententia confirmatur.*

Areo. arentes culmi, Col. 2, 21.

Areolas horti, Col. 10, 362. in areolas disseerere semina, Col. 11, 2.

Arepennis, Col. 5, 1. *Gall. arpent.*

Arfacere, pro arefacere, Cat. 69. it. 125 & 157.

Argeritis lapis, Veg. 1, 20. 4, 12. leg. argyrites.

Argilla, creta figularis, Col. 3, 11. Pall. 1, 34.

Argillosa terra commodior, quam argilla sola, Pall. 2, 13.

Argitis vitis, Col. 3, 2. *De hac ait poeta: Argitisque minor, cui non certaverit ulla Aut tantum fluere, aut totidem*

R U S T I C U M.

durare per annos. *Videtur* Argitis nuncupari a candore, ἀργὸς enim albus dicitur. Beroald.

Argo navis, *fidus*, Col. 11, 2.

Argonautæ, Varr. 2, 1.

Argos Ἰππίον, Varr. 2, 1. *Hoc oppidum Italia esse, non Græcia, docet Plinius lib. III: Argos Hippium Diomede conde-
dente, mox Argyripam dictum. De quo celeberrimus vates
canit: Vidimus, o cives, Diomedem, Argivaque castra,
Atque iter emensi casus superavimus omnes, Contigimusque
manus, qua concidit Ilia tellus. Ille urbem Argyripam pa-
triæ cognomine gentis Victor Gargani condebat Iapygis
agris. Quare scriberem: Ut oppidum in magna Græcia. Pon-
ted. πολύπυρον*, Varr. 1, 2. *vid. πολύπυρον*,

Argutia famulorum, Pall. Insit. Præf.

Arguto gramine fontes, Col. 10, 284. arguti boves,
Pall. 4, 11. saporis, Pall. 3, 25. 4, 10. argutæ valles,
ἄχολ, Col. 9; 5. arguta corpora, Pall. 4, 13.

Argyrites lapis, *vid. argeritis*.

Aricia porri mater, Col. 10, 139. *Martial. 13, 19: Mit-
tit præcipuos nemoralis Aricia porros, In niveo virides sti-
pite cerne comas. Laudat etiam Plin. 19, 33.*

Ariditas fimi, *h. e. finus aridus*, Pall. 3, 4. rasariorum
reciditur, Pall. 3, 21. *i. e. sarmenta arida.*

Aridus morbus f. malleus, Vég. 1, 4 & 11. *vid. siccus.*

Aries aureus, Varr. 2, 1. petulcus & pugnax uti mitige-
tur, Col. 7, 3. arietēs qui præbentur? Col. 7, 3. *add. Varr.*
2, 1 & 13. qui cujus coloris agnos generent, Col. 7, 2.
Pall. 8, 4. quales & quando admittendi, Pall. 8, 4. silve-
stres & feri, Col. 7, 2. tenuioris velleris, Col. 7, 2. arietum
admissura prima, Pall. 5, 7.

Arietinum cicer, Col. 2, 10. *eo quod arietino capiti simile
sit, ut vult Plinius 18, 12. Schættg. An arietillum? Hoc certe
invenis Nic. Heinsius in Cod. Paris. ut restatur epistola ad Mun-
kerum Syll. Burm. T. 5, p. 381. Add. Burman. ad Petronium
c. 35, p. 145. arietina cornua circa fici radices obruta,
Pall. 4, 10.*

cis Ariminum, Varr. 1, 2.

Arista, quæ ut acus tenuis longa eminet e gluma, Varr.
1, 48.

Aristolochia, Vég. 1, 17. rotunda, 3, 23. *apud Kege-
sum semper fere scribitur aristologia.*

Aritudine petire, Varr. 1, 12.

L E X I C O N

Armamentis instructa navigia, Col. 4, 3.

Armarium promptuarium, Cat. 11. *Sic cella promptuaria, & videtur illa ratio, ubi substantive ponitur promptuarium, aliquanto recentior. Armarium vero non est cella promptuaria, ut Turnebus putat, sed ligneum repositorium, in quo obsegnato reconduntur & asservantur necessaria ad usum familiæ, ut cibaria, indusia, nummi. Cic. pro Cælio, Tunc aurum ex armario promere ausa es? Plaut. Captiv. Cellas refregit omnes intus, reclusitque armarium. Idem Epidic. Quin ex occluso atque obsegnato armario Excutio argenti tantum. Popma.*

Armatus cornibus aries, Col. 7, 3.

Armenia, *int.* terra, Veg. 4, 28.

Armeniacus sal, Veg. 3, 4. *vulg. Armoniacus vel potius Ammon. Sed esse tamen Armenium etiam salem, docet Salmas. ad Solin. p. 811. b, C. Armeniacæ arbores, Col. 11, 2. Harum sunt Armenia poma vel Armeniaca, quibus stipantur calathi, Col. 10, 404. Hæc eadem esse præcoqua, vulgo Abricots, Abricosen, fere convenit.*

Armenium pigmentum in luxu villarum commemoratum Varr. 3, 2. *Inter pretiosos colores etiam ponit Viruv. 7, 5. Salmas. l. c.*

Armeniorum mos in equis tondendis, Veg. 1, 56.

Armentarius, Varr. 2, 5. *int.* pastor.

Armenticium pecus, Varr. 2, 5, armenticii greges, Varr. 2, 10.

Armentum equinum, Col. 1, Præf. *de vaccis*, 6, 27. armenta boum, Pall. 4, 11. afinorum, Col. 7, 1. armenta alibi alia statura, Col. 3, 8. qualia emenda, Varr. 2, 5.

Armilla cuparum, Cat. 21.

Armoneacea, *vid.* armoracea.

Armoniacus sal, *vid.* Ammoniacus.

Armoniacum *etiam positum forte pro Armeniaco.*

Armoracea, raphanus agrestis, Col. 9, 4. Pall. 4, 9, 11, 11. ejus succus remedio est contra ictus serpentium, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. *ubi scribunt armoneacea.* Armoraciorum cyma ut condiatur, Col. 12, 9. *Feminino genere armoracia est Plin. 19, 5 & 20, 4. Neutro genere in glossariis, Armoracia papavides. e vero pro i habet & Palladii MS. co-dex. Sylb.*

Armos si convellit bos, Col. 6, 16. *conf.* Veg. 3, 4.

Arô. atare quando & quomodo conveniat, Col. 2, 4. Pall. 2, 3.

R U S T I C U M.

Aromata, Col. 12, 20.

in Arpino arundo pro jugis vinearum, Varr. 1, 8.

Arreptus, Veg. 3, 52. *interpretatur, credo, ἐπίληπτος. con-*
dicunt enim epileptici, & morbus ipsorum est caducus.

Artes in Græcia quando repertæ, Varr. 3, 1. Tuscæ &
Dardaniæ, Col. 10, 358. artium magister usus, Col. 4, 11.

Arteria. ad arteriam exasperatam, Veg. 3, 68. arterias
& fauces curat mel, Pall. 2, 15.

Articularis morbus equorum, Veg. 1, 6 & 13. boum,
Veg. 3, 2.

Articularius morbus, Cat. 157. *Glossa: ἀρθριτικός.*

Articulus. in articulum it leges, Col. 2, 12. articulos
omnes experiri, Cat. 157. *Meursio præferenda videtur lectio,*
omnes articulares morbos expellere. Ego vero putaverim, lo-
qui Catonem de experimento articulorum in digitis, præsertim
vulgo usitato, qui trahuntur intorquenturve ad eum finem, dum
crepitem edant. Quod quidem arthriticus ne tentare quidem ausit.

Artio. artito furculum, Cat. 40 & 41. artiveras, Cat. 40.
Est autem artire, interprete Turnebo, 11, 13, demittere, adige-
re, inferere, immittere.

Artus fœcundos compleat, Col. 10, 212.

Arvehant ligna, Cat. 138. *i. e. advehant. arvectum, Cat.*
135. Ar veteres pro Ad dicebant, ut arfero, arvenio, arcesso &c.

Arundinei canales, Col. 9, 13. cuneoli, Col. 4, 29.

Arundineti fatio & cultura, Cat. 6. Varr. 1, 24. Col.
4, 32. jugerum, Col. 4, 30.

Arundo, jugi genus in vineis, Varr. 1, 8. degener, Col.
7, 9. castratur, cæditur, &c. Col. 4, 32. arundinis fatio,
Cat. 47. Col. 4, 32. & Arb. 29. oculi, Cat. 6. arundine se-
cantur quædam, Col. 12, 7, 14 & 47. *vid. Canna.*

Arundulatio in ficis, Varr. 1, 8. *Sermo h. l. est de quarto*
genere jugandarum vitium, ubi traduci locus est, cum nimirum,
quæ sustinere suo se trunco non possant, vites in aliam arborem
traducuntur. Hæc opulos arbusi loco adhibent Mediolanenses,
ficus Canusini; sed cum infirmi & fragiles sint earum rami;
arundine eos deligata firmasse videntur, eaque dicta arundulatio.

Aruspices notati, Cat. 5. Col. 1, 8. 11, 1. Varr. 1, 40.

Arvum, quod aratum, necdum satum est, Varr. 1, 29.

As generatim unum notat, Col. 5, 3. *ter. as jugeri, Col.*
5, 1. in assem, Col. 2, 13. ii. 3, 3. totum solum h. e.
assem, Veg. 2, 36. & mox commissura calcis & assis.

L E X I C O N

Asaron Ponticum, Veg. 4, 13. *ajunt esse nardum rusticam, Gall. cabaret, Haselwur.*

Ascalonii generis cepæ, Col. 11, 3. 12, 10.

Afcia dolare, Pall. 1, 14. afciæ rastris similes, Pall. 1, 43. *vid. Phil. a Turre^{monum.} vet. Antii p. 22.*

Ascræum carmen Virgilii, Col. 10, 436. *Ascra oppidum & vicus in Bœotia, patria Hesiodi poetæ, qui versus de rusticatione composuit. Ascræus Hesiodus dicitur, ut Virgilius idem de se ait: Ascræumque cano Romana per oppida carmen. Pompon.*

Asellus, f. vulgaris asinus, Col. 7, 1. aselli dossuarii, Varr. 2, 6. asellus *pro trabe, cui aliquid imponitur. vid. Bassellæ.*

in Asia Mysiaque terra densa, Col. 1, Præf.

Asianæ oves, Pall. 12, 13.

Asiatica mala pigro foetu, Col. 10, 412.

Asinæ calvaria in hortis, Pall. 1, 35.

Asinarius, *agast*, Cat. 10 & 11. Varr. 1, 18. asinariæ molæ, Cat. 11.

Asinus XL millibus emtus, Varr. 3, 2. asini caput nudum cute in limite ruris figitur, Col. 10, 344. de asinis quæ tenenda, Varr. 2, 6. asini vulgares, Col. 7, 1. Arcadici & Reatini, Varr. 2, 1. eorumque pretia, Varr. 2, 6 & 8. admiffarii quales esse debeant, Pall. 4, 14. mulino generi feminando quales destinandi, Col. 6, 37. ab equabus ut admittantur, Col. 6, 37. plostrarii & molarii, Cat. 11. *Ad plaustra adhibitos, docet etiam Col. 7, 1. add. Scheffer de re vehicular. 1, 8. feri, Varr. 2, 1. ornati clitellarii, Cat. 10.*

Asparagi fiunt e corruda, Cat. 6. *nimirum asparagi corruda simillima filo, Col. 10, 375. spinosa herba, Col. 10, 246. Duo genera asparagi, hortense & silvestre, sed incultum gratius est, quod Corrudam, alii Libycum vocant. Asparagus non a Græco dicitur, aut ab asperitate, ut dicit Varro: sed ab Chaldaea voce, quæ caulem significat: quia hæc herba semper crescit in caulem & virgulum. Pompon. asparagi satio & cultus, Cat. 161. Col. 11, 3. Pall. 3, 23. 4, 9.*

ad Aspectum solis versare lateres, Pall. 6, 12.

Asper bos mansueto conjungitur, Pall. 4, 12. aspro velamine, Pall. Inf. 67.

Asperati parietes, Pall. 1, 11.

Aspergito fale minuto, Col. 12, 52. aspergitur pini semen, *h. e. spargitur*, Pall. 4, 10. 12, 1 & 7.

R U S T I C U M.

Aspergo ne noceat, Cat. 128.

Aspero. asperare medicabiliter limum dysentericæ passionis, Pall. 3, 31. *h. e. duriores reddere; ut glacialis hiems aquilonibus asperat undas, Æneid. 3, 285.* asperantur gradibus, Col. 8, 3. ac macescunt apes propter laborem, Varr. 3, 16. caloribus apes, Pall. 7, 7.

Ἀσφαλτίων, trifolii species, Col. 6, 17. *Plin. 21, 9: Miananthos* vocant Græci, alii asphaltion majore folio, quo utuntur coronarii.

Asphodilus, f. asphodelus, *herba apibus grata*, Pall. 1, 37. asphodeli scapus, Col. 9, 4.

Aspicit meridiem tabulatum, Col. 8, 8. aspicere ad aliquem, Varr. 1, 2.

Aspirare ne possit vipera, Col. 8, 14.

Aspro velamine, *h. e. aspero*, Pall. Inf. 67.

Assaria pecuina daps, Cat. 132. *h. e. apta & parata assura. Popm.*

Assellare, *vid. Adfell.*

Assentiri, *de facto vel historia*, Varr. 2, 3. si assenserit humor, *h. e. si non renuerit, si adsit nimis*, Pall. 12, 7.

in Asserculo alligato scopas, Cat. 152. *h. e. baculo s. vericulo, qualibus etiam apud nos alligantur sarmenta.* assercula quinque, Cat. 12. asserculis modicis, Col. 8, 3. *in quibus locis & ipsis, ut simplex asser non latum illud ligni segmentum notat, ein Bret, sed angustum, qualibus utimur ad suspendendas regulas, ad clathra &c. eine Laste. Verum hoc in Fabro olim observatum est.*

Assero vites, Cat. 32. afferit, non posse generari, *h. e. confirmat, asseverat*, Pall. 1, 19. Veg. 1, 17. 3, 26.

Asseverare non expertus non audeo, Col. 9, 13. *pro polliceri*, Col. 5, 1.

Assiccatus succus, Col. 2, 6. assiccatos in cratibus caules, Col. 12, 9.

Assiccescere in cratibus, Col. 12, 9.

Assiccant venti nebulam, Col. 4, 19. assiccare in sole, Col. 2, 9. 12, 15, 16 & 33. assiccatur spongia humor, Col. 12, 50. assiccari, Col. 12, 49.

Assidunt in ornithone volucres, Varr. 3, 5.

Assiduus perfricabis, Pall. 1, 29. assiduiore facere pastores, Varr. 2, 10.

Assignatum suo loco, Col. 12, 2.

Assiliens admistrarius, Col. 6, 37.

L E X I C O N

Affis vel Axis, pro eo, quem vulgo, sed falso, asserem dicunt. Affes quernæ cum esculis non misceantur, Pall. 1, 9. *Conf. locum Vitruvii, quem præ oculis videtur habuisse noster, L. 7, 1: Danda est opera, ne commisceantur axes esculini quernis, quod querni simul ac humorem perceperunt, se torquentes rimas faciunt in pavimentis &c. roboreas, Col. 6, 30. Veg. 3, 4. ex affibus dentatis tribulum, Varr. 1, 52. vid. Scheffer. de re vehic. 2, 7, p. 127 sq. affis ligneus, Veg. 3, 14. Axes & axiculi, Col. 6, 19.*

Assumere fugam meditantur apes, Pall. 1, 39. *nisi tamen præstat cum Crescentio legere arripere. assumit pro absumit habet antiqua edū. Crescentii Pall. 6, 7. & 7, 2.*

Assura. requiro farsuræ assuræ membra de palumbis &c. Varr. 3, 9. *Videtur in actionibus conducti locati fuisse, uti farsuræ tecturæ præstaretur, aut non multum dissimile: i. e. ut aliter in iisdem legibus dicitur, ut sarta tecta insula aut ædes præstarentur. Nam olim farsum pro sartum, ut farsum pro fartum. Ergo ludit πᾶς ὑπόβοιαν. nam quod diceretur in lege conductionis farturæ tecturæ, ludens in avium lege dixit farsuræ assuræ, utpote cum aves ipsæ ad assandum natæ sint. Nam assura, quod prius diceretur arsuræ. Et quod dicimus nunc assum, prius erat arsum. Cum igitur tractatus de palumbis & gallinis hic desideraretur, vult hoc sartum sibi & integrum præstari Axis. Sed veram lectionem, ni fallor, conficiemus, si non farsuræ, sed farsuræ, legamus. Ita nihil dubii relinquetur: nam farsura, quia de fariendis gallinis & palumbis sermo instituitur &c. Hæc Scaliger. Alia alii. Me sola Victorii reverentia impedit, quo minus revocata primarum editionum fide ponerem farturæ assuræ, quæ ἀσυνδῆτος, ut multa alia, posuisse puto Varro-nem. Sic Cat. 14: lapide calce, in. 132. domo familia &c.*

apud Assyrios pomis non caret citrus, Pall. 4, 10. *Pro non Ponted. vult reponi nunquam, ex Italica Palladii interpretatione: ed afferma Marziale che in Assiria questi arbori hanno tutto l'anno frutto. Sed id etiam Palladius statim docet. Adjiciamus Plinii locum elegantem 12, 7 de citro, quam hic Assyriam malum vocat: Omnibus horis pomifera est, aliis cadentibus, aliis maturefcentibus, aliis subnascentibus — nisi apud Medos & in Perside nasci noluīt. Palladius igitur forte primus est, qui hujus arboris extra Mediam cognascentis meminit, quæ postea non in Italia tantum, Hispania Galliæque colī se passa est, sed in ipsum septemtrionem translata fructus edidit, quamquam bonitate inferiores his, qui sub*

R U S T I C U M.

clementiore fidere educantur. Non ignoro, quid de hac re disputetur, v. g. apud Spanh. de usu & præst. numismat. diff. 6. p. 329 sq. sed illum sequor charactèrem, quem indicat Palladius, orbem continuæ fœcunditatis: quidquid sit de mira totius generis varietate, quam elegantissime, ut reliqua, quæ ad cultum & naturam ejus arboris pertinent, persequitur Jo. Bapt. Ferrar. elegantii libro, quem vocat Hesperides: de qua appellatione, ad quem fructum pertineat, præclare etiam meritis est, quem modo laudabam, Spanhemius. Assyria radix, Col. 10, 114. eadem Syriaca, Col. 11, 3.

Astringere frondem, Col. 5, 6. h. e. destringere: vel etiam adstringere, h. e. alligare. Locus aliquantum obscurus.

Astrologiæ literæ, Col. 1, 1.

Astrologi cælum descripserunt, Varr. 2, 1. h. e. astronomi. Conf. Varr. 2, 3. adversus astrologos compositi a Columella libri, Col. 11, 1.

Atavi Romani, Col. 1. Præf.

Ater. atræ ficus, Cat. 8. atrum olus, ἡ ποσειδώνιον vel σμύριον, Col. 11, 3. vid. olus atrum. vinum, Cat. 157.

Atheroma, Veg. 2, 30. tumoris genus, continens quasi pul-ticulum, ἀθήρωμα dictam. Sed latius etiam patet. vid. Goræus.

Athletæ comitorum, Varr. 3, 5. pecuarii, Varr. 2, 1.

Atinia ulmus, Col. 5, 6. ab Atina Galliæ Cispadanæ urbe dicta videtur, de qua Plin. 3, 19. Schætzg. ut seratur, Col. 5, 6. eadem Atinea, rustice, credo, pronuntiata voce, Col. Arb. 16.

Atlantides, Col. 10, 54. Vergiliæ.

Atque etiam, Col. 2, 2 & 15. simili ratione atque in ar-busto, Col. 5, 7.

Atramentum futorium, Veg. 2, 49. futoricium, Veg. 2, 64. Chalcanton vocatur Hippiatr. Ruell. p. 112, b. extr. Plura Rhodius Lex. Scribon.

Ἀτράφαξus, atriplex, Col. 11, 3. ejus satio & cultura etiam Pall. 5, 3. atriplici gravis phaselus, Col. 10, 377. ac-cusata a Pythagora, interpretatur Georgius Aloxandrinus.

Atreus auream pecudem habuit, Varr. 2, 1.

Atrienfes servi, Col. 12, 3.

Atriplex, vid. Ἀτράφαξus.

Attactu frequenti, Pall. 1, 35.

Attentando, Col. 1, 4.

Attenuata cacumine sagitta, Col. 3, 17.

Attenuare vepres, Col. 11, 2.

L E X I C O N

- Atteruntur oculi, Col. 11, 2.
 Attice, *h. e. Attica regio*, Varr. 2, 5.
 Atticus interlocutor, Varr. 2, 1. Atticus ante T. Pomponius, nunc Q. Cæcilius, Varr. 2, 2.
 Atticum mel, Col. 6, 33. Veg. 2, 17. *ubi MS. antiquo pro Attico, quæ voces etiam confunduntur* Veg. 1, 17. Atticæ lanæ, Varr. 2, 2. Atticum profluvium, *vid. h. v.*
 M. Attilii Reguli dictum, Col. 1, 4.
 nihil Attinet, Col. 2, 21.
 Attinctum animal. *vid. Adtinctum.*
 Attollit minas serpens, Col. 8, 2. *Virgiliana formula Georg. 3, 421: Tollentemque minas, & sibila colla tumentem. Talia sæpe sunt apud nostrum, quibus tanquam gemmis orationem distinguunt.*
 Attondi, *pro attonderi*, Veg. 1, 56.
 Attractio rugarum ne deformet zizipha, Pall. 5, 4.
 Attrahit auxilio hortis amnes, Col. 10, 24. attrahetur præceps ædificium, Col. 1, 5.
 Attrectatione manus frequenti, Pall. 4, 12.
 Attusus, *contusus*, Veg. 3, 3. b.
 Avara vitis, Col. 3, 2.
 Avere. avarius opus exigat, Col. 1, 7. *Rarior usus hujus comparativi; sed etiam apud Sextum Rufum in breviario observante Crenio 10, p. 59. Schættg.*
 Auctio facienda, Cat. 2, 7.
 Auctor incertus bonitatis color terræ, Pall. 1, 6. auctorem industrium equini generis providere, Col. 6, 27. curatorem *legendum suspicatur Lichtenhanus; certe intelligitur is, qui curam habet.* auctorem in aliquo habere, Varr. 3, 15. auctores memorabiles, Col. 1, 1.
 Auctoritas rei ex nomine alii rei tributo, Varr. 2, 5. auctoritas dulcis mellis, Pall. 7, 7.
 Auctumnitate, Cat. 5. prima, Cat. 155.
 Auctumnalis agnus, Col. 7, 3. *Conf. Plin. H. N. 8, 47, f. 72.*
 Auctumnus. auctumni imber, Cat. 5. auctumno femine, Col. 11, 3. *lectio dubia; quamquam & apud Caionem l. c. in Pol. & Wrat. legitur imber auctumnus, ætliiva notione: quæ lectio non coniecienda videtur; nec sine auctoritate est. Vid. Heinf. ad Ovid. Met. 3, 729.* auctumni initium & numerus dierum, Varr. 1, 28. opera, Varr. 1, 27 & 34.
 Acupium laqueis tenditur, Pall. 13, 6. noctuæ, Pall. 10,

R U S T I C U M.

12. aucupio nomenclationis studiosos demorari, Col. 3, 2.
 Aucupor. aucupari apum examina, Col. 9, 8.
 Auditus imbellicitas ut levetur, Cat. 157.
 Avellanæ nuces, Cat. 8. earum fatio, maturitas, Pall.
 3, 25. Avellana Tarentina ut fiat, Col. 5, 10. Avellana,
modi s. mensuræ nomen, Veg. 3, 12 & 52. *Ita etiam Scribon.*
 135.
 Avenæ fatio, Col. 2, 11.
 Aventinus mons, Col. 1, 3.
 Averruncesque, Cat. 141.
 Aversus a ventis, Col. 12, 50. a sole locus, Col. 12;
 44. a Venereis amoribus, Col. 11, 1. contubernio uxoris,
 Col. 12, 1. averso sole agit pecus, Varr. 2, 2. averfa sole
 positio, Col. 4, 22.
 Avertere se admissario, Col. 6, 37.
 Aves duum generum, Varr. 3, 5. fecundissimæ gallinæ,
 Col. 8, 2. Rhodiæ, *h. e.* gallinæ Rhodiæ, Col. 8, 11. *Ita*
κατ' ἐξοχὴν aves gallinas, *ut ὀρνίς Græcorum, notare viden-*
tur Col. 8, 5. avium sterqus, Col. 2, 15.
 M. Aufidius Lurco, Varr. 3, 6. P. Aufidius Pontianus
 Amiterninus, Varr. 2, 9.
 Augmentum lunæ, Pall. 13, 6.
 Augur. ad auspicia augures pararunt pullos, Varr. 3, 3.
 citantur a consule, Varr. 3, 7.
 Augurali adjiciali cœna, Varr. 3, 6. *vid. adjicialis.*
 Augustalis Claudius, Col. 11, 1.
 Augbsti mensis descriptio & opera, Col. 11, 2.
 Augusto augurio, Varr. 3, 1. *conf. Sueton. Aug. c. 7.*
 Avia herba, Col. 6, 14. *quæ fuerit apud veteres, hodie*
ignoratur. Ponder. in Emendatt. reponi vult Lamiam aut La-
 mium *ex Plin. H. N. 22, 16.*
 Avarius, *custos avium*, Col. 8, 3, 5 & 11.
 Aviarium Luculli, Varr. 3, 4. Varronis, Varr. 3, 5. avia-
 ria veterum, Varr. 3, 3. *add. 3, 4 & 5.* Pall. 1, 33. co-
 hortium avium, *ὀρνιθῶνες*, Col. 8, 1. nantium volu-
 crum, *χνοτροφεῖα*, Col. 8, 1. turdorum, Varr. 1, 38.
 Avitus color, Col. 6, 37. avita fortitudo celeritasque,
 Col. 6, 37.
 Aula f. olla nova, Cat. 85. ahenea, Cat. 81. in aulas
 propagare, Cat. 52.
 Aulia fuccidia, Varr. 2, 4. *vox corrupta.*
 Aulicibus asperius stadium, Veg. 1, 56. *Quid si aulacibus?*

L E X I C O N

ab αὔλαξ. *Legenti totum locum, & sedem vocis repetita inveniunt, res manifesta videbatur. Αὔλαξ est excelsum illud inter duas fossas. Gracissat sæpe noster. Alioquin cogitare etiam poterat elices.*

■ Auratæ pisces, Col. 8, 16.

Aureolum color, Col. 9, 3. aureolum collum gallorum laudatur Varr. 3, 9. quod est Col. 8, 2 ex auro flavum.

Aureus color equi, Pall. 4, 13. aurea medietas chamæmillæ floris, i. e. flava. Pall. 7, 10. aureum medicamentum, Col. 6, 14. idem quod Vegetio aptum remedium. aureæ pelles unde dictæ, Varr. 2, 1. aurea mala Hesperidum, Varr. 2, 1.

Auriga, *fidus cæleste*, Col. 11, 2. auriga rectrixque membrorum anima, Col. 3, 10. vid. origa.

Auris. aurem apponere, Pall. 7, 7. aures applicatæ in equis laudantur Varr. 2, 7. auribus prægravantibus & flaccidis, Col. 7, 6. auribus spiritum ducunt capræ, Varr. 2, 3. cf. Plin. 8, 50. Simile Archelai mendacium est Varr. 3, 11. it. 3, 12.

Auritus. aurita aratra, Pall. 1, 43. nisi fallor, opponuntur βραχέα, Geop. 3, 1. Schæff.

Aurosi pulveris lapidosa macies, Pall. 1, 5. aurosum pulverem Barthius Adv. 39, 8 explicat grandiore & coloris aurei, metallicæque duritiæ. Sed Cresc. habet arenosum; quod prætulerim, eumque dici puto minutissimum arenæ genus, duritiem & rigorem arenæ habens, & nihil vel parum viscidæ illius & limosæ naturæ, quæ proprie aluntur plantæ. auroso colore membrana, Veg. 2, 17. h. e. aureo. aurosa arena sternebatur via imperatoribus. vid. Casaub. ex Synesio ad Lampridii Elagab. c. 31 extr.

Auscultetur, *active*, Col. 8, 5.

Auspicari carminis principia, Col. 3, 1. culturarum officia, Col. 11, 2. auspicandi causa, Col. 11, 2. h. e. ut felix capiant anni totius auspicium.

Auster hibernus, Col. 11, 2. h. e. χιμῶνα hiemem, i. e. tempestatem afferens. Ita sæpius noster hoc ipso in Calendario hiemat, hiemat cum frigore &c.

Austeritas nimia in quibus uvis, Col. 11, 2. austeritate prope omni fugantur serpentes, Pall. 1, 35. austeritates philothri, Pall. 1, 35.

Austerus. austeriorem gustum efficere, Col. 12, 12.

Austrinus dies, Col. 11, 2. piscis, *ibid.*

R U S T I C U M.

Aut quid item aliud, Varr. 2, 5 & 9. aut nisi, Varr. 1, 31. *modo vera sit lectio. Certe Codex Ryck. loco nisi habet inde, longe rectius.*

Autolycus fur, Col. 1, 3.

Axis, axiculi, *vid. Affis.*

Axis meridianus, Col. 3, 21. de oriente *etiam* & occidente, Col. 4, 24.

Q. Axius, tribulis, Varr. 3, 2.

Axungia, *unquen*, Pall. 1, 17. Veg. 3, 4. caprina, Veg. 3, 4.

B.

Bacæ cum virgis ut servantur, Cat. 101. Bacas *etiam semper fere scribit Codex Corbej.* Vegetii, v. g. 3, 24. baccæ ederacæ, Col. 8, 10. bacca stercoreis caprini, Pall. 2, 14. *Germani quidam Ziegenlorbern. Ita vero vocantur ob similitudinem stercore, quæ sigillatim decidunt, Græci στυπιδας & στυπιδους vocant, Plinius Valerianus pilulas. Schættg.*

Bacchea voce frementem, Col. 10, 223.

Bacchus pater, Col. 10, 429. condit odores, Col. 10, 302. illius genus, Col. 10, 38.

Bacchor. spiritus orbis bacchatur Veneri, Col. 10, 198. *h. e. tota mundi anima jam nihil aliud potest, quam generare & pignere. Schættg.*

Baculis excutuntur spicæ, Col. 2, 21. *vid. Fuftis.*

Badius color equorum, Pall. 4, 13. *vid. Isid. Orig. 12, p. 1114, 45. Saniora Gothofr. ad l. c. cui convenit lectio Lugdun. Cod. baidius.*

Bætica provincia, Col. 11, 3. modice clivosa, Col. 5, 8. ejus ora maritima, Col. 3, 12. 11, 2. regiones, Col. 1, Præf. Bæticum vocabulum, Col. 5, 1.

in Bagiennis quales aræ, Varr. 1, 51. *Nihil dubito, quin Bagienni idem sint, qui Plinio 3, 5 f. 7. 3, 16 f. 20. & 3, 20 f. 24 Vagienni dicuntur, & in Liguribus collocantur, quibusque ad Padi recentis ripam sedes assignantur a Cellario. Ita a Silio 8, 607 Pernix Ligus & sparsi per faxa Vagenni conjunguntur. Ad rem nostram facit, quod etiam apud hunc vetustissima editiones Bagenos vel Bagennos habuere, observante Drakenborchio, ac de Plinii quibusdam exemplaribus idem refert Cluver. Ital. ant. 1, 10, p. 87, quocum convenit inscriptio Taurinensis apud Sponium Cellario laudata. Rorro quæ de situ Vagiennorum, Vagennorumve prodidere Silius Plinius.*

Scriptt. R. R. Vol. IV.

D

L E X I C O N

quæ, ea bene conveniunt his, quæ a Varrone hic commemorantur. In montanis enim locis a mari non multum remotis, ad fluviorum origines, crebros circa messem nimbos esse, quis mirabitur?

Bajanum L. Luculli, Varr. 3, 17.

Balani pisces, Col. 8, 16. in marinis referuntur a Plin. 9,

33. Schætzg.

Balatrones, Varr. 2, 5. Balatrones, inquit Festus, quod de calceamentorum coriis eraditur, nimirum παρὰ τοῦ βάλ-
λειν. Omnino sic puto quæcunque coriis rescantur, quæ Nican-
dro dicuntur λάδαργοι, Οἷον ὅτε πλαδῶντα περὶ σκύλα καὶ
δέρη ἱππων Γναμπτόμενοι μυδῶσιν ὑπ' ἀρβήλοισι λάδαργοι.
Unde despicati & nugatorii homines dicti balatrones. Huic opi-
nioni adstipulantur ea, quæ sequuntur: huc adferam meum co-
rium & flagra. In Italia hodieque retinentur, Belitroni, ut in
Gallia Belitre. Tamen nihil dubium, quin fuerit convicium in
eos, quos abominabantur: & Baratrones prius dictos, tanquam
dignos, qui in barathrum conjicerentur: ex consuetudine Athe-
nensium, qui maleficos in barathrum, ut Lacones in καϊά-
δας, quæ erant ut Puticuli Romæ extra portam, conjiciebant
&c. Scal. Schætzgenio ista denominatio originem habere videtur
a quodam Balatrone, sicut nepos in luxuriosi significatu a quo-
dam Nepote. Nomen ejus exstat apud Horat. Sat. 2, 8, 21.
Appellativum apud eundem 1, 2, 2. Vid. etiam Bentl. ad Horat.
Sat. 2, 3, 166. & de toto h. l. Brenemannii Epist. ad Schætzg.
in Miscell. Obs. 6, 3, p. 587. adde & Voss. ad Cat. p. 119.

Balausti sterilis comas, Col. 10, 297. h. e. balaustii. Est
autem balaustum, Gr. βαλαύστιον, flos mali Punicæ, de quo
Plin. 13, 19: Flos balaustum vocatur, & Medicinis idoneus
& tingendis vestibus. Græci scriptores, ut animadvertit Har-
duinus, balaustum dicunt esse florem mali Punicæ silvestris,
non domesticæ, quos hoc loco secutus videtur Columella, cum
appellat sterile. Plinius promiscue usurpat, pro flore cum silve-
stri tum domestico, quod colligitur non solum ex loco allato,
sed etiam ex 23, 6. Facciolatus. Diligentia summa & felicissi-
ma de balaustii flore egit Ez. Spanhemius de usu & præst. num.
6, 4, p. 315 sqq. balaustii semen, Veg. 3, 16.

Balineorum colluvies, Pall. 1, 40.

Ballucæ filiqua, Veg. 1, 20. quid sit n. l. Dufresnii inter-
pretatur arenam aurosam; vid. Salm. ad Plin. 239. b. G. Somnia-
bam etiam de ballote, quod & porrum nigrum Plin. 27, 8 pr.

Balnearia cubicula, Col. 1, 6.

R U S T I C U M.

Balnei ædificandæ ratio, Pall. 1, 40. balnea rustica jurgantur fumaris, Col. 1, 6. balneas (*pro in baln.*) domitium sequitur oleum, Varr. 1, 55.

Balo. satis balasti, Varr. 2, 3. *h. e. de ovibus locutus es.*

Balsama cum casia nectens, Col. 10, 301.

Balteum, Cat. 76 & 78. *in opere pistorio est pars soli replicata, quæ placentam cingit, & ambit.* Popm.

Bambatæ decem, Col. 12, 34. *Vix dubio, quin cum Salmasio ad Solin. c. 27, p. 265 legendum sit ad embammata. Embammatis certe loco fuisse acetum scilliticum, docet Plinius 30, 6 s. 17. ubi erranti (ac proinde in cibo, ubi medicamentum non suspicatur) dari docet dum dierum catuli lienem ex aceto scillitico. Embammatis etiam vocem non in lemma modo recentioris hominis fuisse, sed ab ipso Columella professam tum locus 12, 55 declarat, tum quod indoctis librariis ea in mentem venisse non videtur, nisi adhibita in ipso loco esset.*

Barba magna in antiquorum statuis, Varr. 2, 11.

Barbarici equi, Veg. 4, 7. barbaricæ silva, Col. 11, 2. *h. e. confeminea.*

Barbarorum remedium adversus tussim, Veg. 3, 69.

Basculus, *gentis nomen*, Varr. 2, 10.

Basellis impositæ cupæ, Pall. 1, 18. *Non improbabilis videtur lectio Barthiana asellis. Certe ὀρίσινος in machinis esse fuculam, trabem, vel axin potius transversum, constat. Si cantherium transferre licuit ad ædificandum & sustinendas vites, si onager est in machinis; quidni asello tale quid contigerit? & conigit jam illi nomen & locus in machinis bellicis, quod ostendit Du Fresnoy. Et quid melius asello conveniat, quam impositum onus? Sed si verum est basellis, erit diminutivum μῆσοβαρῆσσιον ex basis: pro quo agnovit Du Cangius.*

Basilica vitis, Col. 3, 2, 7, 9 & 21.

Basilicæ forma ad cellam vinariam applicata, Pall. 1, 18.

Basis supposita, Col. 3, 13. si basin moverit jumentum, Veg. 1, 25. semoverit, Veg. 2, 46. utrobique malim emoverit. quibus remorata basis, Veg. 1, 26. est nimirum infima pars pedis. *add. 1, 56. 4, 1.*

Basternarum amites, Pall. 7, 2. *vid. de basterna Jo. Schefsr. de re vehic. 2, 6, p. 116. præsertim p. 120. Pyrrhus Ligonius de vehic. c. 15. Pignorius de servis. Schættg.*

Batillum ligneum cum ferrula ferrea messis causa, Varr. 1, 50. *instrumentum aliquantum excavatum ad recipiendas spi-*

L E X I C O N

cas; figura forte non multum differt ab illo batillo, quo ad fercora colligenda uti jubei Varr. 3, 6.

Battis flos, Col. 12, 7. *volunt esse crithmum, Gall. bacille, nostris Meerfenchel.* Battis sativus quibusdam cordum olus, Col. 12, 13.

Battitura calcetis (*f. chalcitis*) Veg. 2, 26. *est squama metallorum, cadens ab incude. sic Matth. Silvaticus apud Dufresnium. Nostri Hammerschlag.*

ad Baulos piscina Hortensii, Varr. 3, 17. Bauli urbs Campaniæ, non procul Bajis. Nomen habet a stabulis boum Herculis, quasi βοάυλια; unde & Herculeos Baulos dixit Silius 12, 156. villæ Hortensii ad Baulos meminit etiam Cic. Acad. 4. Schættg.

Bdellium, qui est succus vel resina arboris cognominis, reponi vult Morgag. pro depli, Veg. 3, 28. Arabicum, Veg. 4, 14. bis.

Bee, βῆ, vox ovium, Varr. 2, 1.

Bellissimi vini pars, Col. 12, 19.

Belo, belare, pro balare, Varr. 2, 1.

Bene oleum addere, Cat. 157. id bene faciet, Cat. 157. de effectu medicinæ. Sape ita Scribonius, indicante Rhodio.

Beneficium, *h. e. bene factum*, κατόρθωμα, Cat. 5.

Bennæ emantur, Cat. 23. *genus vehiculi esse Gallica lingua, docet Sex. Pompejus. Schefferus, qui toto c. 2, l. 21 de re vehic. de benna agit, ostendit, corbem esse (plauistro deinde impostam, vel cistam vitilem) qua significatione hodieque utuntur Belgæ: sed pro emantur vult legi vieantur; satis quidem ingeniose.*

Bes jugeri, Col. 5, 1.

Bestiola, quæ vocatur buprestes, Veg. 3, 15.

Beta, *literæ nomen apud Græcos, & herbæ apud Latinos*, Col. 10, 251 & 254. Betæ pallentia robora, Col. 10, 326. satio & cultura, Col. 11, 3. Pall. 3, 24.

Betacei pedes, Varr. 1, 2.

Betonica, pro Vettonica, Veg. 4, 11.

Bias, de septem unus, Col. 1, 1.

Bibo. ut bibas quantum voles, Cat. 156. bibat terra fontes. Col. 10, 49. ne bibat oleum nova metreta, Cat. 100.

Bibulæ ollæ, Col. 12, 43.

Bicomis equus, Veg. 1, 56.

Bicorni ferro herbam pectere, Col. 10, 148.

R U S T I C U M.

Bidentes jactantur in opere rustico, Col. 4, 17. *vid. Popma de instr. fundi.* Cyprei, Pall. 8, 5. *add.* 1, 43.

Biennii tempus, Col. 3, 9.

Biferæ arbores, Varr. 1, 7. ficus, Col. 10, 403. *Gr. δίσσπος.*

Bifidæ ridicæ, Col. 4, 33.

Biformes Panas, Col. 10, 427.

Bifurcus, Col. 4, 24. pastini, Col. 3, 18. **bifurcum**, *de venarum conjunctione*, Veg. 2, 40.

Bigemmes reseces, Col. 5, 5.

Bigeneri muli atque hinni, Varr. 2, 8.

Bilibres singulas, Veg. 2, 6. *h. e. portiones binarum librarum.*

Bilis ut ejiciatur, Cat. 156. jumento si molesta est, Col. 6, 30 in ovibus ut curetur, Col. 7, 5. arida, Veg. 3, 51. biles, quæ coleræ appellantur, Veg. 3, 50. *ita & Scribon. comp. 136.*

ante **Bimatum**, Varr. 2, 5. post **bimatum**, Col. 7, 3. **bimatu** explecto, Col. 7, 4.

Bimus. a bima aut trima fructum ferre incipit vacca, Varr. 2, 1. bimæ plantæ, Pall. 3, 25. nuces, Cat. 17.

Bipalium, Cat. 6. *ligo ferramentum habens duo pedes longum.* Col. 11, 3: At ubi copia est rigandi, satis erit, non alto (*lego alte*) bipalio, id est, minus quam duos pedes ferramento novale converti. *Mentio Catoni etiam infra cap. 151, & Varroni lib. 1, 37. Meurs.*

Bipalmes tabulæ, Varr. 3, 7.

Bipartior. XI Kal. Majas ver bipartitur, Col. 11, 2. *Bipartior h. l. non usurpari deponentium more, sed passivum esse, putabat Pontedera. Sed quid si dies dicatur bipartiri ver? In participiis præteritorum facile admiserim passivam significationem: in aliis temporibus non item.* bipartita hiems, Col. 11, 2.

Bipedæ ferreis ancoris colligatæ, Pall. 1, 40. *h. e. bipedales tegulæ, ut Vitruvius explicat 7, 1 extr. Conf. Pall. 6, 11. add. Fabretii inscr. c. 7, p. 511.* in altum constituentur, Pall. 1, 40. **bipedarum** canales, Pall. 6, 11. **bipedis** aream æternis, Pall. 1, 40. stratum solum, Pall. 1, 19.

Bipedanea latitudine, Col. 11, 2. scrobis, Col. 4, 1. **bipedaneis** spatiis, Col. 4, 30. **bipedanea** humus, Col. 2, 2.

Bistruticius equus, Veg. 1, 25. *qui fit N. L. Al. dylen-tericus, sideratus.*

Bitumen Apollonium, Veg. 4, 14. est Pissaspphaltum *Dioscor. 1, 100.* Judaicum, Veg. 1, 20. 2, 56. 3, 84. ejus pulvis, 2, 57.

L E X I C O N

Biturica vitis, Col. 3, 2, 7 & 9. Bituricæ fructibus optimæ, Col. 3, 21.

Bivium ad culturam, Varr. 1, 18.

Blandimenta æstivi caloris, Pall. 10, 17. vecturæ, *h. c. vectura mollis*, Veg. 1, 56.

Blandus. blanda pabula, Col. 7, 3.

Blattæ apibus inimicæ, Pall. 1, 37. lucifugæ, Col. 9, 7.

Blitus quando feratur, & quomodo colatur, Pall. 4, 9. *Paulus Festi*: Blitum genus oleris a saporis stupore appellatum esse ex Græco putatur, quod ab his βλάξ dicitur stupidus. *Isidorus Orig.* 17, 10: Blitum genus oleris saporis evanidi, quasi vilis beta. *Vid. Taubm. ad Plaut. Truc.* 4, 4, 1. *Bap. Porta Villæ* 10, 61. *Schætzg.*

Bolus. ut ad hunc bolum pervenias, Varr. 3, 2.

Bombum faciunt apes, Varr. 3, 16.

Bonus Eventus invocatur, Varr. 1, 1. *Hic & ipse Deus putabatur a Romanis, ut omnia, quæ agenda susciperent, eventu prospero bearet. Occurrit ejus mentio aliquoties in Inscriptionibus apud Gruterum p. Cl, 7 sqq. Simulacrum quoque illius Romæ fuit, quod dextera pateram, sinistra spicam ac papaver tenuit. Plinius 34, 8. Schætzg. Plura de hoc Hard. ad l. c. Plin. f. 19. n. 16. Lindenbr. & Vales. ad Ammian. XXIX extr. & dedita opera Moravicus de Melaturri (Moreau de Maoutour) dissertatiuncula de hoc Deo & nummis ejus honori cufis, quæ habetur in Hist. Acad. Inscript. T. IV, p. 78.*

Bona salute, ἀγαθὴ τύχη, Cat. 4. Est εὐφημισμὸς & invocatio salutis *Dea*, μὲν quod omen Deus avertat, salvis rebus tuis &c.

Bonum est, *prodest*, Cat. 157. bonum fecunditatis, Pall. 1, 7.

Βοῶπις, Varr. 2, 5. *Libanius Elogio pavonis tom. 2. p. 713 edit. Morell.* Ὅμηρος μὲν γὰρ πον κατὰ τὴν ποιήσιν πολλάκις τὴν μὲν βασιλῖδα τῶν θεῶν βοῶπιν προσονομάζει, ὁφθαλμῶν τὸ κάλλος οὕτω τιμᾶν βουλευσάμενος. *Enimvero Homerus passim in sua poesi Reginam Deorum Boopin vocat, cum oculorum bovinorum pulchritudinem hac voce honorare statuisse. Schætzg.*

Borea nubifugo, Col. 10, 288.

Bos intelligitur castratus, Col. 6, 20. cubitor, Col. 6, 2. indigena, Col. 6, 2. boves perferi, Varr. 2, 1. honore ceteras pecudes superant. Varr. 2, 5. Col. 6, Præf. Veg. 3, Præf. quales emendi, Varr. 2, 1 & 5. Col. 6, 1. Pall. 4,

R U S T I C U M.

11. qui agriculturæ idonei, Varr. 1, 20. conſepta & ſtabula qualia deſiderent, Col. 6, 23. Veg. 3, 1. quando & quomodo domandi, Varr. 1, 20. Col. 6, 2. Pall. 4, 12. ut tractandi & curandi, Cat. 54 & 60. Col. 6, 3. Pall. 4, 12. in opere ut jungendi, Pall. 2, 3. melius collo, quam capite, junguntur, *ibid.* in arando ut regendi, Col. 2, 2. poſt opus ut tractandi, Col. 2, 3. boum jugum unum quid præſtare poſſit, Col. 11, 2. boves admiſſuræ quando idonei, Col. 6, 24. annuo delectu inſtaurandi, Col. 6, 22. uti valeant, Cat. 103. quo voto ut valeant, procuretur, Cat. 83. quo medicamine curentur, Cat. 70 & 73. Col. 6, 4. niti-diores ut ſiant, Pall. 1, 21. ne pedes ſubterant, Cat. 72. ægri ut curandi, Cat. 71. peſtilentiam ut contrahant, & ejus remedia, Col. 6, 5. a ſerpente morſi ut curentur, Cat. 102. ſi ſcabie, venenato morſu, coriagine laborent, Col. 6, 13. ſi oculorum vitio, Col. 6, 17. hirudinem ſi hauſerint, Col. 6, 18. ad pulmonis exulcerationes, palatique aut cervicis tumorem, Col. 6, 14. ad tuſſim, Col. 6, 10. ad dolo-rem ventris & inteſtinorum, Col. 6, 7. ad cruditatem, Col. 6, 6. febrientes ut curandi, Col. 6, 9. armo convulſo aut cornu præfracto, Col. 6, 16. talum aut ungulam ſi læſerint, Col. 6, 15. ſi claudicent, Col. 6, 12. bybus ci-baria, Cat. 54 & 60. medicamentum, Cat. 70 & 73. Boſcides, anatis genus, ut alantur, Col. 8, 15. Boſca-des, βοσκίδας malit *H. Steph. in Theſaur. h. v. βοσκίδας* enim nota *Ariſtoteli*, Boſcis nuſquam, credo.

Boſphori, Thracius & Cimmerius, Varr. 2, 1.

Botryodes Cadmia, Veg. 4, 11. botryitis eſt apud *Scribon. comp.* 4 & 24.

Botryones varii ut naſcantur, Pall. 3, 33. botryonibus illæſis, Pall. 12, 12. botryonum tenaces, Pall. 10, 17.

Bovile, Veg. 3, 1.

Brachiatæ vineæ, Col. 5, 5. opponuntur capitatæ.

Brachiola in equis quæ ſint, *it.* de brachiolis mittendus eſt ſanguis, Veg. 1, 25. *conf. de ſitu* 4, 1 & 2. 3, 28 & 71.

Brachiolares muſculi, Veg. 1, 25.

Brachium. brachia in arboribus dicuntur rami. brachia vitis, Cat. 95. ut tractanda, Col. 4, 24. prolata, Pall. 6, 2. fertilia quæ? Pall. 3, 9. *vid.* Manus fraxin.

Branchiæ ſcarorum, Col. 8, 17. *Ambroſius in hexaem.* Piſces branchias habent, quas nunc plicant & colligunt, nunc explicant atque aperiunt: in hac ergo collectione &

L E X I C O N

apertione dum fuscipitur aqua, & transmittitur ac penetrat, respirationis munus videntur implere. *Beroald.*

Brassicæ genera, natura, laudes, Cat. 156 & 157. *it.* Col. 10, 127. *ubi vid. Pompon.* facit ad stranguriam ex vermicibus, Veg. 3, 15. vitibus inimica, Pall. 9, 5. brassicæ satio & translatio, Pall. 7, 4. 10, 13. Col. 11, 3. semen vetustum in rapam mutatur, Pall. 3, 24.

Brevis, *h. e. parvus.* breves insulæ, Pall. 1, 28. *ὑποδία χερσποριστα vocat Didymus Geop.* 14, 18. brevissimum vasculum, Pall. 5, 8. brevissimo spatio distantia sarmen-
ta, Pall. 2, 10. brevissimæ offulæ, Pall. 1, 29. *Ita Plin.* 8, 23 Pantheris breves in candido macularum oculi.

Brevitas vineæ, Pall. 9, 3.

Brissam subactam prelo subjicere, Col. 12, 39. *Videtur brisa poni pro vinaceis. Nam Plinius hoc idem memorans de passo conficiendo sic insit:* Quidam ex quacunque uva dulci dum percocta illa faciunt siccantes sole, donec paulo amplius dimidium pondus superfit, tussasque leviter uvas exprimunt, deinde quantum expressere, adjiciunt vinaceis aquæ puteanæ, ut & secundarium passum faciant, diligentiores eodem modo siccatis acinos eximunt, ac sine sarmen-
tis madefactos vino excellenti, donec intumescant, exprimunt: & hoc genus ante cetera laudant. *Dispice an ex hac brisa deduci commode possit Briseus, propter illud Persianum,* Est nunc brissei quem venosus liber Acci. *Quo in loco interpretes multi multa comminiscuntur, pauci pauca bene. Nihil decerno ut dogmatistes, sed opinor ut opinator. Scio, apud Macrobium cognominari Bacchum Brissea. Quidam autumant brissam uvam tunc dici, cum pedibus caleatur ad vinum exprimendum. Beroald. Videsur subbarbari quiddam in hoc verbo latere, quod conveniat cum Gallorum briser, frangere, comminuere.*

Brocchi dentes, Varr. 2, 7. directis opponuntur Varr. 2, 9. *ubi Crescentius interpretatur, brocchi, i. e. torti, & 2, 7 i. e. plicati. Urfinus ex Col.* 6, 29 *vult esse prominentes. Optime videtur illos explicare Veg.* 4, 5: Duodecimo (anno) nigredo in medietate dentium apparet.

Bruma confecta, Col. 8, 5. *vid. Confectus.* consumpta, Col. 11, 2. peracta, Col. 11, 3.

Brumalis oriens, Col. 1, 6. meridies, Col. 9, 5. *Potest hic brumalem meridiem spectare dici locus, cui nihil obstat, quo minus etiam brumæ tempore radiis meridiani solis collustrari queat: ita æstivum spectaret meridiem, cui oppositum quidem ali-*

R U S T I C U M.

quid, sed non ita altum, ut non in summo axe constitutus sol illud superet. Cf. Æquinoctialis.

in Brundisino restes pro jugis, Varr. 1, 8.

Brutia pix, Col. 12, 18. Veg. 4, 14, 15, 23 & 25. *Plin. 16, 22: Pix in cortinas æreas coniecta aceto spissatur; & coagulata, Brutia cognomen accepit — lentore ab alia pice differens, item colore rutilante, & quod pinguior est reliqua. Add. Dioscor. 1, 69. Brutia tellus, Col. 10, 139. Bruii servi & pastores Lucanorum fuere. Inde aufugerunt, & furtim in regione confederunt, ubi Consentia est, quæ fuit eorum metropolis, quam regionem prius Ausones habitaverunt. Bruii multo post tempore, & ab Hannibale, & a Rom. propter eorum perfidiam delei pane fuere; sine dignitate, sine honore ad servilia semper opera coacti. Pompon.*

in Brutiis pecuariæ nobiles, Varr. 2, 1.

Brutus orator; Col. 1, Præf.

Bryaxis, statuarius, Col. 1, Bræf. *Vid. Plin. 34, 7 & 8. Schætzg.*

Bryonias f. Bryonia, Col. 10, 250. *herba est, quæ pampinorum amenitatem præstat: ideo in fenestris poniunt, luxurians semper, alligatque, quidquid obviam habet. Pompon.*

Bubilia ut ædificanda, Cat. 4. Varr. 1, 13. Col. 1, 6.

Bubulcus & armentarius differunt, Varr. 2, Præf. *Nimirum armentarius pascendi causa habetur; & armenta dicuntur Varroni de L. L. 4, p. 25 quasi aramenta, non quæ adhibentur ipsa ad arandum; sed unde eligantur ad arandum: bubulcus autem inter arandum boves gubernat, quod v. g. Col. 1, 9 & 2, 13 apparet. Sed ipse Varro h. l. etiam, bovem & armentum satis distinguit, arator, Col. 2, 5 & 13. qualis esse debeat, Col. 1, 19. bubulci cella, Col. 1, 6. officium in arando, Col. 2, 2.*

Bubulina urina, Veg. 3, 4. bubulinum serum, Veg. 3, 4.

Bubulum pecus, Varr. 2, 1.

Bucina inflata, Varr. 3, 13. ad bucinam omnia facere confuefaciendi sunt porci, Varr. 2, 4. *De bucina vel buccina pastorali Broukh. ad Prop. 4, 10, 29. ad buccinæ sonum, Col. 6, 23.*

Bucinatum est, Varr. 2, 4.

Bucolicon poema, Col. 7, 10.

Buculi juvenci, Col. 6, 2.

Bovrybas apes, Varr. 2, 5. Cf. Ælian. περί ιδιότητος τῶν ζώων, ultimo secundi libri capite, quo laudes boum explicat. Ce-

L E X I C O N

terum Scal. non credit Græcis βουγόνας dictas, sed potius βουγενείς, & ita Varronem scripsisse; citatque Callimach. ἄρμενα παρ' Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων. βουγόνας autem ortum putat ex eo, quod statim sequitur, bugoniam. Mentem Scaligeri confirmat Hesychius: βουγενέων, τῶν μελισσῶν &c.

Bugoniæ auctor, Varr. 2, 5. Eumelus, ut ex Hieronymo adduxit Salmasius ad Solinum c. 40, p. 603, qui tamen postea mutavit sententiam. In notis enim ad Hieronymi chronicon, quod cum notitia Bibl. Vinar. edidit H. L. Schurzflechius n. 1250 ista habet: Bugoniam Scaliger interpretatur opus de apibus agens. Sane βυγενείς apes sunt. Varro — Antigonus Carystius παραδῶξον συναγωγῇ c. 33, p. 21 προσαγορεύει οὖν καὶ φιλήτας τὰς μελίσσας βουγενείς, λέγων, βουγενέας φάμενος προσεφῆσαι μακρὰ μελίσσας. Hæc etfi vera sint, vellem nihilo minus Scaligerum satius probasse, quod Bugoniam, quæ Bugenogonia hoc modo potius esset dicenda, Eumelus scripserit. Equidem repono, invitis etiam omnibus libris, Theogoniam. Constat enim e Clementis Alexandr. στρωμ. 6. p. 629, Eumelum Corinthium Hesiodi Theogoniam, καταλογάδην expressam pro sua venditasse. Hæc adscripsi, quod in paucorum manibus est liber Salmasii.

Bulbi Megarici, Cat. 8. Col. 10, 106. Tria bulborum genera conjungit Ovid. R. A. 797 sq. bulbi arundinum, al. oculi, Col. Arb. 29. it. 4, 32. Cor. Celsus in bulbis numerat allium & cepam: Plinius discriminat, docens quomodo ferendi sint: Megaricos bulbos laudat Cato. A poetis optimo epitheto salaces nominantur: quoniam stimulant venerem. Sunt præterea bulbi in radicibus arundinum, liliorum, aliarumque plantarum similitudine dicti. Hinc Plinius scribit, radicem lilii unam sæpe bulbos quiquagenos emittere. Item scribens de asphodelo herba sic refert: Radix ejus nasis modicis similis est, neque alia numerosior, octoginta simul acervatis sæpe bulbis: & mox radicem i. e. bulbos interpretatur. Idem Plin. scribens & ipse de arundine, enarrat quid sit apud Columellam bulbos in radice arundinis. Plinii verba sunt hæc: Seritur arundo bulbo radicis, quam alii oculum appellant, dodrantali scrobe. Ab eodem Plinio bulbosæ & bulbacæ radices appellantur, in quibus bulbi tales conspiciuntur, quales in radicibus arundinum. Beroaldus.

Βούλιμος, Varr. 2, 5. Sextus Pompejus: Bulimon Græci magnam famem dicunt, assueti magnis & amplis rebus præponere Bu. Hinc est, quod grandes pueros Bupædas appellant,

R U S T I C U M.

& *mariscam ficum* Bufycon. *Vid.* bullimus si permanserit, Veg. 3, 38. bulimum faciunt bovem jejunia, Veg. 3, 35. sustinent animalia, Veg. 3, 38.

Bulla est homo, Varr. 1, 1.

Bullita, *h. e. leviter cocta*, Veg. 1, 45.

Bullo. bullabit vinum, Cat. 105.

Bumamma uva, Varr. 2, 5. *Vox hybrida.* Col. 3, 2. *græce bumaston uvam dixit.*

Bumasti vites, Col. 3, 2. *Plin.* 14, 1: Tument mammarum modo bumasti. *Μαστός nimirum mamma. De bou augendi vid. Βούλιμος.*

Bunias, *rapi species*, Col. 10, 422.

Βούπαις, Varr. 2, 5. *vid. Βούλιμος.*

Buprestæ, Veg. 3, 15 & 78.

Bura fracta, Varr. 1, 19.

Burgundiones equi, Veg. 4, 6.

Burici equi, *vel burichi, manni, equi minores*, Veg. 4, 2.

Βούσυχον, Varr. 2, 5. *Vid. Βούλιμος.*

Butyrum, Col. 6, 12.

Buxæ formæ, Col. 7, 8.

Buzyges Athen. Varr. 2, 5. *Fuit hic Atheniensis, quem bovem & aratrum invenisse tradit Plinius 7, 56. Hesychius: Βουζύγης, ἵππος Ἀττικὸς, ὁ πρῶτος βοῦς ὑπὸ ἀροτρον ζεύξας. ἐκαλεῖτο δὲ Ἐπιμενίδης. Schætzg.*

Byzacium Afr. Varr. 1, 44. *Conf. Plin.* 5, 4 & 17, 5 & 18, 10: Utpote cum e modio, si sit aptum solum, quale in Byzacio Africæ campo, centeni quinquageni modii reddantur. *Ursin. Salmasius ad Solinum c. 27 observat, videri Byzacium Varronem pro urbe accipere, quæ tamen regio. Sed ex particula ad, quæ idem ac apud est, id concludere non licet. Dicunt enim ita & alii auctores, ut apud Orientem, pro in Oriente Tacit. Annal. 3, 12, 1. Schætzg.*

C.

Caballiones marini s. equulei, Veg. 1, 20. 4, 12. *vid. Fabri thes. in Hippocampus.*

Cacabus novus, Col. 12, 48. figuli, Col. 12, 41. cacabo aeneo coquito, Col. 12, 46.

Cachinno plena, Col. 10, 280.

Cacumen fici ut ponatur, Pall. 4, 10. nucis quo dirigendum in positione, Pall. 2, 15. cacumina ficorum piro-

LEXICON

rumve & malorum depangere, Col. 3, 21. ficulnea obruuntur, Pall. 4, 35. oleastri, Veg. 3, 3. olivæ, Col. 5, 12. cacuminibus & talea feruntur cydonia, Pall. 3, 25. mora, *ib.* inverfis ziziphi grana, Pall. 5, 4. mentastrum, Col. 11, 3.

Cæcus latro, Col. 1, 3.

Cadetum quid aratoribus, Col. 5, 1.

Cadmia botryodes, Veg. 4, 11.

Cado. si cadit fistula, Veg. 2, 13 & 26. cum usta ceciderint, Veg. 2, 48. *In quibus omnibus significat, vim morbi fractam.*

Caducus equus, Veg. 1, 25. * aqua, quæ abundat, per fistulam exit, *der Abfall*, Varr. 3, 5. *cf. Polenum ad Frontin. p. 166.* * olea, Cat. 23. Col. 12, 50. spica saturantur oves, Varr. 2, 2. ad caduca poma remedia, Pall. 3, 25. 12, 7.

Q. Cæcilius Atticus, qui ante T. Pomponius, Varr. 2, 2.

Cæcilia lactuca, Col. 10, 179, 182 & 190. *Conf. de ea Plin. 19, 8.*

Cæciliana eadem, Col. 11, 3.

Cæcilix morfus, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. *Forte etiam pro cæcis muribus restituenda* Veg. 3, 77. *Serpentis nomen Cæciliam vult etiam Beroaldus.*

Cæco. cæcat oculum vitis humor defluens, Col. 4, 9 & 24. *de eadem re Græci ἐκτροχῶν, v. g. Geop. 5, 22.* cæcabitur spes, Pall. 1, 6. *Sensus totius loci, si demferis allegoriam, hic est: ne immittatur vineæ florenti fossor, cum facile nimis flores, vindemiaeque spes decutiantur.*

Cæcubus ager, Col. 3, 8.

Cæcus. cæca refectio, Col. 4, 32. cæci colubri, *h. e. lumbrici occulti*, Col. 10, 231. morbi, quorum causas ne medici quidem perspicere queunt, Col. 1, 5. cæcæ fossæ, Pall. 6, 3. Col. 2, 2.

Cædo. ne cædat frigus, Varr. 2, 1. cædere fœnum, Col. 2, 19. cædendæ silvæ modus, Pall. 6, 4. frondem, Col. 5, 8.

Cædua silva, Cat. 1. Varr. 1, 7. Col. 3, 3.

Cælius orator, Col. 1, Præf.

Cæmenticii parietes, Pall. 1, 10.

Cærefolii fatio, Pall. 3, 24. *it.* 10, 13.

Cæsar Vopiscus, Varr. 1, 7.

Cæsim facere, Col. 4, 25. petere, *ibid.* *Opponitur ductim. Synon. ictu.*

Cæsis, Col. 4, 33.

Cæsonianum præceptum, Col. 1, 4.

Cæspitis herbam vivacem, Col. 10, 88.

R U S T I C U M.

Cæposo litore Cumæ, Col. 10, 130. Cæposo *Crenius explicat cæspite pleno. Sed Scaliger corrigi vult Thesproto. Ego verum puto ceposo, in quo consentiunt fere MSS. & editio antiquissima. Supereſt, ut aliunde conſtet, ceparum ſe. ax fuiſſe illud litus, de quo nihil habeo dicere. Forte ut deinde Ariciam porri matrem laudat, ita hic cepoſam Cumam. Convenit enim his oleribus, certe in olla.*

Cæſus. cæſo lapide ſtructurum, Pall. 1, 31.

Cætabulum Melanthii, Cat. 102. *Hoc verbum nihili, quocunque modo in Viſtorii ed. venit. habetur quidem jam in edit. Gryphii 1541. Servatum deinde eſt propter auctoritatem viri ſummi. Acetabulum verum putamus.*

Calabræ oves, Col. 7, 2.

Calabriæ maritima, Col. 11, 3.

Calabrica oliva, Col. 12, 49.

Calabrici inferitur tuber, Pall. 10, 14. *Plin. 17, 10, ſ. 14: Tuberes melius inferuntur in pruno — & in calabrice: ea eſt ſpina ſilveſtris.*

Calamētis liberare vineas, Col. 4, 27. *h. e. fragmentis calamorum, ex quibus formata ſunt juga. Sed variat lectio.*

Calamitate afficere, Varr. 2, 1.

Calamitosus ager, Cat. 35. calamitosum, Cat. Præf. prædium, Cat. 1. *quod multis tempeſtatibus eſt ſubjeſtum.*

Calamus (*cum ſchœno junctus*) Cat. 105. aromaticus, Col. 12, 52. Veg. 4, 13. *Eſſe eum, qui inter nos Calmus dicitur, oſtendit Wedelius Exercit. Cent. 2. Dec. 3, 5. Schættg. Syriacus, Veg. 4, 13. * Calamus deſigitur, Col. 3, 15. calamo applicare vitem, Col. 4, 4. acuto intercidero olivas, Pall. 12, 22. calami fabacæ meſſis, Pall. 12, 1.*

Calasticus, *vid. chalaſt.*

Calatho ſimilis cinara, Col. 10, 240. calathis infuſum lac, Col. 10, 397. *adde Col. 7, 8.*

Calcaribus cædere equos, Veg. 1, 56. calcaria gallinarum, Col. 8, 2. calcis aculeos *vocat ibid.*

Calcaria fornax uti facienda, Cat. 38.

Calcarius, Cat. 16.

Calcatorium, Pall. 1, 18.

Calcatu aſſiduo terra ſolidetur, Pall. 2, 13.

Calcetis battitura, Veg. 2, 26. *pro chalcitis puto. Conf. 4, 16 & 19.*

Calceamenta (calciamenta) utrique ſexui convenientia, Col. 12, 3.

L E X I C O N

Calceatis pedibus, Veg. 2, 58.

Calceabis (calciabis) animal, Veg. 2, 55. calceantur
folea, Pall. 1, 24.

Calcitrofus bos, Col. 2, 2.

Calco. si calcavit furculum, Col. 6, 15. calcant quædam
gallinæ velut mares, Col. 8, 5. calcare manibus, Cat. 117.
Conf. Cat. 52. fistucis vectibusque, Cat. 28. *add.* Pall. 2,
20. calcabis foramina, Veg. 2, 43.

Calculosus ager, Col. 3, 11. calculosum jumentum, Veg.
1, 46. calculosa loca, Col. 5, 10.

Calculo posito, videt conducere, Col. 3, 3. *h. e. subducta
ratione.* calculi (*al. talioli*) *inter partes & membra equi,*
Veg. 4, 2.

Caldorem & frigus, Varr. 3, 9. *add.* 1, 41 & 55.

Caldus ager, Cat. 6. caldo sole, Varr. 3, 2.

Calfacere dolium, *pro calef.* Cat. 69.

ad Calendas Octobr. primas, Cat. 147 & 148. ante Calend.
Jan. primas, Cat. 148. *vid.* primus.

Cales. Calibus quæ emantur, Cat. 135.

in Caliculis obruta femina, Pall. 12, 7.

Calidaria maltha, Pall. 1, 41. *qua loca in balneis scissa
& corrupta reficiebantur.* *Salmasius ad Solinum c. 52, p. 771.*
Schættg.

Caligant amnes nebulis, Col. 1, 5.

Caligo æstuosa, Col. 11, 2. *quem æstum nebulosum vo-
cat ibid.* inter caligines, Col. 3, 1. Pall. 3, 9. *h. e. nebu-
loso & frigido aere.*

Calix novus, Cat. 39. in calice aquam quærit vinum,
Varr. 1, 8.

Callidissimus rerum naturæ, Col. 7, 3. callidissimi rei ru-
sticæ, Col. 2, 2.

Calliope mea, Col. 10, 225.

Callis. calles silvestres longinqui ovium, Varr. 2, 9. *add.*
10. *viam pecudum callo tritam, ostendit ex Varrone præsertim*
Turneb. 3, 22.

Callisto sidus occidit, Col. 11, 2.

Callistruthiæ fici, Col. 5, 10.

Callistruthis ficus, Col. 10, 416. *Plinio Callistruthiæ pa-
rum sapore præstantiores, fidorum omnium frigidissimæ. Italis vo-
cantur Digitelle. Bodæus a Stapel ad Theophr. hist. plant. 4,
6, p. 385. Schættg.*

R U S T I C U M.

Callositas fistulæ, Veg. 2, 27. narium, Veg. 2, 21. *sunt oppositi utrinque septo parietes callosi in jumentis.*

Callosus cum molli jucunditate tactus, Pall. 10, 17.

Callum in ulmeis foliis, Pall. 4, 10.

Calor incipit, Col. 11, 2. ubi calor temporis cœperit, Pall. 4, 1. calore refrigerato, Pall. 7, 7. calores æstuum Col. 1, 5.

Caltha flammeola, Col. 10, 307.

Calvaria equæ, asinæ, Pall. 1, 35.

Calvescunt colla, Col. 6, 14. Veg. 3, 4. castaneta, Col. 4, 33.

Calvitium loci, Col. 4, 29.

Calvus. calva a vite vinea, Cat. 33. calvæ nuces, Cat. 8.

Calvas simpliciter vocat Petronius c. 66. ubi vid. Heins. Ratio nominis, quod undique putamine cinctæ circa verticem nudæ sunt. vid. Bodeus a Stapel ad Theophr. hist. plant. 3. 15. Schætzg.

Calx, pedis pars. calcis aculei in gallinis, Col. 8, 2. h. e. calcaria. calcibus proturbare, Col. 6, 37.

Calx partiario coquerela uti detur, Cat. 16. melior quæ, Pall. 1, 10. calce arenato, Cat. 18. item Pall. 3, 25, MS. Erf. calx vivus, pro vulg. viva.

Camaræ marmorato factæ, Varr. 1, 59. h. e. testæ conclavium fornicata, vel structura simili.

Cameleon, vid. chamæleon.

Camera tectus locus ut testudo, Varr. 3, 7. add. 3, 8. cameræ more juncti pampini, Col. 4, 17. supra cameram pulvis, Col. 11, 3. cameræ in balneis, Pall. 1, 40. in agresti ædificio ut fiant, Pall. 1, 13. camerarum tectoria, Pall. 1, 10.

Cametris, pro chamedrys, Veg. 3, 52.

Cammarus, Col. 8, 15. cammari anatibus objiciuntur, Varr. 3, 11. alunt pisces majores, Col. 8, 17. Inter cochlearum genera recensentur a Plinio H. N. 32, 11. Græce dicitur ἀστᾶνός. Apicius Art. Coq. 2, 1: Isicia fiunt marina de cammaris & astacis. Ubi recte notat Humelbergius, unam vocem per alteram ab Apicio explicari. Joannes Geometra Tetraſticho 12: Ἀστᾶνός οὐδείς ἐστὶν ἀνέστιος, οὐ λιπόπατρίς. Vertit Fed. Morellus: Gammarus haud ædes proprias patriamque relinquit. Schætzg.

Camœnæ Græcæ, Col. 2, 2.

Campanam plerique appellant inulam, Veg. 3, 70.

L E X I C O N

Campaniæ levis terra, Varr. 2, 6. solum facile, Col. 5, 4. *conf.* 6, 1. terra pulla, Cat. 135. boves, Col. 6, 1.

Campanicæ fiscinæ, Cat. 135 & 153. Campanica aratra, Cat. 135. ferta, Cat. 107. *De hac ita Plin.* 21, 9: Meliloton, quod fertulam Campanam vocamus. Est enim in Campania Italiæ laudatissima, Græcis in Sunio, mox Chalcidica & Cretica, ubicunque vero asperis & silvestribus nata. Coronas ex hac antiquitus factitatas indicio est nomen fertulæ, quod occupavit. Odor ejus croco vicinus, & flos, ipsæ canæ. *Ponted.*

Κάμπη, eruca, Col. 11, 3. τὰ δ' ἐκ λαχάνων, ὅς κάμπη *Sext. Empir.* 1, 14. Campe hirsuta, Col. 10, 324. *Puto hanc esse, qui alias Involvulus dicitur, quod ipsa Græcorum origo in voce campe non refugit, & Columella de eadem infra* 10, 366 *sic:* Volvitur ad terram distorto corpore campe. *Nimirum ex vineis, vel aliis fructibus incidit in flores, vel ad illos, ubi decedit, repit.* ut profigetur, *Pall.* 1, 35.

Campester locus qui melior, Varr. 1, 6. campestris ager, Col. 3, 14. locus, Col. 3, 13. situs, Col. 7, 2. campestres fationes, Col. 11, 3. vineæ, Col. 12, 21.

Campi qui probentur, Col. 2, 11.

Canalicula, Varr. 3, 5.

Canaliculus perpetuus, Col. 8, 15. canaliculi digitales, *Pall.* 6, 11.

Canalis & solea oleo conficiendo, Col. 12, 50. longus, *Pall.* 2, 15. perpetua, Varr. 3, 11. rotunda, Cat. 18. faucium, *Veg.* 3, 24. canales angustas, quæ, Varr. 3, 5 & 7.

Cancelli scenici, Varr. 3, 5. *Hos cancellos interpretatur Burmannus ad illud Ovidii Amor.* 3, 2, 64, Cancellis primos inseruisse pedes, *parallelos gradibus, & impositos illis, asseres inferiores, (sed nihil prohibet, quo minus fuerint: cancelli perforati, quod arguit inseruisse illud Ovidianum, & ipsa cancellorum appellatio)* qui prohiberent scilicet, ne quis nimis latum sedilis spatium occupare, & post se sedentis premere pedes posset; quamquam non ita alti erant, ut injurias post sedentis in eum, qui tergum illi obverteret, plane arcerent. His rursus cancellis ad perpendicularum imminebant linæ, quæ humeros sedentium coercerant, ne reclinare se in post sedentes posset, neque aliquis de superiore gradu in inferiores detrudi, ac stragem sic & ruinam facere; ita tamen, ut spatium, inter utrumque asserem patens, posteriorum genua transmitteret. *vid. Burmann.*

R U S T I C U M.

ad l. c. 19. Hic Varronis locus mirifice facit ad sententiam viri doctissimi confirmandam. Quamquam Varro videtur cancellorum nomine hic lineam etiam ipsam complexus. Cancelli ænei, Col. 8, 17.

Cancellavit solum, Col. 4, 2.

Cancer. ne in cancrum transeat vulnus, Veg. 3, 2 b. canceres purgabit brassica, Cat. 157. *vid. Rhod. Lex. Scribon.* Cancri Lernæi brachia, Col. 10, 313. cancri adustior gravis, Col. 9, 5. *Conf. Plin. 11, 19: Cancrorum etiam odore, si quis juxta coquat, exanimantur. Neque vero de coquendis ad mensarum usum cancris loqui Plinium credibile est, sed de urendis ad usum non unum medicum cancris, v. g. ad morsum canis rabidi Plin. 32, 18 & 19, ad sphacelum ibid. c. 40, ad defluvium capillorum ibid. c. 47. Quin adversus carbunculum arborum & pruinas noxias commendant Plin. 18, 70, itemque Apulejus Geop. 5, 31 fumum cancris sub dio adustus excitandum. Hæc in Chrestomathia Pliniana me jam monere memini, ne miraretur quispiam, cur canculos adurere prohibeamur, quod nemo temere facturus videatur. Conf. Pall. 1, 37. fluviales, marini, πᾶντοροι, Pall. 1, 35.*

Canceraticus foetor, Veg. 2, 43.

Canchremata quæ dicuntur Mulomedicis, Veg. 2, 22. *credo a grangræna vel a cancro productam vocem.*

Cancromatæ plagæ, Veg. 4, 19.

Candelas sebare, Col. 2, 22.

Candere sævissime, Col. 1, 4. *de agro.* candens aqua Col. 6, 5. Veg. 1, 17. sebum, Col. 7, 5. candente aqua glabrantur porci, Col. 12, 53. candente sole, Col. 6, 13. Veg. 3, 4. aere, Veg. 3, 24.

Candetum Gallis quid? Col. 5, 1. *Pertinet huc, quod Dufresnius docuit candretum esse portionem agri centum villarum, a Cant, quod Britannica lingua veteri centum significat.*

Candidato suo studere & præsto esse, Varr. 3, 2. gratulari, Varr. 3, 17.

Candofocci Gallis qui? Col. 5, 5. *Auctor libri (Astruc) Memoires pour l'hist. nat. de Languedoc p. 463 docet Cand f. Cowand significare propaginem, & focco f. foucro caput viuis. Vid. Steph. præd. rust. p. 312.*

Canescit lanugine vitis, Col. 3, 2.

Canicula apparet, Col. 11, 2. caniculæ signum, Varr. 1, 28. ortus, Col. 2, 21. Pall. 7, 7. Canicularum æstus *fa-*
Scriptt. R. R. Vol. IV. E

L E X I C O N

tigatur arbor, Pall. 11, 12. canicularium, *Jensf.* canicularum ortu, Pall. 8, 6. *MS. Sylb.* canicularium.

Canicularis sol ardentior, Veg. 3, 36.

Caninum studium, Col. 1. *Præf. est caufidicorum & rabularum, qui id egerunt, ut homines eloquentia sua morderent. Talem caninam eloquentiam Ciceroni quoque tribuit Laſtantiuſ* 6, 8, 26. *Ovid. in Ibin v. 14: Jactat in toto verba canina foro. Pertinent huc, quæ exſtant apud Plaut. Menæchm. 5, 1, 14: Non tu ſcis mulier, Hecubam quapropter canem Graji eſſe prædicabant? &c. Conſer præterea Cujacium Obſerv. 4, 40. Douxam ſil. & Erhardum ad Petronii Fragm. p. 687. Crenium part. 10, p. 43. Schætzg. Buchneruſ addit Prudent. hamartig. 402: Inde canina foro latrat ſacundia toto: & conjicit, caninum ſacundiaſ ſtudium. add. Hieron. ad Minerv. pr. Ciceroniana cum canibus & anſeribus comparatio in oratione pro Roſcio noſſima. add. Quintil. 12, 9, 9. canini dentes, Varr. 2, 7.*

Canis ſe veſpere celat, Col. 11, 2. canes in cœlo, Varr. 2, 1. canes trium generum ſunt, Col. 7, 12. idonei rei ruſticaſ qui? Varr. 1, 21. de canibus Varr. 2, 9. *int.* Col. 7, 12. canum nomina, Col. 7, 12. canes ut noctu acriores & vigilantiores ſint, Cat. 124. ut medicandi ſint, Col. 7, 13.

Canistris ſacris aptataſ Telluriſ comæ, Col. 10, 277. canifros e ſalignis virgultis, Pall. 12, 17.

Canna vulgo degener arundo dicitur, Col. 7, 9. cannæ ſimilis arundo gracilis, Col. 4, 32. canna viridi & radicata agitare dolium, Pall. 11, 14. ex canna agitare, Pall. 11, 17. ex canna canales, Pall. 4, 15. ad inſtillandum unguentum, Veg. 2, 58. 3, 4. canna viridi ſcindere olivas, Col. 12, 48. cannæ ſactæ, Col. 12, 15. ad cameras, Pall. 1, 13. circa vites diſpoſitaſ, Pall. 3, 11. cannarum repoſito, Pall. 1, 32. cannas ſpiſſe textas, Col. 12, 50.

Cannabiña retiſ, Varr. 3, 5. cannabini funes, Col. 6, 2. 12, 50. cannabinaſ tegeticulaſ, Varr. 3, 8. Col. 8, 9.

Cannabiſ ſatio, Col. 2, 10.

Cannabum quando feratur & quomodo, Pall. 3, 5, 4, 5.

Canneæ tegetes, Col. 12, 50.

Canneta quomodo colantur, Pall. 3, 23.

Canopo hilari nata ſampluca, Col. 10, 171. Canopum in *Ægypto urbs, haud procul ab Alexandria, (quam ſerunt condidiſſe Menelai aurigam Canobum; inde mutata liera Cāno-* *pum)* quæ ideo hilaris dicitur, quia homines ibi ſemper vo-

R U S T I - C U M.

luptatibus erant dediti. Vide quæ notat Cellarius ad Silium Italic. 11, 433, & Heinsf. ad Ovid. Am. 2, 13, 7. Schœtzg.

Canabriticus succus, Veg. 3, 57. *Fortè est Cantabricæ herbæ, quam Vettonicæ genus faciunt: describit Plin. 25, 47. Visam sibi negat Harduinus, sed piscam esse docet in Clusii hist. rar. plantar. p. 49. Adoptavi hanc sententiam auctor versionis Anglicanæ, nulla Gesneri mentione facta.*

Caneriatæ vites, Col. 5, 4. Conf. 4, 12.

Canterinum hordeum, Col. 2, 9 & 11. Pall. 10, 4. 11, 1. *a canteriis, quod ejusmodi animalia bene pascat. v. Buchart. Hier. 1, 2, 9.*

Canteriolis interpositis, Col. 11, 3.

Canterius, equus castratus, Varr. 2, 7. * mons in Sabinis, Varr. 2, 1. * in vinea, Col. 4, 12 & 14. ex arundine, Col. 11, 3. * in canterio suspendendus equus, Veg. 2, 47. *Secunda syllaba aspirationem interdum habet: recte an secus n. l.*

Cantharides in rosis, Pall. 1, 35. ne vitibus noceant, *ibid.*

Cantio (*incantatio*) ad luxum, Cat. 160.

Canto. cantare, *incantare*, Cat. 160. Varr. 1, 2.

Cantrices aves, Varr. 3, 5.

Canibus magicis sopitum anguem, Col. 10, 367.

Canus color equi, Pall. 4, 13.

Canusinus ager, Varr. 1, 8.

Capella quæ probetur, Col. 7, 6. Pall. 12, 13.

Caper qui probetur, *ibid.*

Capillamenta feminum, Col. 4, 11. *supervacua radicum decidi debent, Pall. 11, 12. ex minimo capillamento (vitis) potest fieri furunculus, h. e. germine, Col. 4, 22.*

Capillus & barba magna in antiquorum statuis, Varr. 2, 11. muliebris remedium pullis a serpente afflatis, Col. 8, 5. plenior apum regibus in ventre, Col. 9, 10. Pall. 7, 7.

Capio. capere ductedinem, Col. 11, 2. noxam, Col. 6, 2. radicem, Cat. 51 & 133. filiculam, Varr. 1, 23. * capiant oleum, Cat. 67. *i. e. novis subinde vasis labrisve excipiant, facibus in eo relictis, unde depletur.*

Capisterio expurgare fruges, Col. 2, 9. *Est species vannæ, qua frumenta expurgantur. Goffridus Vindocinensis Serm. 11: Nutrix vero illius (Benedicti) cum a vicinis mulieribus capisterium accepisset, quo modicum tritici, quod eis pro Dei amore collatum fuerat, purgare debuisset, vas ipsum super mensam non bene collocatum cecidit, & ita contractum est, ut in duas partes inveniretur divisum.*

L E X I C O N

Schættg. qui in Antiquitatibus tritura pag. 64 addit locum e via Scholasticæ ap. Bollandum Febr. T. II, pag. 404.

Capistrantur ad jugum boves, Col. 6, 19, 11, 2.

Capistrum *proprie*, Varr. 2, 6. Cat. 12. *in preli instrumento retinaculum, quo tanquam freno capitur &c.* Turneb. 8, 6. * capistro constringitur vitis, Col. 4, 20. *vid. Scheffer. de re vehic.* 1, 13. *Schættg.*

Capitatus porrus, Pall. 3, 24. Col. 11, 3. capitata vinea, Col. 5, 5. *quæ crescit in caput & robur crassitudinis accipit in stirpe. oppon. brachiata. Beroald. capitati clavuli*, Varr. 2, 9.

Capitellum paracenterum, Veg. 2, 17. capitella allii, Veg. 1, 18.

Capito piscis, Cat. 158. *Græce χέπατος, est species mulgilis, capite crasso latoque, qui ad alvum solvendam prodest, sic ut mutulus & cochlea, ex præcepto Horatii Serm. 2, 4:— si dura morabitur alvus, Mutulus, & viles pellent obstantia conchæ. Popma.*

Capitolii occupatio anserum clangore impedita, Col. 8, 13.

Capitulum in torculario, Cat. 18. sarmenti, Col. 3, 17. capitula cepæ, Col. 11, 3. in malleolo, Col. 3, 17. *est tuberculum illud novi sarmenti in vite, quo committitur duro, e quo enascitur.*

Caponis sanguine macerata faba, Pall. 12, 1. *vid.* Capus. in Cappadocia speluncæ pro granariis, Varr. 1, 57.

Cappadocia lactuca, Col. 11, 3.

Cappadocus sal, Col. 6, 17. Cappadoca gens, *id.* lactuca, Col. 10, 184 & 191.

Cappadox. Cappadoces equi, Veg. 4, 6.

Cappar feritur, Pall. 11, 11. Cappar *MS. Sylb.*

Cappar *satio & cultus*, Col. 11, 3. Siculi radices, Veg. 4, 10.

Capra Anniorum cognomen, Varr. 2, 1.

de Capris, Varr. 2, 3. Col. 7, 6 & 7. Pall. 12, 13. unde dictæ, Varr. 1, 2, 2, 3. capræ pilus, Varr. 2, 11. capræ feræ, Varr. 2, 1. earum saltus, Varr. 2, 3. glabræ, *ibid.* capras sanas sanus nemo promittit, Varr. 2, 3. Astrologia in cælum recepit; Varr. 1, 2, 2, 1 & 3. Capra exoritur, Col. 11, 2. occidit, Col. 11, 2.

Caprarii, Varr. 2, 3.

Caprasia *inf.* Varr. 2, 3.

Caprea in vicia, Varr. 1, 31. in vite parit capreolum, & quid esset

R U S T I C U M.

Capreolus, *ibid.* tapreolus ferramentum bicornae ad terram commovendam, Col. 11, 3.

Capreida planta, Cat. 122. *Ita vocant fruticem, quem vulgo Caprifolium, vel Matrifilvam, Græci nominant περικλυμενον, mire efficacem ad movendam urinam. Nam & semen & folia decocta & assumta in vino, tanta vi urinam educunt, ut a sexto die sanguis eam consequatur. Legendi Dioscorides l. 4, & Plin. 27, 12. Popma.*

Capricornus *fidus*, Varr. 2, 1.

Caprificari arbores fici quando soleant, Pall. 4, 10.

Caprificus ficulneis arboribus suspendend. Col. 11, 2.

Caprile quale esse debeat, Col. 7, 6. caprilia, *um*, Varr.

2, 3.

Caprilii unde dicti, Varr. 2, 1.

Caprinus grex, Varr. 2, 3. caprinum pecus, Col. 7, 6 & 7. genus quibusdam modo Diis immolatum, Varr. 1, 2. caprina folia, Veg. 3, 2. *ut videtur*, Caprifolium, Periclymenon, Capreida *Catonis*.

Captivi apri, Varr. 3, 13.

Captans acquirere voluptatem, Col. 8, 11.

Capua pinguis, Col. 10, 132.

Capulatoris officium, Cat. 66. Col. 12, 50 & 52. *vid.*

Capulare. Caplatores *sunt in inscr. apud Gruerum p. 1088, 3.*

Capulo. capulantur jaculis boves, Col. 6, 2. *i. e. capiuntur, jaculis funibus cornibus injectis. Capulare enim est capere, a capio eadem forma derivatum, ut jaculari a jacio, vel a specio speculari. Ab hoc ipso verbo etiam capulator dictus est, qui capulet oleum, i. e. capiat de amurca, depleat: & capulus gladii est, quo ille capitur &c. Barbari capulare pro vulnerare dixerunt, ex ipsa capiendi significatione, ut nostri einen Fang geben.*

Capulo proxima pars falcis, Col. 4, 25.

Capus, Varr. 2, 7. *vid.* capo. capi feminares, Varr. 3, 9. Col. 8, 2.

Caput equo si doleat, Col. 6, 30. * *pro toto animali*: caput conservatur minimæ partis jactura, Col. 6, 5. grex XXV capitum, Col. 8, 11. XXX capitum, Col. 8, 5. capita ducenta sub uno pastore, Col. 8, 2. per caput animalium, *h. e. unicuique animali*, Veg. 1, 18. * *propter similitudinem dicitur* caput allii, Col. 6, 34. porri, Col. 11, 3. ulpici, Cat. 71. in caput crescit cepulla, Pall. 3, 24. porrum, Pall. 11, 11. * *pro stirpe arborum & radicibus*: a capite propagari, Cat. 51. *add.*

L E X I C O N

Cat. 36. ii. Cat. 33, 41, 51, 95. capita castaneorum, Col. 4, 33. h. e. quantum ex una castanea crescit. oleagina, Cat. 43. vitis, Col. 3, 10. 4, 2 & 24. 5, 6. Ita caput vitis fit virga Col. Arb. 7, postquam ex cacumine in scrobem demisso radices egit, & a matre amputatur, ein eigener besonderer Stock. * Sed caput malleoli est Col. 3, 18 & 19, qua matri abscissus est, servata metaphora mallei, cujus item caput est massa illa ferrea manubrio apta. * Ita trunci in vite caput est, ubi ille in plures palmites & quasi brachia spargitur, Col. 4, 17, 21, & inprimis 4, 24. * caput aquæ fons est, Pall. 9, 8. capita fossarum, principia, Pall. 6, 3. * pro sorte in re pecuniaria, capitis amissi jactura, Col. 11, 1. * præcipuum: caput disciplinæ, Col. 11, 1. caput est in omni negotio, Col. 1, 1. * principium sive extremum: ut de capitibus ungularum calcant, Veg. 2, 54. a capite, h. e. ab initio, da capo, Veg. 4, 8.

Carbones falsi pro sale adhibiti, Varr. 1, 7. conf. Plin. H. N. 31, 40: Quercus — per se cinere sincero vim salis reddit; alibi corylus laudatur: ita infuso liquore falso carbo etiam in sale vertitur. Sambuci, s. turiones, Garg. Mart. supra carbonem incidis pilulas cypressi, Veg. 3, 3 b.

Carbunculosus ager, Col. 3, 11.

Carbunculus quæ terra, Varr. 1, 9.

Carceres aperire & emittere equos, Varr. 2, 7. a quibus carceribus decurrat ad metas, Varr. 1, 3.

Carcharus piscis, Col. 8, 17.

Carcinoma ut fanetur, Cat. 157. carcinomata præcidit ustio, Veg. 1, 28.

Cardiacus equus, Veg. 1, 25. ii. 2, 4. bos, Veg. 3, 52.

Cardo cœli, Varr. 1, 2. polus arcticus, qui centrum est circuli septentrionalis. vid. Gæf. ad Sic. Flacc. p. 134. a cardine ad orbem, Varr. 3, 5 bis. h. e. a centro ad peripheriam. * cardines mundi loco movendos credidit Hipparchus, Col. 1, 1. * cardinibus, quibus steterant, opponuntur arbores, Pall. 3, 19. h. e. plagis: de qua significatione Gæf. ad Scriptu. rei agrar. p. 134.

in Carduetis cati & mustelæ, Pall. 4, 9.

Cardui satio & cultura, Pall. 4, 9. 11, 11. Intelligitur nempe sativus Græcis κάρτος & κάρπα. Varr. Geop. 12, 39. ex quo pleraque noster hausit. Pluribus illum describunt Jo. Bapt. Porta Villæ 10, 57. Salmas. ad Solin. c. 19, p. 159, c. 33, p. 371; & ad Tertullianum de pallio c. 2. Schautg.

R U S T I C U M.

Carenariæ, Pall. 8, 7. *sunt vasa coquendo careno. Ita quoque Turn.* 13, 23.

Carenum vel carœnum, *it. Crescentio* carœnum, *genus vini cœsti, & dulcis*, cum tertia perdita duæ partes remanserint, *ut describitur* Pall. 11, 18. *e quo repetit* Crescent. 4, 24 *extr. Bern. Bonayall. Abb. l. 2. de vita S. Bernardi ap. Cangium h. v. Panis ibi opicus pro simila, pro careno sapa, pro rhombis olera, pro quibuslibet deliciis legumina ponebantur. Ivo Carnot. Ep. 287 ap. eundem, Vinum quoque meum, cum sitio, non curo sapa sit an carenum. ubi aperte præstantius atque delicatius carenum sapa fuisse indicatur. cum tamen antiquioribus, quod infra ostendimus, sapa regnum vinorum dulcium fistorum obtinuerit. De etymologia Turneb. Advers. 13, 23, ubi a Caribus derivat inventoribus, cum Cassiodorus in tripartita historia Carenos vocet, qui in Græco sunt Kâpes. Juvat illius conjecturam Galenus de comp. medic. sec. locos apud Lud. Nonnium Diæt. 4, 13: Verum Atticisantes ipsum (ἐϋκαρῆα) Siræum vocant, quemadmodum alii Caricarum decoctum Siræum appellandum censent. Laudat Nonius etiam Paulum Ægin. 3, 28, Σαπείου ἐντὶ ἰσχάδων. Carœnum Apicio 1, 33, ubi cum defruto conjungitur, & alias restituit Humelbergius. De toto genere vinorum ita decoctorum vide Linden. sel. med. 10, 36 sqq. * Carœnum in condimentis aridis quidam legunt Col. 12, 49. sed restit. carpum.*

Carœcta quando extirpantur, Pall. 9, 3.

Caræx. caricis extirpatio, Col. 11, 2. caricibus aut genitis teguntur porticus gallinariæ, Pall. 1, 22.

Carica creta, Varr. 1, 57.

Caricæ (ficus) Pall. 1, 26 & 30.

Cariem vetustatis recipit vinum, Col. 3, 2.

Carina nucis, Pall. 2, 15. *Nux navis quandam habet similitudinem, quæ tamen optime omnium in amygdala potest conspici, in qua pars ea, quæ inferius curvata est, carina dicitur a Plin. H. N. 17, 10. unde & ipsa amygdalæ ibidem falcatae dicuntur. Extremitates autem earum a Plinio mucrones, a nostro cacumina vocantur. Schoettg.*

Cariosa terra, Cat. 5. ii. 34 & 37. *Copiose quid esset cariota terra, interpretatur Plin. 17, 5. sed ut paulo aliter hunc locum legat: Terram cariosam cave, neve plauistro, neve pecore impellas. Interpretatur autem cariosam ex ligni natura, aridam, fistulosam, scabram, canescentem, exesam & pu-*

L E X I C O N

*micotiam. Sed paulo aliter accepit Col. 2, 4, qui confrendus
et carior fit vetustate palmula, Varr. 1, 67.*

Cariotta, pro caryota, Veg. 3, 64.

*Carmen. carminis legibus implicare materiam hortensis
rei, Col. 11, 1.*

*Carnarium vulgo cellam accipiunt carni asservandæ, & fieri
potest, ut id quoque significet. Sed sunt loca, ubi non potest cellam
significare vel penu, verum instrumentum minus, in quo suspen-
ditur caro. id cum obiter sit dictum in Fabro, & tamen ad no-
stros rusticos declarandos aliqua parte valeat, juvat paulo ac-
curatius explicare. Igitur auctor moreti v. 56 de Simulo suo:
Non illi suspensa focum carnaria juxta Durati fale terga
suis, truncique vacabant: Trajectus medium sparto sed
caseus orbem, Et vetus adstricti fascis pendebat anethi.
Hinc apparet. 1) carnarium fuisse instrumentum ad focum sus-
pensum. 2) in eodem pependisse caseum atque anethum. quod
posterius observandum, ut lux inde accedat Plinio, qui 18,
60 in carnariis florere narrat pulegium. De eadem re idem
2, 41: floret ipso brumali die suspensa in tectis florentis
herba pulegii. Scilicet a potiori usu carnarium vocabatur in-
strumentum uncis instructum pluribus, non procul a foco suspen-
sum, unde porro suspenderentur tum caro praesertim, tum alia,
quæ sicca servari, ope modici caloris cum fumo a foco orti in-
tererat. Ita in carnario funes suspensi Cat. 68. Quæ ita in alto
pendebant, ea promebantur inde furca. quod apparet ex Petronii
diversis locis, qui non modo furcæ de carnario raptæ meminit
cap. 96: sed etiam c. 135 quæ adhuc diximus confirmat omnia:
Enothea — pannum de carnario detulit furca, in quo faba
erat (quale quid de anetho & pulegio vidimus) ad usum
reposita, & sincipitis vetustissima particula. Idem sinciput
Enothea c. 136 pr. in carnarium furca reponit. Alium hoc
fuisse sic satis, non furcæ tantum ministerium indicat, sed sella
etiam, quæ staturæ anus altitudinem adjecerat. Nimirum
etiam hinc apparet, non habuisse domus, pauperum certe, qualis
hic describitur, caminos fumo excipiendo peculiares, sed fumo,
non ita ut apud lentiores frequenti, liberos patuisse in tectum
vel per ipsum tectum exitus. Sed de his Burm. ad Petr. c. 135,
p. 646 sq. Adde Philandrum ad Vitruv. 7, 3, p. 132. qui multa
cum asseratione negat habuisse caminos cubicula seu conclavia
veterum. Sed ad carnarium redeamus. Pensile quid fuisse appa-
ret, non tantum ex vet. gl. κρεμάστρον carnalium, ubi carna-
rium legendum, sed etiam ex Plaut. Capt. 4, 4, 6: Adyeniens*

R U S T I C U M.

deturbavit totum cum carne carnarium. *Id. Pseud.* 1, 2, 64: Nisi carnaria tria grandia tergoribus oneri uberi hodie Mihi erunt, — te stringam ad carnarium. Carnarium grande tergoribus vix dici potest cella; sed bene potest instrumentum uncis pluribus instructum, qualia hodie videmus vulgo. Apparet etiam ratio ridicularum minarum, q. d. nisi datur mihi asfatim porcina fumo durata, te pro porcina suspendam. In supellectili, quæ moveri potest, refertur a Varrone apud Non. 15, 16, p. 545. Merc. Hæc adventoribus accedunt, cellæ, claves, claustra, carnaria, dolia, tamen aut sellæ legendum, aut, quod expeditius, incisum tollendum post cellæ. Reliqua veterum loca, in quibus cellam aut penu forte significare possit, ita tamen sunt comparata, ut illam, quam explicavimus, interpretationem non excludant. Occurrit autem vox Cat. 13 & 14. Varr. 2, 4. Col. 12, 53. Periphrasis carnarii est ap. Sidon. Apoll. Epist. 8, 11.

Καρνιον an *καρνιον* cytifus, Col. Arb. 28. an quia τοῖς *καρπιοῖς*, pecudibus, gratissima? Sylb.

Caro. carnes olivarum, Pall. 12, 17. pirorum resolutæ, Pall. 3, 25. dura in carne & cute pira, Pall. 3, 25.

Carœnarium & Carœnum, *vid.* Carenum.

Carpathium pelagus, Col. 8, 16.

Carpenta stercoris, Pall. 10, 1. vehes vocat Col. 2, 5 & 6. carpenta sudant adminiculis in vinea advehendis, Veg. 3, Præf. h. e. boves juncti.

Carpinea manubria, Col. 11, 2.

Carpinus arbor, Col. 5, 7. atra, Cat. 31. *Carpinus atra* ab agricolis hac ætate vocatur *ostrya*, ulmo similis; arbor in asperioribus montosisque locis frequens, cujus fructus plurimus, in racemum lupuli instar dispositus, calyce ceu vesica turgido obducitur, in quo semen. Quo calycis discrimine a carpino proprie dicta separatur; nam hæc de calyce multifido fructum producit. Amenta vero sive juli eadem fere sunt in utraque. Ponted. Cf. Plin. H. N. 16, 75, ubi tamen pro carpino legitur *sapinus*. utilissima fabricis, Pall. 12, 15.

de compositis ex Carpo *vid.* quæ in spargo observamus.

Carptim, Col. 9, 15.

Captura, de cibo apum, Varr. 3, 16.

Carpum, Col. 12, 49. Carpum vocari fœnum Græcum herbarii docent; carphos est apud Plinium 12, 120. Porro fœnum Græcum esse in condituris aridis, Index noster docet, & Apicius 5, 7.

L E X I C O N

- Carfeolanus ager, Col. 3, 9.
 Carthaginienſis ager, Varr. 1, 57.
 Cartilago narium habet indicium epilepfias, Veg. 3, 33.
 ſi corrupta ſit, Veg. 2, 34.
 Caryotæ Syriacæ, Varr. 2, 1. Caryota *legendum etiam*
 Veg. 3, 64, *pro* Cariotta.
 Caſeale, Col. 2, 15. *locus, ubi lac aſſervabatur, & caſei*
conficiebantur. Schaugg.
 Caſeum omnē, Cat. 76.
 Caſeus recens & falſus, Col. 12, 57. Gallicus, *ibid.* caſei
 quando fieri ſoleant, Varr. 2, 11. ut differant, *ibid.* ut
 conficiantur & ſerventur, Col. 7, 8. Pall. 6, 9. domesticis
 ut præparentur, Col. 12, 13. ut muſto condiantur, Col.
 12, 42. caſei vitia, Pall. 6, 9. in caſeum lac cogitur, con-
 ducitur, glaciatur, Col. 7, 8. concreſcit, *ibid.* conſpiſſa-
 tur, condensatur, *ibid.* gelatur, *ibid.* congelatur; *ibid.*
 Caſia, *vel* Caſſia, Col. 9, 5. *Cneorum hoc eſſe, κνέωρον,*
apibus propter odorem apprime utile, obſervat ad Geop. 15, 2
Needhamus. frondens pluribus locis Romæ, Col. 3, 8. cum
 caſia neſtens baſſama, Col. 10, 301. Caſſia fiſtula, Pall.
 11, 14. nidaphantis, *f. potius* daphnitis, marmalitidis, *f.*
potius muſylicis, nardina, Veg. 4, 13. nigra, *ibid.*
 Caſinate agro, Cat. 136. in Caſinati, Varr. 2, 3.
 Caſinia MSS. *fere habent apud Vegetium, ubi editi* Cathi-
 mia, *vel* Catimia, *pro* Cadmia, v. g. 4, 27. *Vid.* Cathimia.
 Caſinum, *vel* Caſſinum, Col. 8, 16. ſub Caſino ornithon
 Varronis, Varr. 3, 4 & 5.
 Caſſiope, *ſidus*, Col. 11, 2.
 in caſſum recidit omnis impenſa, Col. 4, 3.
 Caſtaliis guttis rotantia antra, Col. 10, 267.
 Caſtanæ natura, ſatio, cultura, Col. 4, 33. 5, 10.
 Pall. 3, 25. 12, 7. inſitio, Pall. Inf. 155 & 161. caſtanæ
 inſita pirus, Pall. Inf. 67. malus, Pall. Inf. 94. caſtanæ
 ad ponendum ut elegantur, Pall. 12, 7. ut ſerventur, *ibid.*
 caſtanæ materies ad quæ utilis, Pall. 12, 15.
 Caſtaneti jugerum, Col. 4, 30. caſtaneta novella, Col.
 4, 33. Pall. 12, 7.
 Caſtigatores tot ſeculorum feri, Col. 8, 16.
 Caſtimoniale liquamen de piris, Pall. 3, 25. *Palladii an*
ſit hæc vox, equidem dubito. Sed ſignificari arbitror potum, quo
ui illis licet, quæ caſtimoniam, h. e. abſtinentiam a vino ex
yoto vel alia quacunq; de cauſa debent, ut de meliſſe Pli-

R U S T I C U M.

nus 22, 54: solebat dari mulieribus vini abstemiis. Castimoniarum *superstitionem etiam de cibo & potu dici, ejusdem locus Plinii indicat obscurus alioquin* 31, 44, ubi genus vel gari vel halecis ait castimoniarum superstitioni sacrisque Judæis dicatum, quod fit e piscibus squama carentibus.

Castitas, *h. e. Minerva*, præsul olivæ, Pall. 1, 6.

Castoreum admiscetur clysteri, Veg. 3, 24. unguento, *ibid.* pulveri, *ibid.*

Castra ponere noctu, Varr. 3, 2. *h. e. pernoscere.* castra apium, Pall. 1, 37. stabularii, Col. 6, 23.

Castrationis vitulorum genera & præcepta, Col. 6, 26. Pall. 4, 13. 6, 7. duplex ratio in suis, Col. 7, 11. tempus idoneum, Col. 11, 2. castratio agnorum, Varr. 2, 2. gallorum, Varr. 3, 9. *Gallinarum castrationem incognitam veteribus, usitaram hodie in Francia observat Menagius Menagian.* Tom. 2, p. 108. castratio arundineti, Col. 4, 32.

Castratoria ferramenta, Pall. 1, 43.

Castraturæ vulnera, Pall. 6, 7.

Castro. castrare caudas catulorum, Col. 7, 12. alvos apum, Col. 9, 15. alvearia, Pall. 7, 7. vites, Cat. 33.

Castrati ab igne (*viuiose, credo*) Veg. 3, 24. f. cauteriati.

Castus a rebus venereis, Col. 9, 14.

ad Catachlytum longanoni, Veg. 1, 42. *S. M. catochidem. Suspicabar cataclitum, & intelligebam, ipsum sphin-
clera & sedem infimam. Probaviq. eam conjecturam Platnero,
qui eam confirmavit ex Phavorin. κατάκλιτος, τελευτία. Ni-
mirum emendandum putat κατάκλειστος. Potest etiam κατακλῆς,
quæ ad os scapulæ alias pertinet, hanc rem significare, qua hic
opus est.*

Cataclysmos, Varr. 3, 1.

Cataloticum medicamentum, *vid. catuloticum.*

Cataplasmata, *emplastra*, Veg. 2, 14. cataplasmiss uten-
dum, Veg. 3, 3 b.

Cataplasma equum ex polline hordei, Veg. 2, 54.

Catastolicum, Veg. 4, 28. *vid. catastolicum.*

Castematis recursum, Veg. 1, 17. *h. e. ejusdem constitu-
tionis celi ac siderum: eandem puto, quam κατάστασις Hip-
pocratis interpretatur apud Gorræum Galenus, τὴν παρὰ
φύσιν ἐν τῷ περιέχοντι (aera intelligit) κρᾶσιν.*

Catastolicum medicamentum, Veg. 2, 22. *Quid sit, docet
Dioscor. 2, 1, τὸ τοῦ ἐχίνου ὄστρακον καταστέλλει τὰ ὑπερ-*

L E X I C O N

σαρκούντα. *Saracenus* versit, ea reprimat, quæ in ulceribus ipsis excreſcunt. *vid. Apostol.*

Catellæ, *catenulæ*, Cat. 135.

Catenæ, Cat. 18. *sunt vincula lignea, quæ materiam arte compingunt, & præstant æqualem ac directam. Sic apud Vitruv. 7, 3: Afferes cum ad formam circinationis fuerint distributi, catenis dispositis, ad contignationes, sive tecta erunt, crebriter clavis ferreis fixi religentur: eæque catenæ ex ea materia comparentur, cui nec caries, nec vetustas, nec humor possit nocere, id est, buxo, junipero, olea, robore, cupressu, ceterisque similibus. Quem locum Palladius ita est imitatus 1, 13: Tunc eas catenis ligneis ex junipero, aut oliva, aut buxo, aut cupressu factis, ad contignationem suspendamus. Popmæ. catenis utilis ulmus & fraxinus, Pall. 12, 15.*

Catervatim & specialiter *oppon.* Col. 3, 19.

Cathimia, Veg. 4, 11, 19 & 27. & Catimia, Veg. 2, 22. *scribitur pro Cadmia.*

in Catillo composita mixtura, Col. 12, 57.

Catinos aquæ ponere oportet, Varr. 1, 63.

Catinum fictile, Cat. 84.

Cato Luculli tutor, Varr. 3, 2. Col. 8, 16. Catones, *h. e.* Cato, Col. 4, 11.

Catulire, id est, ostendere velle se maritali, Varr. 2, 9. *Συζῆν hoc Græci appellant. Verba, id est, ostendere velle se maritali, nemo non videt glossema esse, & quidem satis inepti Grammatici. Plin. 16, 25: Catulitionem rustici vocant, gestiente natura semina accipere &c. Laberius Lacu Averno: scinde unam exoleti impatienti catulientem lupam. Plautus: Meam uxorem vidi catulientem. Sed de canibus proprie dicitur. Urſin.*

Catuloticum restituimus Veg. 4, 28. *κατουλωτικόν, quod esse dicitur apud Æginetam. Dioscoridi 5, 89: ἀπουλωτική δύναμις in squama æris est, quæ valet ad cicatricem vulneri obducendam.*

Catulus orator, Col. 1, Præf.

Catuli ædes, Varr. 3, 5.

Catuli canum ut tractandi, Col. 7, 12. catulus lactens in medicina equorum, Veg. 1, 17. catuli lactentis sanguine placatur rubigo, Col. 10, 343. catulo facere ante semen tem moris est, Col. 2, 22. *Tradit Plin.* Catulos lactentes adeo pueros habitos esse apud priscos, ut placandis numinibus

R U S T I C U M.

hostiarum vice catulis uterentur. Genito mane catulo res divina fit. In canario sacrificio rutilæ canes immolabantur pro frugibus, ut ita deprecarentur propularentque sævitiam fideris caniculæ. *Beroald.*

Cati in carduetis habendi, Pall. 4, 9.

ad Cavaturam vulneris collyrium, Veg. 2, 26.

Caudæ catulorum ut castrandæ, Col. 7, 12. in Syria breves, in Italia prolixæ ovium *commendantur* Varr. 2, 2. boum profusæ &c. Varr. 2, 5. marinæ, Veg. 1, 20. 4, 12. *inter sustinenta quæ sint n. l.*

Caudinis faucibus horti, Col. 10, 132.

Cavea, in qua tauri pugnare solent, *amphitheatrum*, Varr. 3, 5. caveæ, *h. e. alvearia*, Col. 9, 15. caveæ, qua iter est in ornithonem, Varr. 3, 5. *introitus pergulati, similes caveis theatrorum*, caveis emunire arbores ab injuria pecoris, Col. 5, 6. *h. e. sepimento rotundo circumdare. Sic caveis circummunire plantas*, Col. 5, 9. munienda vitis, Pall. 3, 10.

Cavealis refina, Veg. 3, 54. 4, 14. *doliis picatis derafa: vel qualis condiendo vino adhibetur. Vulg. cabialis.*

Caveo. caveto scabiem pecori, Cat. 5.

Cauliculorum cibo sustinetur animal, Veg. 2, 6. *vid. Coliculus:*

Caulis. caulem cum fecit cepa, Col. 11, 3. in caulem cito erigi, Pall. 11, 11. * caules (*κατ' ἐξοχὴν dicti, brassicae*) quando serantur & quomodo, Pall. 3, 24. Hor. Sat. 2, 4: Caule suburbano, qui ficcis crevit in agris, Dulcior. irriguo nihil est elutius horto, *deliciæ videntur hominis difficilia & ob id rara affectantis. Quamquam audiendus forte fuerit, si de Medicis viribus sermo sit.* Ut condiantur caules, Col. 12, 7. prototomi, Col. 10, 369. caulium offæ, Veg. 2, 6. *qui etiam feminino genere caules dixit* 3, 3 & *al.* * caules acanthini, Col. 9, 4. in vitibus, Cat. 33. Col. 4, 7. caulium teneræ laurus libra, Col. 6, 7. *Vid. Colis.*

Cauniz ficus, Col. 10, 414.

Cavo. cavantur tempora equis, Pall. 4, 13.

Cauri, Col. 10, 75. *scribitur etiam Cirus.*

cum Causa Musarum esse dicuntur apes, Varr. 3, 16. *h. e. merito. eum cum causa sibi præesse*, Varr. 1, 17. * *Pro morbo sepe* Vegetius, *e. g.* partes, quæ in causa sunt, 2, 6. quibus totum corpus in causa est, 1, 25. locus causæ, 2, 30. in causa pulmonum, 3, 45. *add.* 2, 22. 3, 5 & 65. 4, 27.

Causatio, Pall. 1, 4. *de morbo. vid. Scharg. ad h. l.*

L E X I C O N

Cauter, καυτήρ instrumentum ustorium, cuius usus tum in chirurgia, tum in ferruminando. Nostri a figura coni vocant einen Kolben. Hinc cauterere percurrere, Pall. 1, 41. cauterēs in instrum. rustico, Pall. 1, 43. Cauter est etiam Tertull. de Pall. c. 5.

de Cauterii ratione, Veg. 1, 28. cauteriis rectis inurere, Veg. 1, 14.

Cauterizare subtiliter, Veg. 3, 2 b.

Cavus terebra factus obturatur, h. e. foramen, Col. 12, 8. cavi laxiores, Varr. 3, 15. cavis modicis forantur spatia, Col. 8, 3. cava ne faciant mures, Cat. 128. Plura Gæf. Ind. Agrar. & J. F. Gronov. ad Phædr. 2, 4. Schæusg.

Cea infula, Col. 9, 2. add. Varr. 2. Præf.

Cedo. cedit pro stercore, Pall. 10, 1. pro pulmentario, Col. 12, 14. cedere binas pro singulis, Cat. 150. cedunt capris capellæ, Col. 7, 6.

Cedria perungere, Col. 6, 32. h. e. Cedrino liquore. Liquor picis, qui aquæ modo fluit, ex ræda dum coquitur, cedrinum vocatur, cui tanta vis est, ut in Ægypto corpora hominum defunctorum eo perfusa serventur. Est etiam oleum cedri, quo peruncta materies nec tineam, nec cariem sentit. Hinc illud Epigrammatici: cedro nunc licet ambules perunctus. Cedriam quoque accepimus appellari humorem manantem ex ambusta picea. Beroald. Cedria sæpe etiam apud Veg. v. 8, 3, 71. ubi cedri an cedrinæ legendum sit, incertum. Sed κεδρίων, quæ pix vel resina cedri, & κεδρίον, liquidius & magis oleosum confundi, jam Gorraeus monuit. Add. Veg. 3, 82.

Cedrus dulcibilis, Pall. 12, 15. odorata, Col. 9, 4.

Celebris via, Cat. 1. celeberrimi auctores, Col. 3, 17.

Celebro. harum studia rerum majores nostri celebraverunt, Col. 8, 16. celebratur insitio, Pall. 3, 17. vinearum putatio, Pall. 4, 1. putatio autumnalis, Pall. 12, 4. celebrabitur opus (glandis legendæ) operis femineis, Pall. 12, 14. celebrari potest emplastratio, Pall. 8, 3. celebranda est ovium tonsura, Pall. 6, 8. vitium positio, Pall. 12, 2. vinearum positio, Pall. 4, 7. vindemia, Pall. 10, 11.

Celer, canis nomen, Col. 7, 12.

Celeritudo, Varr. 3, 12.

Celie Sardinia, Varr. 1, 16. Caralim vult Urstinus. Pomponius Mela lib. II de Sardinia: in ea antiquissimi populorum sunt Ilienſes. Plinius lib. III de eadem: Celeberrimi in ea populorum Ilienſes, Balari, Corsi. Quibus in locis repo-

R U S T I C U M.

nendum cenſeo Jolienſes, & hic apud Varronem Joliem, nomen oppidi. Liv. lib. 50 eodem, opinor, vocat Jolienſes, infames laſtrociniis. Similiter Græci appellant Ἰολαεῖς & Ἰολάους. Conf. de eisdem Strab. lib. V, & Diodor. lib. IV. Popma.

Cellæ anſerum, Col. 8, 14. balnei, Pall. 1, 40. Veg. 2, 6. columbarum, Col. 8, 8. familiæ, Cat. 14. *de his Barth. 35, 19, p. 1600 & 1613. in horreis diviſæ, h. e. loculamenta, Pall. 1, 19. olearia, vinaria, Cat. 3. Col. 1, 6. Varr. 1, 11. in plano faciendæ, Varr. 1, 13. torcularia, defrutaria, Col. 1, 6. cella vinaria ut paranda, Col. 12, 18. Pall. 1, 18. cellæ villaticæ, Col. 1, 6. quæ cellæ quas fenestras poſſulent, Varr. 1, 13. cellas duas, Cat. 13. Sed vix dubium mihi eſt, quin h. l. legendum ſit ſellas. Quid enim ſibi volunt cellæ in cella?*

Cellares columbi, Col. 8, 8.

Cellarius, Col. 11, 1. 12, 3. de hujus diligentia qui ſcripſerit, Col. 12, 4.

Celo. celantur ſidera, *occidunt*, Col. 11, 2. celat ſe veſpere ſtella, *ibid.*

Celſus. celſi agri, Col. 1, 2. celſiſſimo Germano proceſſior Judæus, Col. 3, 8.

Cenſeo. cenſeo vitare, *h. e. vitandum*, Col. 1, 5. cenſeſus pampinare, Col. 4, 6. inſtituere, Col. 8, 2. diducere, Col. 5, 6. præcipere, Col. 5, 8. pernoſcere, Col. 6. Præſ. cenſuerunt reſecare, Col. 4, 10. cenſeri numerus poteſt, Col. 6, 23.

Cenſores cenſu admittunt populum, Varr. 3, 2. cenſu, *i. e. quando cenſus agitur. Sic Gronov. de Pecun. vet. 4, 1, p. 264. Sed poſſit etiam videri dativus antiquus, pro ad cenſum. apud cenſores cauſæ aguntur, Varr. 1, 8.*

Cenſoria lege committere, Varr. 2, 1. cenſorium opus fuſcipere, Col. 12, Præſ.

Cenſus. cenſibus pæne totis redimi, Col. 12, Præſ.

Centaurea, Veg. 3, 2. violacea, Veg. 1, 55.

Centaurus, Col. 11, 2.

Centenarii greges, Varr. 2, 4. 3, 6.

Cun: Centelimo reddit ſemen in Sybaritano, Varr. 1, 44.

Centimalis fiſtula, Veg. 1, 43. 3, 25. *ἀπὸ τοῦ κεντεῖν nomen habere videtur: ad paracentefin certe adhibetur. Conſenſit Platnerus, & a κέντημα derivatum nomen putat. Oſtendit mihi etiam acum triquetram, qua acuta eſt, ceterum teretem, cum cannula, qua continetur, quod inſtrumentum trois quarts*

L E X I C O N

a Gallis hodie vocari me docuit. Nihil autem ea aptius ad paracentesin, cum impressa acus extrahi, & relinqui in vulnere canna argentea possit.

Centones farcire, Cat. 2. *vid. Schættg. ad Juvencum 2, 375. centones pueris, Cat. 10. e veteribus vestimentis, Cat. 59. equis imponuntur, Veg. 2, 59. centonibus confectis prohibetur frigus, Col. 1, 8.*

Centum ex modio nascuntur in Byzacio, Varr. 1, 44.

Centumpondium incertum, Cat. 13. *Pondus suspicor una mole centum libras pendens: certis ponderibus opponitur, quæ distincta, partitaque sunt, non in unum pondus diffusa. Æquum centupondium apud Plaut. in Asin. Sc. Ubi ego nunc, æquum est, & iustum centum librarum pondus. Turn. 7, 24.*

Centumvirale iudicium cum vocatur, numerus non est ad amussim, Varr. 2, 1. *Nonnunquam enim CV, post Augusti vero aetatem ultra CLXXX fuisse centumviros ostendit Siccam de centumvirali iudicio 1, 8. Schættg.*

Centuria rusticis quæ, Varr. 1, 10. Col. 5, 1.

Centuriæ (*an centriæ?*) in equis, Veg. 1, 25. *Platnerus suspicatur esse ἀπὸ τοῦ κεντρῆν dictas: loca, ubi stimulari solent equi calcaribus. Certe κεντρῆς ex Absyrto hippiaur. ita explicatur ab Henrico Stephano.*

Cepa Aſcalonia, Marſica, Pompejana *ut condiantur*, Col. 12, 10. *de Aſcalonia etiam Col. 11, 3. Marſicam ſimpliciter unionem vocant rustici, Col. 12, 10. germana, Veg. 3, 54. longior, Pall. 4, 10.*

Cephalargicus equus, Veg. 1, 25. *pro cephalarg.*

Cephalicum, quod facit ad omnia vulnera claudenda, Veg. 4, 28.

Cephalo, palmæ planta, Pall. 5, 5. *vid. Salmaf. p. 933. b. B.*

Cepheus exoritur, Col. 11, 2.

Cepinæ cultura, Col. 11, 3.

Cepullæ satio & cultura, Pall. 3, 24. 11, 11.

Cera quando & quomodo fiat, Col. 9, 16. Pall. 7, 7. cera Punica, Veg. 4, 14 & 23. ceræ discolores pictorum, Varr. 3, 17. cera communis, Veg. 4, 14. cerarum in alveis figura, Col. 9, 15.

Cerasi satio & cultura, Pall. 11, 12. insitio, Pall. Inf. 143. inferuntur brumalibus diebus, Varr. 1, 39. agrestis cerasi satio, Pall. 12, 7. insitio, Pall. 2, 15. cerasa ut sine osse nascentur, Pall. 11, 12. ut serventur, *ibid.*

R U S T I C U M.

Κεράσιον, siliqua Græca, Col. 5, 10. *id.* Arb. 25.

Ceratum liquidum, Col. 7, 7. *a ceta dictum, quod vulgo cerotum nuncupant.* Plinius, Non fecit, *inquit*, cerata, malagmata, emplastra, collyria, antidota, parens illa ac divina rerum artifex: officinarum, immo verius avaritiæ commenta sunt. *Beroald.* Tenerum vocat Scrib. comp. 173; liquidum sæpe Celsus, observante Rhodio Lxx. Scrib.

Ceraturam pati, Col. 12, 50.

Cerauniæ vites, Col. 3, 2. *quod rubeant velut ignis, Isidor.* Orig. 17, 5. Schættg.

Cercitis olea, Col. 5, 8. *radius.*

Cereale papaver, Col. 10, 314. *Epitheton Virgilii Georg. 1, 211; ubi Servius: Cereale papaver, vel quod est esui, sicut frumentum, vel quo Ceres usa est ad oblivionem doloris. Plin. 19, 8, ubi de papavere: Hoc & panis rustici crustæ inspergitur adfuso ovo inhærens, ubi inferiorem crustam apium githque cereali sapore condiunt. Schættg.*

Cerebellare, Veg. 2, 12, 3, 33. *pulvillus capiti apponendus.*

Cerebellum *idem.* cerebello apposito caput munire, Veg. 2, 11. cerebellum de lanata pelle, Veg. 2, 7.

Cerebrosti boves, Col. 2, 11. *gravedinosos interpretatur Dalechampius ad Plin. 18, 15. Alias idem est, quod ὀξύχολος, ad iram facilis. Acron ad Horat. Serm. 1, 5, 21: cerebrosius, αὐθάδης, iracundus. Schættg.*

Cerebrum ubi commovetur, Veg. 2, 7. cerebro indita lana, Veg. 1, 10. *h. e. loco externo apposita.* ungitur cerebrum, Veg. 2, 12. pustam calidam cum spongia apponere, Veg. 3, 39. rutam supra cerebrum ponito, Veg. 3, 43.

Cerefolium, *vid.* Cæref.

Cereolæ ficus, *an* prunæ, *an* utrumque? Col. 10, 404.

Ceres eadem quæ Terra mater, Varr. 3, 1. & Liber invocati, Varr. 1, 1. in Cereris initiis porci immolantur, Varr. 2, 4. ejus minister bos, Varr. 2, 5. Col. 6, Præf. proles, Proserpina, Col. 10, 269.

Ceretanum suum laudat Col. 3, 3 & 9. Ceretani populi sunt cæterioris Hispaniæ, qui Juliani cognominantur. De his intelligendum est apud Epigrammatistam scribentem, Ceretana mihi fiat, vel massa licebit. Namque ab his Ceretanis mittebantur perna optima: quod & Strabo memorat. Apud eosdem nascebantur vina generosa, quæ scriptores magna cum laude nominant. De quibus idem Epigrammatarius intellexit, scribens, Ceretana nepos ponat, Sætina putabis. Male literati

Scriptt. R. R. Vol. IV.

F

L E X I C O N

enarratores Ceretana vina; & fassamenta falso existimant referenda esse ad Cêretes Etruriæ populos. Ego olim puer in *Pliniana* recognitione annotavi quædam annotamenta non indigna cognitu super Ceretanis vinis, & pernis, quæ leguntur in calce *Plinianorum* codicum, qui impressi *Parmæ* fuerunt. Apud *Columellam* fit mentio vinorum Ceretanorum: & de *Hispaniensibus* est intelligendum. *Beroaldus*. Quam hic annotationem suam commemorat *Beroaldus*, ea relata est in *Facis Gruterian.* Tom. 1, p. 307 sq. De Ceretanis ex *Pet. de Marca Cellarius* p. 123.

Cerialis pompa, Varr. 1, 2. Rectius puto cerealis, & unamquamque cenam intelligo.

Cerinthæ ignobile gramen, Col. 9, 8.

Cernere per cribrum quam minutissime, Cat. 107. cribello spisso, Pall. 7, 11. contundis pariter & cernis, Veg. 3, 28.

Cero. cerari dolium sexta quaque olivitate, Col. 12, 50.

Ceroti instar efficies, Pall. 1, 41.

Cerrea glans, Col. 9, 1.

Cerrus, Col. 7, 9. excisa, Pall. 3, 18. de cerro tabulata, Pall. 1, 9. Inter arbores glandiferas est cerrus: ex glande cerrea, ut *Nigidius* tradit, porcina caro fit solidior. Autumat *Plinius*, cerrum ne Italiæ quidem majori ex parte notam esse. *Beroaldus*.

Certaminum sacrorum studiosi, Col. 3, 9. ad certamina laborum patientissimi, Col. 6, 29.

Certum habeo, desideraturos, Col. 2, 22.

Cerva, nomen canis, Col. 7, 12.

Cervinus color equi, Pall. 4, 13. *Isidorus*: Cervinus est, quem vulgo gauranem dicunt. *Aranem* idem vulgus vocat, quod in modum ærei sit coloris. Quid si cerinum legamus a cera? *Nonius* 16, 6: Cerinum a ceræ colore. *Plautus Epidico* 2, 2, 49: Plumatile aut cumatile, cerinum aut melinum. *Schætzg.*

Cervinum cornu, remedium pullis contra afflatum serpentis, Col. 8, 5.

Cervix ejecta, laxata, Veg. 2, 41. mota, dejecta, Veg. 3, 4. vitis, Col. 4, 7.

Cerussa plumbo creatur attrito, Pall. 9, 11.

Cervus ævi longioris vitam fortitus, Col. 9, 1.

Cesposum litus, vid. Cæsposum.

Cessator, Col. 11, 1.

Cessim, h. e. retrocedendo, Veg. 3, 22.

R U S T I C U M.

Cestum quid, Varr. 1, 8.

Cetarium officinæ, Col. 8, 17. Cetarius liber Matii, Col. 12, 44. Cellarius *mauult*, *nec injuria sane*, Turneb. 17, 13.

Cetero vino, Cat. 114.

Ceti unguine linitur, Col. 6, 32.

Cevæ, vaccæ Altinæ, Col. 6, 24. *Fere coincidit hæc vox cum nostra Kühe, vel ut rustici pronuntiant, Küwe. inde argumentari licet, Alpinas (vid. Altin.) illas vaccas esse Helveticas, quibus id nomen sua lingua fuit. Vid. Bochartum Hieroz. 1, 2, 29. Schætzg.*

Chærephyllum, Col. 11, 3. ejus fatio & cultura, *ibid.* Chærophylum (schærephilum) breve, Col. 10, 110. *idem chærefolium Sylb. vid. Cærefolium. Lepidium esse ait Salmast. hyl. iatr. c. 17.*

Chalasticæ unctiones, *quæ leniunt, & contorta atque emota restituant. Ita certe legendum puto Veg. 1, 28. ubi colasticæ vel calasticæ adhuc editum est. Κολαστικὸν forte dici possit, quod cohibendi castigandique vim habeat: sed caret auctoritate, quod sciam. Chalastici ceroti mentio semel iterumque apud Marcel- lum de medicament. c. 25, p. 352, h. H. Steph. ii. c. 35, p. 402, f.*

Chalcidica creta, Varr. 1, 57. Chalcidici galli, Varr. 3, 9. Chalcidicæ gallinæ, Col. 8, 2. fici, Varr. 1, 41. Col. 5, 10. 10, 414.

Chalcis Euboica, Col. 1, 4.

Chalcis salibus exesa, Col. 8, 17. *Harduin. ad Plin. 9, 47 sardellas esse statuit. Schætzg.*

Chalcitis, *vid. calcetis. Chalcitem*, Veg. 4, 28. Chalcitidis, Veg. 4, 28.

Chaldæi solstitium brumale ubi statuunt, Col. 11, 2. polliceri solent improbiissime, Col. 11, 1. non consulendi, Cat. 5.

Chamedrys, *vid. cametris.*

Chamæleon, (*cameleon editt.*) herba ex carduorum genere, *pessim laudatur Vegetio, v. g. 1, 45.*

Camæpitys, Veg. 3, 55.

Characatæ vites, Col. 5, 4 & 5. *Legendum characatas, Est autem χαράξ feminino genere pedamentum vitis: unde vites characatæ dictæ pedaminibus annixæ. Proverbium Græcorum est, χαράξ τὸν ἀμπελον, i. e. Palus vitem, ἐξηπάτησεν, de- cepit. Beroald. cujus nimirum liber habebat characatas.*

L E X I C O N

Charactere signare pecus, Col. 11, 2. Pall. 2, 16. Luciano libelli, Varr. 3, 2.

Chelidoniæ, purpureæ ficus, Col. 10, 415. Hirundineam ficum vocat Macrob. 2, 16. ita enim legendum pro vulgato harundinea. Chelidonia herba, Veg. 2, 16. vulg. celidonia. Ita celidonium Scribon. comp. 174.

Chelydri more depedens cucumis, Col. 10, 378.

Χηνοβοσκείον, Varr. 3, 10. chenoboscia ut constituentur, Col. 8, 14.

Χηνοτροφεΐα, nantium volucrum aviaria, Col. 8, 1.

Chia inf. Varr. 2, Præf. Chiæ ficus, Varr. 1, 41. Col. 10, 414.

Chirurgia quæ appelletur, Veg. 2, 13.

Chlora medicamentum, Veg. 4, 28.

Chœnix. mensura, quam Syri choenicam vocant, Pall. 11, 14. Χοῖνιξ non Syrorum est, sed Græcorum mensura, eaque & aridorum & liquidorum. Est autem quatuor sextariorum, quod testatur Rhemnius Fannius de ponderibus & mensuris v. 69. Vide Eustathium ad Odys. T. 28. Eduard. Bernardum de ponderibus & mens. lib. 1, p. 29. Terminationem primæ declinationis præter nostrum hic, & 12, 20, comprobat etiam Paullus Festi abbreviator: Chœnica mensuræ genus. In chanice non sedendum esse, Pythagoreorum est dogma, de quo Plutarchus περὶ παιδων ἀγωγῆς 17, 6; Eustathius l. c. Bapt. Pius ann. post. c. 36. chœnicas duas, Pall. 12, 20.

Χοῖρος, porcus, Varr. 2, 4. in virgine, Varr. 2, 4.

Cholera, vid. colera.

Chorda disponere, h. e. linea adhibita, Col. 5, 9.

Chordaplos, Veg. 1, 41 & 49.

Chordi agni, foetus, Varr. 2, 1. Chordus, vel etiam sine aspiratione, cordus, notat omne id, quod serius, quam alias, sit vel nascitur. Paullus Festi abbreviator: Corda frumenta, quæ sero maturescunt, ut foenum cordonum, quod nos hodie Grummet vocamus. Sic etiam de ovibus Plin. H. N. 8, 47: Cordos vocabant antiqui, post id tempus (ordinarium scil.) natos. An vero vox ista ἀπὸ τοῦ χορίου derivanda sit, merito dubitandum est. Χορίον enim est membrana illa, cui foetus & animalium & hominum involutus est, non vero intima vulva. Aristoteles hist. anim. 9, 5 de cerva: καὶ ὅταν τέξη, ἐσθίει τὸ χορίον πρῶτον, cum peperit involutum prius comedit. Referenda ergo est hæc derivatio inter allusiones Varronis nostri, de quibus alias. Scaliger in Scaligeranis primis p. 55 cordonum idem

R U S T I C U M.

esse vult ac condum, quod non sit verosimile. Schættg. Chordi agni duo annumerantur pro una ove, Varr. 2, 2.

Choreis intenta virgo, Col. 10, 269.

Choreusæ (χορεύουσαι) Ludinorum insulæ, Varr. 3, 17. *Lege ex vestigiis veterum codicum Ludianorum. Ludiani, ut Asiani, Adriani. In Lydia νήσους χορεύουσας vocat, quas alii χορητίδας, Plinius saltuares vocat lib. II, cum scribit: Sunt & in Nymphæo parvæ, saltuares dictæ, quoniam in symphonizæ cantu ad ictus modulantum pedum moventur. Hunc locum habebat in animo Martianus Capella; ut L. IX, p. 314, cum scriberet, In Lydia Nympharum insulas dicunt, quas etiam recentior asserentium Varro se vidisse testatur, quæ in medium stagnum a continenti procedentes cantu tiliarum primo in circulum motæ dehinc ad litora revertantur. Scalig.*

Xopior, volva intima, Varr. 2, 1. *vid. Chordus & volvæ.*

Chorus canentium, Col. 12, 2.

Chrysomeliana mala, Col. 5, 10. *Plin. 15, 1: Chrysomela incisuris distincta, colore ad aurum inclinato. Schættg.*

Cibarium oleum, Col. 12, 50. *opp. probum. conf. c. 52 extr. cibarius sapor, Col. 12, 11.*

Cibariâ rusticorum adjuvat, *h. e. in cibos assumitur*, Col. 12, 14. condere, Varr. 3, 16. bubus, Cat. 60. diurna, Col. 8, 4. familiæ, Cat. 56. gallinacei generis, Col. 8, 4. cibarium iusta fortius conficere, Col. 5, 6. cibariis leguminum sustineri, Col. 2, 10.

ad Cibatus usus far expedire, Varr. 1, 63 & 69. cibatus quod sit, Varr. 2, 8. cibatus positas offas, Varr. 3, 5. cibatu largiore sustentare, Varr. 2, 4.

Cibo. cibandis pullis utiles locustæ, Col. 8, 11.

Cibi appetentiam quæ restituant pecori, Col. 6, 8. maioris plantæ, Varr. 1, 23. *h. e. quæ plus succi & alimentii trahunt e terra. Ursin: maximi casei bubuli, Varr. 2, 11. minimi ovilli, ibid. cibi conditivi, Col. 7, 9. contrectari a quibus debeant, Col. 12, 4. cibi digesti, Col. 8, 5 & 7. h. e. excrementa.*

Cicatricosa putatio, Col. 4, 27. vitis, Col. Arb. 11.

Cicatriees oculorum ut sanentur, Col. 6, 33.

Cicer Punicum, vernaculum, Col. 9, 1. crudum, Veg. 4, 12, *si vera lectio. ciceris genera, eorumque satio, Col. 2, 10. Pall. 4, 4.*

Cicera, pabuli genus, Col. 2, 11. sed neque hominum

L E X I C O N

cibo inutilis, *ibid.* quid a cicercula differat, & ejus fatio, Pall. 4, 6.

Cicerculæ fatio, Col. 2, 10. Pall. 2, 5. *ubi MS. Erf. oicerula.*

Ciceronis eloquentia, Col. 1, Præf.

Ciconia, instrumentum, Col. 3, 13. *Isidorus Orig. 28, 15, & veteres glossæ, tollenonis faciunt synonymum, cujus formam ignorare nos non passus est Vegetius de re milit. 4, 21: Quoties una trabes in terram præalte defigitur, cui in summo vertice alia transversa trabes longior dimensa medietate connectitur, ut si unum caput deprefferis, aliud erigatur &c.*

Cicuta e fegetibus vellenda, & substernenda pecori, Cat.

37. cicutæ fuccus bovi infano, Veg. 3, 43.

Ciliciâ unde dicta, Varr. 2, 11. *add.* Col. 1, Præf. cili-
ciis absterges equum, Veg. 1, 42.

in Cilicia & Pamphylia, Col. 11, 2.

si Cilium ruperit equus, Veg. 2, 22.

Cimex in medicina equorum, Veg. 1, 61. boum, Veg. 3, 15.

cimicis nidor, Col. 6, 18. *Alius Vegetius 3, 4: Odor quoque*

cimini &c. Sed is ex Columella emendandus. Vide & Apfyrtum

Geop. 16, 19. Schættg. remedium adv. cimices, Pall. 1, 35.

Ciminum Africanum, Alexandrinum, Veg. 1, 42. 3, 24.
rusticum, 2, 12. 3, 2. *Ita vero scribitur pro cymino vel cumino.*

Ciminus lacus, Col. 8, 16.

Cimolia creta, Col. 6, 17. Veg. 2, 29 & 32. 3, 4. a Gi-
molo insula, Cycladum una, ut ostendit Schættg. *Antiquitt.*
fullon. p. 56.

Cinara hispida, Col. 10, 235. *Bapt. Pius & Salmasius ad Solinum c. 19, p. 159 sq. probant, cinaram esse carduum, de quo multis agit Palladius, nobis Artischocken. Vide & Salmasium de homonymis. hyles iatrica c. 59. Idem quoque statuit Mai-monides ad Maschei Kilaim c. 5. Schættg. add. Nonnus de re cib. 1, 13, p. 52. cinaræ fatio, Col. 11, 3.*

Cineritia terra, Varr. 1, 9.

Cingere fasces apio & porro, Col. 10, 371. *i. e. constringere.*

Cinis ad stercoreandum, Col. 2, 15, 11, 3. *conf.* Pall. 4, 10. contrahit piris argutos sapores, Pall. 3, 25. cinis lixivie, Col. 12, 22. ingerendus ad muscum necandum, Pall. 10, 10. cineris pulveres, Pall. 3, 25. cinere in modum gypsi temperato linitur dolium, Col. 12, 43. fermen-
torum oblita dolia, Pall. 11, 14.

Cinyreia virgo, Col. 10, 172.

R U S T I C U M.

- Cio. cit alvum, Col. 6, 5.
 Circines locum acuto cuprino, Veg. 1, 12.
 Circiter messem hordeaceam, Varr. 2, 11. 3, 8.
 Circitis olea, Col. 5, 8. *rectius napsitis, radius*, Sylb.
 Circum. circum binos pedes, Varr. 3, 10. *pro circiter, nisi etiam ita legendum.* circum orbem indere, Cat. 21.
 Circumagere fuovitautilia fundum, Cat. 141.
 Circumaggerare terram, Col. 5, 12.
 Circumcalcare codicem, Col. 5, 6. *Siculus Flaccus p. 5 Gaf.* Adjectis etiam quibusdam saxorum fragminibus circumcalcabant terminos, quo firmius starent. *Schaetzg. Vid.* Circumculc.
 Circumcidere, Col. Arb. 26.
 Circumcidaneum mustum, Cat. 23. *Conf. Plin. 14, 30. Varro 1, 54. circumcissum vocari ait. Rem ipsam interpretatur Col. 12, 36. Vinum ejusmodi Diis offerre, quod circumcissis vinaceis profluxerit, nefas habitum docet Plin. 14, 23.*
 Circumcissum mustum, Varr. 1, 54. *vid. circumcidaneum.*
 Circumcissorium (*instrumentum*) Veg. 1, 26.
 Circumciso pede, Col. 12, 36. circumcissis, quæ huc non pertinent, Varr. 1, 1.
 Circumculcari, Col. 5, 6.
 Circumdare terram radices, Cat. 114. & *per tmesin*, circum vestimenta eam dato, Cat. 157.
 Circumdant fissuram libro, Col. 4, 29. circumdatur murus, Col. 9, 1.
 Circumtheo cubilia, Col. 8, 5. alvearia, Col. 9, 9. equis, Col. 1, 3.
 Circumferre, Veg. 3, 74. *verbum lustricum. Virgilius:* ter pura socios circumtulit unda.
 Circumfluxere lupum muli, Varr. 2, 9.
 Circumfodere plantam, Col. 5, 6. Pall. 3, 20. circumfodi amat mespilus, Pall. 4, 10. circumfodiri, Col. 5, 9.
 Circumfricare, Cat. 26.
 Circamirus solis, Varr. 1, 5.
 Circumliniendus oleo, Col. 6, 17.
 Circummunire sæpe, maceria, fossa, Col. 5, 10.
 Circummunire arundinibus, Col. 5, 4.
 Circumplectito laminis, Cat. 21.
 Circumplumbato modiolos, Cat. 20.
 Circumscribere diffusum scriptorem epitomis, Col. 1, 1.
 subula, Col. 6, 5.

L E X I C O N

- Circumsecare ungulas, Col. 6, 6. radices, Cat. 114.
 Circumsignare arborem, Col. 5, 11. gemmam, Pall. 7, 5.
 Circumtinniendo ære, Varr. 3, 16.
 Circumvallare fulcis, Col. 11, 3.
 Circumvenerunt vincula truncum, Col. 4, 29. circum-
 venire manus ramum potest, Col. 5, 9: *v. de h. v. Burman.*
ad Virg. Æn. 6, 132.
 Circumventa vitibus arbor, Col. 5, 6.
 Circumversum focum, Cat. 143.
 Circensibus ludis, sublato ovo, Varr. 1, 2. apparatus
 pompæ eorum, Col. 3, 8.
 Circus maximus, Varr. 3, 13. in circo, Veg. 2, 47.
 Cirrus frontis *in equo*, Veg. 4, 2. ubi definit cervix,
ibid. cirri in articulis pedum, naturale ornamentum, non re-
 secandi, Veg. 1, 56. tibiales, proxime infra gambam, Veg.
 4, 1. de sub cirro, Veg. 1, 25. cirris, Veg. 4, 4.
 Cisorium ossis, Veg. 2, 22.
 Cista viminea quadrata, Col. 12, 54.
 Cisternæ sub tectis, lacus sub dio, Varr. 1, 11. ut fiant,
 & ut farciantur, Pall. 1, 17.
 Cisternina aqua, Col. 12, 43. Veg. 1, 56. 4, 8.
 Citatum bovem agere, Col. 6, 6.
 Citharædi non sunt omnes qui habent citharam, Varr. 2, 1.
 Cito. citat fructum e duro, Pall. 3, 9. materiam planta,
 Col. Arb. 10. ex arcu, Col. 4, 15. *coll. 20.* radices vitis,
 Col. Arb. 7. virgam vitis, Col. 3, 6. citavit in summo ra-
 dices, Col. 5, 5. citare per nomina, Col. 11, 1. citatur
 alvus, Col. 7, 9. citantur stirpes e duro, Col. 3, 10.
 Cito, *h. e. iusto citius, ut sero*, Pall. 1, 6.
 Citra fatietatem vesci, Col. 9, 13. citra, *h. e. ante*, Kalen-
 das, Col. 2, 8. matris perniciem, Col. 7, 3. rustici ope-
 ram, Col. 11, 3. hoc experimentum, Col. 2, 2.
 Citrargo herba apibus grata, Pall. 1, 37. citreago *scribi-*
tur Pall. 5, 8. Melissam *esse s. Melissophyllon notum est.*
 Citreta tegumentis defenduntur a frigore, Pall. 3, 24.
 Citreum *int.* pomum, Pall. 4, 10.
 Citrius, *de arbore*, Pall. 8, 3.
 Citrus in luxu villarum, Varr. 3, 2. ejus fatio & cultura,
 Pall. 4, 10. insitio, Pall. Inf. 109. arbor ab Assyriis culta,
 Pall. 4, 10.
 Civis. civium nexu occupari, Col. 1, 3. *h. e. civibus ob æs*
alienum nexis. Schatzg.

R U S T I C U M.

Civitate Romana donare agricolationem, Col. 1, 1. in civitatibus Græcis, Col. 12, 47.

Clabi semen, Veg. 3, 24. *vitiose videtur legi pro dauci. conf.* Veg. 3, 40.

Clamosissimæ mortes boum, Veg. 3, Præf. *forte calamitosissimæ.*

Clare occidere incipit, Col. 11, 2.

Classes operarum, Col. 1, 9.

Clatratas faliscas, Cat. 4.

Clatri marginibus infiguntur, qui super aquam emineant, Col. 8, 17.

Clatro. clatrare feris, Col. 9, 1.

Clava torcularii, Cat. 13.

Clava & talea serere, Pall. 14, 10. Clavam, κορύνην, & πᾶσσαλον, taleam, ita distinguit Anatolius Geop. 10, 8, ut clava sit ramus ita in arcum incurvatus, ut duo extrema pangantur in terra, ipsumque germen erumpat ex summa flexura, quam fornicem, hæc enim est καμάρα, appellat: talea autem incurvari non potest, sed inversim κατὰ κεφαλῆς parte acutius depangitur, unde πᾶσσάλου, h. e. clavi, nomen invenisse videtur. Noster deponi tantum transversam & jacentem jubet clavam, quo modo vites prosterni e Columella videmus, nulla curvaturæ mentione injecta. Clavolam, de qua s. l. eandem quam taleam docet Varro.

Claudicat fructus, Col. 4, 2. claudicanti bovi remedium, Col. 6, 12.

Claudigo, Veg. 1, 26.

Ap. Claudius augur, Varr. 3, 2.

Claudius Augustalis, Col. 11, 1.

Claudo. claudunt venationem voluptati suæ, Col. 9, 1. h. e. feras, quas animi causa venentur. clauferunt Neptunum, Col. 8, 16. clauduntur vulvæ cicatricibus.

Claviculæ vitium, Col. 4, 6. claviculis adminicula comprehendunt, *ibid.*

Clavis. sub clavi habere, Varr. 1, 22.

Clavola, eadem quæ talea, Varr. 1, 40. *vid.* Clava, & Scheffer. de re vehic. 1, 7, p. 64 ubi de clabulari vehiculo.

Claustra patitur mugil, Col. 8, 17.

Clausulam imponere disputationi, Col. 3, 19. clausula peracti operis, Col. 12, 57.

Clausum. sub uno clauso, Col. 7, 6.

Clausia animalia ostrea, Pall. 13, 6.

L E X I C O N

Clavuli capitati, Varr. 2, 9.

Clavus tedæ radicibus Punicarum arborum infigitur, Pall. 4, 10. *vid.* Cuneus. cuprinus vel ferreus amygdalorum radicibus imprimitur, Pall. 2, 15. clavo æneo purgandi vermes, Pall. 4, 10. clavi cornei, Cat. 18. * cervicem infestantes boum ut curentur, Col. 7, 5. quod si clavum fecerit, Veg. 2, 60. *h. e. durum callum in tumore.*

Clemens. clementior dies, Col. 11, 2. clementius genus columbarum; agrestibus oppositum, Varr. 3, 7.

Clementer agitant venti oleas, Pall. 12, 5. affurgens colilis, Col. 2, 2.

Clementia diei suadet, Col. 9, 13. 11, 2. hiemis, Col. 5, 5. nascentis anni, Col. 11, 3.

Clibano similis scrobs, Col. 5, 10. *iz.* Arb. 19. torrefactæ ficus, Col. 12, 15. subtili patet longanon, Veg. 1, 47.

Clima geometris quod? Col. 5, 1. climate medio ventris, Veg. 1, 43. *h. e. e regione.*

Clitellis aptior mulus, Col. 6, 37.

Clitellarii asini, Cat. 10. muli, Col. 2, 22.

Clivofus locus, Col. 2, 16.

Clivulo adverfo, Col. 6, 37.

Clivus. clivi graciles, Col. 2, 4.

Cloacarum cœnum, Col. 2, 15.

Clostra, Cat. 13. Romanica, Cat. 135.

Cludere, *pro* claudere, Col. 12, 44. *Plurima congeffit*

Rhodijs Lex. Scribon.

Clusinum far, Col. 2, 6. *Forte dictum a Clusio Hetruriæ urbe. Schættg.*

Clystere per intestinum infundis, Veg. 1, 15.

Clysteriabis, Veg. 1, 42 & 45.

Cneci semen, *vid.* Gneci.

Coa *inf. nisi potius* Oea, Varr. 2, Præf.

Coacescit vinum, Varr. 1, 65.

Coactio, *passionis nomen in animalibus*, Veg. 1, 37, 38 & 43.

Coactor, Cat. 150. *vid.* relegere.

Coactura cujusque diei, *de oleo*, Col. 12, 50.

Coactus igne lento, Col. 7, 5. coacta materia, Col. 7, 8.

Coaddere cretam, Cat. 40.

Coadjicitur semuncia salis, Col. 12, 21.

Coæqualium grex, Col. 8, 14. *Primus est Columella, apud quem hæc vox reperitur, frequentata deinde a Petronio, Justino. &c. vid. Heinfs. & Burm. ad Petr. c. 136.*

R U S T I C U M.

Coëquare aream, Cat. 91. pastinatum, Col. 3, 16. sulcum, Col. 11, 3. arena & calce, Pall. 1, 13. cylindro, Cat. 129. crate inducta, Col. 2, 18.

Coaggerare faba fresa, Col. 8, 6.

Coagmenta Punicana, Cat. 18.

Coagmentat furculus fissuram, Col. 4, 29.

Coagula, Veg. 1, 44 & 45. &

Coagulare, Veg. 4, 10. *Collaui inter se locis vidit clarissimus Lipsiensium medicus Platnerus, esse colon Intestinum, vel hujus principium, quod cæcum dicitur, cum ultra has partes clysmata non ascendant.*

Coagulum agni aut hœdi, Col. 7, 8. *κωτίς, κωρία, lac caseosum in ventriculo animalium lactentium concretum.* coaguli genera, Varr. 2, 11. ejus vicem quæ suppleant, Pall. 6, 7.

Coalescit gramen, Col. 2, 18. farmentum depressum, Col. 3, 18. semen, Col. 3, 5. furculus, Varr. 1, 41. triticum, Col. 2, 6.

Coangustare, Varr. 3, 16.

Coarctatæ in angustis caveis, Col. 8, 7.

Coarcto in frigam, Col. 2, 19.

Cochlea, (vel coclea, ut semper fere apud Varronem & Vegetium legitur) animal testaceum, de quo Varr. 3, 14. int. cochlearum testæ vacuæ, Pall. 1, 35. cochleæ germanæ, Veg. 1, 56. 4, 8. * in cochleam retorti recessus, Col. 8, 17. * cochlea in cavea, Varr. 3, 5. *januæ versatilis genus.* * in cochlea exprimis, Pall. 4, 10. *h. e. prelo, torculari.* cochleæ supposita sparta comprimitur, Pall. 11, 19.

Cochlear cumulatam, mensura, Col. 12, 21. *ita Ligula.*

Cochlearium, locus cochleis alendis, Varr. 3, 12 & 14.

Cocolubis vitis, Col. 3, 2. *Plin. cocolobim appellat.*

Coctica malagma, Veg. 4, 28. *vox hybrida, ut videtur, a coquo cum casu Græco.*

Coctura, Col. 11, 3. subsedit ad tertias, Col. 12, 20. coctura, de doliis picandis, Col. 12, 18. cocturam non difficilem habere, Pall. 12, 1.

Coculum ahenum, Cat. 11. Cocula dicebantur vasa, quæ coctionibus destinata. *Festus*: Cocula vasa ænea coctionibus apta. *Isidor. lib. 20, c. 8*: Omnia vasa, coquendi causa parata, cocula dicuntur. *Plautus*: Ex æneis coculis mihi excocta est omnis misericordia. *Sed & ligna tenuia, quæ flammam facile concipiebant, cocula vocabant.* *Festus*: Alii cocula dicunt ligna minuta, quibus facile decoquantur opsonia. *Ru-*

L E X I C O N

fici appellabant crema a cremando, vid. Col. 12, 9. Meurf.

Cocus, liber Matij, Col. 12, 4 & 44.

Coda, *pro cauda*, Varr. 2, 7.

Codex feminis circumcalcandus, Col. 5, 6. codices & vastiora ligna, Col. 12, 19.

Codicilli oleaginei, Cat. 55 & 130.

Cœlestis aqua, Col. 3, 12. 7, 4. omnibus ad bibendum antefertur, Pall. 1, 17. cœlestium rerum studiosi, *h. e. astro-nomi*, Col. 3, 6.

Cœliacas fieri apes, Varr. 3, 16. cœliacis utile vinum, Cat. 125.

Cœlitibus rosa præbet honores, Col. 10, 261.

Cœlum bonum, Cat. 1. calidum, Pall. 12, 7. medio-cris qualitatis, Pall. 2, 13. cœli status s. qualitas an muta-tur? Col. 1, 1. varietas & mutatio ut observanda rustico, Col. 11, 2. partes easdem spectare debent translata semina, Col. 5, 6. intemperantia, intemperies, Col. 1, Præf. de cœlo tacta villa, Cat. 14.

Cœnationes, Col. 1, 6.

Cœnum cloacarum, Col. 2, 15.

Coeo. coit vulnus ad cicatricem, Veg. 2, 27. coeunt de-frutum & medicamentum, Col. 12, 20. ut coeat lac, Varr. 2, 11.

Coercere (*cohercere apud Varronem*) verberibus potius, quam verbis, Varr. 1, 17. angusta putatione vitem, Col. 3, 21. semina, Col. 4, 10. scabra rubigine incrementa virentium, Col. 3, 1. coercetur vitis juxta terram, Col. 4, 1. examen æris strepitu, Col. 9, 8. coercendi sacri ergo, Cat. 139. Sacrum *h. l. est lucus cuidam Deo vel Dea sacer*. Coercere *notat arborum luxuriam ferro amputare. Schæstg.*

Coercita onere luctuca, Col. 11, 3.

male Cogitantes, Cat. Præf.

Cogo fructus, *h. e. colligo*, Varr. 1, 6. Col. 11, 2. 12, 3. *vid. Gronov. Obss. 4, 3, p. 33 sqq.* oleam, Cat. 64 & 144. pennis undam supernatantis olei, Pall. 2, 19. * cogit uligo stabuli scabras fieri ungulas ovium, Varr. 2, 2. macre-scere boves albor & fames, Varr. 2, 5. se ambulare equus, Veg. 1, 43.

Cohors (*vel chors, sunt etiam qui cors scribant*) gallina-ria, Col. 8, 3. quomodo ædificanda, Pall. 1, 22. exte-rior, Varr. 1, 13. clausa macerie pro ovibus, Col. 7, 3. cohortis colluvies, Col. 2, 15. cohortes ovium, Varr. 2,

R U S T I C U M.

2. duæ in magno fundo, Varr. 1, 13. ex retibus, Varr. 2, 2. in cohorte tecta esse debent plaustris, Varr. 1, 13.

Cohortalis gallina, Col. 8, 2. officina, ὀρνιθῶν, Col. 8,

3. ratio, ὀρνιθοτροφία, Col. 8, 2. cohortales aves, Col. 1, Præf. 6, 27. 8, 1.

Coinquinati stercore, Col. 8, 5 & 7.

Coinquinat totum gregum morbus, Col. 7, 5.

Coitus appetentia pecori ut moveatur, Col. 6, 24. velut coitu uberantur arbores, Pall. 11, 8. ad coitus feminarum revocantur tauri, Col. 6, 23.

Colasticæ unctiones, Veg. 1, 28. *vid.* chalaft.

Colatorii equi, Veg. 4, 6. *qui sunt vid. in* Guttonariis

Colatum cribro thymum, Col. 7, 8.

Coleræ appellantur biles, Veg. 3, 50.

ad Colicos compositio, Veg. 4, 28.

Coliculus betæ, brassicæ, Cat. 158. fabæ, Col. 11, 2. viteus, capreolus, Varr. 1, 31. coliculum agit arbor, Col. 5, 9. radix, Col. 12, 56. facit brassica, Col. 11, 3. coliculi vix enasci possunt e semine fici, Varr. 1, 41. ut con-
diantur, Col. 12, 7. *vid.* Caulic.

Colis tardius enascitur e nucleo olivæ, Varr. 1, 41. coles rapicii, Cat. 35. sarmenti in vite, Varr. 1, 31. vinearii, Col. 5, 6. agit planta, Col. Arb. 9. * a colibus & glandulis, Veg. 1, 38. *ut.* a colibus tussis, Veg. 3, 64. *Sed legendum ibi est* tolibus *vel* tollibus, *i. e. tonsillis.*

Collaria canum, Varr. 2, 9.

Collecticii clysteres, Veg. 1, 46. *viriose disti videntur pro* collecticis, κολλητικοῖς.

Collectio, Veg. 2, 44. *suppuratio, ulcus. Sic aliquoties* Calius. *plura etiam habet Rhod. Lex. Scribon.*

Collectus. collectæ breviter mansiones, Pall. 1, 9.

Collegiorum cœnæ, Varr. 3, 2. *Varia fuerunt Romæ col-
legia tum artificum, tum opificum, de quibus peculiari diatribe
agit Pancirollus T. III thesauri Græviani insertus. Cœnas au-
tem membra eorum post mortem integris collegiis instituebant, ut
ex pluribus locis inscriptionum Gruterianarum constat. Schættg.*

Collibrato, Cat. 19.

si Collibuisse, Col. 11, 1.

Collidit altera alteram, Col. 12, 43.

Colligatum herbis solum, Col. 2, 18.

Colligit disputatio, Col. 3, 10. colligimus terram ad ra-
dices, Pall. 5, 2. colligendi ad stabula equi, Pall. 4, 13.

L E X I C O N

strum neutro, & colostrā feminino genere: quæ nil aliud est, quam spongiosa densitas lactis a partu. *Plinius*: Ex primo semper lacte a partu colostrā fiunt. Hinc colostrati infantes dicti, quibus perniciosum fuit gustasse id lac. *Plautus*: Mea colostrā, meus molliculus caseus. *Epigrammatista*: De primo matrum lacte colostrā damus. *Beroald. Vid. Serv. & Landin. ad Virg. Ecl. 2, 2. Scaligerana prima p. 52 colostram volunt cremam s. cremorem. Schættg.*

Colubri cæci, h. e. lumbrici, Col. 10, 231.

Colum, intestinum, Veg. 1, 40 & 50. 3, 52.

Colum, quo colatur. cola, Col. 11, 2 vitilia, Cat. 11. juncea & sparteā, Col. 12, 19.

de Columbis Varr. 3, 7. Col. 8, 8. Pall. 1, 24. a columinibus villarum dictæ, Varr. 3, 7.

Columbarius pastor, Varr. 3, 7. absolute, ibid.

Columbarium ut constituatur, Pall. 1, 24. columbaria singulis paribus, Varr. 3, 7. fictilia, Varr. 3, 7. Col. 8, 8. Vulgo columbarium vocant stabulum columbarum, ipsum adificium & locum columbis alendis accommodatum, & ita *Palladius* quoque appellat: verum *Columella*, & *M. Varro* columbaria capiunt pro nidis, & loculentis, & cellis, in quibus singula paria fœtiscant. *M. Varro* sic refert: Columbaria singula esse oportet, ut os habeant, quo introire & exire possint. *Beroald.*

Columbini pulli, Varr. 2, 7. columbinum saxum, Pall. 1, 10. a colore dictum videtur *Isidoro* 19, 10.

Columbus. columbi ut faginentur, Col. 8, 8.

Columella ferrea, Cat. 20 & 22.

M. Columella, patruus nostri, laudatur Col. 2, 16. 5, 5. 7, 2. 12, 21, 40 & 43.

Columellares dentes, Varr. 2, 7. Vide quæ *Rigaltius* notat ad *Artemidori Oneirocrit. 1, 33, p. 15. Schættg.*

Columen, Cat. 15. Al. culmen. Sed columen vox casta, & Catone digna, pro qua postea colmen dixerunt, exirita litera, deinde o in u mutato, culmen. *Varro* etiam usurpavit de *R. R. 3, 7. Terent. Phorm. Act. II, Sc. 1*: Bone custos salve, columen vero familiæ, Cui commendavi filium hinc abiens meum. Quo loco *Donatus*: Columen, culmen, an columen, columna? *Arnobius* priscarum vocum mirus affectator lib. 7: Libertatem bis dedit, alios ad columen dominationis erexit. *Meurs.* Columina villæ, Varr. 3, 7.

Colymbades olivæ ut fiant, Col. 12, 47 & 48. Pall. 12,

R U S T I C U M.

22. *ita dicuntur olivæ conditiæ, ἐπὶ τοῦ κολουμβᾶν, quod in aceto & muria innatent. Plura Needham ad Geop. 29, 33. Schæwig.*
 Coma ovium varia, Col. 7, 3. comæ telluris, Col. 10, 277.
 Combibit oleum testa, Col. 12, 50. caseus, Col. 12,
 42. combiberunt uvæ, Col. 12, 39. *Ita* Pall. 4, 10. combibat metreta amurcam, Cat. 100. bacca saleem, Col. 12,
 47. combibere jus, Col. 12, 10.
 Comedit, *h. e. mordet*, alia animalia, Veg. 2, 12. comesto, *comedito*, Cat. 156.
 Comesta cœna venimus, Varr. 1, 2. comestæ sunt oleæ, Cat. 58.
 Cominia olea, Pall. 3, 18. *vid.* Colmin.
 Comitæ adhibenda, Col. 1, 8.
 e Comitio educere populum ad leges accipiendas, Varr. 1, 2. Comitii ædilitiis, Varr. 3, 2.
 Commadebit bene, Cat. 156.
 Commeatum liquidæ vocis fauces exercent, Pall. 1, 3.
 Commendabile fructu arbutum, Col. 5, 6.
 Commenta, ὑπομνήματα, Col. 7, 5.
 Commentarii antiquorum serio scrutandi, Col. 1, 1.
 Commeo. commeans & remeans examen, Pall. 1, 39.
 Commetiri agros, Col. 5, 1.
 Commi, *vel* commis, *vid.* Gummi.
 Commiscis, *pro* commisces, Veg. 3, 10 & 15. *vid.* Misceo, admisceo.
 Commissura, Cat. 135. qua nascitur materia nova, *in vite*, Col. 3, 17.
 Commissuralia loca, Veg. 2, 13 & 51.
 Committo. non committunt scamna facere, Col. 2, 4. committere lege censoria pecus inscriptum, Varr. 2, 1. labori equum, Col. 6, 29. committitur rixa, Col. 9, 15.
 Commixti urna, Cat. 93.
 Commixtura, Cat. 157.
 Commode facere, *apte*, Col. 11, 1.
 Commodat se stirpium natura, Col. 4, 22. commodare trapetum, *accommodare*, Cat. 135.
 ex Commodo ferveat, *h. e. commode*, Col. 12, 19. mandere, Col. 6, 2.
 Commolere grana minutissime, Col. 12, 28. olivam, Col. 12, 50.
 Commortalis natura, Col. 3, 20.
 Commovet perniciem, Col. 6, 17. *legitur, pro* summovet
Scriptt. R. R. Vol. IV. G

L E X I C O N

vel submovet. commovere favos fedibus suis, Col. 9, 13.
colla, *idem fere quod luxare*, Col. 2, 2.

Commundanda vasa, Col. 12, 18. *Vid. Heinsf. ad Petron.*

c. 47. *ubi plures hujus verbi auctoritates affert. Schœtzg.*

Communis vulpibus & hominibus vinea, Varr. 1, 8.

Communiter pisere, Cat. 136. *h. e. collatis frugibus in idem pistrinum.*

Commutatio ventorum, Col. 11, 2.

Commutato ære, Col. 12, 26. antequam se commutent, quædam vendenda, Varr. 1, 69. amurcam commutet, Cat. 67. *h. e. commutandis labris separet ab oleo.*

Compacta & torosa cervice, Pall. 4, 11. compacti boves Hetrusci, Col. 6, 1. compactis ac rectis cruribus, Col. 6, 1 & 37.

Comparationes discordantium, συζυγίας ἐναντιότητων, Col. 2, 2.

Comparere, Cat. 2.

Comparo. comparare morbum, *h. e. nancisci*, Veg. 4, Præf. comparatur urbanæ vitæ villatica, *forte idem quod adjungitur, una paratur*, Col. 8, 16.

Compascere pabulum in fundo, Varr. 2, Præf. compasci oportet stipulam, Varr. 1, 53.

Compediti, servi, Cat. 56.

Compellendum agnos in gregem ovium, Varr. 2, 2.

Compendiosum fit in summa, quod per partes damnosum, Col. 1, 4.

Compendium temporis sequi, Col. 4, 22. compendia minuta etiam maximis personis, Pall. Inf. Præf. extr. *Obscurissima sunt ultima hujus præmii verba. Sensus totius loci videtur: Quod tu, vir magnus, quares & studio tuo dignum judicabis, illa ipsa re magnum erit, & dignitatem quandam assequetur. Illicet, cum primum honorifice de meis nugis senties, & ipse incipiam pretium illis statuere. Cum enim non sit viri magni asses quærere, minuta compendia, seu lucra sectari: ipsa tua aestimatio indicabit, hunc libellum non ad asses, non ad minuta compendia referendum. Quod vir magnus humo tollit, id magnum esse debet, & opera dignum.*

Compescere umbras, Col. 4, 27. *de putatore, aut pampinante*, ramos propius ferro, Col. 5, 6. compescitur fructu vitis, Col. 4, 21. compescenda quasi pueritia seminum est.

si Competit, *h. e. convenit, wenn sichs schickt*, Col. 1, 6, 2, 8, 19 & 21. 4, 29. competit maturitas vitium, Col.

R U S T I C U M.

3, 21. si loci situs competit, Col. 8, 17. 9, 1 & 5. competit humor cœli, Col. 10, 50. vis sideris, Col. 11, 1. si ita competierit lunæ cursus, Col. 11, 2.

Competunt cacumina in unum, Col. 4, 17. cuncta voto, Col. 4, 19.

Compingitur solum roboreis axibus, Col. 6, 19.

Compitalibus sacris in compito, Cat. 5 & 57. *Compitalia feriæ erant conceptivæ, de quibus plene Macrobius Saturn. lib. 1, cap. 7. Concipiebantur autem a prætore his verbis: DIE. NO. NI. POPOLO. ROMANO. QUIRITIBUS. COMPITALIA. ERUNT. QUANDO. CONCEPTA. FOVERINT. N. ut docet idem Macrobius libro citato, cap. 4. Celebrabantur autem postridie Kalendas Majas. Dicebantur compita, loca quasi turres, constituta in quadriviis, in quibus rustici post agriculturam sacrificabant: atque hæc sacrificia innuit Cato. Aut etiam Compita erant viæ publicæ, ubi ædiculæ per quatuor partes patentes consecratæ erant, in quibus agricola in emeriti operis testimonium fracta iuga collocabant. Persius Sat. IV: Hunc ais? hunc Diis iratis, genioque sinistro, Qui quandoque jugum pertusa ad compita figit, Seriolæ veterem metuens deradere limum, Ingemit: — Interpret ejus vetus: Compita sunt loca in quadriviis, quasi turres, ubi sacrificia finita agricultura rustici celebrabant. Merito pertusa, quia per omnes quatuor partes pateant, vel vetusta, vel compita non solum sunt in urbe loca, sed etiam viæ publicæ, ac diverticula aliquorum confinium, ubi ædiculæ consecrantur patentes. In his iuga fracta ab agricolis ponuntur, emeriti & elaborati operis indicium. Meurf.*

Complanare, Cat. 151.

Complere ad medium, Col. Arb. 4. aquam, *h. e. haurire*, Pall. 11, 14. complentur jumenta, *h. e. inficiuntur*, legit MS. Veg. 1, 17 pro corrumpuntur. *Verbum non malum ad contagium significandum. Ita impleri dixit Liv. 4, 30 ex Thucydidis ἀναμίχλαμας. Etiam huc retulerim illud Liv. 1, 46: Adolescentem suæ temeritatis implet.*

si Compluta est uva; remed. Pall. 11, 9 in lemma.

Compluviata jugatio, Varr. 1, 8. ubi quadrata in medio spatia relinquuntur.

Compluvium interius, Varr. 1, 13. compluvia jugorum vineaticorum, Col. 4, 24 & 26.

Componere ungulam, Veg. 1, 26. *h. e. curare.*

Componeto, Cat. 37. a componeo.

LEXICON

Componi & condiri *idem significant*, Col. 12, 9, 10 & 13. componi ea conditura potest oliva, Col. 12, 47.

Compos agricolationis, Col. 1, 1.

Composite ambulare, Col. 6, 2.

Compositio, *h. e. conditura*, Col. 12, 20. gleucini olei, Col. 12, 51. compositiones rerum auctumnalium, Col. 12.

44. compositiones, *de medicamentis*, Veg. 1, 17.

Compositus. compositas muria olivas, Pall. 12, 22. compositis hac conditura olivis, Col. 12, 47. *Sic nostri eingelegt.*

Compositura, Cat. 22.

Comprehendo. comprehendit stirps in valido solo celerius, Col. 3, 5. male comprehendit vitis, Col. 5, 6. omne insitum, Pall. 3, 17. planta in rubrica difficilior, Pall. 2, 13. melius malvæ planta, Pall. 11, 11. *Græci etiam κρατείν de plantis terram matrem, vel arbusculam, cui sunt insitæ, fuctu fibrillarum, instar hirudinum apprehendentibus, e. g. Darnog. Geop. 10, 65, καὶ ἐντιθεμένην κρατεῖ.* * comprehendere modio nuces, Varr. 1, 7. * repetitis experimentis, *h. e. discere*, Pall. 2, 13. * ovem hieme, Col. 7, 3. *h. e. continere stabulo; nostri aufwintern.* * melle, *h. e. in unam massam redigere*, Veg. 4, 27. *Aliquoties ita Scribon.*

Comprehensus in nominando, Varr. 1, 9. * comprehensa porri planta, Pall. 11, 11. *Non necesse est deponentis more hic accipi comprehensa: nam cum ipsa comprehendit terram matrem, (vid. modo Comprehendo) tum ab ipsa comprehenditur.*

Comprimere, Col. 8, 11. *de pavonibus, h. e. inire.* * comprehendere significat, aut librarii culpa pro eo positum videtur, Col. 8, 14: comprimendæ sunt atque tentandæ. * comprimenda luxuria, Col. 4, 27.

Compugnans amaritudinem, Veg. 1, 13. *h. e. una impugnans.*

Compulsoris modum excedit bos, Pall. 7, 2.

Computatio dierum, Col. 2, 13.

Computo rationem operis, Col. 5, 1.

Computescere, Col. 5, 10.

Concalescere, Varr. 3, 9.

Concalescit fœnum, Col. 2, 19.

Concarnari si non potuerit os, Veg. 2, 22. donec concarnet *intransit. ibid.*

Concavatis nidis, Col. 8, 5.

Concentus chori, Col. 12, 2.

Conceptio e vento, Varr. 2, 1. Col. 6, 27.

R U S T I C U M.

Conceptum facere, Col. 7, 6. elidere, Col. 6, 23.

Conceptus, *a, um.* concepta publice existimatio, Col. 1, Præf. amaritudine, Col. 12, 19. conceptus imbris torrens, Col. 1, 4.

Concessatio in itinere, Col. 11, 1. Concessare *Plautinum est. Videtur inde dictum, quod nunc huc, nunc illuc concedunt, & devertunt ignavi, de quibus agit Calumella, viatores.*

Concessione, ut peculiare aliquid in fundo pascere liceat, Varr. 1, 17.

Conchæ majores & minores, in cellis oleariis, Cat. 13. ferreæ, Col. 12, 50. minutæ farinæ, Cat. 156.

Conchylis quæ stagna apta, Col. 8, 17.

Conciliator suillæ carnis datus populo lanius, Varr. 2, 4.

Concinnatores capitem, capillorum, Col. 1, Præf.

Concinnitas deliciarum, Col. 1, 4.

Concino trapeum, Cat. 135. vinum ad alvum movendam. Cat. 114 & 115. *Catonis verbum esse observavit Plin. 14, 19. 2. 5. Schurzsteischii antiquit. deipnosophist. §. 11 laudat Schæug. concinnanda fabris tradere, quæ refectionem desiderant, Col. 12, 3.*

Concipio. concipit lac acorem, Col. 7, 8. concipiunt macræ melius, Varr. 2, 1. * imbres limumque vineæ, Col. Arb. 10. * concipere nuces sesquimodio, Varr. 1, 7. * amaritudinem, Col. 12, 19. cupidinem bibendi, Col. 7, 3. humorem, Col. 1, 6. morbum, Col. 7, 5. noxam veram, Col. 12, 3. saporem salis, Pall. 11, 10. teporem, Pall. 1, 22. * verba, *de formula precum*, Cat. 139 & 141.

Concisorium ferramentum, *ad ungulas equorum*, Veg. 1, 56.

Concitate agitur pecus, eo usque dum anhelet, Col. 6, 6.

Concitant boves tabani, Varr. 2, 5. concitare in cursum, Col. 6, 5. seditionibus familiam, Col. 1, 8.

Conclave excelissimum, Col. 12, 2. conclavibus septæ aves, Col. 8, 1.

Conclausa & coarctata femina, Col. 3, 12.

ne Concludat pituita pavones, Pall. 1, 29. *h.e. corripiat & obstruat meatus &c.* fodientes ruina, Pall. 9, 9. concluditur ordo pariendi viginti ovis, Pall. 1, 29.

Concolor lanæ lingua, Col. 7, 3.

Concoquit mirifice brassica, Cat. 156. * tumida *eadem*, Cat. 157. concoqui in fe, Col. 2, 19.

Concordat cum Novembri hic mensis, Pall. 3, 34.

Concordia vocum, Col. 12, 2.

L E X I C O N

- Concreta materia, 6.
 Concrevit lac, Col. 7, 8. *h. e. coagulatum est.*
 Concubitus tempora, *de anatibus*, Col. 8, 15.
 Conculcare vinaceos, Cat. 25.
 Concutiunt requiem quiescentis examinis, Pall. 6, 10.
 Concuti exercitatione, Col. 6, 37.
 Condeliquefcere, Cat. 23.
 Condemnabile studium, Pall. Inf. 11.
 Condensant se oves in locum unum, Varr. 2, 3. radices
 herbarum, Col. 2, 18. condensatur ponderibus, Col. 7, 8.
 Condepsere, Cat. 40 & 76.
 Condimenta viridia, Col. 12, 8.
 Condio. uno cyatho condire unam amphoram, Pall. 11,
 14. condiri herbæ quando & quomodo debeant, Col. 12,
 7 & 13. poma, Col. 12, 10.
 Condiscit fructum ferre, Col. 3, 10. condiscant agni fo-
 ris pasci, Col. 7, 3.
 Conditio amurcæ, Varr. 1, 61. prout conditio conditura
 exegerit, Col. 12, 4. regionis si permittit, Col. 4, 12. rara
 conditio est hujus possessionis, *h. e. raro contingit possessio*,
 Col. 8, 11.
 Conditicia cibaria, Col. 8, 8.
 Conditiva mala, Cat. 7. pira, Varr. 1, 59. olea, Cat. 6.
 conditivis cibis sustinere pecus, Col. 7, 9.
 Coditura inulæ sic fiet, Col. 12, 46. condituram qualem-
 cunque recipere possunt, Col. 12, 47. hac conditura com-
 positis olivis, *ibid.* eadem potest componi, *ibid.* in condi-
 tura olivarum mella pro defruto, Col. 12, 11. quibus con-
 ditis mæstum & vina adjuvari soleant, Col. 12, 19.
 Conditui olivas legere, Col. 2, 22.
 Conditus sapor vini emtores fugat, Col. 12, 20. condi-
 tum, Pall. 11, 19. *ænomeli.* absinthiatum, rosatum, viola-
 tum, Pall. 3, 32. *Vid. Morgag. Ep. II, 19 & 20. conf. Plin.*
 14, 19. condita oportebit infundi, Veg. 1, 56. 3, 65.
 ex Conditis, *h. e. quæ ad usum repõta sunt*, Veg. 4, 11.
 Condo. condit odores Bacchus, Col. 10, 302. condere
 largius, *int. fruges*, Col. 1, Præf. vindemias, *ibid.* in ace-
 tum, Cat. 117. ficus in orcas, Col. 12, 15. conditur mu-
 stum in dolium, ut habeamus vinum, Varr. 1, 65.
 Conducere cisternis aquam tectorum, Pall. 1, 16. con-
 ducitur lac, Col. 7, 8. *h. e. cogitur.*
 Conducticiis operis, Varr. 1, 17.

R U S T I C U M.

Conductor ædificii, Cat. 14. agri, Col. 3, 13. pecoris, Cat. 150. *emtor.*

Condyppicare cibum, Varr. 2, 4.

Confectio prima olei, Pall. 12, 17.* in confectione olei fui quassabimus baccas, *h. e. baccas oleo conditas*, Pall. 13, 2. de medicamentis, Veg. 4, 10 & 11.

Confectura mellis, Col. 9, 14.

Confectus. confecta bruma, Col. 8, 5. 11, 3. consumtam *vocat* Col. 11, 2. confectum æquinoctium, Col. 11, 2, & 3. Sic bruma confecta *Plin.* 36, 15. sidus confectum, *h. e. solstitium*, *Plin.* 16, 36.* confecto palati tabulare, Veg. 2, 11. *Al. usto, quæ glossa videtur. Verum autem conficto, pro confixo, ex configo. vid. Affictus & fictus.*

Conferciunt se apes, Varr. 3, 16.

Conferre in fiscellam, Col. 12, 39. pestem, Col. 1, 5.

Conferveant urina & amurca, Pall. 1, 35.

Confervescat vinum, Col. 12, 23. *Plin.* 18, 73: Granum, si tegulis subjaceat, confervescere.

Confessa nec dubia signa, Col. 2, 2.

Confestum, Col. 2, 10.

Confibulæ ligheæ, Cat. 12.

Conficere mel, Col. 9, 15. ligna, Cat. 16. Col. 11, 2. fundum fructuosum, bene colendo, Varr. 1, 1. conficisse sementem, Col. 11, 2. conficitur æquinoctium, Col. 2, 8. bruma, *ibid. ii.* 9, 14. messis, Col. 11, 2.

Configere inter se, Cat. 21.

Configurare ad similitudinem, Col. 4, 20.

Confines fundi, Varr. 1, 16.

Confinium spectandum in fundo, Varr. 1, 16. in confinio boni & mali, Col. 3, 5.

Confitio. stercus, quod ex hominibus vel pecudibus confit, Col. 2, 15. confiat panis, Col. 1, 8. *vid. Heinsf. ad Virg. Æn.* 4, 116.

Confirmavit se vinea, Col. 4, 3.

Confitentur, *h. e. indicant; de rebus mutis*, Pall. 1, 3 & 28. *ii.* 7, 7.

Conflagrant colla, Col. 2, 2.

Confodere minute terram, Cat. 129. VIII jugera, Varr. 1, 18. vineta, Col. 4, 5.

Conformantur in volucrum speciem ova, Col. 8, 5.

Confragosus ager, Varr. 1, 18 & 20. lapidibus locus, Col. 2, 2. confragosæ viæ, Veg. 2, 54.

L E X I C O N

Confricato fale, Cat. 7. fale confricatae, Varr. 1, 60. *forte utroque loco magis placeat confriat. Videtur tamen confricare aliquanto plus esse, quam confriare. Hoc nimirum minutam rei, quae inter manus friatur, asperionem notat. Illud autem, olivas, ut hoc utar, vel inter manus fale fricari, vel certe addito fale subigi & circumagi, ut ad omnes partes sal perveniat.*

Confrico. si confricaverit animal oculum, *h. e. perstrinxerit*, Veg. 2, 20. confricari fale, Col. 7, 10. a pluribus facies jumentum, Veg. 1, 43.

Confundit multitudo diligentiam monitoris, Col. 1, 9. non confusa membra in pullò equino, Varr. 2, 7. *int. capitis, cum satis eminent v. g. quae eminere debent, & fines oculorum, nasi, aurium satis sunt distincti.*

Congelationes brumales, Col. 4, 8.

Congelatae radices, Col. 3, 12.

Congelo. congelare lac, Col. 7, 8. thymum tritum, *h. e. casto, dum solidatur, adjicere*. Pall. 6, 9. * congelatur, *h. e. refrigeratur*, Pall. 4, 15. * congelabitur frigoribus oleum, Col. 12, 50. *Ita Scribon. comp. 271 extr. ubi se congelaverit adeps.*

Congenerati porculi, *h. e. eadem futura editi*, Varr. 2, 4. congeneratum parentis senium, Col. 7, 3.

Congerminascere Varroni restitutum a Salmasio 3, 16. *vid. Geminare.*

Congestio stercoreum, Pall. 1, 33.

Congestitia humus, Col. 2, 10. materia, Col. 2, 16. terra, Pall. 10, 7. 11, 11.

Conglutina germinantes oculos aliqua annexione, Pall. 4, 10.

Conglutinosus, *h. e. tenax, viscidus*, Veg. 1, 40.

Congruens. nulla parte corporis inter se non congruenti, Varr. 2, 7.

Congruus modus, *h. e. quantum satis est*. Pall. 11, 14.

Conjectura videre hoc licet ex aliquot rebus, Varr. 1, 7.

Conjicio apud Catonem in MS. Mediceo fere semper coicio, & ita in compositis reliquis. conjicitur mustum in vasa, Col. 12, 19.

Conjugalem gregem protegunt galli, Col. 8, 2.

Conjugium maritale a natura uti comparatum, Col. 12, Praef. conjugia admissariis submittenda, *h. e. equae*, Pall. 4, 13.

Conjugulum murtum, Cat. 8 & 133. *conf. Plin. 15, 37.*

R U S T I C U M.

Conjunctio nuptialis, Varr. 2, 4. conjunctionis rimas obducere, Pall. 1, 41.

Conjunctas servas si habeant servi, conjunctiores fiunt fundo, Varr. 1, 17.

Conjux mox facta tyranni, Col. 10, 271. vitis ulmus, Col. 5, 6.

Conlevata cum melle *pro conlinita libri quidam* Col. 6, 17.

Conliciaries tegulæ, Cat. 14. *Ita Victorius. V. C. deliciares, quæ e. p. binis integris p. Rectissime. Sunt autem deliciares tegulæ angulares, a delicia, quod tigni genus ad infimas angulares tegulas a culmine fastigium versus collocatur, unde & deliciatum testum. Festus: Delicia est tignum, quod a culmine ad tegulas angulares infimas versus fastigium collocatur, unde deliciatum, & tegulæ deliciares. Possunt tamen conliciaries dictæ videri a conliciis: nam veteribus conliciæ, sive colliquiæ dicebantur canales, qui aquam e stillicidio defluentem excipiebant. Vitruvius lib. 6, 3: Tuscanica sunt, in quibus trabes in atrii latitudine trajectæ habeant interpersiva, & colliquias, ab angulis parietum, ad angulos tignorum intercurrentes. In agris quoque colliciæ erant sulci ampliores, qui & porcæ, per quos aquam delibrabant. Plin. lib. 18, 19: In usu est, & collicias interponere, si ita locus poscat, ampliore sulco, quæ in fossas aquam deducant. Meurf. Meurfianis simillima sunt, quæ habet H. Magius miscell. 3, 8 Lampadis Grut. T. II, p. 1380.*

Conlinita cum melle, Col. 6, 17.

Conlucare, *vid.* collucare.

Conniventes oculos, Col. 10, 259.

Conopea muliebria, Varr. 2, 10.

Conquadratæ perticæ, Col. 8, 3.

Conquassare calicem, Cat. 52.

Conquiescere non patiuntur gallinam pulices, Varr. 3, 9.

Conquirunt rapæ solum stercoratum, Pall. 8, 2.

Confanat cicatricem furculus, Col. 4, 29. confanantur plagæ, Col. 4, 24.

Confanescit celeriter, Col. 4, 27. confanescunt ulcera, Col. 8, 2.

Confanguinea sapientiæ res rustica, Col. 1, Præf.

Confarrire porcas, Cat. 48. confarriendi sulci omnes, Col. 11, 3.

Confeminales vineæ, Col. 12, 45. *ubi diversi generis vites promiscue posita. Eadem*

L E X I C O N

Confemineæ, Col. 3, 21. *licet Plinius 14, 4 n. 7 videatur speciem aliquam peculiarem hoc nomine appellare.* confeminea silva, Col. 11, 2.

Confenescunt columbæ inclusæ, Varr. 3, 7. *h. e. languida & mæsta atque macræ fiunt.* conf. Varr. 3, 9. * ova incubata, Varr. 3, 9. *interpretatur Cresc. corrumpuntur.* confenuit vitis vitio foli, Col. 4, 22. *h. e. tristis ac sterilis facta est.* confenescere veterno, Col. 7, 5.

Consentes Dei XII, Varr. 1, 1. *De his multa G. Arnaldus de Diis παίδεσσι c. 6 & 7.*

Consentinus ager, Varr. 1, 7.

Consentire numeris magistri in choro canentium, Col. 12, 2.

Conseptum, *de aggere piscinæ*, Col. 8, 17. *ita septa eodem cap. * consepito universo (villæ) aptetur membrorum numerus*, Col. 1, 6. *add. Varr. 1, 13. consepita diffusiora*, Col. 1, 4. *bobus qualia facienda*, Col. 6, 23.

Consequenter, *h. e. deinde*, Veg. 1, 22 & 38.

Consequi non possunt oculi animalia quædam minuta, Varr. 1, 12. *opera superioribus diebus præterita*, Col. 11, 2. *i. e. revocare, repetere, nachholen.*

Conseri vineam malleolo, Col. 5, 5.

Conservæ, Varr. 1, 17.

Conservare stirpem rectam, Col. 4, 20.

Consideranter, Pall. 3, 17.

Considerare, *h. e. observare, videre simpliciter*, Col. 11, 2; 12, 2.

Confiligo herba, Col. 6, 5 & 14. 7, 5 & 10. Veg. 1, 12. 3, 2. *Laudat etiam Beroaldus duos Plinii locos, quorum alter habetur 25, 48; alter 26, 21. Veratrum album esse confiliginem suspicatur, sed suspicatur tantum, Dodonæus 2, 3, 19, p. 261 sq.*

Consistit alvus, Cat. 156. fructus turturum, Varr. 3, 8. mustum, Col. 12, 21. eatenus plaga, Col. 4, 7. vitis in se, Col. Arb. 5. *add. 4. urina in stabulo*, Varr. 2, 2.

Consolidationem quæ faciunt, *stypica*, Veg. 3, 10.

Consolando restituere servi voluntatem in dominum, Varr. 1, 17.

Consonant vehementer apes, Varr. 3, 16.

in Consortium operum comparantur jumenta, Col. 6, Præf.

Conspergito vinum vetus, Col. 12, 39. conspergitur aqua

R U S T I C U M.

mulsa farinæ triticæ, Col. 6, 17. tanquam farina, Col. 12, 38.

Conpersio crebra falis, Pall. 12, 13.

Conpersus. conspersam sale carnem, Col. 12, 53. ervum, cicercula conspersa, Col. 6, 3. * conspersa polenta mulsa aqua, Col. 6, 17. & subacta farina aqua, Col. 8, 7. conspersum aqua mulsa semen detritum, *h. e. subactum*, Col. 6, 12. *ut conspersio Vulg. 1 Cor. 5, 7 est φύσσημα.*

Conspicitur terribilior niger canis, Col. 7, 12. hirundo, Col. 11, 2. conspici numerosissimis fœtibus, Col. 3, 10.

Conspiratus sanguis, Veg. 2, 30. *videtur esse de sententia auctoris, ex arteria cum spiritu emissus. Notum, quid de arteria philosophari sint veteres. Cic. de N. D. 2, 55: Nam quæ spiritu in pulmones anima ducitur — pars concipitur cordis parte quadam, quam ventriculum cordis appellant: — eoque modo ex his partibus & sanguis per venas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias.*

Conspissata vinacea, Col. 12, 43.

Conspurare cibos & aquam proluvie ventris, Col. 8, 3. ex Constipatione vitium, Veg. 1, 39.

Constituere villam, *h. e. de ea constituenda præcipere*, Col. 12, 2. de numero pastorum angustius vel laxius, Varr. 2, 10. ex mari reditum, Col. 8, 16.

ex Constitutione domini, Col. 1, 8.

ad Constitutum venire serius, Varr. 2, 5.

Consto. constat aqua, Cat. 155. dum constat serenitas, Pall. 10, 2. constat vilissime, Col. 9, 1. constabit parvo, *si*, Pall. 3, 9. constans viribus & forma equus, Pall. 4, 13.

Constrata culmis stabula, Col. 7, 3. filice area, Col. 1, 6.

Construções alternatæ, Pall. 12, 22. *h. e. strata.*

Construere armenta, *h. e. saturæ operam dare*, Pall. 4, 11.

Consudascere in qualis, Col. 12, 48.

Consudant herbæ conditæ, Col. 12, 7. confudent oves, Cat. 96.

Consue quoque faciunt, Varr. 2, 9. * consuefiunt feri per mansuetos, *cicurantur, domantur*, Col. 8, 10.

Consuefcimus juvenum aratro, Col. 6, 2. consuevere libero victu, Col. 8, 15. consuefcit pulvere planta, Col. 10, 153. * consueverunt non magis humo quam stagno amphibia, *Græce εὐδαίσι, sedes habent*, Col. 8, 13. * *Sed pro consuefcia*, Col. 11, 1: consuefcatque rusticos. *id. consuefcere vitem humori*, Col. Arb. 1:

L E X I C O N

Consuetudo ab antiquitate deflexit, Col. 3, 18. quæ magis in consuetudine est, Col. 4, 29. * consuetudini Latinæ tradidit Cicero (Economicum Xenophontis, Col. 12, Præf. in consuetudine Græca, Col. 3, 2.

Consuetus otio, aleæ, Col. 1, 8. consuetæ una pecudes, Varr. 2, 3.

Consulere fructui, Col. 4, 24.

Consultus disciplinæ, Col. 11, 1.

Consummatio, *collectio in unam summam*, Col. 2, 13. fusceptæ professionis, Col. 9, 2. consummationem habere minimam, Col. 1, Præf.

Consummato partu, incubare incipiunt gallinæ, Col. 8, 5. consummatis operibus cereis, Col. 9, 13. * consummata scientia, Col. 11, 1. * consummatum in assem pretium, Col. 3, 3. consummata jugera vinearum, Col. 3, 9. quæ consummata efficiunt duo millia &c. Col. 5, 2.

Consummo. consummat XXIV M. *h. e. in unam summam computatus facit*, Col. 3, 5. *conf.* 3, 3. consummare numerum, Col. 5, 3. * consummantur partibus suis pulli, Col. 8, 5.

Consumta bruma, Col. 11, 2. *est confecta, ubi vid.*

Confurgit limen in altitudinem, Col. 7, 9. confurgunt vineta, Col. 4, 1. confurgere, Col. 3, 11.

Contagio in pecore, Col. 7, 5.

Contagiosa passio, Veg. 1, 14. est scabies, Veg. 3, 71.

Contemperare, *h. e. commiscere medicamenta*, Veg. *sæpe*, v.

g. 4, 9.

Contemplationem suam dirigere, Col. 3, 12.

Contenebravit, Varr. 2, 2. *Respondere hoc verbum Græco συνσκόρειν, quo usi Demosthenes contra Cononem, & Xenophon Cyropæd. 4, observat Victor VV. L. L. 35, 2.*

Conterminus, *vicinus*, Col. 1, 3.

Conterere orbem, Cat. 3.

Contextu rariore fiscellæ, Pall. 11, 19.

Contextus vimine faccus, Col. 9, 15. contexta crassa vimine, Col. 12, 54.

Contignationis ratio, Pall. 1, 9.

Continentia tria in spica, *h. e. connexa, cohærentia*, Varr. 1, 48.

Continet villicum mulier contubernalis, Col. 1, 8. continere sub tecto pecydem, Col. 7, 10. tecto prægnans

R U S T I C U M.

pecus, Col. 6, 27. continendi sunt cavea cum matre; Col. 8, 5.

Contingit palumbos pinguissimos facere, Col. 8, 8. contingunt nobis gratuita, Col. 9, 8. quæ dono vel aucupio contingunt, *ibid.* * contingere penora & contrectare, Col. 12, 4. apum terga festucis rubrica illitis, Col. 9, 8. *h. e. conspergere.* contingitur sale caseus, Col. 7, 8.

Continuati clunibus diversi assistunt tauri, Varr. 2, 9.

Contra hoc aviarium est aliud minus, Varr. 3, 5. septemtrionem pascere, Pall. 8, 4. ventum pascere, Col. 7, 3.

Contractu acinorum, Varr. 1, 68.

Contrahere noxam, Col. 6, 27. cum agricolatione, Col. 1, 1. contrahentibus rugis crispæ olivæ, Pall. 12, 22. contrahitur plus nummorum, Col. 12, 50.

id facere est Contrarium, *h. e. noxium*, Col. 8, 17. 9, 11. *coll.* 2, 2 *extr.*

Contribuere duas alveorum plebes in unum, Col. 9, 11. apibus examen novum, Col. 9, 13. semina, Col. 3, 1. viti adminiculum, Col. 5, 5. contribuerim leguminibus, Col. 2, 9. contribuitur nunc Piceno agro, Col. 3, 3. contribuuntur generibus species, Col. 2, 2. colores campis, *ibid.*

Contristatæ gravi servitio, Col. 8, 8. injuria, Col. 9, 14.

Contristat vina amaritudo, Pall. 2, 13. *h. e. injucunda reddit.* contristari æstu, caloribus, Col. 3, 2, 20 & 21.

Controversæ perticæ, Cat. 43. *contraversa, l. contra obversa.*

Contrudere in dolium, Varr. 1, 54.

Contubernalis, *servus eandem tabernam colens*, Col. 12, 1 & 3. mulier, Col. 1, 8.

Contubernium, Col. 12, 1.

Contueri pecus, Varr. 2, 5.

Contumacia pervicax, Col. 6, 2.

Contumax ad concubitum, Col. 8, 2. servitio, Col. 6, 37. contumaces boves, Col. 6, 2.

Contundere colla, Col. 6, 2 & 14. iras, Col. 6, 2.

Contusæ in (*h. e. cum*) lentisco oleæ, Cat. 7. Varr. 1, 60. *Pet. Victorius VV. LL.* 32, 22 *respondere his ait eas, quas cives sui vocent acciaccate; pro lentisco autem adhiberi sua ætate arborem Medicam.*

Convalescit caulis, *i. e. magnus & validus fit*, Pall. 3, 24. convalescunt semina facilius, *h. e. comprehendunt*, Col. 3, 3. 4, 16. convaluit opinio inveterata, Col. 3, 7. cum convaluerunt arbores, Varr. 1, 23. quoad convaluerunt agni

L E X I C O N

recens nati, Varr. 2, 2. ubi convaluerint agni, Col. 7, 3.
conf. Pall. 8, 4.

Convallis cava, Varr. 1, 12.

Conveniunt se venæ, Veg. 2, 40. conveniat in columellam, Cat. 21. * conveniat femina spargi, Col. 11, 3.

Converrere stabulum, Col. 7, 6. converri & emundari debet locus, Col. 8, 8. *vid.* Conversus.

Conversatus equis asinus, Col. 6, 37.

Conversio, *h. e. pars in suppurationem conversa*, Col. 6, 17.

Converfor. conversantur apes cum parentibus, Col. 9, 11.

Conversus, a verro. conversa & munda villa, Cat. 143.
 conversum finum progerere, Col. 1, 6. *Priscianum L. 10, p. 408 laudat Schætzgenius.*

Convexare animal, Veg. 3, 18. ilia, Veg. 3, 65. *vid.*
 Conuxare.

Convictum cum domestico habere, Col. 1, 8. externum vitet, Col. 11, 1. *ubi ad epularum intemperantiam refertur.*

Convicia ranæ, Col. 10, 12.

Convivia lætis pratis virent, Col. 10, 281.

Convolves in melle, Veg. 3, 66.

Convolvulus in vinea ne fiet, Cat. 95. *Plant. Cistell. 4, 2, 63*: Involvolum, quæ in pampini folio intorta implicat se. Gr. *ἰουλος*. *Multa Fius annot. post. cap. 34 & 170. Schætzg.*

Conus. coni cupressini, Col. 6, 7. Conus dicitur fructus cupressorum, unde coniferæ dictæ a poetis, *κονοειδής* Græce nominatur: quoniam rotunditate in acumen attollitur: *κόνος*, auctore Suida, sunt strobuli: ubi strobulos accipere malo pro nucleis pineis, quam pro fructibus cupressi. Nam & Galen. in VII lib. qui μέρη inscribuntur, docet, conos antiquitus appellatos esse ab Atticis strobulos, i. e. fructus pineos. M. Varro galbulos nominat, pilas istas cupressorum cortinas (f. corticias) in quibus inclusa sunt semina primigenia. *Beroald.*

Conuxet membra, Veg. 3, 4. *pro colluxet scriptum puto, vel convexet, ubi vid.*

Conyza herba, Pall. 1, 19. MS. *Cnizæ*. sed *κόνυζα* etiam *Hesychii Lexicon. Sylb. Restituenda etiam videtur hac vox* Veg. 2, 6, *pro exorica. Certe laudat eam in re simili Calius Aurel. acut. 2, 9, 40. Cunilago Plinii creditur: pulicariam Gaza appellat: officinæ ignorant.*

Cooperculis erosus, Pall. 7, 7.

Cooperit se multa fronde, Col. 5, 6. nutrix ova, Pall.

1, 29.

R U S T I C U M.

Coopertoriis involutum animal, Veg. 3, 77.

Copulare arbusco vitem, Cat. 7. caput animalis ad pedem, Veg. 3, 49.

Cophinis indita terra stercoreata, Col. 11, 3. *Mistbeeten.*

Coquit locum fol. Varr. 3, 14. coquunt fol ac luna arbores, Varr. 1, 7. coquuntur celerius uvæ, Varr. 1, 7 & 54.

* coquere calcem, Cat. 38 *aliquoties.* carbonem, Cat. 38.

Cor. cordi sunt gregibus pabula, Varr. 2, 10.

Coracinus piscis contra formicas *prodest*, Pall. 4, 10. *κορακίνος Paxanō.* Saperida aliis, Platistacus, Platax: *aufloritates habet Needh. ad Geop. 13, 10.*

Coramble oculis inimica, Col. 10, 178. *Parrhasius epist. 13, & Salmafius de homonymis hyles jatricæ cap. 30, coramblen crambes genus statuunt. Suidas: κράμβη, οἷον κοράμβηλη τις εὔσα, ἡ ἀμβλύνοῦσα τὸ διορατικόν. Schættg.*

Corbicula, Pall. 3, 10.

Corbis. ad corbem venit frumentum ex area, Varr. 1, 52. corbis pabulatoria, Col. 6, 3. 11, 2. * corbis constri-
cta, Veg. 2, 33. *vel glossatoris, capistri genus, ein Maulkorb.*

Corbulæ aliquot uvarum, Varr. 1, 15. Amerinæ, Cat. 11. Col. 12, 50.

Corcyræ quid egerit Varro, Varr. 1, 4.

Coruscum superimpones, Veg. 2, 60. *eandem habet vim, ac fascia constringes. Et videtur diminutivum Græca moneta percussum a chorda. vid. Cordulæ.*

Cordubenses lanæ, Col. 7, 2.

Cordulæ intestinorum, Veg. 1, 56. *Quid si chordulæ, parvæ chordæ, intestina tenuia, quæ chordis fidium adhibentur. Vel sunt κορδύλα revolutiones intestinorum: Suidas Κορδύλη πᾶν τὸ συνεστραμμένον. Hæc Platnerus.*

Cordus Melanthius, Varr. 2, 3. Scribo, condus. Condus ὁ ταμίης. Nisi adscribamus veteri consuetudini Romanorum, qui pro condolio dixerunt cordolium (non enim a corde) & pro contumione, cortumionem. non enim nē id quoque a corde, ut vult Varro. Est enim contumio ἐνατενισμός. Unde & contumax. Plura & ejusmodi passim apud veteres annotabis, ubi genimen, germen. Scal.

Cordum olus, Col. 12, 13. fœnum auctumnale, Cat. 5. Col. 7, 3. *Plinius: Rursus rigari defecta oportet, ut sece-
tur auctumnale fœnum, quod vocant cordum. Antiqui cor-
dum dixere serotinum, unde & frumenta corda, quæ sero ma-
turefcunt, & agnos cordos, qui serius nati forent. Et in ho-*

L E X I C O N

minibus dicti cordi sunt ultimo sætu progeniti. Hoc est quod ait Quintilianus, præceptorem subtilem & eruditum scrutaturum origines verborum, unde cordi nomen traxerint. *Lego fuisse Cordos duos scriptores historiarum. Beroald. Veteres corda vocabant omnia tarde matureſcentia. Feſtus: Corda frumenta, quæ ſero matureſcunt, ut fœnum cordum. Et nescio, an audeam dicere, hunc eum Catonis locum voluisse explicare. Bis autem anno fœnum ſecabant, ut etiam apud nos hodie in latioribus campis, æſtate, & autumno. Atque poſt-eum illud cordum nominabatur. Col. 7, 3: Aluntur autem commodiſſime repoſitis ulmeis, vel ex fraxino frondibus, vel fœno, quod cordum vocatur. Plin. 18, 28: Rurſus rigari deſecta oportet, ut ſecetur autumnales fœnum, quod vocant cordum. Agni quoque cordi nuncupabantur, qui poſt X Kalend. Auguſti naſcerentur. Idem Plinius 8, 47: Coitus omnibus ab Arcturi occaſu, id eſt, a tertio Idus Majas, ad Aquilæ occaſum, X Kal. Auguſti. Gerunt partum diebus CL. Poſtea concepti invalidi. Cordos antiqui vocabant poſt id tempus natos. Varro de R. R. 2, 2: Quidam enim pretio facti in ſingulas oves, ut agni cordi duo pro una ove annumerentur. Sic olus cordum etiam apud Columellam 12, 13. Meurſ. Bonis ergo auctoris etiam Cordiam gentem ex caſu auctoris ſero naſcentis nomen invenisse putat Havercampius ad Urſiniana numiſmata p. 112.*

a Core (κόρη) pupilla oculi, dicuntur Stenocoriaſis, Platycoriaſis, Hypocoriaſis, Veg. 2, 16.

Coriaginoſi equi, Veg. 1, 38. a vermibus, Veg. 1, 44.

Coriagio, Col. 6, 13. Veg. 3, 4 & 54.

Coriandrum, an inter magica? ſuadet Veg. 3, 74. coriandri viridis ſuccus adv. proſtium narium, Col. 6, 33. coriandri ſatio & cultura, Col. 11, 3. coriandro emendatur odor horrendus olei, Pall. 12, 20. coriandrum viridem Veg. 2, 35. coriandra famoſa, Col. 10, 244.

Coria depſta, Cat. 135. * corium ſi difficulter dimittant amygdala, Pall. 2, 15. mali cydonii, Pall. 11, 20. ſine corio ervum, Veg. 3, 4. mali granati, Veg. 2, 56. * corium pavimenti, Cat. 18. corio ſimili obducti parietes, Pall. 1, 17. coria tria in parietis tectura, & quartum ſubtilius, Pall. 1, 15. conf. 1, 11. Vid. Guiland. de papyro, c. 3. Salmaſ. in Plin. p. 870. Corium etiam ſummæ partes in acervo granorum, Pall. 1, 19.

Cornelius Merula, collocutor, Varr. 3, 2.

R U S T I C U M.

Cornei clavi, Cat. 18. corneo solo, Varr. 2, 9.

per Corniculum infundere faucibus, Col. 7, 5.

Cornu caprinum in remediis, Veg. 3, 2 b. cornua infima, Cat. 72. in ariete & capro qualia probentur, Varr. 2, 2. Col. 7, 3. in bove nigrantia, Varr. 2, 1. cornibus præfractis remedium, Col. 6, 16. cornua arietina circa radices fici obruuntur pro caprificatione, Pall. 4, 10. * cornum cervinum incendendum, Varr. 3, 9. cornum etiam e MSS. notamus Col. 6, 2. 7, 10. add. *Heins. ad Ovid. Metam.* 2, 874. *Sapissime etiam cornum MS. Corbej. Vegetii, v. g. 3, 24. Multa item Rhodius Lex. Scrib. * Per cornu infundere, Col. 6, 2 & 10. dare, Col. 6, 27. demittere, Col. 7, 10. Vid. Ad cornu sub Ad. Cornu infundi medicamentum canibus jubet Nemesian. Cyneg. 228. Fuit ergo pro infundibulo vel strigili. * An etiam mensuræ nomen? Ita videtur Veg. 4, 9. * De cornu pro ungula vid. in Cornutum. Adde ista: donec obdurescat in cornu, Veg. 2, 56. donec cornu ungulam (forte ungula) faciat, Veg. 2, 57. it. 3, 4. cornua infima ungito, Cat. 72. cornua axungia linuntur, Col. 6, 15. cornu concavo, Pall. 4, 13. conf. Veg. 3, 3.*

Cornum, fructus. corna ut condiantur, Col. 12, 10.

e Cornu arbore pastus apibus noxi, Varr. 3, 16.

Cornutorum ætas cognoscitur, Varr. 2, 7. *Quid cornutorum nomine h. l. intelligat Varro, non ita perspicuum est; nam si de iis tantum animalibus, quæ in fronte gerunt cornua, suspicio sit, ut de bubus, cervis & similibus, hæc quidem ungulas minime indivisas habent, sed divisas; præterea oves, canes, sues, quorum ætas ex dentibus quoque cognoscitur, cur rejecit, quæ neque cornua ferunt, neque ungues dividunt? Quapropter ut hæc difficultates declinemus, proclive est credere, cornutorum dici de ungulibus, nequaquam de cornubus proprie dictis, siquidem cornu etiam de ungue intelligitur. Equi vocantur cornipedes de ungulibus. Virg. Æn. 7: Unde etiam templo triviæ lucisque sacratæ Cornipedes arcentur equi. Et Silius Italicus l. 7 cornipedis nomine equum indicat: Jam nullis cursibus instat Prendere cornipedis. Faunum quoque prisarum gentium numen, quoniam pedes cornutos, caprinos nempe habere fabulantur, cornipodem appellavit Ovid. Fast. 1, 2. Item Virg. III Georg. de equo loquens planius significavit: Cavatque Tellurem, & solido graviter sonat ungula cornu. Neque a poetis solummodo id usurpatum invenio, sed etiam ab iis, qui prosæ oratione scripserunt. Vid. supra in cornu. Varro 2, 9. nescio quid non*

Scripti. R. R. Vol. IV.

H

L E X I C O N

valde abſimile protulit, de canum pedibus loquens: Solo nec ut corneo, nec nimium duro, ſed ut fermentato. *Pall.* 4, 12 de generoſi equi ſignis, *Pes*, ait, ſiccus & ſolidus, & cornu concavo, altius calciatus. Quem locum hiſce verbis accepit *Iſidorus* 12, 1: *Pes ſiccus & cornu concavo ſolidatus. Hinc cornutorum voce fortaffe intellexiſſe Varro videtur animalia, quibus ungues diviſi ſunt, cuſuſmodi ferunt boves, capræ, oves, cervi, quibus in cibis Hebræi utuntur. Nam in ſacris literis traditum habemus, omne, quod habet diviſam ungulam, & ruminat in pecoribus, comedetiſ. Quidquid autem ruminat quidem, & habet ungulam, ſed non dividit eam, ſicut camelus & cetera, non comedetiſ illud &c. Tales autem ungues cernuntur in equis, aſinis, mulis, de quibus primo membro eſt locutus Varro: Ætas cognofcitur equorum & fere omnium, quæ ungulas indiviſas habent. Sic ut altero, & etiam cornutorum, bubus, ſubus, ovibus, capris, quæ ungulas diviſas habent. Ponted. Cornu pro ungula dici non eſt dubium. Videndum, an cornuta animalia, quæ Apſyrus Geop. 16, 1 κερατοῦρα ex hoc ipſo loco videtur tranſtuliffe, pro hiſ diſta alias etiam ſint, quæ ungulas habent ſolidiores.*

Coronam in focum indere, *Cat.* 143. coronæ in modum contorti coles, *Col.* 5, 6. in coronam religantur palmites, *Col.* 5, 5. *Coronæ cœleſtis ortus, *Col.* 11, 2. * Coronæ in parietibus prominentes, *Pall.* 1, 11. Sic coronæ *Cat.* 6 videntur loca aliquantulum edita, quibus termini agrorum ſignantur. Ita certe ſumitur vox apud *Frontin.* de colon. p. 114. it. p. 131. *Gæſ.* Similiter fere interpretatur *Turnebus* 25, 19. *Varr.* 1, 24, ubi refert *Catonis* locum cit. ſimpliciter circa fundum. Coronam igitur forte dixeris etiam aggerem exteriorẽ urbis. * coronæ mediocres ſuperpoſitæ ungulis (equorum), *Col.* 6, 29. *Add.* *Col.* 6, 15. *Veg.* 1, 13, 25 & 56. 2, 54. 3, 4. Ungulæ ortum vel exortum definiunt *Apſyrus* & *Hierocles* apud *Ruell. Hippiatr.* 1, 53.

Coronamenta omne genus, *Cat.* 8.

Coronulæ in pedibus equorum, eadem quæ coronæ, *Veg.* 2, 55.

Corporatio & ſtatura bovis, *Col.* 6, 2. al. incorporatio.

Corporatura pecoris operarii humilis & modica eſſe debet, *Col.* 6, 2.

Corpulentum pecus, *Col.* 6, 3.

Corporis animalium figura & habitus, *Col.* 3, 10. habitus pro regionis cœlique ſtatu variat, *Col.* 6, 1. parti ſuum cuique attributum officium, *Col.* 3, 10. * corpus ho-

R U S T I C U M.

minis per annos plurimos innoxium fervat mel, Col. 12, 45. * corpus arboris totum, Pall. 12, 4. matris, ulmi, Col. 5, 6. vitis, Col. 5, 5. in corpus nudatur ulmus, Col. 5, 6. * corpus æquum vini & defruti.

Corpuscula habitatorum, Pall. 1, 3.

Correpserunt intra murum patres fam. Varr. 2, Præf. Col. 1, Præf.

Corrigere perperam facta, Col. 11, 1. catenas clavis, Cat. 18.

Corripi morte, Col. 6, 34.

Corroborat se vinea, Col. 4, 12.

Corruda simillima filo asparagi, Col. 10, 375. ubi & quomodo ferenda, Cat. 6. Varr. 1, 24. Col. 11, 3. Corruda est silvestris asparagus. Cato præcipit, corrudam feri debere eo in loco, in quo fuerint arundines, ut ita asparagi fiant. Nam convenit arundinetum cum corruda. Plinius, Silvestres, inquit, fecerat natura corrudas, ut quisque demeteret passim, ecce altiles spectantur asparagi. Item hortorum indicavimus corrudam, hæc intelligimus silvestrem asparagum, quem Græci orminon aut myachanton vocant, aliisve nominibus. Beroald.

Corrugatur oliva, Col. 12, 50.

Corrumpunt rem dominorum, Col. 11, 1. corrumpere manibus glandulas, ut velut vanescendo sanentur, Veg. 2, 24. h. e. tractare, subigere, elidere.

Cortex. corticem ducunt ulcera, Veg. 1, 5. corticibus similes squamæ, Veg. 1, 9.

Corticata pars sarmenti, Pall. 4, 1. pix, Col. 12, 23.

Corticæ pilæ, Varr. 1, 40.

Corticulis baccæ resolutis, Col. 12, 47 & 50.

Cortina plumbea, Cat. 66.

Cortinale (colla) ubi fit defrutum, Col. 1, 6. Non id est cortinale, quod glossematici opinantur, neque a mensa pariereque deducitur. Sed cortinale dicitur proprie locus, in quo sapa & defrutum coquantur in cortinis. Sunt autem cortinæ scriptoribus agricolationis vasa defrutaria, h. e. defruto sapæque coquenda accommodata, quæ magis plumbea, quam ærea esse debent. Plinio cortinæ sunt vasa, quibus vellera tinguntur forbentia succum & medicamina infectoris, a quo cortina dicitur viridis & immatura, quando nondum lana ebibit ad plenum eximum illum colorem, qui expetitur in vestimentis. Idem ait, Vela pingi in cortina, & cum sit unus in cortina

L E X I C O N

color, alium atque alium fieri in veste accipientibus medicaminis qualitate mutatum. *Alio significato apud ecclesiasticos scriptores, alio apud poetas cortina usurpatur, qua nihil notius est, vulgatiusque. Beroald.*

ad Cortyniam Cretæ, Varr. 1, 7.

Corus, *ventus*, *al. Caurus*, Col. 11, 2. Coro dies frigidus, *ibid.*

Corycius, Col. 9, 4.

Corycon flore croceo, Col. 3, 8. *Plin. 21, 17*: Prima nobilitas Cilicio *croco* & ibi in Coryco monte. *Plura dabit Ponted. ad h. l.*

Corydonis opes, Col. 10, 298.

Corymbo purpureo glomerata, Col. 10, 237. *conglobata, scapo pineato in similitudinem glomeris. Corymbo, scapo simili racemo hederaceo, qui peculiariter corymbus appellatur. Unde Bacchum corymbiferum appellamus. Ovid. Festa corymbiferi celebrabat Græcia Bacchi. Pius. corymbos croceos, Col. 10, 301.*

Cossinius, *collocutor*, Varr. 2, 1 & 10.

ad Cossos medicinæ, Veg. 1, 45 & 53. 4, 10.

Costatus bene bos, Varr. 2, 5.

Costum s. costus, Col. 12, 20.

Cotonea mala, Varr. 1, 59. Cat. 7. *vid. Cydon.*

Cotulæ duæ ciceris, Pall. 11, 14. *vid. cotyla.*

Coturnices advenæ, Varr. 3, 5.

Cotyla, *mensura*, Veg. 2, 6, & *sapissime.*

Coum vinum facere, Cat. 112.

inter Coxas suas mittit caudam bos strophosus, Veg. 3, 57.

Coxendicibus crassius boves, Varr. 1, 20.

Crabrones apibus infestæ, Pall. 9, 7.

Crassamen in imo aquæ requietæ, Col. 12, 25. donec crassamen in modum fæcis existat, Col. 12, 41.

Crassamentum in imo simile fæci, Col. 12, 12.

Crasse illinire mala, Col. 12, 44.

Crassescunt turtures millo, Col. 8, 9.

Crassitudo, Cat. 39. Col. 4, 30. crassitudine convalescunt, Col. 4, 6. ad crassitudinem oxymellis, Veg. 2, 48.

Cratellæ ex ligno, Veg. 3, 41. *al. cretellæ l. critellæ. Jam adnotavit Cangius, pro clitellis poni. Intelligo machinam ad clitellarum similitudinem factam corrigendo collo animalis. Ita cephalalgia pro cephalalgia &c.*

R U S T I C U M.

Crater, *fidus*, Col. 11, 2.

Crate inducta coarquare glebas, Col. 2, 18. *hic occævi-
cem præstat.* * in crate siccantur uvæ, Col. 12, 16. crates fi-
cariæ, Cat. 48. pastorales, Col. 12, 15. stercorariæ, Cat. 10
& 11. *add. Scheff. de re vehic.* 2, 20. * crates favorum, Pall. 7,
7. * alternæ baccharum, *h. e. strata*, Pall. 12, 22. * cratem
facit vitis, Col. 4, 2. crates prati, Pall. 10, 4.

Craticulæ lucernæ, Cat. 13. *h. e. craticulata, si audiamus
nescio quem in Fabriano thesauro. sed vid.* Lucernæ.

Craticulatim, Veg. 3, 3 b, *ex MSS.*

Craticia podia, Pall. 1, 19.

Creciacus, *vel* Creticus, equi vitium, Veg. 1, 25.

Κρεμαστῆρες nervi, Col. 6, 26. Pall. 6, 7.

Cremia ligna, Col. 12, 19. *Nec dubito, quin verior sit
lectio antiqua, Plin. 12, 42. med.* Dein forte cremia discer-
ni, præ altera *Harduini, qui ex MSS. substituit* gemina.

Cremo. cremare equum aut stigmare, Veg. 1, 26.

Cremor, Cat. 86. pisianæ, Veg. 3, 27. *Est autem cremor
hic expressum ex grano aqua macerato. Georg. Alex. Ita recte vo-
cari χυλὸν sive succum pisianæ notavit Marsilius Cagnatus Var.
observ.* 1, 30. *Scaligerana prima p. 52. 53:* Crema est vetus-
tissimum verbum Galliæ, quæ est Romanis Cisalpina, unde
Galli nomina fecerunt Cremonæ propter soli ubertatem.
Inde cremor est vox Gallica vetustissima, quæ significat suc-
cum expressum ex aliquo grano aut semine &c. *Schoentg.*

Creo, creare, *generare, parere*, Pall. 1, 29. 3, 26. quod
creante asino nascetur, Pall. 4, 14. si creare mares volue-
ris, Pall. 4, 11. *h. e. facere, ut taurus procreet.* si quem crea-
re mulorum genus delectet, Pall. 4, 14. *Sed* si creari ma-
res volueris, Pall. 8, 4. * *De vegetabilibus.* creare materiam,
Col. 3, 6. creat uvas insitio, Col. Arb. 9. armentum non
creat, quod in agro natum, Varr. 2, Præf. *h. e. labore suo
producit.* creat minimum herbarum stercus asini, Col. 11, 3.

Crepant poma, *i. e. finduntur*, Pall. 4, 10. teneri pam-
pini digitis stringentibus in pampinatione, Pall. 6, 2.

Crepidinis objectu, Col. 8, 17. *de margine dixit Varr.*
3, 11.

Crepitacula ærea, Col. 9, 12.

Crepitus creber in oppidis aut vicis, Varr. 1, 20. *e
motu frenorum*, Varr. 2, 7.

Crepusculo; peractis operibus, Col. 12, 1.

Cresco. qui postea creverunt, *h. e. posterî*, Varr. 3, 1.

L E X I C O N

Creta *inf.* ad Cretæ Cortyniam, Varr. 1, 7. an mel ibi ortum? Col. 9, 2.

Creta *f.* argilla, Pall. 1, 34. cretæ pulvere radicibus misso, Pall. 3, 25. creta Carica & Chalcidica, Varr. 1, 57. Cimolia, Col. 6, 17. Veg. 2, 29. 3, 19. cretas Cimolias, Veg. 3, 8. cruda, Cat. 39. creta cruda *dicitur, quæ non est exsiccata purgataque, & majorem acrimoniam habet, quam cocta & pura.* De ea Plin. 35, 17. Popm. figuli, Pall. 3, 18. figulorum, figularis argilla, Col. 3, 11. 6, 17. 8, 2. Veg. 3, 4. qua fiunt amphoræ, Col. 12, 43. fossicia, qua stercorantur agri, Varr. 1, 7. nigra, Veg. 2, 29. Promethea, Col. 10, 59.

Creteasibus vini conditura oraculo monstrata, Pall. 11, 14.

Creturæ sextarii tres, Pall. 1, 24. *h. e. excretarum for-
dium framenti.* Vid. Excreta tritici, *it.* Exerementa frugum.

Creti bene cineris, Pall. 12, 22.

Cretosus locus, Cat. 8.

Cribellato cineri, Pall. 1, 41.

Cribello spisso cernimus, Pall. 7, 11.

Cribrata aromata, Col. 12, 51.

Cribrum farinarium, Cat. 76. viciarium vel loliarium, Col. 8, 5. cribro excutiente in pulverem deducere, Pall. 11, 14. cribrum parare lecto retibus subtento, Cat. 25.

Criminosum est senatori, Col. 1, 3.

Cripa pampinacea, Col. 12, 20. *Hermol. Barbarus in Co-
roll. fertæ Campanicæ libram emendavit, mirumque est, hanc ca-
stigationem, cum optima judicetur, ab iis, qui inferiore tempore
Columellam ediderunt, non receptam, præsertim cum apud Cato-
nem c. 107 non abfimile exemplum esset: Sapæ, inquit, con-
gios VI quam optimæ infundito in aheneum, aut in plum-
beum, & iris aridæ contusæ heminam, & sertam Campa-
nicam P. V. De hac fertula Campanica ita Plinius 21, 9:
Meliloton, quod fertulam Campanam vocamus. Est enim
in Campania laudatissima &c. Hæc Ponted. Ac certe cripam
ignorant, quod sciam, herbarii.*

Crispetur tellus apio, Col. 10, 166.

Crispus subtili nebula aer, Pall. 9, 8. crispa brassica, apiacon, Cat. 157. crispæ frondis apium, Col. 11, 3. crispum, crispissimum folium, Col. 11, 3. crispæ, rugis contrahentibus, olivæ, Pall. 12, 22.

Cristulæ rutilæ, Col. 8, 2.

Critellæ, *vid.* Cratellæ.

si Crocinabuntur jumenta, Gargil. *quid sit, mihi non liquet.*

R U S T I C U M.

- Crocodili pellis superstitiose adhibita, Pall. 1, 35.
 Crocomagma, Pall. 11, 14.
 Crocus Siculus, bulbus, Col. 9, 4. Veg. 4, 22, & saepe.
 croci satip, Varr. 1, 35. Pall. 3, 21. croco florere Tmolon
 & Corycon, Col. 3, 8. florens hortus, *ibid.* croci manna,
vid. Manna.
 Crotus equus cœlestis, Col. 10, 57. *vid.* Hygin. fab. 224.
 Cruditas, *h. e. acerbitas, vel fructus acerbi*, Pall. 3, 9.*
 cruditatis boum quæ signa, quæ cura, Col. 6, 6. Veg. 3, 3.
 Crudus. crudo latere, Col. 9, 1. cruda muria, Col. 12, 6.
 crudo sparto, *h. e. non malleato*. Col. 12, 19.
 Crumena, *capistri genus, forte ein Maulkorb, legitur pro*
corbe constricta Veg. 2, 33.
 Cruore obsceno, Col. 10, 360.
 Crus fractum ut curetur, Col. 7, 5. * ab ipso arboris
 crure, Col. Arb. 16. crura vitium, Pall. 1, 35. Sic Col. 3,
 10 & 18. 4, 24.
 Crusta, Pall. 12, 22. *est stratum illius massæ, quam ibi de-*
scribit; eadem fere, quam cratem dicit eodem cap.
 Crustuminus ager, Varr. 1, 14. Crustumina pira, Col.
 5, 10. 12, 10. *Nomen habent ab oppido Hetruria Grustumio,*
ut notat Servius ad Georg. 2, 87, ubi earum fit mentio. Nota
earum nobilitas etiam Talmudistis. Calius Aurelianus Acut. 2,
206: Pyra concoquenda duracina, quæ Crustumina vocant.
Adde Harduinum ad Plinium H. N. 15, 15. Schætzg. Vid.
etiam Jo. Rhodius ad Scrib. comp. 104, p. 175.
 Crux. summum jus, summa crux, Col. 1, 7. crucibus
 suspensæ volucres nocturnæ in hortis, Col. 10, 349. *conf.*
 Pall. 1, 35.
 Cubiculorum mensura, Pall. 1, 12.
 Cubilia substernantur fronde, Varr. 2, 9. gallinarum,
 Varr. 3, 9. Col. 8, 3. pavonum, Varr. 3; 6. talparum, Pall.
 4, 9. *pro cavernis & speluncis.*
 Cubitalis mensura, Pall. 3, 18.
 Cubitantes humi pavones, Col. 8, 11.
 Cubitorem bovem fame & siti emendare, Col. 6, 2.
 Cuculliones farcire, Cat. 2.
 Cuculli sagati, Col. 11, 1. cucullis sagis, Col. 1, 8.
forte utroque loco leg. saga cucullata. Est autem cucullus capitis
& humerorum tegmen, quales hodie gestant monachi, ut pluribus
ostendit Ferrarius de re vest. 2, 1, 20. Schætzg. Cucullas voca-
vit posterior ætas Ennod. ap. 9, 14: Accepi cucullam &c.

L E X I C O N

Imaginem exhibet Pignorius de servis. Vide etiam Casaub. ad Capiolin. Verum p. 415. & eodem vol. p. 876.

Cucumis. ejus genera, satio, cultura, Col. 11, 3. 10, 234. *it. 380 sqq.* Pall. 4, 9. angineus contra cimices &c. laudatur Varr. 1, 2. Col. 2, 9. 7, 10. *vid. Angineus. Idem videtur agrestis, qui facit contra pulices, mures, locustas, Pall. 1, 35. contra talpas, Pall. 4, 9. contra animalia subterranea, Pall. 10, 3. Nec diversus, puto, asininus, cujus radices commendat Veg. 2, 6 & 28. ubi & silvaticum vocat.*

Cucurbita, Col. 10, 234 *sqq. it. 380 sqq. & 11, 3.* Pall. 4, 9. cucurbitæ juvant citrea in vicinia satæ, Pall. 4, 10. cucurbita Ægyptiaca, coloquinthis, Veg. 1, 17. viridis, Veg. 3, 4.

Curcubitina pira, Cat. 7.

Cudere frumenta in area, Col. 2, 10.

Cuferion, vitium equi, qui cuferinus inde dicitur, Veg. 2, 37. *quid sit non liquet.*

Culcita, Cat. 11. * culcitæ & columellæ in ornithone, Varr. 3, 5. culcitæ *h. l. sunt torosæ stylobatæ projecturæ, extra solidum procidentes, ut est videre in peristyliis monachorum, in quibus pulvinatæ coronæ stylobatarum extra perpendiculum præbent opportunas sedes fessis deambulando: quæ, quia pedibus calcari possunt, culcitæ dictæ: seu, quod verius puto, quia similes sunt culcitarum toris in lecto convolutis. Scal. Recte, & putarim ipsum lapidem pedem & dextrantem altum, de quo modo dixit Varro, in culcitas formatum, sedilium usum præbuisse. Esse enim hanc ipsam altitudinem assidere volentibus commodam, apertum est.*

Culex ne tenera folia consumat, Col. 11, 3. ne hortos infestet, Pall. 1, 35.

Culina vini, Cat. 132.

Culinæ locus, Varr. 1, 13. in ea cibus capitur, Col. 1, 6. pascitur e culina, Varr. 2, 9. *Sed probatissimum Victorii exemplar habet e curia, quocum consentiunt Cæsen. & Venet. quæ optima est lectio. Curiam enim coenaculum appellarunt Romani, ut refert Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. l. 2. Ponted.*

Culleare labrum, Cat. 154.

Culleus. ia culleos singulos quadragenæ & singulæ urnæ dandæ, Cat. 148. culleæ dena vini, ex Catone, Varr. 1, 2. culleum pro culleorum, Cat. 11. *Ceterum uno l scribunt hoc nomen editi ante Victorium.*

Culminia olea, Col. 5, 8. 12, 49. bacca, Col. 12, 32.

R U S T I C U M.

Culmus. feges cum parte culmi demessa, Col. 2, 21.
culmi fabæ, Col. 12, 16.

Culpa coloris, *h. e. vitium*, Pall. 4, 13. culpæ fuit non cepisse, Col. 5, 1,

Cultellus offeus, Col. 12, 14. *Plura de ejusmodi cultellis, non superstitione, sed cum causa adhibitis, Rhodius ad Scrib. comp. 83, p. 148.*

Culter offeus, Col. 12, 45. *vide modo dicta in cultellus.*
culter falcis, Col. 4, 25. ad cultrum emere bovem, Varr. 2, 5.
Cultores alveorum, Col. 9, 3.

Cultura partis accuratior tantundem præstat, quantum universi fundi cultura minus accurata, Col. 4, 3. duabus viis utitur, Varr. 1, 18. cultura formæ, Varr. 1, 7. *studium venustatis.* culturam farritionis exigit, Col. 11, 3. culturæ ceteræ, Col. 11, 1. culturarum officia, Col. 11, 2.

Cultus agrorum, Col. 2, 10. vinearum, Col. 11, 2. hortorum, Col. 10, 1 & 424. arundinetis idem est, *h. e. eodem modo coluntur*, Col. 4, 32.

Cum eo præterea, *per pleonasmum*, Varr. 3, 5. cum eo, *h. e. ea conditione*, Col. 5, 1. cum decimo redit semen, *zehenselig*, Varr. 1, 44. * cum loris ornata juga, Cat. 10. cum melle oblinito, Cat. 77. cum stercoreta terra completo, Col. Arb. 4. cum vino & oleo ungere, Veg. 1, 11. cum tabula verberare, Veg. 1, 27. cum passo potionabis, Veg. 1, 34 & 38. cum fibulis confuito, Veg. 2, 31. * cum subito, *h. e. simulatque*, Col. 9, 9. cum & — tum &, Col. 1, 8. *nisi alterutra particula glossæ sunt.*

Cumæ, Col. 10, 130.

Cumino grata (*similia*) melanthia, Col. 10, 245. *vid.*
Cuminum, Cuminum.

Cummim, gummi, Cat. 69. *Gr. κίμμι.*

Cumulare, commissura renum, Veg. 4, 1 & 2.

Cumulata ligula falis, Col. 12, 21.

Cumulum addere fœnificiæ, Varr. 1, 49.

Cunctantur parere in servitute, Col. 8, 15. cunctans ad opera, Col. 11, 1.

Cuneati agri dimensio, Col. 5, 2. cuneata forma, *ibid.*

Cunela pro cunila scribitur, Col. 6, 8. 7, 5. Pall. 13, 3. *id.* 3, 2. Cunela etiam vult Salmas. apud Jo. Rhod. ad Scrib. comp. 124, p. 198.

Cuneolum præmittere, Pall. 3, 17.

Cuneus ferreus vel offeus in insitione, Col. 5, 11. Arb.

LEXICON

26. Pall. 3, 17. affigitur, Pall. 12, 7. premitur, *h. e. depri-
mitur vel imprimitur*, Pall. 11, 12. cuneus tedæ radicibus in-
seritur, Pall. 2, 15. mergitur, *ibid.* imprimitur, *ibid.* figitur,
Pall. 4, 10. *quæ sunt remedia feracitatis: ita etiam lapis*,
Pall. 3, 25. 4, 8. *vid.* Clavus, Epiurus, Palus. Cunei,
Cat. 10 & 11. cuneis salignis circumfigi oportet columellam,
Cat. 20.

Cuniculus, *leporis species*, Varr. 3, 12. * rivi perducatur,
Col. 8, 17. deductorius in stabulo, Veg. 1, 56.

Cunila bubula, Col. 6, 23. *ubi vid.* Beroald. Col. 6, 30.
*Est origanum: bubula dicitur, quia in remediis bouum adhibe-
tur. Vid. Bodæus a Stapel ad Theophrasti. hist. plant. 6, 2, p.*
564, & Salmas. ad Solin. cap. 56, p. 900. Schætig. nostras,
rusticis satireja, Col. 4, 9. *Vid. Salm. ad Solin. p. 409. trans-*
marina, Col. 11, 3.

Cupa fieri ut debeat, Cat. 21. cupæ minusculæ, Cat.
12. cupæ in cella vinaria, Pall. 1, 18.

in Cupellis condiuntur pira, Pall. 3, 25.

Cupidine perverfa, Col. 12, Præf.

Cuprei bidentes, *vid.* Cyprei.

Cupresseta ut ferantur, Cat. 151.

Cupressini coni, Col. 6, 7.

Cupressi ad fines tuendos, Varr. 1, 15. vivæ pro ridicis,
Varr. 1, 26. ut ferantur & propagentur, Cat. 28, 48 & 151.
cupressi pilulæ, Veg. 3, 3 b. *it.* 3, 67.

Cuprinus clavus, Pall. 2, 15. cyprum *s.* cuprum *Palla-*
dii ætate æs appellatum, monet Salmasius ad Solin. c. 52, p.
770. cuprinum acutum, Veg. 1, 12. 3, 2. cauterium effica-
cius, Veg. 1, 14 & 28. 2, 6 & 61. 3, 3 b.

Cupulæ minusculæ, Cat. 21.

Curam statim sentiet, *h. e. se curari*, Veg. 1, 64. curæ
fuit aquam inveterare, Col. 12, 12.

Curatio mancipiorum non putatur plebeja, Veg. Præf.
vini odorator, Col. 12, 25.

Curator apum, Col. 9, 9 & 14. aviarii, Varr. 3, 5. gal-
linarius, Varr. 3, 9. pavonini gregis, Col. 8, 11.

Curatus. sic curati, *h. e. saginati*, Varr. 3, 10. * curatum
caput hœdinum, *h. e. purgatum*, Veg. 4, 8. *Vid. Rhodii*
Lex. Scrib. * curatiores erunt corpore, Cat. 103.

Curculio, genus exitii, ne frumento noceat, Cat. 92.
Col. 1, 6. ut necetur, Varr. 1, 63. non oritur, quo spiri-
tus non pervenit, Varr. 1, 57. cusculationes exesse inci-

R U S T I C U M .

piunt frumentum, Varr. 1, 63. Gurgulio scribitur Pall. 1, 19. & 7, 3.

Curcuma pro corbe constricta leg. Veg. 2, 33. est capistrigenus; vid. Dufresnius. Est etiam in L. Leonis L. ún. Cod. nulli licere in frænis (11, 11) ubi recte ex Hesychio interpretatur *Conjaci* Obf. 11, 20. Is enim illud Psalmi *ἐν κορυμμοῖς* interpretatur *ἐν κορυμμοῖς*.

Curia, pro cœnaculo, vid. Culina.

Curiatia familia, Col. 3, 8.

Curiose factum sinapi, Col. 12, 55. curiosissime pangere vitaria, Col. 11, 2.

Curiosi pastores, Varr. 2, 3.

Curius Dentatus, Col. 1, Præf. ú. 1, 3.

Curo. curant aquam prope ut sit, Varr. 3, 16. nec de foli qualitate curant colocasiae, Pall. 3, 24. curavi demonstrare, Pall. 11, 14, & saepe alias. curabis interficere duces seditionum, Col. 9, 9. allinire, Pall. 3, 33. abradere, Pall. 11, 12. agitare, Pall. 11, 14. excoquere, Pall. 10, 16. ferre, Col. 12, 22. infundere, Pall. 6, 14. miscere, Pall. 7, 12. ficcare, Pall. 11, 14. curantes ægrotis animalibus, Veg. 4, 5. MS. pro vulg. curantes ægrotantis; non male, ut ad Fabrum ostensum est. curandum ulcera medicamentis, Col. 7, 5.

Currere cogitur, Col. 6, 6. * currit humor de plaga, Veg. 3, 29, & alias. currentis aquæ agilitatem stans imitatur, Pall. 1, 17.

Curtatis etiam radicibus, Pall. 3, 10.

Curvabiles ulmus & fraxinus, Pall. 12, 15.

Curvatura dorsi, de sestudine, Pall. 1, 35. in vite materiam exprimit, Col. 4, 20. vid. Exprimo, & conf. Col. 5, 6.

Curulia jumenta, Veg. 1, 56. 4, 7.

Cuspides, tubulorum genus, Varr. 1, 8.

Custodia nequissimi hominis amplissima quæ, Col. 11, 1. custodiæ tradere captas aves, Col. 8, 15. custodiam pastoris decipit volatile pecus, Col. 8, 4. sollertem præbet anser, Col. 8, 13.

Custodio. illud quoque custodies in hortis, h. e. observabis, Pall. 1, 34. custodire præcepta, Col. 1, 8. Multa in hoc genere Rhodius Lex. Scrib. ut custodiatur ordo, Col. 12, 4. custoditur ea ratio, Col. 4, 29. custodire ne, i. e. cavere, Col. 4, 24. hæc in villica custodienda sunt, Col. 12, 1. illud in perpetuum custodiendum habebit, Col. 12, 3. *

L E X I C O N

custodire poma in melle, *h. e. servare*, Col. 12, 45. * custodiri prata incipiunt, Pall. 3, 1. *h. e. defendi a pecore, submiti*.

Custos candidati deprehensus, Varr. 3, 5. *Custodes observabant, ut suffragia e stella depromta in sui quodque candidati loculamentum s. loculum conjicerentur: sed iidem etiam se custodiebant invicem, ne, quod hic factum est, & quod facile fuit homini non tardo, subjiceret aliquis in suum loculum domo allata, & intra cavum manus vel toga plicam abscondita, pilulariorum more, suffragia. Hæc enim tesseras hic vocari, nescio an aliquis dubitet.* * in vite, quis, Col. 4, 21.

Cybelles Dindyma castra, Col. 10, 220. *Dindymus, mons Phrygiæ, in quo Cybeles sacra fiebant.*

Cyclades insulæ, Col. 1, Præf. ii. 9, 14.

Cyclus. cyclo curare equum, Veg. 2, 5 & 6. *unde apparet, cauterium esse, loco sinapi prius eroso adhibiturum. vid. Semissis.*

Cydonitæ vites, Col. 3, 2.

Cydonites ut fiat, Pall. 11, 20. *Conditura crassior ex melle est, ut Diacydonium, nostris Quittenlarwerge.*

Cydonius (arbor, ut malus.) Cydonii amant locum frigidum &c. Pall. 3, 25. arbores cydonii, *ibid.* cydonii insitio, Pall. Inf. 99. cydoneo inferuntur tuberes, Pall. 2, 15. Cydoniæ fatio & insitio, Pall. 4, 10. pirum insitione admittit, Pall. 3, 25. & Inf. 65. Cydonia mala trium generum, Col. 5, 10. grandia, Col. 12, 41. ut servantur, Col. 12, 45. Pall. 3, 25. ex cydoniis conditura musti, Col. 12, 41.

Cyllenes juga, Col. 10, 266. *Cyllene, mons Arcadiæ, ubi enutritus Mercurius, Cyllenus dictus est.*

Cylindrus, instrumentum rusticum ad premendum solum terræ. cylindro supervoluto, Col. 11, 3. gravibus densare cylindris, Col. 10, 319. inculcare, Col. 11, 3.

Cylon. si cylon feceris. Veg. 3, 38. ii. 3, 66. *ubi editum est quilon. Cum suspicarer in eo loco intelligendum esse jus gelatum, confirmavit eam opinionem Platnerus, & contulit cum hoc cylo, zelum piscium (αζέω, unde & zenna) i. e. gelatinam vel zelandinam Italorum, gelée Gallorum, laudavitque Valisnerii observationi varie T. III Opp. p. 167. Mire confirmatus sum deinde ab interprete Germanico Vegetii, qui l. c. ita reddidit: daß es ein Renne, oder eine zæhe Zusammenfließung werde. Videbam prioris vocabuli hodie quidem obsoleti, vim adhuc superesse in verbo conjugato gerinnen, quo utimur in lacte & similibus, cum gelantur. Sed tulit suppetias Vocabu-*

R U S T I C U M.

larius Germanico-Latinus, primus sui generis, si præfationi credimus, qui penes me est, Argentorati 1515, 4 editus. Hic enim diserte, Renn coagulum dicitur lactis contractio. Hic igitur si cylon feceris significat, cum coquendo panis molli cum vino jusculum crassiusculum, quod tamen facile adhuc fluat, effeceris &c.

Cymam faciunt rapa & napi, Col. 12, 54. in cymam profilit brassica, Col. 11, 3. cymæ tempus amisit brassica. Pall. 5, 3. cymæ conditura, Col. 12, 7. cyma producitur, Pall. 10, 13. * cymata pro cymas, Col. 10, 129. Ceterum cymam summitatem & tenerum cacumen plantarum significare, & a caule, ut partem a toto distingui, ostendit Reines. V. L. 2, 8, p. 195.

Cyminati falis adpersione, Pall. 12, 22.

Cymini fatio & cultura, Pall. 3, 24. 4, 9. cyminum agreste contra pulices, Pall. 1, 35. *vid. Cimin. Cumin.*

Cymosa stirpe, Col. 10, 137.

Cyniola, pro tithymalo, Veg. 3, 4.

Cyperum, cyperus, Col. 12, 20. oleo condiendo adhibetur, Pall. 12, 18. Cyperus in Ægypto est arbor, semine coriandri, candido, odorato, quod coquitur in oleo, & inter odoratos frutices numeratur. Hieronymus in commentariis Cantici tradit, cypron esse genus virgulii, quod fructum ferat odoratum in modum uvæ florentis, & cypros uva florens appellatur. Præterea cyperon vocant juncum quandam triangulum, quem multi non discernunt a cypiro vicinitate nominis. Plinius distinguit utrumque, atque, cypirum esse gladiolum radice bulbosa, cyperum vero juncum angulosum, juxta terram candidum, cacumine nigrum, folia porraceis exiliora, radicem olivæ nigrae similem cyperida vocari, magni in medicina usus. Beroald. Salmas. ad Solin. p. 702 ostendit, Græcos antiquiores hoc vocabulum scripsisse κύπεριον, posteriores vero κύπερον, sine diphthongo, maleque fecisse Plinium, qui hæc tanquam duo distincta protulerit. Latine autem vocari gladiolum, ob similitudinem foliorum cum gladiolo. Melius tamen vertitur juncus triangularis: hanc quippe formam habet, & junci odorati species est. Vide Bodæum a Stapel ad Theophrasti hist. plantar. 4, 11. Schættg.

Cyprei bidentes, Pall. 8, 5. pro cuprei.

Cyprica laurus, Cat. 8.

Cyprius. Cypria lactuca, Col. 10, 187. Cyprii generia brassica, Col. 11, 3.

in Cypro platanus folia non amittens, Varr. 1, 7.

Cyrenaicum laser, Veg. 3, 60, & *sape.*

L E X I C O N

Cytifus. ejus utilitas, natura, cultus, Col. 5, 12. *ii. Arb.* 28. non est ulla regio, in qua non possit hujus absusculæ copia esse vel maxima, Col. 8, 4. inter majoris incrementi surculos refert cytisi genera duo Col. 9, 4. cytifus agrestis, Col. 7, 6. *Vid. Salmas. homon. hyl. jatr. cap. 75.* * cytifum pecori amicum, neutro genere, Varr. 2, 2.

D.

D jugulatum linea transversa notat numerum CCCC, Varr. 1, 10.

D in Lverfum vulgi imperitia, Varr. 3, 9. Col. 8, 2.

Δάκρυον f. ὄρεος coaguli vicem subit, Varr. 2, 11.

Dactyli uvæ, Col. 3, 2. *Uvæ sunt prælongis acinis portellæ, unde & nomen a digitorum longitudine sortiuntur: sicut & dactylides distæ a digitorum gracilitate.* * Dactyli, palmulæ. Dactylorum ossa quomodo ponantur, Pall. 11, 12.

Dæmonas fugans suffimentum, Veg. 1, 20. 4, 12.

Dalmatæ equi, Veg. 4, 6.

Damascena pruna, Pall. 12, 7. *quæ*

Damasci pruna, Col. 10, 404.

Damnificum, Pall. 3, 9.

Damno. damnare ex emto vendito, *de actore*, Varr. 2, 2.

Damnum. damni dati lex, Cat. 149. ex tempestate, Cat. 3.

Daphnitis cassia, Veg. 4, 13.

Dapalis Juppiter, Cat. 132. *Sic dictus, quod amplis dapibus sacra illi fiebant cubanti in lectulo, cum Junone & Minerva, sedentibus in sellis, ut refert Arnobius lib. 5. Popma.*

Daps profanata comestaque ubi fuerit, Cat. 50. *vid.* Profanare. Jovi aslaria pecunia, Cat. 132. pro bubus quantum & quomodo fiat, Cat. 131 & 132.

Dapsilis proventus, Col. 4, 27. musto vitis, Col. 3, 2. in Dardania boves feri, Varr. 2, 1.

Dardaniæ artes, Col. 10, 358. *i. e. magicæ, a Dardano, insigni, ut tradunt, mago. Conf. Plinium 30, 2.*

Darfcus, Veg. 4, 28. *vox corrupta.*

Datio, Varr. 3, 9. *Eodem verbo utitur Cælius Aurelianus Acut. 2, 55: vini dationibus intemporalibus. Schætzg.*

Dauci semen, Veg. 3, 40, 68 & 69. *reflit.* Veg. 3, 24 *pro clabi. Pastinaca agrestis est, vel caucalis.*

De in argumeti significatione, ubi idem valet, quod quantum ad. Varr. 1, 59 & 60. 2, 2 & 9. * Partem notat in his:

R U S T I C U M.

De Aprili medio, Col. 2, 4. de clunibus pinnas habeant gallinæ, Varr. 3, 9. de ternis pedibus alii rami submittendi, Col. 5, 6. de capitibus ungularum calcant, Veg. 2, 54. *treten nur fornen mit der Spitzen auf.* de ramorum connexione inferuntur Punica, Pall. 4, 10. * *Pro ex.* de muria exeunt, Col. 12, 47. de pavonibus greges, Varr. 3, 6. facto de arundinum foliis, Col. 12, 47. * *Pro ablativo instrumenti &c.* De cauterio adusta, Veg. 3, 17. de pollice, 2, 40. de sagis involvantur, 3, 15. de experimentis probatæ medicinæ, 4, 7, & *al.* * Desub massa, Col. 12, 34. desub pedibus raptum mustum, Pall. 11, 21. *idem esse puto, quod desub massa, utrumque medium inter lixivum & inter tortivum, quorum illud sponte arte pressuram fuit, hoc post primam pressuram circumciso pede exprimitur. Massam dici commode, qui alias pes est, vel usus auctorum nostrorum in ficibus similibusque ostendit. Compositionem præposuionum desub non esse indignam ævo Columellæ, Florus ostendit 2, 3, 2: desub ipsis faucibus Italiæ. Taceo agrimensores veteres, quorum pluscula id genus suppeditat in Indice Gæsius. Vid. desoris.*

Dea. his Diis, *de Musis*, Varr. 3, 16.

Deacinata dolia, Cat. 26.

Dealbatis parietibus, Pall. 1, 24.

Decacuminare, Col. 4, 7. 5, 6.

Decalvare philothro inducto, Veg. 2, 48.

Decarnare syringotomio, Veg. 2, 27. *add.* 2, 42. 3, 6.

Decedere de nobilitate generis, *degenerare*, Pall. 3, 25.

Decembris opera, Col. 11, 2.

Decemmodiæ, Col. 12, 50. *decimodiæ scrib.* Col. 12, 18.

Decempedæ XVIII, Pall. 2, 12.

Decenni major alinus, Pall. 4, 14.

quod Decidit, *per semnologiam, stercus*, Col. 6, 5. decidet musti pars decima, *h. e. absumetur in coctura*, Col. 12, 20.

Decies & octies supputatæ, Pall. 2, 12.

Decimanis divisæ vites, Pall. 3, 9. *vid.* Decumanus, extremæ circa deoimanum tabulæ, Pall. 3, 18. *h. e. viæ majori vineam dividenti contiguæ.*

Decimodiæ, *vid.* Decemmodiæ.

Decipit custodiam pastoris pecus, Col. 8, 4.

Declarantur maturo fructu foliisque vites, Col. 3, 20.

Declinata a metendo messis, *de etymologia*, Varr. 1, 50.

Declinatio mundi, κλίμα, Col. 1, Præf. it. 1, 6. 3, 1.

declinationes cœli, Col. 4, 24.

L E X I C O N

Decollat, *desit*, Varr. 1, 2.

Decoloratur ex albo, fitque luteola, Col. 12, 47. decolorantur aheni infervescentes uvæ, Col. 12, 16. mala in fervidam demissa, Col. 12, 44. cum decolorari cœperit olea, nec tamen adhuc varia fuerit, Col. 12, 52.

Decoctum ad tertiam, Col. 12, 20.

Decoquunt usque in quartam partem, Col. 12, 12. usque quo ad tertiam partem decoxeris, Varr. 1, 2. decoquere ad tertias & ad quartas, Col. 12, 34. decoquenda in dimidiam partem aqua, Col. 12, 24. * non tibi decoquet ornithon, *h. e. damnosus erit*, Varr. 3, 2. *Huc perinet*, res ipsa decoxit, Col. 1, 8. 11, 1. * decoquitur pastinatio beneficio aloris aut solis, Pall. 1, 34. *ubi idem est, quod fermentare, ubi vid.*

Decoriata amygdala, Pall. 2, 15.

Decumanus & semita in vinea, Col. 4, 20. in decumano proximo ignis fiat, Col. 12, 43. decumanis distinguendæ vites, Col. 3, 20. *vid.* Decumanus. *Paullus Festi epitomator*: Decumanus appellatur limes, qui fit ab ortu solis ad occasum. Alter, ex transverso currens, appellatur cardo. *Vid. Sic. Flacc. de conditt. agror. p. 14. & Rigalt. in glossar. agrimenf. Salmæ. ad Solin. p. 475 sq. Schætzg. Verbo*, decumanus limes, *ut in colonia, sic in vinea est maximus. Ita etiam Turnebus 17, 13. Locus classicus est apud Plin. 17, 22. * decumana pira*, Col. 12, 10. *etiam hæc magna interpretor.*

Decumbat qui vomere vult, Cat. 156. decumbere in herba, Col. 10, 283.

Decumus pro decimo. decuma pars, Col. 5, 2.

Decuriæ operatum, Col. 1, 9.

Decurrit terra, Col. 3, 19. Pall. 2, 13. decurrunt grana spicis lapsa, Pall. 7, 2. poma, Pall. 12, 7. *vid.* Excurro. decurrens rivus, Col. 1, 2.

post Decurſionem sanguinis, Veg. 1, 27.

Decurſus III diebus, Pall. 12, 18. *sed suspecta lectio.*

Decussa pluit arbore nimbus, Col. 10, 364.

Decussatim incidere rapa, Col. 12, 54. pulmunculum fecare, Veg. 2, 61. urere cervicem, Veg. 3, 24.

Decussare in speciem Græcæ literæ X, Col. 3, 13. jugum in stellam, Col. 4, 17.

Dedita opera, Col. 12, 4.

Dedolare pedamenta, Col. 4, 26. ridicas, Col. 11, 2.

Deducit humorem noxium fulcus aquarius, Pall. 10,

R U S T I C U M:

3. deducunt bilem collyria, Col. 6, 30. * deducite carmine Musæ, Col. 10, 40. *Translatio a texentibus, aut lanam in fila ducentibus. Sic Aufonius: Mollia subtili texunt mihi carmina filo Pierides. Columella infra: — gracili connectere carmina filo. Plura vid. ap. Barthium 1, 2.* * Deducet omnia de capite, Cat. 157. deducere de salario, Cat. 144. * in pulverem cribro armata, Pall. 11, 14. * deducere sæpe scribitur pro diducere, ubi. vid.

Deductoria liquoris, Pall. 12, 7. *fossiones, quibus humores commode deduci ac derivari possunt. Schættg.*

Deductorius cuniculus, Veg. 1, 56.

Deerrasse visu, Col. 2, 2. sic Col. 1, 4.

Defæcare aerem, Veg. 1, 20. *de suffimentis.*

Defatigatum & effœtum solum, Col. 1, Præf.

Defectionem si patietur animal, Veg. 3, 40.

Defectus. defecta senio arbor, Col. 5, 6. defectissimus annis & viribus, Col. 1, Præf. *Sic Plin. 2, 8: Obscura sidera defectis mortalibus attributa. Schættg.*

Defendere frigus & solem, Cat. 48. solem a vertice, Pall. 10, 18. prata, Cat. 50. Varr. 1, 20. *quod alias vocant submittere. Plene defendere prata a pastione, Varr. 1, 37. defendenda a pecore prata, Col. 11, 2.*

Defero. deferre manipulos, Col. 10, 315. *h. e. in forum ferte vendendi causa. Vid. de hac notione Salmas. ad Tertull. pall. p. 454. deferre ex arbore in terram, Varr. 1, 40. idem quod differere & demittere. * deferri pro differri legitur Col. 11, 3.*

Defervefacito bene, Cat. 157. defervefacito in plumbeo, Cat. 122.

Defervescit fœnum, Col. 2, 19. fructus, Col. 9, 15. defervescunt æstus, Varr. 2, 2. deferbuit mustum, Col. 12, 21 & 38. cum deferbuerit mustum, Col. 12, 20. aquam ubi lupinus deferberit, Cat. 96.

Deficitur species pondere, Col. 2, 6. si deficitur memoria, Col. 7, 9. defici segetibus, Col. 3, 8. stercore, Col. 2, 15. lacte, Col. 7, 12. rebus omnibus, Col. 2, 16.

Defigere sarmenta, Col. Arb. 3.

Defingere panes, Cat. 74 & 121.

Definire urbis ambitum, Varr. 2, 1.

Detlexu frangitur palmes, Col. 4, 26.

Deslo. deslare summum amurcæ, Varr. 1, 64.

Deslorescere, Col. 2, 10. 4, 19.

Scripta, R. R. Vol. IV.

L E X I C O N

Defluunt ossa carne liquefacta, Veg. 4, 8. defluentes maturitate uvæ, Pall. 10, 17.

Deforis, *extrinsecus*, Veg. 1, 9 & 15. 2, 15.

Deformatus ad tabulæ speciem, Varr. 3, 5. *vid.* deformato.

Deformato. deformabis areas, Cat. 161. *Notanda infrequens verbi deformare notio, pro eo quod est delineare. Varro quoque ita usurpavit 3, 5. Vitruv. lib. 1, c. 1: Deinde graphidos scientiam habere (oportet) quo facilius exemplaribus pictis, quam velit operis speciem deformare valeat. Et lib. 5, c. 8: Horum autem ornatus sunt inter se dissimiles, disparique ratione, quod Tragicæ deformantur columnis, fastigiis & signis, reliquisque regalibus. Meursf.*

Defricata dolia, Col. 11, 2. *vid.* Defricatus.

Defricare radicem, Col. 12, 56. aqua frigida, Col. 6. 14. urina vulnera, Col. 6, 7. defricanda quotidie corpora pecudum ut honinum, Col. 6, 30.

Defricata redulceratur cutis, Col. 7, 5. defricato allio extenuatur scabies, Col. 6, 13.

Defrigescit coctura, Col. 12, 20. defrixit, Col. 12, 21.

Defringere collum, Cat. 88.

ne Defrudet segetem, Cat. 5. *An defruget, i. e. frugibus spoliat, quod etiam excantare fruges Plin. 18, 2, & Virg. Ecl. 8 satas alio traducere menses. Sylb. cui nescio an aliquis assensus sit. Multo melius Cl. Facciolatus probat segetem ne defrudet, h. e. ne quid de semine furetur. Defrudare vinum, Cat. 24. Ursino legendum videbatur defrutare: cui conjectura, quamvis recepta a Meursio & Popma, non ausing accedere. Neque enim hic de vinis defrutandis sermo est, nulla siquidem coctionis mentio. Crediderim potius defrudare vinum esse adulterare, καπηλεύειν, vel honestiore verbo & Catoniano concinnare, h. e. alienum ei saporem conciliare, & ita gustantes decipere & defraudare. Quidni defrudandi voce utatur Cato, cum sui seculi alter Cato Plinius 14, 20, post enumerata conditura genera, Tot, inquit, beneficiis placere cogitur: & miramur noxium esse. Ceterum nescio quis, Popmam & Meursium secutus, in Fabriano thesauro adscripsit, rectius defrutabis. Malo hoc ipse monere, quam usu mihi venire, quod de Didymo Grammatico narratur, cum historiae cuidam ut vanæ repugnaret, ex ipsius libro eam prolatam esse. Quamquam in minutis hoc genus observatiunculis non nobis modo, sed doctoribus etiam accidere facile potest, ut nobis ipsi contra-*

R U S T I C U M.

dicamus. Defrutare vero sine ulla dubitatione est Col. 2, 22.
h. e. decoquere vinum, ut defrutum fiat.

Defrutarium, *int. vas*, Col. 12, 20. & defrutaria va-
 sa, Col. 12, 19. defrutaria cella, Col. 1, 6.

Defrutum, *vini dulcis & costii genus, a defervendo dictum,*
ut ex Pall. 11, 18 repetit Cresc. 4, 24 extr. A Columella
12, 20 & 21 ita describitur, ut a Plinio sapa, de qua s. l.
nimirum ubi ad tertias mustum decoquitur, duabus adeo par-
tibus pereuntibus. Contra Palladius & Crescentius l. c. generatim
definiunt: defrutum, ubi mustum ad spissitudinem fortitet
despumat, eodemque loco carenum, de quo s. l. ad hoc genus
vinorum referunt. De etymologia & reliquis, quæ disputari hac
de re possunt, multa Linden. Sel. Med. 10, 36 sq.

non Defugio, quin dicam, Varr. 2, 4.

Defundito aquam, Cat. 156. defundat in labra, Col.
 12, 50. defundere in nares, Veg. 3, 2 & 15. per os, Veg.
 3, 33, 57 & 67. per nares dextram, Veg. 3, 51. in fauces,
 Veg. 2, 12. *conf.* Diffundo.

Defusa per stramenta cera, Col. 9, 16.

Degenerat furculus, Col. 3, 9. degenerant frumenta,
 Col. 2, 9. semina etiam lectissima, Col. 3, 10. * degenerat
 animos Venus teneris canum concessa, Col. 7, 12. *h.*
e. degeneres reddit.

Degere sarmenta de vineis, Cat. 37. *h. e. detrahere. Victor.*

Degero *reposuimus ex MS.* Veg. 1, 13 & 17. *vid.* Digerō.

Degravari pondere, mole, Col. 1, 5. 6, 2.

Dehorito amurcam, *pro dehaurito*, Cat. 66.

Dejecta & mota cervix, Col. 6, 14.

Dejicere vites de arbore, Cat. 32. oleam, Cat. 3. alvum
 superiorem, Cat. 156. *h. e. vomere. animal curandi causa,*
Veg. 2, 24. vid. Deponere, Elidere. dejicere per nares, *in-*
fundere, Veg. 2, 3. 3, 67 & 68. coles vitis, *h. e. refe-*
care, Col. Arb. 9. facile dejiciuntur casei caprini (*per al-*
vum inferiorem) Varr. 2, 11.

Deinceps constitutæ arbores, Varr. 1, 14. septimus deinceps
 Prætorius in gente nostra, Varr. 2, 4. deinceps mo-
 vetur totum solum, Col. 2, 4. * ut deinceps præcipiemus,
h. e. statim, Col. 2, 11.

Deintus, *a parte interiori*, Veg. 3, 4.

Dejungere boves, Veg. 3, 4.

Delacrimare, Col. 4, 9.

Delapidare agrum, Cat. 46.

L E X I C O N

- Delapsum aquæ non habet locus, Varr. 1, 6.
 Delectare oves, Cat. 30. *i. e. deinere & quasi deligare, ut fecunditatem agro concilient. Conf. Plin. 17, 6.*
 Delectus militum, Varr. 3, 2. Quotannis habendus in gregibus, Varr. 2, 5.
 Delegare curam villicæ, Col. 11, 2. pecuniam, Cat. 149. *vid. Relegere.*
 Deletis radicibus, Col. 11, 3.
 Delevato plagam ferro, Col. Arb. 6. *ita levato*, Col. Arb. 8 & 26.
 Deliaci, & Deliacæ gallinæ, Varr. 3, 9. Col. 8, 2. *cf. Plin. 10, 71.*
 Delibatus, Col. 12, 1. *h. e. noxa qualicunque affectus, ut contra illibatum robur &c.*
 Delibo. ne delibent agni cursitantes aliquid membrorum, Varr. 2, 2. *Crescentius addit glossam, i. e. destruant. ne bos extremo jugo truncum delibet, Col. 2, 2.*
 Delibratus cortex, Col. 12, 56. ramus, Pall. 3, 17. delibrata stirps, Col. 5, 11.
 Delibro. delibrare arborem, Col. 5, 11. radicem, Col. 5, 6. delibrandus cortex fissus, Col. 4, 24.
 Delibuto tergore medicamina perbiberit, Col. 7, 4.
 Deliciares tegulæ, *vid. Conliciares.*
 Deliciarum oblectamenta, Col. 8, 8.
 Deliculæ oves, Cat. 2. armenta delicula, *ibid. Turnebus 28, 47 delicula intelligit, quæ vel ætate vel morbo delinquant & deficiunt. Non dubito esse diminut. ex*
 Delicus. delici porci, Varr. 2, 4. *a lacte recens depulsi.*
 Deligere uvam, Cat. 112. oleam, Cat. 144. *ut nostri ablesen. fructum, Col. 5, 10. Arb. 21.*
 Deliquefcunt cum musto poma, Col. 12, 41.
 Deliquo vinum in alia vasa, Col. 12, 39.
 Delius Pæan, Col. 10, 224.
 Delphica laurus, Cat. 8. Col. 10, 217. *cf. Plin. 15, 39.*
 Delphinus exoritur, Col. 11, 2. Delphini exortu, Varr. 2, 5. occasus, Col. 11, 2.
 Delutare habitationem, Cat. 128.
 Dematricati nisi fuerint admissarii, Veg. 4, 7. *h. e. sanguis emissus a matrice; ubi vid.*
 Demereri aliquem amœnitate, Col. 1, 4.
 Demergere, depangere, deponere furculum, *synonyma, Cat. 3, 18. demergere furculos, Pall. 3, 17. ungulas, Col. 2, 18.*

R U S T I C U M.

- Demersus terræ ramus, Pall. 3, 17.
 Demessi favi, Col. 9, 15. 11, 2.
 Demetitis flores, Col. 10, 304.
 Demissus sanguis in pedes, Col. 6, 12.
 Demittere talem, Cat. 45. sanguinem, Col. 6, 30. per cornu, Col. 7, 10. *add.* 6, 9.
 Demosthenes orator, Col. 1, Præf.
 Demseris odorem, Cat. 110.
 Demutilare cacumina, Col. Arb. 11.
 Denarij argentei pondus, Col. 7, 8. pondus unius denarii, Veg. 2, 6. *Est drachma Græca.*
 Denicalibus feriis, Col. 2, 22. *Festi Pompeji verba hæc sunt: Denicales feriæ colebantur, cum hominis mortui causa familia purgabatur. Græci enim νεκρὸν mortuum dicunt. Tu dispice, an ex hisce doctissimi grammatici verbis scribendum sit denicalibus feriis, tanquam ἀπὸ τοῦ νεκροῦ formato vocabulo. possumus & denicales legere, ut a numero denario dictio ducta sit, sicut novendiales dixere a numero LX dierum. Beroald.*
 Denigrat terram amurca, Varr. 1, 55.
 Denotet quales sint nati, Col. 7, 9.
 Dens aratri, Col. 2, 4. dentes ætatis indices in equis, Varr. 2, 7. Col. 6, 29. Pall. 4, 13. Veg. 4, 5. dentium in animalibus numerus & genera, Veg. 4, 1. dentes brocchi, canini, columellares, Varr. 2, 7.
 Denticulatæ falces, Col. 2, 21.
 Denticuli recurvi, Pall. 7, 2. aperire nituntur gingivas tumentes, Pall. 1, 28.
 Dentitio prima pullorum, Veg. 2, 25.
 Dentix. denticæ pisces, Col. 8, 16.
 Deorsum versus ibit (*de alvo purganda*) Cat. 156. curvantur palmæ, Col. 4, 20. spectantes ollæ, Col. 12, 43. deorsum versus pressi lumbi, Varr. 2, 7. deorsum facias, *h. e. vertas*, Pall. 3, 25. verso acumine, Pall. 12, 7.
 Depangere malleolum, Col. 3, 16. 11, 3. cacumina ficorum, pirorum, Col. 3, 21.
 Depaverint herbæ rosidas, Col. 7, 5.
 Depellere agnos, *a matre removere*, Varr. 2, 2. depellenda soboles, Col. 7, 6. *vid.* Depulsus.
 Dependitur plus in operis avocandis &c. Col. 11, 1. merces, Col. 5, 1.
 Depereunt in usu, Col. 12, 50. deperit repente sanum animal, Veg. 1, Præf. *it.* 4, Præf.

L E X I C O N

Depexa coma, Col. 10, 188.

fi Deplanaverit oculus, *h. e. planitiem & levitatem amiserit*, Veg. 2, 19. *Sed legendum deplanaveris, ut 2, 22, & deplanes, ibid. h. e. planum abrasa scabritie facias.*

Deplantare, Varr. 1, 40 & 43. *significat ab ipsa stirpe vel majore ramo revellere, ut furculus ita avulsus latiore basin habeat: cui opponitur defringere. Sed Plinio 17, 33 idem est, quod ferere, deponere.*

Deplere oleum, Cat. 64 & 66. *vid. Capulator, Capulare. & defundere in labra, Col. 12, 50. * animal, h. e. venam ei secare, Veg. 1, 13, 22 & 24.*

Depli, Veg. 3, 28, *in bdellii mut.*

Deplorant vites, Pall. 3, 30. *vid. Lacrimare.*

Depluit Juppiter imbri in sinus matris, Col. 10, 206. *Al. defluit. Vid. quæ de verborum istorum cognatione & promiscuo usu disputamus ad Fabri thesaurum.*

Deponit florem frumentum, Pall. 6, 1. * deponere cuneum, *demittere, inferere*, Pall. 3, 17. * deponere malleolos, *plantare in terra*, Col. 3, 3. furculum, Pall. 3, 17. stirpem vitis, Col. 1, 1. ulpicum, Col. 11, 3.

Deportatio, Cat. 144.

Depressius pastinetur solum, Col. 11, 3.

Deprimere plantas, Col. 11, 3. *deprimente locum palo, in quo ponatur talea*, Pall. 3, 18. *deprimuntur semina in regeſto*, Col. 4, 1.

Depſere manibus, Cat. 76. coria, Cat. 135. *ubi depſueris*, Cat. 76.

Depſicius panis uti fiat, Cat. 74.

Depſta coria, Cat. 135. depſto luto oblinere, Cat. 40 & 41.

Depulſi a matribus agni, Varr. 2, 2. a mamma porci, Varr. 2, 4. *vid. Depello.*

Depurgatos caules, Col. 12, 9.

Depurgo. depurgato, Cat. 50 & 112. *depurgare fordes*, Col. 9, 14.

Deputatum, *decisum*, Col. 3, 10.

Deputo vineam, Cat. 49 & 50. Col. 4, 23. arbores, Col. 11, 2. *deputandi falce palmites*, Col. 5, 6. * deputare ſteriles vaccas aratro, Pall. 4, 11. *h. e. deſtinare. Sic Pall. 10, 10. 12, 11.*

Derides? *vox fidem negantis, vous vous moqués*, Varr. 3, 2.

Deridiculum eſt, Varr. 1, 18.

R U S T I C U M.

Derivanda fulcis patus, Col. 2, 17.
Derogabit ætati arboris, Pall. 3, 25. derogare fructibus suis, Pall. 1, 6.

Descendere gradatim, *de his, quæ magis perficiuntur*, Varr. 2, 1. *Quamquam vitia accusat deliciasque.*

Desciscunt malignitate naturali semina, Col. 3, 10. *add.* 3, 2.

Describunt cælum astrologi, Varr. 2, 1.

Descriptio hortulorum, Col. 4, 18. * *In descriptionibus animalium casus mutatur, e. g. Varr. 2, 5, 7 & 8. numerus, Varr. 3, 9.*

Descriptus. descriptæ vites, *ordinate*, Col. 3, 21.

Defecare fegetes & prata, Col. 11, 1. viciam, Col. 2, 18. prati jugerum, Col. 11, 2. a vite, Col. 12, 43.

Defecta herba, Col. 2, 18.

Defectio stramenti, Col. 6, 3.

Deferere possidendo, Col. 1, 3. *plus possidere quam colere possis, quæ ratione alii excluduntur.* * *desero, planto, vid. Desitus.*

Deses intra tecta, Col. 12, 1.

Desideria naturalia, *fames*, Col. 10, Præf. desideriiis naturalibus (*coitus*) angit, Col. 6, 27.

Desidero. desideratur fecunditas ab Amineis, Col. 3, 9. * *minime desideratur vapor ignis, & e. noxius est*, Col. 12, 50. *Eodem modo optimi scriptores utuntur formula*, non opus est. *Cic. pro Cluent. 50 extr. Ut si quid aliquando, quod non opus esset, a se esset dictum, posset se negare dixisse.*

Ita Liv. 27, 48 pr. Non opus esse castra dilatari. Simile est Ter. Phor. 5, 3, 15: Hei pæne plus, quam fat erat (dixi) &c. Add. quod de ἀχρηστίας, inutilis, observat Clarkius ad Il. 2, 269. * ut examina desideremus, Col. 9, 8. posinum videtur pro confideremus. Ita sequitur, ut morbo laborantibus remedia desiderentur, Col. 9, 13. h. e. circumspiciantur.

post Desidiam longam ager lætas fegetes affert, Col. 2, 18. *Sed aliter deses terra Val. Flac. 3, 660.*

Desidioflores, Varr. 2, Præf.

Desido. in imo quod defederit, Cat. 112. desidit ovum plenum, Varr. 3, 9.

Definit oriri piscis, Col. 11, 2.

Defistente autumno, Varr. 2, 3.

Defitis seminibus, a desero, Varr. 1, 23.

Desolare agros profugiendo, Col. 1, 3.

L E X I C O N

Despernat opes Alexis, Col. 10, 298.

Despiciatur area, Col. 1, 6.

Despondent animum volucres & moriuntur, Varr.⁴ 3, 5.
Conf. Varr. 3, 16. despondere simpliciter, omisso animum,
 Col. 8, 10. despondere sapientiam, h. e. spem amittere it-
 lius consequenda, Col. 13, 1.

Despumare, est spumam auferre. Sed illud apud nostros fere
 scribitur dispumare, ubi vid. * despumare est mittere sangui-
 nem de palato equorum. Apparet hoc ex Veg. 2, 34. Hinc in-
 telligimus, quid sit despumantur equi tertio gradu a denti-
 bus, Veg. 1, 22. add. 2, 6 & 28. Ita Laur. Rufus in Hip-
 piatria, cap. 129, sub titulo de spumaturis ungularum agis
 de sanguine inde emittendo.

Despuo, in superstitione, Varr. 1, 2.

Destillationi omnis humor præstat augmentum, Veg. 2,
 44. destillationem patitur cervix equi, Veg. 2, 43.

Destinanti pullo præbet ubera equa, Col. 6, 37. h. e. ap-
 petenti. MS. Gæsi. desideranti, quam glossam puto.

Destinati in ordinem fulci, Pall. 12, 7. directi.

Destituta humus, Col. 2, 1.

Destingere, vid. Distr.

Destruunt quæ contulerunt beneficia, Col. 4, 3.

Desub cirro, Veg. 2, 54. cirris, Veg. 4, 4. gamba,
 Veg. 3, 22. 4, 4. locis, Veg. 2, 53. massa, Col. 12, 34.
 oculo, Veg. 2, 19. pedibus, Pall. 11, 21. vid. De.

Desucto flore, Pall. 1, 37. de apibus.

Desuesiunt minutatim catuli, Varr. 2, 9. h. e. separantur
 a matre. Nostri entwöhnen.

Desugunt pavimenta, quæ funduntur, Pall. 1, 9.

Desultor, Varr. 2, 7. Genus equitum, qui in ludis de uno equo
 in alium desiliebant. Copiose de illis Torrentius & Marc. Do-
 natus ad Suet. Caf. c. 39. Scaliger ad Manih. l. 5. p. 253.
 Dempster ad Rosi. 5, 24. Scheffer. de re vehic. 2, 11. Schættg.

Desuo. desuere imbricibus cupam, Cat. 21.

Desuper calcato, Col. 12, 16. spissius terra calcatur,
 Pall. 2, 15. tectus gypso, ibid.

Detectæ a superiori parte haræ, Pall. 3, 26.

Detergeo. fastidium, Col. 8, 10. lanuginem pomis Cydo-
 niis, Col. 12, 45. palmites, Col. 4, 27. 5, 5. f. parietibus,
 h. e. adfricare, Col. 7, 5. deterget se lingua bos, Col.
 6, 6. detergeri spongia, Col. 6, 9. 12, 48.

Deterius fit, Varr. 2, 4. pro damnosum est.

R U S T I C U ' M .

Detero. deteras herbam verbenam, Veg. 3, 1. *add.* 3, 2, 67 & 70. detéruntur frumenta, Col. 1, 6.

Detinent fabæ operas duas, Col. 2, 13.

Detondere, Cat. 96. Col. 4, 23. Varr. 2, 4.

Detrahère poma arbori, Col. 12, 44. matri (viti) flagellum, Col. 3, 17. viti furculos, Col. 4, 29. uvam, Col. 12, 43.

Detrita frumenta, Col. 2, 21. scilla, Col. 6, 27. detritum milium, Col. 6, 12. *semen τοῦ ὑοσνύμου*, Col. 6, 38.

Detruncari superiora, Col. 5, 6.

Deturbare pampinos, Col. 4, 27.

Deucalionæ cautes, Col. 10, 67.

Devehere mulctram, Col. 7, 8. *h. e. ipsum lac in mulctra vel sino in forum deferre.*

Devexum leni clivo solum, Col. 1, 6.

Deunx jugeri, Col. 5, 1.

Devorat sumtu fructum vinea, Varr. 1, 8.

Deus Mæonius, *Homerus*, Col. 1, Præf. Deo majore, Col. 10, 217. *i. e. majore Apollinis ad pœsin auxilio. Schattg.*

Dii rustici, Varr. 1, 1. facientes adjuvant, *ibid.*

Deussit urina genitalia, Col. 6, 30.

Deusti cimicis nidor, Col. 6, 18.

Dextans jugeri, Col. 5, 1.

Di & de *frequentissime confundi in plerisque compositis, etiam apud nostros auctores observamus, v. g. diffundere, digerere.*

* di & z' in Glycyrrhiza, *pro quo est Glycyrrhidia.*

Diabetes, *διαβήτης, siphon*, Col. 3, 10.

Diæresin dabis, *rescabis* ulcus, Veg. 2, 43.

Diagridium, Veg. 3, 33. *est succus Scammonia in cotoneo malo decoctus.*

Diametros aræ, Col. 5, 2.

Diamoron ut fiat, Pall. 10, 16.

Dianaria radix, quam Artemisiam dicimus, Veg. 2, 6, 3, 33.

Diapente medicina, Veg. 1, 16. diapenten specierum numero nuncupant, *quas nominat* Veg. 1, 64. diapenten potionem, Veg. 1, 11, 12, 14, 15. diapenton, Veg. 1, 10 & 12, 4, 8. *utrumque forte debetur ruditati librariorum.*

per Diastema ut composito corpore sint, Veg. 1, 22. *per intervallum cibi. Sic etiam placebat Platnero.*

Dice, *pro dic*, Varr. 1, 9.

Dictator ab aratro, Col. 1, Præf.

L E X I C O N

Dicto. modus, quem dictabit humi lætitia, Col. 4, 24.
forma, quam dictavit consuetudo, Pall. 1, 20.

Dicto audiens sit domino suo, Cat. 142.

Diducere cuneo, Col. 5, 11. lanam, Col. 7, 4. litem,
Col. 3, 13. *Ita enim reposui ex Gaf. pro vulg. deducere.*
diducuntur lacinia, Col. 7, 6.

Diem meridiæ dividere, Varr. 3, 2. in diem vivere (*ab-
jecta futuri cura*) Col. 3, 3. die diutius non habere opera-
rium, Cat. 5. diebus nonis modo res urbanæ usurpatæ,
Varr. 2, Præf. dies brumales horarum IX, Col. 11, 2. ci-
viles, Varr. 1, 28. interpositis diebus, aut singulis men-
sibus, Veg. 2, 58. *. Die vendere, Cat. 150. *tempori.* dies
argento ex K. Nov. mensium X, Cat. 146. *Hic in omnibus
emtionibus, cum solutio non sit numerato, est dies X mensium.
id ex eo opinor, quod primum fuit dies annua, cum essent in
anno X menses: post ubi annus auxit, nihilominus in his con-
tractibus ea dies remansit, sed nominatim expressi X menses.
Similiter tempus luctus Romulus anno definivit; & postea iidem
X mensium fuit, ut annotavi ad Varronis Satyram Geronio-
didasc. Popp. in diebus pecuniarum, Col. 1, 7. diem præ-
gnationis idem bis habere non potest, Varr. 1, 44. * dies
pro sole. Schætzg. Col. 7, 3: dum dies arvis gelicidia detrahat.
in Dieta, Veg. 2, 9. forte in die.*

Differre plantam, *differere*, Varr. 1, 43. Col. 11, 3. di-
stulerunt oculos suos plantæ per longa internodia, Pall. 4, 10.

Difficile nascitur, Pall. 2, 7.

Difficiliter, Col. 5, 3 & 7.

Diffindere meridiem somno, Varr. 1, 2.

Difformitas, *pro deformitas*, Veg. 3, 17.

Diffundere (*vinum in dolia aut serias, in quibus obturatis
& picatis servetur*) Col. 12, 28. *add.* 3, 2. * radices, Varr.
1, 37. * si diffuderit se cupa, Pall. 1, 18. *h. e. vitium fece-
rit, & vinum effuderit: modo non legendum sit diffiderit.* * dif-
fundere per narem medicamentum, Veg. 1, 45. in fauces,
Veg. 2, 6. *ita* 3, 15 *pro defundere: quod etiam alicubi
est in MS.*

Diffusus per multa volumina scriptor, Col. 1, 1. diffusa
materia, Col. 11, 1.

Digerere semen, Cat. 161. mel liquefactum in formas,
Pall. 7, 7. sterous in prata, Col. 11, 2. ut per ventrem di-
geratur humor infestus, Veg. 1, 14. digere morbum,
Veg. 1, 14. *add.* 1, 24. *In his divisionis & distributionis*

R U S T I C U M.

quædam notio inest. * tepefactam (portionem glutinosam) digeræ, ut inspissetur, Veg. 3, 66. *h. e. caloris ope particulas fluidas dissipet.* * pro degerere scriptum a Vegerio an librarius? 1, 13 & 17. 2, 6 & 9. 3, 1, 2, 3, 4, 23 & 66. In quibusdam locis etiam MSS. degerere.

Digestionis auxilia concitat vinum scillites, Pall. 8, 6. per digestionem decoctus cibus, Veg. 1, 40. cum Digitalibus legitur olea, Varr. 1, 55. *Vett. libr. digitabulis.*

Digitelli flos, Col. 12, 7. *Non habent herbarii. Cogitabam de Digitali, itemque de Digno veneris: sed neuter in condituris est.*

Digitii primores, Cat. 21. *Turnebus 25, 20 interpretatur tenuiores & graciliores.* * digitii imparæ gallinarum landantur Varr. 3, 9. digitis quimis gallinæ, Col. 8, 2.

Dignitas amplitudinis & coloris in bobus, Varr. 2, 5. cum dignitate sunt asini, Varr. 2, 6. canes, Varr. 1, 21.

Dignor. non dignantur architecti comprehendere modum ædificiorum &c. Col. 5, 1.

Dignoscere suos & alienos non potest, Col. 8, 5. dignoscitur saporè, Col. 2, 2.

Dijuncti a matribus equuli, Varr. 2, 7. dijuncta ab agri utilitate, Varr. 1, 23.

Dijungere, disjungere, Varr. 1, 2 & 3. asinum ab opere, Varr. 2, 6. dijunguntur agni a mamma, Varr. 2, 1. catuli, Varr. 2, 9.

Dilabitur vestis situ, Col. 12, 3.

Dilapidans grandine labores hominum, Col. 10, 330.

Dilatio noxia in re rustica, Cat. 5. Col. 1, 8. 11, 1.

Dilecta vitis novella, *h. e. diligenter culta, opponitur neglectæ,* Pall. 1, 6.

Diligentiæ inimicissima somnus & vinum, Col. 11, 1.

Diligunt crescere, *amant, solent,* Pall. 3, 25.

Diluere, Cat. 69. membra pecorum tonsa, Pall. 6, 8. muria olivas, Pall. 12, 22.

Dimicare aciem, Col. 9, 9.

Dimidio maturius, Col. 11, 1. dimidium acetabuli polenta grandis, Cat. 108.

Dimissus in nuce cortex, Pall. 2, 15. sanguis in pedes, Col. 6, 12. *vid. Demissus.*

Dimitto. dimittunt ex se oleum baccæ, Pall. 2, 19. dimittitur sanguis, *vena scissa,* Varr. 2, 1. * dimittere pam-

L E X I C O N

pinarium, *h. e. submittere*, Col. 5, 6. Sic Pall. 3, 12 & 13. 4, 7. 6, 2. 11, 8. * *Generatim relinquere notat*. Dimittunt ternos pedes inter singulas vites, Pall. 3, 9. dimittas spiramenta, Pall. 12, 22. dimittitur pars favorum quinta, Pall. 7, 7. tenui caule dimisso, Pall. 9, 5. ut aliquid dimittatur hære, Pall. 6, 7.

Dindyma castrâ Cybelles, Col. 10, 220. *vid. Cybel.*
sub Dio. *vid. Diu.*

Dionæis redimitur floribus, Col. 10, 286. *Dione mater Veneris. Venus Dea hortorum est. Popm.*

Διδέπιας fenes in comœdiis vocantur, Varr. 2, 11. Loquitur de comœdiis, quas novas appellabant: priscarum tamen etiam poeta ostendunt, hoc vestitu pastores usos fuisse, ut Aristophanes in *vesélais*. inducit enim Strepsiadem cum filio ita loquentem, "Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγὰς ἐκ τοῦ φελλέως, "Ὡς πᾶρ ὁ πατήρ σου, διφδέραν ἐνημμένους. Nam διφδέρας etiam veteres appellasse membranas, in quibus (ut nos quoque facimus) scriberent, ostendit Cicero in epistola ad Atticum, cum de parte suorum librorum, quos de Academicis quæstionibus conficeret, ut ad Varronem mitteret, loqueretur. inquit enim, Quatuor διφδέρας sunt in tua potestate. Idem etiam significabatur proverbio illo, quod dicebatur in eos, qui nimis vetusta referrent, ἀρχαιότερα τῆς διφδέρας λέγειν. Adagium apud Suidam explicatum. *Victor. Similia his disputat vir doctissimus Varr. Lect. 26, 23.*

Dipondarius orbiculus, Col. 4, 30.

Dipondii semissis, Col. 11, 2. duo cum dimidio. dipondio semisse, *ibid.*

Diradiare vitem, Col. 5, 6. *Vet. editio disrarare. Sylb. Nescio quam veterem editionem indicet Sylburgius. Nostræ quidem non habent.*

Directi dentes, Varr. 2, 9. *opp. broccis.*

Diribere, Varr. 3, 5. *vid. Dirimere.*

Dirigere ad metam, Varr. 1, 4 & 18. contemplationem suam, Col. 3, 12. diriguntur ordines, Col. 3, 15. ne alter ramus sub alterius linea dirigatur, Pall. 3, 13. * in dirigendis potionibus, Veg. 1, 19. *vulg. pro degerendis. vid. Digero.*

dum Dirimentur suffragia Varr. 3, 2. *Ita legendum, quamvis in VV. CC. sit, diribentur. & infra cap. 5 legendum idem dirimerent. nam ibi V. C. habet diriperent. Lucan. 5: Et non admiffæ dirimit suffragia plebis. Cic. ad Q. Fr. 3, 4: Cato diremtis tabellis. Urs. Puto, me representandis Varronis ver-*

R U S T I C U M.

bis quam proxime ad veritatem accessisse. Ex dirimentur ortum est illud diribentur, bonum sane verbum, sed cui locus esse videtur proprie, cum euntibus ad suffragia ferenda tabellæ ministrantur: dirimuntur autem, vel diripiuntur forte, ac diribuntur, cum confusa in unam suellam vel loculum discernuntur, ut appareat, quis candidatus suffragia plura tulerit. De hac diremptione sermonem esse, indicant verba, cum suffragium tulissemus. De dirimendis suffragiis hic sermonem esse etiam volunt Manutius ad Cic. ad Q. Fr. 3, 4. itemque Siginus emend. 1, 14, & qui has epistolæ Hagæ Comitum 1725 ad Grævianam rationem edidit.

Discessere a qualitate sua, Col. 3, 2.

Discindito salicem Græcam, Cat. 40.

Disciplina ruris, Col. 1, Præf. ii. 1, 1. villaticæ passionis, Varr. 3, 2. fici, Pall. 7, 5. servetur, Pall. 6, 6. si loci patitur disciplina, Pall. 12, 4. disciplinam alienam caveto contemnas, Cat. 1. disciplina simili, Pall. 12, 17. * disciplina mores facit, non natura tantum, Col. 7, 12. disciplinis liberos excolere, Col. 4, 3. in disciplinis peccando discitur, Col. 1, 1. disciplinis illustribus eruditus, Col.

5, 5.

Discipuli persona consideranda, Pall. 1, 1.

Disco. didicit ferre totius orbis fruges Italia, Col. 3, 8. discendum quod ignoras, Col. 1, 8. 11, 1.

Discocto farre, Pall. 1, 29. discocta in furno ficus, Pall. 4, 10. *sed al. cocta.*

Discolor lanæ lingua, Col. 7, 3. discolors ceræ, Varr. 3, 17.

Discordante natura, Pall. 9, 5.

Discrepant cum priscis, Col. 1, 1. nominibus vitium etiam vicinæ nationes, Col. 3, 2.

sine Discretione, Pall. 8, 4.

Discrimen, quo divisa est bovis ungula, Col. 6, 15. 7, 5. puro discrimine pectita tellus, Col. 10, 94. *quæ rasri dentibus, quasi pectine, polita est ac discriminata. Vocatur autem discrimen ornatus ille, quando acu discriminati coma in duas partes per medium caput erat divisa. Purum autem discrimen vocatur, ut purum caput, sic simpliciter discriminatum ab alio mulierum ornatu, quando scilicet capilli torti erant & calamistrati. Excerptimus hæc e Salmasio ad Solin. c. 37, p. 534, qui pluræ ibidem habet, quæ conferri merentur. Vid. eundem de Cæsarie & Coma p. 269 sq. Schætzg.*

L E X I C O N

- Discriminatum, Varr. 1, 7.
 Discutitur mentis error, Col. 6, 35.
 si Dishiascent arbores, Cat. 12.
 Disiectos palos reponere, Col. 11, 2.
 Disjuncti opere boves, Col. 6, 15. *vid.* Dijun.
 Disjungitur ab opere bos, Col. 2, 3. 6, 14. Veg. 3, 4.
 Dispalatæ *forte leg. pro* displicatæ, Varr. 3, 16.
 Dispariles qualitate vites, Col. 3, 2. disparile pabulum,
 Varr. 2, 11. dispariliter habent momentum, Varr. 1, 6.
 Dispendiosa cunctatio, Col. 2, 21.
 Disperreo. desperire solent fructus, Varr. 1, 11.
 Dispergunt se capræ, Varr. 2, 3. dispergere lactucam,
h. e. differere, disponere, Col. 11, 3. traducibus vitem, Col.
 5, 6.
 Dispersim scripserunt, Varr. 1, 1, 3, 2.
 Displicatæ apes, Varr. 3, 16. *forte* dispalatæ.
 ne Displodantur bobus ingredientibus pedes, Varr. 2, 5.
sed cani ingredientem, Varr. 2, 9.
 Disponere oculos arundinum, Cat. 47. brassicam, Col.
 11, 3. mentastrum inverfis cacuminibus, Col. 11, 3. * in
 qua scrobe disponemus inferere, *h. e. volumus*, Pall. 5, 2.
 de quo semen legere disponis, Pall. 11, 11.
 Dispositio & ordo res pulcherrima, Col. 12, 2.
 Dispositus furculo, segetibus, prato, fundus, Col. 2, 15.
 * mente, Col. 1, 1.
 Dispumare *pro* despumare *aliquoties etiam MSS. e. g.* Col.
 12, 38. Pall. 3, 25. 8, 7.
 Disfrarari & intercidi, Col. 4, 32. *vid.* Diradiare.
 Differere de materia, Col. 2, 1.
 Dissilit pix frigore, Pall. 10, 11.
 Dissimulatio, *negligentia*, Veg. 4, Præf. *Ita etiam de re mil.*
 1, 18 de salitione equorum, *h. e. arte insiliendi in equos*,
 quem usum usque ad hanc ætatem, licet jam cum dissimulatio-
 ne pervenisse manifestum est.
 Dissimulare damnosam curationem, *h. e. intermittere*, Veg.
 1, Præf.
 Dissipare stercoris cumulos, Col. 2, 16. Pall. 10, 1. ut
 dissipetur late aqua, Varr. 3, 14. ne dissipetur fascia cor-
 ticis, Pall. 3, 17.
 Distabescit cum musto sal, Cat. 24. distabescat suspirium
 in aqua, Veg. 1, 11.

R U S T I C U M.

- Distantia non est in ponendis piris, *h. e. differentia*, Pall. 3, 25. *add.* 4, 10. 11, 14.
 Distendat rosa junci stamina, *h. e. impleat, rumpat corbem*, Col. 10, 306. distendunt curam villicæ, Col. 12, 44. *add.* 8, 2. distenditur sedulitas villici, Col. 1, 6. distentum temonibus corpus, Col. 6, 19.
 Distinere caseum in mortariolo, Cat. 75.
 Distichum hordeum, Col. 2, 9. *ut* Hexastichon.
 Districta bacca, Col. 12, 50. uva districta *legitur etiam pro* constricta, Pall. 11, 22.
 Distringere oleam, Col. 11, 2. baccam myrti, Col. 12, 38. muscum, Col. 4, 24. Destringere & *hic & ubique legi vult Cuperus Obs.* 4, 5. *ubicunque nempe non significat in diversas partes trahere. Et sane Columella Codex Lipsiensis saepe destringere habet, ubi de olea sermo est.*
 Disturbata restituere, Col. 11, 2.
 Ditem Jovi præposuit Proserpina, Col. 10, 273.
 Divaricatæ taleæ, Cat. 45.
 ne Divaricent boum ungulæ, Varr. 2, 5.
 Divexrere humorem, Col. 7, 4.
 Diversoriæ tabernæ, Varr. 1, 2.
 Diverti ad aliquem, *de eo, qui ex via in ipsa urbe paulum defessit*, Varr. 2, 11.
 Dividere diem meridiæ, Varr. 3, 2.
 Dividuum in domo nihil, Col. 12, Præf.
 Divina si faverint, Pall. 1, 1.
 Divini non consulendi, Cat. 5. Col. 11, 1.
 Divisuræ laterum, Pall. 11, 12.
 Divitiæ pecudes, Col. 6, Præf.
 Divortium veris & hiemis, Col. 4, 27.
 sub Divo, *an sub dio?* esse, Col. 6, 13. *it.* 12, Præf. sub divo *certe* Veg. 3, 4. & MS. *Lugd.* Pall. 4, 10.
 Diureticæ potiones, Veg. 3, 72. diuretica vina, Pall. 11, 14.
 Diutino sole vanescunt, Pall. 1, 10.
 ad Diurnitatem stirpis confert, Col. 3, 2.
 Do. dare *an vendere est* Cat. 138? dato bibere, Cat. 89 & 103. dare materias, Col. Arb. 6.
 Docenti & discenti opus est exemplo, Col. 11, 1.
 Dociles ad agriculturam, Varr. 1, 17.
 Docta & erudita palata, Col. 8, 16.
 Documenta, *indicia*, Col. 6, 29.

L E X I C O N

- Dodrans jugeri, Col. 5, 1.
 Dodrantalis altitudo, Col. 11, 3. stirps, Col. 5, 6.
 Dolabella expurgare si quid emortuum est, Col. 4, 24.
 * terram dimovere, Col. 4, 24.
 Dolabelliana pira, Col. 5, 10. 12, 10.
 Dolabra acuta abradito, Col. Arb. 10. * dolabris circumfodiuntur rosaria, Pall. 3, 21. dissipandæ glebæ, Pall. 2, 3.
 Dolabratae secures, Pall. 1, 43. *Earum imaginem, ni fallor, expressit Grævius ad Florum 4, 10, 10.*
 Dolet cor, Cat. 157.
 Doliolum vitreum, Veg. 4, 13.
 Dolium fictile, Col. 12, 54. dolia, quæ figuli faciunt, Varr. 3, 15. patentissimi oris, Col. 12, 6. in doliis utero, Col. 12, 4. doliorum in modum formata vasa, Col. 12, 4. dolia demersa humi, Col. 12, 18. *in cella, ut tolli & tractari pro arbitrio non possint. Talia fuisse dolia quædam, discimus ex Ulpiano l. 3. π. de tritico, vino, vel oleo leg. (33. 6)*
 In doliis non puto verum, ut vino legato & dolia debeantur, maxime si depressa in cella vinaria fuerint; aut ea sunt, quæ per magnitudinem difficile moventur. *Vid. ad h. l. Cujac. Obs. 2, 36, similiaque loca ICrorum laudata a Gothofredo ad l. 17. π. de actionibus emti & venditi. & add. Plin. 14, 27:*
 Mitiores plagæ doliis condunt vina, infodiuntque terræ tota aut ad portionem situs, *h. e. tanto profundius, quanto aer est calidior &c. Errat enim hic Harduinus. Vid. & Pall. 1, 18, doliorum opercula, Cat. 11. dolia acinaria & frumentaria, Varr. 1, 22. amurcaria, frumentaria, vinaria, Cat. 10 & 11. nova imbui ut debeant, Cat. 69. ut picari, Col. 12, 18. picata, defricata, lota, ficcata, Col. 11, 2. odorata ut fiant, Cat. 105. vindemiæ ut parentur, Cat. 39. Col. 12. 18. ut olivati, Col. 12, 50. dolia musto spumantia, Col. 10, 432.*
 Dolitantes partes, Cat. 157.
 Dolo. dolantur, in quadrum perticæ, Col. 8, 3.
 Domesticus labor matronalis fuit, Col. 12, Præf. * domesticum factum e fero, Col. 8, 14. domesticæ pecudes, Col. 10, Præf. aves, Col. 8, 15.
 in Domicilium suum revolant aves, Col. 9, 9.
 Dominatur unum in rusticatione, Col. 1, 8.
 Dominicæ habitationes, Col. 9, Præf.
 Dominus quæ observare debeat, Col. 1, 7. 2, 1. domini oculi & vestigia, Col. 3, 21. 4, 18. præsentia, Pall. 1, 6.

R U S T I C U M.

coll. Col. 1, 1. cum domino, quem villicus docet, male agitur, Col. 11, 1.

Domitura bouum, Col. 6, 2.

Domo. domare ad aliquid asinum, Varr. 2, 6. domandi expeditior tutiorque ratio, Col. 6, 2. Varr. 1, 20. ad

Domandum proni boves, Varr. 1, 20. *h. e. qui domentur.*

Talia gerundia, passive accepta, habet Coriutus ad Sall. Jug. 62, 8.

Domus. domo meæ, Cat. 134. hæc ubi domo nascuntur, Varr. 1, 8.

Donicum, *donec*, Cat. 146 & 149.

Dos. dotem vineis præparare, *i. e. pedamenta, vimina;* Col. 3, 3. dotibus magnis commendantur uvæ, Col. 3, 2.

Dossuarii aselli, Varr. 2, 6. *i. e. asini onus in dorso ferentes. Nam antiqui dicebant dorsum & dossum. Schættg. dossuaria jumenta, Varr. 2, 10.*

Δρακνάλ f. *δράκνες* in canibus, vestigiorum articuli & ungues, Col. 7, 12.

Draco, palmes emeritus, pluribusque induratus annis, Col. 5, 5. *Sic Georgius Merula f. Alexandrinus. At Columellæ quidem locum non invenio; sed video verba hæc legi apud Plinium 17, 35, ubi, Nuper, inquit, repertum draconem ferere juxta arborem &c. Si est apud Columellam, miror, qui diligentiam & meam & aliorum effugerit, etiam Harduini, qui diligentissime cum Plinio Moderatum confert.*

Dracontios vitis, Col. 3, 2.

Dragantum. *ita sæpe est apud Vegetium, ut ab auctore ipso videatur profectum, v. g. 1, 56, 58, 59, 60. 3, 12. Est autem Tragacantha f. gummi hujus arbuscula, teste Dodonæo p. 751. * cum dragante legitur Veg. 1, 33. * Dragantidis MS. Veg. 1, 59 & 60.*

Drachmas VIII, Pall. 8, 8. *etiam MS. Sylb. pro drachmas.*

Dryadum choros, Col. 10, 264.

Dubito. eosque nemo dubitat quin optimi sint, Col. 6, 3.

Duco. duce, *pro* duc, Varr. 3, 2. ducere sulcum, Col. 2, 2. in propaginem virgulta, Pall. 12, 7. * ducatur in se eosdem saporibus, Pall. 11, 10. ducitur e cœlo ac terra salubritas, Varr. 1, 4. * *pro* inducere. supra ducenda est terra, Pall. 3, 25. calcem ducere, Pall. 1, 13. cicatricem, Col. 4, 22. * *educere, evellere.* fabam, Col. 11, 2. pilum, Col. 6, 32. * ducere peræque, Varr. 3, 16. *h. e. medio proportionali invento inæqualia pretia æquare. Nostri, eins in das andere rechnen.*

Ductim & cæsim opponuntur. Qui ductim putat vineam, *Scriptis. R. R. Vol. IV.* K

L E X I C O N

prius applicat ferrum, & ita quæ destinavit præcidit, qui cæsum. hunc ictus frustratur interdum, Col. 4, 25.

Ductu falcis facta putatio, non ictu, Col. 4, 25. ductibus foffarum siccetur ager, Pall. 6, 3.

Duceni quadrageni pedes, Col. 5, 3.

Ducentum, indeclin. pro ducentos, Col. 5, 3.

Duis bonam salutem, Cat. 141.

Dulcedo foli, Col. 2, 2. fructus, Col. 3, 1. * pro prurigne & titillatione, Veg. 3, 15. Hinc & pro morbo scabiei simili, Veg. 2, 52.

Dum tamen, Col. 1, Præf.

Dumtaxat, Cat. 49.

Duo villici, Varr. 1, 18. duo libros, Varr. 3, 1.

Duodecima una pars, Col. 5, 1. Scribi jubet unâ cl. Pontederæ, hic & paulo post semel atque iterum, ideo credo, ut intelligatur, una adverbium esse, non casum rectum ad pars relatam: quod nobis quoque, fateamur enim, ita videbatur.

Duodequingagesimo die, Col. 9, 14.

Duodequingaginta, Col. 9, 14. 12, 5.

Duplicem relationem ejusdem vocis suspicamur in Ut. Ita forte duas quasi personas sustinet præcipientem, Col. 9, 14. Amici in illo Cic. Læl. 13 extr. ut & bonis amici diffundantur. Videmur idem nobis observasse in Herodot. 1, 27, ubi optat Cræsus, Αἱ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσιν ἐπὶ νόον νησιώτης ΕΛΘΕΙΝ ἐπὶ Λυδῶν παῖδας σὺν ἱπποισι. Quæ ad verbum ita videntur transferenda: Utinam Dii faciant in mentem insularis venire, venire contra Lydos &c. Operæ sane pretium videtur, diligentius ad hæc talia attendere. vid. Cort. ad Plin. Ep. p. 203. & nos ad 8, 6, 17 &c. * Duplex spina laudatur in equo, Col. 6, 29. * Duplices novem ficus, h. e. XVIII, Veg. 1, 38. si audias marginalem Sambuci observationem. Sed cum recurrit 1, 56, & alias, ubi locum vix habet ea interpretatio, aliunde illud epitheton esse videtur: auctore Schol. Horatii S. 2, 2, 122 est bifida. * Duplicia quam numerus exigit, h. e. alterum tantum, Col. 1, 8.

Duplicat pretio redditum, Col. 12, 50. duplicantur incrementa, quæ speraveras, Pall. 12, 7.

Duplicatæ pulpæ, Pall. 4, 10. h. e. compressæ & inculcatæ, contractæque. Quæ interpretatio non absurda, credo, videbitur, si quis cogitaverit, non modo duplices & duplicari dici, qui vulnerati se contrahunt, (ιδυθέντας apud Homerum) ut ad Virg. Æn. 11, 45, Ovid. Met. 6, 293, Val. Flacc. 6, 509,

R U S T I C U M

Stadium Theb. 3, 89, viri docti observarunt : sed Maximo etiam Valerio 5, 1 extr. 1 duplicatum frigore corpus dici, defendente eam lectionem Gronov. Obs. 4, 19, cui hic Palladii locus suppetias ferre felices videtur.

Dupondarius forte leg. pro dipond. ubi vid.

Dupondium, duo pedes, Col. 3, 15. 4, 1 & 32. dupondio & dodrante altus fulcus, Col. 3, 13. dupondium femissem, Col. 6, 19. vid. Dipond.

Durabilis liquor, Col. 12, 38. ficus, Pall. 4, 10. falsura, Col. 12, 53.

Durabilitas frumenti, Pall. 1, 36.

Duracinæ vites, Col. 3, 2. uvæ, Cat. 7. Duracina Persica, Pall. 3, 25. 12, 7. vid. quos laudat Needham. ad Geop. 10, 13. inprimis Casaub. ad Suet. Aug. 76. Duracinæ primo vires distæ videntur a duris acinis : deinde translatum nomen ad ea Persica, quorum caro ossibus vehementius hæret : ita certe Plin. 14, 3. duracina a reliquis distinguit.

Duramenta f. duramina in vite, Col. 4, 21 & 22. Pall. 3, 12.

Duratus rusticis operibus, Col. 1, 8. cf. 11, 1. * durata salibus aqua, Col. 7, 4. ea dicitur, quæ dura facta est, i. e. salsa & acida, cui rei plurimum confert sol. In qua duri sales, id est, valde salsi liquefacti sunt, & dura dicitur aqua ac durata, ut dura muria. Inde & sale durati pisces, pro salitis. Schæug. Vid. Dura muria.

Duritia ætatis repugnante, Pall. 4, 12.

Duro. durare ungulas, Col. 6, 37. * ficcitatem & ventos, Pall. 3, 9. Crescentius 4, 5 : quæ per ficcitatem durat, & ventos non timeat. Ponted.

Durus. dura muria, Col. 6, 30. 12, 6 & 7. est eadem quæ matura, salissima, quæ durare proinde condita potest. Sic intellexit etiam Turneb. 17, 16. durum vinum suavi opponitur, Pall. 11, 14. Sic acetum durum Sammon. 40.

Dux. duces agricolarum Dei, Varr. 1, 1.

Dysenteria si jumentum apprehenderit, Veg. 3, 11.

Dysenterica passio, Pall. 3, 31.

Dyspepsia quo vino curetur, Cat. 127.

E.

Eadem. narra isti eadem, Varr. 2, 5. *intell. opera, dum advocatus es.*

L E X I C O N

Eapropter, Col. 8, 14.

Eatenus, qua, Col. 12. 9.

Eblandiatur lac igneam sævitiam morbi, Col. 7, 5. *h. e. blando calore suo evocet, & hoc ipso mitiget igneam sævitiam morbi.* eblanditus est mas superjectu (*de asini coitu*) Col. 6, 36. * eblandiantur solitudines ruris, Col. 8, 11. *passive, blandimento quodam vincantur, quo minus molestæ sint. Nisi tamen legendum eblandiatur.*

Ebrioso cum memoria cura officii subtrahitur, Col. 11, 1.

Ebulum ex segete vellito, Cat. 37. ebuli baccæ, Col. 10, 10.

Eccum recta candidatus, Varr. 3, 17.

Ecedermia, Veg. 3, 54. *Est sine dubio Gr. ἐκδερμία, licet ignota lexicis.* Cardiacam habet S. M. inde forte, quia cor laborare credit vulgus in hoc morbo. unde & Germanis vocatur das Herzgespann.

Echini falsi, Pall. 2, 16. marini condiuntur, Pall. 13, 6. * castaneæ, Pall. Infit. 155.

Echionii Bacchi palmes, Pall. Inf. 45. *Echion fuit unus ex iis quinque, qui reliqui fuerunt ex satione dentium Cadmi.* Ovid. Met. 3, 126 : Quinque superstitibus, quorum fuit unus Echion, Is sua jecit humi monitu Tritonidis arma, Fraternalque fidem pacis petiitque, deditque. Hos operis comites habuit Sidonius hospes, Cum posuit iussam Phœbeis fortibus urbem, i. e. Thebas. Unde h. l. Echionius, h. e. Thebanus dictus est Bacchus, quia matrem habuit Semelen, Cadmi Thebanorum regis filiam. Hesiod. Theog. vers. 917. Schætig.

Ἠχοί, argutæ valles, Col. 9, 5. *alia descriptio* Pall. 1, 37.

Edaces multi cibi, Col. 6, 2.

Ederacea frons, Cat. 54. materia, Cat. 111. ederaceæ baccæ, Col. 8, 10. ederaceum vas vinum non continet, Cat. 111. Conf. Plin. 16, 63.

in Editiore silvæ fronde, Col. 9, 8. editissima ædificia, Col. 8, 8.

Edo, *priore corr.* Quod pecus libentius est, Varr. 1, 52. edit *pro* edat, Cat. 156. edent *pro* edant, Cat. 53. esto, Cat. 159. ubi & comesto. estur, Col. 2, 10. esse, Cat. 157.

Edo, *priore longa.* Edunt stercus volucres, Col. 2, 15. homines corporibus, Col. 2, 15. edere conceptos, Col. 6, 24.

Edolata lingulæ, Col. 8, 11. *Fabri nostri vocant Zapfen: pars est tenuior trabis, quæ in foramen alterius convenit, &*

R U S T I C U M.

plerumque clavo trajectio per utramque trabem figitur. Ita lingua vectis intelligenda & lingua apud Vitruv. 10, 8. Ita tubuli apud eundem 8, 7, lingulati ab una parte, ut alius in alium inire convenireque possint. In his omnibus nimirum lingua, lingula & ligula est pars tenuior, quæ recipi a cava alia possit.

Edomitus humor, Col. 1, 5. edomita pastinaca, *sativa, agresti oppos.* Col. 9, 4. edomitam hoc reddit feritatem, Col. 11, 3.

Educatio (*activa s. nutritio canis fætæ*) aufert incrementum totius habitus, Col. 7, 12.

Educatrix pullorum gallina, Col. 8, 11.

Educo, *as.* educare mulum paleis, Varr. 2, 8.

Educo, *is.* educere radicem ex terra, Varr. 3, 10. evericulo pisces, Varr. 3, 17. fistulam, *facere in fonte saliente*, Varr. 3, 14. educit terra sulphur, Pall. 9, 9. ager calamos, Pall. 12, 1. educere alumnos, Col. 4, 27. pro educare. *sic* educi, Pall. 1, 28. * *dono auferre significat* Varr. 3, 17.

Eductione uberis pendent apes, *h. e. ubere formato*, Pall. 7, 7.

Eductus altricis uberibus, Col. 3, 10.

Eduro. edurandus rusticis operibus, Col. 11, 1.

Effectui sibi cessisse sensit, Pall. 4, 12. *es sey ihm angem gangen.*

Effeminatorum gestus, Col. 1, Præf.

ubi satis Efferverit, Cat. 115. *Ita in cunctis MSS. inverimus, sed accurati etiam Grammatici ostendunt, vetustissimos sæpe sic locutos esse. Virgilium etiam eadem ratione dixisse, Fervere Leucaten, manifestum est. Hoc multis locis ita conformatum tempus restituiimus. Victor.*

Efficacissima remedia, Col. 2, 18.

Efficiunt oleum factores, Cat. 64. efficere festertios centenos, Col. 3, 3.

Effectum & defatigatum solum, Col. 1, Præf. effecti semio tauri, Col. 6, 24. * *effœta simpliciter pro fœta*, Col. 7, 5 & 12. 8, 5. 9, 1. * *cum effectus fuerit grex pullorum*, Col. 8, 5. *pro effotus, fotu exclusus*, Sylb. *Si de emendando ita loco cogitavit vir doctissimus, vereor ut feliciter. Neque enim alias, credo, occurrit verbum effotus: nisi forte præsidium illi petere aliquis velit a Vegetiano effovet, de quo statim. Urfino legendum videbatur effectus, ut 8, 11: donec quinque & viginti capitum grex efficiatur; & c. 14: longe major grex effici-*

L E X I C O N

tur. *Similiter ap. Virgil. Georg. 2, 417 effectus vitiose est pro effectus, quod MSS. habent.*

Efforatur truncus, Col. 9, 1.

Effovet, Veg. 4, 28. *si vera lectio est, significat blande & fovendo quasi aufert atque erodit, sive potius, comedendo supernoscentem carnem, effovet vulnus & sanam carnem elicit.*

Effugiunt somniculoso plurima, Col. 11, 1.

Effundit se magnus venter ad sustinendum foeturæ onus, Pall. 3, 26. effunditur in materiam & frondem vitis, Col.

3, 2.

ad Effusionem deponitur vitis, Col. 3, 2.

Egelidum ver, Col. 10, 282. Egelidus *utramque significationem habet, & minus gelatum, aut rigidum, & valde. Ovidius: Egelidum Borean, egelidumque Notum. Tepidum significat apud Columellam. Frigidissimum apud Auson. epist. XXIV: Egelidæ ut tepeant hiemes, rabidosque per æstus Aspirent tennes frigus subtile aquilones. Barth. 23, 21.*

in Egeno esse, Col. 3, 10. 4, 31.

Egerminant oculi, Col. 4, 17, 27 & 32.

Egerit fructum vitis, Col. 3, 2. *al. exigit. egeritur stercus e columbariis, Col. 2, 15.*

Egestionis foramen, Veg. 3, 15.

Egesto primo amne spumantis musti, Pall. 11, 14.

Egressus liber permittitur columbis, Col. 8, 8.

Ejectura *leg. pro jectura, Veg. 2, 45. Vid. statim ejicere, h. e. luxare. Sic*

Ejectus. ejecta locis suis restitues, Veg. 2, 46.

Ejicere ex se vitem, Varr. 1, 31. partem seminum, Col. 2, 11. in agrum pullos pascendos, Pall. 1, 28. * cervicem, *luxare, Veg. 2, 41. armum, Veg. 2, 45.*

Ejuncidum sarmentum, Varr. 1, 31. *tenue, instar junci.*

ejuncidæ mulieres *Victor. & Scal. pro levuncidæ, Varr. 2, 10.*

Elabitur succus lætaminis per totum pratium, Pall. 3, 1.

Elaborare ut, Col. 12, 1.

Elacata *f. fufus piscis, Col. 8, 17.*

Elegantium mensæ, Col. 7, 2.

Elementa sacra spiritus, Col. 3, 10.

Elephantiahs, Veg. 1, 9 & 16. elephantiosis boum, Veg. 3, 2.

ad Elephantinen neque ficus neque vites amittunt folia, Varr. 1, 7. *Theophr. 1, 6: περί γὰρ Ἐλεφαντίνην οὐδὲ τὰς ἀμπέλους, οὐδὲ τὰς συνὰς φασὶ φιλοβολεῖν. Ursin.*

R U S T I C U M.

Elephanti intra moenia nostra nati, Col. 3, 8.

Elevare serum fructum cum præcoque, Col. 3, 21. *h. e. capere, auferre. Sed non dissimulo videri mihi legendum levare, verbum usurpatum in tali re Palladio. Ita Ulpian. l. 4. π. de censibus § 3: Agri tributum in eam civitatem debet levare, in cujus territorio possidetur. Quam late patuerit vocis levare usus in provinciis, Italorum, Hispanorum, Gallorum, qui hodie sunt, consuetudo declarat.*

Elices qui? Col. 2, 8. elices facere, Col. 11, 2. *Festus: Elices fulci aquarii, per quos aqua educitur e litris. Eadem sunt fossiæ, quas fulcant, quo pluvia aqua delabatur, Varr. 1, 29. vid. Salmas. ad Solin. p. 512. Add. Eustath. ad Iliad. μ. 294, p. 905, 46 edit. Rom. ἑλιξ ἢ ἀπλῶς συστροφή, ἐπὶ ὁδοῦ τυγχόν, ἢ ὕδατος, ἢ καμπτήρος.*

Elidit vaccarum altera conceptum alterius, Col. 6, 23. *add. 7, 9. eliditur rex apium, Col. 9, 9 & 11. elidendæ herbæ, Varr. 1, 47.* In cura jumentorum utitur hoc verbo Veg. 1, 26. it. 2, 27. ubi dejicere videtur significare, ut minus reluctans animal tanto facilius curari possit.*

Eligere manu herbas, Col. 4, 5. pedes e capite pullo-
rum, Varr. 3, 9.

Elimpidaveris, Veg. 1, 16. elimpidat omnia vulnera,
Veg. 2, 27. *vid. Elymp.*

Eliquamina salsamentorum, Col. 9, 14. *Melius Lips. liquamina: nam ita garum, aut quævis alia salsamenta eo tem-
pore vocabantur. Vid. Listerus ad Apicium Art. Coq. 7, 7. Schattg. Sed tamen eliquare etiam plus semel dixit Columella; vid. infr. h. v.*

Eliquatam aquam transfundere, Col. 12, 21. eliquatum
mustum omni fæce careat, Col. 12, 19. a fæcibus vinum,
Col. 12, 27.

Eliquefcere, Varr. 1, 55.

Eliquo in secunda labra, Col. 12, 50. lixiviam, Col.
12, 22. mel, Col. 12, 12.

Ellipsis. Neque per eas quidquam ire intro possit (*eorum*)
quæ nocere solent gallinis, Varr. 3, 9. *Vocum bene est?*
Col. 12, 7. *post verba, deinde si tantum remisierint humo-
ris, ut suo sibi jure ablui possint. τῆς quam, vid. Plus.*

Ellops ad Rhodon, Varr. 2, 6. *aliū helops; ut helops*
Pamphylius, Col. 8, 16. ubi al. elops.

Elocare boves, Col. 1, 7.

Eloquentiæ parens *Homerus*, Col. 1, Præf.

L E X • I C O N

Elota oliva, Col. 12, 50. *vid.* Eluta.

Eluacrum labrum, Cat. 10 & 11.

Eluit imber perniciem venenati humoris, Col. 1, 5.
eluantur baccæ immundæ, Col. 12, 50. * eluant (*helluando exhaustant*) Ponticum Phasin, Col. 8, 8. *cf.* Petron. c. 119.

Elvenacæ vites, *vid.* Helvenacæ.

Eluta vinacia, Col. 6, 3. *vid.* Elota.

Eluvies balnearum, Pall. 1, 40.

Eluxuriabuntur vites pampinis, Col. Arb. 3.

Elympidanda omnia vulnera, Veg. 4, 28.

Em quin adsum, Varr. 1, 56. *In excusis antea en. anti-*
qui libri em, ut Medicus Codex in Ep. Cic. ad Cæs. Diæt. Em
hic est ille. *Pronuntiata hæc sunt δεικτικῶς. Viæt.* Em ibi tu
quidquam nasci putas posse? Varr. 1, 2.

Emaciatum armentum, Col. 2, 11. emaciativ vineis, Col.
2, 10.

Emacio. emaciat densitas plantas, Col. 4, 33. emaciant
stirpem, Col. 4, 24. emaciari flagellis, Col. 4, 6.

Emacitas in armentis, Col. 4, 3.

Emanat vis faniei, Col. 6, 32.

Emarcus vitis, Col. 3, 2. *cf. Plin. 14, 4.*

Ematites lapis, *hæmatites*, Veg. 1, 20. 4, 12.

Emax. emacem esse non oportet patrem fam. Cat. 2.

ad Embammata idoneum sinapi, Col. 12, 55. *vid.* Bammata.
Plinius noster intinctus subinde vocat, quæ Græco vocabulo embammata nuncupantur. Sunt autem liquamina mul-
tiformia, quibus intingimus bucellas escarum, gulæ prorsus ir-
ritamenta, vulgo sapores appellant. Græci dicunt ἐμβάπτειν,
intingere: unde & embammata, intinctus. Illud ex Evange-
lio, qui manum intinxerit in catino, Græce dicitur ἐμβάπτειν
τὴν χεῖρα τῷ τρυβλίῳ. Beroald.

Emblema in luxu villarum, Varr. 3, 2.

Ἐμβρύου ἄκος, s. ἔμβρυον ἄγειν, partum educere, Col.
7, 3. *Ita posuit in Indice suo Sylburgius. Sed legitur ἔμβρυου λκείν.*

Emendare bovem cubitorem, Col. 6, 2. perperam factum, Col. 11, 1.

Emersus Caniculæ, *h. e. orsus*, Col. 7, 3.

Emicat a capite vitis, Col. 4, 24. in jugum materia,
Col. 4, 20. nux posita celeriter, Col. 4, 33. sagitta in vite,
Col. 3, 17. stilus, Col. 11, 3.

Emina, *vid.* Hemina.

R U S T I C U M.

Eminula genua boum probantur, Varr. 2, 5. spina, Varr. 2, 9.

quod Emissum est, Col. 3, 13. *Ita ibi omnes, seu pro emissum ipse Columella posuerit, seu antiquissimus librarius.*

Emo. quæ emi, quibus in locis debeant, Cat. 135.

in emendo quæ consideranda, Varr. 2, 1.

Emolire pituitam per nares, Col. 8, 5.

Emolere, Veg. 3, 68.

Emolumentum, *h. e. labor, difficultas*, Varr. 3, 14.

Emota terra, Col. 3, 13. *emota vel extorta vel ejecta de locis suis, Veg. 1, 28.

Emphragma, præoccupatio, Veg. 1, 40 & 47. *Apud Gorraum ἐμφράξις* est stipatio meatuum aut cavitatum naturalium ex abundantia aut vitiosa qualitate succorum.

Emplastratio, infitionis genus, Col. 5, 11. 11, 2. Arb. 26. Pall. 7, 5.

Emplastro arborem, Col. 5, 11. 11, 2. emplastrari, inoculari, Pall. 6, 6. 12, 7.

Emplastrum. uti crassitudo fiat, quasi emplastrum, Cat. 39. *aptare in nudatam arboris partem, Col. 5, 11. *add.* Arb. 26. Pall. 7, 5.

Emporium Heracleæ, Varr. 2, 9.

Emtio equina, Varr. 2, 7. emtionis formula, Varr. 2, 2, 3 & 4. lex, Varr. 2, 2. pretium onerat vitis rationem, Col. 4, 30. in emtionibus fervorum sex res legitimum dominum perficiunt, Varr. 2, 10.

Emtitia falsamenta, Varr. 3, 17.

Emulgendum est exiguum, Col. 7, 3.

Emundata pastinatio, Col. 3, 15. torcularia, Col. 11, 2.

Emundant pennas gallinæ, Col. 8, 4. emundetur humus, Col. 6, 30. emundentur fæces, Col. 12, 50. emundare alveos, Col. 9, 14. bubilia, Col. 2, 15. fegetes, Col. 11, 2. vinum, Col. 12, 23.

Emunire arborem cavea, Col. 5, 6.

Emunita retibus cavea, Col. 8, 8. sola prohibent curculionem, Col. 1, 6.

Emuscantur oleæ, Col. 11, 2. *h. e. musco purgantur. vid. Cren. anim. 10, p. 15, 16. Schattg.*

Enallage, *vid. Synesis, quæ illius est fundamentum.*

Ἐναγιστικὸν συζυγίαι, Col. 2, 2.

donec Enascantur, *de seminibus cucurbitarum*, Col. 11, 3. Enatare, humore tolli, innatare, Pall. 4, 10.

L E X I C O N

, ab Enata stirpe, *h. e. a stirpe, e qua enatæ sunt vites*, porriguntur, Col. 5, 4.

Encytum (Enchytum) uti fiat, Cat. 80. *Est genus plantæ, sic appellatum ab ἐγχύττειν, infundere, quia infundebatur in calicem pertusum in unguine positum. Meminit encyti Athenæus lib. 14, & Hesychius. Popma.*

Enitescit mel optimæ notæ, Col. 9, 14.

Eniti spatium, Col. 2, 2. cum enixus est, Col. 1, 9.

Enixæ vaccæ, quæ parere desierunt, Col. 6, 22.

Ennæi æquoris lilia, Col. 10, 270.

Enodata vitis, Cat. 33.

Enodo virgas falce, Col. 5, 6. enodato, Cat. 44.

Enormitas onerum, Veg. 2, 54 & 59.

Enormiter ablatus sanguis, Veg. 1, 36 & 56.

Enucleata ex auctoribus collegi, Veg. 3, Præf.

Enula, *pro inula*, *edd.* Veg. 3, 70.

Enutriunt sata coloni, Col. 3, 3.

Eo, *is. ire in semen*, Cat. 161. *Sic nostri, in Saamen gehen. alvus non it*, Cat. 157.

Eo plumbum infundito, Cat. 18. indito, *ibid.* addito oleum, Cat. 156.

Eodem infundito, Cat. 108.

Eousque dum, Col. 4, 30.

Eoo Lucifer ortu, Col. 10, 291.

Epaphæresis. *Ita vid. leg. pro vulg. Apoforesis*, Veg. 3, 25. *est enim epaphæresis repetita evacuatio.*

Epar. epatis usus, Veg. 3, 55.

Epatica *vel* Epatice aloe, Pall. 11, 14.

Ephippium, Varr. 2, 7.

Epicanorum nominum periphrasis, Varr. 3, 5.

Epidarmus, Veg. 2, 61. *Vitium esse videtur, cutis justo durior post vulnus enascens. Epidermis est ipsa cuticula, cuti hominum superintenta ordinarie.*

Epidromus in torculari oleario, Cat. 13. Epidromum *virgam ferream intelligit, per quam cortinæ annulis transjiciantur, Vlitius ad Grat. 26. Sed nescio, an ita delicate post velum dormire servos in torculari voluerit Cato. Quid si epidromus sit funis, aut lorum? in reti certe est funis epidromus. Funem, quo lectus subteudatur, intelligit etiam, nostramque adeo explicationem firmat Turn. 7, 24.*

Epilepsia boum, Veg. 3, 33.

Epimelis, *vid. Hypomelis.*

R U S T I C U M.

Epiphora oculi, Col. 6, 17. ejus definitio, Veg. 3, 4: curatio, Veg. 2, 22.

Epirotæ equi, Veg. 4, 6.

Epirotici pecuarii athletæ, Varr. 2, 1. boves meliores, Varr. 2, 5. peculiarem formam habent, Col. 6, 1. canes laudati, Varr. 2, 9. Epiroticæ familiæ, Varr. 1, 17.

in Epiro (Epeiro) pecuariæ, Varr. 2, Præf.

Epitæ villicæ, Cat. 56. ita junxit cum plerisque Sylburgius.

Epistomici equi, Veg. 1, 27 & 38. videntur esse opisthotonici. Eadem lectionis varietas est Veg. 3, 24.

Epistomium, vid. Epitonia.

Epistylum, Varr. 3, 5.

Epitomis sex circumscripta multa volumina, Col. 1, 1.

Epitonia, Varr. 3, 5. ubi al. epistomia, quæ varietas etiam in aliis veterum locis occurrit, v. g. l. 17. π. de action. emt. venditi. ad quem locum Budæus Ann. pr. p. m. 216. b. Epistomium est æramentum, quo ora salientium obturantur & laxantur, cum opus est. Dum manu ducitur vertibulum illud pertusum, quod admittit vel arcet aquam, prout hoc, aut illo modo versatur. Epistomia dicta videntur ab usu, quod obturant os fistularum vel doliorum: epitonia, a similitudine eorum, quibus nervi intenduntur in instrumentis musicis. A figura nostræ & Angli, itemque Itali gallos, cock, hahn, ab eadem Delphinos, nisi fallor, Kircherus in hydraulicis: quamquam non ignoro, aliter in eadem disciplina sumi apud Vitruvium.

Epityrum ex olivis, Cat. 119. Col. 12, 47. M. Varro lib. de lingua Latina tertio, enarrans illud Plautinum: Si unum epityrum estur. Epityrum (inquit) vocabulum est cibi, quo frequentius Sicilia, quam Italia, usa. Quidam, quia apud Græcos caseus dicitur τυρὸς, opinati sunt, epityrum dici cibum caseatum, quibus reclamatione auctoritas scriptorum classicorum, quos nominavimus. Videtur autem appellari epityrum a confracta olivâ, quæ Græce dicitur πίτυρις. Beroald. Alii nomen inde derivant, quia ἐπὶ τῷ τυρῷ, ad caseum apponebatur. vid. Taub. ad Plaut. Mil. 1, 1, 24. Schættg.

Epiurus, paxillus, Pall. 12, 7.

Epulæ oves, i. e. quæ epulis servire possunt, MSS. pro rejicula Varr. 2, 1. Sic epulæ dapes, epulum prandium &c.

Epulum quotidianum, Varr. 3, 2.

Equæ quæ probentur, Varr. 2, 7. ut tractentur, Varr. 2, 7. asinum ut admittant, Col. 6, 37. si rabiant, Col. 6, 35. * Olympionicæ, Col. 3, 9. * e vento concipientes, Varr.

L E X I C O N

2, 1. Col. 6, 27. *De hac & similibus fabulis feminarum sine mare concipientium Jo. a Wower Polym. c. 11, p. 81 sq. * equis feminis*, Col. 6, 37.

Equariae grandes, Varr. 2, Praef.

Equiculus (Q. Modius) *f. Æquicolus*, Varr. 2, 7.

Equidem mihi videntur, Varr. 1, 5.

Equina emtio, *h. e. equorum*, Varr. 2, 7. equinum pecus tripartitum est, Col. 6, 27.

Equitii unde dicti, Varr. 2, 1.

Equuli, Varr. 2, 8. equulorum domitura, Varr. 2, 7.

Equus (*caelestis*) oritur, Col. 11, 2. * de equis quæ tenenda, Varr. 2, 7. Col. 6, 27 ad 30. Pall. 4, 13. equorum usus diversus, Varr. 2, 7. patriæ & ingenia, Veg. 4, 6. cura & medicina, Col. 6, 30. * equus, *pro equa*, Varr. 2, 7. diuturniores equos &c.

Eradere muscum, Col. 4, 24.

Erbas ternas herbæ Sabinæ, *Garg. Mart. Quid si herbas? Stæcke.*

Erecti pŕces, Col. 8, 17.

Ergastularii, Col. 1, 8. *præfecti compeditis ad custodiam & opera exigenda.*

Ergastulum subterraneum, Col. 1, 6. ergastuli mancipia, Col. 1, 8. 11, 1. ergastula & nexus civium, Col. 1, 3.

Erichthonius, Col. 9, 2.

Erigones canis, Col. 10, 400. *Erigone fuit Icarii filia, cujus parens cum a rusticis Atheniensibus esset occisus, canis illius, Mæra nomine, filia indicavit, ubi parentis corpus jaceret, quod ipsa sepelivit, seque in monte Hymetto suspendit. Deinde ex petio Bacchi Erigone & canis ejus inter sidera relata sunt. Erigone quippe dicitur virgo, canis autem Sirius. Scholiastes Germanici p. 128. Schættg.*

Ἐριδάκη, Varr. 3, 16. *Hefych. Ἐριδάκη ἡ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παρατιθεμένη τροφή.* Schættg.

Erneum, Cat. 81. erneum & irneum *propter affinitatem literarum e & i appellatur libum, quod in hirneam fictilem indebatur. Hirnea est vasculum planum, & ex parte concavum, referens formam manus ab hir hirnea, & detracta aspiratione irnea & irnella, cujus meminit Festus. Apud Plautum in Amphitruone est genus vasis vinarii: Hirneam implevi; etsi nonnulli libri habent herniam: quod non improbo. Popma ex Turnebo 23, 10.*

Erratica brassica, Cat. 157. *De hac Plinius ex nostro, H. N. 20, 36.*

R U S T I C U M.

Erronem ducem retinere, Col. 9, 10. *Erraticum & fugitivum. Labeo jurisconsultus, ut scriptum legimus titulo ad ædilitium edictum, definit erronem esse pusillum fugitivum, & ex diverso, fugitivum magnum erronem esse: sed proprie errorem sic definiunt jurisconsulti eum, qui non quidem fugit, sed frequenter sine causa vagatur, & temporibus in res nugatorias consumitis ad dominum redit. De errone terno ait Horatius: Fugitivus & erro. Beroald. Quid sibi velit vox terno non intelligo, inspecto etiam Horatii loco Sat. 2, 7, 13.*

Erronei canes, Col. 7, 12.

Eruca falax, Col. 10, 372. Priapo vicina, Col. 10, 108.

* eruca κάρνη ut profugetur, Col. 11, 3. 10, 333. Pall. 1, 35.

Erueto. qui eructant aves Gangeticas, Col. 8, 8. * eructant aquam mammillæ in fontibus, Varr. 3, 14. * eructat humores ager uliginosus, Pall. 2, 13. virus, Col. 1, 5.

Eruderatum solum, Varr. 2, 2.

Erudire est difficile, Col. 11, 1.

Eruditus omni opere rustico, Col. 11, 3.

Ervila, an ervilia? Varr.* 1, 32. *Eadem lectionis varietas occurrit Col. 2, 14.*

Eruendi pedes equorum, Veg. 1, 56. *f. eluendi? sed & ipsum eruere ad purgationem referri potest magie sollicitam.*

Erumpit tumida, *active pro* rumpit, Cat. 157.

Eruncare herbas, Col. 2, 11.

Eruptione facta profugere, Col. 9, 10.

Ervum fresum & aqua maceratum, Col. 6, 3. mollium, Veg. 3, 48. ejus fatio & cultura, Col. 2, 11. 11, 2. Pall. 2, 8.

Eryngii radices, Col. 6, 5. Veg. 3, 2 *describitur. Officinis Iringus, Germ. Manns - Treu.*

Erythræo ariete, Col. 7, 2. erythræis arietibus, Col. 7, 3. quos vocant ἐρυθραῖς, Col. 7, 2. *cf. Solin. c. 33.*

Escæ optima olea orchis, Col. Arb. 17. ad escam ferere fascolum, Col. 11, 2. vites, Col. 3, 2. ab escis remotissima villica, *h. e. quæ non liguriat*, Col. 12, 1. * *pro cibo medicato*, Veg. 3, 4.

Esculentæ merces, Col. 11, 3.

Efitare brassicam, Cat. 157.

Esui condere oleas, Varr. 1, 60.

Et etiam Græci, Varr. 2, 4. *conf. 1, 48 & 59. it. 2, Præf. it. 4 & 7. Add. nec non etiam f. l. & item, Varr. 2, 1. etiam*

LEXICON

item, Varr. 2, 1. & id etiam ignotissimis quoque, Varr. 1, 1. & is non, *neque is*, Col. 2, 16.

Ætæsiæ Kalendis Augustis, Col. 11, 2. flare desinunt III Kal. Sept. *ibid.*

Etiam nunc, Varr. 3, 1 & 2. etiam &, Col. 6, 3. neque scirent etiam, Varr. 1, 2. *h. e. nondum scirent.*

Etymologiæ Varronis (*vid. de illis Scal. ad 3, 1.*) & verborum disputationes, alliterationesque. Alvi apum ab alimonio, 3, 16. Appius ab apibus, *ibid.* Arista, quod prima arefcit, 1, 48. Arvum, quod aratum nec dum fatum, 1, 29. Balare, belare a sono vocis, 2, 1. ex *βοῦς* composita, 2, 5. Canterii, quod semine carent 2, 7. Capræ a carpendo, 2, 3. Capreolus a capiendo, 1, 31. Chordus ἀπὸ τοῦ χορδίου, 2, 1. Columbæ a columinibus villæ, 3, 7. Cuniculus, quod cuniculos facit, 3, 12. Delici porci depulsi a mamma, 2, 4. Farrago, quod ferro cæsa, vel a farracia segete, 1, 31. Flagellum qu. flabellum, 1, 31. Gluma a glubendo 1, 48. Granum a gerendo, 1, 48. Hordicalia ab horda, 2, 5. Italia ἀπὸ τῶν ἰταλῶν, a vitulis, 2, 5. Legumina, quod leguntur, 1, 23 & 32. Lepus ab Æol. λέπρις, 3, 12. Lirare quid? 1, 29. Lora, quod lota acina, 1, 54. Melicæ gallinæ, pro Medicæ, 3, 9. Mellis a metendo, 1, 50. *sed p. p.* a medio. Nefrendes, quod nondum fabam frendere possunt, 2, 4. Novalis quis ager? 1, 29. Occare, quasi occæcare semen, 1, 31. Ocinum ab ὀκνέω, 1, 31. Offringere quid? 1, 92. Oves, aves, 3, 2. Palca, quia discedit palam, 1, 50. Palma, qu. parilema 1, 31. e Pecuaria re appellationes multæ, 2, 1. etiam hominum, 2, 1. Porca, quod ea seges frumentum porricit, 1, 29. Porcus, 2, 4. Proscindere quid? 1, 29. Sacres porci, 2, 1 & 4. Seges, quod aratum fatum est, 1, 29. Serpullum, quod serpit 1, 35. Siciliæ a secando, 1, 49. Specæ rustici pro spica a spe, 1, 48. Stolonis cognomen, 1, 2. Stramentum a stando vel a stratu, 1, 50. Subrumis a ruma, 2, 1 & 11. Sucida lana a sudore, 2, 11. Sulcus quis? 1, 29. Terra quotupliciter dicatur, 1, 9. Thebarum nomen a teba, gleba, 3, 1. Turdi nomine mares, revera feminæ quoque, 3, 5. *Grammatici ἐπικλοῦνται.* Vellera, velumina a vellendo, 2, 11. Viciā a vinciendo, 1, 31. Villæ a vehendo, 1, 24. *Huc pertinet, quod etiam collocutores in dialogis suis eos finxit Varro, quorum nomina cognationem habent cum rebus, de quibus agitur.* Fundanius, Agrasius, Agrius, de fundis & agris *dispu-*

R U S T I C U M.

sant; de porcis Tremellius Scrofa; Licinius Stolo de arboribus: Vaccius sibi de bubus loquendi partes vindicat 2, 4. de Apibus, Appius, 3, 16. Cornelius Merula, Fircellius Pavo, Minucius Pica, M. Petronius Passer, loquuntur de avibus.

Evadit apīs vestibulum, Col. 9, 12. evadere limen, Col. 7, 9.

Evagari se celsius patitur vitium læticia, Col. 4, 19. Videtur legendum Medicæ chartæ indicio evocari. Lætio evagari fecit, ut se omitterent editiones vetustæ, quo facto dissimulatum ulcus non est sanatum. Evocari verbum elegans, & Columella in tali re alias quoque usurpatum, Index h. v. ostendit.

Evanescō. evanuit pruina, Varr. 2, 4.

Evanidæ oleæ, Col. Arb. 17.

Evannere foras, Varr. 1, 52. ventilare, vel movere; a vanno, in quo legumina ventilantur. Nonius.

Evehere, Cat. 5.

Evenit serius, h. e. exit e terra, Col. 4, 32. evenit mihi feliciter insitio, Pall. 11, 12.

Eventus rei, Col. 11, 1. * Bonus Eventus, numen rusticum, Varr. 1, 1. vid. Bonus.

Everrere stabula, Col. 7, 4. everruntur officinis, Col. 8, 17.

Everfis omnibus, de vulnere puigando, Veg. 2, 30.

Evertitur lupinum (aratro) Pall. 9, 2.

Eugeneum geminum, genus vitium, Cat. 6. Varr. 1, 25. Col. 3, 2. quasi tu εὐγενὲς dicas, s. generosum, ut inter nostrates uvæ sunt gut edel. Schættg.

Evincere campas, Pall. 1, 35. morbum, Col. 6, 5. discrimen, Veg. 1, 11. 3, 2.

Evirat sanguis enormiter ablatus, Veg. 1, 36 & 38. Similiter Cælius Tami. 1, 5, 178: Corpore evirato animæ quoque substantia turbatur. Præcessit de usu Veneris. Credo non a viro derivari, sed a viribus.

Eviscus pro ibisco s. hibisco videtur poni, Veg. 3, 64. pro visco, Veg. 4, 14 & 28.

Evius, Bacchus, Col. 10, 424. Evie Evie Pæan, Col. 10, 224.

Eumæus subulcus Homericus, Varr. 2, 4.

Eumetria equi, Veg. 4, 2. iusta proportio & magnitudo.

Eunuchos raro vexat podagra, Veg. 2, 53.

Evocat tepor ea, quæ feruntur, Pall. 1, 6. evocare succum, Col. 5, 5. per siphonem, Col. 9, 14. evocatur in

L E X I C O N

latitudinem salix, Col. 4, 31. patitur se celsius evocari læticia vitium, Col. 4, 19. *vid.* Evagari. *Ita Plin.* 17, 35: Vitis evocata ad fructum.

Evolutum furfure panicum, Col. 2, 9. *proprie & cum respectu ad volvulas, vel valvulas, ubi vid.* * evolutis universis auctoribus, Veg. 3, 61.

Evomit herbas solum stagni, Col. 8, 15.

Europam Phœnice exportavit amans Juppiter, Varr. 2, 5.

Eurinus ventus, Col. 11, 2.

Euronotus, Col. 11, 2.

Eurus, Vultur, Col. 5, 5. 11, 2.

Ex aceto coquere, Col. 12, 46. ex ossibus jus, Varr. 2, 9. ex furfure calidus faccellus, Veg. 3, 28. * ex fraxino frondes, Col. 7, 3. ex leguminibus paleæ, Col. 7, 3. * ex albo decoloratur, Col. 12, 47. ex aureolo varias, Col. 9, 3. ex rutilo albicantes, ex auro flavæ, Col. 8, 2. ex longo rotundum corpus, Col. 6, 29. * ex a. d. VII Id. Febr. &c. Varr. 1, 28. ex Kal. Mart. Col. 4, 5. * ex concitato mitissimus, Col. 6, 29. * ex commodo, Col. 12, 19. ex facili, Col. 4, 33. ex canna agitabis, *pro ablat. instrumenti*, Pall. 11, 17. * ex *omittitur in illo*, plenos sinus urbe reportet, Col. 10, 310.

Exacescere & exacuisse, Col. 12, 17.

Exactio operis, Col. 11, 1.

Exactor operis, Col. 11, 1. vigilans, Col. 3, 13.

Exactum & reliquum *oppon.* Cat. 2. * exactis messibus, Col. 12, 10. * mercibus, Col. 10, 317. Exigere merces, *est extrudere, ut in illo Horatii Ep.* 2, 2. 11: — Plenius æquo Laudat venales, qui vult extrudere merces.

Exacuere ridicas, Col. 11, 2. metas in angustissimos vertices, Col. 2, 19. * exacuit morbos, Col. 10, 392.

Exaggerandum stramentis aviarium, Col. 8, 11.

Exagitare faciem, Col. 12, 19.

Exaltare fulcum, Col. 3, 13. in tres pedes, *ibid.* orbem ablaqueationis, Col. 4, 4.

Examina silvestria (apum) Col. 9, 8.

Examinato modo, Col. 3, 12. *h. e. suis quasi ponderibus librato ac diviso.*

Examinant alvi, Col. 9, 14. *h. e. examina exigunt, sicut schwärmen; examen, ein Schwarm.*

Exanio, *vid.* exsanio.

Exarmatus aries, Col. 7, 3.

R U S T I C U M.

Exarare de integro locum frumenti causa, Col. 2, 18.
exarari ager incipiat, Pall. 9, 1. exarari & effodi non de-
siderant mala, Pall. 3, 25. *h. e. terram, in qua stant, ara-
tro vel bipasio moveri.*

Exasperatio faucium, Veg. 3, 62.

Excæcare, Col. 11, 3.

Excandefacere annonam, Varr. 3, 2. *ut incendere, ibid.*

Excande me fecerunt cupiditate, Varr. 3, 4.

Excandescere ad tactum, *de pufula*, Col. 7, 5. * *de li-
quido*, Cat. 95. * *in externos, de cane*, Col. 7, 12.

Excedit bos modum compulsores, Pall. 7, 2. * *formicæ
non excedent imas vites*, Col. Arb. 14. *Quid si scripsit Co-
lumella, non escendent?*

Excernuntur flatu frumenta, Col. 2, 21.

Excipere, *h. e. nominatim cavere*, Varr. 2, 2, 3, 9 & 10.

Excisio plagæ, Pall. 3, 30. *pro plaga excisa.*

Excitat terebra lanuginem, Col. 4, 29. excitantur altio-
res pulvinuli, Col. Arb. 10. pascua in novâlibus, Pall. 12,
13. incilia, Col. 5, 9.

Excludere extra limbum, Varr. 2, 3. ad excludendum
apta ova, Col. 8, 5. *vid. Excudo.*

Exclusi pulli, Col. 8, 5 & 14.

Excodicare vites quid? Pall. 2, 1. *Isidor. Orig. 17, 5:*
Oblaqueare est circa codicem terram aperire, & velut la-
cus efficere. Hoc aliqui excodicare appellant. *Schættg.*

Excolatur ager extirpatis arboribus, Pall. 6, 3. *ita sil-
vas excoli præcipit Varro 1, 27. Præsidium hinc petere pote-
rat Gruterus, cum Cic. Tusc. 5, 2 pro vulgato expultrix du-
bitat an non præferenda sit lætio altera excultrix. vid. Exsero.*
* excoluntur spatia per semina, Col. 3, 5.

Excoquere dimidium, Cat. 107. *h. e. coquendo absumere.*
ad dimidium, Col. 12, 19. * *excoquit terram frigus*, Col.
11, 3. *vid. Fermentare.*

Excrementa frugum, Pall. 3, 26. *vid. Cretura, tritici*,
Col. 8, 5. *uvæ, quæ Græci γήραπτα vocant*, Pall. 12, 20.

Excreti a farina furfures, Col. 8, 4. excreta tritici dan-
tur gallinis, Col. 8, 4 & 8.

Excubitor vigilans, Col. 7, 12.

Excubo. excubandis ovis minus utiles gallinæ novellæ,
Col. 8, 5. *Rectius excludendis ult. ed. vel incubandis. Sylb.*
*Sed excubant eod. intellectu mox sequitur eod. cap. & excuban-
dis in primis edit. legitur Col. 8, 14 pro excudendis.*

Scriptt. R. R. Vol. IV.

L

L E X I C O N

Excudit mihi, ut componerem cultus hortorum, Col. 11, 1. *pro* extudit. * excudere ova, Varr. 3, 9. pullis formandis excudendisque, Col. 8, 14. *comparat* Græcum ἐκκολλάπτειν *Sylb. vid.* Excusus. * excudi debet canalīs a summo trunco, Pall. 2, 15.

Excultæ oleæ, Col. 5, 9. exculta semina, Col. 11, 3. ut Excurrat humor, Pall. 12, 15. * excurrimus, *exsecuti sumus, vulg. legitur* Pall. 9, 7. *Sed nos adoptavimus occurrimus, magna consensione optimorum librorum comprobatum.*

Excusatæ matres ab incubatione, Pall. 1, 28. *de pavonibus.*

Excusent se invicem a calore, Pall. 12, 7. *pro* defendant. Sic excusant ne poma caduca nascantur, *ibid.*

Excusus. excusis anserculis, Col. 8, 14. excusos pullos, Varr. 3, 6 & 9.

Excudit gradus ambulantium tremorem fabricæ, Pall. 1, 9. excutiunt se jumenta post volutationem, Veg. 3, 42.

Exedra conclusæ aves, Varr. 3, 5.

sine Exemplo nec docetur recte, nec discitur, Col. 11, 1.

Exemtiles perticæ, Col. 8, 11.

Exemtio favorum, Col. 9, 14. exemtionem difficilem præbet, Col. 3, 19.

Exemto anno, *i. e. exacto*, Pall. 3, 17. quarto mense, Pall. 3, 26. tempore, Pall. 3, 33. exemptis XL diebus, Pall. 11, 14 & 15. tribus diebus, Pall. 12, 20.

Exeo. exit e terra primum hordeum, Varr. 1, 45. vix ulla herba, Col. 2, 12. *conf.* Pall. 3, 4. exire nituntur oculi sarmentorum, Pall. 3, 32. exit melior arvis napus, Col. 2, 10. lupinus non exit solo limoso, *ibid.* exeat & grandescat lens sata, Pall. 3, 4. * exeunte mense, Pall. 3, 25. *i. e. finiente.* * unde optimi exeunt asini, Varr. 2, 6. *h. e. gignuntur.* * non exeunt novenæ partes ultra &c. Varr. 2, 1. *h. e. transferri, applicari non possunt.* * uti inde (de prædio) exiri possit, Cat. 1. *Locus relictus fere a viris doctis, cum tamen interpretatione, si quis alius egeat. Dicam quid putem, libenter audientius meliora monentes. Respicere igitur videtur vir sapiens ad fabulam, quæ etiam apud Phædrum est 4, 8 de capro, qui non circumspexerat, uti exire posset e puteo, in quem a vulpecula invitatus, descenderat, quæ illum deinde clauso reliquit hærentem vado. Et multi majora copiis suis prædia emunt, ac iis se implicant negotiis, quorum facilius est initium, quam finem invenire. Cælius ad Cic. 8, 6 extr. ne te eo demittas, unde exitum vides nullum esse. Plane proba-*

R U S T I C U M.

rem hanc interpretationem, si eā, quæ præcedunt, & quæ proxime sequuntur, satis responderent. Quod tamen in Cætonis hoc libello omnino esse necessarium, nemo, credo, qui totum legenti, dixerit. Possis tamen etiam referre ad salubritatem, ne sit pro agro sepulcrum, & domus illa, unde negant redire quemquam. Et ita conveniret cum his, quæ sequuntur. Vid. & quæ observamus ad Thesaur. Fabrianum.

Exerceo. cursu & opere, Col. 6, 27. agrum multis arationibus, Pall. 2, 13. fiduciam contumacem, Pall. 4, 11. imperia in tauros, Col. 6, 23. exercetur labor, Col. 9, 15. exercentur machinæ, Col. 12, 50. * exercet mares in-
cundi cupiditas, Col. 8, 11.

Exesa salibus chalcis, Col. 8, 17. vermiculis oliva, Col. 12, 50. vinea, Pall. 3, 16. exesæ fruges, Col. 1, 6.

Exgruminantes cochleæ, Varr. 3, 14. *explicitat Peyer. de rumin. Lichtenh. Puto blandissimum esse, si legamus ex se ruminantes, dicamusque, f & e in unam g coaluisse.*

Exhalationes noxiæ, Pall. 1, 7.

Exhalata pruina, Varr. 2, 2.

ne Exhalet odor, Veg. 3, 69.

Exhaustum animal, Veg. 3, 1. *h. e. macilentum.*

Exherbatur planta novella, Col. 4, 31. exherbandus erit locus, Col. 11, 3.

Exhercen, Veg. 2, 47. *leg. exherxin, ἐξερξιν, exclusio-
nem, ab ἐξελπῶ excludo.*

Exhibeat domino fidem ac benevolentiam, Col. 11, 1. exhibere natis generositatem suam, Col. 6, 36. exhiberi hæc diligentia non potest, nisi per patrem familias, Col. 3, 20.

Exhilaratur jumentum, *h. e. recreatur*, Veg. 3, 39.

Exhorreat æstus siccus, Col. 10, 154.

Exhortantur semetipsos, Col. 11, 1.

Exigere pastum, Varr. 2, 4. * exigit materiam furuncu-
lus, Col. 2, 24. vitis, Col. 5, 6. uvas complures vitis, Col. 3, 6. duplices, Col. 3, 2. * exigendum opus, Col. 3, 13. *Sic exactor operis, ibid. * sagittam dari calibis (fort. duri chalybis) exiges, Veg. 1, 22. h. e. adiges in venam. vid. Exact.*

Exigue prona planities, Col. 2, 2.

Exiguitas acinorum, Col. 3, 2. cibi, Col. 7, 5. culta fœ-
cundior, quam magnitudo neglecta, Pall. 1, 6.

Exiguum aceti, Col. 12, 47. laseris, Col. 5, 10. laser, Col. Arb. 23. *z. e. laseris. Sic pulvis exiguus ap. Horat. l.*

L E X I C O N

Od. 28, & parvum lac *ap. Sedulium.* exiguius, Col. Arb. 28.

Exilis ager, Col. 1, 4. materia, Col. 10, Præf.

Eximie optimum, Col. 8, 17. *Ita forte eximie lata, ibid. extr.*

Eximitur scobes, Col. 4, 29.

Exinanire marsupium, Varr. 3, 17.

Exinanitæ alvi apum, Varr. 3, 16.

Exinde ut pabuli facultas est, *h. e. proinde ac*, Varr. 1, 20. *Eodem fere modo hac voce usus est c. 24.*

Exitii genus curculio, Col. 1, 6.

Exitus naturales, Col. 6, 30. exitum non habet alvus, Col. 8, 5.

Exolefcit gratia pascui usu continuo, Col. 7, 3. exoleverunt longo situ vineta, Col. 3, 11. exolefcere negligentia, Col. 2, 18.

Exordiri funem, Cat. 135.

Exordium de monte sumant aquæ, Pall. 9, 8. * exordium sequentis libri, Col. 4, 2. *ubi forte pro accessu ad ipsum argumentum possis accipere. Ita 7, 12, potest utcumque revinere consuetum significatum: refertur enim ad 6, 1. Sed alioquin * Colamellæ exordium non est proœmium libri vel initium, sed totus liber, aut argumentum certe majus & caput dicendorum. Ita verba, quæ priore tradidimus exordio 4, 4 respiciunt aperte partem parum a fine distantem. Dicturus exordio sequente, quæ de vineis arbutisque 2, 22 ad totum librum pertinet. Ita quamquam pars hæc exordii pæne tota jam exhausta sit, 7, 5. Quæ superiore exordio percensuimus, 7, 5. Ita sequenti exordio 8, 17 de totius libri argumento: & ne longiore exordio legentes fatigemus, h. e. producamus librum per se satis longum 5, 12. & Arb. 27. Aperissime, prioribus subnecteretur exordiis 10, Præf. & prima parte hujus exordii 11, 3 extr. atque in fine adeo libri.*

Exorica purgabis caput equi, Veg. 2, 6. *quid si conyza?*

Exoriente Arcturo, Col. 2, 10. * ab exoriente, Col. Arb. 3. ad exorientem versus, Varr. 3, 9.

Exortus æquinoctialis, Varr. 1, 12. exortus hiberni, Varr. 2, 3.

Exollare carnem suis, Col. 12, 53.

Expandunt in sole, Col. 12, 15.

Expartæ, Varr. 2, 5. *effæta. Veteres glossæ: Exparta, partu vacua. Quin & parta, n̄ rous. Col. 7, 4: Et parta nutritici confociata minus laboret in educatione fœtus sui. Scalig.*

R U S T I C U M

Expausatum jumentum, Veg. 1, 38. *aufgeruhet.*

Expeditè agrum sationibus faciendis, Col. 2, 2. annomam multi, Col. 3, 21. cibaria pastoribus, Varr. 2, 10. far ad cibatum, Varr. 1, 69. ad usum cibatus, Varr. 1, 63. laqueos ad aves capiendas, Pall. 13, 6.

Expedita discentibus, Col. 11, 1.

Expellito uvas, Cat. 33. *h. e. soli exponiso.*

Expendere uber soli feracis in degeneres furculos, Pall. 1, 7.

Experientia exercenda, Varr. 1, 18. rerum varia, Col. 10, 338.

Experimentum muræ maturæ, Col. 12, 6. de experimento medicina est, Veg. 3, 3. experimentorum nusquam varietas omittenda, Col. 1, 4.

Experrectus vigor, Col. 1, Præf. experrectiores sunt apes, Col. 9, 7.

Expers frumenti natio, Col. 7, 2.

Experta terris tuis furculorum genera, Pall. 1, 6.

Expinsi far, Cat. 2.

Explantat pampinos vinitor, Col. 11, 2. arbusculam, Col. 5, 9. explantatur vento pampinus, Col. 4, 14 & 29. explantare suffraginem, Col. 4, 24 & 27.

Explicata valle, Pall. 9, 11.

Explorare gustu, Col. 2, 2. 11, 2. si regula exploraveris æquale, Pall. 1, 9. me explorante, *ita ad experientiam suam provocat* Pall. 8, 3.

Expolita frumenta, Col. 2, 21.

Exponitur planta seu semen, Pall. 3, 25. *ponitur.*

Expopulatio fructuum, Col. 3, 2.

Expostulavit usus, Col. 12, 2.

Expressi anguli, Col. 4, 4. *sunt recti, oppositi curvaturis oblique rotundis, quales in alveis.*

Exprimit materiam curvatura in vite, Col. 4, 20. *h. e. in loco, ubi curvata est vitis, germen facilius exit. vid. Flexura, & add. 4, 15 & 24.*

Expromisit nummos, Varr. 2, 2. *Expromittere est pro se, vel pro alio solemnibus quibusdam interpositis valide promittere. Cum de eo nemo ambigat, quin pro alio promittere significet, ille alter autem intellectus, ubi pro nobis expromittere dicimur, fere negligatur, juvat illum non ex hoc tantum Varronis loco, verum etiam legum auctoritate confirmare. Igitur l. 19 § 4 de donatt. (39, 5.) Servus, cui pecunia credita fuerat, (quod*

L E X I C O N

quidam per leges fieri non poterat, cum nihil suum habeat servus) liber factus eam expromittit. (*ut adeo nunc demum jure Romano valide exigi ab eo possit*) Non erit donatio, sed debiti (*jure naturali, non civili Romano*) solutio. Ita l. 110 de R. I. Nemo alienæ rei expromissor idoneus videtur. *Generatim sponsorem aut promissorem notat* l. 104 § 1 de legat. & fideicom. (30, 1.) Tabellas, quibus ei pecuniam expromisseram. *Apertus inprimis est* l. 36 de jure dotium (23, 3) *Ulpiani sermo*, Debitor mulieris jussu ejus, pecuniam viro expromisit. *Et denique* l. 7 § 8 de dolo malo (4, 3) expromissor intelligitur simpliciter, qui plene promisit pro se, vel alio. Nimirum *in ex complementi & perfectionis significationem habet, ut in exædifico, exaggero, exhilario, exquiro, expio, expleo, expolio, exporrigo.*

Exputatos palos acuere, Col. 11, 2.

Exputare plantas, Col. 11, 2. vitem, Col. 3, 15. pampinum, Col. 5, 6. falices, Col. 4, 30.

Exradicata ut sint, Varr. 1, 27.

Exsaniare, *humore tetro vel crudo, quæ quasi quædam sanies est, liberare, e. g. baccam pressam*, Col. 12, 47. cum exsaniaveris finapi, Col. 12, 55, exsanietur caro salita, Col. 12, 53. * exsaniet aqua nitrata amaritudinem, Col. 12, 55. *Guilandinum de papyro c. 16 p. 327 laudat Schættg. Beeroaldus comparat cum Apulejano examurcare. Met. 4 p. 73 ed. Pric. de pelle ursina, dum cœlestis vaporis flammis examurcatur.*

Exsecare ferra, Col. 5, 11. unde exsecaveris, Cat. 42.

Exsequantur ordines suos frutices sub maceris, Pall. 1, 37.

Exserito radicem, *h. e. evellito*, Col. 12, 56.

Exsiccati cum fuerint, Veg. 3, 4.

Existere *parum ab esse differt*: inutilia existunt, Varr. 2, 7. existunt steriles, Col. 7, 6. * *emergere*: quæ XL die vix existant, Varr. 1, 34. Sic Cic. de divin. 2, 23: Tages quidam dicitur in agro Tarquinienfi, cum terra araretur, existitisse repente. *Vistor.*

Exsolvit corpus uvarum vis contusionis, Pall. 11, 19.

Exspectare caritatem, Cat. 3.

Exstantia. sine ulla exstantia, *h. e. ulla re, quæ emineat, vel exstet*, Col. 5, 5.

Exstat fertilior ager, Col. 5, 9.

Exstimulatæ libidinis signa, Col. 8, 11.

Exstimulari libidinis furiis, Col. 6, 27.

R. U S T I C U M.

Exstinguit stilla gemmam, Pall. 1, 6. exstingui veterno, Col. 7, 5.

Exstirpatæ frigorebus soboles, Col. Arb. 5.

Exstirpatur ager silvestris, Col. 11, 2. *stirpibus liberatur.* virgultis ager, Pall. 8, 1.

Exsucto sudore sitim quærimus, Col. 1, Præf. exsuctiones restibiles segetes, Varr. 2, 7.

Exsudat caseus acidum liquorem, Col. 7, 8. exsudavit amurcam omnem, Col. 12, 48. exsudant dolia musto, *quidam legunt pro* exundant, Col. 10, 432. *sed male. vid.* Exundant. ut virus exsudet, *an* exsudent? Veg. 3, 49. languor (*an* languorem?) exsudet, Veg. 3, 47.

Exsurgeto succum in linteum, Cat. 156. *h. e. per linteum exprimito.* Turn. 10, 19 *monet non deesse, qui legant* exurgeto, *quod sane commodius, nec inusitatum Catoni.* exsugere segetem, Cat. 37. arena, quæ exsugat humorem, Varr. 2, 4. exsugitur vitis ab uno latere, Col. 4, 24.

Exsultatio puerilis, Col. 7, 3. Sic Hannibalem juveniliter exsultantem dixit Cicero de Senect. 4. Plautus vitulari *Perse* 3, 2, 2. Schættg.

Extalis reverfatur, Veg. 3, 11. *h. e. longanum, extremum intestini recti. Est in vulgato interpr. 1 Reg. 5, 9, de Philistæis. Restituimus eam vocem etiam 3, 6, pro stalis. Auctoritates alia apud Dufresnium. In Gloss. Philox. & aliorum etiam est stalis ἀρχος, quod corr. extalis, ut etiam in lit. Editum est.*

Extensiones in ischuria, Veg. 3, 15.

Extenta vitis, Col. 4, 20.

Extenuare fructum sumtu, Varr. 1, 22. extenuatur scabies, Col. 6, 13.

Exter. exteris gentibus, Col. 9, 9.

Exterminare argentem herbam, Col. 10, 149. 11, 3.

Externarum gentium agricolæ, Col. 5, 4.

Extero et spicis grana, Varr. 1, 52. Col. 2, 9. exteruntur pecudibus spicæ, Col. 2, 21. *cf. Plin. 18, 72.*

Extollere opera in jumenta, Varr. 2, 10. * in majus voces, Pall. 7, 7. * pampinum, Col. 5, 6. *h. e. auferre, e medio tollere. Sed MS. Gæf. ex toto tolli.*

Extorqueo, si quis extorquet, Pall. 4, 10. *h. e. præter naturam rerum vult efficere.*

Extortus violenter saltus, Veg. 1, 17. * extorta, *h. e. luxata*, Veg. 1, 28.

Extracta puteis pocula, Col. 7, 80.

L E X I C O N

Extrahitur humor, Col. 1, 6.
 Extranea exercitatio, *f. extra urbem*, Col. 12, Præf.
 Extraordinariæ species, Varr. 2, 1. extraordinarius pedum fructus, Varr. 2, 11.
 Extricatur ager, Col. 3, 11.
 Extrinsecus, *i. e. loco non suo*, Col. 1, 6.
 Extrita litera, Varr. 2, 1.
 Extuberat frequens nodus, *eminet*, Pall. 4, 10. *Al. exuberat.*
 Exumida in medio area, Varr. 1, 51.
 Exuberat annus nimis floribus, Pall. 4, 15. terra, Col. 1, Præf. vitis, Col. 3, 6. exuberant majore fructu, Col. 5, 7. exuberare cultu, Col. 2, 1. * exuberant herbæ favorum ceras, Col. 9, 4. *transitive, uberes reddunt. Ita etiam apud Tertullianum sumi, ostendit Salmas. ad Pall. p. 169.*
 Exulcerantur vulvæ ferro, Col. 7, 9. *Conf. Plin. H. N. 8, 51. * exulceranda vitis, Col. 4, 24.*
 Exundo, Col. 9, 9. exudent dolia musto, Col. 10, 432. *Al. exsudent, vel exudent. sed exundare multo plenius est & uberius, quam exsudare, vel exudare. Lucan. 9, 798: Spumeus accenso non sic exundat aheno Undarum cumulus: ut scilicet undans ahenum est ipsius. Virgilii Æn. 7, 463. Val. Flacc. 4, 595: Acheron vasto exundat hiatu. Silio etiam amatum verbum docet Heinsh. ad 2, 631. Exudent & exudent similiter confundunt librarii apud Calpurn. 4, 104. ubi posterius etiam tuetur unus omnium optimus arbiter Burmannus, quod ubertatem & copiam notari apparet.*
 si Exungulaverit jumentum, Veg. 2, 57.
 Exuo. exuitur flore vitis, Col. 3, 2.
 Exurit semina eruca, Col. 10, 334. exurere ferri massas, ita ut ignis speciem habeant, Col. 12, 5.

F.

Fabæ fatio, Cat. 35. Varr. 1, 44. Col. 2, 10. Pall. 12, 1. faba trimestris, Col. 2, 10. Marfica, Col. 2, 9. faba sarrienda sit, necne? Col. 2, 12. bis farculanda, Pall. 2, 9. quomodo vellenda, Pall. 7, 3. fabæ corium, Veg. 2, 57. coctæ liquor, Col. 7, 12. collectio, Col. 2, 10. Fabam veterum *f. κνᾶμον non esse eam, quæ hodie faba dicitur, sed legumen fructus rotundi, & multo Bonis omnibus nostris minoris, copiose ostendit Dodonæus, 4, 2, 1 p. 514. Eas autem,*

R U S T I C U M.

quas nos vocamus fabas *f.* Bonas, majores quidem, & cauli suo quadrato insistentes, Phaselum majorem appellat: minores ad adminicula repere solitas Dolichos *f.* Phaeolos. Denique cum fabæ antiquæ, τοῦ κυάμου, notis, quæ a Theophrasto aliisque proditæ sunt, convenire inter hodie nota legumina nullum magis putat silvestri, quam ipse vocat, Bona *f.* nigra, cujus pictura & descriptio refert legumen, quod ipse me memini Vinarie in hortulo domui adjuncto colere. Vocabant, qui mihi traderant, Spargelwicken, *al.* Spargelerbsen: & habebat saporem subamarum, asparagis non dissimilem. Tanto magis Dodonæi sententia acquiescimus, quod nihil postea monuerunt Nonnius de re cib. 1, 5; Salmasius, qui plane, credo, hic Pythagoræus est, licet multa de faba Ægyptia disputet; Harduinus ad Plinium 18, 30, ubi, Quæ faba, inquit, veterum fuerit, haud ita proclive est statuere &c. * *Mensuræ nomen est*: ad fabæ magnitudinem, Veg. 3, 12. quantum fabæ patitur magnitudo, Veg. 3, 67. Sæpissime ita Scribonius, indicante Rhodio. *Add. Salm. ad Solin. p. 688 sq.*

Fabaceus mucus, Veg. 2, 36. fabacea mellis, Pall. 12, 1.

Fabaginum acus, Cat. 54.

Fabalia, Cat. 37. fabarum culmos Columella dicit; Varro de lingua Latina alas fabales. *Popma.* matura, Col. 2, 10. *cf. Plin.* 18, 12. pro stercore inarantur, Varr. 1, 23.

Faber piscis maris Atlantici, Col. 8, 16. *De eo vid. Plin.* 9, 32. & ibi Harduin. Sed non solius Atlantici maris incolam esse, docet Hippolytus Salvian. de Hist. aquatiliu p. 205. *vid. & nos ad Quintil.* 5, 10, 21.

Fabrica agrestis, Pall. 1, 12. fabricæ planæ, Pall. 1, 9. totus fabricæ tractus, Pall. 1, 8. fabricæ villaticæ sedem parare, Pall. 1, 7. ad fabricam cædenda materies, Pall. 2, 22. 12, 15. Nimirum fabrica generale vocabulum adificiorum omne genus comprehendit.

Fabricatis in hunc usum vasis, Col. 8, 3.

C. Fabricius, Col. 1, Præf.

Fabrico. jugum, Col. 6, 2. navigia, Col. 4, 3. fabricentur alvei, Pall. 1, 38. canales, Col. 7, 10.

Fabrilis libella, Col. 3, 13.

Fabulos albos III, Cat. 70.

Facio. facientes adjuvant Dii, Varr. 1, 1. *Vulgo, & recte quidem, si per se spectetur hoc adagium, interpretantur Erasmus secuti de eo, manus etiam esse admovendas precantibus. Et hanc sententiam etiam Varroni observatam dicerem, si post invoca-*

L E X I C O N

tionem eam posuisset, & ita opus ipsum esset aggressus. Nunc ante invocationem cum ponit, Varro forte hoc vult: Dii adiuvant sacra illis facientes. * facito infervere, Col. 12, 38. facies defervere succum, Pall. 10, 16. facient te pervenire ad. — Pall. 5, 8. quæ res eos faciet scissuris aperiri, Pall. 6, 12. * facito furculos sint longi, Cat. 41. partem digitos sex altam facito fiet, Cat. 18. reliquas canes facit ut sint in tuto, Varr. 2, 9. vitem, quam ponis, fac ut ad orientem spectet, Col. Arb. 4. add. Cat. 8: hæc facito uti serantur. ubi vid. Gesner. Add. Cort. ad Sall. Jug. 14, 11. Ita. Gell. 14, 2: Ut & illud, in quo hærebam, & cetera faceret me ut earum rerum essem prudentior. * Librum ad librum vorum facito, Cat. 40. per ellipsin ut sit. Ita certam diem facito, Cat. 149. facere pinguem gallinam, Col. 8, 7. faciundum alacriores præmiis, Varr. 1, 17. * faciet vino, quid volet, Cat. 147 & 148. * facito porco piaculo, Cat. 139. facere catulo, Col. 2, 22. vid. Fio. * Ex se producere, ejicere, eniti. Facit asinus sobolem, Col. 6, 37. faciunt volucres pullos, Varr. 3, 5, 9 & 10. stercora homines, Col. 2, 15. 11, 3. stercus, quod facit asinus, Col. 12, 15. facit urinam, Veg. 1, 51. facit grana malum, Col. 7, 5. frutices inula, Col. 11, 3. faciunt plantas cacumina ficulnea, Pall. 4, 10. fructum, quæ e terra nascuntur, Varr. 2, Præf. caulem spicæ, Col. 11, 3. vinum uvæ, Col. Arbor. 3. spinam facit asparagus, Col. 11, 3. stercus facit multam herbam, Varr. 1, 38. * Producere admotis ad se causis, quas secundas vocant. Qui facere vult bonum gregem asinorum, Varr. 2, 6. vinum, Col. 12, 40. frumentum, Varr. 1, 7. vitem, Cat. 52. oleam, Cat. 65. apium lati folii, Col. 11, 3. violam, Col. Arb. 30. * Parare. Faciundam oleam locare, Cat. 145. facere caseum, Col. 2, 22. * De medicamentorum viribus. Faciunt in hunc usum folia, Col. 4, 13. facit bene, Cat. 157. facit optime remedium, Col. 6, 15. add. 8, 17: facit ex pomis adaperita ficus. * Face pro fac, Cat. 23 & 26.

Facies ne deforment jumentum, Veg. 2, 11. h. e. species. Pluralis est, ut in vulgato, Quid facies, facies Veneris cum veneris ante cet. * facies terna, h. e. genera tria diversa, Varr. 1, 9. conf. Col. 10, 189. * faciem literæ Græcæ obtinet stella, Col. 3, 13.

Facile est, quod habeant, Varr. 2, 10. ex facili, facile, Col. 6, 1. 12, 44.

R U S T I C U M.

Facilitas cerasi, Pall. 11, 12.

Factores olei, Cat. 64 & 66. juranto, Cat. 145. doliorum cuparumque, Pall. 1, 6.

Factorii modus completus, Pall. 11, 10. *i. e. vasis, quod factum capit.*

Factus & factum. in singulos factus olei, Cat. 67. factum dicunt, quod uno tempore conficiunt. quem alii CLX ajunt esse modiorum &c. Varr. 1, 24. *Plinio 15, 6 sunt centeni modii.* Facti unius mensura, Col. 12, 50. cum expresserint facta, Col. 12, 50.

si Facultas sit alendis farmentis, Col. 4, 29. ne vagandi facultas detur, Col. 8, 14. si facultas non est refecis, *i. e. copia*, Col. 4, 24. si facultas ejus sit copiosior, *i. e. si major ejus copia suppetat*, Col. 12, 38. * facultates aliquas acquirere, Col. 12, Præf.

Fæcariæ sportæ, Cat. 11. *Viro docto videntur fiscinæ, de quibus c. 153. Ceterum fecarias legunt A. G. II. nec deesse, qui fecarias malini, e Lexico Fabriano didici.*

Fæcatum vinum, Cat. 153. *ex fæcibus expressum, quod inter secundaria vini genera recensetur a Plinio 14, 10. Schætzg.*

Fæcinæ vites, Col. 3, 2. *vid. Isidor. 17, 5. qui sua ex nostro hausit.*

Fæcinum vinum, Col. 12, 45. *Nescio an fæcinum alias occurrat: blanditur leslio Cod. Lips. Setinum. Sunt quidem 3, 2 fæcinæ vites. Sed quid si etiam ibi vitium intercessit?*

Fæcula, collyrium ingreditur Veg. 4, 16. & al. intelligo usione paratam, de qua Diosc. 5, 132. Plura Rhod. Lex. Scrib.

Fæculentum vinum ut limpidum reddatur, Pall. 11, 14. fæculentum mingit animal, Veg. 3, 4 b.

Fæles & mæles scribitur Varr. 3, 11 & 12. *vid. Feles.*

Fæx vel fex. fæcem reducere in summum, Col. 12, 19.

Faginea materia, Cat. 21. Col. 12, 45.

Fagus ad quæ utilis, Pall. 12, 15.

Falculæ breves tribulatæ, Pall. 1, 43. *videntur tribulatæ potius esse, ut vineaticæ; vel tribulariæ, ut ruscariæ; a tribulis refecandis. Nam quod in Fabriano thesauro exponebantur mallei pulsibus acutæ, gedengelt, illud nihil esse puto.*

Falculæ vineaticæ & ruscariæ, Cat. 11. vindemiatoriæ, Col. 12, 18.

Falere ornithonis, Varr. 3, 5. Falere vocat id, quod magis proprie esset pila: *χλὴν vocat Thucydides; Virgilius faxeam pilam. Et verbum apud Lucretium oppilare — oppilare ostia*

L E X I C O N

contra. *Sustinet autem falere totum peristylum onus, & stagnum oppositum & oppilatum est. Itaque pilæ litorebus immolita a veteribus propterea Faleria dicuntur, quia antea Haleria dicerentur, παρὰ τὴν ἅλα. Argumento, quod Falerii populi ita dicti sint, quia apud eos sal fieret, prius Halerii dicti, auctor Festus. Nisi sit, quod omnia alia φάληρα vocabantur Græci. Scalig. Erat falere moles lapidea in orbem ducta, & opposita stagno; cuius usum in piscinis ostendit Col. lib. 8, 17. Origo nominis a Græco φάλα, quod caput etiam significat, ut ab eodem φάλαρα, phalera. nam prominent in altum projectæ istæ moles, & quasi caput efferunt aquis. Popma.*

in Falerno perticæ pro jugis vinearum, Varr. 1, 8.

Falerno completa multo, Col. 10, 431. Falerna annosa, fructuosiora, Varr. 1, 65.

Faliscus ager, Varr. 3, 16. Faliscæ præsepes, Cat. 4 & 14. nempe optimum, ubique pro nomine proprio accipere.

Fallo. vide ne te fallat, int. animus, Varr. 2, 1.

Falx. falcem supponere, Col. 10, 328. falces sex generum, Varr. 1, 22. fœnatæ, stramentariæ, arborariæ, Cat. 10. vineaticæ, silvaticæ, Cat. 11. putatoriæ, messoriæ, fœnariæ, Pall. 1, 43. verriculatæ, rostratæ, denticulatæ, Col. 2, 21. lunatæ, Pall. 1, 43. vinitoriæ falcis figura, Col. 4, 25.

Fames, teterrima mortis comes, Col. 2, 11. famis impatientissimæ fues, Col. 7, 11.

ad Famices malagma, Veg. 4, 19. Garg. extr. *Resituendum etiam videtur Col. 6, 12. e MS. Polit. pro saniem, ut & Pontedera placet ep. 60.*

Familia ut curanda, Cat. 51. Col. 11, 1. cibaria & vestimenta quæ requirat, Cat. 56 & 59. Col. 11, 1. familiæ numerus, Varr. 1, 18.

Familiaricæ fellæ, Varr. 1, 13. οἱ ἀφεδρῶνες. Et fellæ simpliciter. Marcellus Empiricus: Per vomitum & fellas. Idem ponit federe pro niti. Unde verbum adsellare creberrimum apud Veg. in Comment. de Re veterinaria. hoc est ἀφοδεύειν. Scalig.

Familiaris lar, Cat. 2. it. 143. familiares bubulco fiant boves, Col. 6, 2. familiaria aquæ viridia, Col. 8, 15.

parum Familiariter nostro solo venit, Col. Arb. 1.

Famulatu miserrimo, Col. 1, Præf.

Far, frumenti genus plures species complexum. Princeps adorum, cuius & ipsius quatuor genera enumerat Col. 2, 6. Consideratis, quæ de illo Marsilius Cagnatus Var. Obs. 2, 23; (Tom. III Gruteriana Lampadis) Remb. Dodonæus 4, 1, 10; Sal-

R U S T I C U M.

masf. in hyle jatr. & alii dederunt, confirmor in ea sententia, quam proposui ad Col. 2, 9, (vid. Adoreum) quamque Turnebus etiam firmat ad Cat. 2. Illud non habeo dicere, an ita inter se conveniant appellationes Spelz, spelta, & Diunkel, ut plane pro eadem frumenti specie, quod vult Dodonæus, haberi debeant. Far promendum, Varr. 1, 63 & 69. far adoreum, Varr. 1, 9. Campanum præstantissimum, Varr. 1, 2. venu-culum, vernaculum, forte vermiculum, Col. 2, 6. 11, 2. * Factitium etiam far est, a farina aliquantum diversum, quod utrumque apparet ex Cat. 143. Ita farre & sapa incrustatur olla cibo cochlearum, Varr. 3, 14. far hordei, Pall. 1, 28 & 29. hordeaceum, Col. 8, 11. triticeum, Col. 8, 5. add. Farriculum, it. Fistula farraria.

Farciminosus morbus equorum, Veg. 1, 7 & 14. boum, Veg. 3, 2. affecti farcimino, Veg. 1, 7.

Farciri aves ut debeant, Cat. 89 & 90. Varr. 3, 9. Col. 8, 7. boves, Varr. 2, 5.

Farctus fici plenior ac melior, Col. 5, 10. sed farctum speciosius & plenius, Col. Arb. 21. Farctum velut tomen-tum fructum interpretatur Barth. 8, 4.

Farinarium cribrum, Cat. 76.

de Farno tabulata diutissime durant, Pall. 1, 9. Farnum quernæ arboris speciem esse testatur Philander ad Vitruvium, qui, ut & hoc moneamus, auctori nostro prorsus contradicit. Verba Vitruvii sunt: Namque de cerro, aut fago, seu farno nullus ad vetustatem potest permanere: & sic quoque Epitome. Schætzg. Qualis arbor farnus, incertum. Veteres excusi: fraxino. Ita Joannes Cuba, libro, qui hortus sanitatis inscribitur, ex Palladii Codicibus transcripsit. Ponted. Mihi videbatur farni vox orta ex correptione quadam librarii, qui fraxinum cum nollet integre scribere, franum posuit, e quo deinde levi transpositione farnus ortus est. Vel, quod magis fere placet, labente ævo franum etiam dixere fraxinum, e quo Gallorum etiam Fresne s. frêne ortum est.

Farracia seges, Varr. 1, 31.

Farraginata &c. Col. 11, 2. Locus corruptus & male commissus sanabitur, si legas: Farraginem quoque — futuram — viciam — conserito. Farraginata nescio an quisquam dixerit.

Farrago, Varr. 1, 31. Col. 2, 7. seritur, Col. 2, 11. Pall. 10, 8. hordeacea, Col. 2, 11. 11, 2. datur purgando equino pecori, Varr. 2, 7. vid. Vlii. & Burm. ad Nemesia. Cynege. 283. * ferragines scribitur Veg. 1, 56. Sed leg.

L E X I C O N

videtur farraginis, h. e. frugum viridium miscendarum, quarum jubet proportionem propositam observari.

Farrearia fistula, Cat. 10. pilum farrearium, *ibid.*

Farreus panis, Col. 7, 12.

Farriculum e novo tritico, Pall. 11, 21. *MS. Erf. farreolum.*

Farfura, *vid. Affura.*

Fartor, Col. 8, 7. *Vid. Pignor. de servis p. 559 sqq. Barth. 8, 4. Schœtzg.*

Fartura avium, Col. 8, 7. farturæ destinatur turtur, Col. 8, 9. * fartura vel farctura in jumentis leg. Veg. 2, 59. pro tractura. *vid. Tractura.*

Fartus semine cucumis, Col. 10, 393.

Fascia corticis ne dissipetur, Pall. 3, 17. fasciis circumdantur pedes, Col. 6, 12.

Fasciculi leguminum, Col. 2, 10. fœniculi fustibus illigati, Col. 12, 19.

Fascio. fasciare fracturam, Veg. 2, 47.

Fascinatum animal, Veg. 3, 74.

Fasciolo superligabis, Veg. 2, 57.

Faselus vel Phaselus, φασηλος. *Quid legūminis esse videatur, dictum est in Faba. Mei cives vocant Türkische, oder Sau Bohnen, Bonas Turcicas, vel porcinas. Ab his diversus Faseolus s. phaseolus, de quo statim. Nunc quædam loca, ubi faseli mentio est, indicabimus.* Col. 2, 10. Pall. 10, 12. 11, 1. Fasellus scribitur Col. 10, 377.

Faseolus, vel Phaseolus, ad escam seritur, Col. 11, 2. *Hæc est ea, quam vulgo fabam dicimus, legumen cum teneris siliquis coqui & edi solitum, tenero caule & ad longūrios repente cet. vid. Faba.*

Fastidiosæ sunt boves prægnantes, Varr. 2, 5.

Fastidium, *deliciæ gulæ*, Varr. 3, 9.

Fastigium habet fossa, ut exeat aqua, Varr. 1, 14. *h. e. declivitatem.* quo fastigio sit fundus, videndum, Varr. 1, 20. *h. e. quam altus vel declivis.* * fastigia tria, *h. e. summa genera*, Varr. 1, 6.

Fastus antiquorum astrologorum, Col. 9, 14. *In notis Servii annotavimus, Servium errasse, dum erroris arcessit Lucanum, qui scribit, fastus esse quartæ declinationis, quando significat superbiam. Secundæ vero, quando significat librum, qui dierum habet computationem. Unde erravit (inquit) Lucanus dicendo: Nec meus Eudoxi vincetur fa-*

R U S T I C U M.

stibus annus. *Namque indiscriminatim dicimus fastos & fastus, in secundo & quarto ordine pro libris, quod & Priscianus tradit, & magnorum scriptorum confirmat auctoritas, quæ pro ratione est. Beroald. Silius Italicus 2, 10: Ausonios atavo ducebat consule fastus. Orientius Commonit. 2 dist. 56: Finge, age, mansuri signent tua nomina fastus, Atque tuo felix annus eat titulo. Adde, quæ notarunt Andr. Wilkii ad Prudentii Apotheosin v. 662 p. 530 sq. Barthius ad Claudian. p. 968. Schættg.*

Fatetur vetustatem semen sinapi, Pall. 11, 11. fatentur maturitatem amygdala, Pall. 2, 15.

Fatigata vitis dapuli proventu, Col. 4, 27. fatigatus libidine aries, Col. 7, 3.

Fatigat sævientem contumacia pervicax, Col. 6, 2. fatigantur semina multo foli pressa pondere, Col. 4, 1.

Fatiscit segetibus solum, Col. 2, 14.

Faventia & Faventinus ager, Varr. 1, 2. Col. 3, 3.

Favilla pro stercore, Col. 2, 15. *Hinc favilla nigra satiare, Col. 10, 354.*

Favoniana pira, Col. 5, 10.

Favonius eximius ad ventilandas fruges, Col. 2, 21. Favonii exortus, Varr. 1, 28. cum Favonii spirare cœperunt, Col. 8, 11.

Favorabiliter sentire, Pall. Inf. Præf.

Fauustulus pastor Romuli & Remi nutricius, Varr. 2, 1. *per ludum Atticus ita appellatur, Varr. 2, 3.*

Fautores competitorum, Varr. 3, 5.

Favus apum, Varr. 3, 16. venit in altaria, Varr. 3, 16. favi melliti, *ibid.* favorum exemptio, *ibid.* duo genera, ubi duo examina, Col. 9, 15.

Fax. facem libidinis auget voluptatis dilatio, Pall. 8, 4.

Febricitans pecus ut curetur, Col. 6, 9. 7, 5.

Febricosi equi, Veg. 1, 38.

Februarii opera, Col. 11, 2.

Fecinum vinum, *vid. Fæc.*

Fæcla, Veg. 3, 22. *est fæcula. Dodonaus, 3, 3, 36 ex Ægineτα σφέκλην dici ait facem ustam, eandemque officinis Tartarum ustum & calcinatum appellari. Vid. Rhodius Lex. Scribon. voc. Fecula, ubi de σφέκλῃ Græcorum & hoc ipso Vegetii loco.*

Feles & melis (fælis & mælis) Varr. 3, 11 & 12. *cum viverra jungitur Col. 8, 15. conf. Col. 8, 14: Feles ani-*

L E X I C O N

mal est familiare ac domesticum, omnibus notum, vulgo catus nominatur (ut opinor) a sollertia. Nam catum sapientem dicunt, & acutum, Græci αἰλουρον vocant. Plinius tradit, felium oculos in tenebris fulgere. Idem alibi sic refert: Feles quidem quo silentio, quam lenibus vestigiis obrepunt avibus, quam occulto speculatu in musculos exsiliunt, excrementa sua effossa obruunt terra, intelligentes, odorem illum indicem sui esse. Verum apud Columellam & Varronem feles accipi videntur pro fovino: sic enim vulgus appellat bestiolam gallinis maxime infestam noxiamque, & sæpe gallinaria tota contrucidantem. Beroaldus.

Fel taurinum radicibus pirorum infusum contra vermes, Pall. 3, 25. 4, 10. felle bubulo maceranda femina contra mures, Pall. 1, 35. fel lacertæ viridis contra putredinem, Pall. 3, 25.

Felicula sive filicula, Cat. 158. Polypodium est, cujus vim leniter purgantem, si cum aliis jungatur, in dubium vocatum aliunde confirmat Dodonæus 3, 5, 3 p. 465; usurus, si in mentem venisset, commodissime Catonis auctoritate. Vide de ea Plinium 26, 8. Add. Filicula.

Femen. femina gallorum pilosa laudantur Varr. 3, 9. torosa & numerosa, Col. 6, 29. femina secari atque interdum inuri solent, Col. 6, 38.

Feminæ pavones, Col. 8, 11. feminis multa cum maribus communia, Col. 12, 1.

Femininum nomen, Varr. 3, 5.

Fenestellæ brevissimæ, Pall. 1, 24. al. fenestrellæ. fenestellis illuminari, Col. 8, 3.

Fenestræ qua parte faciendæ, Varr. 1, 13. Punicanæ, Varr. 3, 7. vid. Punic.

Feralis mensis, Col. 10, 191. *Februarius, quia hoc mense fiebant parentalia, i. e. sacrificia inferis Diis, quæ feralia dicuntur sacrificia inferorum.* feralia carmina flere, Col. 10, 350.

Ferax. feraces feminum, Col. 6, 36. feraces venti, Pall. 12, 5.

Ferctum Jovi, Cat. 134. *Paullus Festi abbreviator: Ferctum genus libi, dictum, quod crebrius ad sacra ferebatur, nec sine strue, altero genere libi: quæ qui afferebant, struferctarii appellabantur. Vide pluribus Bapt. Pium annot. post. c. 147; Alardum ad Valer. Flaccum 5, 143; Lomeierum de lustrat. c. 13. Schætzg. Fertum forte rectius Cat. 141. vid. ad Inscr. arval, p. 130.*

R U S T I C U M.

Pereola vitis, *an ferreola?* Col. 3, 2.

Ferix publicæ aut familiares, Cat. 140. bubus & bubulcis, Cat. 132. mulis, equis, alinis, nullæ, Cat. 138. per ferias quæ facere liceat, Cat. 2. Col. 2, 22. 11, 1. feriis boves jungere uti licitum, Cat. 138. feriis caret necessitas, Pall. 1, 6.

Ferina caro, Col. 10, Præf.

Ferio. ferire foedus, Varr. 2, 4.

Feritatem ea res mentastro detrahit, Col. 11, 3.

Fermentata colluvies, Col. 1, 5. *de loco putri uligine cenofo.* * fermentatum solum, Col. 4, 1. 11, 3. *h. e. resolutum, molle ac leve.* * fermentato ac molli solo (*pedum*) canes, Varr. 2, 9.

Fermento. fermentantur in amphora ficus, Col. 12, 17. * fermentare terram potest stercus columbinum, Varr. 1, 38. Col. 2, 15. fermentari finito, *h. e. solum resolutum custodi, ne conculetur*, Col. 5, 9. nihil aliud est colere, quam resolvere & fermentare terram, Col. 2, 2.

Fermentum terræ fossæ, Pall. 3, 18. fermento quasi aliquo abundat, Col. 2, 2. velut fermento quodam humus intumescit, Col. 4, 1. in fermentum congerere solum, Col. 3, 11. *In his omnibus aperta est similitudo massarum farinacearum, quæ fermenti beneficio ex densis variores fiunt & resolutiores.*

Ferox, *canis nomen*, Col. 7, 12.

Ferramentorum varietas, Varr. 1, 22. quali ferramento facienda insitio, Col. 4, 29. quali putatio, Col. 4, 24.

Ferreæ, Cat. 10 & 155. Varr. 1, 22. Furcas *intelligi vult Turn.* 7, 22. *Est ubi forte commodius palas.*

Ferrugineis hyacinthis, Col. 10, 305.

Ferrum. ferri massæ ignitæ, Col. 12, 5.

Fertilitatis signa in vite, Pall. 3, 9.

Fertum, *vid.* Ferctum.

Ferve bene facito, Cat. 157.

Ferveo. ubi diu ferbuerint, Pall. 2, 19. fervebit in se mustum, Col. 12, 19. primo ardore, Pall. 11, 9. fervente sole, Veg. 3, 4.

Ferula fissa comprimuntur testiculi, Pall. 6, 7. ferulæ minaces, Col. 10, 118. *Padagogorum sceptrâ, Martialis ait; Pompon. e ferulis alvi apum*, Varr. 3, 16. ferulis circumdatis colligare, Col. 7, 5. *add.* Veg. 2, 47.

Ferunta ablata, Veg. 2, 42 & 48. *vid. legendum feruta,*
Scriptæ. R. R. Vol. IV. M

L E X I C O N

aut fervura potius, φλεγμονή, ut ostendit Dufresnius. feruta autem est plaga a cauterio facta; fervura, vulnus ex ustione.

Fervore vini ruptæ orcæ aut dolia, Varr. 1, 13. * fervores æstivi, Col. 4, 24.

Ferus, a, um. ferus Juppiter, Col. 10, 329. feri arietes, Col. 7, 2. feri per mansuetos consuefiunt, Col. 8, 10. feræ pecudes ab hominibus mansuefactæ, Varr. 2, 2. ferarum pecudum genera, Varr. 2, 1. feræ arbores, Col. 3, 1.

Fessi opere, frigore, aut calore, Varr. 1, 13. sic Varr. 2, 1. ii. 3, 16.

Festinantius demetere, Col. 2, 9.

Festinabimus emundare, Col. 4, 27.

Festi dies ut agendi villico, Col. 11, 1. festis exercere diebus quæ licitum, Col. 2, 22. vid. Feriæ.

Fibram rapi mediam gustato, Col. 12, 54. fibras emittunt spicæ ulpici, Col. 11, 3. fibræ tritici, adorei, Col. 2, 12. teneris frondens lactuca fibris, Col. 10, 111. fibrarum summæ partes, Col. 11, 3. cum fibrarum quatuor esse cœperunt frumenta, Col. 11, 2. Nimirum fibræ sunt folia angusta, oblonga, & in mucronem fastigiata, atque, ut posteriores vocant, graminea. vid. Ponted. ad Cat. 70. vid. & Thef. L. L. in fibra.

Fibulæ in apparatu trapeti, Cat. 3. fibulæ iligneæ, ulmeæ, nuceæ, ficulneæ, Cat. 31. vid. Turn. 25, 20, & Baldus Lex. Vitruv. Nimirum sunt lignei clavi, copulæ, subscudes, ancoræ, securiculæ, quacunque figura denique ligna, quibus colligantur & firmantur ligna majora. Hæc architectonica fibula. Sed * in usu chirurgorum etiam est. Sic Col. 6, 5 forte legenda fibula pro subula. Sic fibulæ ad palpebras, Veg. 2, 15. ad vulnus linguæ, Veg. 2, 31. add. Veg. 1, 22, & 2, 22, ubi pro fistula restituendum videtur fibula. Vid. Regula. De omni autem genere fibulæ Jo. Rhodius de acia Celsi: sed fac, ut posteriorem editionem legas multum auctiorem.

Fibulantur pulvinis testaceis juncturæ, Col. 1, 6.

Fictæ tabulæ, h. e. fixæ, Varr. 3, 7. vid. Afficta.

Ficariæ crates, Cat. 48. describitur Col. 12, 15. * interficarias (ficeta) caprifici arbor suspenditur, Pall. 4, 10.

Ficetum, Varr. 1, 41.

Ficulneæ arboris, Col. 5, 11. 11, 2. ficulnea cacumina, Pall. 4, 10. folia, Col. 6, 3.

Ficulnas insitiones, Varr. 1, 18. ficulneas al.

Fici arbor, Col. 5, 11. fici ut ferantur, Cat. 8. ii. 28.

R U S T I C U M.

Varr. 1, 41. Col. 5, 10. *ii.* Arb. 21. feri, coli, & curari ut soleant, Pall. 3, 25. 4, 10. ut inferantur, Cat. 42. Col. 5, 11. Pall. 5, 5. *Inf.* 119. fici planta, Pall. 4, 10. cacumina, Col. 5, 10. fici ut grossos teneant, Cat. 94. ficus ad Divæ Rumiz facellum, Varr. 2, 11. * fici, quas edimus, Varr. 1, 41. quæ genera in Italiam translata, *ibid.* genera præcipua, Col. 5, 10. *Conf. catalogum Macrobiani* 2, 16. *Apud nostros occurrunt, quas suis locis commemoramus*, Africanæ, albæ, atræ, biferæ, callistruthiæ, Cauniæ, cereolæ, Chalcidicæ, Chelidoniz, Chiæ, Libycæ, Libyscæ, *vel* Libysæ, Liviz (*an* Livianæ?) Lydiæ, Mariscæ, Rhodiæ, Saguntinæ, Sulcæ, Telanæ, Topiæ. Fici ut siccentur, Col. 12, 15. aridæ, Col. 11, 2. 12, 5 & 14. ut integræ maneant, Cat. 99. ut ferventur, Pall. 4, 10. earum coria siccentur, *ibid.* fici conculcatæ massa in offas divisa siccatur, Col. 12, 15. ut promendæ, Varr. 1, 67. ficum ad malthas *adhiberi jubet* Pall. 1, 41. ex fico acetum, Col. 12, 18. * ficus duplices, Veg. 1, 38 & 56. 3, 21. 4, 8. *vid. supra in duplex.* ficus maturissimas, Col. 12, 17.

Fidelia fictilis & vitrea, Col. 12, 38 & 56. *add.* 12, 7 & 10.

Fide bona solvere, Cat. 14. cum certa fide, Col. 3, 2. fidem habere certam, Col. 11, 3.

Fidicula, fidus, Col. 11, 2. *eadem*

Fidis, Col. 11, 2. Fidem nostri vocant, quam *λόραν* Græci, Varr. 2, 5.

Figlina creta, Varr. 3, 9. figlinam (*artem*) exercere, Varr. 1, 2.

Figularis certa, Col. 6, 17. figularibus tritis, Col. 7, 5. *fort.* figularis triti.

Figuli faciunt dolia, Varr. 3, 15.

Figuræ inæqualitas in doliis, Col. 12, 4.

Figurati e lateribus parietes, Pall. 1, 34.

Figuro. figurare in speciem cunei, Col. 4, 29. figuratur manu caseus, Col. 7, 8. simile angustæ ollæ, Col. 9, 15. vinea, Col. 4, 21. figurantur duo temones, Pall. 7, 2. semina principiis agillioribus, *de conceptu animalis*, Col. 6, 37. mos fingendi & figurandi ceras, Col. 9, 15. * figurantes cupiditate sibi ipsæ Venerem, Col. 6, 27.

Filecta extirpantur, Pall. 9, 3.

Filix ut extirpetur, Col. 2, 2. 11, 2. Pall. 6, 3. ejus usus in substernendis tabulatis, Pall. 1, 9.

Filicæ, Col. 2, 2.

L E X I C O N

Filicula trita, Col. 6, 27. *vid. Felicula.*

Filius læſſſe dicitur a mulomedicis, Veg. 3, 18.

Filum, *nervus*, Veg. 4, 3. * filo gracili connectere carmina, Col. 10, 227. *De hac ſignificatione fili egſſe monet Schœtgenius Barthium ad Nemeſ. 2, 11.*

Fimi bubuli fumus aptus apibus, Col. 9, 14 & 15. fimus leporis in medicina boum, Veg. 3, 57.

Fingitur ex parentibus proles, Col. 6, 36 & 37. mos fingendi & figurandi ceras, Col. 9, 15.

Finio. arbuſto nihil poteſt apte finiri, *h. e. deſiniri, determinari, ut nunc loquuntur*, Col. Arb. 5.

Finis dicito, qua vendas, Cat. 149. Turnebus legiſt finis, & interpretatur quouſque, ad quod uſque tempus. Sed quid ſi finis eſt quartus caſus pluralis numeri, dicito fines, qua vendas, *h. e. quo uſque, vel intra quos fines vendas.* Fines arboribus ſatis tuendi, Varr. 1, 15. Addere poſſis, quæ de olea in finibus poſita intelligimus ex Varr. 1, 16. unde proverbium Extra oleas, Viſtor. V. L. 31, 10. * fini qua in modiolos erit, Cat. 21. radicibus fini, Cat. 28. Eſt, opinor, mutatio caſus, pro radicum fini, *i. e. ad finem uſque radicum.* Popma. Mihi videtur vox finis ita uſurpata fuiſſe, ut tenuis, quod etiam ex τέλος derivat Voſſius. Quemadmodum igitur tenuis utriusque caſui junctum reperitur, fluctuante forte conſuetudine inter Græcam rationem & Romanam, ut in his, quæ copiam vel inopiam ſignificant, & aliis: ita finis etiam, vel ſexto caſu, fini, nunc, & frequentius quidem, genitivum ſibi adjunctum habet, alias, ut hic apud Catonem noſtrum, eumque ſorte ſolum, ablativum. Cum taceant adhuc Lexica, hac oportunitate oblata congeremus loca veterum, quibus hoc oſtenditur. Ac primo quidem Gellius, in hac certe verborum diſputatione minime ex atate ſua aſtimandus, clariſſime hunc uſum vocis declarat 1, 3, ubi conjungit QUATENUS, QUAQUE FINI dari amicitia venia debeat, & eodem cap. extr. HAC FINI ames, tanquam forte fortuna ofurus, HAC itidem TENUS oderis, tanquam fortasſe poſt amaturus. Salluſtius fragm. hiſt. 3, p. 979 Cort. fine inguinum ingrediuntur mare, ubi cl. editor advocat Auſt. B. Afr. c. 85: Atque ita per mare umbilici ſine ingreſſi terram petebant; itemque Juſtin. 30, 4, 6, ubi ex MSS. pariſer ac optimis per integrum, & quod excurrit, ſeculum editionibus, ſenſu commodiſſimo legiſtur, orientis ſine, *h. e. uſque ad Orientem: ut adeo intempeſtive a recentioribus mutatum ſit.* Porro Bentlejus ad Horat. 2 Od. 18,

R U S T I C U M.

30 illud Ovidii Pont. 1, 4, 18, Qui vix *Theſſalia* ſine timendus erat, interpretatur, *Theſſalia* tenuis, itemque alterum Ovidii *Haliect.* 102, Scopulorum ſine, explicat ſcopulorum tenuis. Ita antiquitatis affectator Hyginus *Aſtron.* 272 ſ. L. 3 extr. Quæ ad figurationem ſiderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta, i. e. haſtenus. Idem ſab. 82 *Tantalum* dicere ſtare in aqua media ſine corporis, ubi malis legere *Sanctius* in *Min.* 4, 4 medii. Maneat igitur, ſine vel fini eandem plane vim habere, quam habet tenuis; illud peculiare huic loco *Catonis*, quod junxit Latino caſui, numero præſertim plurali, ubi tenuis etiam frequentius genitivum habet. anſarum fini, Cat. 113. ea ſine, qua adraſeris, quouſque, Col. 5, 11. Arb. 26.

Finitio ab antiquis lege ſancita, Col. 5, 11.
Fio. fieri oportet porcam, ſacrificari, Cat. 134. * fiunt hædi maximi in Capraſia, Varr. 2, 3. * ſit deterius, damnoſum eſt, Varr. 2, 4.

Fircellina LX millia, Varr. 3, 4.

Fircellius Pavo, collocutor, Varr. 3, 2 & 6.

Firmarunt, poſſe inferi, confirmarunt, Pall. 11, 12. firmatur a Græcis, Pall. 3, 26. firmantur, aſſeverantur, Pall. 10, 3. * donec firmentur agni, Pall. 12, 13. firmandæ lar-go paſcua equæ, Col. 6, 27.

Firmus. eæ erunt firmiores, *fideſſores*, Varr. 1, 17.

Fiscella cum fale populari, Cat. 88. in fiſcellam conſerre uvas & prelo premere, Col. 12, 39. fiſcellæ texendæ & picandæ, Col. 12, 18. juncæ factæ rariore contextu, Pall. 11, 19. * fiſcellæ boum, Cat. 54 *capiftra*. vid. *Scheffer. de re vehiculari* p. 166 ſq.

Fiſcello ligneo incluſas baccas exprimito, Col. 12, 38. in Fiſcina nova uvas premito, Col. 12, 39. fiſcinæ Campanicæ, Romanicæ, Cat. 135. oleariæ Campanicæ, Cat. 153. ſportæque ex palma & ſparto, Col. 11, 2. Cat. 13. Col. 10, 307. in fiſcinis novis includi, Col. 12, 50.

Fiſcus. in fiſco novo premere, Col. 12, 52. fiſco inclufa olea prelo ſupponitur, Col. 12, 47. per fiſcum lineum exprimere, Col. 12, 38. fiſcis novis premi oleum, Col. 12, 50.

Fiſſile adminiculum, Col. 4, 33.

Fiſſum rimofumque, de adificio, Col. 1, 5.

Fiſſuram cuneo adigere, Col. 5, 10.

Fiſtucis vectibusque calcato, Cat. 28.

Fiſtucæ. fiſtucato fundamenta, Cat. 18. Eſt autem fiſtucæ

L E X I C O N

& fistucatio duplex. Interdum fistuca Philandrum audis a Baldo advocatum in Lexico Vitruv. assatum & capitibus ferratum instrumentum, quo pali publicæque in terram panguntur. Interdum (quod e Budæo additur) funibus attollitur, & pondere suo remissa alliditur. Sed est etiam minoris molis fistuca & fistucatio, cum pavimenta manubriatis assiculis aut strabeculis pulsata coire ad firmitatem coguntur.

Fistula urinalis, Veg. 3, 15. * per fistulam venit aqua in ornithonem, Varr. 3, 5. fistulæ plumbeæ in aquæductibus, Pall. 9, 11 & 12. per fistulam vento naribus inferere, Veg. 1, 10. * fistulam subdito labro uti obturari possit, Cat. 154. fistula frigidaria in balneo, Pall. 1, 40. Hic epistomium intelligi apertum est. De Centimali fistula vid. h. v. * fistula perforata, Veg. 3, 4. Ergo sunt fistulæ non perviæ. Ita est: fistulæ laxioris, quam sunt reliqua foramina, regia apum, Col. 9, 11. Quin * in morbis quoque talis est fistula, in quam turundam intrudi jubet Cat. 257. Add. Veg. 2, 13, 23, 26 & 27. * fistula farraria in ferramentis rusticis commemoratur Cat. 10. Vox nondum satis explicata Lexicis, cui ex Plinio aliquantum lucis affundere studebimus. Is enim non tantum 17, 24 fistulæ meminit sutoriæ similis, qua utantur ad inoculationem, ubi haud dubie scatprum aliquod acutum intelligitur; sed ubi de pistura agit 15, 23, Etruria, inquit, spicam farris tosti pisente pilo præferrato, fistula ferrata, & stella intus denticulata. Igitur fistula hæc farraria videtur eadem ferrata intelligi, in cuius cavum quadratus, arbitror, pistillus inseritur præferratus, atque hujus ope ipsa fistula intra stellam denticulatam, ut cochlea in matrice, quam vulgo vocant, vel in tympano axis, circumagiur, quo facto interjecta inter fistulam ferratam & stellam denticulatam grana elidi & comminui necesse est. Familiare hodie id genus pisendi est, ubi piper & similia, faba præsertim Turcica (Coffea) tosta, comminuenda est, ita ut pauca jam sint apud nos familia paulo lautiores, in quibus non sit hujus supellestilis videndæ copia. Neque tamen hic dissimulandum, esse, qui legant fistulam ferrariam: quæ lectio si teneatur, generalius forte nomen fuerit hic fistula. Possit etiam aliquis suspicari, legendum hic esse, ut apud Plinium, ferratam. qua ratione superior descriptio confirmaretur. Sed farrariam probo, quia nihil commodius est ad far subtile faciendum Cat. 143. Inspice reliqua loca, quæ de farre facticio laudamus s. l. * fistula porro ferrea cavum aliquid est, intrinsicus in columellam, extrinsecus autem in cupam conveniens,

R U S T I C U M.

- apud Cat. 21, in trapeti, i. e. preli descriptione, quod & ipsum mola genus est.* * fistula pro fibula videtur posita Veg. 2, 22.
 Fistulosi lapides, Pall. 1, 10. fistulosus caseus, Col. 7, 8. cancer, Cat. 157.
 Flabellum, Varr. 1, 31.
 Flaccescat fœniculum, Col. 12, 7.
 Flaccidæ aures, Col. 6, 30. 7, 6.
 Flaccus. flaccæ aures in canibus laudantur Varr. 2, 9.
 Flacuit simus, Varr. 1, 13. *sed vera lectio est* confracuit.
 Flagellum in vite minus palma, Varr. 1, 31. primi anni, Col. 3, 6. 4, 10. flagellis prolixis incitare vitem, Col. 3, 21. ultimum flagellum, Col. 3, 10. *sive summum, sive imum.*
 * flagello excitandum jumentum lethargicum, Veg. 3, 48.
 Flammata cupidine Tellus, Col. 10, 208.
 Flammeola caltha, Col. 10, 307.
 Flammeus halitus, Col. 5, 5.
 Flatum æs, Varr. 2, 1.
 Flatus aquilonis, Col. 12, 2. aprici, Col. 1, 5.
 Flavebit messis aristis, Col. 10, 311. flaventes segetes, Col. 2, 21. flaventia poma, Col. 3, 21.
 Flebotomia uti, Veg. 1, 14.
 Flebotomia. flebotomare admiffarios, Veg. 1, 24.
 in Flebotomo quæ facienda, Veg. 1, 19. de observatio-
 ne flebotomi, Veg. 2, 40. post flebotomum, Veg. 1, 22.
 Flegma dissolvit vinum scillites, Pall. 8, 6. flegmatia
 multum ex ore profundit equus insaniens, Veg. 2, 12.
 Flegma in genibus, Veg. 3, 19. *ubi forte leg. phlegmonen,*
de qua Veg. 2, 48.
 Flexo frequentat. ex flecto. flexato, Cat. 49.
 Flexo die ardor infringitur, Pall. 12, 13.
 Flexuosa radicum, Pall. 12, 9.
 Flexura (*in vite*) profundit materias, Col. 5, 6. *vid.*
Curvatura.
 Flexus pali, Col. 4, 13.
 Flocci substrati pomis, Varr. 1, 59. *pannorum scil. & la-*
narum. Plin. 15, 17: nec non alii in floccis capisq. quas
luto paleato illinunt, mala servant. Schweigg.
Flora &
 Floralia, Varr. 1, 1. * floralia, *horti pars*, Varr. 1, 23.
 Florere fata quando & quomodo soleant, Pall. 6, 1. *
 florere vinum incipit, Col. 12, 30. *vid.* Flos vini.
 Flos fœni, Veg. 1, 53. florem afferunt furculi, Col. 12,

L E X I C O N

2. flore exiit vitis, Col. 3, 2. si florem non continet arbor Punica, Pall. 4, 10. in floribus laborant (*φοσφύσι*) arbores, Pall. 3, 25. flores ut condiantur, Col. 12, 7. * *Quod optimum est in unaquaque re*, calcis, Pall. 1, 41. Veg. 2, 62. gari, Veg. 4, 28. liquaminis, Veg. 3, 47. marmoris vel gypsi, Col. 12, 20, 21 & 43. nitri, Veg. 4, 21. olei, Veg. 4, 11. Sic Plin. 15, 6: quod post molam (*intelligo, post primum circumactum molæ*) primum est, prima unda preli. falis, Cat. 88. Ita Livius poeta: florem ancubabant Liberi ex carchesiis. Favorinus orator apud Gellium: is flos cœnæ habetur inter istos. Lucretio: flos nardi & flos Bacchi. * flos vini, est ejus vitium, Cat. 11. quid sit, optime discimus ex Plinio 14, 27, ubi de collecti in cella vini differentia & cura agit. Flos, inquit, vini candidus probatur, rubens triste signum est, si non is vini colos sit. Et statim, quod celeriter florere cœperit — non fore diutinum. Col. 12, 30: Si vinum florere incipiet, sæpius curare oportebit, ne flos ejus pessum eat, & saporem vitiet. Est igitur flos, quod Harduino ad Plin. l. c. etiam observatum est, tenuis spuma in summo innatans, ad quam demendam, demi autem quantocius oportet, quin coli subtilis usus sit, non est dubitandum. Germ. Kahn vel Kohn. * flos æris, chalcanthus, Veg. 4, 28. chalcitis, *ibid.*

Flosculi pomorum, *umbilicati vertices, floris reliquæ*, Col. 12, 45. An etiam ficus primum erumpentis cyma, Col. 5, 10?

Fluidum salivis os, Col. 6, 9. fluidum oppon. terreno, Col. 8, 16.

Flumen facundiæ, Col. 1, Præf. flumina maritima, Varr. 3, 17.

Flumentana porta, Varr. 3, 2.

Flumineæ falices, Pall. Inf. 161.

Fluo. fluit gustus nobilis pretiosusque in loco boni vini ferace, Col. 3, 2. fluunt minus uvarum raritate vites, Col. 3, 2.

Fluorem ventris adstringere, Pall. 3, 31.

Flutæ murænæ, Varr. 2, 6. Col. 8, 17. Macrobius Sat. 2, 11: Arceſſebantur autem murænæ ad piscinas nostræ urbis ab usque freto Siculo, quod Rhegium a Messana respicit. illic enim optimæ a prodigis esse creduntur: tam hercules, quam anguillæ: & utræque ex illo loco Græce *πλωται* vocantur, Latine *flutæ*: quod in summo supernantes sole torrefactæ curvare se posse, & in aquam mergere de-

R U S T I C U M.

snunt, atque ita faciles captu fiunt. Et, si enumerare velim, quam multi magnique auctores murænas e freto Siculo nobilitarint, longum fiat. Sed dicam, quid Varro in libro, qui inscribitur Gallus, de admirandis dixerit his verbis: *In Sicilia quoque*, inquit, *Papirius manu capi murænas fluitas, quod hæ in summa aqua præ pinguedine flutentur.* Hæc Varro. *Optimas autem in Siculo mari fuisse testatur etiam Plinius 9, 54, & Martialis 13, 80. Græcis sequiorum temporum muræna fluita dicebatur ἑξοπισσίδων, ἀπὸ τοῦ ἑξοπιῖσθαι, quod notat litus relinquere & alium capeffere, Vide quæ in hanc rem notavit Salmasius ad Tertullianum de Pallio c. 3, p. 444. Schætzg.*

Fluviales arenæ, Pall. 1, 10.

Fluviatica animalia, Col. 8, 15.

Fluviatile negotium, Col. 8, 17.

Fluxe perpurigare, Varr. 2, 11. *Locus corruptus. Antiquus liber pro fluxe habet si ussæ: unde Urfinus conj. si ussæ; Popma hibisci.*

Fluxura, mustum, quod fuit ex uvis, Col. 3, 2. *annem hoc sensu dixit Pall. 11, 14. undam in oleo Plin. 15, 2. Sic*

Fluxus idem. fluxum meliorem olei reddit oliva, Pall. 11, 10.

Fluxum corpus, Col. 1, Præf.

Focaneus palmæ, Col. 4, 24. 5, 6. Pall. 3, 12.

Foculi duo, Cat. 10 & 11. *instrumentum ferreum, in quo ignis accenditur. Talis est focus Attinii tribuni pl. in rostris positus apud Cic. pro domo. Turneb. 7, 22.*

Focus circumversus quotidie, Cat. 143. circa focum familiarem epulari, Col. 11, 1. focus ornato, Cat. 76. *Pluribus hunc locum in nostris epistolis complexi sumus, quò clarius ostenderemus, focum instrumentum etiam esse coquinarium, sed magnum; at minus foculum. Id nos vernacula consuetudine retinemus, qui Focclare & ignis locum, & vas, in quo cibi assantur, vocamus. Quod idem Latinis in consuetudine fuisse dum librios fugit, Catonis monitum sæde inquinarunt. Ideoque deve primo temperatoque vel leve aut lene pruna temperatoque fuit, ut cap. 113; vel, lene igni temperatoque; vel quid item. Ponted. vid. ejusd. ep. 66. in foco rem divinam facere, Cat. 5. in focum corona indita, Cat. 143. * foco curare, h. e. cauterio, Veg. 1, 28. 2, 11.*

Fodina argenti, Varr. 1, 2.

L E X I C O N

- Fodiri hortum, Cat. 2. possunt feminaria, Col. 11, 2.
ii. Arb. 30. *Sic circumfodiri*, Col. 5, 9.
 Fœcunditas cibis elicienda, Col. 8, 5. ejus parem legem natura dixit plantis & animalibus, Col. 3, 8.
 Fœcundat aquilo vites, Pall. 12, 16. fœcundatur terra, Pall. 12, 1. ut fœcundentur loca exilia, Pall. 10, 9.
 Fœcunda fruticis regio, Col. 9, 4.
 Fœnariæ falces, Cat. 10. Pall. 2, 43.
 Fœneratio, Col. 1, Præf.
 Fœnerator fure pejor, Cat. Præf.
 Fœniculi satio, Pall. 3, 24.
 Fœnilia, Col. 1, 6.
 Fœnifecæ ferramentum, Col. 2, 18. *al.* fœnifecis. fœnifeca messor, *ibid.*
 Fœnifeces, Varr. 1, 49.
 ad Fœnificiæ spem nata herba, Varr. 1, 47. fœnificiæ cumulum addere, Varr. 1, 49. fœnificiæ instituendæ, Col. 11, 2. ut condantur, Varr. 1, 56. *nimirum pro fœno hic ponitur, ut mellis, vindemia &c.*
 Fœnificia administrant, Varr. 1, 17. ante fœnificia, Varr. 2, 11. fœnificia arida in tabulato, Varr. 3, 2. post fœnificia, Col. 2, 19.
 Fœnum quando & quomodo secandum, Varr. 1, 49. cum fœnum cecidimus, Col. 2, 19. succisum tractari & condi ut debeat, Col. 2, 19. Varr. 1, 56. cum concaluit, ignem creat & incendium, Col. 2, 19. quod melius, Col. 2, 17. auctumnale, Col. 7, 3. fœni sectio, Pall. 6, 1. sector, Col. 11, 1. repositio *f.* fœnile, Pall. 1, 32. semina, Col. 2, 18. quando spargantur, Pall. 10, 8.
 Fœnum Græcum, rusticis siliqua, Col. 2, 11. 11, 2. ejus satio, Col. 2, 11. Pall. 2, 7. 10, 8. in defruti condituram adhibetur, Col. 12, 20, 21 & 28. & gleæcini olei, Col. 12, 51. addito fœnugræco, Veg. 4, 9. ex fœnigræco, Veg. 4, 9 & *al.*
 in Fœnus dare, Varr. 3, 5.
 Fœtæ capræ nocet frigus, quia conceptum vitiat, Col. 7, 6. *Sic fœtæ pavo, quæ concepti, nondum peperit*, Col. 8, 11. * fœtas puerperas liberas & stolatas adeo vocat Varr. 2, 10. fœtās, fere semper idonei scriptores appellant puerperas, hoc est, eas, quæ perpererunt. Inclitus tamen poeta dixit, loca fœta furentibus austris, pro plena. Idem ait: Non infueta graves tentabunt pabula fœtas, pro pragnantes. Verum

R U S T I C U M.

alio in loco posuit foetam pro ea, quæ jam peperisset. Sic enim inquit in aspidæ poeta: Fecerat, & viridi foetam Mavorthis in antro Procubuisse lupam. Plinius noster foetam semper usurpat pro ea, quæ a partu cubat. Beroald. * foetis palmitibus, Col. 3, 21.

Fœto. non fœtant in servitute gallinæ rusticæ, Col. 8, 12. fœtant rarius, Col. 8, 8. in paludibus anates, Col. 8, 15.

Fœtura a conceptu ad partum, Varr. 2, 1. ad sustinendum fœturæ onus, *de porcis*, Pall. 3, 26. fœtura humana, Varr. 2, 10.

Fœtus. fœtum edant, *h. e. ova pariant*, Col. 8, 11 & 14. integri fœtus *plur.* Col. 8, 11. fœtus mularum, Col. 6, 37. fœtibus inutiles vaccæ, Col. 6, 21. * *collectivum nomen est in istis*, fœtibus singulis pariunt ova quina &c. Col. 8, 14. *ii. novissimo fœtu. Ita secundi fœtus pecudes signantur* Col. 11, 2. * *De fructibus aliis*, fœtibus terrenis & arboreis abundantes saltus, Col. 9, 20. fœtuum pauperies, Pall. 12, 9. *de proventu uvarum.*

Foliatis ramis, Pall. 4, 10.

Folia unde arboribus maneant hieme, Varr. 1, 7. quæ indident anni tempora, Varr. 1, 46. folii lati apium, Col. 11, 3. folia subdito in libo, Cat. 75. *ut in mustaceo.* * *folium*, *malobathrum*, Pall. 2, 18.

Follicent, Veg. 3, 76, *restituimus ex MS. pro follientes.* Follicantes *est etiam Apul. Met. 9, p. 185, 16 Pric. ubi sunt muli fenes, cantherii debiles, circa præsepium capita demersi* — follicantes nares languidas assiduo pulsu tussedinis hiulci: *ubi folles narium ex Prudentio laudat Pricæus. Genas f. buccas debebat dicere, si respexit, ut videtur, Peristeph. 10, 553. Perforari enim folles imperat tyrannus: deinde implet jubentis dicta lictor impius Charaxat ambas ungulis scribentibus Genas rel. Huc enim convenit Tertulliani illud de Pallio, qui de chamæleonte, follicans, inquit, ruminat, h. e. reciprocante spiritu instans se & contrahens instar folliis, qui follex etiam est in glossis, quas laudat Salmas. ad l. c. p. 199. Neque follicantes caligæ aliud volunt, quam ita laxas esse & flaccidas, ut inter eundem nunc concipere ventum & instari possint, nunc expresso spiritu contrahi. Denique ex glossis eidem Salmasio laudatis Follico διασπαρασνένω non tam ad incessum mollem & fluentem cum summo viro, quam ad illam narium, pectoris & ventris inflatorum superbam reciprocationem retulerim.*

L E X I C O N

Folliculus fici, Varr. 1, 48. folliculi acinorum, Varr. 1, 54. folliculis vestiuntur grana tritici, Pall. 7, 2. * folliculus & anus in equo jungunt C. S. M. Veg. 3, 17 pr.

Fomentabis eum calida, Veg. 1, 53. eodem sensu & forte vitiose fumentando, Veg. 2, 8. add. 2, 17. it. 2, 46.

Fomenta frigori adhibentur, Col. 6, 30.

Fons putealis, Col. 11, 3. arguto gramine fontes, Col. 10, 284. fontium vires quando explorentur, Col. 11, 3.

Fonticulorum amœnitas, Col. 11, 3.

Foramina naturæ, Varr. 3, 12. cf. Plin. 8, 55.

Forati parietes, Col. 8, 3. foratis cornibus, Col. 7, 3. perticis, Col. 8, 11.

Forda bos post coitum non admittit taurum, Col. 6, 24. ne operis & uteri simul gravetur onere, Col. 6, 24. Vacca prægnans dicitur forda a sætu. Ovidius: Forda ferens bos est. Ab aliis horda appellatur quadam cognatione literarum, ut hœdus, foedus. Inde in fastis dies hordicalia, sive fordicalia nominantur, quæ nonnulli appellant fordicia, quibus hordæ sive fordæ, id est, gravidæ vaccæ immolabantur. Beroald.

Forensia vestimenta, Col. 12, 45.

Forficibus amputant vitiosa, Col. 12, 43. De forficis & forpiciis differentia Rhodius ad Scribon. c. 53, p. 93 sq.

Fori in orto, Col. 10, 92. fori proprie sunt scamna aut subsellia navium & theatrorum. Ergo per metaphoram h. l. illud, quod est inter duos sulcos eminens vel elatum, fori dicuntur, non ipsi sulci, ut quidam volunt. Schættg. Mihi tamen ex etymo fororum, quos non minus, quam fores a forando dictos arbitror, commodius videntur intelligi cava fulcorum. Sed neutro opus proprie est; fori, trames, sunt, quos Columella gradus alias vocat, spatium, quantum uno nisu effoditur. Angustos foros & parvum tramitem jubet esse, ut tanto fieri queant profundiores.

Foria, suum morbus, Varr. 2, 4. Reinesius ad Inscr. 20, 148 p. 932 foriam legi vult pro suria. Suriam autem suum femininarum affectum dicit, quæ cum id patiuntur, dicuntur Συρία & κνρρη. Certe foria pro morbo pecudis non minus, quam illud suria vel foria, ἀπὸ τῆς λεγόμενης. Nonius laudatus hic ab Ursino, quid sint foria explicat, a quibus dicuntur forioli.

Foriculæ, Varr. 1, 59. videntur valvula ad fenestras occludendas.

Forinsecus, Col. 8, 3.

Forma agri, quam natura dat, & quam sationes im-
po-

R U S T I C U M.

nunt, Varr. 1, 6. in arborum formam redigere, Col. 2, 2. formæ hominum legendæ, *de pastoribus*, Varr. 2, 10. * *pro statura & incremento*, Varr. 2, 3. 3, 6. formæ altissimæ vaccæ, Col. 6, 21. minoris formæ equæ, Col. 6, 34. formæ amplissimæ ac pulcherrimæ equæ, Col. 6, 36. forma altissima vaccas eligemus, Pall. 4, 11. forma egregia equa, Pall. 4, 13. &c. * formis buxeis exprimitur caseus, Col. 7, 8. *vid.* Formula. lutum inter formas clausum, Pall. 1, 34. forma lateri similis, Pall. 6, 12. *vid. Hard. ad Plin.* 35, 48. *Tales sunt* formæ parietum, Varr. 1, 14. *a quibus formacei dicuntur* parietes. *vid.* Lutum Punicum, & Structile.

Formator agricolæ, Pall. 1, 1. *qui vulgo nunc informator. præceptorque* virtutis, Col. 1, Præf.

Formatus artibus agrestium, Col. 11, 1.

Formica rapax populatur semina, Col. 10, 312. ut abigatur, Pall. 1, 35. 4, 10. 11, 12. ne vitem excedat, Col. Arb. 14. ut necetur, Pall. 4, 10. formicæ ova pascendis pullis, Pall. 1, 29.

Formidat attactum, Pall. 4, 9. si formides animalia, Pall. 1, 28. si formidantur pecora, Pall. 3, 18.

Formidolosi ad ingredienda flumina boves, Col. 6, 2.

Formula caseorum, Pall. 6, 9. *pro ipsis caseis formatis, ut videtur.* * disponendorum seminum, Col. 5, 3. conscripta velut formula vinearum, Col. 3, 12. servorum & operarum, Varr. 1, 18. instrumenti rustici, Varr. 1, 22. * formula, *h. e. verba concepta*, locandi villam ædificandam, Cat. 14, 15 & 16. politionis dandæ, 136. vineæ curandæ, 137. oleam legendam locandi, 144. oleam faciendam locandi, 145. oleam pendentem vendendi, 146. vinum pendens vendendi, 147. vinum in doliis vendendi, 148. pabuli hiberni vendendi, 149. fructus ovium vendendi, 150. luci collucandi, 139. agri lustrandi, 141. porcæ præcidanæ immol. 134. *Varronis formulæ istæ nobis observatæ*: ovium emendarum, 2, 2. caprarum, 2, 3. suum, 2, 4. bovis stipulandi, 2, 5. servi emendi, 2, 10. in lege locationis fundi excipitur, ne colonus capra natum in fundo pascat, 2, 3. *vid. Lex.*

Fornax calcaria uti facienda, Cat. 38. *forma ejus intelligitur etiam ex* Col. 5, 10. & Arb. 19. * fornax, *h. e. præfurnium hypocausti, ubi excitatur ignis*, Pall. 1, 40.

Foro. forantur spatia modicis cavis, Col. 8, 3. forari, Col. 9, 7.

L E X I C O N

Forpices, an forcipes? Cat. 10 & 11. *In instrumento rustico cum censeantur, videntur neque sartorum esse, neque torforum; sed illud, quo apprehendi, extrahi, intorqueri possunt clavi ferrei, eine Zange. ad ignem in foco tractandum cum ruiabulo refert Turn. 7, 22. fuerit itaque eine Feuerzange.*

Fortasse an, *forſan*, Varr. 3, 6 & 16. Sic *Apul. apol. 1*: Et fortasse an peracute vobis reperisse videbamini. & *apol. 2*: Fortasse an vidua antequam domi defedisset. *Sisenna lib. 3 ap. Non.* Quod fortasse an ex voluntate sua summa cum claritudine celeriter confecisset. & *Accius in Antenoridis ap. eundem Nonium*: Fortasse an sint, & quos hic non meret metus. *Agell. 11, 9*: Legatos venisse Athenas fortasse an de quadrigis veterum auctoritati concessero. *Terrull. 5 adversus Marcionem*: Fortasse an & mystice factum sit, & *alibi. Uſſin.*

Fortax fornacis, Cat. 38. *ut a fornice fornax, ita a fortitudine fortax dici videtur: quo verbo censetur totus imus camini gyrus, & soli tegumentum pavimentatum & saxum. ῥάπδος a Græcis vocari videtur. Hesychius: ῥάπδος λίθος ὁ κάτω τιθέμενος ἐν τῇ ἰσχύϊ ἐν τοῖς μεταλλεύσειν.* Turn. 11, 13. Forte in nostris formacibus fortax fuerit crates formicata lateriis, satis illa fortis ad sustinendum onus, & ignem tamen transmittens.

Fors. Fortis fortunæ laudes, Col. 10, 316.

Fortis in operibus administrandis, Col. 1, 8. fortes ad opera boves, Col. 6, 1.

Fortiter agitare, Pall. 11, 14. commovere mustum, *ibid.* triti mellis, Pall. 9, 13. verberantur virgis, Pall. 11, 19.

Fortuito facere aut ut libet, Col. 4, 16.

Fortuitus. fortuita corporis vitia, Col. 11, 1.

Fortunæ laudes dictæ post merces exactas, Col. 10, 316.

Forum in torculari, Cat. 18. *est pars torcularis, quæ continet uvas, vel oleas destinatas prelo: dictum, quod ibi feriantur uva, vel propterea, quod ibi teratur. Popma. Conf. Plin. 15, 6, & Harduin. no. 23. Loca Tertullani duo habet Turneb. 27, 17. Fora & torcularia diligenter emundata, Col. 11, 2. 12, 18. Isidor. Orig. 15, 6: Forus est locus, ubi uva calcatur, unde & calcatorium dicitur. Hinc igitur planum est, quid sit Varr. 1, 54 forum vinarium. Nimirum alveus videtur, in quo calcatis uvis mustum defluit. Ita fori in navibus, ubi eunt nautæ; forus aleæ apud Suet. in Aug. 71. ipsum*

R U S T I C U M.

forum urbis, *ubi frequenter eunt*, feruntur, *homines &c.* Augusti fori, Col. 10, 92, *sunt sulci*.

Fossas veteres tergere licet per ferias, Col. 2, 22. fossa quæ idonea, Varr. 1, 14. fossæ inciles, Cat. 155. duum generum, Col. 2, 2. cæcæ ut fiant, Pall. 6, 3. fossa præcipiti munire, Col. 5, 10. fossarum capita, Pall. 6, 3. fossa in curatione cervicis ejectæ, Veg. 2, 41.

Fossato circumveniente, Pall. 10, 13.

Fossiciæ arenæ genera, Pall. 1, 10.

Fossilis arena, Pall. 1, 10. sal, Col. 6, 33.

Fossio danda vineis, Col. 11, 2. fossionibus concitare vineas, Col. 4, 28.

Fossura vitium, Col. Arb. 12. quoties opus sit, Col. 4, 28. plana, Col. 4, 14. hiberna in Hispania, *ibid.* solum leniter scalpens teneritudini robur inducit, Pall. 10, 14. fossuræ regula, Pall. 1, 6.

Fovet ova gallina incubans, Varr. 3, 9. fovenda calido aceto, Col. 6, 12. humore planta, Pall. 11, 12.

Fraces olei, Cat. 66 & 67. quam diutissime in fracibus erit oleum, tam deterrimum erit, Cat. 64. Carnes vocat Plin. 15, 6, & ex iis faces esse monet. *Distas puto a frangendo: quod etiam probabile sit, si fracesco verbi usum spectes: quod autem frages & fragesco propterea scribas, nihil est. C & G permutari sexcenties, constat.*

Fracescere debet terra lutosa, *h. e. mollescere & quasi fermentare*, Cat. 128. ubi bene fracuerit, *ibid.* fracescet oleum, *h. e. resipiet fraces*, Col. 1, 6. Sed fracescere mediocriter debet olea, Varr. 1, 55. *h. e. mollescere. Cf. Cat. 64. Interim vitium est, si fracescat caldore*, Varr. 1, 55. * *apud Non. 1, 308, p. 62, 3 Merceri fracescere scribitur.*

Fracida olea facilius efficitur a factoribus, Cat. 64.

Fractum triticum, Pall. 1, 29. fracta pecudum quomodo sanentur, Col. 7, 5.

Fractura ut sanetur, Cat. 160. ossis si extra cutem eruperit, Veg. 2, 47.

Frangitur deflexu palmes, Col. 4, 26. franguntur frumenta molis aquariis, Pall. 1, 42. *vid. Fractum triticum.*

* *frugerunt se calores aut frigora*, Varr. 2, 2. *Cic. de astu meridiano eadem voce usus est Orat. 1 ad extr. dum se calor frangat. Frangere & frangere se est mitigare, quod exemplis probavit Burmannus ad Petron. c. 75. Schætzg.*

Fraudare, privare, Col. 3, 9.

L E X I C O N

- Fraudulenter infestare, Col. 1, 8.
 Fraxinea frons, Col. 6, 3. bubus præbetur, Col. 11, 2.
 manubria, Col. 11, 2.
 Fraxini satio, Col. 5, 6. cacumina, Col. 6, 17. Veg. 3.
 4. fraxino inferitur pirus, Pall. 3, 25. fraxinus catenis utilis, Pall. 12, 15. * fraxini silvestres sunt omni, Col. Arb. 16.
 Fregellana nigra vitis, Col. 3, 2.
 Fremitus canis, Col. 7, 12.
 Frendere, frangere, Varr. 2, 4.
 Frendorem patitur bos hydrophobus, Veg. 3, 31.
 Freneticus equus, Veg. 2, 3.
 Frequens piscibus vivarium, Col. 8, 16.
 Frequentatæ supplementis juventutis apes, Col. 9, 13.
 Frequentat foetus columba, Pall. 1, 24. frequentet prole nova mundum, Col. 10, 213. frequentare piscinas, Col. 8, 16. *h. e. feminibus implere, besetzen.* vineam, Col. 4, 15. *novis stirpibus augere.* frequentatur inductio, Pall. 1, 15. *calx frequenter inducitur.*
 Fresa cicera, Col. 2, 11. 11, 2. faba, Col. 2, 12. 6, 3. ad mensuram modii propemodum sicut integra respondet, Pall. 2, 9. frefum ervum, Col. 6, 3.
 Fretum recens, Col. 8, 17.
 Fricatio assidua, Col. 6, 12. quam ea utilis sit jumentis, Col. 6, 30. Veg. 1, 43 & 56. 2, 53. 3, 2, 55 & 58.
 Frico. fricare pavimentum, Cat. 18. *cf. Viruv. 7, 1.*
 Frictum triticum, crudo opponitur, Varr. 2, 4. cuminum Cat. 156. *trita intelligo. Sed* * frictus pro frixus. fricti sales, Pall. 12, 21. Veg. 3, 66 & 70. *ut fictus pro fixus. fricta refina sæpius apud Scribon.*
 Frigidaria fistula in balneo, Pall. 1, 40. maltha, Pall. 1, 41.
 Frigisci equi, Veg. 4, 6. Phrygiine, an Frisii? *Phrygios laudat Claudian. 29, 192.*
 Frigo. frigito sale, Cat. 106. frigescit semen coriandri, Veg. 1, 45.
 Frio. facile frietur terra, Varr. 1, 9.
 Frit quid esset, Varr. 1, 48.
 Frixus in capite sanguis, Veg. 2, 1. a frigeo videtur dictus, qui refrixit, vel simpliciter qui constitit, & fluidus esse desinit, ut gelare, congelare.
 in Frondatione quid cavendum, Col. 5, 6. *vid. Serv. ad Virg. Eclog. 1, 57.*

R U S T I C U M.

Frondens multa materie, Col. 3, 1.

Frons, *frondis*. iligneæ, querneæ, putida, Cat. 37. quæ melior? Col. 6, 3. prima fraxinea, tum ornea, tertia iligneæ, bubus præbenda, Col. 11, 2. querneæ, populneæ, *ibid.* ex illice vel lauro, *ibid.* frondem vel folia ficulneæ, *ibid.* frons in vite, Pall. 10, 18. frondis crispæ apium, Col. 11, 3. frondes bubus & pecori, Cat. 30. supervacue decerpendæ, Col. 4, 27. luto Punico illinitæ, Col. 9, 7. * tenerrimum quemque frondem, Veg. 3, 4.

Frons, *frontis*. occipitio prior est, Cat. 4. i. e. ut interpretatur Turn. 14, 2 & 29, 27, præsentia potior est absentia. Multis verbis hunc locum illustrat Jo. Bapt. Pius annot. prior. T. I, p. 430 Fac. Gruter. Columella 3, 21 huc trahit illud Maronis de numine, Et quocunque Deus circum caput egit honestum &c. Add. id. 1, 1 & 4, 18, ubi oculos & vestigia domini rem agro saluberrimam dicit. Plin. 18, 6 hoc ipsum Catonis, ut vocare solet, oraculum profert, & c. 8 fertilissimum in agro oculum domini, majores dixisse refert. Pall. 1, 6: domini præsentia provectus est agri. Add. Camerac. jun. opusc. de R. R. p. 26, 27, & Phadr. fab. 2, 9. * frons fossæ vel scrobis, latus interius, & quidem si oblonga est, brevius. vid. Col. 3, 15 & 4, 4.

Fructiferæ arbores, Col. 11, 2. materiæ, Col. 4, 21. fructiferum farmentum, Pall. 3, 29.

Fructuarius palmes quis, Col. 5, 6. fructuarii oculi, Col. 3, 18. palmites, Col. 4, 24. 5, 6. rami, Col. 5, 9. fructuaria scrofa, Varr. 2, 4. villa, Col. 1, 6. flagella, Col. 5, 5. farmenta, Col. 4, 24. ii. Arb. 8 & 10.

Fructuosiora vina Falerna, Varr. 1, 65.

Fructus fundi, qui ex eo satus nascitur, utilis ad aliquam rem, Varr. 1, 23. omnis quinto gradu ad perfectum pervenit, Varr. 1, 37. ceræ, Col. 9, 16. aviariorum, ova & pulli, Varr. 3, 3: ovium qua lege venire solitus, Cat. 150. fructum ferre incipit vacca, Varr. 2, 1. fructus aridi & liquidi, Varr. 1, 13. fructuum venturorum experimenta, Pall. 7, 9. * fructus libidinis, Col. 11, 1. h. e. fructio. * fructi plus capies, Cat. 4. fructuis venenum, Varr. 1, 2.

Frugalitas antiqua, Varr. 3, 3. ejus exemplum domesticis sit villicus, Col. 11, 1.

Fruges roburneæ, Col. 9, 1. frugibus idonea pars vitis, Col. 3, 17. fruges pro fructibus etiam Col. 10, 39.

Frugifero loco natus palmes, Col. 3, 10.

Scriptt. R. R. Vol. IV.

N

L E X I C O N

Frumentarius ager, Cat. 6. Varr. 2, 11. campus, Cat. 2. frumentarium solum, Col. 5, 9.

Frumentorum nomina frustra est præcipere, quæ aut loco subinde, aut ætate mutantur, Pall. 1, 6. quid frumentum? Varr. 1, 48. frumenta quale solum expetant, Col. 2, 9. Pall. 1, 6. quando serantur, Col. 11, 2. quæ, ubi? Cat. 35. Col. 3, 8. florere & grandescere quot diebus soleant, Pall. 6, 1. quot gradibus ad maturitatem veniant, Varr. 1, 32. quomodo terenda, expurganda, condenda, Col. 2, 21. ut custodiantur, Pall. 1, 19. ubi melius serventur, Col. 1, 6. contra curculiones & mures, Cat. 92. ut promantur, Varr. 1, 63. ne degenerent, Col. 2, 9.

Fruor. frui pabulum, Cat. 149.

Frustratio, non cultura, Varr. 1, 1. cupiditatis, Col. 11, 1.

Frustrari impensas, Col. 1, 1. frustrantur opera diuturna cessatione, Col. 12, 1.

Fructuosus tractus, Col. 2, 2.

Fructectis obsessus ager, Col. 3, 11.

nec Frutex, nec arbor est vitis, Col. Arb. 1. frutices olerum, Col. 11, 3. fruticibus buxeis aut myrteis, Col. 8, 15.

Fruticat seges ante hiemem, Col. 2, 11 & 12. e trunco falix, Col. 4, 31. fruticavit pluribus culmis ex uno semine, Col. 2, 9. cum fruticaverit lupinum, Col. 11, 2.

Fuci, *apum genus*, Varr. 3, 16. Col. 9, 15. Pall. 7, 7.

Fuga temporis, Col. 11, 1. fugarum signa, *h. e. fugitivorum*, Col. 10, 125.

Fugientes fontes, Col. 10, 284.

Fugitivarius, Varr. 3, 14. *Ulpianus*: Non enim ambo pecuniam, ego & fugitivarius deposuimus. *Erat is, qui mercede fugitivos e fuga retrahebat. Scalig. Flor. 3, 19, 7*: Itaque qui per fugitivos retrahi debuissent, prætorios duces, profugos proelio, ipsi sequebantur. *Adde Cujacium observ. 3, 9 & 21, 11. Freinshemium ad l. c. Flori. Schætig. Adde Barth. Adv. 3, 8, p. 229.*

Fugitivæ fiunt apes, Varr. 3, 16.

Fugat emtores conditus vini sapor, Col. 12, 20.

Fuligo supra focos tectis inhærens, Col. 11, 3. ærei vas, Veg. 2, 62. infriatur cornu præfacto, Col. 6, 16. Veg. 3, 4. cum fuligine tritus marrubii succus, Col. 6, 13.

Fullonica pila, Cat. 10 & 14.

R U S T I C U M.

Fulmenta, Cat. 14. *intelligo* tigilla quadrata, *qualia pedibus lectorum vulgarium*, (qui & ipsi fulmenta vel fulmentæ a fulciendo dicuntur) *mensarum item e. i. g. a. adhibentur*.

Fulmina ut prohibuerit Tarchon, Col. 10, 346. * fulmina Ciceronis, Col. 1, Præf.

Fulta cibus bos, *roborata*, Col. 6, 24.

Q. Fulvius Lippinus, *an* Lupinus? Varr. 3, 12.

Fumarium, Col. 1, 6.

Fumigare leniter apes, Varr. 3, 16. alvos, Col. 9, 14. gallinaria, Col. 8, 5. fumigantur pulli furculis pulegii, Col. 8, 5.

Fumosa ne sint ligna, Cat. 130. *Veteres exsiccabant ligna, purgabantque, ne fumum facerent. Unde cocta ligna nominat Ulpianus tit. de verborum signific. & tit. de legat. 3. Coctilia Trebellius Pollio; arida Ovid. l. 4 Fast. Martialis Græca voce ἄκαπνα. Homerus Odyss. 6 καύκανα, Pollux καύσιμα. Πομπη. Tanto magis necessaria erant illa ἄκαπνα, quod caminos vulgo non haberent, qua de re disputamus in Carnarium.*

Fumus afflat granaria, Pall. 7, 3. apibus qui aptus, Col. 9, 14. gallinis salutaris, Col. 8, 3. adversus spiritus nocentes, Pall. 1, 35. fumo vetustescunt vina, Col. 1, 6. culmi coloratus caesus, Col. 7, 8. in fumo suspensæ per-næ, Cat. 162.

Fundamenta rustici ædificii, Pall. 1, 8. * fundamentum semitæ solum hominis, Varr. 1, 47. omnis pecunia pecus, Varr. 2, 1.

C. Fundanius Varronis focer, Varr. 1, 2. *nam* Fundania Varronis uxor, Varr. 1, 1.

L. Fundilius, Varr. 1, 2.

Fundo, *as*. fundare radices altius, Pall. 3, 10.

Fundo, *is*. fundere pampinum, Col. 4, 22.

Fundus, fundi appellatione omne ædificium & omnis ager continetur. Sed in usu urbana ædificia, ædes; rustica, villæ dicuntur. Locus vero sine ædificio in urbe area, rure autem ager appellatur: idemque ager cum ædificio fundus dicitur. *Hæc L. 211 π. de V. S.* Fundus probari qui soleat, Col. 1, 2. de fundi solo quæ videnda, Varr. 1, 6. fundi oram sterilem quæ faciant, Varr. 1, 16. extra fundum quæ commoda & incommoda, Varr. 1, 16. fundus suburbanus ut instruendus, Cat. 7. fundi locatio frequens res mala, Col. 1, 7.

Fungentur pro fultura & substructione, Col. 1, 5.

L E X I C O N

Fungosæ sunt radices a lætamine, Pall. 9, 5. *noſtri pelizigi.*

Fungos exſiccans remedium, Veg. 4, 28.

Funiculus, Cat. 63.

Funis effici non poteſt ex parvitate arenæ, Col. 10, Præf.

Proverbium eſt, aliis notatum de re prorſus impoſſibili, quam quis tamen conficere labores. Suidas: ἐξ ἁμμου σχοινίον πλέκεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Nilus de primatu Papæ lib. II: ἐκείνός τε ἀπὸ τοιούτων ἑαυτὸν ἐλπίζων ἐξαίρειν, οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἢ ἐκ ἁμμου σχοινίον πλέκειν ἐπιχειρεῖ. Barth. Adverſ. 50,

10. Funes qui, quales, Cat. 135. lorei, Cat. 3, 12 & 63. mediponti, Cat. 12. ſpartei, Cat. 3. ſubductarii, Cat. 12 & 68. torculi, Cat. 63 & 68.

in Funus prodire defuncto, Varr. 1, 69.

Fur dupli condemnatur, Cat. Præf. * fur, *fūcus*, Varr.

3, 16.

in Furcas deſtitutas colla boum includere, Varr. 1, 20.

Putaverim furcas majores in terram deſixas eſſe in hunc modum λ, qua ratione caput bovis domandi in terram deprimitur, & niſu vehementiori adempto jactare jugum dedicit. Felices, qui ſerre incommoda vitæ, Nec jactare jugum vita didicere magiſtra. Neque tamen non hoc etiam obſervandum, deſtinata, quod habent aliæ editiones, & ad colla referunt, verbum eſſe & ipſum elegans & ad hanc rem apprime aptum, atque ſignificare deligata, adſtriſta. Neque opus eſt exemplis id probare, cum in Fabiano theſauro quivis reperire, quantum ſatis eſt, poſſit.

Furcillæ bipedales e furculis, Varr. 1, 8. furcillis verſare herbam, Varr. 1, 49. contundere faſciculos fabarum, Col. 2, 10.

Furfures hordeacei, Col. 12, 43. a farina excreti, Col. 8, 4.

Furiis libidinis exſtimulatur, Col. 6, 27.

in Furno ſiccantur ficus, Pall. 4, 10. furno torrefactæ fici, Col. 12, 15. in furnum reponitur muſtum lixivum, Col. 12, 41. *ſed melius Urſin. fumum.*

Furtiva ruta melius provenit, Pall. 4, 9. *Etiam hoc habet Plin. 19, 37: Rutam furtivam tantum provenire fertilius putant, ſicut apes furtivas peſſime.*

Furunculus verrucæ ſimilis in vite, Col. 4, 24. ut ſubmittendus, Col. 4, 24. 5, 5. in furunculum germen ſubmittitur, Col. 4, 22. *add. Plin. 17, 35. * ulcus in equis; Veg. 1, 31. add. 3, 45.*

R U S T I C U M.

Fusci anferes, Pall. 1, 30. fuscus color lanæ, Col. 7, 2. partus ex albo sæpe editur, *ibid.* *fuscum vinum, Pall. 11, 14. non fusci coloris, sed corruptum, cujus indicium est color fuscus, ut existimat Barthius Adv. 23, 13, qui ibidem ex multis auctoribus probat, rē fuscum & fuscare pro corrupto & corrumpere frequenter adhiberi. Schætzg.

Fuforia cisternæ, Pall. 1, 17. coquinæ, Pall. 1, 37. vid. Fufura.

Fusticuli allii, Pall. 1, 35. fasciculos legis Ruellius apud Mizaldum de secretis hortor. 1, 9, p. 15 a.

Fustibus tunduntur spicæ, Col. 2, 21. vid. Baculus.

Fufura (f. fuforia) balnearum, Pall. 1, 42. add. 1, 17.

Futurus villicus, h. e. qui villicus esse volet, Col. 11, 1.

G.

Gaberius eques Rom. Varr. 2, 3.

Gades & Gaditana lactuca, Col. 10, 185. Gaditanum municipium, Col. 7, 2. Gaditani municipii brassica, Col. 11, 3. Gadium municipium, Col. 8, 16.

Gagates lapis masculus & femina, Veg. 1, 20. 4, 12.

Γαλακτοπῆται qui populi, Col. 7, 2.

Galaticum hordeum, Col. 2, 9. Pall. 2, 4. 3, 8.

Galbano servantur pulli a serpentibus afflati, Col. 8, 5. fugantur culices, Pall. 1, 35. galbana noxia succo, Col. 10, 17.

Galbuli qui? Varr. 1, 40. Cupressi pilulas vocat Plin. 17, 10. Schætzg.

Gallæ pulvis in remediis apum, Col. 9, 13. Pall. 4, 15. gallæ Syriacæ, Veg. 2, 62.

Gallia maxima donat mala, Col. 10, 41. Galliæ transalpinæ quædam singularia, Varr. 1, 7.

Gallicanum vocabulum, Varr. 1, 32. Col. 5, 1 & 5.

• Gallicus ager Romanus, Varr. 1, 2 & 14. 2, 3. nunc Piceno contribuitur, Col. 3, 3. caseus, Col. 12, 57. (Nemausensem ex Plin. 11 hic commendat Beroaldus.) Gallicæ oves, Col. 7, 2. regiones, Col. 1, Præf. vites, Col. 3, 2. uvæ, Col. 12, 43. Gallica salix, Col. 4, 30. terebra, Col. Arb. 8. ulmus f. Atinia, Col. 5, 6. Gallici arbuti ratio, Col. 5, 7. cultus, Col. 4, 33. ligni asseres, Pall. 1, 13. vid. Philandr. ad Viruv. 7, 3.

de Gallinis, Varr. 3, 9. Col. 8, 2. Pall. 1, 27. ne uvas

LEXICON

& ficus tangant, Col. 8, 5. ut farciantur, Cat. 89. silvestres vel rusticæ, Col. 8, 12. quædam vento concipiunt, Varr. 2, 1. earum *stercus bubus* pestilens, Col. 6, 5. Veg. 3, 2 & 85.

Gallinaceus pycnes, Col. 8, 2. gallinacei pulli, Varr. 3, 9. Col. 8, 11. mares, Col. 8, 2. gallinaceum genus, Col. 8, 5.

Gallinarius curator, Varr. 3, 9. Gallinaria insula, Varr. 3, 9. Col. 8, 2. vasa, Col. 8, 8 & 106. gallinaria, *subst.* constituenda, Col. 8, 3.

Gallioni nostro, Col. 9, 16.

Gallulæ minutæ, Veg. 2, 49.

Gallus. Galli appositissimi ad jumenta, Varr. 2, 10. succidias optimas & maximas faciunt, Varr. 2, 8. messem quo compendio faciant, Pall. 7, 2.

Gallus, *maritus gallinacei generis*, Varr. 3, 9. Col. 8, 2. galli rixosi procacitas ut impediatur, Col. 8, 2.

Gamba equi. supra gambam, Veg. 2, 47 & 49. 3, 19. sub gamba cirri, Veg. 4, 1. gambarum inflexione molliter vehit equus, Veg. 1, 56. in gambis laccæ, Veg. 1, 27.

Notavit antiqua manus ad exemplum Vegetii, quod a Kromayero accepi, Hermolaum Barbarum a κάμπτειν derivasse gambam.

Ganearium triclinium, Varr. 3, 9. genianum, a genio, *malit Scaliger.*

Gangeticæ aves, Col. 8, 8.

Ganglion, Veg. 2, 30. *add. Goræus Definit. med.*

Garada Syriæ, Varr. 1, 44. *Non succurrit aliqua regio vel urbs hujus nominis, nisi forte legendum sit Gadara, quæ in Syria quondam duplex fuit. Schœtzg. Recte. Viderat idem Bochartus Geogr. 1, 24, p. 525 A.*

Gari floris sextarium, Veg. 4, 28. Flos gari est γάρρον πρωτεῖον *Ægineta*; vel optimum Columella 6, 38. Dioscor. 2, 34: γάρρον νομὸς ἐρίστῃ. *Ægineta etiam est καθαρτικόν.*

Garum per nares infundendum jumento, Col. 6, 34 & 38.

Gaudet parum ulmus, Col. 5, 6. *h. e. laeta est.*

Gelatus caseus, Col. 7, 8. gelato lacte mollior, Col. 10, 397.

Gelicia si erunt, Cat. 65. ad gelicidium resecti rami, Varr. 1, 55. gelicia nocturna, Col. 11, 2. gelicidiis infestari, Col. 2, 8. peruri, Col. 11, 3. mitescunt acini duriores, Col. 3, 1.

Gelo. cum gelaverit, Col. 9, 13. *h. e. refrixerit & consti-*

R U S T I C U M.

trit. vid. Gelatus. gelantur hiemis frigoris fictilia vasa, Col. 9, 6.

Gelum, *pro* gelu, Varr. 1, 45.

Gelus, Cat. 40.

Gemellæ vites, Col. 3, 2.

Gemellar fructile, Col. 12, 50. *Quid fructile esset, non patiuntur nos ignorare ipsi rustici nostri, & Vitruv. 8, 7, nimirum ex lapidibus vel lateribus constructum. Sed utrum gemellar oleo excipiendo ita strui solitum aut consultum sit, (gypsa quidem poliri intus potuisse video) non habeo dicere, non magis quam illud, quid proprie geminum fuerit in gemellari, unde nomen invenerit; nisi quod suspicor, totum vas fuisse geminum, aut duo plurave cava habuisse, e quorum uno in alterum transiens oleum ipsum se quodammodo depleverit. Tale gemellar fructile ideo etiam damnare noster videtur, quod exhauriendo deplendum esset, neque defundi posset, qua causa etiam plumbeæ quadrata minus commoda sunt; omnium aptissima labra rotunda, æthereorum vulgarium instar, in quorum fundum amurca facile confluat, ibique defuso oleo relinquatur.*

Gemini partus familiares, Col. 3, 8. geminæ vites duum generum, Col. 3, 2. geminas vites ex eodem capite diducere, Col. 4, 1. * Gemini in cælo Apollo & Hercules, Varr. 2, 1. *vid. Hygin. Poet. Astron. p. 215 ed. Commelin.* geminum astrum vocat Col. 10, 312.

Gemmas & corticem movere, Col. 4, 29.

Gemmafcere, Col. 5, 10. *it. Arb.* 22.

Gemmata matre, *de arbore Punica, pro* gemmante, Pall. 4, 10.

Gemma. gemmare incipit planta, Varr. 1, 40. *add. Col.* 4, 27. gemmant rosaria, Col. 10, 37. *florant, in gemma modum splendent.* gemmantes furculi rosarum, Pall. 12, 11. gemmantia sarmenta, Pall. 3, 32. gemmantes pinnæ, Col. 8, 11. gemmantis caudæ (*pavonis*) amictus, Pall. 1, 28. gemmantia lumina loti, Col. 10, 258.

Genæ rescinduntur gallinis pinnata laborantibus, Col. 8, 5. *ita genæ pro palpebris, Veg.* 2, 16.

Generale præceptum, Pall. 1, 43. *Sic* generalia, Pall. 2, 13. generales partes, Varr. 2, 1.

Generatim, *h. e. separatis generibus*, Col. 2, 15. 5, 10. 12. 7 & 10. Arb. 18. Pall. 3, 9. * generatim & specialiter *oppon.* Col. 3, 9. 12, 2.

Generositas natis exhibita, Col. 6, 36. furculorum, Pall. 11, 3. virentium, Col. 3, 6. vitium, Col. Arb. 2.

L E X I C O N

Genesta, *pro genista, scribunt omnes* Pall. 3, 23. 12, 8. *non esse spartum Græcorum, ostendit Salm. ad Solin. p. 168. an hastilibus apta sit? disputat Burm. ad Grat. 130. genestæ succus*, Veg. 3, 13. *vid. Genista.*

Geniculorum & gambarum inflexio, Veg. 1, 56. cum geniculis suis furculi rosarum, Pall. 12, 11.

Genistæ satio, Col. 4, 31. Arb. 29. Col. 1, Præf. genista & caricibus teguntur porticus gallinaræ, Pall. 1, 22. *describit illam Guilandi. de papyro c. 9 p. 263. Schætzg. vid. Genesta.*

Genitali loco nata, Col. 3, 10. genitalia loca, Col. 6, 36. membra, Col. 3, 10. semina, Col. 10, 106. genitales partes, Col. 6, 26. ex genitalibus (*vitium*) partibus sumendi trunci, Col. 3, 6. ne genitales sint vulvæ, Col. 7, 9. genitalia tempora mundi, Col. 10, 196. *Ita genitabilis aura Favoni, Lucr. 1, 11.*

Genitor universi, Col. 3, 10.

Geno, *pro gigno. antequam genat siliquas*, Varr. 1, 31. principium genendi, & *paul. p.* ad genendum, Varr. 1, 40. genit lac, Varr. 2, 2. genuntur similes parentum, Varr. 2, 6.

Gens universa totius alvei, *de apibus*, Col. 9, 3. gentis totius exitio, *de iisdem*, Pall. 4, 15. * gentes solum nunquam mutant, Col. 1, 3.

ad Gentiles & agnatos deducendus, Varr. 1, 2. *cf. Col. 1, 3. Respicit ad legem XII tabularum: SI QUIS FURIOSUS SIET, AGNATORUM GENTILIUMQUE ENDO EO PECUNIAQUE EJUS POTESTAS ESTOD. Urfinus. Horat. 2 Sat. 3, 218: Huic adimat jus Prætor & ad sanos abeat tutela propinquos. Schætzg.*

Genu. genibus rectis, Varr. 2, 5. Col. 6, 1.

Genus. hortum, coronamenta omne genus, *pro omnis generis*, Cat. 8. feminaria omne genus, Varr. 1, 29. omne genus frumento pascuntur, Varr. 3, 6. omne genus avibus oppletæ, Varr. 3, 5. quod genus pastores habendi, Varr. 2, 10. hoc genus rebus, Varr. 2, 1. * genera habent plures species, Varr. 3, 3. * hoc genere, *h. e. hoc modo*, Col. 5, 11. Pall. 1, 13 & 35. 2, 15. 5, 8. 11, 10. *maiores auctoritates dabit Rhodius Lex. Scrib.*

Geometrarum opus, Col. 5, 1.

Georgicum carmen, Col. 7, 5. *it.* 10. Præf. Georgicon appellat librum suum Democritus, Col. 11, 3.

Germania fecunda procero milite, Col. 3, 8.

R U S T I C U M.

Germanæ cepæ, Veg. 3, 54. cochleæ, Veg. 1, 56. 4, 8. vites, Col. 3, 2.

Germen. in principio germinis, Pall. 4, 10.

per Germinationem, Col. 11, 2. *h. e. cum germinant.*

Germino. germinant nova fronde silvæ, Col. 7, 6. germinans ex singulis gemmis materiis compluribus cum fructu vitis, Col. 3, 6.

Gerulus, *bajulus*, Col. 10, 310.

Gerundia in dum cum casu verbi constructa: Videndum hæc quatuor, Varr. 1, 6. ferendum viciam, Varr. 1, 32. corticem integrum servandum, Varr. 1, 41. faciendum umbacula, Varr. 1, 51. faciendum alacriores præmiis, Varr. 1, 17. faciendum septa, Varr. 2, 2. secernendum arietes, & explendum pabulo, Varr. 2, 2. deliniendum agnos pabuli bonitate, Varr. 2, 2. compellendum in gregem, *ibid.* ad aquam appellendum (boves) Varr. 2, 5. prodigendum (pulos) in pabulum, Varr. 2, 7. objiciendum farinam, *ibid.* dandum panes ordeaceos, Varr. 2, 9. immittendum columbas, Varr. 3, 7. excusos pullos subducendum, Varr. 3, 9. notandum ova, Varr. 3, 10. animadvertendum tempora, & providendum loca, Varr. 3, 16. * *etiam in DO.* Varr. 3, 9. In supponendo ova. *add. Drakenb. ad Sil. 15, 105.*

Gesticulator corporis, Col. 1, Præf.

Gestiunt aves apricitate diei, Col. 8, 15. gestiientes post vernam pinguedinem vaccæ, Pall. 8, 4.

Getæ γαλακτοπῳται, Col. 7, 2.

Gibberi spina, Varr. 2, 5. *Forte totus hic locus ita construendus*: sublimis, ne gibberis, pinna leviter remissa apertis naribus. *Nimirum gibberæ nares opponuntur sublimis; porro apertas vult easdem pinna (quamquam nec de spina acriter contenderim) leviter remissa, h. e. aliquantum retorta versus superiora. Porro pinnam, sive spina est, intelligo septum illud narium, quod Polluce auctore 2, 79, κίων, διάφραγμα, στυλὶς item appellatur, cujus levi reflexione, s. remissione paululas magis fieri nares, & simulum totum nasum, apertum est. Fundum hujus interpretationis habeo Florentinum Geop. 17, 2, qui Varronem interpretatus videtur, ita plane cum eo convenit: Δαμάλεις ἐκλεκτόν εὐπαγείς, τοῖς σώμασι περιμήκεις, εὐμεγέδεις, εὐκέρωται, πλατυμετώπους, μελανοφθάλμους, γνάδους συνισταμένας ἔχουσας, ἐνσίμους, μὴ κυρτάς, ἀνεπτυγμένας τὰς ρίνας ἔχουσας. Hic dubium non est, quin κυρταὶ ρῖνες sint gibbera, & ἀνεπτυγμένα ἀπείρα. Quomoda*

L E X I C O N

aperta sint, pluribus verbis Varro declarat, quod Græca felicitas uno satis explicat. Nihil fere dubitarem de lectione, quam proposui, modo illum vel pinnæ vel spinæ intellectum invenire apud alium daretur. Gibberæ gallinæ, Varr. 3, 9.

Γίγαστα uvæ excrementa, Pall. 12, 20. Legitur hoc verbum bis Geop. 9, 25. ubi Cornarius reddit vinacea, quamvis appareat ex his Palladii verbis γίγαστα plura & majora esse excrementa, quam sola vinacea. Schætzg.

Gilbus color equi, Pall. 4, 13.

Gingivas tumentes aperire nituntur denticuli, Pall. 1, 28. gingivæ loculamenta dentium, Veg. 2, 32.

Gingivula in oculi osse, Veg. 2, 22.

Gisni, Veg. 3, 2. 4, 8. *Quid si γίλξ sit, cassiæ species apud Dioscor. 1, 12. Platnerus suspicatur compositionem fuisse pastillorum hodie incognitam. Fatetur sibi aquam hæere Morgag. IV, 27.*

Git semen, Col. 6, 34. vel Gith, Pall. 10, 13. Melanthium, Nigellam etiam dici, quin piper olim ita vocatum, observat Rhodius ad Scribon. c. 69, p. 128.

Glaber. Glabrum si quem facere velis, Varr. 1, 2. glabrum pecus, Col. 7, 9. glabra fiunt colla, Col. 6, 14. Veg. 3, 4.

Glabrentia loca, Col. 2, 9. Glabrentia loca dicuntur quasi calventia, quæ & glabreta nuncupantur, sine stirpe, sine stipula, sine frondibus, ut hominis calvitium sine capillo est. Græci consimiliter loca nudata fruticibus phalacras vocant, a quibus φαλακρός dicitur calvus. Unde phalacrocoraces dicti corvi aquatici calvitio monstrabiles. Calvescere de arboribus quoque usurpatur. Infra ait Columella: Sæpe novella castaneta calvescunt. Vineæ calvata dicitur Catoni, Plinioque, in qua raræ sunt vites. Beroald.

Glabrescit area, Col. 2, 20.

Glabreta, Col. 2, 9.

Glabro. glabrantur fues, Col. 12, 53.

Glacialis regio, Col. 3, 1. status, Pall. 4, 11. glaciale cælum, Col. 3, 1.

Glaciatus caseus, coagulatus, Col. 7, 8.

Gladiolus, iris, Pall. 1, 37. narcissi, Col. 9, 4.

Gladium conditum latet vagina, Varr. 1, 48. *Neutro genere ab antiquis gladium appellatum esse, Nonius docet, & exemplo Lucilii confirmat. Idem etiam Quintilianus ostendit, cujus hæc sunt verba e primo libro: Et gladia qui dixerunt,*

R U S T I C U M.

genere exciderunt. *Sed etiam ipse M. Varro hujus rei testis est in IX lib. de lingua Latina: Quod dicitur a multis duobus modis, hic Dupondius, & hoc Dupondium: ut hoc Gladium, & hic Gladius. Victor.*

Glæba uberi ager, Col. 1, 2. glæbæ probatio, Col. 2, 2. *De orthographia hac Victor. ad Varr. 1, 27. quam tanto magis servamus, cum placeat etiam Manutio.*

Glæbula, Col. 1, 6.

Glandaria silva, Cat. 1. Varr. 1, 7.

Glandifera robora, Col. 9, 4.

Glandulis spissa cervix verris, Pall. 3, 26. * glandulæ animalibus molestæ, Veg. 2, 24.

Glandulosa cervix, Col. 7, 9.

Glans. Glandes quernæ, iligneæ, cerreæ, Col. 9, 1. quando colligendæ, Pall. 12, 14. cisternis in aquam recondendæ, Col. 7, 9. citra satietatem data glans nocet, non item si affatim præbeatur, Col. 7, 6. ne scabiosos reddat boves, Col. 6, 3. 11, 2.

Glante ferreo, Veg. 3, 18. *pro solea.*

Glarea terreno carens & nuda, Col. 4, 22.

Glareosa loca, Col. 2, 10.

Glaucæ succo salubri, Col. 10, 103.

Glaucinum oleum, Veg. 3, 28. 4, 22. *est potius Gleucinum, de quo statim.*

ad Glaucomata vetera collyria, Veg. 4, 27.

Glechonites vinum, Col. 12, 35. *ex pulegio, quod Græci γλῆχωνα vocant. Vide Geoponicos 8, 7. Schætzg.*

Gleucinum oleum, Col. 12, 51. *Ita etiam legendum pro Glaucino Vegetii. Ad Fabrum sententiam diximus contra Scribentem, qui ad Martial. 9, 26, p. 796, Glaucinum legi vult etiam apud Plin. 15, 7, & 23, 46.*

Glicium, Veg. 4, 28. *quid sit, non liquet. suspicatus tamen sum Lycium, quod vide.*

Glis. de gliribus & glirario, Varr. 3, 15. glirium greges, Varr. 3, 2.

Gliscit stercore quasi pabulo terra, Col. 2, 5. paleis asinus, Col. 7, 7. difficulter, Col. 8, 9. *in quibus omnibus est pinguescere. Glires inde dictas, & glisceras menfas, opimas & lautas, observat Beroald.*

Globosi corporis, Col. 10, 383.

Globuli ut fiant, Cat. 79.

Globus. globi apium, Pall. 7, 7.

L E X I C O N

- Glocientes gallinæ, Col. 8, 5.
- Glomerata corymbo, Col. 10, 237. *vid.* Corymb.
- Glomerosæ apes, Col. 9, 3.
- Glubit ramos oleæ durities digitalium, Varr. 1, 55. glubere salictum, Cat. 33. cum glubet materia, tempeſtiva eſt, Cat. 31. cum glübebit, Cat. 17. ſalictum glubito, Cat. 33.
- Gluma, *folliculus grani, it. fici*, Varr. 1, 48.
- Glus. glutis taurinæ ſemunc. Veg. 3, 66. 4, 14. *h. e. glutinis. Vid. Auſon. Idyll. 12, 8, p. 489 Toll. Unde apparet, non eſſe opus emendatione Jo. Rhodii, qui in glutinis mutari vult Lex. Scribon. h. v. Ταυρόκολλα apud Dioſc. 3, 101 vocatur, celebratur etiam ab Ægineta.*
- Glutino. glutinare vitia tuborum, Pall. 9, 11. *ut glutinetur vena*, Veg. 3, 10. rupta, Veg. 3, 42. glutinare vulſis creditur, Veg. 3, 66.
- Glutinofa terra, Col. 3, 11. potio, Veg. 3, 10. glutinoſi cibi, Veg. 3, 42.
- Glutus ſiet locus, Cat. 45. *Glutus eſt tener, mollis & ſub-aſtus, auctore Feſto. Gloſſæ Iſidori. Glux, glutis, limus tenax. Popma.*
- Glycyrrhiza, glycyrridia *ſcribitur in Jenſ. & Polit.* Pall. 11, 14.
- Gnarus vinitor, Col. 4, 25.
- Gneci vel Cneci ſemen, *legendum pro gneti*, Col. 7, 8. *Sic & MS. San Germ. Gr. κνῆκος vel κνῖκος, Plinio cnicum. noſtris wilder Safran.*
- Gnoſius ardor Bacchi (*exſpectetur*,) Col. 10, 52. *Per ardorem Gnoſium intelligit ardentem coronam, quam Bacchus Ariadnæ Cretenſi dono dedit: hoc eſt, exſpectetur coronæ emerſus, qui eſt in Octobri. Corona exiſtimatur Ariadnæ fuiſſe, a Libero Patre inter ſidera collocata. Dicitur enim in inſula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primam coronam muneri accepiſſe a Venere, cum omnes Dii in ejus nuptiis dona conferrent. Sed ut ait, qui Cretica conſcripſit, quo tempore Liber ad Minoa venit cogitans Ariadnen comprimere, hanc ei coronam muneri dedit, qua delectata non reſuſavit conditionem ſtupri. Hac Hyginus. Gnoſos eſt oppidum Cretæ. Ovidius: Illam Gnoſiadeſque Cydoniadeſque juvencæ. Idque dicitur ex imitatione Virgiliana: Gnoſiaque ardentis decedat ſtella coronæ. Manilius lib. 1: Gnoſia deſertæ fulgent monumenta puellæ. Nec de tota co-*

R U S T I C U M.

rona intelligendum: sed de peculiari stella coronæ infixæ fulgentiore, de qua multa Manilius. & Plin. lib. 18 scribit, VIII Idus Octobris Cæsari refulgentem in Corona stellam exoriri. Pius.

Gobio exiguus, Col. 8, 17.

Gongylis, *rapa*, Col. 10, 421.

Gortynia platanus, Varr. 1, 7.

Gracilis locus, Pall. 12, 7. *interpretor arenosum, quia sic Apulejus Geop. 2, 18: πῖτος δὲ καὶ ἐν ἀμμουδαῖσι θάλλει. Schætzg.*

Gradatim, Varr. 1, 7, 2, 1.

Gradu inferiore ætatis, Varr. 1, 2. per gradus quosdam sibi poma succedunt, Pall. 4, 10. gradus tres ascendunt terræ, Varr. 1, 9. descendere gradus, Varr. 2, 1. * cominus & in gradu, Col. 7, 12. *a gladiatoribus translata ad canes formula. * de insitorum quasi genealogia & successione, Pall. Inf. 98 coll. 30. * Gradus, Col. 3, 13, it. 11, 3, est altitudo s. profunditas, quantum uno nisu fossor palam imprimit. Ita Col. 4, 1, gradus soli crudi est tantundem humi non motæ, quantum alias effodi uno gradu possit. Quod in fossore est gradus, illud in putatore vestigium, ubi vide. * Gradus sunt rugæ in palato equi, quos XII numerat Vegetius 4, 2. despumentur equi tertio gradu a dentibus caninis, Veg. 1, 2. gradu tertio de palato, Veg. 1, 32.*

Græcanicæ trochleæ, Cat. 3. *vid. Trochleæ.*

Græculæ vites, Col. 3, 2.

Græcus. Græca fides, Pall. 11, 14. salix, Cat. 6. Col. 4, 30. filiqua, Col. 5, 10. Græcum vinum, Cat. 105. ei simile, Col. 12, 37. pecus, Tarentinum, Col. 7, 4. proverbium, Col. 10, Præf. Græcæ oves, Col. 7, 4. Pall. 12, 13. nuces, Cat. 8. Græca vocabula in villæ partibus usurpata, Varr. 2, Præf.

Gramina extirpanda e vineis novellis, Col. 4, 5. quomodo, Col. 2, 2. Pall. 4, 7. ne renascantur, Pall. 8, 5. graminum radices in medicina equorum, Veg. 1, 56.

Graminosus ager, Col. 7, 9. graminosum solum, Col. 6, Præf.

Grandescunt frumenta, Col. 2, 21. Pall. 7, 2.

Grandinosa cœli qualitas, Col. 3, 1.

Grandire sinas virgulta, Cat. 141.

Grando ut averruncetur, Col. 10, 340. Pall. 1, 35.

Granaria ubi & quomodo ædificanda, Varr. 1, 57. Col.

L E X I C O N

1, 6. sub terris, Varr. 1, 57. ut distinguenda, Pall. 1, 19.
Granata mala, quæ Punica vocantur, Col. 12, 41. ut
serventur, Col. 12, 44.

Granea triticea ut fiat, Cat. 86.

Gratum in spica, quod est intimum solidum, Varr. 1;
48. rutilum & albidum, Col. 2, 9. grana interiora uvæ,
vinacea, Pall. 3, 29. sine his ut nascatur uvæ, *ibid.* * gra-
num marmoreum, Pall. 1, 15. *h. e. marmor non in pulve-
rem levigatum, sed majoribus granis & arenis asperum, cui
deinde subtilius corium impositum asperitatem tollat.*

Gratia pascui non exolefcit, Col. 7, 3. gratiam refert
ager, Col. 2, 2. reddit cum fœnore vinea, Col. 4, 3.

Gratuita contingunt examina, Col. 9, 8.

Gravari ruris cura, Col. 12, Præf.

non Gravate, Varr. 3, 2. *in petitione, ut nostri unbeschwert.*

Gravedinem creat pruinosa herba, Col. 7, 3.

Gravis ære, Col. 10, 310. *Virg. Eclog. 1, 36: Non un-
quam gravis ære domum mihi dextra redibat. Graviora
quæ sunt, ea diligentia leviora facere possumus, Varr. 1,
4. * gravissima opera, Col. 6, 2. * gravia loca, insalubria, Varr.
1, 17. gravior ventus, Varr. 1, 12.*

Gravitas cœli, Col. 1, 7.

Gregales equi, *eodem grege pascentes*, Varr. 2, 7.

Gregarii pastores, Col. 6, Præf.

Gregatim laborant pecora, Col. 6, 5.

Grex reparandus quotannis, Col. 7, 3. greges pavonum,
Varr. 3, 6.

Grossulus decutito, Col. 5, 10.

Grossi subrubere incipiunt, Pall. 4, 10. ut ne cadant,
Cat. 94. fici grossos tenent, Cat. 94. grossi ex caprifico,
Pall. 4, 10.

Grumos in pratis dissipare, Col. 2, 18.

Guarcenum Campaniæ, Col. 1, 5. Guarcenum *nemo,
credo, facile dixerit, quid fuerit. Quid si legamus Gauranum?*
*Plin. 3, 9 Gauranos montes inter Massicos Surrentinosque
in Campania omnes collocat. De montanis sermonem esse, appa-
ret. Hæc ita scripseram, cum postea deprehendi, ad editionem,
quæ penes me est, Regiensem an. 1496, ab antiqua manu, ne-
scio qua, adscriptum Gauranum: utrum ex conjectura, an ex
libro, non habeo dicere. Meum fuit, cum fide illud indicare.*

Gulæ subtilitas, Col. 8, 16.

R U S T I C U M.

Gumen lacrimare, Pall. 12, 7. *MS. gummine. Sylb. gumen pini frugiferi*, Pall. 11, 14. *sed hic etiam V. L.*

Gumma effluit, Pall. 11, 12. *sed & hic variat lectio: gumen, germen, gummi.*

Guminatæ arbores, Pall. 11, 12.

Gummi liquida perluere, Col. 12, 50. crassa linerunt, Col. 12, 50. *Commis malit Rhodius ad Scrib. c. 72, p. 134. neque Græci aliter, puto, quam κβμμι. Sed in Plinii etiam MSS. commin sapissime & constantissime invenisse se testatur Harduin. ad 13, 20, & alias.*

Gumminat prunus, Pall. 2, 15.

Gummitione una contenti, Col. 12, 50. gummitionem alteram non recipit, *ibid.*

Gurgures montes, Varr. 2, 1.

Gurgulio longior in hircis probatur, Varr. 2, 3. ne gurgulionem rumpas in vena secanda, Veg. 1, 22. * *pro Curculione etiam scribitur, ubi vide.*

Gustu panis bonitatem explorare, Col. 1, 8. * *pro sapore. sint pretiosi saporis, velut Aminei, vel certe non procul ab eo gustu, Col. 3, 7. gustus cuiusque generis ut merus, non mixtus, condatur, Col. 3, 21. gustus nobilis pretiosusque fluit, Col. 3, 2. sordidus, vilis, Col. 3, 2. pretiosus, Col. 3, 2. magis aut minus probus, Col. 3, 2.*

Gutta Armeniaca, an Ammoniaca? Veg. 3, 68. Armonica, Veg. 4, 14. guttæ storacis, Veg. 4, 14.

Guttatus color equi, Pall. 4, 13.

Guttonarii equi, *pro Tottonariis, qui parum abeunt a cottonariis*, Veg. 1, 56. 4, 6. *restituuntur a Salmasio ad Capitolini Maxim. c. 3, p. 13 b. Hack. Sunt autem Trepidarii, vel Tripedarii, minuto & celeri gressu quasi guttatim procedentes. Confert Gr. σακκάζειν & ὑποσακκίζειν, & laudat Glossas, ubi Gutturium est βάλανος, προκοπή. Etiam colatorii, a colandis liquidis disti illi videntur, qui tardiores & molliores adhuc, & Asturconico gradu ambulant. Denique κάλπα, qua Græci gradum tripediariorum appellant, nomen habet a κάλπη, vase, gutturnio.*

Guttur, *pro ingluvie avium, Kropf*. Col. 8, 5 & 7. gutteris exasperatio, Veg. 3, 66. *pro gutturis.*

Gymnasia urbana Græcorum, eorumque partes, Varr. 2, Præf. (*in*) Gymnasium dominum sequitur oleum, Varr. 1, 55.

Gypfata lagœna, Col. 12, 12. gypfatum vas, Col. 2, 10. 12, 16 & 41. Pall. 4, 10.

L E X I C O N

Gypso. gypfare vinum, Col. 12, 36. *i. e. lagœnas vel dolia vini. Moris enim erat, ut vasa gypso picarentur. Vid. Didymum Geop. 6, 18, & interpp. Petronii ad c. 34. Schœtig. opercula, Col. 12, 10 & 39. lagœnam, Col. 12, 41.*

Gypsum. gypso crasso linire opercula, Col. 12, 16 & 43. medicata vina, Pall. 11, 14. in sextarios VII musti heminam gypsi miscueris, Col. 12, 26. gypsi flos, Col. 12, 20 & 21. flore sicco uvas obruunt, Col. 12, 43.

Gyrabit se difficile equus, *convertet*, Veg. 2, 5.

Gyro parvo decurrere, Col. 10, 226. * gyris altis ablaqueare, Col. 5, 9. *vid. Ablaqueatio.*

H.

Habeo. cum eum numerum habet exclusum, Varr. 3, 5. vineam novellam ante brumam ablaqueatam habeto, Col. Arb. 10. pampinatam habeto, Col. Arb. 11. * habebis in solo opertam muriam, Col. 12, 6 & 12. habent oves triduo jejunas, Varr. 2, 11. habeantur tepide, Col. 8, 5. si minus pure habita est apis, Col. 9, 5. * habebit vitandum, Col. 11, 1. custodiendum, Col. 12, 3. illud præcipiendum habeo, Col. 2, 15. 12, 50. * habeo dicere, Col. 5, 8. * habendum canes paucos, Varr. 1, 21. * habere urbem, *habisare*, Varr. 3, 1. prædia, Varr. 1, 16.

Habilis arbori & jugo, Col. 3, 2.

Habitacula avium, Pall. 1, 23.

Habitatio ut delutetur, Cat. 128. habitationis mansiones ut constituendæ, Pall. 1, 9.

Habitus totius incrementum aufert educatio, Col. 7, 12. fœdi mulier, Col. 12, 1.

de Hædis, Varr. 2, 3. maximi & pulcherrimi fiunt in media Caprasia, Varr. 2, 3. ut alendi, Pall. 12, 13. * cœlestes, Varr. 2, 1 & 3. oriuntur, Col. 11, 2.

Halcyonii dies, Col. 11, 2.

Halec & acetum, Cat. 58. halecem *vel* allecem *etiam* lego pro alliccem, Veg. 2, 49.

Haleculæ tabentes, Col. 8, 17. hallecula tunfa, Col. 6, 8. allecula rivalis, Col. 8, 15.

Halesi Sicani flores, Col. 10, 268. *Halesus fluvius & mons non longe ab Ætna, ubi Proserpina flores legit cum aliis virginibus.*

Halicastrum far, Col. 2, 6 & 9. *Isidor. 17, 3: Alicastrum*

R U S T I C U M.

Simile est alicæ, pondere & bonitate præcipuum. *Quæ si vera est, ut videtur, etymologia, legendum potius Alicastrum: nisi etiam malis halicam. Vid. Alicastrum.*

Halitus septemtrionis eligendus, Pall. 8, 4. halitu caloris vivo, Col. 9, 13. malorum corrumpuntur acini, Col. 12, 43. folis torreri, Col. 4, 22.

Hallucinantem (*f. melius alucin.*) pastorem decipit fur, Col. 7, 3. *somniculosum, stupentem, incuriosum.* Allucinari est errare, allucinatio, erratio. *Cloatius docet, lucum dici tarditatem quandam animi, & stuporem, qui allucinantibus plerumque usque venit. M. Cicero inquit, Epicurum in rebus naturalibus allucinari. Beroald.*

Hamæ, Cat. 135. *Vasa aquaria, quæ & in usu quotidiano erant, & ad restinguenda incendia iisdem aqua ferebatur. Col. 10. 387, aut habilem lymphis hamulam. Plin. lib. 10, ep. 42: Et alioquin nullus usquam in publico sipho, nulla hama, nullum denique instrumentum ad incendia compescenda. Plura Budaus in Pandectas, & Turneb. 19, 33. Popma.*

Hamulam lymphis habilem, Col. 10, 387.

Hara suum, Varr. 2, 4. Col. 7, 9. Pall. 3, 26. anserum, Varr. 3, 10. Col. 8, 13 & 14. Pall. 1, 30.

Haris fatio, Col. 10, 244. *Forte, aris, i. e. aro & arisaro. Sylb. Hæc non intelligo, sive aris legas, sive haris; nisi de ea radice agat, quæ aron vel arum dicitur, & officinis nomen est incognita.*

Harundo & Harundulatio, *vid. Arund.*

Haruspex, *vid. Arusp.*

Haud facile dixerim, Col. 11, 1.

Havena agrestis, Veg. 3, 15. *ita vulgo legitur pro avena.*

Hauriunt cibos integros pisces, Col. 8, 17. haurienda ubera agnis permittere, Pall. 12, 13.

Hauustus profundi puteus, Col. 1, 5.

Hebetata humus torpet, Col. 3, 11.

Hebetes voluptate admissarii, Col. 6, 36.

Heleoselinon, *apii genus*, Pall. 5, 3.

Heliotropiorum natura, Varr. 1, 46. heliotropium vocamus intubum agreste, Veg. 3, 42.

Helle. Phryxi nec portitor Helles, Col. 10, 155. *hoc est, aries, qui Phryxum gestavit, sed Hellen pavidulam in mare deiecit, quod a casu præ illa Hellespontus vocatur; ideo h. l. nec portitor Helles dicitur, quod eam non transvexit. Pius,*

Helleboro nigro necantur mures, Pall. 1, 35.

Scriptt. R. R. Vol. IV.

L E X I C O N

Helops, *vid.* Ellops.

Helvenaciæ vites, Col. 3; 2. *vid.* Harduin. *ad Plin.* 14, 1.

Helvenaci generis palmites, Col. 5, 5.

Helveolum minuscolum, Cat. 6. Varr. 1, 25. vinum ut fiat, Cat. 24. *a colore nomen habet, vulgo nunc Blieckært. est enim helvus color Catoni & Festo medius inter rufum & album, Columellæ inter purpureum & nigrum. Similiter helvella olera a colore, quæ nos Bästærdt. Titinnius, lenti calido helvella, rapula, rumices. Popma.*

Helvolæ vites, Col. 3, 2. Bituricis fructuum opimitate respondent, Col. 3, 21. *vid.* Helvus.

Helvus. helvo colore boves, Varr. 2, 5. *ab hoc vocata Helvolæ vites* Col. 3, 2.

Hemisphærium, Varr. 3, 5.

Εὐν καὶ νέα luna, Varr. 1, 37. *cf. Varr. de L. L. lib. 5: Luna quod Græce olim dicta μήνη, unde illorum μῆνες: ab eo nostri menses, a mensibus intermenstrua dicta, quod putabant inter mensis senescentis extremos dies, & novam lunam esse diem, quem diligentius Attici ἔνυν καὶ νέαν appellarunt, ab eo, quod ea die potest videri extrema & prima luna. Sic videtur legendus Varronis locus. Ursin.*

Heracleæ emporium, Varr. 2, 9.

Herba satis noxia, Col. 2, 12. herbarum conditura, Col. 12, 7 & 13. herba rubia, Veg. 3, 16. *inter adstringentia. nostris Rate, Crap. sanguinalis πολύγονον*, Col. 6, 12.

Herbidi campi, Varr. 2, 1. Col. 6, 27. herbidæ segetes, Col. 1, 6.

Herbum, ervum, ἔρπος, Pall. 1, 24 & 34. *it.* 2, 8. *Jen. so. ubi al. ervum it.* 3, 7. *ita* Veg. 2, 13.

Herculanæ ficus, Cat. 8.

Hercules aurea mala ex Africa in Græciam exportavit, Varr. 2, 1.

Herediolum, Col. 1, Præf.

Heredium, Varr. 1, 10.

Hesperia, Col. 1, 3.

Hesperidum mala, Varr. 2, 1.

Hesperus ore corrusco, Col. 10, 290. in ornithone, Varr. 3, 5.

Hetruriæ ager pinguis, Varr. 1, 9. boves, Col. 6, 1.

Ἐξάγονον, Varr. 3, 16. Col. 5, 2.

Hexastichum hordeum, Col. 2, 9. *secale, ut vocant posteriores, esse suspicor, non hordeum aliquod. nam secale post tri-*

R U S T I C U M.

Ecum bonitate secundum locum tenet, deinde fragili culmo consistat, ipsiusque grana ab inferiore tantum parte glumis excipiuntur, ut commemorat Colum. Ait enim: fragili culmo, & nulla vestitum palea, granum ejus celeriter decidit. Adde, secale celerius ad maturitatem perducitur, maturius, ne grana decidant, meti, semenque nullo negotio in area excuti, secale quoque segete masura arva reddi, quæ omnia hexasticho hordeo attribuit Columella. Quapropter, cum inter cereales stirpes nullum aliud plantæ genus habeamus, quod propius ad hoc hexastichum hordeum accedat, facile adducor, ut credam, id esse secale, quod una voce recentiores ignotum fuisse veteribus tradunt. Illud tamen prætereundum non est, secales spicas hexastichas nequaquam esse, quoniam intermedii ordines non explicantur. Scendum quoque est, id, quod hac ætate hordeum appellatur, glumis arte grana amplectentibus constare, quibus eadem per triturationem non evolvuntur, sed cum suis involucris a culmo dissociantur, & recondi, ac iisdem vestita feri. Cujus generis apud veteres far adorem fuisse accepimus, de quo ita Col. c. 8 loquitur: Magis apte tamen in hujusmodi agris adorem, quam triticum, feritur; quoniam folliculum, quo continetur, firmum & durabilem adversus longioris temporis humorem habet. Probatur etiam ex ratione: farris, quoniam folliculis ipsius grana inclusa majus spatium occupant, major modus ad ferendum exigitur, ut in hordeo nostrate contingit; at hordei hexastichi, cujus grana nuda sunt, minor. Afferit quippe Col. quinque modios (ejus) jugerum occupare; at adorei modios novem, si est lætum solum; si mediocri, decem. Ponted. Vid. Pell. 10, 4 & 11, 1. Illud video, secalem pariter cl. viri & hordeum hoc hexastichon convenire illi, quod κατ' ἑξοχὴν nostri Korn s. Roggen appellant. Far adorem autem veterum non cum hordeo nostro, Gerste, sed cum eo, quem Dünkel vocant, qui habent, Franci & Suevi, convenire, apparet eo, quod flos est frumenti generum, & eo etiam, quem Waitzen vocant, qui triticum, credo, est veterum, candidior; tum quod folliculis & gluma non excutitur in trituratione, sed peculiari mola suspensis lapidibus, & vento per flabella immisso, iis liberatur, qui adus das gerben appellatur. vid. Adorem. Ceterum non falsa forte vox est Conr. Heresbachii, docti hominis & boni ejusdem agricolæ, querentis l. 1, p. 102, ne fruges quidem, quibus quotidie vescimur, suo certo nomine nobis appellare licere. Vid. & Far.

Hiascentes nuces, Cat. 172. sic dehiascent arbores, Cat. 12.

L E X I C O N

Hiberi solum mutarunt, Col. 1, 3. Hiberi *f.* Iberi, *Asiatica gens Ponti accola, quam cum Persis ac Phœnicibus Celtique ac Pœnis in Hispaniam venisse, Varro tradit apud Plin. 3, 3. Iberiam Celiberiamque inde dictam Hispaniam, apertum est.*

Hibernant greges in Apulia, Varr. 2, 2. hibernatum reducit furcillas, Varr. 1, 8.

Hibernus oriens, Col. 1, 6. hibernæ fici, Cat. 8. Col. 5, 10. hiberno servantur mella, Pall. 12, 8. *ut verno.*

Hic, hæ rei, Cat. 14. *Similiter verustissimi scriptores eæ pro ei, solæ pro foli, unæ pro uni. Differit de hac veterum consuetudine in libro 6 accurate Priscianus. Victor. Hoc aliter, Varr. 2, 3. formula solemnis, qua in sententiis dicendis utebantur, hoc aliter, hoc amplius, cum alter alteri assentiebatur, & aliquid addebat, vel demebat, vel aliquo modo mutabat. Urfin. Hi antiquis opponuntur, Varr. 1, 13. Hæc ad ea, quæ præcedunt, refertur, illa ad ea, quæ sequuntur, Col. 6, 35. 7, 5 & 13. Hæc ad remotius, illa ad propinquius, Col. 4, 27. ita Hic ad remotius, Col. 6, 20. Hæc completitur plura præcedentia, Cat. 8. Hisdem diebus, Pall. 10, 13. & perpetuo fere hi & ii, his & iis, &c. miscentur in MSS.*

Hiemales diēs, Col. 11, 1. hiemalia loca, Pall. 1, 9.

Hiemat (*calum*) Col. 11, 2.

Hiematio, Varr. 3, 16.

Hiems quod initium, quot dies habeat, Varr. 1, 28. Col. 11, 2. bipartita, Col. 11, 2. placida, violenta, præfrigida, Pall. 11, 2. hieme quæ facienda, Cat. 37. Varr. 1, 34 & 37. demunt columbis cibum medium, Varr. 3, 7. hiemi, Col. 5, 9.

Hilaris vitis, Col. 3, 2. sagina admissarius, Col. 6, 27. hilares horti, Col. 10, 293.

Hilaritas diei, Col. 9, 14.

Hilarius pullulant vineæ, Col. 4, 27.

Hilaro. hilarat mansiones cursus solis, Pall. 1, 9.

Hinnus ex equo & asina nascitur, Varr. 2, 8. Col. 6, 37. *ita etiam Plin. 8, 69.*

Hio. hiat rimis, Col. 9, 8. hiant semina æstibus, Col. 2, 9.

ἱππιατροὶ medici pecorum potissimum (κατ' ἐξοχὴν) appellati, Varr. 2, 7.

ἱππιοὶ Ἄργος, Varr. 2, 1. *vid.* Argos.

Hippocentaurum festivè videtur dixisse Veg. 1, 46, *penem*

R U S T I C U M.

aurum equi, qua parte intus latet. Hoc apparet coll. 1, 51.
Hippocrates multa oppida in pestilentia servavit, Varr. 1, 4.
ἵπποκράτης venenum, Col. 6, 27. Præter Balianam de
no dissertationem, qui nihil fere indictum prætermisit, vid.
Rendtorf. ad Democr. de Sympathiis in Fabricii B. Græc. 4, 26,
346 sq.

Hippofelinon apii genus, Pall. 5, 3. atrum olus, Col.
11, 3.

Hipri, an Hirpi? Lucilii mentio, Varr. 2, 1.

de Hircis, Varr. 2, 3. hirci singuli quot capris suffi-
ciant? Varr. 2, 3. Libero immolati, Varr. 1, 2. admittendi
quales & quando? Pall. 12, 13.

Hirnea fictilis, Cat. 81. vid. Erneum.

Hirrius prætor, Varr. 2, 5. ejus piscinæ, Varr. 3, 17.

Hirsuta rusco, Col. 10, 374. hirsutum pecus, Col. 7, 2.

Hirta plumis femora, Col. 8, 2. hirtæ oves pellitis op-
pon. Varr. 2, 2 & 11. hirtum pecus, Col. 1, Præf. hirtæ se-
pes, Col. 10, 27.

Hirudini haustæ remedium, Col. 6, 18.

Hirundinis adventus, Col. 11, 2 & 3.

Hispania, Varr. 1, 13 & 14. Bætica, Col. 2, 11. ulterior,
Varr. 2, 4. Hispaniæ sacer mons, Col. 6, 27. in Hispania
citeriore putei pro granariis, Varr. 1, 57.

Hispanica vitis, Col. 3, 2.

Hispaniensis Attilius, Varr. 2, 4. Hispanienses molæ,
Cat. 10.

Hispanus sal, Col. 6, 17. Hispanum oleum, Pall. 8, 9.

Hispani equi, Veg. 4, 6.

Hispida cinara, Col. 10, 235. vid. Cinara.

Histones, Varr. 1, 2. *texurina, loca ubi sunt ιστροί. Non
habet, quod sciam, alium auctorem hæc vox: sed formata est
ad analogiam aliorum collectivorum, quæ substantivorum tertiae
declinationis terminationem in ὄν mutant, ut παρθεῶν, δειν-
σπῶν, πλετανῶν, κοπρῶν, præsertim οἰνῶν, πιδῶν pro apo-
theca. Polluc. 6, 15 & 9, 14. Igitur probare non possum con-
jecturam viri, quem nominare malo, ubi laudo, quam propo-
sui jam in thesauro Fabriano, qui malit histotonos vel hi-
stotonas.*

Historiæ loquuntur, Col. 1, 4.

ἱστορικῶς demonstrare, Varr. 3, 16.

Holus, pro olus, sæpe libri Columellæ & Varronis.

Homericus Melanthius, Varr. 2, 3.

L E X I C O N

Homerus est Mæonius ille Deus, Col. 1, Præf.

Homo bulla, Varr. 1, 1. in homines singulos, Cat. 57. homines XVI, Cat. 11. homines, servi aut liberi, Varr. 1, 17.

Honesti animi in equo documenta, Col. 8, 29. * honesti omnibus partibus asini, Varr. 2, 6. honestior cultura ager, Varr. 1, 4. * honestum facito encytum, Cat. 80.

Horda *f.* forda, Varr. 2, 5.

Hordeacea pira, Col. 5, 10. hordearia *Plin.* 15, 15, *quod cum hordeo maturescant. Schætzg.*

Hordeum ubi ferendum, Cat. 35. Col. 2, 9. ejus genera, Col. 2, 9. cantheinum, Col. 2, 11. Pall. 10, 4 & 8. 11, 1. Galaticum, Col. 2, 9. Pall. 2, 4. 3, 8. hexastichum, Col. 2, 9. maturum, Pall. 12, 1. hordeo puro aluntur equi, Col. 6, 30.

Hordiaolia, *festum.* Varr. 2, 5. *vid.* Forda.

Hornotinæ nuces, Cat. 17. plantæ, Col. Arb. 30. virgæ, Col. 5, 6. *sed utroque loco al. annotinæ.*

Horologium Athenis, Varr. 3, 5. *Salmasius ad Solin. c. 56, p. 881, opinatur, fortasse Varronem scripsisse aurologium, quia ille orbis ventorum, de quo Varro loquitur, revera fuit aurologium, unde librarii, rem non satis intelligentes, scripserunt horologium. Schætzg.*

si Horreat animal apertis dentibus, Veg. 2, 33. horrendi odoris, Pall. 1, 18. 12, 20.

Horreum, quo conferatur omne rusticum instrumentum, Col. 1, 6. Pall. 1, 19. *de vini cella, itemque supellectili servanda*, Col. 12, 2. horreum pensile, Col. 12, 50.

Hortamen clamoris ac verberis timentes, Pall. 4, 11.

Hortensis lira, Col. 9, 4.

Q. Hortensius pavones primus posuit, Varr. 3, 6 & 13. ejus piscinæ, Varr. 3, 17.

Hortus ubi faciendus, Col. 10, 6. 11, 2. Pall. 1, 34. muniri ut debeat, Col. 11, 3. ut dividi, *ibid.* *Quod totum caput hortorum disciplinam habet.* Pall. 1, 34. quibus plantis conferendus in suburbano, Cat. 7. quando coli incipiat & quomodo, Pall. 4, 9. Col. 10, 35. quando pastinari, Pall. 10, 13. horti in collibus ut tractandi, Col. 10, 150. medicinæ hortorum, Col. 10, 337. Pall. 4, 35. * in hortos distinctæ vineæ, Col. 4, 18.

Hospite gemma, Pall. Inf. 33.

Hospitales aves tuas adhuc ructor, Varr. 3, 2.

R U S T I C U M.

Hospitiis infestare rem familiarem, Col. 1, 5. * hospitium apium, Pall. 5, 8. * hospitium aquæ præbetur in cisterna, Pall. 1, 17. cancri sol tenet, Pall. 8, 6. virgulta quæ quibus præsent, Pall. Inf. 19. *conf.* 100.

Hostiæ sanitatem non stipulantur emtores, Varr. 2, 5.

Hosticus, Col. 1, Præf.

Hostus quid? Varr. 1, 24. *Ab hauriendo derivat vocabulum Turn. 25, 19, & a Gallis hostam etiam vocari ait vas vimineum, quo vinum gestatur.* hostus nequam, Cat. 6.

Humanitate aliqua literis imbuti, Varr. 1, 17.

Humectare os diductum agni pressis papillis, Col. 7, 3.

Humectus locus, Cat. 6. campus, Pall. 3, 10. humecti saporis vinum, Pall. 11, 14. humecta qualitas æstatis, Pall. 1, 6. humectum cælum, Pall. 10, 6.

Humerosi loci, Col. 3, 10.

ab Humeris decerpenda femina arborum, Col. Arb. 20: *add.* 3.

Humescit solum, Pall. 10, 10.

Humidus malleus s. morbus; Veg. 1, 3 & 10. 3, 2.

Humilis positio, Col. 4, 1. *profundæ opponitur, & eadem est, quæ suspensa. Scilicet alta & profunda eadem: altæ autem opponitur humilis. Sic Plin. 8, 20 humili radice descendere.* humiliores paulo in altitudine, Varr. 3, 9.

Humo. humantur tales, *h. e. totæ immerguntur terra superveniente*, Col. 5, 9.

Humor concipitur, Col. 1, 6. extrahitur, *ibid.* falsus in agris ut corrigatur, Pall. 10, 3.

Humus destituta, Col. 2, 1. humi natura, *h. e. terra*, Col. 1, Præf.

Hunnici equi, Veg. 4, 7.

Hunnisci equi, Veg. 4, 6.

Hunnorum equi neglecti, duri tamen, Veg. 2, Præf.

Hyacinthus cœlestis numinis, Col. 9, 4. *Nominis malit Schæug. Sed nihil fere dubio, quin legendum sit luminis; h. e. coloris: cœrulei coloris eam esse commendationem apparet. Et video idem placere Morg. 1, 45. qui iris vel gladiolus dicitur, similitudine foliorum; Pall. 1, 37. hyacinthos cœruleos & niveos, Col. 10, 100. ferrugineos, Col. 10, 345.*

Hyænx pellis superstitiose adhibita, Col. 2, 9. Pall. 1, 35. 10, 3. *vid. etiam Jo. Rhod. ad Scribon. c. 172, p. 260.*

Hybla Siciliæ, Col. 9, 14. 10, 170.

Hydromellis confectio, Pall. 8, 7.

L E X I C O N

Hydrophoba animalia , Veg. 3, 31. hydrophobos facit
morsus canis rabidi, Veg. 3, 84.

Hydropicus bos , Veg. 3, 27.

Hydrops, Col. 7, 7. animalium , Veg. 3, 25.

Hymettus mons Atticæ, Col. 9, 2. Hymetti Actæi mel-
la,, Col. 10, 386.

Ἵπποχύαμος, ejus semen , Col. 6, 38.

Ἵππινέμια ova, Varr. 2, 1. *quasi a vento concepta. Plin.*
H. N. 10, 80: Irrita ova, quæ hypenemia diximus, aut
mutua feminæ inter se libidinis imaginatione concipiunt,
aut pulvere: nec columbæ tantum, sed & gallinæ, per-
dices, pavones, anseres, chenalopeces. Sunt autem ste-
rilia & minora, ac minus jucundi saporis, & magis hu-
mida. Quidam & vento putant ea generari: qua de causa
etiam zephyria appellantur. Hæc autem vere tantum. *Con-*
fer Aristotelem de generatione animalium 3, 1, & hist. animal.
5, 1. 6, 2. Ponted. Add. Hard. ad Plin. 8, 67. Cerdà ad
Verg. Ge. 2, 273, qui diligentissime collegit omnia.

Hyperionis æstu flagrans, Col. 10, 400.

Hypochoyfis (ita enim leg. ὑπόχυσις) ad verbum suffusio
oculi, Veg. 2, 17. est ὑπόχυμα, ut a Gorraeo definitur. *Se-*
des enim inter corneam & crystallinum.

Hypocoriasis, Veg. 2, 16. *vid. Core.*

Hipomelidum descriptio, satio, cultura, Pall. 13, 4.
Hypomelis quæ sit, nemo, credo, docet. Tacent certe *Pli-*
nius, Geoponici, tum barbari Crescentius de commodis rerum
rural. & Barthol. de Pisis, ac recentiores, Bruyerinus & Non-
nus de re cibaria. Vix dubito, quin rectius sit Epimelis, quam
Dioscorides 1, 170 mespili genus esse ait. Certe etiam Bau-
hinus in Pinaxi p. 454 ad Mespilum apii folio silvestrem
non spinosam s. sorbum torminalem refert, cum subjicit,
Hypomelides Palladii quibusdam. Et tamen antiquum esse
errorem, vel corruptionem oportet, si eadem est, quod mihi sit
probabile, de qua Isidor. 17, 7. Pomelida sorbo similis, me-
diocris arbor, & flore candidulo, dicta, quod dulcedine
sit ejus fructus, & acuto sapore commixtus. Add. Porta
Villa 3, 14.

Ἵππομήματα Boli Mendesii, Col. 7, 5.

Ἵππ, sus, Varr. 2, 4.

Hyssopites vinum, Col. 12, 35.

R U S T I C U M.

I.

I. S. i. e. unum & semis. *Al.* 15 f. XV. Cat. 18 & 150.
Sed nostris certe rationibus magis convenit I. S.

Jacca, *crates*, e qua *ſœnum* carpunt equi, *Veg.* 1, 56, in-
terprete Dufresnio.

Jacche dulcis, *Col.* 10, 426. Jaccho potanti gratum,
Col. 10, 235. multo madefactus, *Col.* 10, 305.

Jacentia animalia, (*de piscibus*) *Col.* 8, 17.

a Jacio *composita uno tantum* i scribuntur in *MS. Lips. Co-
lumell.* ut eicit, abicere *rel.*

Jactare ventilabris, *Col.* 2, 10. jactando ventilare oleam;
Varr. 1, 55.

Jacturam pati, *Col.* 1, Præf. restituere, *Col.* 11, 1.

Jactus. jacta frumenta, *Col.* 2, 2.

Jaculatur Juppiter imbres, *Col.* 10, 329. quo ventilator
eam jaculabitur, *Col.* 2, 10.

Jaculus. jaculi *funes*, *Col.* 6, 2. ut rete jaculum.

Jana, luna, *Varr.* 1, 37. *Macrob. Sat.* 1, 9: Pronuntia-
vit Nigidius, Apollinem Janum esse, Dianamque Janam;
apposita d litera, quæ sæpius i literæ decoris causa apponi-
tur. *Schættg. vid. Scal. Emend. tempor. L.* 2, p. 174.

Janitor catenatus, *Col.* 1, Præf. Janitores *servi catenis
erant ligati, ne noctu a custodia possent aufugere. Ovid. Am.*
1, 6, 1: Janitor (indignum) dura religate catena, Diffici-
lem moto cardine pande forem. *Vid. Pignorium de Servis*
p. 447, 448; *Titum Popmam de operis servorum p.* 133, 134.
Schættg.

Januarii mensis descriptio & opera, *Col.* 11, 2.

Janus. Jano strues cominoveatur, *Cat.* 134.

Ibericum mare, *Col.* 8, 16.

Ibero gurgite merfit, *Col.* 10, 295. Iberi solum muta-
runt, *Col.* 1, 3.

Ibi *complectitur plures locos*, *Cat.* 9. ibi mittes, *pro eo*,
Pall. 5, 8.

Ibiscus, althea, *Pall.* 11, 14.

Ἰχθυορροῖα, *aquatilium animalium receptacula*, *Col.* 8, 1.

Ictერი jumentum signa, *Veg.* 3, 56.

Ictus & ductus *opponuntur*, *Col.* 4, 25. ad ictum intu-
mescere, *Col.* 6, 14.

Id, *pro ejus*, *Cat.* 122 & 123.

Idem agrum quod hominem, *Cat.* 1. *Singulare dicendi*

L E X I C O N

genus; quod non memini, alias me observare: forte Gracif-mus τὸς τοῦ θεοῦ. Alius dixisset item agrum, ut hominem &c. nisi sic legendum. Amicus aliquis noster putabat, intelligendum facere, vel efficere.

Jectura, *pro* ejectura, Veg. 2, 45.

Jecur anseribus ut tenerescat, Pall. 1, 30.

Jejunium hiemis, Col. 7, 3. jejunio laborans terra, Col. 3, 12. jejunia terræ saturare, Col. 10, 82.

Jejunus tofus, Pall. 1, 5. jejuna glareæ, *ibid.* jejuna macies corticis, Pall. 4, 10. jejunior pars omnis humi, Col. 2, 4.

non Ignava ut non resistat, Varr. 3, 16.

Ignescit amor, Col. 10, 211.

Igneus. ignea sævitia, *de morbo*, Col. 7, 5.

Ignem adolere corpus, Col. 12, 31. * quando minus ignis habet hoc astrum, *de luce lunæ*, Varr. 1, 37. * ignis sacer, *ovium morbus*, Col. 7, 5.

Ile. ilia ducere spissis pulvisibus, lentis, Veg. 3, 65.

Ileos morbus unde dictus? Veg. 1, 42. ileum pati, Veg. 1, 48.

Ilex spinosa, Col. 6, 3. minor, Col. 9, 4.

Iligneæ frondem legere, Cat. 5. Col. 11, 2. ilignei frutices, Col. 7, 6. iligneæ frondes, Col. 6, 3. iligneæ folia, Col. 6, 3. manubria ferramentorum, Col. 11, 2.

Illacrimat fons, Col. 10, 25.

Ille *ad propinquius relatum*, hic *ad remotius*, Col. 4, 27.

* illæ rei, Cat. 154.

Illecebræ ciborum, Pall. 4, 12.

Illectus nimio favore priscorum, Col. 2, 1.

Illibatum robur, Col. 12, 1.

Illiciendi vis in erithace, Varr. 3, 16.

propter Illicium, Varr. 3, 7. *h. e. ut emissæ columbæ, redeuntes, illektas ducant secum plures.* illicium apibus apiastrum, Varr. 3, 16.

Illigatus fusti fasciculus, Col. 12, 19. illigata sparto mala, Col. 12, 44. viti vasa, Col. 12, 43.

Illigo. illigant se capreolis pampini, Col. 4, 14.

Illinire creta figulari, Col. 12, 44.

Illinitum & mixtum aqua ciminum, Col. 7, 13. illinitæ luto Punico frondes, Col. 9, 7. illinitis, *ibid.* *Talia multa apud Plin. vid. Linio.*

Illisus cruribus pinguiores fiunt columbæ, Varr. 3, 7.

R U S T I C U M.

- Illiterati villici commodum, Col. 1, 8.
 Illotus fudor, Col. 7, 3. *ex Virgilio. vid. Illutus.*
 Illuminari fenestellis, Col. 8, 3.
 Illustis agricola, Col. 7, 2. celeberrima fama, Col. 3,
 3. illustre horreum, Col. 12, 2. illustrissimus quisque de
 antiquis pastor, Varr. 2, 1.
 Ilutos vinaceos, Cat. 147. *i. e. e quibus non est facta lo-
 ra. Turn.*
 Illuvies obesa, Col. 7, 10.
 Illyricæ mulieres robustæ, Varr. 2, 10. Illyricæ iridis un-
 cia, Veg. 1, 11. *vid. Iris.*
 Imago aurea, Varr. 1, 2. imaginem suam in aqua vi-
 dentes equæ inani amore capiuntur, Col. 6, 35. * imago,
i. e. echo, Varr. 3, 16.
 Imbecilla arbor, Col. 5, 10.
 Imber vini aspergitur farri, Pall. 1, 29. *conf. 1, 35. pri-
 mus vespertini roris, Pall. 12, 13.*
 Imbrex. in imbrice ponitur succus, Pall. 4, 15. imbric-
 ibus defuere cupam, Cat. 21.
 Imbridium cœlum, Pall. 2, 13. *Utiur hac voce etiam So-
 linus c. 4: Homo Sardus opem plurimam de imbrido cœlo
 habet. Schætzg.*
 Imbrifer cœli status, Col. 5, 5. 7, 6.
 Imbuere dolia, Cat. 69.
 Imitatio aliorum nova quoque tentare debet experimen-
 ta, Varr. 1, 18.
 Immanis numerus annorum, Varr. 3, 1.
 Immature nimium, Col. 11, 2.
 Immensum est, *h. e. nimis longum, Pall. 4, 27. immensis
 temporibus permanere, Col. 11, 3.*
 Immeo. immeat aqua cisternis, Pall. 1, 17.
 Immergere terræ de vite, Col. 5, 6. immergeri, Col. 5, 9.
 Immidius Casinas, Varr. 3, 3. *Sed leg. Ummidius.*
 Immittitur viti palmes, *h. e. submititur, Varr. 1, 31.*
 Immolare, *Sûev, Varr. 2, 4. immolandi initium a fuille
 pecore, Varr. 2, 4.*
 Immota femina, Col. 5, 5.
 Immunda mulier, *menstruata, Pall. 4, 9.*
 Impares trapeti, Cat. 3, 5. *h. e. supervacanei, præter illos;
 quorum quotidie usus est, ut si in illis quotidianis aliquid fra-
 ctum sit, aut aliquid reficiendum sit, ea præsto sint, quæ in il-
 lorum locum sufficiantur. Paria enim vocari debent; quæ ha-*

L E X I C O N

bentur quotidiana ufoni : imparia ergo, quæ præter illa adhibentur. Scalig. * impari numero ova, Pall. 1, 27. Eandem superstitionem vid. ap. Col. 8, 5. Sic in medicina impar numerus. Marcellus c. 1 : Baccae lauri impari numero contritæ fronti impositæ profunt. Ex Plin. Valeriano 1, 2 : Baccae quoque lauri impari numero in oleo contritæ capiti instillantur. Plin. Valerian. 3, 32 : Muscæ impari numero infricantur. Ad furunculos, novem aut septem raphanis utendum præcipit 2, 40. Cochleæ marinæ eduntur impari numero. Idem 2, 15. Serenus c. 12 : Allia tum septem numero septemque lupinos Cretaceam dabis in testam. Barthius, 39, 8.

Impafci prato, Col. 2, 18. 6, 5.

Impatiens vetustatis vinum, Col. 3, 21. famis sus, Col.

7, 11. impatientissimum frigoris animal ovis, Col. 7, 3.

Impedatio, Col. 4, 13.

Impedo. impedanda statuminibus vitis est, Col. 4, 16.

Impensam vitare, Col. 12, 57. reficere, Varr. 1, 2. fere nullam poscit olea, Col. 5, 8. impensas amplissimas poscunt vineæ, Col. 3, 3. frustrari, Col. 1, 1. * impensam testaceam subter inducis, Pall. 1, 40. Ita Pall. 1, 9 & 13. significat, quod apparet, materiam, quæ calcis arenata vel luti instar induci potest. Apud Plin. 36, 163, & Jul. Obseq. c. 87, impensæ navis interprete Burmanno ad Ovid. Her. 7, 188 sunt armamenta navis. Heinsius ad l. c. Ovidii etiam funeris impensas pro marmore &c. capiebat, sed invito Burmanno.

Imperator appellatus Prætor propter Quæstoris sui victoriam, Varr. 2, 4.

Imperata aliarum rerum, Varr. 1, 17.

Imperare crudeliter, Col. 1, 8. imperandi parum prudentes, Col. 11, 1. * imperare vitibus, Col. 3, 3. 4, 24 & 29. ubi Casaubonum ad Optat. Milevit. L. 5, p. 107 laudat Almelovenius. Nempe significat imperare plures submittere palmites & plus adeo laboris matri imponere. Contrarium est parcere, h. e. putare angustius.

Impetiginis remedia, Col. 6, 31. Veg. 2, 51. Pusculæ sunt infestantes corpora, quarum, ut docet Cornel. Celsus, species sunt quatuor. ab impetu inditum nomen, ut ostendit Quintus Serenus illo versu, Si vero vitium est, quod ducit ab impete nomen. Vulgo volaticam dici autumant. Impetiginem Plinius lichenas esse sentit, hæc memorans: Arida cum resina impetiginem & scabiem, quam pforam & lichenas vo-

R U S T I C U M.

Cant. *Nam* ὥρα, Græce scabies, *relinquitur ut lichen sit im-*
Petigo. Beroald.

Impicare amphoram, Col. 12, 29 & 43.

Implastratio pro empl. *sæpe MS. Lugd. Palladii.*

Implecticus bos, Veg. 3, 29. *videtur, qui riget, & flectit*
se difficulter. Platneri placebat ἐμπληκτος.

Implecticum medicamentum, Veg. 4, 28. impleto-
rium *potius esse videtur*, anapleroticum.

Impleo. implent napi & rapa rusticos, Col. 2, 10. *satu-*
ros faciunt, famem expient. tres modii seminis jugerum, Col.
2, 10. *vid.* Occupo. se uvæ, Col. 12, 39. implente utero,
Col. 6, 1. *Ursinus conj.* inciente. impletur tota messis, *h.*
c. perficitur, Pall. 7, 2. implendis feminis idoneus, Col. 6,
27. 7, 6. 8, 5.

Implicare carminis legibus, Col. 11, 1.

Imponunt, *interponunt*, Varr. 1, 26. imponere alteri for-
mam sui coloris, Pall. 11, 14. imponi potest loco gracili
forma prati, Pall. 10, 10. * imponitur equus, Col. 6, 27.
equæ admiffarius, Col. 6, 36.

Imporcare solum, Col. 2, 10.

Impportunus fluere, *celeriter, motu valido*, Veg. 1, 56.

Impositi ovibus arietes, Col. 7, 2. *vid.* Imponere.

Impræsentiarum, Cat. 144. *Summam eorum, quæ de hoc*
verbo disputantur, exhibet ad Sanctii Minervam Perizonius.

Impressionem facere in caltra, Varr. 2, 4.

Impressæ solo piscinæ, Pall. 1, 31. impressum foramen,
Pall. 3, 17. 11, 8. falce vulnus, Col. 4, 7. impressis vul-
neribus, Col. 7, 11.

Imprimit cæcilia morsum, Col. 6, 17. imprimere pu-
teum, Pall. 1, 34. radici palum de buxo, Pall. 2, 15. fa-
licis, Pall. 12, 7. ne imprimatur jacentibus molibus so-
lum, Col. 3, 13.

Improbe, *intempestive, sero*, Col. 2, 10. 11, 2. non im-
probe concipit, Col. 7, 9.

non Improbis genibus, *enormiter magnis*, Col. 6, 1.

Improspere cessit, Col. 1, 1.

Imprudens antiquitatis, *imperitus*, Col. 3, 18. negotii,
Col. 1, Præf.

ne Impune abeat, *de persona*, Varr. 1, 16.

Imputant longe plus feminis jacti, quam quod severint,
Col. 1, 7.

Imputruit oleo mus, Col. 6, 17.

L E X I C O N

Imus & unus confunduntur a librariis, Col. 4, 24. 5, 6, 9 & 11. Pall. 3, 12. 4, 10. 12, 7.

In adoleſcentia, Varr. 3, 16. in decem diebus ſecundum partum, Varr. 2, 7. in decem annos pariunt boves, Varr. 2, 5. in ortu caniculæ, Col. 4, 8. * in Turanii ſc. ades, Varr. 2, 11. ut Gr. eis διδασκαλου φοιτῶν. Sylb. * in pabulo eſt ocimum, farrago &c. Varr. 1, 23. in quo genere ſunt, h. e. exempli gratia, Varr. 1, 7. cf. 2, 1. genera ſunt vini, in quo Falerna, Varr. 1, 65. * in hoc nunc denique eſt, ut dici poſſit, nun iſt es an dem, Varr. 3, 1. * in hoc, propterea, Varr. 3, 1. in quantum, Col. 3, 13. * in dimidia parte agri collocare filiam nuptui, doti ei dare partem agri, Col. 4, 3. * in omiſſum ante balneas & gymnaſium, Varr. 1, 55. * in ſæpe motum cum ablativo, & cum accuſativo quietem ſignificat. Coquito in fornacem, Cat. 39. in villam, ibid. ubi bene obſervavit Popma, Catonem in hoc libro ſine diſcrimine præpoſitioni in vel accuſandi vel auſerendi caſum junxiſſe. in arborem relinquito, Cat. 52. in hominem, Varr. 2, 1. in parietes ſtantes, Varr. 3, 14. Contra in aſterculo alligata, Cat. 152. in fundo illata, Cat. 146. in quibus ſolent equas abigere, Varr. 2, 10. in agris redigere cives, Varr. 3, 1. conjicitur in urceo, Col. 12, 21. in naribus infundere, Col. 6, 4. in naſo introit polypus, Cat. 157. introitum facit in Cancro, Col. 11, 2. mittuntur in vaſculo, Pall. 3, 25. pro quo mittunt vaſculis, Pall. 3, 25. mittis in linteo, Pall. 3, 31. in vaſculo, Pall. 8, 8. 11, 14. in dolio, Pall. 11, 14. in metreta demittis, Pall. 11, 14. ita Pall. 12, 19. in aqua miſſum, Veg. 1, 17. De hac conſuſione multa Barthius ad Calpurn. ecl. 2, 59. add. Morgag. IV, 2. Librariis etiam quædam hic tribuenda eſſe, non negarim, cum inærdum Lugdunenſe MS. Palladii alterum caſum ſubſtituat.

Inaſto grege, inducto, Varr. 1, 52.

Inædificare parietes, Col. 6, 37.

Inæquabiles greges, Varr. 2, 4.

Inæquabiliter matureſcunt ova, Varr. 3, 9.

Inania plauſtra, Varr. 1, 20.

Inareſcit arbor ardore ſolis, Pall. 12, 7. vulnus, Col. 4, 7. inareſcere patieris botryones in vite, Pall. 11, 22. inaruerunt radices, Col. 2, 14. inareſcentes fici, Col. 12, 15.

Inaro. inarare fabalia pro ſtercore, Varr. 1, 23. arbores, Col. 2, 2.

R U S T I C U M.

- Inaugurantis regis somnium, Col. 1, Præf.
 Incallat carnem, Veg. 2, 27.
 Incantationes, *vid.* Superstitiones.
 Incanæ barbæ, Col. 8, 2.
 Incassum *legunt quidam pro in cassum*, Col. 4, 3:
 Incavare, *cavum facere, excavare*, Col. 4, 25.
 Incendia æstatis, Pall. 1, 4.
 Incendere annonam, excandefacere, Varr. 3, 2. * agros,
 Pall. 1, 6. 9, 4.
 Incentiva tibia, Varr. 1, 2.
 Incerniculum, Cat. 13.
 Incernere terram cribro, Cat. 48. Col. 5, 6.
 Incertus dies, Col. 11, 2. cœli status, *ibid.*
 Incessit crepusculum, Col. 11, 1. hominibus sterilitas
 arenæ, Col. 2, 10. tempestas, Col. 12, 2. inceserunt fri-
 gora, Col. 12, 50. siccitates, Col. 5, 9. regionibus noxia
 animalia, Col. 11, 3.
 ab Inchoato domos exstruunt, Col. 4, 3. *de novo.*
 Inchoo. inchoamus fodere pastina, Pall. 13, 2. inchoante
 mense, Pall. 3, 25. inchoantibus canicularibus diebus,
 Pall. 8, 7. inchoatur prima pampinatio, Col. 11, 2.
 Incidunt fentes corpus ovium, Pall. 8, 4.
 Incientes oves, *h. e. gravidæ, partui vicinæ*, Varr. 2, 2.
 Inciente *etiam leg. videbatur Ursino* Col. 6, 1 *pro vulg. im-*
plente, & 8, 11 incientes pro enitentes. Restituerat hanc vo-
cem Plinio 11, 84 Turnebus Adv. 20, 23, & confirmavit ad l. c.
Harduinus. Arnobii exempla Faber noster suppeditat.
 Inciles fossæ, Cat. 155. *incile est insculptum aut excava-*
tum, a verbo cælo. Vide Nonium 2, 430. Glossæ apud Bar-
thium Adv. 28 19: Incilla fossa, quæ fit ad aquam deri-
vandam in via. Schættg. Eadem nota signatum nomen, qua
ancile, de quo Varro de L. L. 6, Ancilia dicta ab ancisu.
 Incilia aperire, Cat. 155. excitare, Col. 5, 9.
 Incipiunt, Pall. 3, 26. *Utrum Palladius ipse posuit inci-*
piunt, pro concipiunt, ut mulieres apud nos dicunt, sie fängt
mit dem Kinde an: an, cum illud insolitum sit, fecit vox
proxima, ut librarius scriberet incipiunt pro concipiunt? Ita
puro. incipientes grossos decutere, Pall. 4, 10.
 Incisiones interiorum, Veg. 1, 39. *tormina ventris, ut*
nostri Schneider im Leibe. * Incisio pro insitione sape est in
MS. Col. Lipsf. v. g. 5, 11, rel.

L E X I C O N

- Incisura farmenti, Pall. 4, 1. incisuræ raporum, Col. 12, 54.
- Incitata libido, Pall. 4, 14.
- Incitare vitem prolixis flagellis, Col. 3, 21. incitatur proceritas, Col. 4, 33. incitetur vitis fossa frequentius, Pall. 12, 3. *add.* Col. 4, 22.
- Inclinare ad illud, quod deterius, Varr. 1, 9.
- Inclitissimus dux, Col. 1, 4.
- Includere locum *videtur esse implere* Pall. 7, 5. includit frigus fata, Pall. 1, 6. includenda pastinatio, Col. 11, 2. post inclusum volatum, *h. e. impeditum, interceptum*, Pall. 1, 26.
- Incolumitatem plantarum tueri, Col. 11, 3.
- Incomitatae vagantur virgines Illyricæ, Varr. 2, 10.
- Incomium, Veg. 4, 28. *quid sit, non liquet.*
- non Incommode se gerere, Col. 1, 8.
- Incomprehensibilis parvitas, Col. 10, Præf.
- Inconditi fructus, Col. 1, 5, 3, 2.
- Incontaminata facie, Varr. 3, 9.
- Incocta vino, Pall. 4, 15.
- Incoenatus, Cat. 127.
- Incrementum, *corpus, moles*, Col. 6, 18. ovorum majus facit, Col. 8, 5. incrementi latioris capita, Col. 11, 3. majoris plantæ, Pall. 3, 24. poma, Pall. 3, 25. furculus, Col. 9, 4. ulpicum, quam allium, Col. 11, 3. non magni arbores, Col. 11, 2. minuti pisces, Col. 8, 17. parvi animalia, Col. 8, 15. 9, 1 & 5. validioris herbæ, Col. 2, 18. * ne possint capere foramina plus unius apis incrementum, Col. 9, 7. * in minori arbore incrementa majora proveniunt, Pall. 3, 17.
- Increfcens vitis, Col. 4, 13.
- Incretas locum, ut cutis ad pulpas adhæreat, Veg. 3, 18.
- Incruenta pax, Col. 9, 9.
- Incrustare ollam sapa & farre, Varr. 3, 14. maceriam lævi lapide aut tectorio, Varr. 3, 15. *vid. Rhod. ad Scribon. c. 135, p. 207.*
- Incubitant in cellis, Col. 8, 14.
- Incubare foetibus, Col. 8, 5. incubandi *tota ratio*, Col. 8, 5. incubandis ovis gallinæ leguntur majores, Pall. 1, 29 & 30.
- Inculcatis lapidibus, Col. 8, 15. pannis madentibus, *de vulnere*, Col. 6, 12.

R U S T I C U M.

Inculcare pavicula vel cylindro, Col. 11, 3. foramen cinere, Pall. 1, 35. inculcetur paleis subjectis area, Col. 2, 20. *Vid. Reines. V. L. 3, 4, p. 397.*

Incultus locus ut considerandus, Col. 2, 2.

Incumbunt acrius in causas dilati fervoris tauri, Pall. 4, 11.

Incurro. si aliquis casus incurrerit, Pall. 1, 8. incurritur grande dispendium, Pall. 3, 20.

Incurfus folis, Col. 1, 6.

Incurvat pavo amictum gemmantis caudæ, Pall. 1, 28.

Incustodita regio, *neglecta, inculta*, Pall. 12, 4.

Indagantem capere feras, Col. 5, 1. *Al. indaganter.*

Indagator apum, Col. 9, 8. indagatores aquarum, Col.

2, 2. *Anatolio Geop. 2, 10 sunt ὑδρογώνιμοι.*

Indefcriptus, Col. 3, 21. *Vox rarior, Sidonio tamen etiam Apollinari usurpata.*

Index. indicem operis lecturi, Col. 12, 57. indices libros tres scribam, Varr. 1, 1. *vid. Salmaf. Proleg. ad Solinum.*

India molibus ferarum mirabilis, Col. 3, 8.

Indidem lavito, Cat. 25. *h. e. ex eodem.*

Indigena bos, Col. 6, 2. indigenæ coloni, Col. 1, 7.

si Indigeant pabuli, Col. 7, 11. *sic* 12, 2. indigens ciborum, Col. 8, 14. indigetur hoc genere, Pall. 8, 4.

Indigestione ciborum corruptus sanguis, Veg. 1, 21. ab indigestione febricitare, Veg. 1, 35.

Indigesta ex hordeo animalia, Veg. 2, 53.

Indignantissimus servitutis, Col. 8, 17.

Indignatio recens, Veg. 1, 63. indignationem ex aliqua necessitate contrahere, Veg. 2, Præf. indignatio vulneris,

Veg. 2, 13. indignatione caloris disrumpitur membrana,

Veg. 2, 16. nulla indignatione prodit injuriam oculus,

Veg. 2, 16. indignationis tumor, Veg. 2, 29. indignationis oriuntur ex tortura, Veg. 2, 55. 3, 36. vesicæ, Veg.

15. *Etiam Calius Acut. 3, 3, 13 ne tumentia indignantur.*

Indigus plantarum, Pall. 12, 11.

Indifcretus, Varr. 3, 1.

pro Indiviso, Cat. 137.

Indo. indere coronam in focum, Cat. 143.

Indoles mentis, Col. 1, 9.

Indomitus juvencus, *nondum domitus*, Col. 6, 2. * cibus, Pl. 10, 232.

Indormio. ne indormiat usus maxillarum, Veg. 3, 24. *h. ne indurescant nervi. supra ipsum jacuerit, ut armus in*

Scriptu. R. R. Vol. IV.

P.

L E X I C O N

dormiat, *h. e. torpescat*, Veg. 3, 47. *ut nostri einschlafen. vid. Obdorm.*

Inducere fontem, Col. 1, 5. novellam vitem, Pall. 2, 33. inducit olea frondem, Col. 5, 9. *sed f. legendum induit. inducentes in panno*, Veg. 2, 49. *auffstreichen. inducitur tectorium iterum & tertio*, Pall. 1, 15. *tracta in armos equi*, Veg. 2, 45. *add. 48.*

Inductio calcis & tectorii marmorati, Pall. 1, 15.

Inductus. inducta testaceo, Pall. 1, 38.

Induo. induit se *vel* induitur vitis majore fructu, Col. 4, 27. 5, 6, 8 & 9. induit se floribus arbor, Col. 10, 242. induunt se uvis vites, Col. 4, 24. cum se non induit arbor *fructu*, Col. 5, 8. induere arundinibus velut pileis, Col. 5, 10. induitur pes solea sparteae, Col. 6, 12.

Induruit vitulus, Col. 6, 26. induruere virgæ, Col. 4, 6. vehementius, Col. 4, 7. * cum induraverit, *intransiue*, Veg. 3, 82.

Industriæ rusticantis quæ tenenda, Pall. 1, 6.

Indutilis vomis, Cat. 135. indutilis, *modo Catonis fit, quid sit, nimis obscuram esse non potest, nimirum ferrum illud, quod indui potest vel inferi lignæ aratri parti, quam ἔλκτρα Græcis dici patet ex Poll. 1, 252. benene furcam vocaverit interpres, non habeo dicere.*

Ineantur matricæ, Col. 7, 3. inire debent feminas veræ, Pall. 3, 26. * inire mensuras agrorum, Col. 5, 3.

Iners ad venerem admiffarius, Col. 6, 27. inertes ad incubandum, Col. 8, 2.

Inerticula vitis, Col. 3, 2. Gr. ἀμεινότερος. *forte eadem Argitis, ἀργός. Est etiam Plin. 14, 2.*

Inexpugnabilis acerbitas, Pall. 10, 17.

Inexputabilis numerus, Col. 9, 4.

Infamant generosas degeneres apes, Col. 9, 8. infamare terræ ubertatem, Pall. 1, 6. infamatur ager, Col. 1, 7.

Infantia feminis, Col. 5, 5.

Infarcire salem in carnes, Col. 12, 53.

Infer vicinus, Cat. 149. *inferior. Sic autem veteres loquebantur Super, Infer, Exter, Citer. Cato de agna musta pascenda: Citer ager alligatus ad sacra erit. Lucret. lib. 1: Naturam, quam totus habet super ignis, haberet. Papinius: Exter honos, pro extrarius. Popma.*

Inferio vino macte esto, Cat. 132 & 134.

Inferno potitur regno, Col. 10, 274.

R U S T I C U M.

Inferre rationibus, Col. 1, 7. tributum, Col. 1, 1. quæ domum inferuntur, Col. 12, 1. si quod adversarium inferatur, Varr. 1, 12.

Infervescere, Cat. 123 & 156. Col. 12, 17.

Infervescenda victili vase, Col. 9, 13.

Infervescere, Cat. 90.

Infecto. infestat salix saporem vini, Col. 5, 7. infestant cervicem bovis clavi, Col. 6, 14. animos superstitione, Col. 11, 1. infestare rem familiarem, Col. 1, 5. infestari carie, Col. 11, 2. procellis, Col. 1, 5.

Infestus. infesta regio, Varr. 1, 16. infestus feminibus ager, Col. 2, 14. gelu & nebulis loca, Pall. 2, 13.

Inficientes, Varr. 3, 16. *nihil facientes.*

Infidibula, Cat. 10 & 11. *Turneb. 7, 22: Infidibula ab infidendo nomen sunt adepta, quibus tanquam infunduntur vasa angusti oris, ut urcei vel dolia per testorium, ut humor aut vinum infundatur. ea melius censeo infundibula vel infudibula appellari.*

Infimo, Varr. 3, 5. *h. e. in infimo; forte quoque ita legendum.*

Infinitivus pro imperativo, Varr. 1, 31 *sæpius. it. 32.* Varr. 3, 9. Col. 12, 39. * *Infinit, fur. act. indeclinabilis,* Pensilia ad abjiciendum descensurum se minantur, Varr. 1, 68.

Infirmitas, *infidelitas*, Col. 3, 10. *Sic*

Infirmissimi, *ibid.*

Inflationem stomachi facit, Col. 12, 11. *vid. & Infolatio.*

Inflato in alveos spiritu, Col. 9, 8. * inflata morbo animalia, *afflata*, Veg. 3, 23.

Inflo. inflare aquam in os palumbi, Cat. 90. inflaverat medicamenta cupiditas mulomedicorum, Veg. 4, 7.

Infœcunditas agri, Col. 1, Præf.

Infœcundior materia, Col. 2, 4.

Informatur funis, Col. 2, 2. informandæ aræ, Col. 11, 3.

Infossio totius corporis, Pall. 3, 16.

Infossi lacus, *depressi*, Col. 9, 1.

Infractus diligenter tofus, Pall. 12, 7. infracto mola sale, Col. 12, 53. infractæ digitis nuces, Col. 8, 17.

Infractus clivosarum viarum, *MS. anfractus*, Veg. 3, 5.

Infreno cursu volitare, Col. 10, 215.

Infrequens alveus, Col. 9, 11. infrequentes paucitate plebis alvos, Col. 9, 14.

Infrico. infricare *f.* infriare musteos vino, Col. 12, 30. *add.* Col. 6, 32.

L E X I C O N

- Infrigidatio subita sudoris, Veg. 1, 29.
 Infringere hordeum mola, Pall. 7, 12. infringitur ardor solis, Pall. 12, 13.
 Infrio. infriare papaver, Cat. 79, 84 & 95. in aquam; Cat. 156. infriatur vulneribus sal, Col. 7, 5. 8, 5.
 Infructuosa cultura, Col. 11, 2.
 Infudibulum, Cat. 10 & 11. *vid.* Infidib.
 Infundibulum, Cat. 13. Col. 3, 18. infundibuli angusto ore, Pall. 7, 7. *Sed ubique fere fluctuat lectio.*
 Infundo. infundere pullis robur copiosi & puri lactis, Pall. 4, 13. si infuderit uvam nimius imber, Pall. 11, 9. in piscinam infundere, *inijcere*, Pall. 1, 31. infundito sinapi & aceto, *perfundito*, Col. 12, 54. infundi oleo, Veg. 3, 4. si pluviis infusa fuerint foena, Pall. 6, 1.
 Infuscata vinacea, Col. 11, 2.
 Infuscatur naturalis sapor, Col. 12, 19.
 Infusci coloris apes, Col. 9, 3 & 10.
 Infusus coelestis, *imber*, Pall. 3, 25.
 Infusus mediocriter ager, infusa leniter terra, Pall. 2, 3. vehementer infusus in pluvia, *madefactus*, Veg. 3, 4. infusa vino offula panis, Veg. 3, 4.
 Ingaunum, *vid.* Albium, Varr. 3, 9.
 Ingenerare, Col. 10, 196.
 Ingenium animi pro regionis coelique statu variat, Col. 6, 1. ingenii bona, *de equa*, Col. 6, 36. ingenii sui semina ferunt *silvestres arbores*, Col. 3, 1. ingenia silvestria depouunt pulli, Col. 8, 15.
 Ingerere cibum, Pall. 1, 30. vitibus stercus, Col. 2, 16. arbori lac, Pall. 12, 7.
 Ingluvies vacua cibum concoctum esse significat, Col. 8, 5. *Albertus Magnus, doctior, quam eloquentior, Pappam vocat in avibus, quam Columella vocat ingluviem. Iidem Virgilius i'to versu, Improbis ingluviem ranisque loquacibus implet. A Plinio dicitur sinus gutturis. Est autem capacitas gulae patentior, qua merguntur recentia cibaria. Berosald.*
 Ingrandescunt sata, Col. 2, 10. difficulter acini, Col. 3, 6. ingranduit porrum, Col. 11, 3.
 Ingrate impenditur fuccus pomis vitiosis, *h. e. inutiliter, tanquam ingratis*, Pall. 7, 5.
 de Inguibus solvendæ venæ, *f.* inguinibus, Veg. 3, 3 b.
 Inhabiles labori, Col. 6, 1.
 Inhibere boves, Col. 2, 2.

R U S T I C U M.

Inibi, *in eo*, Cat. 18 & 38.

Insecti sensus, Col. 3, 10.

Inigere in arcem, Varr. 1, 2, in stabula, Varr. 2, 2. *cf.* Varr. 3, 10. Sextus Pompejus: *Inigere pecus, est agere.*

Injicere voluptatem præfecturæ, Varr. 1, 17. aquam, Col. 12, 22.

Inimicum ad corpus alendum, Varr. 2, 2. inimici factionis dentes caprarum, Varr. 2, 3. inimicissima diligentia vitia, Col. 11, 1.

Iniquis exclusus spatiis, Col. 10, 2. angustis *ex Ænide interpretatur Servius.* iniquissimus locus, Col. 3, 3.

Initiante pluvia, *incipiente*, Pall. 7, 4.

Initia, *Cereris præsertim*, Varr. 3, 1. initiis Cereris porci immolantur, Varr. 2, 4. initiis pacis, foedus cum feritur, Varr. 2, 4.

Initus, *a, um.* inita arbor, Col. 5, 9.

Injungitur pondus, Col. 6, 2. mas feminæ, Col. 6, 37. injungantur fenestellis scandulæ, Col. 8, 3. * pollinem injungas, *h. e. addas*, Veg. 3, 1. * injungere, *plantare*, Pall. 1, 6. adjuncta est arbor scrobi, Pall. 3, 10. * injungere famenta, *servare, non rescindere*, Pall. 1, 6.

Injuria ignis, Col. 11, 3. sine injuria, Col. 3, 18. injuria pluviarum, Col. 9, 1. *Sape ita, h. e. pro unaquaque læsione, Vegetius.*

Injussum, *spon te natum*, Col. 10, 16.

Innare fluviis, Col. 10, 388.

Innatantes radices summo solo destituit, Col. 4, 1. *ἐπὶ πολυζούσας. vid. ad Quintilianum 3, 1, 45.*

Innexa compedibus, Col. 11, 1.

Innocentia fumi graveolentis, Pall. 1, 35.

Innovabis calefactionem tamdiu, Veg. 1, 52.

Innoxius pluribus annis permanet frutex, Col. 11, 3. *conf.* 12, 38 & 45. innoxia a curculionibus faba, Col. 2, 10. custodire poma, Col. 12, 44. *Add. Wasse ad Sallust. Catil. 40.*

Inobservantes deprehenfi, Pall. 1, 35.

Inoccata pastinatio, Col. 3, 15.

Inoccare semen, Col. 2, 8. 11, 2. lupinum, Col. 11, 2.

Inoculatio arborum, Col. 5, 11. 11, 2. fici, Pall. 4, 10.

Perfici, Pall. 5, 5.

Inoculari quod emplastrari dicitur, Pall. 12, 7. *conf.* Col. 11, 2. inoculatur Perficus, Pall. 7, 5. inoculari ficus potest, Pall. 8, 3.

LEXICON

- Inodorat mandentium halitus allium, Col. 11, 3.
 Inoffensum lumen oculorum, Pall. 1, 3.
 Inolescere, Col. 4, 22 & 29.
 Inopacant avium receptacula, Col. 8, 15.
 Inopia lactis premi, Col. 5, 12. leguminum, Col. 6, 3.
 Inordinandi soli tempora, Col. 11, 3. *Vereor, ut proba vox sit, certe ἡ παρὰ λεγομένην videtur, Lexicis propterea omissa.*
 Sapit Germanicismum, anordnen.
 Inquit continuanda ejusdem personæ orationi non interrumpita inservit, Varr. 1, 9, 2, 8 & 11. 3, 2.
 Inquietari ab aliis, Col. 8, 5.
 Inradito filphium, Cat. 157.
 Inrasum laserpitium, Cat. 157. *h. e. rasum & injectum: quam vim hujus participii etiam apud Plautum Rud. 5, 2, 16, & Sil. 8, 585 obtinere, ostendit Facciolatus, cujus verba damus in præfatione Fabri.*
 Infalubris fundus, Col. 1, 4.
 Infanabile vulnus, Col. 7, 5.
 Infanus ut pietur, Varr. 2, 4.
 Inscendat supra pilam, Cat. 127.
 Inscius pastor, imperitus, Col. 6, Præf.
 Inscriptum pecus (*non scriptum*) qui pascunt, committunt lege Cenforia, Varr. 2, 1.
 Infeco, *incido*, Col. 4, 15, 9, 15. infecant olivas arundine, Col. 12, 47. infecat corticem vimen, Col. 4, 29.
 Infecti napi, *incisi*, Col. 12, 54.
 Inferi vites, Cat. 40. inferi posse omne genus furculi omni generi arboris, Col. 5, 11. Arb. 27. * inferere axungiam faucibus ovis, Col. 7, 5. inferito, *admisceto reliquis medicamentis*, Col. 12, 57.
 Intervient operibus fortiter, Col. 9, 14.
 Infidat cervicibus jugum, Col. 2, 2. infidit limus aquæ, Pall. 1, 4.
 Insigne cristarum pavonibus, Pall. 1, 28.
 Insigniter neglectus hortorum cultus, Col. 10, Præf.
 Insipere in aulam novam, Cat. 85. far, Cat. 90. *Antiquum verbum fuit sipare, quod Festus explicat jacere. Inde composita habemus dissipare, disjicere, oblipare, objicere. apud Plaut. Cistell. 2, 3, 37, Obliapat aquulam, i. e. aspergit: & h. l. insipare, & antique mutata conjugatione, insipere, injicere. Gifanius Ind. Lucret. in Dissipare, Becmannus Orig. p. 769. Schætzg.*

R U S T I C U M.

Infirmare atrienfibus, Col. 12, 9. * infirmant, Col. 3, 13, *eft ad exemplum primæ lineæ reliquas peragunt. Sic in hoc me infirmiffe argumentari, Col. 3, 10. ab illo exemplo argumentum petiffæ.*

Infirmio vitium, Col. 4, 29. infirmionibus ad maximum numerum perducitur vitis, Col. 3, 9. * infirmionem nutriemus, Pall. 5, 2. *h. e. quod infirmum eft.*

Infirmittii & bigeneri muli, Varr. 2, 8. *vid. Infirmus. * infirmittius fomnus, Varr. 1, 2. qui inter mediam vigiliam matutinis inferitur.*

Infirmurus eris ramum, Cat. 40.

Infirmus. infirma utero ftirps alieni generis, *de mulis*, Col. 6, 36. infirmum, *furculus*, Col. 5, 11. * infirma radix per ftulam vento, *inflata*, Veg. 1, 10.

Infirmatio *reflit.* Veg. 3, 22. *pro inflatio.*

Infirmatus. infirmatæ uvæ, Col. 4, 27. *etiam pendentes*, Col. 12, 43. infirmati dies, Col. 11, 3. infirmata vafa, Col. 12, 18.

Infirmolens & incuftodita regio, *infrequens ab incolis*, Pall. 12, 4.

Infirmolenter vagatur oratio, Col. 3, 10.

Infirmolo. infirmolare uvas, Col. 12, 39. infirmolatur humus, Col. 4, 17.

Infirmomiofus ut fanetur, Cat. 157.

Infirmpectus experimentis, Col. 1, 8.

Infirmficere, infirmfpectio *de emfuriensibus*, Col. 1, 3 & 4.

Infirmfpirata per ftulam oculo testa trita, Col. 6, 17.

Infirmftar juris craffi, Col. 12, 38. librarum VIII, Varr. 1, 1. pondo quincuncem, Col. 12, 28. hemina, Col. 6, 14 & 38. 7, 5. trium cyathorum, Col. 6, 30. sextariorum trium, Col. 12, 41. duarum partium, Col. 8, 15. quinque modiorum, Col. 2, 5. unius digiti fpatio, Col. 4, 8. Arb. 5.

Infirmftaurent omne genus operis, Col. 11, 2.

Infirmftigante quali numine, Col. 10, Præf.

Infirmftillatio descendit ad radices, Pall. 12, 10.

Infirmftipato, Cat. 113.

Infirmftituere a fe villicum, Col. 11, 1. infirmftituat bovem in arando, Col. 6, 2. infirmftituantur ad aratrum, *ibid.*

Infirmftragula, Cat. 10 & 11.

Infirmftrata afinis, Cat. 10 & 11.

Infirmstrumentum rufiticum, Varr. 1, 13. Col. 11, 1. trium generum, vocale, femivocale & mutum, Varr. 1, 17. *inftrummenti ruflici catalogus*, Cat. 10. Pall. 1, 43. numerus feu

LEXICON

modus, Varr. 1, 18. discrimina & multitudo, Varr. 1, 22.
Col. 12, 3. magni instrumenti ne sit prædium, Cat. 1. ejus
cura quæ villico, Col. 1, 8. 11, 1.

Instruo. instruemur signis quam pluribus, *h. e. docebimur*,
Pall. 7, 7.

Infuccatæ vino uvæ passæ, Col. 9, 13.

Infucco. infuccanda oleo lana, Col. 7, 4 & 5. *Sic Cal.
Aurel. Acut. 3, 77, pane infuccato ex eodem mulso. add.
Reines. V. L. 2, 9.*

Infuevit partui, Col. 6, 37. * infuescas ea pecus, *infue-
facias*, Col. 6, 4. infuesci debent semina, Col. 11, 3.

Insufflata, Veg. 3, 4.

Insufflare os plenum vini per fistulam, Veg. 2, 21.

Insula Cea, Col. 9, 2. Coa & Chia, Varr. 2, Præf. in-
sulæ breves, Pall. 1, 28. *Didymus Geop. 14, 18 νησὶδία χερ-
σποῖντα vocat. Schætzg.* Ludianorum choreusæ, Varr. 3, 17.

Insulsa amurca, Col. 2, 9. 11, 2. Pall. 3, 8. 4, 8.

Insuo. insuitur linea purpura, Col. 3, 15.

Insuper arbores, Cat. 18. pruna insuper & circum ope-
rito, Cat. 76. insuper jactato ferrum, Cat. 160. cannas po-
nere, *darauf*, Col. 12, 39.

Insurgit summitas, Pall. 1, 6.

Intecta specularibus vasa, Col. 11, 3. *Mißhæeten.*

Integer permanet sapor, Col. 12, 49. integrum vix XXX
diebus vinum, Col. 12, 20. ex integro, *de novo*, Col. 9,
13. de integro refodere, Col. 4, 32.

Integritatem servant illibatam, Col. 8, 11.

Intellego ut neglego *semper est in Codice Mediceo. Ita etiam
in Terentio edidit Bentlejus.*

Intelligitur sapor vini conditus, Col. 12, 20.

Intemelium, Varr. 3, 9.

Intemperantia cœli, Col. 1, Præf.

Intemperies cœli, Col. 1, Præf. intemperias prohibeßis,
Cat. 141.

Intendere perticas, Cat. 48. intenditur scarificationi ma-
lagmatis more, *superponitur*, Col. 6, 17. * intendere lumen vel
ignem, Pall. 1, 21. *intelligere, ut hodie Itali.*

Intentio nervorum, cruditatis signum in bubus, Col.
6, 6. * intentione summa, *attentione, studio*, Pall. 10, 10.
ne Inter se poma contingant, Col. 12, 44. ut scobs in-
ter se (*i. e. ea*) calcari possit, *ibid.*

Interamnates & Reatini de finibus contendunt, Varr. 3, 2.

R U S T I C U M.

- Interaneis exemtis aves, Col. 9, 14. *h. e. quidquid est viscerum in ventre imo. Linda. Sel. med. 9, 57. Schættg.*
- Interceptæ ab accipitre columbæ, Varr. 3, 7.
- Intercidere olivas acuto calamo, Pall. 12, 22. intercidi & disrarari, Col. 4, 32.
- Interclusa quibusdam anima *σείπων* ingressis, Varr. 1, 63.
- Interculcantur vinacea, Col. 12, 43.
- Interdius votum facito, Cat. 83.
- Interfluus humor, Pall. 10, 10.
- Interfringit ventus furculos, Cat. 44.
- Interjacet fulcis spatium, Col. 11, 3.
- Interjectus, interjectio, *idem fere quod intervallum*, Col. 3, 21.
- Interim, *interdum*, Col. 3, 10.
- Interimitur vepres, Col. 11, 3.
- Interior pars, *h. e. magis septentrionalis*, Varr. 1, 2. * interiorum incisiones, *h. e. interaneorum*, Veg. 1, 39.
- Interitu feminum, Col. 3, 16. *Leg. interfitu.*
- Interlegenda sunt poma quæque vitiosa, Pall. 3, 25. 7; 1. 8, 3.
- Interluere manus, Cat. 132.
- Intermestri, Cat. 37. *Sed*
- Intermenstruum, Varr. 1, 37. *Qui tamen de L. L. 5, 2; p. 45 extr. Dordr. A mensibus, inquit, intermestris dictus, quod putabant inter prioris mensis senescentis extremos dies, & novam lunam esse diem, quem diligentius Attici ἐννυ καὶ νέαν* appellarunt, ab eo, quod ea die potest videri extrema & prima luna.
- Intermittere ignem, Cat. 38.
- Internatæ herbæ, Col. 2, 12. internatus palmes, Col. 4, 24.
- ad Internicionem perducere vineta, Col. 4, 22. interniciones hostium facere, Col. 1, 3.
- Internodium cannæ unum cum suis articulis, Pall. 4, 10. 5, 8. internodia vitis, Col. 3, 2. Pall. 3, 9. longa, Pall. 4, 10. * articulorum longa in canibus, Varr. 2, 9.
- Internus, *a um. interna boum, viscera*, Veg. 3, 2.
- Interordinium V pedum, Col. 3, 13. interordinia laxiora, Col. 5, 5. interordiniorum spatia, Col. 3, 15. 4, 14.
- Interpretari maturitatem, Col. 11, 2.
- Interputare ficos, Cat. 50. oleam, Varr. 1, 30. rofas; Col. Arb. 30.

L E X I C O N

Interquiescere, Cat. 158.

Interradere, Col. Arb. 19. *Hard. ad Plin. 15, 2 recte explicat ramos intermedios succidere, ubi densitas officit. vid. Intervello.*

post Interrogationem obliquam indicativus, ubi aucupare, Varr. 1, 3. *sic*, quod præcipuum est, non facile dictu, Col. 3, 1.

Interrumpit nos medici adventus, Varr. 2, 1. interrumpere ordinem, Col. 11, 2.

Interferi trunco arboris, Pall. 1, 43. malleolis, Col. 3, 9. interfert se vallis, Pall. 9, 11.

Interfitis fruticibus, Col. 8, 15.

Interspirare, Cat. 112.

Interfum. quod interest nimium explere, Cat. 22. clatros interesse oportet pede, *h. e. regulas eorum inter se distare pede*, Cat. 4.

Intertrigini remedium, Cat. 159. Col. 6, 32. 7, 5. *Intertrigo corporis vitium est. fit autem id malum, quando femina, i. e. coxæ interiores equitatu aliave de causa atteruntur. Græci dicunt paratrimma. Docet M. Varro, intertriginem & intertrimentum ab eodem verbo derivari, cujus verba sunt hæc: Intertrimentum ab eo, quod duo, quæ inter se trita, & diminuta, a quo etiam intertrigo dicta. Beroald.*

Intervacantibus spatiis, Col. 4, 32.

sine Intervallo, *continuo*, Varr. 2, 1. intervallum faciunt a bruma ad æquinoctium, Varr. 2, 7. *Crescentius*, intervallant.

Intervello. intervulseris, Col. 5, 10. intervelli, Col. 4, 33. intervelluntur rapa, Pall. 8, 2. *vid. Interrado.*

Intervenia & rimæ in puteis, Pall. 9, 8. *Vox intervenia legitur etiam apud Viruvium, & notat rimas seu venas saxorum. Schættg.*

Interveniente lanugine, Col. 4, 29. intervenientibus spatiis, Col. 9, 1.

Interventu domini, Col. 4, 29. 9, 5.

Intervolando allecant, Col. 8, 10.

Intestinum opus, Varr. 3, 1.

Intingere in acetum, Cat. 156.

Intolerabiliter horrere frigoribus, Col. 1, 4.

Intondere fibrarum summas partes, Col. 11, 3.

Intransitive sumta activa Mitigaverit, Volutare.

Intrinfecus & extrinfecus, Cat. 21. Col. 8, 3. *intrinfecus, intra stabulum, bibat.*

R U S T I C U M.

Intritus in aquam panis triticeus, Varr. 3, 9. intrita aqua facta, Varr. 3, 9. intritam macerari finito, Col. 12, 40. (*ubi pro face vini poni putat Beroaldus.*) totam ad medium mortarium contrahito, Col. 12, 55. intrita folliculorum resoluta, Col. 12, 43. intritum hordeum in aqua, Varr. 3, 10. *multa de eo verbo Rhod. Lex. Scrib.* * intrita oliva, *non trita*, Col. 12, 49.

Intro, *intus*; Cat. 157. Pall. 1, 40.

Introit polypus in naso, Cat. 157. introire aqua possit, Col. 12, 29. introeatur in cellam, Cat. 66.

Introitum & exitum præbeant avibus, Col. 8, 3. 9, 7. introitum facit in geminos, Col. 11, 2. in cancro, *ibid.*

Introtrudere, Cat. 157.

Intuba, *vid.* Intyba.

Intumescit per gemmas spes futuri germinis, Pall. 4, 10. intumescens locus, Col. 1, 4.

Intus ad Rhenum, Varr. 1, 7.

Intyba, Col. 10, 111. intybi *vel* intubi genus σέπης, Col. 8, 14. intubi eadem ratio quæ lactucæ, Col. 11, 3. intuborum fatio & cultura, Pall. 11, 11. secunda fatio, Pall. 5, 3. * intubum agrestem vocamus heliotropion, Veg. 3, 42. intyba agrestia, Pall. 1, 30.

Invadit vehementer canis appropinquantem, Col. 7, 12.

Invasæ comæ, Pall. Inf. 120. *h. e. arbor insita.*

Investos opportunos, Varr. 1, 16.

Investes pueros, Pall. 8, 7. 11, 14.

Inveterato jam codice, Col. 4, 8.

Inveterare aquam coelestem, Col. 12, 12.

ne Invicem tangantur, Pall. 12, 7. a tactu invicem separata, Pall. 4, 10. * ad invicem amyli, *h. e. ad modum*, *ad inslar*, Veg. 2, 7.

Inviolata terra ultro quædam fert, Varr. 2, 1.

Invisos, *non visos*, Cat. 141.

Inulæ tristes, Col. 10, 118. inulæ fatio & cultus, Col. 11, 3. Pall. 3, 24. conditura, Col. 12, 46. inula Campana, Veg. 3, 70. *Ceterum inula, ἐλέγιον, est nostrum Alant. vid. Salm. hyl. iatr. c. 15. Schættg.*

Inulcerare pellem, Veg. 2, 59.

Inuncata hamis lana, Col. 7, 3.

Inunctio succi, Col. 6, 33.

Involvi poma argilla, Pall. 3, 25.

Involutus succo ptisanæ & passio, Veg. 1, 11.

L E X I C O N

Inurinant aves lacubus vel piscinis, Col. 8, 14. *Laudat hic Beroaldus Varronem de L. L. 4, 27, p. 31 extr. Dordr. sed cum ridiculo errore, forte operarum, sed ubique obvio. Ita autem Varro: Urnæ dictæ, quod urinant in aqua haurienda, ut urinator. urinare est mergi in aquam. Sed in indice Beroaldi legitur, urina ex eo dicta, quod urinatur, i. e. mergitur ad hauriendam aquam.*

Inuro foramen, Col. 4, 29. inurendum frigoribus & pruinis solum, Col. 11, 3. inuruntur cicatrices frigoribus, Col. 2, 24.

Inusta testis candentibus urina, Col. 7, 5.

Inutiles fiunt propter seditionem, *h. e. noxii*, Varr. 3, 16. inutilius, *incommodius*, Varr. 3, 5. inutilissimus, Col. 3, 10.

Jocis plena omnia, Col. 10, 280.

Jogalis tela, Cat. 10 & 14. *Interpretor ipsum jugum ligneum; in quod imponitur detexenda tela. nam, ut ait Ovidius libro sexto Metamorph. tela jugo juncta est. Atque ita telam pro textoria instrumento usurpavit Senec. epist. 91. Quemadmodum tela suspensis ponderibus rectum flamen extendat. Tibullus lib. 2 Elegiar. Atque aliqua assidue textrix operata Minervam, Cantat, & apploso tela sonat latere. Ulpian. Quod in tela est nondum pertextum, vel detextum, contextum appellatur. Popma. Vid. Intr. ad Tibull. 2, 1, 65, & Popma de Instr. fundi c. 19.*

Jolcos, Col. 10, 368. *Urbs Thessalia, & patria Jasonis.*

Ipfus, *pro ipse*, Cat. 70. ipsa se sustinere non potest sus; Varr. 2, 4.

Iri primæ cotulas duas, Cat. 146. *Locus mendosus. Scalliger putabat, distionem iri coaluisse ex notis I. R. I. i. e. in rem illam; sed homo acutus quid sequatur, non attendit: primæ cotulas duas. Videre visus sum nescio quid aliud sub obscura voce latens, quod tamen assequi non possum, pro ponderibus nempe, modisq; (nisi si molis sit scribendum, quia quod pro modio dandum sit, jam indicatum est: modio oleario mensum dato unguinis pondo X) dandas esse olei primæ sive privæ pressuræ cotulas duas. Ponted.*

Iris *s. gladiolus*, Pall. 1, 37. iris aridæ, & cum iri, Cat. 107. irim pinsitam, Col. 12, 27 & 28. iris Græca, Col. 12, 51. Illyrica, quæ plerumque apud Vegetium una voce irifil-lyrica, scribitur v. g. 1, 59. 2, 43. etiam in obliquis, ut irifil-lyricæ, 3, 68.

R U S T I C U M.

Irneum, *vid* Erneum.

Irregibilis equus, Veg. 2, 3.

Irreparabilis fuga temporis, Col. 11, 1.

Irrepsit cura, Col. 12, Præf. irrepentes radiculae, Col. 4, 1.

Irretitum radicibus solum, Col. 3, 11. 4, 2.

Irrigare ad arbores, Cat. 36. aquam in areas, Cat. 151.

Irroratio pestifera, Col. 10, 331.

Irrorati flores, Col. 9, 14.

Irrorant oleo viridi, Col. 12, 47. irrorans olitor, Col. 10, 148. irrorari noctu, Col. 12, 24 & 39. ne irroretur vas, Col. 12, 24. * irrorat auster, Col. 11, 2.

Irtiola vitis, Col. 3, 2.

Is, ea, id. Eæ, *Dativo sing.* Cat. 64. eabus, Cat. 152. id cyathum sumito, *pro* ejus, Cat. 122. id plus, Cat. 44. & id, *pro* eosque, Varr. 2, 9.

Isauricus, Col. 8, 16.

Ischiacis vinum, Cat. 123. *pro* Ischiaci, *vel*

Ischiatici, *est* sciatici, Veg. 1, 38. & Scyatici, 3, 22.

Ischomachus Athen. *persona Xenophontea*, Col. 11, 1. 12, 3.

Ischuria, Veg. 3, 15.

Istuc, *istoc*, *f. istud*, Varr. 1, 2.

Itaque, & ita, Col. 6, 2. qui ita, melior, *h. e. talis*, Varr. 3, 16.

Italia a vitulis dicta, Varr. 2, 1 & 5. Col. 6, Præf. in pariete picta, Varr. 1, 2. Italia terra, Varr. 1, 9. temperatissima, Varr. 1, 2. obsequentissima curæ mortalium, Col. 3, 8. Italiæ fumen, Varr. 1, 7.

Italici sextarii, Pall. 11, 14.

Ἰταλοί, *vituli, tauri*, Varr. 2, 5. Col. 6, Præf.

non item, *aqualiter*, Varr. 2, 7. aut quid item, *aut quidquam simile*, Varr. 2, 5 & 9.

Iter digestis cibis præbetur, Col. 8, 5. furculo factum scalpro, Col. 4, 29. itineri porta longissima est, Varr. 1, 2.

Iteratio arationis peracta esse debet, Col. 11, 2. iterationibus compluribus, Col. 2, 4. * iteratio de repetita sarritione, Col. 2, 12. *vid. Salm. ad Solin. p. 513. Schættg. ** iterationem miscere cum prima pressura, *i. e. secundam pressuram olei*, Col. 12, 50.

Iterati agri, Col. 2, 4. iteratus esse debet cultus vinearum, Col. 11, 2.

Iteratur sarritura frumentorum, Col. 11, 2. iterandus fossione locus, Col. 11, 3.

L E X I C O N

Ithyphallus in hortis, Col. 10, 32. τὸ ἐντεταμένον αἰ-
δοῖον, q. d. φαλλὸς ἰδύς, h. e. εὐδύς.

Itus ac reditus paucos, Pall. 7, 2.

Juba equorum qualis esse debeat, Varr. 2, 7. * jubæ gal-
lorum, Col. 8, 2.

Jubare exorto, Col. 10, 294.

Judæa pretiosis odoribus illustris, Col. 3, 8. in Judæa
caryotæ, Varr. 2, 1.

Judæus Germano procerior, Col. 3, 8.

Judaicum bitumen, Veg. 1, 20. 2, 56 & 57. 3, 84.

Jugamenta, vid. Jugumenta.

Jugarius, *bubulcus*, Col. 1, 6. vid. *Scheffer. de re vehicu-
lari* 1, 17 extr.

Jugationis species duæ, Varr. 1, 8.

Jugatorii boves, Varr. 2, 5. vid. Nugatorii.

Jugata vinea, Col. Arb. 4. Varr. 1, 18.

Jugeralis tabula, Pall. 2, 12. 3, 9. vid. Tabula.

Jugeratim, Col. 3, 3.

Jugerum quid, Varr. 1, 10. Col. 5, 1. jugeri modus non
semper quadrat, Col. 5, 1. forma quæque ut dimetienda,
Col. 5, 2. jugerum quot modios cujusque grani recipiat,
Col. 11, 2. jugera forensia, Varr. 1, 2. Liciniana, Col.
1, 3. quingentis plura possidere non licebat civi Rom.
Varr. 1, 2.

Juglandis fatio & cultura, Col. 5, 10. juglandes magnæ
& crebræ viciniam faciunt sterilem, Varr. 1, 16.

Jugo. jugare furcas perticis, Col. 12, 39. palos, Col.
12, 15. jugari vinca ut debeat, Col. 4, 26.

Jugum asinarium, plostrarium, vinarium, Cat. 11. cor-
nibus an cervicibus inferendum, Col. 2, 2. quo tres jun-
gantur boves, Col. 6, 2. * agri jugum quid? Varr. 1, 10.
* juga vineæ quatuor generum, Varr. 1, 18. vineaticum
describitur Col. 4, 17. sub jugum mittitur vinea, Col. 4,
22. *Paxamus Geop. 5, 19: ζυγὸς δὲ καλεῖται ἡ τῆς ἀμπέλους
πρὸς τὴν χάρακα συζυγία*, vitis ad perticam conjugatio.
Schættg. * A jugo igitur vineatico nomen habere videtur mi-
litare illud, de quo *Auson. Id. 12*, Hostilis quæ forma jugi
est, hanc efficiet Π.

Jugumenta f. jugamenta, Cat. 14. Jugumenta etiam pro-
bantur viris doctis ad *Vitruv. 2, 1*, ubi est jugumentantes, in-
telliguntque trabes transversim impositas arreclariis, ut superli-
minaria in januis rel.

R U S T I C U M.

Jugus, *a, um*. juga vasa olearia instructa, Cat. 10. *Nemo veterum, vel recentiorum, quod sciam, quid sint vasa juga satis explicat. Putabam primo, esse juncta vasa, forte jugo etiam quodam instructa, qualia apud nos aqua ferenda passim adhiberi videas, stitulas nimirum duas a jugo, humeris hominis imponendo, aptas atque suspensas, quo referebam etiam gemellaris appellationem, quod est inter vasa olearia, v. c. Col. 12, 50: sed jam magis probo, esse vasa olearia quinque juga, quinque generum vasa conjuncta, quæ unam synthefin efficiunt, & quasi corpus instrumentorum. Et sane quinque enumerat Cato, ahenum, operculum aheni, uncus, urceus, infudibula. Ita hic Vinaria, ubi ista commentabar, decet in familia esse vasa cerevisiaria juga quinque, quæ vulgaribus appellationibus exprimemus, eine Butte, portandæ ex coquina cerevisiæ, ein groffer Stutz, colligendæ, antequam diffundatur in dolia, ein Trichter, infudibulum, etliche Fässer, dolia, kleine Stütze, excipiendis binorum doliorum facibus. Confirmat hanc sententiam Varr. 1, 22. Is enim, cum dixisset, Cato scribit — ut faceret vasa olearia quinque, subjicit, quæ membratim enumerat. Ita Col. 12, 50 tricena labra in uno ordine componi vult; e quorum uno in alterum transfundatur oleum; hæc dixeris tricena juga labra. Jugus, *a, um*, adjectivum nomen est, pro quo posterior ætas jugis dixit, scilicet ut hilarus, sterilis, & alia, quæ laudat Auson. *Popma de usu antiq. locut.* 1, 8. *Ab antiqua hac forma est Juno Juga apud Festum, ubi de jugario vico: ita bijugus, trijugus, quadrijugus, conjugus &c. Sex jugis vasis opus erit. Cat. 145.**

Julii mensis descriptio & opera, Col. 11, 2.

Jumenta unde dicta, Col. 6, Præf. pro bubus, Col. 6; 3. ubi tamen a jumentis distingui videntur. jumentis curandis machina, Col. 6, 19. vid. Juvamentum.

Juncetum, Varr. 1, 8.

Junceus. juncea sporta, Col. 12, 6.

Junctura boum, Col. 2, 2.

Juncus. junci contorti stamina, Col. 10, 306.

e Junipero ridicæ, Varr. 1, 8. *Majuscula igitur arbor.*

Junii mensis descriptio & opera, Col. 11, 2.

Junonis lucus Sami, Varr. 3, 6.

Juppiter pater, Varr. 1, 1. Olympius, Col. 1, Præf. dæpalis, Cat. 132.

Jurisdictione assidua, Col. 12, 3.

L E X I C O N

Jurant factores olei, Cat. 145. jurare ad dominum, Cat. 144.

Jus ex offibus, Varr. 2, 9. in jus vocat pisces cocus, Varr. 3, 17. jure submerſa ſalgama, Col. 12, 4.

de Jure civili quemadmodum emi quamque pecudem oporteat, Varr. 2, 1. jus ſummuſ ſumma crux, Col. 1, 7.

Juſculum frigidum, Cat. 156.

Jusjurandum dare, verum feciſſe, Cat. 148.

Juſquiami ſuccus, *h. e.* hyoſcyami, Pall. 1, 35. Veg. 2, 12.

Juſſitur, Cat. 14.

Juſſus *a, um.* juſſi veniunt rivi, Col. 10, 48.

Juſticia Dea, *Δικη*, *Aſtraa*, Veg. 3, Præf.

Juſtus, *a, um.* juſta hoc menſe lardi conſectio, Pall. 2,

16. juſtam maturitatem ceperint, Col. 4, 23. juſti roboris

vites, Col. 4, 21. * juſta fiunt, Col. 2, 4. lanificio perfe-

qui atque exigere, Col. 12, 3. reddere, Col. 1, 8. 11, 1. ju-

ſta percepit omnia, Col. 1, 8. 4, 3. quorum juſta certa eſſe

non poſſunt, Col. 11, 2. ad juſta paulatim perducitur la-

bor, Col. 6, 14 & 30. * juſtis legibus juventæ operata femi-

na, *h. e.* *menſtruata*, Col. 10, 359. *Plin. Valer.* 4, 1 *de amy-*

gdalis, feminarum juſta præcipitantur. *Sammo.* Menſtruis

injuſto ſi proſluit impete ſanguis. *Lichtenh.*

Juti humoribus, *h. e.* *adjuti*, Pall. 4, 10. *vid.* Adjuvo.

Juvamentum, Veg. 3, 4. *forte ſcholæſticus aliquis ſcriptu*
pro jumento.

Juvenus & juvenca, Varr. 2, 5. juveni ut domentur,
Col. 6, 2.

Juvo. juvabit lunæ augmentum, Pall. 13, 6.

Juxta fundum olla terebrata, Col. 12, 8. juxta ac mares
habere feminas equas, Varr. 2, 7. juxta ſatæ fruges, Col.
8, 13.

K.

K. *i. e.* Kalendæ primæ Octobris, Cat. 147 & 148.

L.

L. *pro D.* Melica *pro Medica* &c. Varr. 3, 9.

Labæa trapeſi, *labia*, Cat. 20. *obſcurum quæ ſueſint.*

Labefacit contagione ceteros, Col. 6, 5.

Labellum, Cat. 13 & 88. polulum, Cat. 10. fiſtile novum;

R U S T I C U M.

Col. 12, 43. in labello permisceto gypsum & Medicam;
Col. 12, 28.

Labo. labare, *infirmum, parum idoneum esse*, Col. 6, 36.
labantes in fummo radices, Col. 4, 22. labant radices, *cre-
do, quæ male hærent, & vix suslinere posse stirpem videntur.*

Labor, *eris*. labuntur poma, *caduca sunt*, Pall. 4, 10.

Labores pacis ac belli, Col. 12, Præf. * labor, *periculum
& morbo*, Col. 9, 13. * labore, *studiose*, Pall. Inf. 36.

Laboriosissimum opus, Col. 1, 8.

Laboro. laborantes oleæ ut curentur, Pall. 4, 8. Col.
11, 2.

Labrum lupinarium, eluacrum, aquarium, Cat. 10 & 11.
culleare, Cat. 154. rotundum, Col. 12, 50. labra olearia,
Cat. 13. fictilia & lapidea, Col. 12, 15 & 50. labrorum or-
dines tres in cella olearia, Col. 12, 50.

Labrusca uva, Col. 8, 5.

Lac *f.* lacte, Cat. 86. Varr. 2, 1. Col. 12, 8. lacte af-
finum, Varr. 2, 8. lac equinum omnium optimum, Varr.
2, 8. lactis discrimina, Varr. 2, 11. abundantiam facit cy-
tusus, Col. 5, 12. Arb. 28, * lac ficulneum, Col. 7, 8. Pall.
6, 9.

Lacæ in gambis, Veg. 1, 27. 3, 19. *tumor præternaturalis,
ad similitudinem vesicæ inflata cute.*

Lacedæmonii quomodo vinum condiant, Pall. 11, 14.

Lacertam vivum, Veg. 2, 58. *potest ita scripsisse erudite,
ut timidi damæ.*

Lacertosi fiunt equi, Varr. 2, 7. laudantur galli, Varr. 3,
9. lacertosos viros exigunt vineæ, Col. 1, 9. lacertosa fe-
mina afinorum, Col. 6, 37.

Lacertus apibus insidiatur, Col. 9, 7. Pall. 1, 38. * pi-
fcis, Col. 8, 17.

Laceffita pluviis & ventis vindemia, Col. 3, 21.

Laceffit dente pulex, Col. 10, 321. laceffiri, Col. 9, 15.
cœli novitate solent apes, Col. 9, 8.

in Lacinias distribuitur grex, Col. 7, 5. *add. 7, 6. Conf.
quæ de lacinia a nobis in Pliniana Chrestomathia disputata, ac
deinde in thes. Fabrianum relata sunt.*

Lacon, *nomen canis*, Col. 7, 12. *Autior est Pollux, ge-
nerosas canes esse Laconicas, Arcadicas, Argolicas, Celticas,
Ibericas. Tradunt antiquitus Lacænas canes ex vulpibus cani-
busque progenitas, & ob id vocari Græco vocabulo ἀλωπεκίδας,
quasi a vulpe vulpinæres. Beroald.*

Scriptt. R. R. Vol. IV.

L E X I C O N

Laconica vini decoctio, Pall. 11, 14.

Laconicis excoquere cruditatem, Col. 1, Præf. *Balneæ ardentes, ne dicam calentes, fuerunt in usu quotidiano priscorum, quibus persuasissimum habebant in corporibus cibos coqui, & cruditatem digeri. In balneis erant tepidaria, caldaria, frigidaria: erant & sudatoria, quo ex genere est laconicum, ubi sudando, exercendoque corpus, cruditatem digerebant, & appetentiam edendi provocabant. Scribit Viruvius, Laconicum, sudationesque conjungendas esse tepidario, qui saturitate epularum immodica crudi erant, & caco stomachi cruditatemque laborabant: hi ad balneas confugiebant, & in sudatoriis, laconicisque sudorem evocabant: ita stomachi cruditatem digerentes, quam epulæ copiosiores afferunt. Corn. Celsus docet, sudorem elici duobus modis, aut sicco calore, aut balneo: siccum calorem esse Laconicorum, quæ utilis sunt, quoties humor intus nocet, isque digerendus est. Confimiliter Seneca in epistolis moralibus carpens hunc ventricularum morem sic refert: Quid mihi cum istis calentibus stagnis? quid cum sudatoriis? in quæ siccus vapor corpora exhaustus includitur: omnis sudor per laborem exeat. Poetæ satyrici consono ore carpentes ingluviem helluonum, quorum Deus venter est, confimiles sententias numeris poeticis complexi sunt. Horatius: Crudi tumidique lavemur. Persius: Turgidus hic epulis atque albo ventre lavatur. Juvenalis: Crudum pavonem in balnea portas. Igi-giur Columella satyrico morsu, & carina facundia in vestus in delicias luxuriosorum ait, Romanos saturos cibo, potuque distentos, excoquere digerereque quotidianam epularum cruditatem in laconicis, h. e. sudatoriis, ubi sudores digerebant, & ita apti rursus ad ganeata cibaria, cœnasque esculentiores revertebantur. Laconicum autem, ut Dion tradit, a Laconibus dictum est inventoribus: quoniam nudi, unctique ante alios in hisce sudatoriis exercebantur. Plinius autumat, id genus instrumenta pessumdedisse mores bonos, & debellasse corpora Romanæ juventutis. Beroald.*

Lacrima medica panace, Col. 10, 103. lacrimarum nimietate tabescunt vites, Pall. 3, 30.

Lacrimant vites, Pall. 6, 1. lacrimare gumen, Pall. 12, 7.

Lactariis bubus Medica danda, Varr. 2, 1.

Lactent novella virentia, h. e. succo abundantius turgent, Pall. 3, 26. cf. Col. 7, 9. lactentes fœtus, Varr. 2, 11. porculi, Varr. 2, 4. catuli, Col. 10, 343. lactentes etiam dentes malum Veg. 4, 5, quam a Lacto lactantes.

R U S T I C U M.

Lactucæ disciplina & nomen, Pall. 2, 14. 3, 24. genera & cultus, Col. 10, 179. 11, 3. lactucam ponere, pangere, differere, disponere, deprimere, dispergere, Col. 11, 3. ut condiatur, Col. 12, 9. marina *τιθυμαλλος*, Col. 6, 15.

Lactucula teneris fibris, Col. 10, 111. *lactuculæ*, Pall. 1, 30.

Lacuna formetur anseribus educandis, Pall. 1, 30. *lacunæ* cisternarum ut sarciantur, Pall. 1, 17. *lacunam* striam facit aratrum vomere, *per appositionem*, Varr. 1, 29. * *lacunam* explere, *de numero deficiente*, Varr. 2, 1.

Lacus in villa, Varr. 1, 11. *lacus* positio, Col. 9, 17. *lacus* marinis feminibus repleti, Col. 8, 16. * *lacubus* distincta granaria, Col. 1, 6. *lacus* vinarius, Cat. 25. *vinarii* & *torcularii*, Col. 12, 18. duo in cella *vinaria*, Pall. 1, 18. *falsuræ*, Col. 12, 53. *lacus* vel *dolia*, Col. 12, 50.

Lacusculi, Col. 4, 8. Arb. 10. *olivis* exprimendis, Col. 12, 50.

M. Lænius Strabo, inventor *ornithonis*, Varr. 3, 5.

Lætamen anserum satis inimicum, Pall. 1, 23. in vineis saporem vini vitiat, Pall. 9, 2. 10, 1. *lætamine* saturantur prata, Pall. 3, 1. quando & quomodo excitandæ arbores, Pall. 3, 20. *add.* Pall. 1, 6. *Barth.* 39, 8. *ii.* *Lætus*.

Læticia trunci, Col. 4, 22.

Læto. *lætantur* beneficio incendii loca sterilia, Pall. 1, 6. *lætandis* arboribus, *stercorandis*, Pall. 1, 6. *vid.* *Lætamen*. * *lætor*. *lætatur* vitis tepore, Col. 3, 9.

Lætus ager, Cat. 6. *Ager lætus est bene stercoratus & pinguis. Stercus enim, quod agris ingerebant rustici, lætamen appellabant. Servius Georg. 1: Fimus, qui per agros jacitur, vulgo lætamen appellatur. Isidorus lib. 17, cap. 11: Fimus est, qui per agros jacitur, & dictus fimus, quod fiat imus: i. e. stercus, quod vulgo lætamen appellatur. Fulgentius Mytholog. lib. 11: Quod detrimenta ejus & augmenta non solum terra, sed & lapides, vel cerebra animantium, & (quod magis incredibile fit) etiam lætamina sentiant, quæ in lunæ clementis ejecta vermiculos parturiunt. Meurs. vid. Lætamen.* * *Læta* farmenta videntur latis subfluenda aliquoties, c. g. Pall. 3, 12. * *lætus* ramus, Pall. 1, 6. *qui nimius est in proferendis fructibus. Schætzg.*

Lævigare, *lævis*, *lævare*, scribi vult Morg. I, 75.

Læva manu legenda radix, Col. 6, 5.

Lagoena patentissimi oris, Col. 12, 45. *lagoenam* *Baccho*

L E X I C O N

habilem, Col. 10, 387. in lagoenam diffundere, Col. 12, 12. in lagoenam indito, Cat. 122. lagoenæ gypsatæ, Col. 12, 12 & 41. picatæ, Col. 12, 11. *MS. Palat. passim* lagu-na, ut Gr. *λάγυνος*, observante Sylburgio, quod indicium est, non male scribi lagoenam, cum œ & u sexcenties permu-tentur. Et nota est Græcorum contractio τῶν œ in ου, itemque Belgarum pronuntiatio literarum œ. Lagona etiam multi MSS. teste Victorio ad Cat. 122. Laguena *MS. Lugd. Palladii sæpe*, v. g. 11, 14. *Idem indicat diminutivum*

Lagunculæ picatæ, Col. 12, 38.

Λαγοτροφέα, pecudum silvestrium vivaria, Col. 8, 1. ut Leporaria.

Lamina, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. *Hinc etiam restituta pro lana*, Veg. 2, 55. 3, 4.

Lampada tibi trado, Varr. 3, 16. *Respexit ad Græcum proverbium, cuius meminit Aristophanes Ranis: λαμπάδα δὲ οὐδὲις οἶδ' εἰς φέρειν ὑπ' ἀγυμνασίας.* & Persius: Qui prior es, cur me in decursu lampada poscis? *Ursin.* lampades ferreæ ardentes, Col. 12, 18.

Lanæ quæ laudatiores, Col. 7, 2. Atticæ & Tarentinæ, Varr. 2, 2. * lana madida ad vulnera passim laudatur Vegetio, v. g. 2, 48 & 49. succida, 2, 41, 46 & 54. 3, 4. lanarum munimenta, de eadem re, Veg. 2, 47.

Lanamentum ex oleo & aceto & sale, Veg. 2, 56.

Lanare pecus, Varr. 2, 9.

Lanaria radix, Col. 11, 2. *Plin.* 19, 18: Quæ vocatur radicula, lavandis lanis succum habet, mirum quantum conferens candori mollitiæque. Struthion Græci vocant &c. Saponariam vocari, itemque herbam fullonum, observat Hard. ad h. l. qui eandem esse ait, quam lanariam herbam vocat idem *Plin.* 24, 104. Est itaque ea, quam saponariam vocant officinæ, nostri Seiffenkraut. *Add. Jo. Rhod. ad Scribon p. 40.*

Lanatæ pelles, Col. 6, 2. *hinc restituit.* Veg. 2, 7. pro vulg. lavata. *conf.* 3, 43. non nisi lanatas (intonfas) oves emi oportet, Col. 7, 3. * lanata vitis, Col. 3, 2.

Languida arbor, Pall. 3, 25. 12, 7.

Languiorem simulantes in valetudinarium deducuntur, Col. 12, 3. languoris remedium, Col. 6, 38.

Laniarium macellum, Varr. 2, 4.

ab Laniario succidia, Varr. 2, 4.

Lanificii cura, Col. 12, Præf.

Lanigeræ pecudes, Col. 7, 6.

R U S T I C U M.

Lanistæ rixosarum avium, Col. 8, 2. *Sicut lanista comparat familias gladiatorum, easque edocet armorum disciplinam, ut mox vendat munerariis, ita per translationem hic dicuntur lanistæ avium, qui gallinas parant, instruuntque ad certamen, qui mos hodieque durat apud Boemos: ubi primores præparant gallos gallinaceos pugna quasi gladiatoria, fiuntque sponsones pretii non parvi, dum unusquisque pecuniam largam deponit, quam aufert dominus victoris gallinacei. Beroald. qui laudat etiam locum Plinii. Exstat ille 10, 24: Pergami omnibus annis spectaculum gallorum publice editur ceu gladiatorum. Adscripsimus jam in Chrestomathia Pliniana originem similis spectaculi apud Athenienses ex Æliano V. H. 2, 28.*

Lanitium si curæ sit, Col. 7, 3.

ad Lanium pervenit verres, Varr. 2, 4. a laniis canes non emendi pastoribus, Varr. 2, 9.

Lanugo inest pomis cydoniis, Col. 12, 45. in furculis coctis, Pall. 11, 12. lanugine canescit vitis, Col. 3, 2. *lanuginem excitat terebra, scobem, Col. 4, 29.

Lapathos lubrica, Col. 10, 373. *Lapathum alii dixerum micem, & ejus generis silvestrem Oscalidum dicunt. alii oxylapathon, alii hydrolapathon & hippolapathon. Vis lapathi est ciere urinam, & large sumtum ventrem solvit, caliginem oculorum discutit. Pompon.*

Lapicidinæ, Varr. 1, 2.

Lapideus suggestus, Col. 9, 7.

Lapidosa macies aurosi pulveris, Pall. 1, 5. *lapidosi generis pira, Pall. 3, 25. *remedium ejus rei, Pall. 3, 25. lapidosa pruni poma, Col. 10, 15. quæ intus habent nucleos, quæ alias Latinis lapides dicuntur. Sic lapidosa corna dixit etiam Virgilius Georg. 2, 34, cujus bacca etiam habuere duos nucleos. Schætzg.*

Lapis. lapides calci coquendæ qui apti, Pall. 1, 10. juxta vitium radices ponuntur, Col. Arb. 4. lapis fissæ radici injectus medicinæ causa, Pall. 3, 25. Col. 5, 10. *vid. Cuneus.* *lapides molares, Veg. 2, 28. *non nimis magnos fuisse oportet.* *de lapide noxium comparare, Col. 3, 3. *Servi dicuntur de lapide emti, propterea quod venales servi adstabant in lapide, foro Romano, ubi præco venales proclamabat. Hinc illud Plautinum: In eo adstas lapide, ubi venales præco prædicat. M. Tullius in oratione contra Pisonem, non minus scienter, quam eleganter, tribunos duos dixit esse de lapide emtos, quia mercede redempti fuerant, ut faverent Clodio. Sicq.*

L E X I C O N

servi de lapide pecunia comparantur. Labitur Merula errore manifestario, qui enarrans hunc locum Columellæ existimavit, id totum referendum esse ad eos, qui de Capitolino lapide deiciebantur, quod quam ridiculum sit interpretamentum, penitusque ab intellectu scriptoris dissentiens, quivis vel mediocriter eruditus intelligit. Beroald. Merula, quem tangit, est Georg. Alexandrinus in Indice, cujus paucissima talia sunt, quæ huc derivare licuerit. * ad quartum & vicesimum lapidem via salaria a Roma, Varr. 3, 2.

Lapsana, Varr. 3, 16. lapsanæ vulgares, Col. 9, 4. lapsanæ flos, Col. 12, 7. *add. Plin. 19, 41. Eadem videtur, quæ aliis Lamplana, silvestris oleris genus.*

Lapsu pigro repit aqua, Col. 1, 5.

Laqueatum corpus, Col. 6, 19. *laqueis constrictum.*

Laquei setis pendentibus ponuntur talpis, Pall. 4, 9. laqueos expedire ad aves capiendas, Pall. 13, 6.

Lar familiaris, Cat. 2 & 143. circa larem epulari, Col.

11, 1.

Lardum quando fiat, Pall. 13, 6.

Largæ ponendæ sunt arbores, Pall. 3, 25. *spatiis interjectis.*

Large bibendi potestas, Col. 8, 14. vagandi licentia, Pall. 1, 30.

Largiemur aliquantum stercoris circa viticularum vestigia, Pall. 11, 5.

Largitatem indulgere radicibus, Pall. 12, 7.

Largitionibus prosequi, Col. 11, 1.

Larix utilis fabricæ, Pall. 12, 15.

Larvas abigit suffimentum, Veg. 4, 12.

Lasciviæ lususque causâ emittuntur catuli, Col. 7, 12.

Lasar, *σίλφιον*, Col. 12, 7 & 57. exiguum laseris, Col. 5, 10. modicum arbori Punicæ infunditur, Pall. 4, 10. Cyrenaicum, Col. Arb. 23. *cf. Spanhemium de usu & præst. num. diff. 6 § 1, a quo feliciter petentur omnia, tum quæ Beroaldus hic docuit, tum quæ nos possemus.* Veg. 3, 60. *resist. etiam 3,*

65. lasare, *per a in syllaba media*, Veg. 2, 48. laser Syriacum, Veg. 3, 15, *putant esse Asam fetidam.*

Laserpitato aceto lens spargitur, ut fervetur, Cat. 116.

Laserpitium, *σίλφιον*, *ad oculos*, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. inrasum ad articularum morbum, Cat. 157.

Lassatus siti ac fame, Pall. 4, 12.

Lassitudinis remedia, Col. 6, 30.

Lassus. lassæ mulæ curatio, Col. 6, 38.

R U S T I C U M.

Latebræ vermium, Pall. 4, 10.

Later. lateres coctiles, crudi, Varr. 1, 14. Col. 9, 1. quando & quomodo fiant, Pall. 6, 12. 7, 8.

• Laterculi, Cat. 109. *genus dulciarii, vocatum a forma, qua defingitur. Popm.*

Lateritiana pira, Col. 5, 10. 12, 10. Lateriana Plin. 15, 15. Schattg.

Lateritii parietes ut fiant, Pall. 1, 11. lateritio opere structa, Col. 9, 6.

non Latefcunt in ventrem napi, Col. 2, 10.

Latinae consuetudini tradidit, Col. 12, Præf.

Latius. Latii boves, Col. 6, 1. Latia Mufæ, Col. 1, Præf.

Latonia Phœbe, Col. 10, 288.

Latratus yasti canis, Col. 7, 12.

Latrocinium concessum intra mœnia & in ipso foro, Col. 1, Præf.

Latus, *eris*. lateris dolori aptum vinum, Cat. 125. * *mediam partem significat Columella. Nam v. g. 3, 13 juxta latera fossarum interpretatur 3, 15 a media scrobe. Ita juxta diversa latera fossarum dispositi lapides, 3, 15 sunt quasi transversus per mediam fossam paries. Add. 3, 13.*

Latus, *a, um*. latus pedum duorum, Col. 5, 6. duobus pedibus, Pall. 2, 10. latos viros exigunt vineæ, Col. 1, 9. * lata sarmenta, *vitiosa & refecanda*, Pall. 3, 12. *Sed restituendum læta (np. quæ sterilia, vel supra modum exuberantia, ut succum vitamque aliis intercipient) ex Crescentio arbitror. Latiores tamen herbæ & solidæ e prato extirpandæ, Pall. 10, 10.*

Laudabiliter faciunt camaras, Varr. 1, 59. *Ita quidem habes vetus scriptura. Sed illud laudabiliter ex litera L margini adscripta, in textum irrepsisse, docet Scaliger ad h. l. nota L nihil aliud est, quam studiosi lectoris admonitio, qui in usum suum sententias, quas vellet, ex hoc auctore annotabat. cf. Ursin. ad Varr. 1, 11, 18 & 55.*

Laudatus amplissime, Cat. Præf.

Laus. laudes dicite Fortunæ, Col. 10, 316.

Lavinienfes Albam condiderunt, Varr. 2, 4.

Lavinii fus XXX porcos peperit, Varr. 2, 4.

Lavo. lavis, *pro lavas*, Varr. 2, 44 & 49. lavito, Cat. 25, 65 & 96.

Laurens ager Q. Hortensii, Varr. 3, 13.

Laureus. laurea folia, Cat. 76. pira, Col. 12, 10.

L E X I C O N

Laurinum oleum, Pall. 2, 19.

Laurus ut propägetur, Cat. 133. trium generum, Cat. 8 & 133. lauri feminaria, Pall. 3, 23. lauri baccæ oleo faciendo, Pall. 11, 10. lauro substrato, *de foliis*, Pall. 12, 22.

Laxus. laxa rura, *non confita furculis*, Col. 7, 12. jugario ministeria, Col. 1, 6. *laxus *pro* lassio MS. Vegetii 1, 38.

Lectio lapidum, Col. 2, 2.

Lectores an plurium numero compellent veteres? videndum ad Col. 5, 8. De poetis non laboro; neque de declamatoribus, aut dialogorum scriptoribus adeo. Columellam quidem id fecisse arbitror, nec absurde. Quis præterea? jam non invenio.

Lectus. lecti loris subtenti, Cat. 10. retibus, *an* restibus? Cat. 25.

Legaria Gallicani quidam vocant legumina, Varr. 1, 32.

Legitima satio, Pall. 12, 1.

Lego. legere oleam, Cat. 3 & 144.

Leguli olearum, Cat. 64 & 144.

Legumina unde dicta, Varr. 1, 23 & 32. quæ eorum genera, Col. 2, 7. quæ arvis noceant, quæ profint, Col. 2, 14. ubi ferenda, Varr. 1, 23. *add.* Col. 2, 10. florere & grandescere quando soleant, Pall. 6, 1. diu servari ut possint, Varr. 1, 58.

Lemniscos inducis, Veg. 2, 14. *linamentum in oblongum convolutum, imponendum in vulnera, ein Meißel, eine Wicke.* *add.* Veg. 2, 48. 3, 18.

Lenæus pater, Col. 10, 430.

Lenas *f.* Lænas, Varr. 2, 11.

Lenis brassica, Cat. 157.

Lenito fervore, Varr. 2, 4.

Lens Alexandrina, *Vid.* Alexandr. Lentis satio, Col. 2, 10. lentim, Cat. 35 & 116. *lentes, quæ supra aquam nant, Veg. 3, 19. *Nostri Meerlinsen.*

Lentescit in aqua, Col. 2, 11. falix obruta, Col. 11, 2.

Lenticulæ satio & cultura, Pall. 3, 4. servandi ratio, Pall. 7, 3.

Lentiscinum oleum, Pall. 2, 20.

in Lentisco contusæ oleæ conduntur, Cat. 7. Varr. 1, 60. lentisci taleæ ad tineas, Col. 5, 10. cacumina hædis præbenda, Pall. 12, 13.

Lentorem malagmatis habere, Col. 6, 17. lentore misso facilius resolvitur, Col. 12, 23.

Lentus. lentissimum vinculum, Col. 4, 31.

R U S T I C U M.

Leoninus cuneus, Pall. 3, 17. *ex offe leonis*. leonina adeps, Veg. 4, 22.

Lepida, *vid.* Lepis.

Lepidii fatio & cultura, Col. 11, 3. silvestris herba, Col. 12, 8. *add.* 10, 125.

Lepinus mons, Col. 10, 131.

Lepis, *idis*, Veg. 4, 27, *restituta etiam* 4, 28. *squama æris; de cujus usu medico & ad hanc rem apto Diosc.* 5, 89.

Leporarium a parte quadam appellatum, Varr. 2, Præf. 3, 3 & 12.

Λέπος, lepus, Varr. 3, 12.

Leptiperifis, *vid.* Lexipyretos.

Lepus. *de hoc animali* Varr. 3, 12.

Lernæi brachia canceri, Col. 10, 313.

Lethæus tyrannus, *Pluto*, Col. 10, 271.

Lethargicum jumentum, Veg. 3, 48.

Letifer morbus huic generi, Col. 7, 12.

Levata tectorio cubilia, *h. e. polita*, Varr. 3, 6.

Leucoja candida, Col. 10, 97 & 9, 4. *Florum vere prima: viola leucoja, i. e. alba, tepidioribus vero locis etiam hieme micat. Pompon.*

Levigata albario opere, Pall. 1, 38. levigatis parietibus, Pall. 1, 24. Col. 8, 8. * levigatus, *confusus, comminutus*, Col. 6, 16 & 17. levigata cum vino galla, Col. 7, 5. in unum, Col. 9, 13. simul omnia levigata, Pall. 4, 15.

Levigat sentes infitio, Pall. Inf. 81. *h. e. facit, ut spinas & aculeos amittant.* levigare parietes tectorio, Varr. 3, 11. levigari opere tectorio, Col. 9, 7. * *terendo minuere.* levigare offulas oleo adperso, Pall. 1, 29. diligenter contrita levigantur, Col. 12, 41. *Ita Gr. λεῖπειν sæpe apud Aetium de terendis medicamentis: ita συλλειῶσαι Geop. 17, 6. & λείος significat tritum, ut de radicibus graminis s. agrostis Diosc. 4, 30: ἡ ῥίζα καταπλαττομένη λεῖα (levigata) τραύματα κολῶ. Sic Plin. 33, 42: qui minium poliunt in officinis, faciem laxis velicis illigant, ne in respirando perniciosam pulverem trahant, & tamen ut per illas spectent.*

Levis brassica, Cat. 157. plagæ leves fiunt, Col. Arb. 20. leve per pluvias frequentes mustum, *dilutum*, Pall. 11, 14. * leviora loca *oppon.* gravioribus, Varr. 1, 4. *conf.* 1, 6.

Levisticum, *vox ex Ligustico corrupta, cui substituitur officina.* & Veg. 3, 52. *vid.* Libysticum.

Leviter, Cat. 112.

L E X I C O N

Levo, *as, priore correpta*. levat se apis sublimius, Col. 9, 12. levandæ matres, *h. e. pastu reficiendæ*, Varr. 2, 5. * *aufero*. levare corticem scalpro, Pall. 7, 5. terram ab extremis radicibus, Pall. 3, 25. mustum ex lacu, Pall. 11, 17. *Quam late patuerit vocis levare usus in provinciis, Italorum, Hispanorum, Gallorum, qui hodie sunt, consuetudo declarat.*

Levo. priore producta. levigo. levare plagam ferro, Col. Arb. 8. leventur falce plagæ, Col. 5, 9 & 11. Arb. 26.

Levuncidæ mulieres, Varr. 2, 10. *Sed leg. ejuncidæ.*

Lex, formula contractus, Cat. 14, 145, 146, 147, 149 & 150. Varr. 2, 1 & 2. * legem fecunditatis dicere eam. Col. 3, 8. lege quadam divina & æterna, Col. 4, 10. * legibus iustis juventæ operata mulier, *menstruata*, Col. 10, 360.

Lexipyretos legendum pro Leptiperifis, Veg. 2, 36.

Lexivum. vid. Lixivium.

Libella fabrilis, Col. 3, 13. ad libellam æquus locus; Varr. 1, 6.

Liber & Ceres, Dii rusticis, Varr. 1, 1. Libero patri cur immolentur hirci, Varr. 1, 2. Libero favente, Col. 3, 21. Libero Liberæque sacrificia in vindemia, Col. 12, 18.

Liber, a, um. liberi pedes, Col. 8, 3. *im Lichten.* liberæ putaminibus nuces, Pall. 2, 15. * Liberi disciplinis excolendi, Col. 4, 3.

Liber, cortex, sese vertit, Cat. 45. arundines aliquot libris colligatæ, Varr. 1, 8. librum remittit arbor, Col. 11, 2. demittit ulmus, Col. 5, 6. * librum uxori feci de agricultura, Varr. 2, Præf. liber falso nomine proditus, Col. 7, 5.

Liberat hæc res impensam terreni, Col. 3, 3.

Libo. libandum præbere apibus, Col. 9, 13. * libabimus de pluribus pauca, Veg. 1, 62.

Libidinofæ dapes, Col. 10, Præf.

Libido. libidinem concitant cibi, Col. 8, 11. libidinis rixosæ mas, Col. 8, 2. * si libido veniat nausææ, Cat. 156. *Imitatus est Plin. Valer. 2, 30. ubi libido intestini est tensus. Hoc & plura Rhod. Lex. Scribon. h. v.*

Libra pondo, Col. 12, 20. * libra pari est cum æquore maris, Col. 8, 17. infra libram maris, *ibid. vid. Libella. it. Libro.*

Librales offæ, Col. 6, 2. Pall. 4, 12.

Libramentum aquæ, Pall. 9, 9. ventorum, Col. 1, 5.

Librarium foramen ferreum, Cat. 21. *Intelligenda forte*

R U S T I C U M.

pyxis, fistula, vel modiolus recipiendo clavo. Aliter certe non intelligo, quomodo vel ferreum dici possit, vel librarium foramen. Mensuram & capacitatem foraminis non intelligi, adjecta 6 digitorum mensura satis indicat. Superest itaque, ut librarium vel totius foraminis, h. e. pyxididis pondus noet, vel genus laminae, e quo perficitur, ut novimus in fistulis plumbeis ad aqueductus esse centenarias, octogenurias &c. qua de re Pall. 9, 12. in libraria frustra conciditur, Col. 12, 53.* Librarius scriba libertus, Varr. 3, 2. librarii manus segnior, Pall. Inf. Præf.

Libratum pari momento temperamentum, Col. 3, 12.

Libro. librare pavementum, Cat. 18. *aquare planitiem. Vid. Keuchen. ad Frontin. de Aquæductibus pag. 375. Schætzg. cum sol paribus libraverit orbem horis, Col. 10, 42.*

Libum uti fiat, Cat. 75. liba absoluta, & res divina parata, Varr. 2, 8.

in Liburnia mulieres robustæ ac duræ, Varr. 2, 10.

Liburnico simile ut fiat oleum, Pall. 12, 18.

Libya frumenti ferax, Col. 3, 8. in Libya Hesperides, Varr. 2, 1.

Libycis ramis, *Punicis*, Pall. Inf. 71. Libycæ vites, Col. 3, 2. fici, Col. 5, 10. *eadem videntur*

Libyscæ s. Libyssæ, Col. 10, 418.

Libysticum, Veg. 3, 52. *quod al. Ligusticum. Sed. ἡβυστικὸν etiam Galeno herba, quæ panaces alias vocatur. Siler montanum Dozonæo, a Levistico vulgari, Gall. Liveche, Liebstœckel, quod illi substituunt officinæ, diversum.*

Licet videre, Varr. 2, 10. videri, Varr. 1, 6. liceto, Cat 83.

Licinia olea, Col. 5, 8. 12, 49 & 52. Pall. 3, 18.

Liciniana olea, Cat. 6. Col. 5, 8. Arb. 17. jugera, Col. 1, 3.

Licinium. Veg. 2, 22 & 48. Factum licinium ex decem filis *affert Rhodius de Acia Celsi p. 141 ex Albuensis Chirurg. P. 2, c. 64.*

C. Licinius Stolo, collocutor, & alius Trib. pl. Varr. 1, 2. hic sua lege damnatus, Col. 1, 3.* Licinius Murena undectus, Col. 8, 16.* Nerva, Varr. 2, 4.

Lienes turgent, Cat. 157.

Lienosi boves, Veg. 3, 28.

Ligamine papyri inhibetur, Col. 6, 6. ligamina vitium, Col. 11, 2. herbarum & fasciculi, Col. 12, 8.

Ligatura in vitibus locum mutare debet, Pall. 1, 6.

L E X I C O N

Ligatæ & palatæ vineæ, Col. 11, 2. * ligati sunt armī bovis, *duri, rigidi*, Veg. 3, 44.

Ligna domino, Cat. 55. ne fumosa sint, & bene ardeant, Cat. 130. picata, Col. 11, 2. cremia, Col. 12, 9. *sunt tenuissima & arida, a cremando, quia cremari facile possunt.* Schætzg. lignorum repositio, Pall. 1, 32.

Ligula cumulata salis, Col. 12, 21. *ita* Cochlear. * ligula purgandus fructus musteus, *de melle*, Col. 9, 15. *vid.* Lingula.

Ligurix armenta, Col. 3, 8. in Liguria conficitur pix Nemeturica, Col. 12, 24.

Liguriunt muscæ, Varr. 3, 16.

Ligustici uncia, Col. 12, 57. *vid.* Libysticum. Levisticum.

Ligusticus ager montanus, Varr. 1, 18.

Ligistro nigro, Col. 10, 300. *Quidquid arbuscula sit ligistrum, album certe est, quod evincunt loca a Lud. Cerda ad Virg. ecl. 2, 18 conducta. Itaque placet Parrhasii correctio hujus loci a diligentissimo Cerda laudata, niveo ligistro.*

Lilieta nova formare, Pall. 3, 21.

Liliorum satio, Pall. 3, 21.

Limax implicitus conchæ, Col. 10, 324. ne hortos infestet, Pall. 1, 35. limacis os, Veg. 1, 62. *officulam vocat Plin. 29, 36. ubi laudat Harduinus Marcellum. Locus est T. 2, p. 252 h. H. Steph. Limacis, inquit, calculum, quem in capite habet, tolle, quod non facile facies, nisi ei, dum in via repit, caput subito abscideris.*

Limbus XII signorum, *Zodiacus*, Varr. 2, 3.

Limes. limites lutosi, *via*, Varr. 2, 4.

Limitatio terræ vinealis, Col. 3, 12.

Limito. limitare quæstionem, Varr. 2, 2.

Limosa aqua, Pall. 9, 9. regio, Col. 8, 16.

Limpidus, *vid.* Lympid.

Limpis Cypria, Veg. 2, 22.

Limus dysentericæ passionis, Pall. 3, 31.

Linamenta pice imbuta, Col. 6, 11. fale atque aceto; Col. 6, 12. Veg. 3, 4.

Linea, *h. e. funiculus*, Varr. 1, 23. Col. 3, 13 & 15. linea longa ligatus pes gallinæ, Col. 8, 11. * in eadem linea, *perpendiculari*, Col. 5, 6.

Lingua bubula, Cat. 40. lingua se deterget bos, Col. 6, 6. linguæ color in arietibus spectatur ob fobolem, Varr. 2, 2. Pall. 8, 4. *vid.* Palpebræ. vitiosa incrementa in pecore ut curanda, Col. 6, 8.

R U S T I C U M.

Lingula torcularii, Cat. 18. ut facienda, Cat. 19. *add.*
Cat. 84. lingulae edolatae, Col. 8, 11. *nostris Zapfen.*

Linimentum dolii, Pall. 11, 14.

Linio. linibis vas, *lines*, Pall. 3, 31. liniunt pomum creta figulari, Col. 12, 44. calcem latebris vermium, Pall. 4, 10. linire, Col. 4, 24. pice, Col. 6, 26. liniuntur adipe, Col. 6, 30. liniendae aures, Col. 7, 13. *P. Burmannus ad Quintil. decl. 13, 5, p. 277, verbum linire nos inferioris aevi & indolis librariorum calamis debere putat, legendumque ubique lingre. idem videtur Oudendorpio ad Suet. Othon. extr. Sed vid. Allinio.*

Lino. linunt, Col. 12, 16. liverunt gummi, Col. 12, 50. gypso linito, Col. 12, 16. liveris, Cat. 69.

Lintres, Cat. 11. *sunt vindemiae usui, alias naviae apud Festum, a similitudine nomen habent. Tur. 7, 23.*

Linum agris noxium; & quomodo ferendum, Col. 2, 10. lina exilia laudantur Pall. 3, 22. *add.* Pall. 11, 2.

Lipate, (*ita enim scribi debet, non Lypare, ut Veg. 2, 14; ad Lyppara 2, 60 & 3, 6; aut lipparia 4, 28*) λιπαρή *intell. ἐμπλαστῆρος. lenia vocat Celsus 5, 19. sunt enim ἀλίπαντα quoque, de quibus idem Celsus 5, 19 pr. Recte igitur Ruellius Lipara posuit aliquoties Hippia. 2, 122.*

Liquamen de piris, Pall. 3, 25. contra tussim, Veg. 3, 68. liquamina dulcia, Col. 9, 14.

Liquamentum, Veg. 3, 65.

Liquatus per colum, Col. 12, 38. liquatum acetum, Col. 12, 17.

Liquentium maxime alibile lac, Varr. 2, 11.

Liquidum & sine faece vinum, Col. 12, 38. *vid. Barth. ad Claudian. Mamert. 1, 3, p. 275. Schættg. liquida vox, Pall. 1, 3. clara & sine raucedine prolata.*

Liquiritiae unc. 4, Veg. 4, 9. *verum est glycyrrhizæ.*

Liquo. liquatur mel & vinum qualo vel sacco, Col. 9, 15.

Liquor ovorum albus, Col. 6, 38.

Lira in agro, Col. 2, 4 in fin. Liram vocat hic, quæ porca est, inter duos sulcos exstans terræ dorsum. Exsuccam & effœtam humum, non in porca, quæ sicciore arati pars est, sed in sulco ipso seminari vult, ubi uligo residet, & pluvia aqua delabitur. Ergo porca sive liræ facta, priusquam semen jactetur. Ergo & diversa liratio, qua terra ipsa aratro in liram redigebatur, ab ea liratione, qua semen in liris & porcis operiebatur. *Salmas. Mirum, liræ vocabulo ita abusus veteres, ut nunc eminentem par-*

LEXICON

tem, nunc depressam notet; nunc cum porca, nunc cum sulco alias conveniat. Liram interdum esse cavam partem, aperte indicat Col. 2, 8, ubi patentes liras crebrosque sulcos aquarios *συνώνιμους* conjungit. add. Non. 1, 62, & vet. Gromat. apud Rignaltium p. 298. Rursus, eminere liram non hoc tantum loco significat, cui forte *σκαδὺν φάσμακον* adhibere aliquis possit, & liram intelligere latiore atque minus profundam, sulcum autem depressiorem angustiolemque (vid. Col. 11, 2.) sed clarissime paulo ante hoc ipso cap. itemque 11, 3. Quid igitur? admittemusne intellectus unus vocis duos contrarios? Quidni. Lira est linea recta in arationibus, ea & in sulcis est & in dorsis sulcorum. Cum delirant rustici, & sulci & dorsa fiunt obliqua. Lira in hortis quæ, Col. 11, 3. in liram redigi, Col. 2, 4. liras patentes, Col. 2, 8.

↳ Liratum feri, Col. 11, 3.

Lirare quid? Varr. 1, 29. Vid. Isidor. Orig. 15, 15, & Salmas. ad Solin. p. 511 sq. Plin. 18, 20, pr. Aratione per transversum iterata, occatio sequitur, ubi res poscit, crate vel rastro: & fato semine iteratio. Hæc quoque ubi consuetudo patitur crate dentata, vel tabula aratro annexa, quod vocant lirare, operiente semina, unde primum appellata deliratio. Lirantur jugera, Col. 11, 2.

Lis pro mercede reddita, Col. 1, 7. litem diducere, dirimere, Col. 3, 13.

sine Literis idoneus non est magister pastorum, Varr. 2, 10.

Lithostrota pavimenta, Varr. 3, 1 & 2.

Litus & ripa synonyma, Col. 1, 5.

Livia ficus, Col. 10, 414. Eadem

Livianæ fici, Col. 5, 10.

Lixivius, vel lixivus, videtur nomen adjectivum fuisse initio, sub quo aqua, multum, oleum posset intelligi. Lixivia cineris sarmenti, item e fabæ culmis exustis, Col. 12, 16. cineris lixivie congius, Col. 12, 22. lixiviam eluantur vasa, Col. 12, 50. lixiva vet. ed. Sylb. lixiviam eliquato, Col. 12, 22. quasi lixivum defluens oleum, Col. 12, 50. al. lixivium. lixivum oleum, Veg. 3, 13. lixivio maceranda semina, Pall. 12, 7. lexibo al. add. Pall. 2, 15. lixivium an lixivum mustum, Cat. 23. Col. 12, 27 & 36. Plin. 14, 7 & 9 protropium, *οἶνος πρὸς τρῶπος*, observante Rhodio ad Scrib. cap. 74. p. 137.

Locatio fundi frequens, malum, Col. 1, 7.

Loculamentum novum apibus præparare, Col. 9, 12.

R U S T I C U M.

loculamenta nidis faciendis, Col. 8, 8 & 9. dentium gingivæ, Veg. 2, 32.

Locularis resina, Pall. 3, 25. *Nescio quis primus in Fabiano Lexico exposuerit in loco factam, unde etiam in Calpinum demigrasse videtur. Mihi videbatur locus suspectus, augurabaturque animus laricinam, vel larignam, vel forte laticalem resinam, pici liquidæ convenientem, quod & ipsa liquida semper manet, docente Plinio 24, 22.*

Loculata arculæ, piscinæ, Varr. 3, 17.

Loculi, *arca loculata*, Pall. 4, 10. marmore, lapide, ligno, facti, unde equi hordeum edunt, Veg. 1, 56.

Locupletari celeriter ut possis, Col. 6, Præf.

Locus crassus, nebulosus, Cat. 6. loco natus pampinus, *int. bono*, Col. 5, 6 *bis*. loca ætiosa, Col. 5, 8. * naturalia, Col. 8, 7. genitalia, Col. 7, 3 & 7. feminæ, Col. 6, 27. * loci mulieris virosi ne fiant, Cat. 157.

Locustæ cibandis pullis utiles, Col. 8, 11. Pall. 1, 28 & 29. ut propulsentur, Pall. 1, 35.

Loliacia farina, Varr. 3, 9.

Loliarium cribrum, Col. 8, 5.

Lomentum ex faba &c. Pall. 11, 14. fabæ, Veg. 1, 56. subtilissimo lomento, *farina fabacea*, Veg. 3, 63. *add. 2, 57. 4, 8.*

Longanon intestinum, per quod stercus egeritur, Veg. 1, 42, 49, 50, 52. *rel. longanonem porci pinguis falsum*, Veg. 1, 56. 4, 8.

Longe. longius meare, Col. 9, 8.

Longicia, Veg. 4, 2.

Longinqui fundi, Col. 1, 7. longinquæ regionis pascua, Col. 7, 3. longinqua rura, Col. 1, 1. pascua, Col. 6, 27.

Longurios interjicere inter equas a præsepibus, Varr. 2, 7. longuriis per foramina palorum trajectis, Varr. 1, 14.

Longus pedum sex, Col. 5, 6. longas tribus pedibus, Pall. 1, 40. 2, 10. 3, 6. longa vitis, Col. 3, 2.

Loquuntur historiæ, Col. 1, 4.

Lora *quid & unde dicta*, Varr. 1, 54. optima ut fiat, Col. 12, 40. *de loræ generibus & usu Lindanus Sel. med. 10, 199 sq. vid. imprimis D. oscorid. 5, 13. Hard. ad Plin. 4, 12.*

Lorea, *pro lora*, Cat. 25.

Lorei funes, Cat. 3, 12, 63 & 135. lorea retinacula, Cat. 63.

Loricare solum granarii opere tectorio, Varr. 1, 57.

Lorum, lora, Cat. 135.

L E X I C O N

Lotium ejus, qui brassicam esitarit, quas vires accipiat, Cat. 157. facere, Cat. 127 & 156. difficilior si transeat, quo vino ciendum, Cat. 122. si ægre eat, & substillum sit, Cat. 156. suillum, Cat. 7. per anum emittit, Veg. 1, 46. lotii vapor salutaris, Veg. 2, 28. 3, 7.

Lotos, Col. 7, 9. loti Phrygiæ, Col. 10, 258. Lotus arbor est Ægypti & Africae, cum herba cognomine non confundenda. De utraque agit Theophr. hist. plant. 4, 4, & Plin. 13, 17 & 18. Videtur autem istius herbæ magnus in Phrygia fuisse proventus, unde a nostro Phrygiæ loti. Flos ejus lilio fere similis est, & conspicitur in imaguncula Harpocratis apud Cuperum in Harpocrate, Sponium Misc. p. 16, 17 f. Lomeierum Genial. diæ. decad. 1. diff. 3, p. 114. Schættg. De loto flore Ægyptio, omnium, ut solebat, industriam superavit Spanhemius de Opib. & Præst. numis. Tom. 1, p. 301 sqq. Cæterum Phrygiæ epitheton ad arborem, seu potius ad iibias, ex ejus arboris cortice factas, melius videtur convenire. Ita certe Silius loton Phrygiam & Mygdoniam dixit 11, 432 & 8, 505. Sed hæc & plura de loto herba, flore, arbore, in Fabriano thesauro videri possunt, hic non repetenda.

Lucanum vinum, Cat. 6. Varr. 1, 25.

Lucernæ craticulæ, Cat. 13. in quibus ligna ardentia conjunguntur quales etiam hodiernum ad ades videmus pensiles. Schættg. Mihi in mentem venit has res separare, & legere primum læcernas, vestis partem, ad tegenda corpora seu vigilantium seu dormientium aptam, deinde craticulas intelligere carnario cognatas, in quibus servari cibaria possint, quibus perflante aere opus sit, sed cavendum a manibus prætereuntium, & a bestiarum repacitate.

Q. Lucienus, collocutor, Varr. 2, 5 & 7.

Lucifer eoq. remeat ortu, Col. 10, 291. interdiu, noctu Hesperus in ornithone Varronis 3, 5.

Lucifugæ blattæ, Col. 9, 7.

Luciliano charactere libelli, Varr. 3, 2.

C. Lucilii Hipri mentio, Varr. 2, 1.

Lucrifecerunt hoc nomen, Varr. 3, 4.

sine Luctamine alterius generis vina melius servant sapores, Pall. 3, 9.

Lucubratione per hiemem quæ facienda, Cat. 37. Col. 11, 2. Rustici duas habent lucubrationes, easque maxime noctibus hibernis: alteram vespertinam, alteram matutinam, quam anelucanam vocant: quia ante lucem evigilant. Litera-

R U S T I C U M.

is quoque consimiles sunt lucubrationes; magna tamen dissimilitudine disparata. Siquidem rustici lucubrant rusticana opera efficiunt, & vilia, literati vero divina & immortalia: illi corpus, hi ingenium exercent; illi manus movent in cannabe, & ligno, & materia, hi inter chartas & calamos scriptorios sunt occupati, qua occupatione nihil honestius, nihil potest esse præstantius. Beroald.

Luculli Varro tutor, Col. 8, 16. villa, Varr. 1, 2. pefsimò publico ædificata, Varr. 1, 13. Col. 1, 4. aviarium, Varr. 3, 2 & 3. piscinæ, Varr. 3, 2 & 3. M. Luculli, Varr. 3, 17. L. Luculli, Varr. 3, 17.

Lucus ut collucetur, Cat. 139.

Ludinorum insulæ, Varr. 3, 17. *vid. Choreuf.*

Ludo. ne ludat vena, forte, ne eludat, Veg. 2, 40. cf. 1, 22. *ubi de eadem re agitur.*

Lumbrici medicina suis, Col. 7, 9. * vino quo pellantur, Cat. 126. pecus si vexent, Col. 6, 25 & 30. *add. Veg. 1, 44. ii. 45 & 52.*

Lumbus. a lumbis in vite habentur optima femina, Col. Arb. 3. *Membra hominis & partes ad alias quoque res decenti translatione transferuntur. Nam montibus poetæ persæpe dant caput, humeros, pedes. Nec Columella in vitibus lumbos & humeros indecenter appellat eas partes, quæ si vitem metiaris, ut hominem, obtinent vicem lumborum, & humerorum. Cum similiter Plinius dat vitibus digitos, pollices, caput, crines, a'ia quoque humani corporis membra. Idem tradit, ab humeris arborum furculos petendos esse ad insitionem. Beroald.*

Lumen, *h. e. pupilla, s. potius humor crystallinus.* Veg. 2, 16. * lumen animi, Col. 1, Præf. flaventia lumina calthæ, Col. 10, 97. loti gemmantia, Col. 10, 258.

Luna silenti, Cat. 29 & 50. Col. 2, 10. dimidiata, Cat. 37. extrema & prima *ἐν καὶ νέα*, Varr. 1, 37. procedit, crescit, Pall. 7, 3. minuente, Pall. 3, 24. 7, 3. ab luna exorta ad novam, Varr. 3, 17. quadripartita, Varr. 1, 37. quarta decima, adhuc crescente lumine, Col. 2, 10. quinta decima, Col. 2, 10. vicesima quinta, Col. 2, 11. tricesima, quæ est fere nova, Col. 8, 11. * *Lunæ observatio maximam partem superstitiosa, certe inanis; derivata forte a divinitate ejus credita, de qua Varr. 1, 1. qui etiam generatim eam observari docet 1, 37. ii. 1, 7. add. Plin. 18, 75. Gell. 20, 7. speciatim.* * in stercorendis agris luna decresciente, Col. 2, 5 & 16. Pall. 10, 1. item hortis, Pall. 10, 13. & oleis, Pall. 3, 20. pratis autem, crescente, Col. 2, 15 & 18. *add. Pall. 3,*

Scriptt. R. R. Vol. IV.

R

L E X I C O N

2 & 10, 9. * in agris extirpandis, Col. 11, 2. Pall. 8, 1.
 * in ferendo, Pall. 1, 8 & 34. lente, Col. 2, 10. Pall. 3,
 4. vicia, Col. 2, 11. Pall. 2, 6. faba, Col. 2, 10. Pall. 12,
 1. alio & ulpico, Col. 11, 3. Pall. 12, 6. in cepis, Pall. 3,
 24. in carduis, Pall. 4, 9. * in inferendis arboribus, Col. Arb.
 26. Col. 5, 11. Pall. 3, 17. seminibus vitium pangendis,
 Col. Arb. 3. * in faba vellenda & condenda, Col. 2, 10.
 legendis uvis ollaribus, Col. 12, 43. malis citreis, Pall. 4,
 10. cydoniis, Col. 12, 45. piris condendis, Pall. 3, 25.
 fapa coquenda, Col. 12, 19. in lignis ad ædificia succi-
 dendis, Col. 11, 2. cædenda materia ad fabricam, Pall. 2,
 22. 12, 15. *conf. Plin. 16, 74.* * in remedio vitium contra
 forices, Col. Arb. 15. ne remedium (*arboris*) luna depre-
 hendat, Pall. 11, 12. * in ovis supponendis, Col. 8, 5 & 11.
 gallinis saginandis, Col. 8, 7. castrandis vitulis, Col. 6, 26.
 Pall. 6, 7. falsura carnis, Col. 12, 53. * luna plena turge-
 scunt maria, Pall. 13, 6. decresciente luna capillum tondens
 calvus fieri metuit, Varr. 1, 37.

Lunares dies ut diviti, Varr. 1, 37. lunari ratione cor-
 ruunt animalia, *tanquam essent lunatica*, Veg. 3, 33.

Lunaticus oculus quis? Veg. 2, 18.

Lunatum ferramentum, Col. 12, 54. lunatis cornibus;
 Pall. 4, 11.

Lupa, *nomen canis*, Col. 7, 12.

Lupus, Col. 10, 191.

Lupinarium labrum, Cat. 10 & 11.

Lupini laus ad agros, Col. 2, 10. satio, Cat. 34. Pall. 10,
 5 & 9. stercoreis vicem supplet, Col. 2, 16. 11, 2. Pall. 6,
 4. agros ut fecundos & steriles reddat, Pall. 1, 6. lupinum
 herbas perimit, Col. 2, 12. *add. Pall. 2, 9.* quando collig-
 gatur & quomodo fervetur, Pall. 7, 3. lupini amari aqua
 adversus locustas, Pall. 1, 35. * lupino madido sociata ra-
 dix, Col. 10, 115. *h. e.* lupulo, *ut vult Baccius de vinis L.*
 7, *indice Rittershusio.*

Lupinus *a, um.* lupini morsus vulnus, Veg. 3, 4.

Lupus. lupi morsus, Col. 6, 13. * lupus piscis rapax va-
 rius & sine macula, Col. 9, 17. fluvialis fastiditus, Varr. 3,
 3. Col. 8, 16. * Lupi, *ferræ manubriatæ*, Pall. 1, 43.

Lurco Aufidius, Varr. 3, 6.

Lurida rana, Varr. 1, 2. brassica, Col. 10, 325.

prope Lusitaniam in Hispania, Varr. 1, 16. 2, 1.

Lustratio populi Rom. Varr. 2, 1. Col. 2, 22.

R U S T I C U M.

- Lufstro. lustratur ager, Cat. 141. animal suffimento, Veg.
 4, 12. lustravit gradiens, Col. 10, 363.
 Luftrum. luftri faciendi ergo, Cat. 141. * luftra in qui-
 bus volutantur fues, Varr. 2, 4.
 Lufus caufa emittuntur catuli, Col. 7, 12.
 Lutamenta ne fe fcindant, Cat. 128.
 Luteolæ olivæ, Col. 12, 47. violæ, Col. 9, 4.
 Lutescunt limo cœnoque *loca*, Col. 8, 17.
 Luteus frutex amelli, Col. 9, 13.
 Luto. lutare granaria, Cat. 92.
 Lutum paleatum, Col. 12, 21 & 43. Punicum, Col. 9, 7.
 11, 3.
 Luxuria notatur Varr. 3, 2 & 3. Col. 8, 8, 10 & 16.
 Luxuriantes fronde vites, Pall. 12, 9.
 Luxuriosa vitis, Col. 4, 21.
 Luxus, *a, um.* luxa ut fanentur, Cat. 157 & 160.
 Lyæus pater, Col. 10, 429.
 in Lycaonia afini feri, Varr. 2, 1 & 6.
 Lycei opaci rura, Col. 10, 266. in Lyceo platanus, Varr.
 1, 37.
 Lycium, *non licium, ut vulg. scribitur*, Veg. 2, 25, 60 & 61.
succus Lycii arboris f. pyxacanthæ: de quo Dioscorides 1, 132.
 Lydia fici, Varr. 1, 41. Col. 5, 10. 10418. Ludia *est*
Macr. 2, 16.
 Lympha invocatur Varr. 1, 1.
 Lymphido. ut interdum lymphidet oculum passio, Veg.
 2, 18.
 Lymphidum vinum (*ita scribitur a lympha*) ex austero,
 Pall. 11, 14. *rectius fæculento opponitur ibid. Sed* limpidif-
 fimum habet Col. 12, 28. si lymphidum videris collyrium,
 Veg. 2, 13. *h.e. purum, nihil saniei habens.* lymphidum vul-
 nus, Veg. 2, 22. lymphidus mucus, Veg. 2, 36.
 Lypare, *vel* Lippara, *vid.* Lipare.
 Lyra fidus, quod fidem nostri vocant, Varr. 2, 5.
 Lysippus, Col. 1, Præf. Lysippi vestigium in villa nule-
 lum, Varr. 3, 2.

M.

- Macellarius differt a lanio, Varr. 3, 2. habent macella-
 riſ ornithones turdorum, Varr. 3, 4.
 Macellum cetariorum, Varr. 3, 17. macelli annona, Varr.
 3, 2.

L E X I C O N

Macer. Macri campi, Varr. 2, Præf. Col. 7, 2. Macra, & *Μάκρης* Straboni *Liguria fluvius*, ad quem *Luna opp. de quo Plin. 3, 7 sq. vid. Casaub. ad Strab. p. 216.* macræ vineæ, Col. 8, 1. macræ boves facilius concipiunt, Varr. 2, 5. macerrimæ stirpes, Col. 3, 10. macerrimis vineis, Col. 8, 1.

Macrescat bene, Cat. 92.

Maceriæ ut ædificentur, Cat. 15. quatuor generum, Varr. 1, 14. maceriis altis septa, Varr. 3, 5.

Macero. macerare in aquam, Cat. 156. macerat arborem situ & veterno muscus, Col. 4, 24. macerare lupinum, vimina, virgas, Col. 1, 6. lacte semen, Col. 11, 3. macerantur sole & pluvia scrobes, Col. Arb. 19. macerari assiduo liquore, Col. 1, 6.

Macescit olla, quæ vapulavit, Varr. 1, 55. macescunt apes propter laborem, Varr. 3, 16. macescentes boves melius concipere dicuntur Varr. 2, 1. *add.* 2, 5.

Macies foli, Col. 1, 4. lapidosa aurosi pulveris, Pall. 1, 5. jejuna corticis, Pall. 4, 10. subita in pecore ut curetur, Col. 3, 4. maciei remedium, Col. 6, 38. ex macie exordium fuit omnis ægritudo, Veg. 3, 1.

Macilentum solum, Pall. 4, 10.

Machina rustica, Col. 3, 13. equabus ad coitum adigendis, Col. 6, 37. jumentis curandis, Col. 6, 19.

Macrescit pecus, Col. 6, 3. macrescunt animalia, Veg. 1, 7. macrescere facit volucres inclusas desiderium, Varr. 3, 5.

Macritas foli, Pall. 11, 1.

Macre hac illace dape pollucenda esto, Cat. 132. fercto esto, Cat. 134. hoc porco esto, Cat. 139.

Maculis grandibus rete, *i. e. foraminibus*, Varr. 3, 11. Col. 8, 15. *vid. Schættg. ad Juven. 1, 433.*

Maculosus color equi, Col. 6, 37. Pall. 4, 13.

Madescat celerius in coctura, *i. e. mollescat*, Col. 11, 3. madescit cucumis, *mollescit*, Col. 10, 398.

Mæandri more intercisa, Col. 8, 17.

Mælis & fælis, Varr. 3, 12.

Mælium *f. millus*, Varr. 2, 9. *De millis canum vid. quæ disputantur a viris doctis ad Græcii Cynege. 401 sq.*

Mæna arida, Cat. 88. *vid. de hoc pisce Jo. Rhod. ad Scribon. cap. 71 pag. 132 sq.*

Mænalius pater, Col. 10, 429. Mænalius Dryadum choræ, Col. 10, 264.

R U S T I C U M.

Mænas, *vid.* Menas.

Mæonius Deus, *Homerus*, Col. 1, Præf.

Mæotidis Scythica stagna, Col. 8, 8.

Magicis sopitum cantibus, Col. 10, 367.

Magis utilis, Pall. 4, 11. Col. 8, 5.

Magister vocis, Col. 1, Præf. chori canentium, Col. 12, 2. usus, Col. 10, 339. magistri rerum rusticarum, Col. 4, 28. operum, Col. 1, 8. *iidem qui singulorum officiorum*, Col. 1, 8 & 9. 11, 1. operariorum, Col. 11, 1. pecoris, Varr. 2, 2. * Magister Varro *lepide MS. Lips.* Colum. 5, 1, & Magister Cato, Col. 6 Præf. *pro* Marous.

Magisterium docentis illuminat rectam viam, Col. 1, 1. magisterio præceptoris egere, Col. 1, Præf. in magisterio villici quid potissimum, Col. 11, 1.

Magnitudine minor, Varr. 3, 16.

Magnæ rei quantulumcunque adeptum esse, non minima est gloria, Col. 11, 1. * magna vina conficies, *bona*, Pall. 11, 14.

Majales, Varr. 2, 4 & 7.

Majestas boum, Varr. 2, 5.

Maji descriptio & opera, Col. 11, 2.

Majorem trima ovem, Col. 7, 3. majores decem annorum, Varr. 2, 7. quam XII annorum, Col. 6, 24.

Malache, Col. 10, 247. *malva*.

Malagmatis more, Col. 6, 17. lentorem habeat, Col. 6, 17. malagma crudum, Veg. 2, 49. * Malagma basilica, Veg. 4, 20 *lemma*. coctica, Veg. 4, 28. cruda, Veg. 3, 20 & 21. 4, 17 & 23. cupressina, Veg. 2, 48. tetrapharmaci, Veg. 3, 21. quæ dicitur meliæcinus, Veg. 3, 21. malagmis, Veg. 1, 28. compositiones diversæ sunt, Veg. 4, 15, 20-28.

Malandria pustulæ cervicem equorum infestantes, Veg. 2, 42.

Male nata & malis locis nata, Pall. 3, 12.

Male dicta in rutæ satione, Pall. 4, 9.

a Maledo pastores, Varr. 2, 2.

Maleficiis ne operam det familia, Col. 11, 1.

Maleficum animal, *noxium*, Varr. 3, 7 & 16.

Malignitas naturalis, Col. 3, 10.

Malini ligni fumo, Col. 7, 8. *Cum Batiæ provinciæ hoc vocabulum esse, quamquam de alia re (de prunis malo arbori infitis) usurpatum, testetur Plinius 15, 12: tanto facilius arbitrarî licet, etiam malina ligna dixisse Columellam nostrum*

L E X I C O N

Gaditanum. Sed nec absurdum fuerit legere maligno ligni vel culmi fumo, h. e. parco, ut Martialis 10, 96, tepet igne maligno Hic focus, ingenti lumine lucet ibi. Nimirum auget gratiam casei fumus, quod Plinius idem docet 11, 97, & Martialis 13, 32. Eadem de re Icti l. 8 § 5 π si servitus vindic. (8, 5) Aristo Cerellio Vitali respondit, non putare se, ex taberna casearia fumum in superiora ædificia jure immitti posse &c. & p. p. cum, qui tabernam caseariam a Minturnensibus conduxit, a superiore prohiberi posse fumum immittere. Fumo autem opus fuisse videtur ad eam rem maligno, aut levi flamma, ut Martialis de caseis Trebulanis: Trebula nos genuit, commendat gratia duplex, Sive levi flamma, sive domamur aqua.

Malitia terræ falsæ hibernis imbribus eluitur, Pall. 1, 6. arboris durante, Pall. 11, 8. viæ, Pall. 1, 6.

Malleatum spartum, Col. 12, 19.

Malleolaris virga, Col. Arb. 3.

Malleolus qui & unde dictus, Col. 3, 6. Sic. Plin. 17, 35: Capitulatus utrinque e duro furculus: eoque argumentum malleolus vocatur etiam nunc *rel.* qualis & unde legendus, Col. 3, 6. quam longus, Col. 3, 19. ut refecandus, Col. 4, 11. ut demergendus, Col. 3, 18. Col. Arb. 3. *add.* Col. 3, 17. malleolos deponere, Col. 3, 3. pangere, *ibid.* ut transferendus, Col. 4, 15. ut pampinandus, Col. 4, 6. malleolum ferere præstetne an viviradicem, Col. 3, 14.

Malleo cogatur ramus ad inferiora defigi, Pall. 4, 10. * Malleus generale nomen morborum septem, Veg. 1, 2, 5 & 10. 3, 2. morbus exsecrabilis, Veg. 1, 17. ejus causæ, *ibid.* etiam boum, Veg. 3, 2. *add.* 3, 23. Malis, idis, vocatur a Ruellio in versione Hippiatr. Gr. μάλις, *ovs.*

Mallo ceparum, Veg. 1, 63. in Calepino sumitur pro tunica. Sed Veg. 2, 60 mallonem ipse interpretatur calamos siccos, unde fascies dependent. Et sane apud nos etiam sertæ ceparum (*Raspeln*) stilis siccatis inter se colligantur: & convenit cum significatione cirrorum, comarum, του μαλλού.

Maltha calidaria & frigidaria ut fiat, Pall. 1, 41. frigidaria, Pall. 1, 17. Est etiam maltha nativa, de qua Plin. 2, 104. Schattg.

Malvæ fatio & cultura, Pall. 3, 24. 11, 11.

Malum. genera malorum celebria, Col. 12, 45. Occurrunt apud nostros, & suis locis indicantur, Amerina, Cæsiæna, Citrea, Cotonea s. Cydonia, eaque (Col. 5, 10.) Stru-

R U S T I C U M.

thea, Chrysomeliana, mustea: Matiana, Melimela, Orbiculata, Pelusiana, Persica, Præcoqua, Punica, Quiriniana, Scandiana, Sestiana *vel* Sextiana, Syriaca *an* Syrica? *conferri potest enumeratio Macrobianæ Saturn. 2, 19. quæ inprimis sint exquirenda*, Col. 5, 10. semen malorum serito, Cat. 48. mala feramus; Pall. 3, 25. *add.* Col. Arb. 25. ut propagentur, Cat. 133. ut innoxia serventur, Cat. 7. Varr. 1, 59. Col. 12, 44 *sq.* in sole ut siccentur, Col. 12, 14. ut condiantur, Col. 12, 10 & 45. uvas halitu suo corrumpunt, Col. 12, 43. Vid. *Μήλα* *f.* mela. * Mala granata *f.* Punica ut serantur & colantur, Col. 5, 10. Arb. 23. Pall. 4, 10. ut sine granis nascantur, Pall. 3, 29. uti magna fiant, Pall. 6, 6, 7, 5. ut serventur, Col. 12, 44. Pall. 4, 10. * Mala aurea Hesperidum, *μήλα* *f.* oves, Varr. 2, 1. * Malum terrenum, Veg. 4, 13. Malus bifera, Varr. 1, 7. ut inferenda, Varr. 1, 40. Pall. Inf. 78.

Mamilii, *an* Manilii, formula stipulandi capras, Varr. 2, 3. *vid.* Cic. *de Orat.* 1, 58 *extr. cum notis Gruteri.* actiones, Varr. 2, 5 & 7.

Mammillæ tenues fistulis impostæ in fontibus salientibus, Varr. 3, 14.

Mammosæ canes laudantur Varr. 2, 9.

Mammulæ penfiles sub rostris caprarum, Varr. 2, 3.

Mancipia ergastuli, Col. 1, 8. qualia, qualesque, qui eis præfunt, esse debeant, Varr. 1, 17. vilioribus pretiis venduntur, quam equi aut muli, Veg. Præf. mancipiorum modus, Varr. 1, 18.

Mando tibi Mani, Cat. 141. Manius *seruile nomen hic esse putat Turnebus: Popma villicum accipit. Sed cum L. Manili nomine utatur ἀντωνυμῶς Cato c. 144, (cf. c. 152) quid si hic etiam haruspitem nobilem, aut sacerdotem intelligat Manium, cui paterfamilias lustrationem mandet? mandare posteritati*, Col. 6 Præf.

Mandere ex commodo, Col. 6, 2. mandunt scrofæ foetus suos, Col. 7, 11.

Mandragoræ femihominis, Col. 10, 20. *Ita vocatur Mandragora, quia radix ejus inferiorem partem hominis representat, erura scilicet & pedes. Schætzg.*

Manducato pane farcire, Varr. 2, 7.

Manduco *pro edo passim* Vegetius, c. g. 2, 6, 3, 55.

Mane obscuro, Col. 7, 12. a primo mane, Col. 11, 1. a mane & vespere, Varr. 3, 9.

LEXICON

- Mania boum morbus, Veg. 3, 2.
 Manicæ de pellibus, Pall. 1, 43. *Has, & quæ sunt*
 Manicatæ pelles, Col. 1, 8. 11, 1. *intelligit Rhodius ad*
Scribon. pag. 53 eas chirothecas, quas nostri Mûsse, Germani
ad superiorem Rhenum Danubiumque Schlappfer, Belgæ Moffæ,
Galli Mouffles vocant.
 Manifestat, *h. e. docet*, Pall. 11, 12.
 Manipuli de herba facti vehuntur in villam, Varr. 1, 49.
 manipulos obligare, Col. 11, 2. vincere, Col. 2, 19. no-
 xos deferre maniplos, Col. 10, 315.
 L. Manlii arbitratu, Cat. 144.
 Manna croci, Veg. 2, 39. 3, 24. 4, 13. succari, Veg.
 3, 23 & 28. *De hac videndus peculiaris Salmasti libellus, vel*
hyle potius Iatrica: quæ de altera croci manna plane, quan-
tum observo, tacet. Notior est manna turis, Veg. 3, 22. i. e.
fragmina minora corticis ramentis permixta, ut vult Gortius.
Multa etiam de hac Salmast. l. c.
 Mano. manans aqua, Col. 1, 5. manantia loca, Col. 2, 9.
 Mansiones æstivæ, Pall. 1, 9. hibernæ, æstivæ, vernæ,
 autumnales, Pall. 1, 12.
 Manufecti arietes feri, Col. 2, 7.
 Manfescere silvestria, *transire*, Varr. 2, 1.
 Mansueti erunt, Varr. 1, 20.
 Manubriatæ ferrulæ, Pall. 1, 43.
 Manubria ferramentorum optima, Col. 11, 2. bidentum,
 Col. 5, 10. manubrii foramen, Pall. 3, 17. crassitudine,
 Col. 5, 9. Pall. 4, 10.
 Manus utraque quantum gestabit, Pall. 12, 22. *dine Gi-*
spel. ad manus accedere consuecunt equuli, Varr. 2; 7. de
manu dare, Col. 7, 9. manu pressus caseus, Col. 7, 8.
manu datur aqua, Col. 9, 5. illata aqua, Col. 11, 3. fata
silva, Varr. 3, 5. sic ναιδιον χειρονιστον Geop. 14, 18.
vid. Rigalt. & Gœf. in Ind. Agrar. Schætzg.* Manus fraxinæ
s. brachia, Pall. Inf. 60.
 Marathrites vinum, Col. 12, 35.
 Marcentia vino brachia, Col. 10, 428.
 Marcescit languore capra, Col. 7, 7.
 L. Marcus præfectus fabrum, Varr. 1, 2.
 Mareotica vites, Col. 3, 2.
 Margines lapidei in flumine, Varr. 3, 5. *Masculino gena-*
re a Varrone dici marginem, etiam annotavit Barth. 21, 1, p.
4013.

R U S T I C U M.

Marini caballiones, ungues, caudæ, unæ, Veg. 1, 20.
stellæ, pallæ, Veg. 4, 12. lactuca τριφυλλος, Col. 6, 15.
forte pro transmarina, ut passer marinus, & nostris Meerka-
uze, Meerrettich &c.

Mariscas ficos, Cat. 8. pingues mariscæ, Col. 10, 415.

Maritale conjugium, Col. 12, Præf.

Marito. se maritari velle ostendunt canes, *catuliunt*,
Varr. 2, 9. maritari debet femina, Col. 7, 3. maritan-
tur singulis ternæ gallinæ, Col. 8, 2. * maritare statumina,
Col. 4, 22. palum flagello feminis, Col. 4, 2. maritantur
vitibus ulmi, Col. 11, 2. maritari arbores ut debeant,
Col. 5, 6. maritandæ arbores, Col. 4, 1.

Maritus. mariti gregum, Col. 7, 6. * bene maritæ arbo-
res, Cat. 32. Col. 11, 2. maritum olivetum, Col. 3, 11.

Marmalitis cassia, Veg. 4, 13. *videtur corrupta ex Musyllitis.*

Marmor musto inditum, Cat. 23. * tuber durius in ar-
ticulis equorum, Veg. 2, 48. *juxta coronam oriri docet Ap-*
syrus Hipp. 1, 53. Ruell.

Marmoratum opus tectorium, Varr. 1, 57. levissimum,
Varr. 3, 7. marmorato factæ camaræ, Varr. 1, 59.

Marmoreo grano cooperitur tectura, Pall. 1, 15.

Marra, Col. 10, 72 & 89. *instrumentum rusticum, idem quod*
ligo. Juven. 3, 311. ne marræ & farscula delint. Add. Plin.
17, 21 & 18, 16. Hesych. μαρρὸν ἐργαλείον σιδηροῦν. Gallis
etiam, Italis, & Hispanis vox hodieque frequentata. Schættg.

Marrubii succus, Col. 6, 13. amarus latices, Col. 10,
356. vinum, Col. 12, 32. marrubium ferro aperta sanat,
Veg. 3, 4.

Marrucini, *pop. Italia*, Col. 10, 131.

Mars pater, Cat. 141. Silvanus, Cat. 83.

Marfica cepa, Col. 12, 10. faba, Col. 2, 9.

Marfupium exinaniunt, implent, Varr. 3, 17.

Marfus. Marfi montes, Col. 6, 5.

L. Martius præfectus fabrum, Varr. 1, 2.

Martii mensis descriptio & opera, Col. 11, 2.

in Martio campo villa, Varr. 3, 2.

Mas cum femina cur conjunctus, Col. 12, Præf.

Masculus unus duabus feminis sufficit, Pall. 1, 29. ma-
sculo uni tres feminæ sufficiunt, Pall. 1, 30.

Massæ ferri ignitæ, Col. 12, 5. massa fici comminutæ
Col. 12, 15. defub massa, Col. 12, 34. *vid. De.*

Massicus ager, Col. 3, 8.

L E X I C O N

Massulæ e farina confersa, Col. 12, 38. massulis salis admixtis, Col. 12, 48.

Masticci optimi unciam, Pall. 11, 14. *Al. libri*, masticcia optimæ; *alii*, masticis optimi.

Mastichino oleo imbuta, Pall. 4, 9.

Matella, Cat. 10 & 11.

Matellio, Cat. 10 & 11.

Mateola adigere, Cat. 45 & 46. *Aut fustem esse putat mateolam Turneb. 11, 13, aut legendum materiola, h. e. ligneo fuste: certe intelligendam mateolam, quasi materiola esset, quod posterius etiam probat in omisiss Popma. Mateolam interpretatur Harduin. ad Plin. l. c. manubrium bipalii.*

Mater. ut matrem saliat, adigi non potest equus, Varr. 2, 7. * matres mellis apes, Varr. 2, 5. * vitis vel arbor, unde virga propagatur, Col. 3, 17. Arb. 7 & al.

Materia, vel materies, Cat. 17. *de lignis minoribus ad ridicas. Uritur hoc loco Gæsius in Ind. Agrar. contra Salmasium. Sed is non dissimulaverat, etiam minora ligna materiæ nomine comprehendendi. Schætzg. effodienda quando, Cat. 31 & 37. quando cædenda, Col. 11, 2. ad fabricam quando cædenda & quæ, Pall. 2, 22. 12, 15. 13, 2. Etiam lris ad ædificiorum usum refertur. vid. l. 62 & 67 π de V. S. * materiæ magis aptum quoddam genus furculorum, Col. Arb. 1. ubi & ignis alimentum & ædificiorum materia comprehenditur. * materia in vite, quidquid ligneum est, Col. 3, 17. de materiæ submittendæ longitudine, Col. 4, 24. materiis compluribus e singulis gemmis germinans vitis, Col. 3, 6. materias plures an pauciores in vite submittas, Col. 3, 21. materialiarum modus in vite qui esse debeat, Col. 4, 24. add. Col. Arb. 5. Pall. 6, 2. * Specialiter genus palmitis, quod de novello nascitur, & in tenero alligatum dependet, materiam vocamus, Col. 5, 6. * Materies generosa in equino pecore, Col. 6, 27. mularis, vulgaris, ibid. quod ex vetere materie nascitur, de ovibus, Col. 7, 3. * Materia pro pure dista videtur Veg. 1, 46.*

Materina, Cat. 34. *Turneb. 21, 5 intelligit terram duram, solidam, & prope ligneam; observatque, fuisse, qui macerianam legere voluerint, h. e. macram. Mihi synonyma videntur materina & rudeta, ubi fuit materies, & rudus ædificiorum.*

Matiana mala, Col. 5, 10. 12, 45. *Laudat etiam Macrob. Sat. 2, 15. a Matio dista auctore vult Plin. 15, 15. vid. Harduin. ad 12, 2. Iis delectabatur Domitianus apud Suetonium cap.*

R U S T I C U M.

21. *De eodem, ut credibile est, C. Matio, vid. Indicem Auctor.*

Matricalis vena in cervice equi, Veg. 1, 10 & 13. *vid. Mattix.*

Matrix, *pars, qua matres fiunt.* ad matricis dolorem medicamen, Veg. 1, 45. * *matrices, h. e. matres, ineantur, de ovibus,* Col. 7, 3. Pall. 12, 13. boves, Varr. 2, 5. gallinæ, Col. 8, 2 & 11. incubantes, Col. 8, 5. * *Matricis in cervicibus equorum venæ duæ,* Veg. 4, 4. *etiam in spadonibus & admistariis,* Veg. 4, 7. de matrice detrahendus sanguis, Veg. 1, 16, 25, 34, 55 & 56. 2, 5 & 6. 3, 4 b. 30 & 72. *Idem videtur de cervice sanguinem demere,* Veg. 1, 22 & 25. *vid. Dematrigare.*

Matronalis labor, Col. 12, Præf. sedulitas, *ibid.*

Maturitas naturalis quæ? Col. 11, 2. si legatur maturitas cum acerbitate, *maturæ uvæ cum acerbis,* Pall. 3, 9. maturitatis feræ fructus, Col. 3, 6. maturitates seras expectare, Pall. 3, 9. maturitatem capere, Col. 4, 23. suam habet muria, Col. 12, 6.

Maturo, *intransit.* ea quæ sero maturant, præcoquis *oppon.* Pall. 4, 10. tardius maturat, Pall. 12, 7. olivæ maturare muria, Pall. 12, 22.

Maturus. matura ovis, Col. 7, 3. *facta an feræ? oppos. matura animalia,* Veg. 1, 22. *sunt equi adulti.* maturi agni, Col. 11, 2, *sub finem Januarii signantur.* matura faba ferotinx *opponitur* Col. 2, 10. & maturum fœnum, Col. 7, 3, *cordo. i. matura fatio,* Col. 2, 10, feriori. maturissimas ficus, Col. 12, 17. maturissima semina, Col. 11, 3.

Matutinus dies, Col. 9, 15. matutinum eligito a tempestatibus liberum, Col. 6, 2.

Maxillæ equo si dolent, Col. 6, 30.

Maxime pessima est, Col. 9, 3.

Mazonomum, Varr. 3, 4.

Me, *pro mihi,* Varr. 3, 16: hereditate me cessa.

Meatus minctionis, Veg. 3, 15.

Mechanicum vocabulum, Col. 3, 10.

in Media boves perferi, Varr. 2, 1.

Medianus digitus, Veg. 2, 40.

Mediastinus, Col. 1, 9. *Significat servum ministerio rustico privatim attributum, quod sane erat laboriosum. Sed quod in agricolatione fit id officium mediastini, non satis liquet, nisi accipias pro eo, qui balnea curat & domum. Quidam etymon mediastini deducunt a medio astu, i. e. civitate, quasi in me-*

L E X I C O N

diā civitate versetur, & mediā urbis incola sit, quā significatio plane convenit cum illo Horatiano carmine: Tu mediastinus tacita prece rura petebas. Quidam mediastinum a medio stando vocari memorant: non pauci mediastinos tradunt dici vilissima quæque mancipia, qui abjectissima quæque officia tam in agro, quam in urbe inter servos peragunt, ut omnibus pareant, nullius imperium detestantes, quasi in medio, ac propatulo ad omnium domesticorum iussa præsto sint. De mediastinis Nonius, Porphyrio, Priscianus. Ego, re sollicite curioseque perpensa, video apud Columellam mediastinos propriè intelligi eos operarios, qui in studio agricolationis versantur, quales sunt occatores, sarritores, runcatores, messores: hoc signat ipse Columella, scribens in secundo, posse ducentorum agrum jugerum subigi duobus jugis boum, totidemque bubulcis, & sex mediastinis. Nam præter bubulcos mediastini sex, qui aliè intelligi possunt, quam hi, qui reliqua opera præter arationem in agricolatione conficiunt, ut est sarrire, runcare, occare, mectere, & cetera hoc genus? sunt autem quasi hi in medio aratorum & vinitorum consistentes. Beroaldus.

Medica herba. ejus satio, Varr. 1, 42. Pall. 3, 6. laus, Col. 2, 11. Pall. 5, 1. *vid. Salmas. ad Solin. cap. 21, p. 172: Bochart. Hierozoic. 1, 2, 31. Schættg.*

Medicabilis ligni succus, Col. 7, 10. medicabile ita fieri mel, Pall. 2, 15.

Medicabiliter asperat, Pall. 3, 31.

Medicamen, Col. 6, 5. de coagulo casei, Col. 7, 8. theriacæ, Pall. 3, 28. medicaminis sapor vitatur, Col. 12, 20.

Medicamentosior brassica, Cat. 157.

Medicamentum in dolium indere, Cat. 39. Ita Col. 12, 20 medicamen & medicamentum de iis rebus dicuntur, quæ adjiciuntur defruto, ut ætatem ferat.

Medicatus cibus, Col. 9, 13. medicatis seminibus nihil nocet eruca, Col. 11, 3.

Medicina pecoris scientiam requirit, Col. 11, 1. medicinæ pecudum ab Epicharmo conscriptæ, Col. 7, 3. medicinæ partes tres, Varr. 2, 1.

Medico. medicare aquam thymo pinfito, Col. 11, 3. femina fedi succo, Col. 11, 3. medicemus oves tonsas hoc unguine, Pall. 6, 8. medicatur aqua exigua amurcæ portione, Col. 6, 4. ut medicentur galbani odore apes, Col. 9, 13.

R U S T I C U M.

Medicus. Medici galli, Varr. 3, 9. *In antiquis libris Melici, corrupte: quem errorem in sua etiam aetatis imperitis hominibus refellit Columella. cum enim & ipse de diversis generibus gallinarum ageret, inquit, Et Medicum, quod ab imperito vulgo, litera mutata, Melicum appellatur. Hoc etiam ante illum fecerat Varro. nam infra & ipse falso gallinas ita appellatas ostendit. Sex. tamen Pompejus multitudinis consuetudinem non contempsit, & verbum id suo loco agnovit. Melicæ, inquit, gallinæ, quod in Media id genus avium corporis amplissimi fiat, L litera pro D substituta. Quemadmodum etiam in Gallia nunc cisalpina Melica pro Medica appellatur, qua ad boves saginandos utuntur: unde etiam apud nos id genus frugis Sagina appellatum est. Aliam tamen ab hac Medicam veterum fuisse, manifestum est. nomen tantum ipsius in Italia conservatum, ipsa perijt: & id etiam alia frugi attributum, quæ & nova in hac terra est, & defectum illius supplet. non tamen omni pecori, cui antiqua, utilis est. nam equi etiam illa alebantur, ut Aristophanes Equitibus ostendit: cum enim equos ipsorum laudaret, inquit, alio genere cibi illos uti, ac ceteri equi faciant, ἡσδιον δὲ παγούρουσ ἀπὲρ πῶας Μῆδικῆς. Victor. cf. Col. 8, 2.*

Medietas, dimidia pars, Pall. 1, 12. ad medietatem decoquere, Pall. 4, 10. usque ad medietatem, Pall. 6, 3, 7, 10.

Medio, as. mediante Junio, Pall. 4, 10.

Mediocres coronæ, Col. 6, 29.

Mediolanensium mos in vitibus & arboribus, Varr. 1, 8.

Mediponti, Cat. 3, & Meliponti, ut gallinæ Melicæ & Medicæ. Erant in instrumentio funario, & Medi, h. e. *Xerxis*, pontem imitabantur, quo Hellepontum ille conjunxerat. *Craffissimi funes ad vehementissime premendum. Turneb. 8, 6. Libri veteres, quod probo magis, quam Medipontos. Sunt enim Meliponti funes lorei craffissimi, qui prelum vehementissime depriment, unde illis nomen. contra Subductarii, qui per trochleas trajecti, adhibita succula, prælum subducunt & tollunt. A. Popma. Dispungo, medipontos privos. Quod autem doctissimus vir Auf. Popma malle ait se melipontos ex libris veteribus, non probo. Primum nunquam vidi illos libros veteres, & mei Basil. & Colonienf. habent medipontos. Deinde Melipontus & Medipontus idem valent. Nam veteres L & D sæpe inter se commutabant, ut in Impelimenta, Impedimenta. Fidius, Filius. Odor, Olor.*

L E X I C O N

Delicare, Dedicare. *Quin etiam R & D commutabant.* Meridies, Medidies. *unde Melidialis hostia, quæ meridiæ immolabatur. Festus: Medialem appellabant hostiam atram, quam meridiæ immolabant. Lego, Medidiale a. Sic Fere-trius, Fedetrius. In lege Numæ: JOVEL. FEDETRO. BO-VEM. CAIDITO. Sic Lingua, Dingua. Lacrymæ, Dacry-mæ. Novenfes, Novenfides, & similia. Meursius.*

Medius cibus, *dimidius*, Varr. 3, 7. medius occidit, *p. totus* apparet, Col. 11, 2. *vid. Barth. 54, 10. Sic me-dium croci scrupulum*, Pall. 2, 18. * *Sic medium substant. ut medium scillæ, scilla dimidia*, Varr. 2, 7. ad medium complere, Col. Arb. 4. * *media sua fide, interposita*, Pall. 11, 14. * *in medio, in publico, sub dio*, Pall. 13, 5. * *media, remedia, medicamenta*, Pall. 11, 14.

ad Medullas pervenit nullum alimentum, Veg. 3, 55. * *medulla vitis*, Col. 3, 18. *tædæ pineæ*, Veg. 4, 12. usque ad medullam recisæ arbores, Pall. 12, 15.

Mee, *μῆ*, vox caprarum, Varr. 2, 1.

Megarici bulbi, Cat. 8. Col. 10, 106.

Mejere, *mingere*, Col. 7, 5.

Mel quando & quomodo fiat, Col. 9, 15. Pall. 7, 7. mellis vires in condituris, Col. 12, 45. ejus natura coercet vitia, Col. 12, 45. discrimina, Varr. 3, 16. quod optimæ notæ? Col. 9, 4. Pall. 7, 7. mel acetum, Col. 12, 5. *vid. Acet. Afrum*, Veg. 1, 42. Atticum, Col. 6, 33. ne-morensæ, villaticum, Col. 9, 4. rusticum, Pall. 1, 37. Si-culum fert palmam, Varr. 3, 16.

Μῆλα, oves, & capræ, Varr. 2, 1. * *Mela pro mala semper fere MS. Leid. Palladii. v. g. 3, 28.*

Melanthia grata cumino, Col. 10, 245. *miminit etiam* Cat. 102. *est autem cumini species al. gith.*

Melanuri pisces, Col. 8, 16.

Melas colpos, *μέλας κόλπος*, Thraciæ, Varr. 2, 5.

Meleagrides, *μελεαγρίδες*, gallinæ, Varr. 3, 9. Col. 8, 2.

Meliacinus malagma, Veg. 3, 21. *N. L.*

Melicæ gallinæ, pro Medicæ, Varr. 3, 9. Col. 8, 2.

Meliceris, Veg. 2, 30. *μελικηρίς, apostema humorem mellei coloris continens. vid. Gorraeus.*

Mellicratum (*Mellicratum fere scribitur*) Veg. 3, 15. *est mulsæ recens & ex tempore parata, vel cruda, vel decocta: hy-dromeli autem reposita. Gorraeus.*

Meliloti uncia una, Pall. 11, 14. Veg. 3, 6. *herba, quæ*

R U S T I C U M

ferta Campana *Romanis dicitur. vid. Plin. 21, 9, & Salmaf. ad Solin. p. 687.*

Melimela, *mustea s. mulsea mala*, Varr. 1, 59. Col. 5, 10, 12, 45. *Isid. Orig. 17, 7*: Melimelum a dulcedine appellatum, quod fructus ejus mellis saporem habeat, vel quod in melle servetur: unde & quidam, Si tibi Cecropio saturata Cydonia melle Ponantur, dices hæc melimela placent. *Schætzg.*

Μέλιον & μελίφυλλον vel μελισσόφυλλον, apiastrum, Varr. 3, 16. *Falsum aut Varronem, & qui eum secuti sunt, Cerda ad Georg. 4, 63. Meliphyllum esse, quæ citrargo Latinis, melissa Gallis, Hispanis torongil dicatur. Meliphylla, Col. 9, 8. vid. Melisph.*

Meliponti, *vid. Mediponti.*

Melisphyllum, Pall. 1, 37.

Melissa in apem a Jove versa, Col. 9, 2.

Μελισσῶνες, apiaria, apum cubilia, Col. 8, 1.

Μελισσόφυλλον, (μελισσόφυλον) apiastrum, Varr. 3, 16. Col. 9, 9.

Μελιτροφεῖα, *rectius solum. μελιτροφεῖα*, alvearia, Varr. 3, 16.

Μελιττῶν, alvearium, Varr. 3, 16.

Μελιττοῦργοι s. Melitturgi, Varr. 3, 16.

qui ut Melius, s. faciunt, Varr. 2, 2. eo melius (fuerit) si *rel.* Varr. 2, 5.

Meliufculi coloris apes, Col. 9, 3. *Forse melleufculi legendum sit. Plinius certe in hoc argumento 11, 16 mellei coloris regem vocat.*

Mella, Col. 12, 11. ea condiuntur olivæ, Col. 12, 47.

Mellarium, alvearium, Varr. 3, 16.

Mellarius, Varr. 3, 16.

Mellatio, Col. 11, 2.

Mellificium, Varr. 3, 16. mellificiis student apes, Col. 9, 13.

Mellifici saltus, Col. 9, 8. mellificum opus, Col. 9, 13. mellifica loca, Pall. 5, 8. Col. 9, 8.

Melliti favi, Varr. 3, 16.

Mellum, i. e. millus. *vid. Mælium.*

Melomeli, Col. 12, 45.

Melonum satio & cultura, Pall. 4, 9.

Melum pro malo sæpe MS. *Leid. Palladii.*

Membrana ovi sub testa, Veg. 3, 64. * membranam

L E X I C O N

menti sanitatque restituere, *de equo rabioso*, Veg. 2, 11. *nimirum meninga ita vocat, qua cerebrum involvitur, quam saepe Calius ita appellat; etiam mentem*, Acut. 2, 9, 41.

Membranula quæ continet lumen, Veg. 2, 16.

Membratim enumerate, Varr. 1, 22.

Membrum. membris duobus genitalibus, *testiculis*, Col. 7, 11. * *membra, pro partibus*, Col. 10, Præf. totius vineæ, *vites*, Pall. 1, 35. villæ varia tecta, Col. 1, 6. villæ, rustica vasa, torcula *rel.* Varr. 3, 2.

Memorabiles auctores, Col. 1, 1.

Memoria tenacissima, Col. 1, 8. memoria tradit, Col. 1, 3. prodidit, Col. 1, 4. memoriæ traduntur necessaria, Col. 12, 57. memoriam meam refugiunt, Col. 12, 50.

e Menalippa filii Neptuni, Varr. 2, 5.

Menam Ticinium adduxisse tonfores Romam, Varr. 2, 11.

Menas *f.* Menates, *collocutor*, Varr. 2, 1. Menatis libertus, Varr. 2, 8.

Mens *pro meninge, vid.* Membrana.

Mensæ adhibeat fortissimum quemque, Col. 11, 1. de mensis instruendis scripsit C. Matus, Col. 12, 44.

quo Mense quid faciendum, Col. 11, 2.

Menfores agrorum, Col. 5, 1.

Menstruans mulier, Col. 11, 3. Pall. 1, 35.

Menstruus cursus lunæ, Varr. 1, 5. menstruum tempus, Varr. 1, 27. menstrui officii monitio, Col. 11, 1. * *menstrua mulierum plantis exitialia*, Col. 11, 3. quæ in menstruis est, Col. 11, 3.

Mensuras agrorum inire, Col. 5, 3. mensurarum præcepta, Col. 5, 1. in mensuram quadratam constituta pars horti, Pall. 1, 37.

Mentæ satio & cultura, Col. 11, 3. Pall. 3, 24. serpentina gramina mentæ, Col. 10, 119.

Mentastrum silvestre, Col. 11, 3.

Mentigo, pastoribus ostigo, *morbus ovium*, Col. 7, 5. *eam esse, quæ mentagra in hominibus vocatur, suspicio est Beroaldi.*

Meo. foramen, quo meat urina, Col. 6, 30.

Mercatorem admittere tempore suo potius, quam celebrius alieno, Varr. 3, 16.

ad Mercatum proficisci, Varr. 2, Præf.

Mercenarii, Varr. 1, 17.

Mercor. mercari oves, Col. 7, 3. mercantibus tradere, Col. 7, 6.

R U S T I C U M.

Mercurialis herba, Cat. 158.

Mercurius in membris equi, Veg. 4, 2. *N. L.*

Merda bubula, Veg. 2, 8.

Meretricandi potestas, Col. 11, 1. *Videtur legendum meridiandi. Urfin. Sed meridiandi potestas negari vix potest operis: optima lectio videtur Medicea tricandi.* Meretricandi verbum barbarum & Guil. Britone dignum (1, 141, ubi plures, sed male Columellam, laudat Barthius) credo fratrem aliquem bonum substituisse, qui melius, quid meretricari esset, intelligeret, quam quid tricari? Auxit suspicionem illius, quod veneris amoribus præcessit.

Merga. mergis spicam legere, Col. 2, 21. Furculam interpretatur Festus, qua acervi frugum fiunt. Adhibet etiam in messis mentione Plaut. *Fæn. 8, 2, 58, & Rud. 3, 4, 58.* Mergites vocare videtur Plin. 18, 72, i. e. fascies culmorum merga collectorum.

Mergo. mergere farmenta pastinis, Pall. 1, 43.

Mergus in vite qui sit, & quomodo tractandus, Col. 4, 15. *Vide Palladium 3, 16.* mergus, propaginis curvatura, Pall. 3, 16. 12, 2. in provincialibus vineis, Col. 5, 5. mergum attrahere, Col. 4, 15. amputare, Col. 4, 15. mergis propagare veteres vineas, Col. 4, 2. propagata vinea, Col. 4, 22. mergis propagare salices, Col. 4, 30. *Ab hoc genere mergi Agrarius mergus dictus est, de sententia Rigaltii ad Agrim. p. 226 extr. Pertinax Imperator apud Capicolin. c. 9. Sed in alia omnia eunt Casaub. & Salmaf.*

Merica vitis, Col. 3, 2.

Meridianus æquinoctialis, Col. 1, 6. meridiano tempore, Varr. 1, 51. meridianis objecta partibus, Pall. 1, 20. meridiana orbis pars minus salubrior, quam septentrionalis, Varr. 1, 2.

Meritum admissarii, virtus, præstantia, Pall. 4, 13. pro agri merito, Pall. 1, 8. pro ætatis merito, Pall. 4, 13. secundi meriti ager, Pall. 1, 5. sequentis, arena, Pall. 1, 10. 4, 13. secundi ac tertii meriti mella, Pall. 1, 37. i. e. pretii. cf. Pall. 3, 9.

Merulæ albæ, raræ aves, Varr. 3, 9. * merulæ pisces, Col. 8, 16 & 17. *Inter saxatiles etiam laudat Plin. 32, 11.** L. Cornel. Merula collocutor, Varr. 3, 2.

Merus vere gustus, non mixtus, Col. 3, 21. mero Bacchi spargere, Col. 10, 302. * meræ agnæ, nondum ætatem agnorum egressæ, Varr. 2, 2. nostri, ein pures Kind, in re simili.

Scriptt. R. R. Vol. IV.

S

L E X I C O N

Merx esculenta, Col. 11, 3. mercibus exactis, Col. 10, 317. *vid.* Exact.

Mespili satio & cura, Pall. 4, 10. infitio, Pall. 3, 25. Inf. 69 & 105. ut servantur mespila, Pall. 4, 10.

Messala orator, Col. 1, Præf.

Messionis frum. tria genera, Varr. 1, 50.

Meilis unde dicta, & quot modis fiat, Varr. 1, 50. messi præmittuntur sacra, Cat. 134. quando & quomodo facienda, Col. 2, 21. Pall. 7, 2. messim videt granarium, Varr. 3, 2. messibus exactis, Col. 12, 10. messes sex singulis annis Medicæ, Pall. 5, 1.

Messorem fœnifecam inducere, Col. 2, 18.

Messoria opera, Col. 2, 13. messoria falces, Pall. 1, 43.

Messus. messæ spicæ, Varr. 1, 50.

Metas facere, Cat. 55. in metas exstructum fœnum, Col. 2, 19. meta inversa, Col. 9, 15. * ad metas dirigere, Varr. 1, 4. *Vid. quæ de meta congeffit P. Angelius Bargaus de Obelisco ap. Grav. Thes. Tom. 4, p. 1908. Schattg.*

Metalla in agro, Varr. 1, 2.

Metaphoræ Varronis exstantiores. vinea ministrat acrophoro vinum, 1, 8. dominus furcillas & vinea reducit hibernatum in tecta, 1, 8. vinum in partu & alimonio non ut in calice quærit aquam, sed solem: itaque ideo e vinea in arbores ascendit, 1, 8. cohors sit ministra fundo, 1, 13. sic quod horum inopiæ subsidio misit arundinetum, 1, 8. *vid.* quæro. colit ulmus aliquot corbula uvarum, 1, 15. instrumentum rusticum dividitur (*ex Grammatica*) in vocale, semivocale, & mutum 1, 17. quæ res quotidie videntur, minus metuunt furem, 1, 22. annus prospiciens, 1, 23. fructus videt in villa dolium ac modium, & prodit ad usum, 1, 37. *add.* Pall. 1, 6. femina adulta concipiunt, prægnantia cum sunt, pariunt, 1, 44. aere frigidiore ringuntur radices, 1, 45. herbæ rixantur ac celerius rumpuntur, quam sequuntur, 1, 47. ostia aperire muribus ac fornicis, 1, 51. frumentum purum veniat ad corbem, 1, 52. uva descendit de vite, 1, 54. descendit in piscinam, in amphoram pitatam, 1, 54. olea per idem bivium redit in villam, 1, 55. prodit vinum, 1, 65. ad abiciendum descensurum se minitantur pensilia, 1, 68. Epirotici pecuarii athletæ, 2, 1. verres it retro, *h. e. deterior fit ad facturam*, quoad perveniat ad lanium, 2, 4. ut omnia sequantur instrumenta, *h. e. una afferantur*, 2, 10. villa videt fœnificia

R U S T I C U M.

in tabulato, vindemiam in cella, in granario messem, 3, 2. membra villæ, vasa torcula *rel.* 3, 2. parentes eorum, *de columbis*, 3, 7. racemari licebit, 3, 9. emittunt apes progeniem in coloniam, 3, 16. ancoras tollere, *sermonem desinere*, 3, 17. in jus vocat pisces cocus, *ibid.*

Metapontini saltus, Varr. 2, 9.

Metelli villa pessimo publico ædificata, Varr. 1, 13. Metellus Cæcilius, Col. 10, 182. Metellus anserum greges aluit, Varr. 3, 10.

Metior. metiri rura alii aliis modis solent, Varr. 1, 10. metiendorum agrorum ratio, Col. 5, 1. ad metendum idoneæ crates favorum, Pall. 7, 7.

Metreta nova ne oleum bibat, & firmior ut fiat, Cat. 100. picis liquidæ, Col. 12, 22. metretæ oleariæ, Col. 12, 47 & 51.

Μέτρων ἀρίστον, Col. 1, 3. metris, *versibus*, Col. 3, 10.

Metuo. metuunt res furem, Varr. 1, 22.

Metus plurimum confert ad diligentiam custodiendi, Col. 12, Præf.

Mevaniæ armenta, Col. 3, 8.

Mica salis quasi ervum, Cat. 156.

Mico. micuit ac prosiluit sagitta, Col. 3, 17. *sed leg.* emicuit. micantes & vagi oculi, Veg. 3, 72.

Milesiæ oves, Col. 7, 2. *Multa de his* Bochart. *Phaleg.* 1, 6, pag. 50.

Miliarius clivus, Varr. 3, 1. * miliariæ aves, Varr. 3, 5. *Varr. de L. L. 4*: ficedulæ & miliariæ dictæ a cibo; quod alteræ fico, alteræ milio fiant pingues. * miliarium plumbeum, Pall. 1, 40. *vas calefaciendæ aquæ. formam ejus colligas* ex Pall. 5, 8. Col. 9, 14. in miliario stat columella, Cat. 20. *add.* 22. *vid. nos ad Popmam de I. F. in fin. Vol. III*

Militare sepimentum, Varr. 1, 14. militaria signa moventes, Col. 9, 9.

Militiam belli facile sustinere, Col. 1, Præf.

Milium ad centum annos ut duret, Varr. 1, 57. ex milio panis, Col. 2, 9. ejus fatio & cultura, Col. 2, 9. Pall. 4, 3.

Mille. intra mille annorum, Varr. 3, 1. mille jugerum, caprarum, Varr. 2, 3. quatuor millia pedes, Col. 5, 1. *mile scribit in Indice Syllburgius.*

Milliarii greges, Varr. 2, 10.

Millus, *vid.* Mælium.

L E X I C O N

Milvini pedis flos, Col. 12, 7. *eam herbam cornu cervi repens alio nomine dici suspicatur Ruellius* 2, 64 & 134, *referente Dodonæo* 1, 4, 25.

Mina ovis, Varr. 2, 2. *Turn.* 6, 9 *inde derivat, quia minus habet lanæ. vid. Scalig. & Muretus ad Plaut. Trucul.* 3, 1, 9.

Minaciter levare secures contra cælum, Pall. 1, 35.

ad Minctionis conamen se extendere, Veg. 1, 50. minctionem impedit pullinum sterus, Varr. 3, 15.

Mincturam & naturam simul dimittere, Veg. 1, 33.

Minerva Phidiaca, Col. 1, Præf. ejus est procuratio oliveti, Varr. 1, 1. caprini generis cur nihil ei immoletur, Varr. 1, 2. * Minerva subtilissima, pinguis, Col. 1, Præf.

Minerval, Varr. 3, 2.

Minime, *pro* minimum. vel minime novem, Col. 1, 6. minime bis anno, Col. 5, 9. tribus pedibus, Col. 5, 10. palmo, *ibid.* & Arb. 22. dies XXV, Col. 5, 10. duobus mensibus, Col. Arb. 16.

Minimum herbarum creat sterus asini, Col. 11, 3.

Ministerium lactis præbet pullo mater, Varr. 2, 8. simplex, duplex, triplex præbetur apibus ex diversis herbis, Varr. 3, 16.

Ministra fundo fit cohors, Varr. 1, 13.

Ministrare sumtibus multa poscentibus, Varr. 2, Præf. rigationem, Col. 11, 3. ministrant fructum spongiæ asparagi, Pall. 4, 9. vinum usibus, Pall. 11, 14. ministrat succum colibus farmentum, Varr. 1, 31. * ut is quam commodissime ministretur, *de ægroto*, Col. 12, 1.

Minores quadrimis, Col. 6, 24. non minor quinque mensum agnus, Varr. 2, 2. ne sint minores trimæ, Varr. 2, 7. minores bimæ, Varr. 3, 6. * minoris, *minori pretio*, Col. 1, 3. * minus *vid. p. p.*

Minturnæ, Cat. 135.

Minucius Pica, Varr. 3, 2.

Minuere. minuunt quinta parte subjectis ignibus, *decoquant.* Col. 7, 5. * *secare venam*, Veg. 1, 22. minuendus est sanguis de palato, Veg. 1, 16. *vid. Minutio.* * *intransitive.* aliis minuentibus, Veg. 1, 14. minuente luna, Pall. 3, 24. 7, 3.

Minus dimidio, Varr. 1, 22. minus XXV parte, Col. 5, 2. ne minus, Col. Arb. 1, 5 & 6. ne minus habeamus in centenas oves singulos homines, Varr. 2, 2. minus dena milia, Varr. 3, 2. ne minus triduum, Col. 12, 38. minus

R U S T I C U M.

quatuor millibus, Col. 3, 3. *cum relatione ad alium numerum, vid. plus. minus multum & minus bonum, Varr. 1, 7. nicht so viel, und nicht so gut.*

Minusculæ cupæ, Cat. 12.

Minutatim concidere, Col. 12, 57. confectum, Varr. 3, 10. Col. 8, 14. adjicere, Varr. 2, 17. assuefacere, Varr. 1, 20. desuefieri, Varr. 2, 9.

Minute concidere, Col. 12, 22 & 47. tritus sal, Col. 6, 17. molita lens, Col. 6, 10 & 31. minutissime commolere, Col. 12, 28.

Minutim concidere, Cat. 123. * ambulans equus, Veg. 1, 56. deambulare, Veg. 2, 53.

Minutio sanguinis, Veg. 1, 28. minutionis observantiæ, *h. e. venæ sectionis*, Veg. 1, 17.

Minutus. minuti rapi, Col. 12, 54. minutæ aves, Col. 8, 5.

Mirabilissima soboles, Col. 6, 36.

Miratur ficus se grandescere, Pall. Infit. 121 & 156.

Miscellæ vites, Cat. 6. Varr. 1, 25. uvæ, Varr. 1, 54. miscellæ uvæ ad vinum præliganeum legere, Cat. 23.

Miscere oletum, Cat. 61. * *Milces futuris adjunctum, quasi esset ex tertia conjugatione, saepe apud Vegetium. ita admilces, 3, 22 & 28. commilces, 3, 66 & 70. rel. quin commilcis, 3, 10 & 15.*

Misera interdum fit coxa, Veg. 3, 18. *h. e. agra. inferior vinea, macrior*, Pall. 9, 2.

Misy libra, Veg. 4, 16 & 19.

Mistio, *massa*, Pall. 1, 34.

Mistura, Col. 12, 10 & 57.

Mitescat labore asinus, Pall. 4, 14. mitescunt uvæ, Col. Arb. 8. sorba, Pall. 2, 15. *Vid. Mitis.*

Mitigata feritate, Col. 7, 2. mitigatum pecus ferum, Col. 8, 14.

Mitigaverit, *intransitive*, Veg. 1, 52. ad mitigandum canalem faucium, Veg. 3, 24. mitigare querimonias, Col. 1, Præf.

Mitis & mitescere, Varr. 1, 68 & *alias non maturitatem tantum significare videtur, sed aliquid ultra, quod in quibusdam pomorum generibus, piris v. g. mespilis, sorbis, inter maturitatem & putredinem medium est: nostri vocant teig, ut teige Birne, teige Mispeln. Id non solum Varronis hic locus indicare videtur, sed illa etiam formula, ubi v. g. Plaut. Mil.*

L E X I C O N

5, 31, fustibus aliquis mitis dicitur. qui Aul. 3, 2, 8, mollis fustibus est: item ubi committigari sandalio caput Herculisco Thrasoni optat parasitus Ter. Eunn. 5, 7, 4. quibus geminas antiquorum formulas habet Nonius 4, 293. Mitem esse mollem, etiam illa docent loca, ubi mitigandi verbum de cibis coquendis adhibetur, v. g. Cic. Nat. D. 260. conf. Lucret. 5, 1101 sq.

Mitto. mittunt radículas plantæ, Pall. 3, 20. mittis in linteo, Pall. 3, 31. in palmea fiscella, Pall. 4, 10. mittuntur in vasculo, Pall. 3, 25. vid. In. cui ad medium aqua mittatur, in quam, Pall. 4, 10.

Mobili manu, suspensa, & sollerter, Veg. 2, 13.

Modeste. modestius completa cochlearia, Pall. 11, 14. add. Pall. 12, 7. Sic

Modestæ rigationes, modicæ, Pall. 3, 25.

Modium falis unicuique in anno satis est, Cat. 58.

Q. Modius Equiculus, Varr. 2, 7.

Modius, Pall. 6, 4. add. 7, 2. Est tertia pars jugeri, cuius mensura secundum Fragmenta Agrar. p. 264 est pedum LXXX in longitudine, & XL in latitudine. Verba ibi sunt: Jugerum unum pedes CCXL long. & in latitudine ped. CXX faciunt terram modiorum III. Schættg.

Modo nominatis provinciis, Col. 11, 2. * modo ut, pro dummodo, Col. 5, 6. * omnis materia, quæ modo potest præcipitari, Col. 4, 26. ulla regio, in qua modo frumenta gignantur, Col. 6, Præf.

Modulator cantus, Col. 1, Præf.

Modus & mensura rebus adhibenda, Col. 1, 3. modus in assumenda cultura tenendus, Pall. 1, 6. modus altitudinis & latitudinis bipedaneus, Col. 11, 3. modus fundi, iusta magnitudo, Varr. 1, 11. modi, quibus metimur rura, Varr. 1, 10. modus amplus, Col. 11, 3. in eundem modum musti tantundem, Col. 12, 23. modum jugeri continens clivus, Col. Arb. 1. ad modum sextarii, i. e. circiter sextarium, Pall. 8, 9. modis æqualibus, Pall. 11, 14. h. e. mensuris. * bono modo, Cat. 5. Formulæ sollemnīs vim habet, qua moderatio suadetur, & ἐπιεικέα quādam a summo rigore & contentione pro temporis & hominum ratione aliquid remittens.

Mœstitia frigorū, Col. 7, 3.

Mœstitudinem novæ captivitatis consolari, Pall. 1, 26.

Molæ afinariæ, trufatiles, Hispanienses, Cat. 10 & 11. oleariæ e duro & aspero lapide, Varr. 1, 55. aquariæ,

R U S T I C U M.

Pall. 1, 42. & submitti & elevari possunt, Col. 12, 50. mola suspensa infractus sal, Col. 12, 52. 2, 11. mola primo oleo leviter esse debet suspensa, Pall. 12, 17.

Molaris lapis, Veg. 3, 49. *ii.* Veg. 2, 28. *ubi, modicos admodum fuisse, apparet.* * molares dentes, Col. 6, 29.

Molarius asinus, Cat. 11. Varr. 1, 19. *sed molendarius etiam, vel molendinarius legitur.*

Moles. molibus ferarum India mirabilis, Col. 3, 8.

Molestiora loca, *ventosa, procellosa*, placidis oppon. Pall. 1, 6.

Molile rusticum, Cat. 10 & 11. *scapus vel manubrium, quo movetur mola, ut a libra libæle: vel potius a moliendo. Itaque tria hic molilia sunt, ut & molæ. Turn. 7, 22.*

Molior. moliri terram, Col. 1, Præf. 11, 2. *idem quod terram ferro commovere*, Col. 11, 2. moliri opera, Col. 11, 2. aliquid sub divo, Col. 1, 8. * molitur morsus tumorem, Col. 6, 17.

Molitio agrorum folique, Col. 1, Præf. molitionem terrenam differre, Col. 11, 2.

Molitum ervum, Col. 11, 3.

Mollis tempestas, Varr. 3, 9. mollioris generis bos, Col. 6, 2. mollissimus annus, Col. 10, 282. molle pecus, Col. 7, 3. *h. e. testum, pellitum, Græcum, Tarentinum, de quo c. 4.*

Molliter affurgens collis, Col. 2, 2. mollissime devexus ager, Col. 1, 2.

Molybdæna, Veg. 4, 28.

Monitio cujusque officii, Col. 11, 1.

Mons Sacer in Hispania, Col. 6, 27. montes qui probentur *ad agricult.* Col. 2, 2.

Monstra noxia quo fumo prohibeantur, Pall. 1, 35. *vid. Portentum.*

Montani agri, Varr. 1, 6.

Monumenta scriptorum a me prius edita, Col. 10, Præf.

Mos non denegavit, ut, Varr. 2, 10. non exolevit tantum, sed occidit, Col. 12, Præf. mores occalluere, Col. 8, 16. cœli & anni, Col. 1, Præf. salivati more, Col. 6, 9. *sæpe ita Scribon. hoc moræ, pro hoc modo*, Pall. 7, 2. morem præfationis recidere, Pall. 1, 1.

Moratæ bene civitates, Col. 12, 3.

Morbofus servus, Cat. 2. morbosum pecus, Varr. 2, 1.

Morbus. morbi visi invisque, Cat. 141. morborum causæ, signa, curatio, Varr. 2, 1.

L E X I C O N

Mordacitas ex melle germen nucum exstinguit, Pall. 2, 15.

Mordicus interfecit perorigam equus, Varr. 2, 7.

(Moretum) oxyporum, *vid. lemma antiquum* Col. 12, 57. & *convenit Virgilii vel cujuscunque moreti descriptio. vid. Scal. ad finem illius poematis.*

Moritur hordeum, si in lutofo spargatur, Pall. 1, 6.

Mors. mortibus & pœnis afficere, Col. 9, 11. mortem facere, *pro mortem asserre vel parere*, Col. 2, 2. *Magnis copiis hanc formulam defendit ad Ovid. in Ibin v. 148 Burmannus.*

Morsui venenato remedia, Col. 6, 13 & 17. ab angulo unde cœperit morsus, Veg. 4, 5. morsum claudere, Veg. 2, 33.

Mortarium ad farinam subigendam, Cat. 74. *fuisse hoc genus supellestilis planum, fundum certe planum ac latum habuisse, apparet ex Col. 12, 55. Hinc confirmatur observatio Jo. Rhodii ad Scrib. c. 111, p. 183, res in pilo tufas, tritas in mortario: quod Scribonii & aliorum auctoritate ai confici. Idem apparet ex locis, ubi ad alia ea vox transfertur, v. g. ad orbem cavum instar phialæ circa arborem, Pall. 4, 8. Ita mortarium est ille alveus, in quo calx cum arena vel marmore minuto subigitur apud Plin. 36, 55 & Vitr. 7, 3. Mortarium in trapeto, Cat. 22. & ipsum mediocriter excavatum videtur.*

Morticinæ oves, Varr. 2, 9. volucres, Varr. 3, 2.

Mortifer ictus, Col. 6, 17. spiritus, Pall. 9, 9. mortifera quadrupedi scabies, Col. 6, 32. * mortiferus, Veg. 3, 4.

Morus. mori sanguineo cruore, Col. 10, 402. mori satio & cultura, Col. 5, 10. infitio, Pall. Inf. 127. diamoron, Pall. 10, 16.

Movent se gemmæ, Col. 11, 2. movere gemmas & corticem, Col. 4, 29. alvum, Cat. 114.

Mox proposueram, Col. 3, 20. *de tempore proxime superiore.*

si Muceat vinum, Cat. 148.

Mucorem situ contrahunt penora, Col. 12, 4.

Mucosa proluviæ, Col. 6, 7.

Mucro falcis, Col. 4, 25. * mucro magistri, Col. 10, 252. *stilus, graphium.*

Mucus. mucī, Veg. 1, 3 & 10. mucorum qualitates convenit nosse, Veg. 2, 36. mucos per nares emittere desperato tympanitici bovis signum, Veg. 3, 27.

R U S T I C U M.

- Mōgil iners, Col. 8, 17.
Mula rhedaria, Varr. 3, 17. peperit, Varr. 2, 1. Col. 6, 37.
Mularis materies, Col. 6, 27.
Mulctantur boves iniquitate operis, Col. 2, 4.
Mulctra ut tractanda, Col. 7, 8. mulctra prohibere vacas, Col. 6, 21. e mulctra recens caseus, Col. 8, 17.
a Mulctu discrimen lactis, Varr. 2, 11.
Mulier a re divina excluditur, Cat. 83. mulieris officium & natura, Col. 12, Præf. mulieres firmæ, Varr. 2, 10. quarundam durities circa partum, *ibid.*
Mulinum genus ut creetur, Pall. 4, 14. mulini pecoris medicinæ, Col. 6, 38.
Mullus barbatus, Varr. 3, 17. muli *quidam scribunt* Col. 8, 17.
Mulomedicinæ doctrina, Veg. 1, Præf. ars collapsa, Veg. 2, Præf.
Mulomedicus mutilus sine diapente, Veg. 1, 16. mulo medicis adhibitis, Veg. 1, Præf.
Mulfei saporis liquor, Col. 12, 45. mulsea aqua, Col. 8, 7.
Mulfus, *a, um.* mulfa (*aqua*) dulcior austeriorve ut fiat, Col. 12, 12. mulfum (*vinum*) in convivio datum, Varr. 3, 16. mulfa pira, Col. 5, 10.
Multicavatus favus, Varr. 3, 16.
Multiformes nuces, Col. 7, 9.
Multinumi asini, Varr. 3, 17.
ex Multiplicatione effecta summa, Col. 5, 2. multiplicatio frugum, Col. 3, 2.
Multiplicata octies, Col. 5, 1. multiplicatæ inter se summa, *ibid.*
Multiplicabis latitudinis pedes cum longitudinis pedibus, Col. 5, 2. multiplicantur inter se duo latera, Col. 5, 2.
Mulus clitellarius, Col. 2, 22. de mulis Col. 6, 36. Varr. 2, 8. Pall. 4, 14. muli lupum occidunt, Varr. 2, 9. * mulus piscis, Col. 8, 17. *vid.* Mullus.
Mundata bacca, Col. 12, 50.
Munditias fieri, Cat. 2 & 39.
Mundus, *pro celo.* declinationum mundi non ignarus, Col. 1, Præf. *add.* Col. 3, 1.
Munerarii, Col. 7, 2. *qui munera, ludos, spectacula parant populo,*

L E X I C O N

- Munia sua exsequuntur, Col. 11, 1.
- Municipium Gadium, Col. 8, 16.
- Munimen ad imbres, Col. 3, 15. hortorum, Pall. 3, 24.
- Munimenta hortis exstruere, Col. 11, 3. lanarum conjunges, Veg. 2, 47.
- Muniri viam, Cat. 2. munibis, Veg. 1, 10.
- Munitionis genera plura, Pall. 1, 34.
- Murænæ flutæ, Siculæ, Varr. 2, 6. *add.* Col. 8, 16. rabiei obnoxia, Col. 8, 17. *Muræna Liciniorum cognomen, Varr. 3, 3. Col. 8, 16.
- Murex. murices, Cat. 135. *ita definiuit in omiffis Popma:* frena ferrata asperrima, & clavi eminentes in collaribus canum.
- Murgentina vitis, Col. 3, 2. Murgentinum vinum, Cat. 6. *a Murgentia Siciliæne an Samnii?*
- Muria dura, matura, cruda, Col. 12, 6. ea mustum ut condiatur, Col. 12, 25. in muria conduntur oleæ contusæ, Cat. 7. muria dura lavare alvum, Col. 6, 30. **de vulgari sale,* Cat. 105. *muries, Cat. 88.
- Murinus color in afinis vulgaris, Col. 6, 37. in equis, Pall. 4, 13.
- Murra *pro myrrha fere semper apud Vegetium, c. g. 1, 42.*
- Murrius collocutor, Varr. 2, 1, 3 & 8.
- Murta nigra, Cat. 125.
- Murteus color equi, Pall. 4, 13. murtea olea, Col. 5, 8. murteum vinum, Cat. 125. murteæ virgæ, Cat. 101. *vid.* Myrt.
- Murtus conjugulus Cat. 8 & 133.
- Murus, *pro aggere,* Varr. 1, 14.
- Mūs araneus, μυαλῆ, Col. 6, 17. pestis venenata, Veg. 3, 82. *add.* 3, 4. & Col. 6, 17. mures agrestes s. rustici ut necentur, Pall. 1, 35. ne vineam lædant, Col. Arb. 15. ex hortis ut profligantur, Pall. 1, 5. mures parit humus, Varr. 1, 8. *muribus cæcis, *pro cæciliis,* Veg. 3, 77.
- Musæ a poetis invocantur, Varr. 1, 1. Latæ, Col. 1, Præf. Musis amica silentia, Col. 10, 222. Musa modulante, Col. 10, 228.
- Muscæ ne vulnere infestent, Col. 6, 17 & 33. ne canum aures, Col. 7, 13.
- Muscarium, *pars setosa in cauda equi, Ruellius ind. Hippiatr. Sed pro ipsa cauda* Veg. 4, 1, 2, 3 & 4.
- Muscipulis oppleri vineas, Varr. 1, 8.

R U S T I C U M. .

Musco. muscantur arbores, *vid.* Emusc.

Muscosa prata, Varr. 1, 9.

Musculosa pectora, Col. 8, 2.

Musculorum tori, Col. 6, 29.

Muscus ruber, Cat. 6. musco obducta prata, Col. 2, 18. ad muscum necandum cinis, Col. 2, 18. Pall. 10, 10. muscus eradendus, Col. 4, 24. Pall. 3, 12. superponitur taleæ depactæ, Col. 11, 2. amputatis, Pall. 3, 18. *add.* Col. 4, 29. crura vitium devincta comprimit, Col. 4, 22. * muscus de vitice, Veg. 2, 47. * *an pro* pure Veg. 2, 48? *non puso: sed leg.* mucus.

Museum in villa, Varr. 3, 5.

Mustacei ut fiant, Cat. 121. Mustaceus *sive* mustaceum est libi genus, quod fit e farina siliginea musto conspersa, & decoquitur suppositis lauri foliis. Unde natum proverbium, lauream quærere in mustaceo, id est, ex rebus minimis capere famam. Cic. ad Attic. 5, 20: Cœpit laureolam in mustaceo quærere. Juvenal. 6, 203: Cœnam & mustacea perdas. Popma. *vid.* Mustei, & Bodæus a Stapel ad Theophrast. *hist. plant.* 3, 11. Schætzg.

Mustarii urcei, Cat. 11.

Mustelæ vel Mustellæ ut arceantur, Pall. 1, 24. mansuetæ in carduetis, Pall. 4, 9. * pisces, Col. 8, 17.

Musteus fructus, Col. 9, 15. mustei, mustacei, Col. 12, 33. Pall. 11, 21. mustea mala, Cat. 7. Varr. 1, 59. Col. 5, 10. a celeritate mitescendi dicta eadem, quæ a sapore melimela, *vult* Plin. 15, 15. pira, Cat. 7. *

Mustum toto anno ut duret, Cat. 120. ut semper dulce tanquam recens permaneat, Col. 12, 29. quibus condituris adjuvetur, Col. 12, 19. aqua marina s. muria conditur, Col. 12, 25. ut curetur si uva nimio imbre compluta, Pall. 11, 9 *it.* 14. ne animalis immortui odore vitietur, Col. 12, 31. lixivum (lixivium), Cat. 23. Col. 12, 27. circumcidaneum, Cat. 23. tortivum, *ibid.* Col. 12, 36. * cum vinum mustum dixit Cato 115, *adjective videtur accepisse.*

Mutica spica, Varr. 1, 48.

Mutilus aries, Col. 7, 3. caper, mutila capra, Col. 7, 6. *h. e. sine cornibus.*

Mutina, Col. 7, 2.

Muto. mutat grex dominum, de plena venditione, Varr. 2, 2. neque ab hoc, quod mutaret Cossinius, Varr. 2, 11. mutetur tegula, Cat. 155. mutantur ære, vendantur, Col.

L E X I C O N

7, 9. 8, 5. 9, 1. pretio, Pall. 8, 4. * hoc mutant, Varr. 2, 2. i. e. differunt.

Mutuli, Cat. 158. Sic libri veteres, optime. Nam μυτίλοι voce Græca appellantur pisces mollis testæ, qui sponte naturæ in arenosis proveniunt, quorum jus alvum subducit. Similiter censo scribendum mytyli vel mutuli apud Plin. 9, 51 & 32, 9. *Popma*. * per parietem defixi, Col. 8; 9. columnis impositi, Varr. 3, 5. vid. Philandr. ad Vitruv. 3, 2. Schætzg.

Mutum instrumentum agri, Varr. 1, 17.

Μυγάλη, mus araneus, Col. 6, 17. Veg. 3, 4.

Myrappia pira, Col. 12, 10.

Myrrha Achaica, Col. 10, 173. f. Smyrnion, quod Dodonæo est hippofelinon, officinis Petroselinum Macedonicum: sed Fuchsio Ligusticum, vulgo Levisticum, in quo illi contradicitur a Dodonæo. Myrrha florentes horti Romani, Col. 3, 8. Troglodytis, Veg. 2, 22. restituta etiam 3, 70. secundaria, Veg. 4, 14.

Myrteolo crine virens, Col. 10, 238.

Myrtinum oleum, Pall. 2, 17.

Myrtites vinum, Col. 12, 38. myrtite, Pall. 2, 18. 3; 27 & 31. 13, 2.

Myrtus conjugulus albus, & niger, Cat. 8. ejus species tres, Cat. 133. genera duo, Col. 12, 38. seminaria, Pall. 3, 23. in baccis legendis quid observ. Col. 12, 38. ex baccis myrti oleum, Pall. 2, 17.

Myisia frugifera, Col. 3, 8. terra in ea densa, Col. 1; Præf.

Μύδος de Actæone, Varr. 2, 9.

Myxa feri & inferi quando soleat, Pall. 3, 25. *Prunorum genus est in Syriæ Damasco monte nata, familiare Italiæ tempore Plinii, quem vide 13, 5. Ad lumbricos commendat ad Scribon. Rhodius p. 214. Add. Porta villa 5, 22. Schætzg.*

N.

N. S. i. e. numi singuli, Cat. 14. Sed forte leg. IIS. h. e. numi duo cum dimidio, qui est ipse sesterius.

Nævia olea, Col. 5, 8. 12, 48.

Næviana pira, Col. 5, 10. 12, 10.

Nævius Pollio pede longior, quam quisquam longissimus, Col. 3, 8.

Nais formosa, Col. 10, 299.

R U S T I C U M.

Nantes, *vid.* No.

Napææ nymphæ, Col. 10, 264.

Napinæ, Col. 11, 2.

Napi satio & cultus, Col. 2, 10. 11, 3. Pall. 8, 2. 9,

5. napus ut condiatur, Col. 12, 54. in rapum vertitur,
& *vice versa*, Col. 2, 10. Pall. 8, 2.

Narcissi comæ, Col. 10, 297. gladiolus, Col. 9, 4.

Nardinum oleum, Pall. 4, 9.

Nardum Gallicum, Col. 12, 20. nardi Celtici tantun-
dem, Pall. 11, 14. folium, Col. 12, 20.

Nares. per eas medicina infunditur, Col. 6, 5. Veg. 1,

17. * velut nares foramina in puteo, Pall. 9, 9.

Naryciæ picis, Col. 10, 386. Narycium *Locrorum oppi-*
dum Plin. 4, 7, ubi pix optima a piceis arboribus colligebatur;
unde Virgil. Georg. 2, 438, Naryciæ picis lucos laudat.
Adde & Plin. 14, 20. Schættg.

Nascor. nascens annus, Col. 11, 3. nascituri regis fi-
gnum, Pall. 7, 7.

Nasiterna, Cat. 10 & 11. Varr. 1, 22. *Turnebo 7, 22 vas*
aquarium, inde nomen invenit, quod tres naſos habeat: alii a
naſſa deducere malunt. Sed haud paulo melius Jac. Perizonius
naſiternam comparat cum Naſſica, quem in veteri numo obſer-
vavit: cui adjicimus Naſſion in libris Livii pro Naſo, Inſula,
Syracusarum parte. Porro docet Perizonius, a naſitus vel na-
ſutus naſiternam formari, ut a ciſta ciſternam, ac ſimpliciter
naſatum vas, ſive anſatum ſignificari. Locus eſt Animadverſ.
hiſtor. c. 9, p. 373. Bene reliqua: ſed naſum non de anſa in-
tellexerim in hac re, verum de canali vel tubulo adeo aſſiſto,
cujus ope effundi commodius liquor, vel transfundi potius, queat.

Nasurtii semen pullis datur, Varr. 3, 9. satio & cul-
tus, Pall. 2, 14. nasurtia dira, Col. 10, 231.

Nasus. in naſo introit polypus, Cat. 157.

Natalis & ingenta ſterilitas, Col. 3, 7.

Natio, quod naſcitur, Varr. 2, 6.

Nato. natant radices ſumma parte terræ, Col. Arb. 6.

natantes, piſces, Col. 10, 203.

Natura divina, *Deus*, Varr. 3, 1. ſuas dotes dedit re-
gionibus, Col. 3, 8 & 9. naturam novam ab arte fieri, Pall.
Inf. 26. natura hæc vivax, *h. e. animal*, Varr. 3, 14. na-
turæ orgia, Col. 10, 219. * natura qua feminæ ſunt, Varr.
2, 4. naturæ foramina habet lepus alio alius plura, Varr.
3, 12. * natura ſubmiſſa erit, *penis flaccidus*, Veg. 2, 53.

L E X I C O N

si natura jumento excedit, Veg. 3, 9. natura, qua min-
gunt, Veg. 1, 61. 3, 15.

Naturali faxo, Col. 7, 6. naturalium rerum latebras scru-
tantes, *Physici*, Col. 9, 2. naturalia desideria, Col. 6, 24 &
27. naturales exitus, Col. 6, 30. * naturalia, *naturales exi-*
tus, præcludere, Col. 8, 5. loca naturalia, *eadem*, Col. 8,
7. * naturalia equæ, Col. 6, 27. capræ, Col. 7, 7.

Natus alius ager male, alius bene, Varr. 1, 6. male na-
ta farmenta, Col. 4, 24. Pall. 3, 25. nati, *de agnis*, Pall.
8, 4. ne capra natum pascat, Varr. 1, 2. natorum amore
noxam trahit equa, Col. 6, 27.

Navalia avium, Varr. 3, 5.

Navigabile flumen, Col. 1, 2.

Naufæa ut discutiatur, Col. 6, 34. naufæa libido veniet,
Cat. 156.

Naufæantibus suis remedium, Col. 7, 10.

Ne. utique ne minores, *pro non*, Varr. 2, 4. * quod ne,
Col. 5, 11. * ne *separatum & præpositum interrogat*. ne quid
præterisset, Varr. 2, 9. tentandi, ne quid hesterni ha-
beant in gutture, Col. 8, 5. ne omne januas suas egredia-
tur examen, Pall. 1, 39. inspicias, ne aliquam fracturam ha-
beat, Veg. 2, 55. ne complurium generum? *MS. Lips.*
Col. 3, 19. Dolia multa ne fient Cat. 1. ac ne de iis aliqua
significetur, Col. 3, 7. *Cum videam, viris non indoctis inso-*
lens videri, ut ne separatim positum interrogationi serviat, adeo
quidem, ut de emendandis illis auctorum locis cogitent, ubi ita
ponitur, juvat uno loco proponere, quæ adhuc observavi ejus
formæ exempla. Plautus igitur Aul. prol. vers. ult. Credo au-
rum inspicere vult, ne surreptum fiet, h. e. sitne surreptum.
Id. Capt. 1, 2, 24: Visam, ne nocte hac quidpiam turbave-
rint, h. e. turbaverintne. Id. Pseud. 1, 2, 71: Ne illi audeant id
facere, h. e. illine audeant. Terent. Andr. 4, 4, 45 ex fide ca-
stigatissimarum editionum, quam deferere nobis non videbatur de-
buisse Bentlejus: Audiavi jam omnia. Ah ne tu omnia? h. e.
tunc omnia audisses. Adjiciendum illud Cic. Tusc. 5, 15:
Videamus, ne ut acervus ex sui generis granis, sic beata
vita ex sui similibus partibus effici debeat? itemque pro do-
mo sua ad Pontiff. c. 53 ex Scto, ne id sacrum esset? Ho-
rat. Sat. 1, 2, 102, 103. Quintil. 5, 7, 13 &c.

Neapolis Sardinæ, Pall. 4, 10. Sardinæ etiam alias me-
minit 12, 15.

R U S T I C U M.

¹ Nebulæ ut discutiantur, Pall. 1, 35. nebularum noctes, Pall. 1, 3.

Nebulosus ager, Cat. 6.

Nec dum, *nondum*, Pall. 4, 10. Col. 12, 55. nec non nihil est etiam, Col. 1, 3. nec minus, Col. 8, 4. 12, 47 & 51. nec non *concessivæ vim intendit* Varr. 1, 4. nec non etiam, *itemque*, Varr. 2, 1. 2, 10. 3, 16. *Sic* Et etiam. ut urina nec ubi consistat, Varr. 2, 2. *add.* Col. 2, 2.

Necessaria foeturæ, *utilis*, Pall. 8, 4.

contra Necessitatem, *pro vulgari illo*, in casu necessitatis, Pall. 1, 34. in qua necessitate, Veg. 2, 47. *ut nostri, in welcher Noth.* ex aliqua necessitate, *morbo*, Veg. 3, 4, 32 & 85.

Neffrendes porculi, Varr. 2, 4.

Negligit ficitates hortus, Pall. 1, 34.

Negotiosi agricolæ, Col. 9, 2.

Negotiatio pecuaria, Col. 8, 1.

Nemeturica pix, Col. 12, 20, 22 & 24. *ubi in Liguria confici traditur. Et sane inter Alpinos populos, in inscriptione tropæi Alpium Plin. 3, 24, commemorantur NEMENTURICI: ab his, puto, nomen, ut Brutia, Naryciæ. Diosc. 1, 92 laudat inter resinas τὴν ἀπὸ Γαλατίας τῆς πρὸς Ἀλπεσι. Nementuricorum, seu Nemeturici potius dicendi sunt, non habeo, qui præterea mentionem faciat.*

Nemorense mel, Col. 9, 4.

Nemorosus arboribus locus, Col. 2, 2.

Nepæ occasus, Col. 11, 2. fions exoritur, Col. 11, 2. nepa medius occidit, Col. 11, 2. spicula dira nepæ, Col. 10, 57. *recte de scorpione interpretatur Pius. ipse hoc ordo postulat. cancrum plane non significare, confirmat Bochartus Hieroz. 2, 4. Sed ad cancrum nimis aperte videtur pertinere Sammo. 199: Viventisque nepæ sumatur lumen amicum, h. e. oculus cancri.*

Nepetæ silvestris, Col. 7, 5. 12, 7. *qua*

Nepita, Veg. 1, 42. *vocant botanici calamintham, (quasi tu pulchram mentham dicas) pulegii odore.*

Nepotes in vite, *palmitum novi palmites*, Col. 4, 10 & 28. nepotum fructu graviora vitis, Col. 3, 6. nepotes fundere, enatos decerpere, adimere, Col. 4, 6. nepotibus liberare palmites, Col. 4, 24. orbandus pampinus, Col. 4, 29.

Nepruni filii e Menalippa, Varr. 2, 5. Neptunum clauferunt, Col. 8, 16. Neptuno non cedit de piscatu Lucullus, Varr. 3, 17.

L E X I C O N

Nequam hostus, Varr. 1, 24. *ex* Cat. 6. frugifero *opponi*. Col. 3, 10. * nequissima passio, Veg. 3, 23.

Neque non, Varr. 1, 9. neque non præterea, Varr. 2, 5. neque non etiam, Varr. 3, 3. vaso aheneo neque nucleis ad oleum non utatur, Cat. 6. neque adjuvant & mel consumunt, Varr. 3, 16. * neque satis factum est, *pro non*, Cat. 141. * neque, *pro ne* quidem, Col. 3, 21.

Neria olea, *vid.* Nævia.

Nerva Licinius, Varr. 2, 4.

Nervorum intentio signum cruditatis in bubus, Col. 6, 6.

Nescitur vis pruinarum, Pall. 11, 4, nesciat facere, Col. 11, 1. *h. e. ne faciat.*

Νησσοτροφεῖον, nēstotropheum, Varr. 3, 11. Col. 8, 15.

Neutrum relativi relatum ad res. Varr. 1, 1: Rebus, quæ non arbitror pertinere &c. *Ita alias quoque Varro.* 2, 1, ex iis rebus, quæ inviolata ultro fert terra. *add.* 1, 31. 2, 2 & 9. 3, 3. de hoc ornithone, quod, 3, 5. *vid.* Res & Synefis. *Plura id genus dabit Perizon. ad Sanct. Minerv.* 2, 9, 4. 4, 4, 80 & 84. *itemque Coriis ad Sall. Jug.* 41.

Nexu civium occupari, Col. 1, 3. *vid.* Civ.

Ni, *pro ne prohibendi.* Rem divinam ni faciat, Cat. 143. ni calvus fiam, Varr. 1, 37. *ii.* 2, 1 *in quibusdam edit.*

Nidor deusti cimicis, Col. 6, 18. *de fatore* animalis in oleum delapsi, Pall. 12, 20.

Nidus, *h. e. unius scrofæ progenies*, Col. 7, 9.

Niger Turranius, Varr. 2, Præf. *sed tamen* Niger in Turranii (*hortos ad villam*) abit, Varr. 2, 11.

Nigrantes oculi, Col. 8, 2. Pall. 4, 9. nigrantia cornua, Varr. 2, 5. Col. 6, 1.

Nigruerunt bacca, Col. 12, 48.

Nihil agendo male agere discunt homines, Col. 11, 1. nihil enim aliud (*agitur*) quam obijcitur esca, Col. 8, 9. nihil dubium est sæpius translatum esse, Col. 3, 14. 6, 18. nihil dubium est, quin, Col. 3, 9. 5, 3 & 5. 12, 2.

Nimbus arbore decussa pluens, Col. 10, 364.

Nimietati siccitatis debet aliquid humoris opponi, Pall. 4, 10. nimietatem sanguinis prohibet, Pall. 6, 7. nimietate pabuli lasciviunt, Col. 6, 24. inter omnes nimietates temperamentum tenere, Pall. 2, 13.

Nimius. nimia admodum ubertas, Col. 4, 21.

Nisi, *pro sed.* nisi tanquam alijum, Cat. 48. *Ita* nisi prius

R U S T I C U M.

dato bibere, Cat. 89. *add.* Col. 2, 22. eadem omnia facito, nisi alio modo fingito, Cat. 77. nisi calicem pertusum cavum habeat, Cat. 81. ita, uti spiram, nisi sic fingito, Cat. 83. *Similiter Plautus Stichus*: Miror quid fiet, nisi ut periculum fiat: visam, quid velit. *Terent. Hecyra*: Quid egerint inter se, nondum etiam scio, nisi sane curæ est, quorsum eventurum hoc fiet. *Cic. lib. 13 Epist.* De re nihil possum iudicare, nisi illud mihi certe persuadeo, te talem virum nihil temere fecisse. *Popma.* * nisi si, Varr. 2, 9. Col. 2, 18. 4, 29 & 33. *Plura Heinsf. ad Ovid. Her. 4, 111.*

Nitere, Cat. 1. *sanum, pinguem esse.*

Nitidare ferramenta deterfa, Col. 12, 3.

Nitrata aqua, Col. 12, 55. Pall. 12, 1.

Nitrum caulibus adpersum virorem servat coctis, Col. 11, 3. Pall. 3, 24. *Hinc exiit illud epigrammatista*: Ne tibi pallentes moveant fastidia caules, Nitrata viridis brassica fiat aqua. *Plinius*: In coquenda brassica nitrum viriditatem custodit. *Apicius quoque inquit*, ut omne olus smaragdinum fiat, cum nitro coquatur. *Olus autem smaragdinum pro virenti positum est, a virore smaragdi, qua gemma nihil est viridius.* *Beroald.* Alexandrinum, Veg. 2, 28. * nitri *f.* nitrii an semen? Veg. 3, 59.

No. nandi velocitas, Col. 8, 15. nantes volucres, Varr. 1, 38. Col. 2, 15. nantium greges, Col. 8, 14. *h. e. anserum.* nantium visu sedatur dolor intestinorum, Col. 6, 7. Veg. 3, 3.

Nobilitat auster vites, Pall. 1, 6. *h. e. gustum illis nobilem conciliat.*

Nocenter armata gallorum crura, Col. 8, 2.

Noceo. nihil nocebitur ei nocturnis roribus, Col. 2, 10. * ne noceantur ova, Pall. 1, 30. *h. e. lædantur.* Sic noceri gelu, Pall. 1, 35. semina fabæ non noceri herbis, Pall. 12, 1. nullum fructum noceri, Pall. 1, 35. *ut quidem vult ex MS. Barthius.*

Noctu ponere castra, *h. e. pernoctare*, Varr. 3, 2.

Noctua suspenditur contra grandinem, Pall. 1, 35. noctuæ aucupium, Pall. 10, 12. cor remedium adversus fornicas, Pall. 1, 35. *Eadem*

Nocturnæ volucres crucifixæ, Col. 10, 349. *Servat hunc morem nostra ætate Germania, ubi videas passim portis venatorum affixas passis alis vel nocturnas aves val rapaces.*

Nodare vites, Cat. 32.

Script. R. R. Vol. IV.

T

L E X I C O N

Nodosum corpus musculorum densitate, Pall. 4, 13.

Nodus vitis, *radices*, Pall. 4, 7. * *pro geniculo ponitur is, unde internodia dicuntur*, Col. 4, 29.

Nola ad Rufri maceriam, Cat. 135.

Nomades γαλακτοπῖται, Col. 7, 2.

Nomen perdit vinum, Cat. 25. i. e. *cum bonitate famam quoque*. nomina multa Romanis ab utroque pecore imposita, Varr. 2, 1. nomina brevia imponenda canibus, & quæ sint usitata, Col. 7, 12. * nomen fœnerator cum debitore facit, Col. 3, 3. nomina vel optima non appellando fiunt mala, Col. 1, 7.

Nomenclationis aucupio studiosos demorari, Col. 3, 2.

Nomentana regio illustris, Col. 3, 3. Nomentanæ vites, Col. 3, 2.

Νομοφύλακες, *magistratus*, Col. 12, 3. *Postellus de Republica Athen. c. 6. Sigonius de Republ. Athen. 4, 3. Alias dicebantur ἐπισκοποι, s. morum inspectores, de quibus vide Raphaelium annot. ex Xenoph. ad 1 Petr. 2, 12. Schætzg. Νομοφύλακας vocare possis, quos sapienti consilio videmus in quibusdam civitatibus constitutos Fiscalium nomine, quorum illud princeps munus est, ut videant, pareaturne vel legibus vel edictis principis. Laudat Cicero Græcos, de Leg. 3, 20, apud quos νομοφύλακες creantur: nec hi solum literas (tabulas legum) sed etiam facta hominum observabant, ad legesque revocabant.*

Non nemo, Varr. 2, 11. non nihil, Col. 1, 3. non solum (*non*) Col. Arb. 18. non sperandus auctor, Col. 1, 1. si id non, Varr. 3, 11.

Noningenti, *nongenti*, Col. 5, 2.

Nonis modo diebus — reliquis septem, Varr. 2, Præf. ad Normam adstringat cervicem jumenti, Veg. 2, 40.

Normata ciconia, Col. 3, 13.

Nostra urina, *humana*, Col. 5, 9.

Nostrates gallinæ, Col. 8, 2. nostras ulmus, Col. 5, 6. nostratis cunilæ, Col. 9, 4.

Notam pecori picē liquida imponere, Col. 7, 9. * quæcunque vini nota, Col. 12, 19. huic notæ vini, Col. 12, 23. *opponitur* omne genus vindemiæ. vini nota parum firma, Col. 12, 37. optima, Col. 12, 19. diversæ notæ stirpes, Col. 3, 21. fecundæ notæ vitis, Col. 3, 2. tertiæ vel quartæ, Col. 3, 20. tres aut quatuor notas condituræ totidem multi amphoris experietur, Col. 12, 21. nota gle-

R U S T I C U M.

chonites vini, Col. 12, 35. notæ myrtæ compositio, Col. 12, 38. Sic de conditura olivæ, Col. 12, 47. notæ viridis oleum, Col. 12, 50. primæ notæ (*pressuræ*) oleum, Col. 12, 50. secundæ notæ mel, Col. 9, 15. primæ notæ acerrimum acetum, Col. 12, 17. cujuscunque notæ caseum, Col. 12, 57. alterius notæ pisces, Col. 8, 17. saxatilis notæ, Col. 8, 17.

Nothi pulli, *e diversi generis parentibus nati*, Col. 8, 2.

Notitia. quæcunque in notitia sunt, Veg. 4, 28. notitia quid sibi hic velit, notitiam equidem non habeo.

Noto. notabimus candidis signis, Pall. 3, 9. notanda est atramento, Col. 8, 11.

Novacula decerpito summam cutem raporum, Col. 12, 54.

Novalis, ubi satum fuit ante, quam secunda aratione renovetur, Varr. 1, 29. in novali pabulum nascitur, Varr. 2, Præf. novale, *non aratum, graminosum*, Col. 6, Præf. novales mundæ, Pall. 2, 10. puras reddas loca pinguis, Pall. 2, 6. novalia culta, Col. 2, 2. *vid. Restibilis.*

Novelli juveni, Varr. 1, 20. Col. 6, 1. novellæ vineæ, Varr. 1, 31. vites, Pall. 6, 2. 12, 2.

Novembris descriptio & opera, Col. 11, 2.

Novenarius numerus, Varr. 2, 1.

Novenæ partes, Varr. 2, 1.

Novissime *post* postremum, Pall. 12, 22.

Novus locus, Col. 11, 2. post novam pluviam ferantur rapæ, *h. e. paulo post pluviam*, Pall. 9, 5. novum ver, Col. 1, 2. *incipiens.*

Nox. noctes nebularum, Pall. 1, 3. noctu *vid. suo loco.*

Noxæ dedere, Col. 1, Præf. noxam contrahere, Col. 6, 27. capere, Col. 6, 2. cepit in opere, Col. 11, 1. concipere nimio labore pressum, Col. 12, 3. *h. e. morbum.*

Nube nova feritur, Col. 10, 420. nubis imago speculo excepta eam fugat, & quomodo, Pall. 1, 35.

Nubifugo borea, Col. 10, 288.

Nubigenæ Phryxi, Col. 10, 155. Nubigenæ interpretare, non, genitii ex nube, sed ex Νεφέλης, (*matre Nephelæ*) quæ Latine sonat nubem. Ex significato distionis Græcæ vox Latina composita. Hinc Ovidius Helles Nephelæidos dixit. Athamas filius Æoli, frater Crethæi, genuit Phryxum & Hellen, ex Nephelæ uxore. Pius.

L E X I C O N

- Nubilarium, Varr. 1, 13. Col. 1, 6, 2, 21. Pall. 1, 36.
 Nubilare si coeperit, Varr. 1, 13. nubilatur (*aër*) Cat. 88.
 Nubere se cupiet plantis, Col. 10, 158.
 Nucææ fibulæ, Cat. 31.
 Nucleis feruntur tuberes, Pall. 10, 14.
 Nugatorii boves, Varr. 2, 5. *abjecti & viles. Al. jugato-*
rii. Sed nugatorios confirmat Col. 3, 8, cum Liguriam par-
vis jumentis insignem ostendit.
 Nullus melior cibus, quam, Pall. 4, 11.
 Num. haud facile dixerim, num illa expeditiora sint?
 Col. 11, 1.
 Numæ rustica progenies, Col. 8, 16.
 Numantinus, Col. 8, 16.
 Numelli (*al. numellæ*) *signa utrinque cavata vel excisa*
constringendæ cervici, Col. 6, 19. numellis induere pecus,
 Col. 7, 8. *A Græco νομήν*, pascua, *dictum suspicatur Beroaldus.*
 Numen. de Numine sacro poeta, Col. 3, 21.
 Numeratio æris exigitur, Col. 1, 8. 11, 1.
 Numero, *statim*, Varr. 3, 16.
 Numerosus hortus, Col. 10, 6. *amplus, laxus, in mul-*
tas areas definitus. numerosum pectus equi, Col. 6, 29.
 numerosa femina equi, Col. 6, 29.
 Numerus vertendi foli, Col. 4, 5. numerum unius ca-
 nis obtinent bini catuli, Varr. 2, 9. *vid. Procedo. nume-*
rum reddit domino curator avium, Varr. 3, 5. *in eo nu-*
mero, h. e. in hoc genere, Varr. 1, 19. numero aliquo ha-
 beri a domino, Varr. 1, 17.
 Numidia fervens provincia, Col. 3, 12. Africa, Col. 1,
 Præf. Numidiæ solum, Col. 2, 2.
 Numidicæ gallinæ, Col. 8, 2 & 12.
 Numisianæ vites, Col. 3, 2. 12, 43. uvæ, Col. 12, 43.
In Lips. MS. aliquando. Numitianæ, aliquando Numisianæ.
 Nuncubi, *num alicubi*, Varr. 3, 2. & *ut vult Urfinus*
etiam 2, 5.
 Nundinæ, Col. 1, Præf. ut frequentandæ, Col. 11, 1.
 Nutricationes feminum, Varr. 1, 44.
 Nutricatus herbæ, Varr. 1, 47 & 49. de nutricatu peco-
 ris, Varr. 2, 1.
 Nutricius Romuli & Remi Faustulus, Varr. 2, 1. nutri-
 cio sinu recipere, Col. 3, 13.
 Nutrico. nutricare fœtum, Varr. 2, 4. nutricantur agni,
 Varr. 2, 2. sole, Varr. 1, 23.

R U S T I C U M.

Nutritum vinum, Col. 12, 21 & 30.

Nutrix. nutrices bonæ, Col. 6, 24, 8, 5.

Nux. nuces calvas, Avellanas, Prænestinas, Græcas, Cat. 8. hornotinæ, Cat. 17. ardentes, Col. 12, 5. nucis insitio, Pall. Inf. 163. nuces ut ferventur, Pall. 2, 15. ad Avellanæ nucis magnitudinem, Veg. 3, 52. add. 3, 66. *sape ita Scribon. vid. Rhodius.* Græcæ fatio & cultura, Col. 5, 10. Arb. 22. usus ejus adversus muscas in canibus, Varr. 2, 9. flos nocet apibus, Varr. 3, 16. nux Græca s. Tarentina ut fiat, Col. 5, 10. Arb. 22. nucis juglandis fatio & cultura, Pall. 2, 15. 3, 25. nuces sapinæ, Col. 12, 5. Nymphis infidiæ hic nullæ, Col. 10, 278.

Nysæa per juga Bacchi, Col. 10, 221.

Nysie Bacche, Col. 10, 248.

O.

O literæ orbiculus, Col. 6, 5. *Beroaldus conjiciebat, tamquam literæ ductus &c.*

Obæراتi, Varr. 1, 17.

Obæcatus cupidine, Col. 6, 36. obæcata ignorantiae tenebris ratio, Col. 3, 7. *h. e. argumentum, quod non inteligitur, ut passim cæcus, surdus.*

Obcæco, obcæcantur fossæ, Col. 2, 2.

si Obdormierint frigore maxillæ, Veg. 3, 47. *vid. Indormio.*

Obducere, Pall. 1, 11. *est trulliffare, corium, lorica inducere. Ita Vitruv. 7, 3: parietes quam asperrime trullifentur — subarescente iterum ac tertio inducatur.*

Obdurescere, Cat. 50.

Obeo. obibit hoc opus, Col. 4, 24. 12, 3.

Obesant avem, Col. 8, 7. *Edit. prima, obescant: quas probat Beroaldus.*

Obesus adipibus bos, Col. 6, 2. obesa illuvies, Col. 7, 10. *de porcis, sine respectu ad pinguedinem. Hinc naris obesa homines forte dicti.*

Objectaculum, Varr. 3, 17.

Objectu montis, Pall. 1, 5 & 17. crepidinis, Col. 8, 17. nisi objectu aliquo defendantur, Pall. 12, 7.

Objicere cibum porcis, Varr. 2, 4.

Oblaqueato oleam, Cat. 29 *vett. edit. ubi alii ablaquea-*

L E X I C O N

to: itemque, Col. 2, 15. Ita etiam Isidorus 17, 5 in ipsa definitione. Et possit sane alicui in mentem venire, an non oblaqueare sit verius. Significat enim lacum circum vel versus radices facere, quæ potius præpositionis ob, quam tñs ab, vis est. Oblaqu. habent MSS. Col. Arb. 5 ter. it. cap. 6 aliquoties. it. c. 10. ubi etiam lacusculi mentio fit, a quo oblaqueatio dicta videtur. Denique oblaqueatio etiam est in Kalendar. Rustico Farnesiano Mens. Sept.

Oblectamenta delictarum, Col. 8, 8.

Oblidere fœtus, Col. 7, 3.

Obligare manipulos, Col. 11, 2.

Oblinio. oblinire luto, Col. 12, 44. taleas, Col. 5, 9. vasa, Col. 12, 15.

Oblinitis vasis includere, Col. 12, 39. vid. Lino. Allino.

Oblino. obleverunt se visco accipitres, Varr. 3, 7. ne oblinantur septa capræ, virgultis oportet substerni, Varr. 2, 3. ita catulis cavet Varr. 2, 9. Hinc

Oblita ora urceolorum, Col. 12, 16. Sed

Oblita nocendi Persica, Col. 10, 408.

Obluctari herbis pertinaciter, Col. 8, 14.

Obmovere; Cat. 141.

Obnoxia falcibus, noxia, Col. 2, 18. * obnoxia est vitis procellis, Col. 3, 1. h. e. noxam ab illis sentit.

Obolus, pondus hippiatricum, Veg. 3, 12.

Obrigit frigore, Col. 4, 32.

Obroboratio, Veg. 3, 85. vid. Robur, Roborofus.

Obrumpi rimis verbum videtur non contemnendum in MS. Eeid. pro abrumpi, Pall. 1, 19. quin etiam Varroni restituam velim, 3, 10, ubi legitur, abrumpunt collum.

Obruere, ferere, Col. 11, 2 & 3. obruitur beta semine, Col. 11, 3. * obruit olivam oleum, Col. 12, 47.

Obscœnus cruor, Col. 10, 360. de sanguine menstruo.

Obsequium tentare, Col. 6, 27. obsequia feminae sollicitat, Col. 6, 37. venerum verbum.

Obsequor. obsequitor bubulcis, Cat. 5. obsequentissima curæ mortalium Italia, Col. 3, 8.

Obferere campum octo modis, Col. 2, 9. obferitur iugerum V modis, Col. 2, 11.

Obferi virgultis, Varr. 1, 14. obferunt exitus ferarum ramices, Col. 9, 1.

ex Observatu, Varr. 2, 7.

Obfessus frutetis ager, Col. 3, 12.

R U S T I C U M.

Obsidiantur prodeuntibus apibus, *insidiantur*, Col. 9, 14.

Obsidio curatoris excipiuntur apes protinus, Col. 9, 9.
obsidia pestis, Col. 9, 7. ne obsidiis hominum aut insidiorum animalium diripiantur, Col. 8, 2.

Obsoleti purpurei coloris salix, Col. 4, 30. obsoletior color, Col. 2, 11.

Obstipæ suæ transversa capita ferunt, Col. 7, 10. obliquum *his* caput in incessu a *Plinio* tribui, *hic observat Beroald.*

Obstringillare, Varr. 1, 2.

Obstringere viminibus, Col. 4, 29.

Obstupefcunt potantes apes, Varr. 3, 16.

Obterit infantem bos, Varr. 2, 5.

Obtinebit, *h. e. apertum & vulgo creditum erit*, Varr. 2, 11.

Obtruncatio totius vitis, Col. 4, 49. *de eadem re*

Obtruncatur superficies vitis, Col. 4, 29.

Obturare, *de spissamento*, Col. 12, 48. * obturato, *oblinito*, Veg. 3, 62. * obturariet, Cat. 154.

Obviare grandini, Pall. 1, 35. vermibus, Pall. 4, 10.

Obumbrata glebis germina adversus gelicidia, Pall. 12, 1.

Obvolutatus, Veg. 3, 4. *pro Columella* obluclatus.

Occalluere mores, Col. 8, 16.

Occatio, rusticis pulveratio, Col. 11, 2.

Occator, Col. 2, 13.

Occatoria opera, Col. 2, 13.

Occidens æstivus, Col. 1, 6.

Occidionem gregis prohibens, Col. 7, 5. ad occidionem perducere, Col. 4, 17. interimere, Col. 9, 15.

Occipit fervere, Cat. 156.

Occipitium vindemiatoris videre, Varr. 1, 8. occipitio frons prior est, Cat. 4. *vid. Frons.*

Occo. occare, Varr. 1, 29 & 31. per farritores, Varr. 1, 29. occare, *h. e. operire*, Pall. 6, 4. *vid. Pet. Victor. V. L. 2, 24 & 34, 12.*

Occulcare, Cat. 49. Varr. 1, 13.

Occupare pecuniam, Col. 1, 8. 11, 1. occupant jugum seminis modii quinque, Col. 2, 9, 10, 11 & 17. *vid. Impleo, Obfero, Satisfacio.*

Occurrere ante imbres, *de praequois ficis*, Pall. 4, 10. quæ non occurrimus [facere], *occupavimus, ἐκτάραμεν*, Pall. 9, 7.

Ocimi, plantæ, satio & cultura, Col. 11, 3. mira natura, Pall. 5, 3. 11, 11.

L E X I C O N

Ocinum pabulum bubus, Cat. 27. *it.* 54. ocinum pabulum, & ocimum hortense unde dicta? Varr. 1, 31. Ocinus ut ταχινός. Sed Græci etiam ὀκινος. Ocimum esse pabuli genus, ocinum plantam odoratam, vult Bodæus ad Theophr. 7, 3, p. 75. (laudante etiam Burm. ad Samon. 441.) Ocimum pabulum, & ozymum plantam odoratam placet Pio ad Col. 10, 391. frustra, credo, ambo; certe contra Varronem. Herba odorata, ὀκινος Græcis, vulgo Basilicum. Certe Dioscorides 2, 171, ὀκινον suum scribit.

Octingenarii greges, Varr. 2, 10.

Octobris descriptio & opera, Col. 11, 2.

Octogenaria fistula, Pall. 9, 12.

Octogenæ oves, Varr. 2, 10. jugera, Varr. 1, 19.

Octogefimus annus, Varr. 1, 1. octogesima pars, Pall:

11, 14.

Octoginta modios, Col. 11, 2. pondo, Col. 12, 51.

Octonaria fistula, Pall. 9, 12.

Octonos porcos, Varr. 2, 4. culleos, Col. 3, 3.

Oculati gemmis pluribus furculi, Pall. 4, 1.

Oculus. sub oculis domini esse, Col. 9, 5. oculi præsentis domini, Col. 3, 21. oculorum vitia in bubus ut curentur, Col. 6, 17. cicatrices ut sanentur, Col. 6, 33. oculi tenſi in morbo equorum, Veg. 1, 4. * oculis mentis velut acrioribus intueri, Col. 3, 8. * oculi conniventes florum, Col. 10, 259. * oculus gemmans, Col. 4, 24. oculi vitium fructuarii, Col. 3, 18. prorepentes digito decutiuntur, Col. 11, 2. oculis inferitur ficus. *Hi oculi supra terram. Jam * radicem etiam quarundam sunt oculi.* Oculos germinationis suæ aperit asparagus vulſus, Pall. 4, 9. *add.* Col. 11, 3. Pall. 3, 23. *ubi gignendi oculos vocat.* harundinis oculos disponito, Cat. 47. *Sic* Cat. 6. Varr. 1, 24. Col. 4, 32. *it.* Arb. 29. *Plin.* 17, 33: Seritur bulbo radicis, quem alii oculum vocant.

Ocimum, Ocynum, *vid.* Ocimum.

Odoribus quibus condiri defrutum soleat, Col. 12, 20.

Odoramenta condiendis vinis, Col. 11, 2.

Odorat & colorat mella crocus, Col. 9, 4. * odorantur advenientem canes, Col. 7, 12.

Enanthe, *in lemma* Pall. 7, 11. *conditura mellis ex flore labruscæ, quæ & ipsa Enanthe dicitur. vid. Geop. 5, 17, & ibi Needh. Plin. H. N. 23 pr. Salmaf. de homon. hyl. Jarr. c. 29. Schætzg.*

R U S T I C U M

Œnomeli ut fiat, Pall. 11, 17.

Offellæ Puteolanæ, *lemma ad Cat.* 162.

Offæ sordidi panis, Col. 8, 17. ex massa fici proculcata, Col. 12, 15. quibus aves faginantur, Col. 8, 7. turundas *vocat Varro.* in offas volutantur exiguas caricæ tunfæ, Pall. 1, 30. offas librales adipis, Pall. 4, 12. de passio facies *farinæ*, Veg. 1, 36.

Offendere. columba quid offendit, Varr. 3, 7. *h. e. laborat morbo, vulnere e. i. g. a.*

Offensa, offensio *proprie*, Pall. 4, 12.

Offensæ guttis apes, Varr. 3, 16.

Offerre partes fabricæ congruis partibus, *h. e. plagis cæli obvertere*, Pall. 1, 12.

Officina cohortalis, ὀφειδών, Col. 8, 3, 4 & 5. officinæ coartiorum, Col. 8, 17.

Officio. officere alteri absole ad luna & vento, Varr. 1, 7.

Officium istarum rerum suscepit, Col. 12, 4. cum officio, Col. 2, 15. officiis singulis sui præpositi magistri, Col. 1, 8 & 9. 11, 1.

Offigere furcas circumquaque, Cat. 48.

Offringere est iterare, Varr. 1, 29 & 32. glebas, Col. 2, 11.

Offula carnis, Varr. 2, 4. Col. 12, 53. panis, Veg. 3, 5. in offulas brevissimas redacta farina, Pall. 1, 29. *add. Veg.* 3, 45.

Ogyges rex Thebas ædificavit, Varr. 4, 1. cataclysmos Ogygi, *ibid.* Ogygium *quidquid antiquum.* Eustathius *ad Dionysii periegesin* v. 417 — Ὀγύγιος ἦτοι παλαιός. Scholiastes Sophoclis *ad Philocteten* v. 141, κράτος Ὀγύγιον, τὸ ἐξ ἀρχῆς τιθέμενον κράτος. Δρυὶς Ὀγυγίης κοιλὰς, antiqua quercus excavata est apud Phocyliden v. 161, Ὀγύγιος ἀνδρωπος, homo priscae staturæ, apud Heliodorum *Æthiop.* 10, 25. Plura dabunt Tzetzes *ad Lycophr.* v. 1220, *Etymologicum magnum*; Barth. *ad Stat. Theb.* 5, 510, & Spanh. *ad Callim. hymn. Jov.* v. 14. Schætzg.

Οἶστροι apum, Col. 9, 14. Pall. 6, 10.

Olea prima omnium arborum, Col. 5, 8. quali agro ferenda, Varr. 1, 24. Col. Arb. 17. Pall. 12, 5. quando & quomodo; Cat. 61. *coll.* 28. Varr. 1, 41. Col. 5, 8 *sq.* quercus viciniam ferre nequit, Varr. 1, 16. Col. Arb. 17. cito ut crescat, Cat. 43. quando ablaqueanda, Pall. 11, 8. ut inferenda, Cat. 42. Pall. 5, 2. Infit. 51. ut putanda, Pall. 12, 4. fructum si non ferat, ut curanda, Cat. 93. Col. 5,

L E X I C O N

9. laborans ut tractanda, Col. 11, 2. Pall. 4, 8. *olearum* feminaria, Pall. 11, 8. *Hucusque olea arbor est.* * *Pro bacca.* Genera octo, Cat. 6 & 7. genera X, Col. 5, 8. *conf.* Pall. 3, 18, & *Macrobius* 2, 16. *Nos apud nostros hæc nomina deprehendimus; loca ipsa sub suis cujusque literis indicavimus:* Albiceria, Algiana, Cercitis vel Circitis, Colminia vel Cominia seu Culminia est, seu denique Culminiana vel Colminiana. Licinia vel Liciniana, Luteola, Murtea, Nævia al. Neria, Orchitis s. Orchis aut Orchas adeo, Pausea vel Posea, Radiolus, Radius, Regia, Rhodia, Sabina, Sallentina, Sergia vel Sergiana, Conditiva, Cat. 6, non peculiare & unum genus, sed quæcunque condiri servarique possunt, quod monuit etiam *Turn.* 25, 19. dilectus, quæ optima, Col. Arb. 17. tempeltivæ oleæ, & caducæ conduntur, Cat. 58. albæ ut condiantur, Cat. 117. ex alba olea acerbum fit oleum, Col. 11, 2. olea pendens venire qua lege solita, Cat. 146. ut legatur, Cat. 144. oleam cogere, stringere, verberare, Cat. 141. cogendæ oleæ quæ paranda, Cat. 31. *add.* 64. quomodo legenda, Varr. 1, 55. oleam faciundam locare, Cat. 145. olea esui ut condatur, Varr. 1, 60. promenda ut sit, Varr. 1, 66. ex olea fructus duplex, Varr. 1, 55.

Oleagineum feminarium uti fiat, Cat. 48. oleaginea femina, Varr. 1, 40. vitis, Col. 3, 12.

Oleaginæ taleæ, Cat. 45. oleagino colore, muco similis, *Veg.* 2, 17.

Olearis cellæ descriptio, Pall. 1, 20. taleæ novissima positio, Col. 11, 2.

Olearius modius, Cat. 144 & 146. olearii diligentes, peritissimi, Col. 12, 50. oleariæ rei quæ prospicienda, Cat. 3. cellæ quæ opus sint, Cat. 13. *add.* Col. 1, 6. 12, 50. olearia vasa, Col. 12, 50.

Oleastellus, Calabrica oliva, Col. 12, 49.

Oleaster, Col. 8, 10. infelix ne renascatur ex oliveto incenso, Pall. 5, 2. sterilis fœcundat olivas, Pall. *Inf.* 53.

Oleitas, Cat. 144. ubi facta est, Cat. 68. *utuntur eodem verbo Minus. Felix* 17, 9, & *Mamertinus in Grat. act. Juliani* c. 22.

Oletum, Cat. 1. quali agro conferendum, Cat. 6. ut instructum esse debeat, Cat. 3 & 10. Varr. 1, 18 & 22. oletum altissime miscere, Cat. 61. *vid.* Olivetum.

Oleum in tabulato an crescat, Cat. 64. Col. 12, 50. ut fiat, Col. 12, 50. Pall. 12, 17. ubi servetur melius, Pall.

R U S T I C U M.

12, 21. ut purgetur fordidum, Pall. 12, 19. rancidum ut curetur, Pall. 12, 21. ne animalis immortui odore vitietur, Pall. 12, 20. odoris horrendi ut emendetur, Pall. 12, 20. primum quando fiat, Pall. 12, 4. acerbum *f.* æstivum, viride, maturum, Col. 12, 50. acerbum & viride, Col. 11, 2. viride ut fiat, Cat. 65. Pall. 11, 10. majoris pretii est, Col. 12, 50. *Add. Plin. 13, 27. 23, 4. Suet. Cæsar. 53. quos laudat Rhod. ad Scrib. 244, p. 319. oleum cibarium, Col. 12, 50 & 52. ad unguenta, Col. 12, 52. Chamæmeli, Pall. 7, 10. olei floris 3 unc. Veg. 4, 11. oleum gleucinum, Col. 12, 51. Hispanum, Pall. 8, 9. Liburnico simile, Pall. 12, 18. irinum, Veg. 3, 24. laurinum, Pall. 2, 19. 12, 5. lentiscinum, Pall. 2, 20. liliaceum, Pall. 7, 14. myrtinum, Pall. 2, 17. e lauro, myrto, lentisco, Pall. 13, 2. nardinum, Pall. 4, 9. ordinarium, cibarium, Col. 12, 50. Romanicum, Cat. 146. vulgare interpretatur Turneb. 10, 18, ex olea caduca & matura. rosaceum, Pall. 7, 15. Veg. 3, 45. A roseo distinguit Fortun. Scacchus elæochrysm. c. 25, quod illud additis aromatibus componatur, hoc ex solis rosis ad solem. Verum subtilitati reclamare usum, ait Rhod. ad Scribon. 227, p. 303. Sabinum, Pall. 4, 9. Venafrum præstantissimum, Varr. 1, 2. violaceum, Pall. 5, 6.*

Olfacere labra lacte, *h. e. adspargere, & sapore illo quasi imbui*, Varr. 2, 2. *quemadmodum contra sapere de odore adhibet Plaut. Pseud. 2, 4, 47: Quid sapit? Resp. Hircum ab alis. Quem locum jam contulimus cum Plin. 17, 5, ubi crocum & terram sapiunt unguenta, & contra terra unguenta sapit, idque pro redolere a se poni ipse docet Plinius, qui etiam 17, 36 olfactricem vocat vitem, quæ saporem inimicum raphani fugiat. Quintil. 3, 1, 4, locum Lucretii 1, 934, 4, 11, ita habet: adspirant mellis dulci flavoque liquore, pro vulgato contingunt. Illud quoque Gifanius testatur esse in libris quibusdam. Noto hic populares meos laudare, in quos jocantur vicini, cum, eos quatuor tantam sensus habere, dicant, qui odoratorum florum fasciculum nominent eine Schmecke. Sed illud observasse non injucundum fuerit, etiam apud LXX ὀσφρανδῖνας de levi accessu filii ad ignem adhiberi.*

Olida bene vasa, Col. 12, 17. bene olidæ amphoræ, Col. 12, 38.

Olitor viridantibus hortis, Col. 10, 229. olitoris cura, Col. 11, 1.

Oliva plantari & legi a quibus debeat, Pall. 1, 6. conditi

L E X I C O N

quando & quomodo soleat, Pall. 12, 22. Col. 12, 47. varia, Col. 11, 2. nigra ut condidatur, Col. 12, 48 & 49. olivas conditui legere, Col. 2, 22.

Olivetum maritum, Col. 3, 11. oliveto seminarium ut paratur, Col. 5, 9. oliveta quando & quomodo instituantur, Pall. 3, 18. 11, 8. quando putanda, Cat. 44. sterco-randa, Pall. 11, 8. quibus instructa esse debeant, Varr. 1, 22.

Olivitas, Col. 12, 47. olivitatibus largissimis exuberare, Col. 1, 1. olivitate curantur dolia, Col. 12, 50. ante olivata-tatem præparanda, Col. 12, 50. olivitas media initium De-cembris, Col. 12, 50.

Ollæ bibulæ aut male coctæ, Col. 12, 43.

Ollares uvæ, *vid.* Uva.

Olus atriplicis, Col. 11, 3. olusatrum, Col. 12, 7. olus-atri *genit. Scrib. 195. ii. Plin. 19, 62. & 12, 34. sed oleris atri,* Col. 11, 3. olus pullum, Col. 10, 123. * olus κατ' ἐξοχήν, *brassica*, Varr. 1, 16. * de rapis, Col. 2, 10. *sive ipsas radices intelligas, f. viride inde enascens.* olera ne a bestiolis infestentur, Pall. 1, 35. * oleris *dat. pl.* Cat. 149. Sic sirpiculique olerorum *Lucilius, laudatus Scaligero ad Varr. 2, 2.*

Olympionicæ equæ, Col. 3, 9.

Olympus Deorum, Varr. 3, 16.

Olynthiæ fertilitas, Varr. 1, 44.

Olyssippo oppidum Hispaniæ, Varr. 2, 1.

Omphacomellis confectio, Pall. 9, 13.

Onager, ferus asinus, Col. 6, 37. Varr. 2, 6. ex onagro & asina muli, Pall. 4, 14.

Oncomata, ὄγκματα, Veg. 2, 30. *h. e. tumores, ab ὄγκματος.*

Onerant viviradices rationem cultoris, Col. 4, 2. *add.* 2, 9.

*Ὀνύχῃνος nobilitatus Argis, Varr. 2, 5.

Onus cibi hærentis exstinguit phasianas, Pall. 1, 29.

Onychina pruna, Col. 12, 10. *a colore unguium dicta; vid. Dalech. ad Plin. 15, 15. Schætzg.*

Operæ pretium si sit, Col. 11, 3. operam justam redditia jumenta, Col. 6, 3. operæ conducticiæ liberorum, Varr. 1, 17. operas plures conducere, Col. 3, 21. operarum ratio alibi alia; Pall. 1, 6. ut dividendæ, Col. 1, 9. opera una, duæ, decem, Col. 2, 13. 6, 3. proscinditur operis tribus, ita-tur duabus, tertiatum una, Col. 11, 2. *ubi semper ad diem unum refertur. conf.* Col. 11, 2. opera una messoris experti, Pall. 7, 2. una opera puerilis, *h. e. unus puer opus faciens*

R U S T I C U M.

uno die, Col. 11, 2. operis femineis aut puerilibus celebrabitur opus glandis legendæ, Pall. 12, 14. operæ quaternæ, Varr. 1, 18. operæ quot pro agri cuiusque modo defiderentur, Varr. 1, 18. Col. 2, 13.

Operaria vacca, Col. 6, 24. *aratro adhibita*.

Operarium diutius die eundem non habendum, Cat. 5. operarii quales parandi, Varr. 1, 17. ut excitandi, Varr. 1, 17. pro portione addendi vel demendi, Varr. 1, 18.

Operatus rebus venereis, Col. 12, 4. operata legibus iuventæ, *menstruata*, Col. 10, 359.

Opercula, Col. 8, 8.

Operculati favi, Col. 11, 2.

Operculare dolia, Col. 12, 30. vasa, Col. 12, 15.

Operimenta decem, Cat. 10 & 11.

Operor. operari aliquid in falsa terra, Pall. 1, 6. * frequenter operatur flebotomia, *an passive?* Veg. 2, 40.

in Operis quæcunque vexata sunt, Veg. 1, 56.

Ὀπίουχος, Anguifer, Col. 11, 2.

Opifex rerum æternus, Col. 3, 10. opifices nobiles, Col. 1, Præf. apes silvestres magis opifices, Varr. 3, 16.

Opilio diligens, Col. 11, 1.

Opimare aves, Col. 8, 7 & 9. *it. obefare*.

Opimi boves altiles ad sacrificia publica faginati, Varr. 2, 1.

Opinionis nostræ sermonem habeto, Varr. 3, 17. opinionis ejus est Celsus, Col. 2, 12.

Opisthotonici, *vid. Epistomici*.

Opium Syrenicum, *ita vulg.* Veg. 3, 65. *h. e. ἰπὸς Κυρηναιcus, laser*. opium Hispanum, Veg. 4, 23.

Opobalsamatum collyrium, Veg. 2, 16.

Opobalsamum, Pall. 4, 9.

Opopanatum collyrium, Veg. 2, 16. *Sed leg. opopanaxatum*.

Opopanax, *succus panaces, sæpe laudatur Vegetio, v. g.* 1, 45.

Oporothecæ, Varr. 1, 2. in oporothecen, Varr. 1, 59.

Ὀπὸς κυρνωαῖος, Pall. 3, 29. *silphium*. * *ὀπὸς pro coagulo*, Varr. 2, 11.

Opperiri, *expectare*, Col. 2, 21. opperiri fortunam, Col. 3, 20.

Oppicare corticem, Cat. 120.

Opponere tritam brassicam, Cat. 157.

L E X I C O N

Optimates civitatis, Col. 12, 3.

Opto. optat vitis operiri, Pall. 1, 6.

Opulentant mensam dapibus, Col. 8, 1.

Opulus arbor, *aceris genus*, Varr. 1, 8. Col. Arb. 16. corno similis, Col. 5, 7. alit vitem, Col. 5, 6. Arb. 16. ejus satio, Col. 5, 6. *Glossario κισσόφυλλος. Syll. Quo nomine apud nos appellari debeat, atque adeo, num apud nos vivat, disceptant herbarii. vid. Hard. ad Plin. 14, 1. no. maj. 3.*

Opus quæ sunt, Cat. 14. cum opus sunt, Varr. 3, 5. opus sunt minus multi boves, Varr. 1, 18. opus erit tibi epulum, Varr. 3, 2. quæ opus sunt pecori, Varr. 2, 10. opus est iis parvus cibus, Varr. 3, 14. * Opera nova plerique fortius auspicantur, quam tuentur perfecta, Col. 4, 3. opera rustica accommodanda sunt ad statum cœli, Col. 11, 2. operibus terrenis quibus diebus abstineant religiosiores agricolæ, Col. 11, 2. opus ubi maturius & ubi serius inchoandum, Pall. 1, 6. opera omnia mature conficienda, Cat. 5.

Orabus morbus, Veg. 3, 23. *non liquet.*

Oraculum Cretensis datum, Pall. 11, 14. Catonis, Col. 11, 1.

Orata Sergius unde cognominatus, Varr. 3, 3. Col. 8, 16.

Oratores primarii, Col. 1, Præf.

Orbiculata mala, *rotunda*, Pall. 3, 25. Col. 5, 10. 12, 45. *a figura orbis in rotunditatem circumacti dicta vult etiam Plin. 15, 15. add. Jo. Rhod. ad Scrib. comp. 104, p. 174 sq. delicata fuisse apparet ex joco Cælii ad Cic. Epist. 8, 15. pr. Malis orbiculatis pasti videntur.*

Orbiculi, Cat. 3. olearii, Cat. 18. orbiculus dupondiaris, Col. 4, 30. *videtur in ponderibus fuisse massa ferrea vel plumbea orbis vel cylindri brevissimi formam habens. Sed totus ille locus est admodum obscurus.*

Orbile acutum, Varr. 3, 5. *Præclare ostendit Schefferus de Re vehic. lib. 1, cap. 6, orbile intelligendum esse externam partem rotæ s. peripheriam. Illud orbile solet esse aliquantum extenuatum & acutum, quod usus hodiernus declarat. Possit tamen etiam legi arcuatum, h. è. ex pluribus arcubus compositum, quas absides Græca voce vocamus, quibus cantui imponuntur ferrei.*

Orbis ablaqueationis, Col. 4, 4. *vid. Gyrus. * orbem diversum petere, Col. 1, 3. orbem quandam continuæ fecunditatis sibi ministrat natura, Pall. 4, 10. * orbis ahe-*

R U S T I C U M.

neos II cum mensis II conjungit Cat. 10; qui & II orbem ahenum unum refert. Videntur ad mensæ apparatus referendi. Certe Martialis atas orbes in mensa habuit, aut forte ipsas mensas orbes vocavit. Vid. 2, 43. * orbes in trapeti instrumento Cat. 135.

Orcae picatæ, Col. 12, 15. musti in Hispania fervore ruptæ, Varr. 1, 13.

Orchis olea, Col. 5, 8. Arb. 17. Pall. 3, 18. eadem

Orchita, ut condiatur, Col. 12, 47 & 48.

Orchitis, Cat. 6. a similitudine testiculorum (Gr. ὄρχις) dictam vult Serv. ad Georg. 2, 85. Male Orchades scribitur. Vid. Bodæus a Stapel ad Theophr. hist. plant. 4, 3, pag. 315. Schætzg. Orchites ut condantur, Cat. 7. nigræ, Varr. 1, 60. in Orculam calcare manibus, Cat. 117.

cum Orco ratio habetur, Varr. 1, 4. pomitur, Col. 1, 3.

Ordeum, vid. Hordeum.

Ordinariæ vites, Col. 3, 16. femina, Col. 3, 13. ordinarium oleum, cibarium, Col. 12, 50.

Ordinatio instituta conservanda est, Col. 12, 3. sic Col. 4, 29 eam significat, quæ Palladio disciplina est.

Ordinata vineta, Col. 4, 27.

Ordino. ordinare locum vitibus, Col. 5, 3. ordinant vineam paribus intervallis, Col. 3, 13. ordinandi soli hortensis tempora, Col. 11, 3.

Ordo res pulcherrima, Col. 12, 2. quanta illius vis in arboribus disponendis, Varr. 1, 7. in ordines colitur plantæ, h. e. ordinatim depacta, Pall. 3, 9.

Organum compositum, Col. 3, 13. * organum erectæ tribulæ simile, Col. 12, 50. Hoc organum intelligi puto ex eo machinarum genere, quo usuntur hodie ad aromata quædam comminuenda, frequentissime autem ad fabam Turcicam (Casseam) terendam, qui conus truncatus est, vel meta, striis helices imitantibus sulcata, matrici cylindrica, & sulcis ad perpendicularum descendantibus striatæ inserta, ut grana, qua coni angustior pars spatium facit, injecta, circumactis illo rapiantur deorsum, & inter strias strigasque elidantur, ac demum, qua artissimum iter basis metæ præbet, expellantur.

Orgia naturæ, Col. 10, 219.

Oriens æquinoctialis, Col. 1, 5. brumalis, Col. 1, 6. hiernus, Col. 1, 6.

Orientali arboris parte, Pall. 3, 17.

Origa f. auriga, Varr. 2, 8.

L E X I C O N

- Origanites vinum, Cat. 127.
 Origani satio, Pall. 4, 9, 10, 13. herba grata apibus,
 Col. 9, 4. usus ejus ad olivas condiendas, Pall. 12, 22.
 contra formicas, Pall. 1, 35.
 Oriuntur fundamenta ex loco depresso, Col. 10, 5.
 Ornamenta bubus, asinis, Cat. 10, 11 & 135.
 Ornata cupa, Cat. 22.
 Ornatus trapeti, Cat. 22. publici, *de cænis splendidioribus*,
 Varr. 3, 9.
 Ornea frons, Col. 11, 2.
 Ornithiæ venti, Col. 11, 2. *Dissenſum ſcriptorum circa*
Ornithias ventos indicat, & componit Jo. a Wower de Polymath.
c. 11, p. 84 ſq.
 - Ὀρνιθοβοσκείων, Varr. 3, 9.
 Ὀρνιθὸν villæ, Varr. 2, Præf. 3, 3, 4 & 5. Col. 8, 1 & 3:
 Appii auguris *per jocum*, Varr. 3, 2. materteræ Varronis,
 Varr. 3, 2. ipſius Varronis, Varr. 3, 5. lucrifecerunt hoc no-
 men turdi, Varr. 3, 4.
 Ὀρνιθοτροφεῖον, Varr. 3, 5.
 Ὀρνιθοτροφία, cohortalis ratio, Col. 8, 2.
 Orno. onare focum, Cat. 76.
 Ornus. orni ſilveſtres fraxini, Col. Arb. 16.
 Orthociffi ſatio, Col. 11, 2. *ſi etymologiam videas, cum*
ipſum nomen non habeant herbarii, videtur τῇ χαμαικίσσῃ
oppoſita, & vel arboream omnem hederam in altum nitentem
ſcilicet, ſignificare, vel peculiare genus ſuo ſolo ſtans innixum
trunco &c.
 Orthocola jumenta vel ſtilloſa, Veg. 2, 54. *cum ob du-*
rum aliquem tumorem articuli rigent.
 Orthopnoicum jumentum, Veg. 3, 46.
 Orti fontibus ſapientię, Col. 1, 1. qui ex his (*bubus*)
 orti ſunt, vituli, Varr. 2, 5.
 Ortomici, Veg. 1, 38. *forte orthotonici, vel, quod ma-*
lim, orthopnoici.
 Oryges feræ, Col. 9, 1. *vid. Salmaſ. ad Solin. p. 157, Urſin.*
anal. S. 2, 1, 21, Bartholi. de unicornu c. 10 ſqq. Schattg.
 Os, oris. ora lacus, ripæ, Col. 8, 15.
 Os, offis. ſine offe ut naſcantur ceraſi, Pall. 11, 12. of-
 fa Perfici quando & quomodo ponantur, Pall. 2, 15, 12,
 7. duracinarum, Pall. 3, 25. dactylorum obruuntur, Pall.
 11, 12. olivarum, Pall. 12, 17. oſlibus & planta ſeritur
 ziziphus, Pall. 5, 4.

R U S T I C U M.

- Oscensis ager, Varr. 1, 57.
 Oscilla lupinorum, unde *germen nascitur*, Col. 2, 10.
 umbilicum *vocari a Plinio, docet Beroaldus.*
 Osseus culter, Col. 12, 45. cuneus, Col. 5, 11. Pall.
 3, 17.
 Officulare medicamentum, Veg. 4, 28.
 Offilago, Veg. 2, 22. *quæ &*
 Offulago, Veg. 4, 14.
 Offuosa loca, Veg. 2, 13.
 Ostendit idem milium, *h. e. eandem naturam præ se fert*,
 Varr. 1, 45.
 Ostentus soli ager, *expositus*, Cat. 6. Varr. 1, 24 & 25.
 Ostiæ in litore, Varr. 3, 2.
 in Ostiensi villa, Varr. 3, 2.
 Ostigo, morbus ovini pecoris, Col. 7, 5.
 Ostiolis munitos aditus, Col. 8, 14.
 Ostium. ostia aperire muribus ac formicis, *de area rimor-*
sa, Varr. 1, 51.
 Ostrei testæ siccæ tuscæ, Pall. 1, 41.
 Ostrearum testæ, Veg. 2, 62.
 Otiosus fons, *rapido oppon.* Pall. 1, 37.
 Otium. otii pariter & negotii reddenda ratio, Col. 2, 22.
 Oves laudantur Varr. 2, 1. disciplina ovium, Varr. 2,
 2 integr. Col. 7, 2-5 integr. *earum genera* Altinates, Galli-
 cæ, Milesiæ, Col. 7, 2. Græcæ, sicut Asiæ vel Tarentinæ,
 Pall. 12, 13. Col. 7, 4 integr. pellitæ Tarentinæ & Atticæ,
 Varr. 2, 2. testæ *ead.* Col. 7, 2. quadratæ *laudantur* Col.
 7, 2. feræ, Varr. 2, 1. ne scabie ricinifve infestentur, Cat.
 96. medicinæ earum, Col. 7, 5. earum fructus qua lege
 venire soleat, Cat. 150.
 Oviarium pecus, Col. 7, 6. oviariæ pecuariæ grandes,
 Varr. 2, Præf.
 Ovile pecus, Varr. 2, 2.
 Ovillum genus quæ pascua desideret, Pall. 12, 13. *add.*
 Col. 7, 2.
 Ovinii unde dicti, Varr. 2, 1.
 Ovum gallinaceum crudum devoratum, Col. 6, 4. Veg.
 3, 2. ova ut servantur, Col. 8, 6. minuuntur fale, Col. 8,
 6. servari & supponi ut debeant, Col. 8, 5 & 6. Pall. 1,
 27. animantur, Col. 8, 5. ovorum albus liquor medetur
 suffraginosis mulis, Col. 6, 38. ova *ὀρνέμια*, Varr. 2, 1.
 * ova plena mensuræ nomen, Veg. 1, 56. 4, 8. * ovum in
Script. R. R. Vol. IV. V.

L E X I C O N

Iudis Circensibus & Cereali pompa, Varr. 1, 2. *Vid. Salmaf. ad Solin. p. 640; & Tertull. de Spectac. c. 8.*

Oxygala, Col. 12, 8. *Laudat Beroaldus Plin. 28, 9, & Galeni caseum oxygalacticum.*

Oxygarum, Col. 12, 57.

ex Oxymelli, Cat. 157. oxymelli superfunde, Col. 12, 56. ad oxymellis crassitudinem, Veg. 2, 48.

Oxyporum pretiosius, Col. 12, 57. *Condimentum ex aceto. vid. Comm. ad Apic. 1, 32, & 3, 18, ubi similis compositio habetur.*

Ozænæ asperiores, Veg. 1, 9. *Etiam 2, 49. 3, 22. ad pedes pertinere videntur. Et Hippiatr. Ruell. p. 113 a. proponitur quidem initio remedium Absyrti foedis narium ulceribus, quas vocant ozænas: sed deinde Eumeli medicamentum sub eodem titulo haud dubie ad pedes pertinet.*

P.

P. notat pondo. Sic casei P. II. S. h. e. pondo duo semis, Cat. 84. & P. = — h. e. pondo quadrantem, ibid. olei p. l. Cat. 22. h. e. pondo libram. casei recentis P. III. pondo tria, & paulo post P. S. pondo semis, Cat. 85. Ita etiam Cat. 158. vid. Pondo.

Pabularis vicia, Col. 2, 14. Pall. 1, 6.

in Pabulationem spurce versantur fues, Col. 7, 9.

Pabulatoria corbis, Col. 6, 3. 11, 2.

Pabulor. pabulantur aves, *cibum capiunt*, Col. 8, 15. * pabulandæ sunt fimo oleæ, Col. 5, 9.

Pabulum bubus ut parari darique debeat, Cat. 54 & 60. pabulorum genera & satio, Col. 2, 7 & 11. Varr. 1, 23 & 31. in pabulum conferitur vicia, Col. 11, 2. pabula viridia, Col. 7, 9. pabulum aridum, Cat. 30. hibernum, Cat. 149. ovibus, Cat. 5. * ut pabulum malorum fiat *leg.* Cat. 7, *pro uti stabilia mala fiant: quam veram esse lectionem facilius credet, qui usum nostrorum hic recognoscet. Igitur præter illud, pabulandæ sunt fimo oleæ, Col. 5, 9. nam eo quasi pabulo gliscit terra, Col. 2, 5. ut stercore velut pabulo absumptas vires refoveas, Col. 2, 14. saginata largioribus pabulis terra, Col. 2, 1. fatiatum stercore solum, Col. 2, 10. add. 2, 14. vid. infra Saturo. pabula præbere novali, Col. 10, 84. ut humus alimento (fimi) pinguescat, Col. 2, 5. add. 2, 14. sic cibum arborum dixeret Lucret. 1, 354, & Plin.*

R U S T I C U M.

27, 2. τροφήν *Theophrast. de caus. plant.* 3, 26. quin cibi majoris plantæ quædam, Varr. 1, 23.

Pactæ plantæ, a pangendo, Pall. 2, 14.

Pæan Delie, & Evie, Evie Pæan, Col. 10, 224:

Pædagogi agriculturæ, Col. 1, 1.

Pæminosa area, an grana? Varr. 1, 51. A pædore derivat pæminosum Nonius. Jam pædor αὐχμὸς est in vet. glossar. Porro in *Lexico Græco Latino veteri* αὐχμὸς est ἡ ἐν τῇ γῇ ξηρότης. Hinc, credo, apparet vis nominis in hoc loco referenda, si quid video, ad aream h. m. ne æstu pæminosa sit, in rimis ejus grana oblitescant, & rimæ recipiant aquam &c. Pæminosa potest etiam esse ablativus absolutus.

Pæsti rosaria, Col. 10, 37. Pæstum urbs est Lucaniæ ad mare, circa quam bis in anno rosæ nascebantur, unde — biferique rosaria Pæsti ap. *Virg. Georg.* 4, 119. Nominat Pæstanum sinum & Pæstum oppidum *Pomp. Mela* 2, 4. Inde Pæstanæ rosæ pro optimis, seu κατ' ἐξοχήν pro rosis. *Ennodius Dictione* 8, p. 489: Industria fecit, quod Pæstaneas rosas dumeta pepererunt. Rosaria & rosæta Pæstana. *Ovid. Met.* 15, 708, — tepidique rosaria Pæsti. *Ennodius Carm.* 9, 146: Pæstani pariter depingit terga rosetis. Et ars Pæstana pro hortorum & florum cultura apud *Strabum Gallum in Hortulo præf.* v. 2: — si quis Pæstanæ deditus arti. *Schættg.*

Paginæ marmoreæ pavimentis impressæ, Pall. 6, 11. Paginæ sunt lapides quadrati, quibus pavimentum tegitur. Sic paginæ fundorum sunt partes, in quas agri dividuntur, apud *Innocentium de castis per literas* p. 222 ed. *Gæfii. Schættg. Vid. L. Pignorii Symb. epist.* 18. *Almel.*

Πάγουροι, cancri marini, Pall. 1, 35.

Pala, Cat. 10. ferrato robore, Col. 10, 45.

Παλαίστρα, Varr. 2, Præf.

Palatini, qui montem illum incolunt, Col. 1, 3.

Palatum suave domini paravit ornithonas, Varr. 3, 3. palato torpenti, Col. 10, 110. palata docta & erudita, Col. 8, 16.

Palatus, a, um. palatæ & ligatæ vineæ, Col. 11, 2.

Palea unde dicta, Varr. 1, 50. palea vestitum granum, Col. 2, 9. paleæ a frumento ut separentur, Col. 2, 21. quæ optimæ, Col. 6, 2. hortis noxiæ, Pall. 1, 36. palearum repositio, Pall. 1, 32. paleæ ex leguminibus, Col. 7, 3. * palea subrubra subalbicans gallorum laudatur, Varr. 3, 9. paleæ ex rutilo albicantes, velut incanæ barbæ depen-

L E X I C O N

dentes gallinaceis, Col. 8, 2. * *palea pro solea videtur posita a librario* Varr. 1, 23.

Palearia, *ut* fœnilia, Col. 1, 6.

Palearibus boum a collo demissis, Varr. 2, 5. Col. 6, 1. *larga & circa genua fluentia*, Pall. 4, 11.

Paleatum lutum, *cum palea subactum*, Col. 5, 6. 12, 43. Arb. 26. *item* 12, 21.

Pales magna, Col. 10, 4.

Palilibus asses solvere, Varr. 2, 5.

Paliurus, Col. 7, 9. 11, 3.

Palladii rami, *olea*, Pall. Inf. 51. Palladia amurca, Col. 10, 353. *a Pallade olea inventrice.*

Pallidior fit ficus vetustate, *situm contrahit*, Varr. 1, 67.

Pallorem trahere, Col. 12, 41. capere, Col. 12, 50. exsaniare, Col. 12, 55. *Ita Viruv. 6, 7 de bibliotheca*, Venti infundentes humidos spiritus pallore volumina corrumpunt.

Palmarum plantatio & cultura, Pall. 5, 5. 11, 12. *cum cannabi, lino, junco conjuncta*, Varr. 1, 22. *cf.* Col. 5, 5.

* palma unguentariorum, Cat. 113. *ad vinum odoratum.*

* palma campestris, Col. 3, 1. * *palnam fert mel Siculum*,

Varr. 3, 16. * *palma in vite major flagello, unde etiam*

uvæ nascuntur, Varr. 1, 31. *add.* Col. 3, 17. 4, 15 & 24.

in palnam pendere discit vitis, Varr. 1, 8. *Est igitur pal-*

ma hæc palmes, ubi vid. * *Palmas de cauterio accipit bos*

paralyticus, Veg. 3, 41. *Notat vestigium formæ cauterii, ut*

postea stella, virgule. vid. *Palmula. Compara illud Quintil.*

Decl. 1: Manus palmare vestigium potest. Et paries sanguine palmatus.

Palmare, *i. e. materias alligare*, Col. 11, 2.

Palmares scrobes, Pall. 3, 24. 4, 10. *palmaria spatia*, Col. 8, 3. 11, 3.

Palmaria insula, Varr. 3, 5.

Palmes qui fœcundus, Col. 3, 10. *focaneus*, Col. 4, 24.

ultimus plurimum fructum affert rel. Col. 5, 6. *ad pan-*

gendum qualis eligendus, Pall. 3, 9. *palmitum duo gene-*

ra, Col. 5, 6.

Palmeus, *palmea sporta*, Pall. 3, 27. *palmeæ fegetes*, Col. 5, 5. *cf.* Varr. 1, 22.

Palmipedale limen, Varr. 2, 4. *h. e. Crescentio interprete,*

palmi unius supra pedem. Sic palmipedalis malleolus, Col.

3, 19. *quem eodem modo interpretatur Beroaldus.*

velut Palmulæ fiunt cauterio, Veg. 1, 28. *vid.* *Palma.*

R U S T I C U M.

Palo. palare & ligare vineas, Col. 11, 2. palandus humidus locus ad fundamenta, Pall. 12, 15.

in Palpebris aut auribus afinorum pili colorem sobolis variant, Pall. 4, 14. *de Linguae maculis h. v.*

Palumbus ut farciatur, Cat. 90. Col. 8, 8.

Palus oleastri, pini, querci, radicibus arborum infigitur fecunditatis augendae causa, Pall. 4, 8. 12, 7. palus de buxo, Pall. 2, 15. *vid.* Cuneus. palus e pertica, Varr. 1, 8. palo locum facere plantae, Pall. 3, 25.

Palustris ager, Col. 8, 14. palustres vineae, Col. 12, 21.

Pamphylia, Col. 11, 2.

Pamphylia profundo pascitur helops, Col. 8, 16.

Pampinacea cripa, Col. 12, 20. *vid.* Cripa.

Pampinarius palmes quis, Col. 5, 6. pro frugifero ponendus non est, Pall. 3, 9. pampinaria virga, Col. 3, 10. pampinarium farmentum, Col. 3, 10. pampinariae materiae, Col. 4, 24. pampinaria farmenta, Pall. 3, 15. Col. Arb. 3. Col. 4, 11.

Pampinatione frequenti detrahenda supervacua, Col. 4, 6. quae ejus tempestivitas, Col. 4, 6, 7 & 28. Pall. 6, 2. prima, Col. 11, 2.

Pampinator, Col. 4, 10 & 27. 5, 5.

Pampino. pampinare quid, Cat. 33. Varr. 1, 31. pampinatur salix, Col. 4, 31. velut pampinare *de aliis arbusculis*, Col. 5, 10. pampinandi modus, Col. 5, 5. regula, Col. Arb. 11.

Pampinus qua parte ferax, Col. 3, 17. pampinis vitem spoliant, Col. 11, 2. pampini racemarii, Col. 3, 18.

Panas biformes, Col. 10, 427.

Panax ut feratur & colatur, Col. 11, 3. panacis radices, Col. 6, 5. panacem medica lacrima, Col. 10, 103. (*ille est opopanax*) *add.* Col. 11, 3. panacis Syriaci, Veg. 3, 56. *Quid fuerit disputantem vid. Salmas. ad Solin. p. 899 sqq.*

Pancturus furculos, Pall. 3, 9.

Pandataria insula muribus infesta, Varr. 1, 8. turturum & coturnicum ferax, Varr. 3, 5.

Pando, *as.* ne pendentur onere perticae, Col. 4, 16.

Pandere ficos & poma, Col. 2, 22. uvas in sole, Col. 12, 39.

Pangere, & depangere, Col. 11, 3. malleolos, Col. 3, 3. pangitur litera in cera mucrone calami, & herba in terra cuspidi sarculi, Col. 10, 252. ad pangendum qui eligendi

L E X I C O N

palmites, Pall. 3, 9. panguntur vetere sarmento, Col. Arb. 3. pangenda vitaria maleolis quam recentissimis, Col. 11, 2. panguntur in seminario ipsa poma, Pall. 2, 15. cum panxeris taleam, Col. 11, 2.

Panici satio & cultura, Col. 2, 9. Pall. 4, 3. panicum pinfitum, Col. 2, 9.

Pantulejus Parra, Varr. 3, 5.

Papaveris satio & cultus, Col. 11, 3. Pall. 10, 13. papaver anetho jung. Col. 10, 314. cereale papaver, *ibid. vid. Cereale.*

Paphie lactuca, Col. 10, 193. Paphios thyrsos, Col. 10, 370.

Papiliones ut enecentur in alvearibus, Col. 9, 14. Pall. 4, 15. 5, 8.

Papilla uberis, Col. 9, 11. * papillæ fontibus forte melius conveniunt, quam mammillæ, Varr. 3, 14.

Papulæ in pecore ut curentur, Col. 6, 31. papulis æstuans prurigo, Veg. 3, 71.

Papyri ligamen, Col. 6, 6. Veg. 3, 3. papyro faciendum vinculum, Pall. 3, 29. cf. Pall. 3, 33. papyri usus ad fistulas, Veg. 2, 13, 23 & 26. papyrus candelarum purgata, Veg. 2, 57.

Par. pari pondere, Col. 12, 51. pari libra cum æquore maris, Col. 8, 17. paria facere cum rationibus domini, Col. 1, 8. 11, 1.

Paracenterium, Veg. 2, 17.

Paracentesis, παρακέντησις, Veg. 1, 43. in cura oculi, Veg. 2, 17.

Paralyſin ex frigore sustinet stomachus, Veg. 3, 34. patiuntur jumenta, Veg. 3, 41.

Parastaticæ, Veg. 4, 1. inter ossa equi.

Parata messis, matura, Pall. 7, 2.

Parcere opera, Cat. 1, 1.

Paridius Veterensis, Col. 4, 3.

Paries. parietum tectura fortis & nitida ut fiat, Pall. 1, 15. intra parietes continere, Col. 12, 1.

pro Parietaria herba scribitur Paritaria aliquoties apud Veg.

¶ g. 3, 65 & 67.

Parilia, festus dies, Varr. 2, 1. Col. 7, 3.

Pario. pariunt non omnia, Varr. 2, 1. peperere poma ficus, Pall. 4, 10. pariunt ficus obrutæ in seminario, Varr. 2, 41. in pariendis colibus vires habet sarmentum, Varr. 1, 32.

R U S T I C U M.

Parma, Col. 7, 2.

Paro. parare prædium, Cat. 1.

Parotides, Veg. 2, 23.

Parra Pantulejus, Varr. 3, 5.

Parrhasius, Col. 1, Præf.

Pars & species *synonyma*, Varr. 3, 3. a qua parte bonus appellatur, i. e. *qua de causa*, Varr. 1, 7. parti, *pro parte*, Varr. 3, 3. * partes priores agit, quod utile est, Varr. 1, 4. ad partes alium vocare, Varr. 2, 9. ad partes paratum venire, Varr. 2, 5. * partibus & paulatim præbere cibum, Col. 2, 3.

Parta, *quæ peperit*, Col. 7, 4. *add. Scal. ad Varr. p. 225.*

Parthenope docta, Col. 10, 134.

Parthorum consuetudo in equis domandis, Veg. 1, 56.

Partiario, Cat. 16 & 137. *Videtur h. l. adverbium esse, per ellipsin τοῦ jure ortum, ut apud Apulej. Met. 9, p. 229: Cum uxore mea partiario tractabo, nec erciscundæ familiæ, sed communi dividundo formula dimicabo.*

Participes agrestium operum, Col. 1, Præf.

Particulatim mercari gregem, Col. 7, 6. vocare loca, Varr. 2, Præf.

Partim *solitarium pro præsertim propter compendium aut notam librarium poni videtur* Cat. 5 & 6.

ad Partiones aptæ gallinæ, Varr. 3, 9.

Partita in sex, Varr. 1, 37.

Partura, *partus*, Varr. 2, 1.

Parturit gramine solum, Col. 10, 10.

Partus feminis appropinquat, Col. 8, 11. pecoris custodiri & adjuvari ut debeat, Col. 7, 3. a partu statim genitus asellus, Col. 6, 37. partu fructus utilis non est mulus, Varr. 2, 8. * partus sui desiderio laborat equa, Col. 6, 27. gemini familiares Afris & Ægyptiis, Col. 3, 8. * *partus de viæ*, Varr. 1, 8. Col. 3, 10.

Parum bonæ nutrices sunt, Col. 8, 5.

Pascitant apes, Varr. 3, 16.

Pasco. pascendi ratio triplex, Varr. 2, 1.

Pascua uri quando soleant, Pall. 9, 4.

Passer Petronius, Varr. 3, 2. * Passer piscis, Col. 8, 16. *vid. Rhombus.*

Passionis dysentericæ limus, Pall. 3, 31. hæc passionum genera, Veg. 1, 38 & *sæpe pro morbo.*

Passus, pedes quinque, Col. 5, 1.

L E X I C O N

Passus, *a. um.* passæ uvæ ut fiant, Col. 12, 39. * passum (*vinum*) ut fiat, Col. 12, 39. eo uti licet ad conditum, Pall. 11, 19. de passo offæ, Veg. 1, 36.

Pastinacæ fatio & cultus, Col. 11, 3. Pall. 3, 24. genera duo, Col. 9, 4. pastinacæ agrestis femina, Col. 6, 17. Veg. 3, 4.

Pastinationis ratio, Col. 3, 13. modus & mensura, Col. 11, 2. reditus, *h. e. viviradices, quæ venduntur*, Col. 3, 3. pastinatio emundata, innocata, & æquata, Col. 3, 15.

Pastinator, Col. 3, 13.

Pastinatum suspensissimum, Col. 3, 13. de pastinato eximuntur viviradices, Col. 3, 3.

Pastino. pastinandi soli hortensis duo tempora, Col. 11, 3. mensura quæ sufficiat vineis, Col. 3, 16. pastinandus locus quomodo præparandus, Pall. 2, 13.

Pastinum, instrumentum bifurcum angustis faucibus; Col. 3, 18. * terra pastino & feminibus accipiendis parata: quando & quot generibus fiat, Pall. 2, 10. *Sed 3, 9 a scrobe & sulco distinguitur, estque fossum continuum.* effodi quando incipiat, Pall. 13, 2. pastini mensura, Pall. 2, 12. pastinorum latitudini studere, Pall. 1, 7. pastinum vineaticum ut conferendum, Pall. 3, 9. ad pastini similitudinem fodies hortum, Pall. 1, 34.

Pastio vel villatica vel agrestis, Varr. 3, 1 & 2. villatica & pecuaria, Col. 8, 1. pastiones laxæ, Varr. 1, 12. mutantur, Varr. 2, 2.

Pastores quot & quod genus habendi, Varr. 2, 10. pastor pavonum, Varr. 3, 6. columbarius, Varr. 3, 7. diligens, Col. 11, 1. pastorum cellæ, Col. 1, 6.

Pastoralis res, Varr. 2, Præf. scientia, Col. 1, Præf. ejus partes novem, Varr. 2, 1. vita, Varr. 2, 1. canis qualis, Col. 7, 12.

Pastoriciæ rei origo, dignitas, ars, Varr. 2, 1. pastoricia vita, Varr. 1, 2, *male legi pro pastoria vult Barth. ad Calpurn. ecl. 5, 105.*

Pastum exire, Varr. 2, 2.

nondum Patefactæ rosæ, Pall. 6, 17.

Paterfamilias in villa observare quæ debeat, Cat. 2. Col. 1, 7.

Paternæ notæ plerumque natis inhærent, Col. 7, 3.

Patescere, Pall. 12, 7. *de nucibus*, antequam patefcant. *Varians lesio est putrescant. Nempe rumpuntur, cum putrescunt.*

R U S T I C U M.

Patibula in torculari, Cat. 26. *vid. Popma de instrum. fundi c. 11. Apud Apulej. Met. 4, p. 146 sq. explicant seram s. vestem ligneum ostio occludendo. Schætzg. Sed Turneb. 6, 23, binas scalas interpretatur, in axiculum unum capitibus suis conjunctis, divaricatis ad imum cruribus, qualibus hodieque usus est, ubi simplices scalæ applicari non possunt.*

Patientia præstantes vites, Col. 3, 2.

Patina ærea, Pall. 1, 40. patinas fictiles, Col. 12, 43.

Patior. patitur hortus inimicum pulverem palearum; Pall. 1, 34. formicas arbor, Pall. 11, 12. vermes Persicus, Pall. 12, 7. marem femina, Col. 6, 24. * patimur horis tribus (*in eo statu esse,*) Col. 12, 47. * quantum fabæ patitur magnitudo, *h. e. quam magna est faba*, Veg. 3, 67. * *Passive usurpari (ut sinor) hoc verbum, Pall. 3, 24. observat Barth. sed non invenio in illo titulo nisi sect. 6, ubi consuetam significationem retinet. Interim ita accepisse hoc verbum recendor Lentulum ad Cic. fam. 12, 14: Quorum improbitatem aliquando retundi, & non pati impunitate augeri, utile est reipubl.*

ex Patriis locis similibus, Col. 6, 2.

Patrare sementim, Cat. 54.

Pavescere ad tactum, Col. 6, 2.

Paviculus verberare, Cat. 91. condensare, Col. 1, 6. inculcare, expolire, Col. 1, 6. 11, 3. æquata area, Col. 2, 20.

Pavidi auditu, visu, boves, *h. e. ad audita, visa*, Col. 6, 2.

Pavimenta ædificii, Pall. 1, 9. ut fiant, Cat. 18. in solaris, Pall. 6, 11. 7, 8. 10, 15. testacea, marmorea, testellata, scutulata, nigra, Pall. 1, 9. testacea superfundere, Pall. 1, 40. pavimento testaceo suffuso, Pall. 1, 19.

Pavio. pavito, Cat. 18.

Pavita solida terra area, Varr. 1, 51.

Paulula pila, Cat. 14. paululo sale, Pall. 12, 22.

Paulum filiculæ, Cat. 158. triti falls, Col. 8, 5.

de Pavonibus Varr. 3, 6. Col. 8, 11. Pall. 1, 28. * Fircellius Pavo, Varr. 3, 2.

Pavonini pulli, Col. 8, 11. pavonina ova, Varr. 3, 9.

Pauperies terræ, Pall. 1, 19. foetuum ubertate foliorum compensata, Pall. 12, 9.

Paupertas certissima, Col. 12, 2.

Paulatum & requietum, Veg. 1, 38.

Pauleæ oleæ, Varr. 1, 60. jucundissimæ, Col. 5, 8. *vid.*

L E X I C O N

Serv. ad Georg. 2, 85. ut condiantur, Col. 12, 47. ut epulis præparentur, Col. 12, 48. pausea acerba, Col. 12, 47. alba ut condiantur, Col. 12, 47.

Pausia *eadem scribitur* Pall. 3, 18. Col. 5, 8. Arb. 17.

Pausias pictor, Varr. 3, 17. *de eo Plin. 35, 11. 21, 2.*

Paxillo perforatum solum, Col. 4, 16.

Peccat vinum, Pall. 11, 14. peccando discere, Col. 1, 1.

Pectinibus spicam legere, Col. 2, 2.

Pectitæ lanæ, Col. 12, 3. pectita tellus, Col. 10, 94. *vid. Discrimen.*

Pecto. pectere ferro bicorni herbam, Col. 10, 148.

Pectorosæ aves, Col. 8, 2.

Pectunculi pisces, Col. 8, 16. *h. e. parvi* pectines, quos in concharum genere numerat *Plin. 9, 33.*

Pecua & homines, Varr. 2, 1. pecua salva, Cat. 141.

Pecuarium, *a, um.* Pecuarii Appuli, Varr. 3, 17. athletæ, Varr. 2, 1. pecuarius canis, Col. 7, 12. pecuarii greges,

Varr. 2, 5. pecuaria res, Varr. 2, Præf. quæstio, Varr. 2, 2. negotiatio, Col. 8, 1. pastio, Varr. 3, 1 & 2. Col. 8, 1.

* pecuariæ grandes oviaræ & equariæ, Varr. 2, Præf. nobiles, Varr. 2, 1.

Pecuna affaria Jovi daps, Cat. 132.

Peculiare aliquid in fundo pascere liceat præfectis, Varr. 1, 17.

Peculium unde dictum, Varr. 1, 2. Col. 6, Præf. danda opera ut præfecti habeant, Varr. 1, 17.

Pecunia unde dicta, Col. 6, Præf.

Pecus, *oris.* pecoris majoris & minoris species trinæ; Varr. 2, 1. pecorum atque agrorum cultus, Col. 6, Præf. in pecore parando & pascendo quæ observanda, Varr. 2, 1. pecus ut curandum villico, Cat. 5. caractere signatur, Pall. 2, 16. annuo delectu reparatur, Col. 6, 22. magistros quales desideret, Col. 1, 9. in pecore maclando quæ observanda, Col. 12, 53. * pecus Græcum, *de ovibus*, Col. 7, 4. ovillum, Tarentinum, hirtum, caprinum, mutilum, cornutum, raripilum, setosum, Col. 1, Præf. volatile, Col. 4, 8. aquatile, Col. 8, 17. malum, mediocre, *de apibus*, Col. 9, 8.

Pecus, *udis.* pecudis genus, *de equis*, Col. 6, 27, 30 & 34. pecudes pro regionis cœlique statu variant, Col. 6, 1. quædam culturis inimicæ, Varr. 1, 2. pecudum ferarum genera, Varr. 2, 1.

R U S T I C U M.

Pédali spatium, Col. 4, 16. Col. Arb. 16. pedalis longitudo, Col. 4, 7.

Pedamen teres, Col. 4, 26. pedaminum prospiciendorum ratio, Col. 4, 30. pedaminibus annexæ vites, Col. 5, 4.

Pedamenta, quibus stat rectis vinea, Varr. 1, 8. quatuor generum, Varr. 1, 8. vestire, Col. 4, 1. in pedamentis fructus claudicat, Col. 4, 2.

Pedaneum rudus, Pall. 6, 11. *i. e. pedis crassitudinem habens.*

Pedestri sermone, Veg. 3, Præf.

Pedicino, & pedicinis duobus, Cat. 18. *vid. Popma de instr. fund. c. 18. eodem modo interpretatur Turneb. 7, 25.*

Pedicularis herba, Col. 6, 30.

Pediculi uvarum impicantur, Col. 12, 43. pediculis maiorum pice ferventi mersis, Pall. 3, 25. picatis, Pall. 4, 10. pediculos Punicorum intorquent, Col. 12, 44.

Pedisequorum turba, Col. 1, Præf.

Pegafidum comites, Col. 10, 263.

Pelagici pisces, Col. 8, 17.

Pelagii pisces, Varr. 3, 3. Col. 8, 16. greges piscium, Col. 8, 17.

Pelamis, Col. 8, 17. *Ex thynno nascitur cordyla, quæ a limo (πῆλδος) Pelamis incipit vocari, quasi lutaria, ac limosa: ubi annum tempus excessit, appellatur thynnus. Beroald.*

Pelasgi solum mutantur, Col. 1, 3. e Græcia in Sabinos venerunt, Varr. 3, 1.

Pellectus vitiis animus, Col. 11, 1.

Pellicio, Col. 12, Præf.

Pellicius. pelliciae tunicae, Pall. 1, 43.

Pelliculant vas operculatum, Col. 12, 46. pelliculare opercula, Col. 12, 39. pelliculetur vas contextum, Col. 12, 46 & 56.

Pellis corpori adhæret in coriagine, Col. 6, 13. pellibus manicatis prohibentur rigora, Col. 1, 8. 11, 1. vestitæ nationes, Varr. 2, 11. pelles aureæ unde dictæ, Varr. 2, 1.

Pellitæ oves quæ, Varr. 2, 2.

Peloponnesii, Varr. 2, 6.

Peloponnesos, Varr. 2, 5.

Pelufiana mala, Col. 5, 10.

Penates Deos adorare, Col. 1, 8.

Pendens olea qua lege veneat, Cat. 146. vinum, Cat. 147.

Pendigines, Veg. 2, 44 & 55. *Pendigo est collectio puris & corruptæ carnis inter nervos & commissuras. Sed apud Arno-*

L E X I C O N

bium contra gentes lib. 6, p. 201 Mair. redditur per compagem & commissuras. Ego vero puto, etiam ibi vitium intestinum & occultum significari: o utinam liceret in simulacri alicujus medias introire pendigines! idem dicit ac paulo post, ubi non videtis, inquit, spirantia hæc signa — putredinis modo carie relaxari — sub istorum simulacrorum cavis, stelliones, forices, mures, blattæque lucifugas nidamenta ponere atque habitare. Spurcitias huc omnes — conducere &c. Sunt igitur, ut dixi, pendigines cava occulta & vitiosa, ut in vivo corpore apud Vegetium, ita apud Arnobium in statuis.

Pendulus arbutis, Col. 10, 229. pendula loca, Col. 2, 18:

Penetrabili luce splendida grana, Pall. 10, 17.

Penetrabit ad medullam, Col. 4, 8.

Penicillo detergitur, Col. 12, 18. *Sed* penicello calido vaporare oculum, Veg. 2, 17. *add.* 3, 71. *vid.* Pinnicillus.

Penitus radices agere, Col. 3, 11.

Pennæ rigentes mundationi aptæ, Pall. 12, 8.

Pensata iis portionibus, *i. e. appensa*, Col. 12, 51.

Pensilia promi ut debeant, Varr. 1, 68. in pensilibus junctis servantur quædam poma, *h. e. tanquam pensilia*, Varr. 1, 59. *Nimirum substantive ponitur utroque loco, ut in Priapejis. Conf. quæ disputamus de Carnario.* * pensile horreum, Col. 1, 6. 12, 50.

Pensiones ut exigendæ, Col. 1, 7.

Pensiuncula fœnoris reliqua, Col. 10, Præf.

Penfum operis sui peragere, Col. 3, 10. pensum absolvimus, Varr. 2, 2.

Penus. penoribus loca & vasa quæ ac qualia comparanda, Col. 12, 4. ne situ mucorem contrahant, Col. 12, 4. ut conserventur innoxia, Col. 12, 4. *Sunt igitur ipsa Salgama, & quæ in penuaria cella servantur.*

Penuria ubi est arborum, Col. 7, 9. pabuli, Col. 6, 24. acceti, Col. 12, 17. penuriam temporum sustinere, Col. 9, 14. penuria operarum, Col. 4, 6.

Per *distributive sumtum*, ut per amphoram vini, Pall. 3, 31. binos per arborem qualos, Pall. 4, 8. * per nomina citare, Col. 11, 1. * per ortum caniculæ, Col. 2, 21.

Peracta bruma, Col. 11, 3.

Perædificatæ domus, Col. 4, 3.

Peræquare culleos septenos, Col. 3, 3. jugera, Col. 3, 3. denas amphoras, Col. 3, 9.

Peragitare mustum, ne quid subsederit, Col. 12, 19. *va-*

R U S T I C U M.

sa spatha, Col. 12, 20 & 24. rutabulo, Col. 12, 24. lignea rudicula, Col. 12, 46.

Perambulare multas terras, Varr. 1, 2.

quoad Pérarefcat herba, Varr. 1, 49. peraruit solis af-
flatu, Col. 4, 24.

Peraridum solum, Col. 5, 11.

Perbibere, Cat. 130. medicamina, Col. 7, 4.

M'. Percerinius Nolanus monstravit, quo pacto cypresseta
feri oporteat, Cat. 151.

Perconsere, *unum post alterum in manus sumere*, Varr. 1, 50.

Percipiunt diligenter lanas villici, Col. 12, 3. percipere
fegetum usum, Col. 1, Præf. succum, Col. 11, 3. iusta,
Col. 1, 8. percipit omnia iusta vinea, Col. 4, 3. percipere,
in cibo, Veg. 1, 10.

Percoctum bene vinum, Cat. 25.

Percolare serum, Col. 7, 8. in faccis, Col. 12, 17. Veg.
3, 55.

Percoquuntur uvæ, Col. 4, 27. 11, 2.

Percruda pruna, Col. 12, 10.

Percuderint ova rostellis, Col. 8, 5.

Percurabitur morbus, Col. 6, 12.

Percurritur hortus fontano humore, Pall. 1, 6.

Percussus cultello concidit, Varr. 1, 69. a venenatis bestiis;
Veg. 3, 85.

Percutio. si percusserit jumentum sphalangius, Veg. 3,
81. scorpius, Veg. 3, 83.

Perdensa humus, Col. 3, 12.

Perdices audita voce maris concipere, Varr. 3, 11.

Perducit ad perniciem pestilentia gregem, Varr. 2, 3.

Peream ni, Varr. 3, 3. Col. 8, 16. periit annus, Col. 11, 14.

Peregrinæ plebis reges, *de apibus*, Col. 9, 13.

Perenne vinum, Col. 3, 2. perenne *adverb.* (*i. e. per de-
cursum anni*) fabricandæ decimodiæ, Col. 12, 18. perenne
durabilis abies, Pall. 12, 15. perennis aqua, Veg. 1, 56.

Perennitatis fidem ut habeat puteus, Col. 11, 3. peren-
nitate longissimam stirpi acquirere, Col. 4, 24.

Perennat ficus, Col. 12, 15. si non perennat in totum,
certe usque in alteram vindemiam saporem servat, Col. 12,
20. perennare diu, Col. 1, 9. 2, 9. *cf.* Col. 11, 3. * peren-
nari valet vinum sine condimento, Col. 12, 19.

Perexilis vitis, Col. 11, 2.

Perfecte mustum deferbuit, Col. 12, 21.

L E X I C O N

- ad Perfectum pervenire, Varr. 1, 37. *h. e. ad perfectionem.*
 Perferunt fegetes animalia noxia, Pall. 10, 3. *h. e. iis infestantur.* perferunt ventrem vaccæ, Col. 6, 24. succum, an fructum? uvæ, Col. Arb. 8.
 Perfervescit, Varr. 1, 9.
 Perfervidus cœli status, Col. 5, 8. *al. præf. perfervida ætas,* Col. 5, 5. *al. præfervid.*
 Perferus. perferi boves, Varr. 2, 1.
 Perfici sexagena millia possunt, *h. e. redigi,* Varr. 3, 6.
 Perflabilis locus, Pall. 1, 36.
 Perforare solum paxillo, Col. 4, 16.
 Perfriato baccas myrti, Col. 12, 38.
 Perfrictionis injuria, Veg. 1, 22 & 29. *ita enim legendum pro vulg. perfricat. it.* 1, 35. *pro perstrict.* & 1, 40. *pro præstr.* *Sed diserte perfrictio est in eadem materia,* 1, 42 & 56. 2, 36. 3, 15, 24, 34 & 63. *vid. Morgag. IV, 8.*
 Perfrixerit, Veg. 1, 56.
 Perfunctæ a febris fues, Varr. 2, 4.
 Perfundere boves, Varr. 1, 13.
 Pergamidis pastores, Varr. 2, 2.
 Pergliscit avis saginari cœpta, Col. 8, 7. *vid. Gliscit.*
 Pergulæ figuram obtinens vinea, Col. 4, 21. vitium generosarum, Col. 11, 2.
 Pergulana vitis, Col. 3, 2.
 Perhiemare, Col. 11, 3.
 Periclitari exiguo numero, Col. 4, 29.
 Perimbecillum collum anserum, Varr. 3, 10.
 Perimit herba Medicam, Col. 2, 11. herbas lupinum, Col. 2, 12.
 Perinde ac si, Col. 2, 8.
 Perinungunt oleo, Varr. 2, 11.
 per Periodos singulas, Veg. 3, 55.
 Περιπετάσματα, Varr. 3, 5.
 Peripleumonici, Veg. 1, 38. *pro peripneumonici. Sed nihil mutandum. Ita enim etiam apud Marcellum.*
 Peristeræ, vel peristeriæ herbæ succus, Veg. 4, 13. *videtur περιστερῶν, quæ alias verbena, ferraria, Eisenkraut.*
 Περιστερῶν villæ, Varr. 2, Præf. 3, 7. Col. 8, 1. *περιστερῶνες,* Varr. 3, 7.
 Περιστεροτροφεῖον, Varr. 3, 7.
 Περίστυλον villæ, Varr. 2, Præf. 3, 5. ex hedera, Varr. 3, 5.
 Peritissimus de agricultura, Varr. 1, 2.

R U S T I C U M.

- Peritonæum, membrana, quæ omnia intestina continet,
Veg. 1, 43. 3, 25.
- Perjurium, Col. 8, 16. *est vana cum exsecratione asseveratio.*
- Perlibrata planities, Col. 2, 2. perlibratum opus, Col.
3, 13.
- Perlucidæ uvæ, Col. 11, 2.
- Perluere aqua marina, Col. 12, 20. pura, Col. 12, 50.
- perluitur os vino, Col. 6, 8. perlui aqua dulci, Col. 12, 53.
- Perluti favi, Col. 9, 16.
- Perlustrant ova sulphure, Col. 8, 5.
- Permaduit imbribus, Col. 5, 6. quasi pluviis permadue-
rit terra, Col. 2, 4. cum permaduerit cytissus, Col. Arb. 28.
h. e. maceratus fuerit.
- cum Permaturuerit, Col. 2, 10.
- Permaturæ baccæ, Col. 12, 48.
- Permenfum opus, Col. 3, 13.
- Permeo. permeant extra lacum, Col. 8, 15. permeabit
sine concessationibus, Col. 11, 1.
- Permissio, *massa mixtorum*, Pall. 11, 20.
- Permitia sorba, Col. 12, 41.
- Permittunt fenestellæ columbas ad introitum exitumque;
Pall. 1, 24. permittere trans maria, Col. 7, 8. permittend-
æ feminæ maribus, Col. 6, 24.
- Permodice findito, Col. 5, 11.
- Permovere, Pall. 11, 14. *diligenter movere. terram*, Col.
2, 12.
- Permulcet cera picem lenitate, Pall. 10, 11.
- Pernæ faliri ut soleant, Cat. 162. quando condiantur,
Pall. 2, 16. 13, 6. Tomacinæ & Taniacæ, Varr. 2, 4.
- Pernicies pituitæ, Col. 8, 5. perniciem eluere, Col. 1, 5.
- Pernix canis, Col. 7, 12.
- Pernoctet cum falibus oliva, Pall. 11, 10.
- Pernoscere, Col. 1, Præf. mores avium, Col. 8, 5.
- Peroriga qui, Varr. 2, 7. prurigam *legi vult apud Varrb-
nem Turneb.* 24, 19.
- Perosa est apis immundæ segnitæ, Col. 9, 5.
- Perparum, Veg. 3, 3.
- Perpaucissimi, Col. 3, 20.
- ad Perpendiculum fabricata, Cat. 20. Col. 3, 13. diri-
gere, Col. 4, 4.
- Perperam administrare, Col. 1, 1. fecisse, Varr. 1, 69.

L E X I C O N

z. e. per errorem. facta corrigere, Col. 11, 1. emendare, Col. 11, 1.

Perpetuus canaliculus, Col. 8, 15. fossa, Col. 3, 13. ex una parte perpetuum, Cat. 52. *i. e. ab uno extremo ad alterum.*

Perpluat, Cat. 155. *vide, si tantum est, quæ ad Lex. Fabri in Perfluo, adversus R. Bentleji sententiam disputavimus.* nisi perpluatur, *pro* perluatur, MS. Leid. Pall. 12, 15.

Perpurgare corpus, Varr. 2, 11.

Perquadrata, *i. e. exquisite vel ad unguem quadrata, materies, conjunct. leg. videtur* Col. 11, 2.

Perrepere ad præsepia, Col. 6, 5.

Perruptæ rastro radices herbarum, Col. 2, 1.

Persecuto gramine, *pass.* Pall. 3, 26.

Persequi pecus, *agere*, Col. 7, 5.

Perferunt resticulas per ficos, Varr. 1, 41.

Perseverantissimum studium, Col. 1, Præf.

Perseveranter, Col. 1, Præf.

Persica poma, Col. 10, 405. Persici arbores, Col. 9, 4. ejus genera, Col. 10, 410. Pall. 12, 7. sine ossibus ut nascantur, Pall. 3, 17. satio & cultura, Col. 5, 10. Pall. 2, 15. 5, 5. 6, 6. 12, 7. Insit. 89 & 95.

Persis regio barbara, Col. 10, 405. equos præstat, Veg. 4, 6.

Perfolvere debitum, *plane solvere*, Col. 10, Præf.

Personam, cui præcepturus sis, æstimare prudentiæ est, Pall. 1, 1.

Personata herba, Col. 6, 17. personatia *scrib.* Veg. 3, 4. *scribitur etiam* Perfolata, Gr. ἀρυσον. *vid. Plin.* 25, 9. *Schaug.*

Perspergere amurca, Cat. 130.

Perspirare non possunt venæ, Cat. 157.

Perstrictio, *pro* perfrictio, Veg. 1, 35 & 38.

Perstrictus nimio rigore stomachus, Veg. 3, 55.

Perstringere vitem, Cat. 32.

Pertædescere, Cat. 156.

Pertergere vasa spongiis, Col. 12, 9.

Pertetere baccas, Col. 12, 38.

Pertica declinata propagatur, Col. 4, 33.

Perticalis salix, Col. 4, 31.

ad Pertinet, quo facilius &c. Varr. 2, 1.

Pertractet terga nareque, Pall. 4, 12.

Petruta uva, Col. 8, 5.

R U S T I C U M.

Pertundere cupam, Cat. 21. calicem per fundum, Cat. 52. terebra, Cat. 41.

Pertuso a vermibus aqualiculo, Veg. 3, 23.

Pervenit, *pro perventum est*, Varr. 1, 23.

Perurere, Cat. 161. vulnera, Col. 4, 8. ne perurantur uvæ, Col. Arb. 11.

Pes. adducunt te pedes, Varr. 2, Præf. pedes dolentes ut sanentur, Varr. 1, 2. * *pes geometricus*, Col. 5, 1. pedes quadrati, Col. 5, 1 & 2. * *pes vinaceorum* bene prelo expressus protruitur, Col. 12, 43. antequam prelo pes eximatur, Col. 12, 19. pede circumciso tortivum mustum exprimitur, Col. 12, 36. *Pes igitur est massa vinaceorum, quæ sub prelo est. Plane hoc apertum ex Plin. 15, 2. nec assentior Lindano, qui Sel. med. 10, 192, pedem hic exponit, quidquid inter acinos & sarmenta ramosum & ligneum est. Magna sane pars hujus pedis sunt pediculi illi & petioli: sed æque fere magna folliculi acinorum & grana s. vinacea. Huc igitur etiam referimus mustum de sub pedibus raptum, Pall. 11, 21. * pedes betacei, Varr. 1, 2. * pes milvi s. milvinus, herba, Col. 12, 7. * pedes, h. e. pediculi, eligendi e capite pullorum, Varr. 3, 9.*

Pessum ire & innatare oppon. Col. 12, 6. pessum it flos vini, Col. 12, 30.

Pesti rolaria, *vid. Pæsti*.

Pestifer irrorat Juppiter, Col. 10, 331. pestifera lues, Col. 1, 4. pestiferæ labis in pecore curatio, Col. 3, 34.

Pestilens fundus arte correctus, Varr. 1, 4. vendendus aut deferendus, Varr. 1, 12.

Pestilentia hujus ægritudinis transit, Veg. 3, 23. pestilentiam facere, Col. 6, 5. facientia & propullantia, Col. 6, 5.

Pestis, *de pituita gallinarum*, Col. 8, 5. de scabie, Col. 7, 13. de serpentibus, Col. 8, 5. *ita* Col. 9, 7. serpentium, natricum, Col. 1, 5. pestis aliqua segetem enecat, Col. 2, 9. pestes quædam subterraneæ, Col. 2, 9. de papilionibus & tineis, Col. 9, 14. per aliquam pestem multitudo subducta de apibus, Pall. 7, 7.

Peta, Varr. 2, 1. *Videtur legendum Pætum, quod est Pæpiriæ familiæ cognomen. Ursin.*

Petasiones, Varr. 2, 4.

Petigo ut sanetur, Cat. 157.

ita Petit asparagus, Varr. 1, 23.

Petronius Passer, Varr. 3, 2.

Script. R. R. Vol. IV.

X

L E X I C O N

Petrofelinon apii genus, Pall. 5, 3. Macedonicum, Veg. 3, 68. petrofilinon *sæpe scribitur in Vegetio.*

Petulus aries aut caper ut repellatur, Col. 7, 3.

Peucedanum, Veg. 3, 2. nostris *Haarstrang, Saufenchel.*

Pexum folium Cappadociæ lactucæ, Col. 11, 3. *lanugine quadam obsitum.*

Φαγέδαινα in alvearibus, Col. 9, 13. Plin. 11, 19 cleron vel scleron vocat, *obscuræ originis voce, ut existimat Harduin. Idem Plin. 20, 7, phagedænan inter morbos recenset, unde conjicio, putrefactionem esse vel corruptionem, quæ latius serpere solet & reliqua etiam consumere. Hesychius: φάργαινα, φάγεται, νόσος ἐκκῶδες νεκρόμενον. Schætzg.*

Phalangii morfus, Varr. 3, 77, 79 & 81.

Phalarides aves, Varr. 3, 11. Phalerides, Col. 8, 15. & Plin. 10, 67. Eandem secundæ vocalis apud Græcos diversitatem observet. Aristoph. Acharn. 857 φαλαρίδας appellat, sed φαληρίδας Avib. 566. Ceterum a Gallis piettes appellari has aves, ex Bellonio narrat Harduinus.

Phafelus, *vid. Fas.*

Phasis Ponticus, Col. 8, 8.

de Phasianis Pall. 1, 29.

Phasianina ova, Pall. 1, 29. *sed MS. Erf. habet phasianina: quod verum videtur.*

Phidiaca Minerva, Col. 1, Præf.

M. Philippi deliciae circa pisces, Varr. 3, 3. Col. 8, 16.

Philogræci, Varr. 3, 10.

Phlebotomia, *vid. Flebot.*

Phlegma *f. flegma*, Veg. 3, 19.

Phlegmon *f. phlegmone*, φλεγμονή, inflammatum tuber, Veg. 2, 48. *sed phlegmon spargere, ibid. effundere, ibid.*

Phœbe Latonia, Col. 10, 288.

Phradmonis arte, Col. 10, 30.

Phragmaticum jumentum, Veg. 3, 30. *si medicinam confideres, videtur laborans ex impedita & obsepta transpiratione.*

Phreneticus equus, Veg. 2, 3.

Phrygia ἀμπελόεσσα, Varr. 1, 2. in Phrygia ex ovibus feris greges, Varr. 2, 1. asini feri, *ibid.* & 2, 6. capræ magnis villis, Varr. 2, 11. * Phrygia lotus, Col. 10, 258. *vid. Lot.*

Phryxco vellere, Col. 10, 368.

Phryxonides nymphæ, Col. 9, 2.

Phryxus nubigena, Col. 10, 155. *vid. Nub.*

R U S T I C U M.

Phthipsis, Col. 6, 14. Veg. 3, 4.

Phyllis, *amygdalus*, Pall. Inf. 61, 97 & 149.

Phyticam addiscere, Varr. 3, 16.

Phyficorum periphrasis poet. Col. 10, 218.

Phylicum & annuum remedium, Veg. 1, 18 & 39. viatorium & phylicum, Veg. 1, 61. *ubi nihil superstitionis observet. ita & 1, 62. 3, 8 & 15. ex MS. 3, 85, ubi physicum & salutare synonyma. Sic Anatol. Geop. 12, 7, φυσικώτερον ποιούντες, de remedio non superstizioso. Hinc vulgo Medici vocantur Phylici.*

Piaculo te hisce suovitautilibus rel. Cat. 141.

Piaculo porco facere, Cat. 139.

Pica Minucius, Varr. 3, 2.

Picati vini gustus ne possit intelligi, Col. 12, 23.

Picentium ager, Varr. 1, 2.

Piceno agro contributus Gallicus, Col. 3, 3.

Picula, Veg. 1, 11. 2, 24 & 46. 3, 16, 70 & 71.

Pierii memoris silentia, Col. 10, 223.

inter Pigmentarios diversi odores, Veg. 3, 26.

Pigmentum pro medicamento, Pall. 6, 9. Veg. 4, 132 & 3, 79 MS. *Vid. Rhodii Lex. Scrib.*

Pignus alæ totum patrimonium victor gallinaceus pyætes abtulit, Col. 8, 2. pignerii funto, Cat. 149. * pignora pro filiis, & hi pro ramis adoptivis, Pall. Inf. 110.

Pigro humore defluere, Col. 7. 8. pigra remedia, Col. 2, 18.

Pila, ubi triticum pinfant, Cat. 14. fullonica, *ibid.* lignea, Cat. 10. *plures, qui pilæ lignæ mentionem fecere, laudat Rhodius ad Scribon. c. 75, p. 138.* pilis subigere corium, Cat. 18. pilæ ex lapide angulari, Cat. 14.

Pila, *h. e. terra, quæ cum radicibus arbusculæ eximitur*, Col. 5, 9. * marina, Veg. 4, 12.

Pilosus venter ovis, Varr. 2, 2.

Pilulæ cupressi, Pall. 11, 14. Veg. 2, 62. 3, 3, b. * squibala equi minuta, Veg. 1, 47. * collyria ad ovi magnitudinem, Veg. 1, 62. ad similitudinem pilularum majores glandulæ, Veg. 2, 24.

Pilum fabarium, farrearium, seminarium, Cat. 10. pilotundere, Pall. 1, 41. contundere, *ibid.* *Ab inventore Pilumno dictum vult Serv. Æn. 1, 183, & 9, 3. it. Isid. 15, 6.*

Pilus caprarum, Varr. 2, 11. pili color variat pro regionis cœlique statu, Col. 6, 1. pilum ducit vulnus, Col. 6,

L E X I C O N

32. si pili tardius crescunt, Veg. 2, 63. contra pilum frica-
re, Veg. 1, 10 & 11. 3, 4, 25 & 85.

Pinacothecæ, Varr. 1, 2.

Pinea vertice pungit, Col. 10, 239. pineæ satio & cul-
tura, Col. 5, 10. pineæ nuces ut ferendæ, Cat. 48. quand-
legantur, & ut ferventur, Pall. 12, 7.

Pineti satio, Pall. 3, 25.

Pineus. pinei nuclei virides, Pall. 6, 9.

Pinguedo soli, Col. 4, 24. * ad pinguedinem sapæ reso-
lutus *ὁ πῶς xυπναινός*, Pall. 3, 29. excoquere ad pingue-
dinem mellis, Pall. 11, 20. Sic

Pinguescat fervendo succus, Veg. 1, 56. *h. e. crassescat.*

Pinguis. pinguem facere gallinam, Col. 8, 7. pingues
fici, Varr. 3, 16. * pingui Minerva, Col. 1, Præf. Col. 11,
1. pinguiorum rusticorum literis, *h. e. crassiori disciplinæ*,
Col. 9, 14.

Pinguitudo olei, Col. 12, 50. palmitis, Pall. 3, 12. ter-
ræ, Col. 2, 2. suum, Varr. 2, 4. mira, Varr. 2, 4. pingui-
tudine crescere, *ibid.* Male igitur damnat hoc verbum Serv. ad
Georg. 3, 123. Schwttg.

Pinnæ frequentes gallorum laudantur Varr. 3, 9. pin-
næ prominentes in cauda, Col. 8, 2. pinnis aquilæ emun-
dare, Col. 9, 14. *nostri, mit einem Flederwisch.*

Pinnicillus, pro penicillo, Pall. 4, 1.

Q. Pinnio inscriptus Varrois liber tertius, Varr. 3, 1.

Pinnula per nares trajecta, Col. 8, 5.

Pinsita iris, Col. 12, 27. lens, Col. 6, 31. allium, Col.
6, 6 & 8. hordeum, Col. 8, 4. panicum, Col. 2, 9.

Pinso. pinserunt ficum, Varr. 3, 16.

Pinus ad fines tuendos feritur, Varr. 1, 15. ejus satio,
Cat. 28. Pall. 4, 10. pini oleum non damnaverim, Veg.
3, 24. *al.* irinum. ejus satio & cultura, Pall. 12, 7. ad
quæ utilis, Pall. 12, 15. pinus semper virens, Col. 9, 4.
casæ atque pini, Col. 9, 5. *A Salmasio ad Col. 9, 4, pi-
nus damnatur, & tinus substituitur: non recte arbitror, sive cum
P. Victorio V. L. 25, 5 herbam intelligas χαμαιπύτυν dictam
Græcis, quasi tu humilem pinum appelles; sive, quod magis
placet, pinum ipsam arborem in hortis etiam poni solitam,
quam sententiam metur ad Ge. 4, 112 doctissimus Li Cerda. Nam
poeta etiam non uno loco pinum commendat ut gratam api-
bus. Conf. Heins. ad Ovid. A. A. 3, 692, & ad Virg. Ecl.
7, 65.*

R U S T I C U M.

Piperis albi, si sit; si minus, nigri unciae tres, Col. 12, 57. semuncia, Veg. 3, 24. nigrum, Veg. 4, 13. longum, *ibid.*

Piperatum acetum, Col. 12, 47 & 57.

Pipiunt pulli, Col. 8, 5. *vid. Barth. 46, 10, p. 2145. de sono pullorum intra ova delitescantium usurpari ostendit.*

Piratico bello classibus Græciæ præest Varro, Varr. 2, Præf.

Pirus (*ita semper etiam* Pall. Lugd.) Col. 5, 10. Arb. 24. Pall. 3, 25. ejus insitio, Varr. 1, 40. Pall. 4, 10. Inf. 55. piri silvestres, Col. 3, 11. achrades, Col. 7, 9. pitorum semen ut ferendum, Cat. 48. piro florente, *veris indicium*, Cat. 149. Varr. 1, 37.

Pira ut condantur, Varr. 1, 59. ut ferventur, Cat. 7. Pall. 3, 25. in sole ut siccantur, Col. 12, 14. ut condiantur, Col. 2, 10. Pall. 3, 25. *Species generosiores* Aniciana, Crustumina, Cucurbitina, Decumana, Dolabelliana, Favoniana, Hordeacea, Lateriana, Lateritana, Laurea, Mulla, Myrappia, Næviana, Præcocia, Regia, Sementiva, Superba, Syria, Tarentina, Turrana, Veneria, Volema, *quæ vide suis locis, conf. Plin. 15, 15. Macrob. 2, 15.*

ex Pifa Afra lomentum, Pall. 11, 14.

Piscatorium forum, Col. 8, 17.

Piscinæ, Varr. 3, 17. quæ piscinæ? Varr. 3, 3. villaticæ duæ, Col. 1, 6. Pall. 1, 31. ejus positio, Col. 8, 17. piscinæ dulces, Varr. 3, 3. nobiles ad mare prolatae, Varr. 3, 3. piscinarum rimæ ut farciantur, Pall. 1, 17. * piscinæ pecorum, Col. 1, 5.

Piscinales cellæ in balneis, Pall. 1, 40.

Piscis planus, Col. 8, 16. peream ni piscem esse putavi, Varr. 3, 3. Col. 8, 16. pisces escam alii aliam desiderant, Col. 8, 17. marini dulcibus aquis clausi, Col. 8, 16. sacri in Lydia, Varr. 3, 17. prostrati & erecti, Col. 8, 17. jacentes & saxatiles, Col. 8, 17. * Piscis aquilonius Col. 11, 2. austrinus, *ibid.*

Piso *as.* pisare far, Varr. 1, 63.

Piso, *is.* si communiter pisunt, Cat. 136.

Piso Pupius, Varr. 3, 13. * Piso Italiam a vitulis dictam tradit, Varr. 2, 1. M. Pisonis pavones, Varr. 3, 6.

Pistaciæ satio, Pall. 3, 25.

Pistaciorum satio, cultura, sexus, Pall. 11, 12. insitio; Pall. 4, 10. Inf. 157.

Pistillis conterito, Col. 12, 55.

Pisto, pistabis in pila lignea, Veg. 1, 32.

L E X I C O N

de Pistoris diligentia liber, Col. 12, 4. Pistorēs *ab initio disti* molitores, qui piserent vel pinserent frumentum. *Vid. Cujac. obs. 16, 5. Wower. ad Min. Felic. p. 18 sq. Ursinus ad Ciaccon. de triclin. p. 317 sq. Postea vero Pistorēs Gl. ἀπὸ τρεῖς καὶ σίτεποι.*

Pistrinale pecus, Col. 7, 9. Ita etiam Beroaldus legit, nam & Plautus, inquit, pistorēs vocat scrophipascos.

Pistrinum, mola aquaria, Pall. 1, 42. in pistrino pisatur ac torretur far, Varr. 1, 63. torretur, Varr. 1, 69. *Sed postea pistrinum in Gl. Hadr. Jun. ἀπὸ τροπέων. Vid. Parei Electa Plauti, p. 500. Gatak. de silo N. T. c. 3. Est nuper editus de pistrinis veterum liber multa diligentia a Frid. Lebr. Garzio, Cygneæ 1730, 8vo. eam partem in pistrinum politor, Cat. 136. h. e. ad pisendi vel pinsendi impensas confert.*

Pisum, ejus cultus, Col. 2, 10.

Pituita resina, de pity f. pinu πικρὺν, Veg. 4, 28. *Laudat etiam Scribon. comp. 202, 205 rel.*

Pituita ut ejiciatur e corpore humano, Cat. 156. ut ducatur in equis, Col. 6, 34. si ovi molesta est, Col. 7, 6. lacerata decedit bubus, Col. 6, 8. circumvenit oculos galinarum, Col. 8, 5. in avibus quæ, & quomodo curetur, Pall. 1, 27, 28 & 29.

Pius quæstus, Cat. Præf. legitimis & bonis artibus quæstus.

Pix Brutia, Col. 12, 18. *vid. quos laudat Burm. ad Samon. 455. Plin. 16, 11. Reines. V. L. 2, 8 p. 182 sq. corticata, Col. 12, 23. Nescio, an quisquam interpretatus sit hoc nomen, neque adeo, an alio in loco occurrat. Forte cognata est corticea cera & arenosa Plinii 11, 24 ex emendatione quidem Harduini; itemque tus corticosum apud eundem 12, 32. In his omnibus videtur signari natura, quæ cum alioquin glutine suo cohæreat, friabilis & pluribus quasi squamis, corticis instar, constans. dura, Col. 6, 15. Veg. 3, 4. Narycia, Col. 10, 386. Nemeturica, Col. 12, 20 & 24. vetustior melior, Col. 12, 20 & 23. liquida ad mustum condiendum, Col. 12, 22. pace liquida oblinuntur plagæ ovium in tonsura acceptæ, Varr. 2, 11. ejus odor & sapor ut temperetur, Pall. 10, 11.*

Placenta uti fiat, Cat. 76.

Placere corpore, Col. 1, 8. *cf. Pall. 1, 6.*

Placiditas ovium, Varr. 2, 1.

Placidus. placida hiems, Pall. 11, 5.

Plagam accepit in tonsura ovis, Varr. 2, 11. *plaga in*

R U S T I C U M.

vite vel arbore, Col. Arb. 10 & *sape*. Pall. 11, 5. plaga fissuræ, Col. 4, 29. hiat, Col. 4, 29.

Plagius, rigidus bos, Veg. 3, 46 *lem*.

Plantæ roboreæ, Pall. 1, 21. *Tabulas planas interpretatur Festi corruptor Barth. 39, 8. Ex Aldhelmo & aliis profert Gron. obss. eccl. c. 20, p. 221. Schættg. Respondet Gallorum planche, & nostrum Planke.*

Plantæ cum animalibus similitudinem habent, Col. 3, 10. proprie sunt, quæ cum radicibus transferuntur, Pall. 5, 2. ne a diris animalibus carpantur, Col. 10, 351. *Sed* * plantam de ramulo secum defert olea de percussione adversa, Varr. 1, 55. *Ita* pro ramo minore, Col. 5, 10. *ii.* plantæ & rami *sunt synonyma*, Col. Arb. 20. *vid.* Deplantare.

Plantaria ut facienda, Col. Arb. 3. cerasi, Pall. 11, 12. cardui donec solidentur, Pall. 4, 9.

Plantantur vel seruntur caules, Pall. 4, 9.

Platanina folia, Col. 12, 16.

Platanus folia hieme non amittens, Varr. 1, 7. in *Lyceo*, Varr. 1, 37. platano inferitur malus, Pall. Inf. 87.

Platycorialis, *vid.* Core.

Plebeji feminis pulli, Col. 9, 11.

Plebs, *de apibus*, Col. 9, 9. *vid.* *Heinsf. ad Virg. Georg. 4, 95.*

Plenitudo modica, *i. e. crassitudo*, Col. 4, 30.

Plenus. plena fœtu bos, Col. 6, 24. usque ad plenum, Pall. 2, 15. pleni ex furfure sacelli, Veg. 1, 52. * pleniores facio tauros, *oppon. macris*, Varr. 2, 5. plenior *etiam est crassior*, Col. 4, 29. *vid.* Plenitudo.

PLEONASMI *Varronis*. Si videt eos fore ut pestilentia dispareant 1, 2. cum easdem si fregeris, 1, 7. atque ea, quæ ex iis nasci debent, earum rerum feracia, 1, 9. cum eo præterea, 3, 5. villam ædificandum, ut intra septa villæ habeat aquam, 1, 11. adminicula hominum, sine quibus rebus, 1, 17. numerus non est ut sit ad amissim, 2, 1. rursus vos reddite nobis, 2, 2. cum sciam mulorum gregem cum pasceretur, eoque venisset lupo, ultro mulos circumfluxisse, 2, 9. majorem natu potius quam alios, & peritiorum quam reliquos, 2, 10. nisi si, 2, 9. 3, 2. nam in hoc nunc denique est, ut, 3, 1. *vid.* & *etiam*, *etiam* item, nec non *etiam*.

a Pletura febricitare, Veg. 1, 35. *h. e. plethora. Ita 1,*

L E X I C O N

56. 3, 12 & 44. *Nihil tamen mutaverim, cum Latinam etymologiam forte cogitaverit Vegetius.*

Plostellum Pœnicum, Varr. 1, 52. *diligenter explicat Schæwigenius antiquist. tritura* §. 13, p. 34 sq.

Plostrarii asini, Cat. 11. *Asinos etiam plaustra traxisse, testatur Col. 7, 1. Vid. Scheff. de re veh. 1, 8. Schæwigg.*

Plostrum, Cat. 2. quot requirantur, Cat. 62. majora, Cat. 10. Varr. 1, 22. *interpretatur Schefferus de re vehic. 2, 19 ea, quæ quatuor rotas haberent, easque non radiatas, sed tabulis contextas. Schæwigg.*

Pluma jam sunt testis pulli, Varr. 3, 7.

Plumbeum sc. vas, Cat. 105. Col. 12, 19. quadratum, Col. 12, 50. plumbea bene fricari, Col. 12, 19.

circum Plumbati modiolii, Cat. 20. *potest compositum esse: ita adplumbatum vas Scrib. 271, h. e. ferruminatum. Possis etiam ita vocare ærea vel ferrea vasa, quorum vel utraque vel certe interior facies plumbo obducta est.*

Plumbo. plumbet modiolos, Cat. 21.

Plumbum. plumbo vincire dolia, Cat. 39. attrito creatur cerusa, Pall. 9, 11.

Plurima XV, paucissima VII supponuntur ova, Col. 8, 14.

Plus quatuor millibus, Col. 3, 16. *cum relatione ad XVI M. h. e. XX M. Ita etiam minus*, Col. 3, 3. Plus annos centum, Varr. 1, 57. vicena millia, Varr. 3, 2. non plus vicenos pullos, Varr. 3, 10. non plus triennium vivunt, Varr. 2, 1. non plus quater in anno pariunt, Varr. 3, 10. * plurius pretii, Varr. 1, 7.

Plusculum mellis aut mulsi, Col. 12, 47. plusculo sale, Col. 12, 50 & 54.

Pluvia. ut parietem non possint stillicidia penetrare per pluviam, Pall. 1, 11. *MS. membr. Bibliotheca Leidenfis: ut parietem non possint penetrare perpluvia, omisso τῶν stillicidia. Quæ vera est lectio. Perpluvia sunt pluvix persfluentes, a perpluo, ut a diluo diluvium, ab eluo eluvies.*

Pluvialis dies, Col. 2, 13. aqua, Col. 1, 5.

Pluviatilis aqua, Col. 9, 1.

Pluviis diebus quæ fieri queant, Col. 2, 15. pluvius cœli status, Col. 2, 10. pluvix tempestates, Cat. 2.

Pocillum fictile, Cat. 156.

Pocula contrectari a quibus debeant, Col. 12, 4. * puteis extracta & canalibus immissa præbenda porcis, Col. 7, 10.

R U S T I C U M.

Podagra gallinarum, Col. 8, 3. jumentorum, Veg. 2, 53. raro vexat eunuchos, *ibid.* extr.

Pœdia, quibus imponuntur alvearia, Pall. 1, 38. *Columella vocantur* suggestus. * in cella vinaria craticia, Pall. 1, 18 & 19. *Sunt eminens quiddam de solo excitatum, quo illud in lacus quosdam s. cellas dividitur.*

Pœnice scripserunt, Varr. 1, 2.

Pœnica lingua, Varr. 1, 1.

Pœnicum plotellum, Varr. 1, 52. dictum, Col. 1, 3. *vid.* Punic.

Pœnus auctor Mago, Col. 3, 15. Pœni gens acutissima, Col. 1, 1. ex Africa scriptores, Col. 1, 1.

Pœtæ primarii, Col. 1, Præf. veteres, Varr. 2, 1.

Ποιμένα λαών, Varronem, Varr. 2, 5.

Polenta grandis, Cat. 108. ex hordeo mulsa aqua conspersa, Col. 6, 17. Veg. 3, 4.

Polio. poliuntur cellæ tectorio, Col. 8, 8.

Politionem dare, Cat. 136. *Turnebus 30, 6 interpretatur politionem contractus speciem, cum ager colendus locatur pactio- ne certa partis frugum, qui etiam huc refert l. 52 π. §. 2 pro socio (17, 2) Si in coeunda societate artem operamve pollicitus est alter, veluti cum pecus in commune pascendum, aut agrum politori damus in commune quærendis fructibus.*

Politor, Cat. 136. *qui certa parte fructuum pacta alterius agrum polit, h. e. colit. Add. Cat. 5: operarium mercenarium, politorem diutius eundem ne habeat die. Ubi tamen alii pollintorem: quod verius videtur; certe de alio homine hic sermo est, de mercenaria nempe opera in unum diem conducta. Ac nescio, an operarius mercenarius pollintor sine unius modo hominis nomina. De omnibus enim operariis, mercenariis, accipere nimis durum videtur & a negotiorum rusticorum ratione alienum. An hoc vult, diutius ne habeat die dicta, v. g. si in dies X conducta sit illius opera, ne quid addat. Alioquin enim metus est, ne studio opus trahant, atque ducant mercenarii, quod inutile ipsis est, si non producat ipsis conditio, sed aliis conductis deludantur hiantes corvi. add. Ex-politus. Repolio.*

Politus omnibus virtutibus, Varr. 1, 2. polita regie ædificia, Varr. 1, 2. opere tectorio villa, Varr. 3, 2. *ita Gell. 2, 20 ex oratione Scipionis, villa expolitissima. * politus cultura fundus, Varr. 3, 2. Ita impolitæ crimen, de quo Cato*

L E X I C O N

apud Gell. 4, 12, *etiam ad agrum incultum referri videtur. vid.*
 Politio.

Pollen polentæ, Cat. 156 & 157. pollinis hordeacei cya-
 thus, Pall. 11, 14. pollen turis, Col. 6, 30. & Veg. *sæpe*
est, quæ alias manna turis, tus minutum, λιβανώτης λεπτός.
Salm. in Solin. p. 360, b, F.

Pollentiæ vellera, Col. 7, 2. *Hinc illud Siliî, fuscique*
ferax Pollentia villi. Epigrammatista quoque celebrat lanas
Pollentinas. Beroald.

Pollex. digitum pollicem laxamenti facere, Cat. 19. pol-
 lice demetitis florem, Col. 10, 303. * *in vite. in pollicem*
tondere palmam, Col. 4, 21. refecare, Col. 4, 24. add. 4,
11 & 22. 5, 5. Nimirum pollex, custos, refex, præsidarius,
vel subsidiarius palmes, ejusdem rei nomina sunt, quod aperte
indicat Col. 4, 21. Pollex dicitur, ut crus, caput, brachium.
Ita ex pollice citata materies formatur in brachium, Col.
4, 24.

Pollicentur vino ætatem afferre, Pall. 11, 14.

Polliciti nostri memores, Col. 11, 3.

Pollucere dapem, Cat. 132. culignam Jovi dapali, *ibid.*

Pollutionis omni labe aliena, Pall. 9, 10.

Polulum labellum, Cat. 10. polulæ laminæ, Cat. 21.

Πολύαρνες & πολυβούται Varr. 2, 1. *πολύαρνα Thyesten vo-*
cat Hom. Iliad. β, 104. posterius est Il. 1, 153. Schærtg.

Polychreston antidoton, Veg. 2, 6. *ubi vitiose Polygr.*

Polycletea arte, Col. 10, 30.

Polycletus, Col. 1, Præf.

Polygonon, sanguinalis herba, Col. 6, 12. palagonon
vulg. scribitur Veg. 3, 4.

Polygrefton, *vid. Polychr.*

Πολύμηλοι, Varr. 2, 1. *est apud Hesiod. Oper. 306.*

Polypus in naso ut sanetur, Cat. 157. Veg. 2, 38. exci-
 dit, Cat. 157.

Πολύπυρον Ἀργός, Varr. 1, 2.

Pomarium tota Italia, Varr. 1, 2. pomarium constitui
 ut debeat, Col. Arb. 8. Col. 5, 10. seminarium ut fiat,

Cat. 48. pomaria, horti, Varr. 1, 23. protecta, Col. 9, Præf.

Pometa, Pall. 1, 36.

Pomiferæ arbores, Pall. 3, 19.

Pomœrio minore finire, Varr. 1, 2.

Pomosi Tiburis arva, Col. 10, 138. *vid. Broukh. ad Prop.*
4, 7, 81.

R U S T I C U M.

Pompejana vitis, Col. 3, 2. cepa, Col. 12, 10.

Pompeja palus, Col. 10, 135.

Pompeji, Cat. 22.

T. Pompejus, Varr. 3, 12.

T. Pomponius Atticus, Varr. 2, 2.

Pomponii Vituli, Varr. 2, 1.

Pomum. poma, mala, Cat. 7. Poma *arbori fructus omnes edules, quin tubera etiam; quamquam ficus interdum, itemque baccæ excipiuntur. (Sed baccæ conversim nomen nonnunquam latius etiam quam pomum patet.)* vid. *Salmas. ad Solin. p. 421, b. add. Bodæus a Stapel ad Theophr. hist. plant. 4, 6, p. 383. Senfileb. de nuc. Saturnal. c. 2. Blancard. ad Arrian. Ind. p. 581 sq. Cren. anim. part. 10 p. 46 sq. Schætzg. poma unde dicta, Varr. 1, 31. interlegi quando soleant, Pall. 3, 25. 7, 5. 8, 3. ut servantur in arbore, Pall. 12, 12. ut condantur, Varr. 1, 59. ut servantur innoxia, Col. 12, 45. Pall. 3, 25. ut condiantur, Col. 12, 44 sq. * poma cum feres, de arbore, Cat. 28. pomorum propagatio, Cat. 51 & 133.*

Pondero. quantum utræque ponderantur, Veg. 3, 3. *h. e. pendunt.*

Ponderosum frumentum, Varr. 1, 52.

Pondo libra, pondo quadrans, Col. 12, 12, 20 & 22. pondo medicaminis uncia, Col. 12, 28. * olei pondo octoginta, Col. 12, 51. cordi fœni septena pondo, Col. 7, 4. *Gronov. de Pecun. vet. 1, 7, p. 32, ita explicat, ut intelligat pondera librarum.*

Pondus. ponderibus æquis, Pall. 1, 41. * pondera duo, Veg. 3, 52. tria, Veg. 1, 20. 4, 13. quatuor, Veg. 3, 3. quinque, Veg. 3, 49.

Pondusculo faxi, Col. 12, 51.

Ponere castaneas, *ferere*, Pall. 12, 7. plantas pirorum; Pall. 12, 7. vineam, Col. Arb. 4. ponitur lactuca, Col. 11, 3. posuerunt pauca ova, Col. 8, 2. * ponito, Cat. 79 & 81. *i. e. apponito in mensa convivis. vid. Schætzg. ad Juven. 3, 80. * poliverunt, Cat. Præf. poliveris, Cat. 4. * pro reponere, recondere, Pall. 2, 15. sorba lecta & posita.*

Pons. pontibus roboreis conternantur equi, Veg. 2, 58.

Pontianus Aufidii cognomen, Varr. 2, 9.

Pontifices negant &c. Col. 2, 22.

Pontilis stratus, Veg. 1, 56. in pontili strato, *ibid.*

Pontius. Ponticæ insulæ, Varr. 3, 5. *Vid. Plinius 3, 6, & Meli 2, 7, 170. Schætzg.*

L E X I C O N

Popinales deliciæ, Col. 8, 16.

Popularis notæ pulli, Col. 9, 11. fal, Cat. 88.

Populationes prætereuntium viatorum, Col. 1, 5. volucrum, Col. 3, 21. murium & formicarum, Col. 2, 20.

Populneam frondem cedere, Cat. 5. *add.* Col. 6, 3. scobis, Col. 12, 43.

Populus arbor substituitur in antiquis editionibus nonnunquam opulo, ubi vid. e.g. Col. 5, 6.

Populi duo (apum) conjunguntur, Col. 9, 13. spicarum, Pall. 7, 2. ita turba.

Porca præcidanea, Cat. 134. porcæ ut tractandæ, Pall. 3, 26. * in agro, Varr. 1, 29. Col. 5, 1. *Vet. aut. de limit. ap. Gæf. p. 292:* Sed porca est, quod in arando existat; quod defossus est, lira. *Adde Salmaf. ad Solin. c. 37, p. 511, 512.* Apertissime etiam elatam partem notat, sulcus depressam, Col. 11, 3. porcæ sulcantur latiores, Col. 11, 2.

Porcellus ne a matre opprimatur, Varr. 2, 4.

Porcii unde dicti, Varr. 2, 1.

Porcla, Veg. 4, 28. videtur compendium vocis portulaca.

Porculatio, nutricatus suum, Varr. 2, 4.

Porculatoris & subulci diversa professio, Col. 1, Præf. it. 7, 9. Quantum ex posteriori loco intelligitur, porculator proprie est is, qui sæturam hujus generis curat.

Porculus, pro parvo porco, non memini quemquam nostrum dicere: sed est apud Plin. & docent porcellus & porculatio. * porculus in fucula, Cat. 19. Erat batillus aut uncus, qui figebatur, ut teneret funem, quo dum versabatur torcular, fucula circumplebatur. Vid. Turneb. *Advers.* 7, 25. Meurf.

Porcus Græcum nomen antiquum, Varr. 2, 4. Idem 4 de L. L. Quod Athenis in libris sacrorum scriptum est *πόρκα καὶ πὶρκα*. *Ursin. Vid. p. 25, 36 Dordr. & Scal. ad h. l.* Porco piaculo facere, Cat. 139. porco femina, Cat. 134. porcus ingens, Varr. 2, 4. porci ferarii, Cat. 150. qui sero pascuntur. *Meurf. de porcis Varr. 2, 4. Col. 7, 9. Pall. 3, 26.* porcos suos alat unaquæque scrofa, Varr. 2, 4. porcus lactens, Col. 7, 9. porcis anima data perinde ut fal, Varr. 2, 4. * porcus qua feminæ sunt, Varr. 2, 4.

Porricere exta, frumentum, Varr. 1, 29.

Porrigi legi jubet *Ursin.* Col. 7, 5, pro prurigo, morbus: Ita etiam apud Celsum. in optimis MSS. esse, testatur Rhod. ad Scribon. 243, p. 319.

male Porrecta radicum, Pall. 3, 23.

R U S T I C U M.

Portiguntur per humum, Col. 5, 4. in tabulas uvæ sic-
candæ, Col. 12, 16.

Porrinam inferere, Cat. 47.

Porro, Col. 8, 5.

Porrum sectivum feri & coli ut debeat, Col. 11, 3. ca-
pitatum, *ibid.* Tarentinum, Col. 8, 11. ejus radices discu-
tiunt tussim boum, Col. 6, 10. porro secto (*sectivo*) fasces
cingere, Col. 10, 371.

Porrus capitatus, sectilis s. sectivus, Pall. 3, 24. gran-
dis ut nascatur, Pall. 3, 24. 5. 3. *add.* 11, 11.

Porta itineri longissima, Varr. 1, 2. *Comparat huic pro-
verbio Vitis. V. L. 33, 9, illud Italorum:* Il più duro passo è
quel della foglia, & *Gr. ἀρχὴ ἡμεῶν τοῦ πεινῆτος.* Porta
Flumentana, Varr. 3, 2.

ob Portenta cicer ferendum inter olera, Pall. 1, 35. *vid.*
Monstra. Plin. 19, 58: Naporum medicina est, siliquas una
feri, sicut olerum cicer: arcet enim erucas. *Similia remedia
suppediat Anatolius Geop. 12, 7.*

Porticus similitudinem imitemur, Pall. 12, 8. porticus
protectæ, Col. 9, Præf. porticibus alvearia supermunire,
Col. 9, 7. *ubi tantum illud tecti parietibus affixi genus notat,
quod nostri Wetter-Dacher. add. 9, 14.*

pro Portione facere, Cat. 106. *sic* Col. 1, 4. Varr. 1, 18.
2, 3. Col. 5. 12. 12, 41. pro portione ac — eadem ratione,
Varr. 3, 9. hac portione, Col. 2, 9. 3, 2. 12, 12. portio-
ne servata pro magnitudine, Col. 8, 11. 11, 2. his portio-
nibus, Col. 12, 12. supra portionem respondere, Col. 7, 1.
portionem exiguum in valvulis habere, Col. 2, 12.

Portitor Helles, Col. 10, 155. *vid.* Hell.

ut Portare se possit equus, *h. e. incedere*, Veg. 1, 26.

Portulacæ succus adversus formicas, Pall. 11, 12.

Posca, Veg. 1, 38. posca scribitur 1, 56. 2, 15. posca
acris ad vulnera, Veg. 2, 48. 3, 32.

Posca, *vel* posia olea, *ead.* posca, Cat. 6 & 7. Varr. 1, 24.
Col. 12, 47 & 49. posca olivæ ut colymbades fiant, Col.
12, 47.

Positio agri, *situs*, Pall. 1, 7. Col. 1, Præf. 1, 2, 4 & 6.
3, 3. coeli locique, Col. 3, 4. pro situ & positione locorum,
Col. 3, 21. * *institutio & cultus vinearum*, Col. 3, 3. furculi,
Col. 3, 17. brassicæ, Col. 11, 3.

Posseffio, *prædium pascua*, Veg. 3, 2.

pro Possibilitate vitis, Pall. 3, 14. Possibilitas *alicujus rei*

L E X I C O N

vel hominis est, quod quaque & quisque extremum sufferre va-
let. Barth. 41, 6.

Possū. possis transferre, *δύνατο ἀν*, Col. 11, 3. * possi-
tur, Cat. 154. *Veteres nonnullos ita lectos esse, ostendit No-
nius de mutatis conjugationibus in* Possetur, poteratur, & po-
tetur, 10, 30, 33 & 34.

Potē odorem ingressæ apes, odorem secutæ, Pall. 5, 8.
post trinum, *h. e. postquam trinus fuit*. Varr. 2, 7.

quod Posteravit speciei merito, compensat ubertate fun-
dendi olea, Pall. 12, 4. *est igitur ὑστερεῖσθαι*.

Postremo posterius, novissime, Pall. 12, 22.

Postridie ejus diei, Cat. 2.

Postulo. uti quæque virga postulaverit, Col. Arb. 7.

Potentia medicaminis, Pall. 3, 28.

Potestas fiat large bibendi, Col. 8, 14. si potestas reli-
quorum non sit, Col. 12, 57.

Potionabis cum passō, Veg. 1, 34. cum oleo, Veg. 1, 38.
potione aquæ, Veg. 3, 59.

Potior. potitur regno inferno, Col. 10, 274.

Potius cum comparat. abundare videtur Varr. 2, 10.

Potis, pote. Potis sunt, Varr. 2, 2. ubi id pote, Varr.
1, 15. emtor pote damnare, Varr. 2, 2.

Potniades equæ, Col. 6, 27.

Potatum dabitur pecori, Col. 12, 51. potandum medi-
camen præbent, Col. 6, 7.

Potui data staphis agria, Col. 8, 5.

Præcuere furculum, Cat. 40.

Præbent potandum medicamen, Col. 6, 7. præbent sibi
cibaria canes, Varr. 2, 9. vituli, quibus non satis præbent
matres, Varr. 2, 5.

Præbito sale, Col. 7, 3. præbita, *χορηγίας*, Col. 1, 8.

Præcantationes anicularum, Veg. 1, 39. *h. e. incantatio-
nes. conf.* 3, 44.

Præceps palmes, Col. 5, 6.

Præceptum undecimum, *i. e. liber*, Col. 11, 1. præce-
ptum generale, Pall. 1, 43. *est liber primus auctoris*.

Præcidanea porca, Cat. 134. *Festus*: Præcidanea agna
vocabatur, quæ ante alias cædebatur, item porca, quæ
Cereri mactabatur ab eo, qui mortuo iusta non fecisset,
id est, glebam non objecisset: quod mos erat eis facere
prius, quam novas fruges gustarent. *Add. Gell. 4, 6. Sca-*

R U S T I C U M.

liger ad Festum a præcedendo s. præcundo dictus hostias dissipat adversus Gellium.

Præcinxit suas sedes sepe, Col. 10, 347. *Male edd. per-*
cinxit. *Pall. 1, 35: omne horti spatium alba vite præcin-*
gitur. *Add. Plin. 23, 16.*

Præcipere diligenter, Col. 5, 8. *it. 10, Præf.*

Præcipitata per jugum materia, Col. 4, 24. palmitis
pars, Col. 5, 6.

Præcipitare vitem, Cat. 32. *h. e. deorsum intorquendo fran-*
gere. vindemiam, Col. 3, 21. præcipitari palmes debet,
Col. 5, 6.

Præcisa stramenta, Col. 11, 2.

Præcludere naturalia, Col. 8, 5.

ex Præclusionē vulneris solet fistula fieri, Veg. 2, 23.

Præcoquam uvam, Col. 12, 39. præcoquas uvas, Col.
12, 37. præcoqua Persica, *Pall. 12, 7 & Col. 10, 410. ex*
emendat. Salmastii.

Præcox maturitas, Col. 1, 6. præcocem vitem, Col. 3,
2. præcoquis fructus *genit.* Col. 3, 2. præcoques vites, Col.
3, 1 & 2. fici, Col. 5, 10.

Prædicat furem, bestiam, canis latratu, Col. 7, 12.

Prædictas querimonias, Col. 1, Præf.

Prædium emi pararique ut debeat, Cat. 1. suburbanum
commodissimum, Col. 1, 1.

Prædonum vis, Col. 1, 7.

Præductoria lora, Cat. 135.

Prædura ætas, Col. 6, 2.

Præfatio Junoni fruges, Cat. 134. *quasi esset activum.*
præfamino vino, Cat. 141. *videtur esse singularis numeri, li-*
cet ad pluralem referant Grammatici.

Præfecturæ voluptas excitanda, Varr. 1, 17.

Præfectos alacriores faciendum præmiis, Varr. 1, 17.

Præferratus modius, Cat. 11. *ferro munitus, ut facilius du-*
ret incorruptus.

Præservida regio, Col. 3, 1.

Præfestinatum opus, nimium immature factum, Col.
11, 2.

Præfigantur foraminibus ænei cancelli, Col. 8, 17.

Præfractas stirpes refodere, Col. 2, 2.

Præfurnium fornacis, Cat. 38. *est os hypocausti s. forn-*
cis, quo ligna in fornacem induntur. vid. Philander ad Varr.
5, 10.

L E X I C O N

- Prægelida frigora, Col. 4, 8. loca, Col. 2, 9, 3, 12.
 Prægnantis bestię morsus acerbior, Veg. 3, 79 & 82. prægnantes fiunt, Varr. 2, 2. * prægnans cucurbita, Col. 10, 380.
 Prægnationis fines, Varr. 2, 1. modus, Varr. 1, 44.
 Prægravantibus auribus, Col. 7, 6.
 Prægravato capite, Col. 6, 7.
 Præjaciuntur moles, Col. 8, 17.
 Prælabentis temporis fuga, Col. 11, 1. *h. e. præterlabentis. vid. Weitz. & Burm. ad Petron. c. 99.*
 Præliganeum vinum, Cat. 23. *h. e. ante justam vindemiam legendum, premendumque.*
 Præmonitus varietatem, Col. 11, 2.
 Prænestinæ nuces, Cat. 8.
 Præoccupatio, emphragma, Veg. 1, 40.
 Præparare frumentis arva, Col. 2, 16. præparandum liquida rubrica, Col. 9, 8.
 Præpotentes, Col. 1, 3.
 Præripiuntur æstu uvæ, Col. Arb. 2.
 Prærumpi, Col. 3, 18.
 Præsciscere fugam, Col. 9, 9.
 Præsecare cultello, Varr. 3, 16.
 Præsentia fructus ipsius facilem se præstat castanea, Pall. 12, 7.
 in Præsentiarum, *vid. Impræsent.*
 Præsepes bubus, Cat. 14. bonæ, Cat. 4. *add. Non. 3, 160. * præsepia laxæ, Varr. 1, 13. * præsepia ovium, Varr. 2, 2. in præsepiis, Varr. 2, 5.*
 Præsidarii malleoli, Col. 4, 15. præsidarius palmes, Col. 4, 21.
 Præsidii causa positi malleoli, Col. 3, 16. præsidio futura pecori, Col. 11, 2. ad præsidium aquæ calidæ decurritur, Cql. 12, 50.
 Præstat ex se pullos atque plumam, Col. 8, 13. *add. Pall. 1, 30. præstant agricolæ urbanos immani numero annorum, Varr. 3, 1. add. Varr. 2, 2. noxis præstare, Varr. 2, 4. it. 2, 5. * præstari, præberi, Col. 11, 2.*
 Præsto esse candidato, Varr. 3, 2. præsto est consuli comitia habenti augur, Varr. 3, 2.
 Præstrictio *pro* perfrictio, Veg. 1, 40.
 Præsul agri, *villicus*, Pall. 1, 6. olivæ Castitas, *f. Minerva*, Pall. 1, 6.
 Præsulæ adipis, Col. 6, 2. Pall. 4, 12.

R U S T I C U M:

qui Præfunt quales esse debeant, Varr. 1, 17.

Præsumitur, *putatur*, Pall. 3, 9.

Præsentis retibus, Col. 8, 9.

Præter illud — tum etiam, Col. 4, 18. * præter auxilium cultoris, Pall. 2, 9. hominum labores, Pall. 7, 2. *h. e. sine*. * *pro* præterquam, Varr. 1, 41.

Præterit me, Col. 1, 6. quæ præterita sunt superioribus diebus, Col. 11, 2.

Præteritis X diebus, *post X dies*, Varr. 2, 4. * PRÆTERITA *tertiæ conjugationis a præsentii formata archaice*. discedimus omnes, Varr. 1, 69. *pro* discessimus. *Add. Comment. ad Varr. 1, 65. 2, 9. 3, 2. Pluscula id genus etiam sunt in Columella Lipsiensi, v. g. 12, 54 recipisse. it. 2, 10 corroderunt. it. Cat. 66. ubi pro prement al. premerint. Ita Sall. Jug. 40, negligisset. vid. Cortius.* * PRÆTERITA *conjunctivi archaice*. intromisit, Varr. 3, 12. accessit, Varr. 3, 16.

Prætexit amarus umbras, Col. 10, 296.

Prætorium villaticum, Pall. 1, 8, 11, 24 & 33. *Ita Sueton. Aug. 72. Nero. 39. Calig. 37.*

Prætorio capite, Col. 3, 18.

Prævenit fœcunditate, Col. 3, 2.

Præverti, Col. 3, 7. *active, de occupatione rhetorica vel dialectica.*

Πρασονοπίδες bestiolæ, Pall. 1, 35. *Ant. Mizaldus de secretis horticorum 1, 9, p. 16, Palladius, inquit, Latino aptoque vocabulo herbicidas, Ruellius vero porricidas appellavit. Sed illum Palladii locum non inveni.*

Pratenſe fœnum, Col. 6, 3.

Pratum unde dictum, Varr. 1, 7. ex arvo ut fiat, Col. 2, 17. prata ex fegetibus facere contra leges, Varr. 2, Præf. factum ut colatur, Col. 2, 18. quando purgandum, Pall. 2, 2. 4, 2. custodiendum & stercoreandum, Pall. 3, 1. stercoreari ut debeat, Cat. 50. prata duum generum, Col. 2, 17. irrigua & sicca, Cat. 8 & 9. vetera ut excolantur, novella formentur, Pall. 10, 10.

Pravitas curvaturæ, Pall. 4, 11.

Praxiteles, Col. 1, Præf.

Preciæ vites, *vid. Pretiæ.*

Precor bonas preces, Cat. 134 & 139.

cum Prehenderint, inferantur, Pall. 3, 25. *sine ambiguitateprehendendi*, Pall. 3, 10. *sine metu ne non comprehendant.*

Scriptu. R. R. Vol. IV.

Y

L E X I C O N

Prelo premere, Col. 12, 39.

Premit Medicam herba, *angit*, Pall. 5, 1. premi oportet cuneum, *deprimi*, Pall. 11, 12.

Pressius putare vitem, Pall. 12, 9. radere colla equorum, Veg. 1, 56. *Recte. nam Poeta Georg. 1, 157: rutili opaci Falce preme umbra.*

Pressoria vasa, Col. 12, 18.

Pressura vinaceorum prima, Col. 12, 36. primæ, secundæ, tertiæ pressuræ oleum, Col. 12, 50.

Pressus color, Pall. 4, 13. *Servius ad Georg. 3, 82, honesti spadices: quos phoeniciatos vocant, pressos, myrteos. Ipsi sunt badii. Copiosissime de hoc presso colore disputat Salmasius ad Terull. de pallio p. 179 sqq. Indicium debemus Vltio ad Grat. 532.*

Pretiæ vites, Col. 3, 2. *Existimat Servius dici precias quasi præcoquas, ex eo, quod cito maturescunt, & ante alias sole coquuntur. Beroald.*

Pretium facere in oves, *constituere*, Varr. 2, 2. efferre, *augere*, Varr. 3, 6.

Priapo vicina eruca, Col. 10, 108.

Primum dant pratis, Varr. 1, 7.

Primigenia pecuaria, Varr. 2, 2. femina, Varr. 1, 40.

Primitias vitis refecare, Col. 4, 10. plantæ, Col. 10, 147.

Primitivi anni, Col. Arb. 23. *qui primi*, Col. 5, 10.

Primitus cum exit vitis, Varr. 1, 31. spica cum oritur, Varr. 1, 48. oritur herba, Varr. 2, 2.

Primo. molis primo, Pall. 11, 10. *primus, vel ante.*

Primogenitus vitulus, Pall. 1, 39.

Primordium scriptorum, Col. 1, 1. primordia terrena, Col. 3, 10. in primordiis, Pall. 4, 12. * *adjectiv.* primordium semen, Col. 6, 37.

Primorem furculum, duos primores digitos, Cat. 40. primores tres digitos, Cat. 21. imbres, Varr. 2, 2. civitatis, Col. 12, 3.

Primus. prima vindemia, *h. e. incunte*, Col. 12, 21. ad Kal. Octobr. primas, Cat. 147. primas (*partes*) tribuere, Col. 2, 17.

Princeps. principes *magister pecoris & villicus*, Varr. 1, 2.

Principalia hæc duo, Col. 1, 3.

Principium, *i. e. (principio)* Gr. τὴν ἀρχὴν, Cat. 157. post principia, ut ajunt in castris, Varr. 3, 4.

Priores, Col. 1, 4.

R U S T I C U M:

Pristinale pecus, *vid.* Pistrinale.

Pristinum nomen possident, Col. 5, 1. *Sed*

Pristinum, *pen. prod.* sidus, Col. 11, 2. *Est autem pristis, vel pistris notum sidus, quod alias cetum vocant, unde noster formavit adjectivum pristinus media longa, ad differentiam τῶν pristinus, quod antiquum denotat. Schættg.*

Privignæ proles, Col. 10, 163. *Tales plantæ, quæ non sponte nascuntur in terra, sed humana opera inde eliciuntur. Schættg.*

Privus. privi trapeti, Cat. 3. privæ scopulæ, Cat. 26. priva opercula doliis, feriis, Cat. 10. tectoria, Cat. 11.

Pro majori parte, Pall. 1, 4. pro modo semipedis, Col. 5, 10. pro temporibus anni, Col. 11, 1. *comparabat huic loco Schætgenius Gruter. p. CCCVIII, 1: PRO TEMPORE VEL FACULTATE. pro æquis ponderibus, Veg. 2, 39. * pro agricola minime est, Col. 3, 5.*

Probabilis aqua, Pall. 9, 10. gustus, Col. 3, 2. maxime probabilis cœli & soli qualitas, Col. 3, 1. pars vitis, Col. 3, 10. probabiles mores, Col. 6, 2. animis æque ac corporibus boves Umbræ, Col. 6, 1.

Probatio quadrupedum, Varr. 1, 20.

Probatissimi auctores, Col. 1, 1. artifices, Col. 11, 1. sicut Probavi ipse, *expertus sum*, Pall. 12, 7.

Procacitas galli rixosi, Col. 8, 2.

Procedit dies emtori, Cat. 148. procedunt binæ oves vetulæ pro singulis, Varr. 2, 2. *vid.* Numerum obtinere: & *add. Gronov. ad Liv. 5, 49. * De incrementis plantarum: Procedit germen de cicatrice, Col. 4, 22. add. Pall. 4, 10. farmentum, Pall. 4, 1. gemma quæ appareat bene processura, Pall. 7, 5. 8, 3. procedunt radices amplius, Varr. 1, 23. femina, Pall. 12, 7 & 4, 10. pomæ in Punico, Pall. 4, 10. velut quæque matura processerint, Pall. 11, 12. Hinc * antequam luna procedat, crescat, Pall. 7, 3. processit medicina, prospere evenit, Col. 6, 6. in tantum nostra cura, Col. 3, 3.*

Procellosus cœli status, Col. 9, 4.

Procerum seditione plebs in partes diducitur, Col. 9, 9.

Proceritas incipitur, Col. 4, 33.

Proceris cornibus, Col. 6, 1. procerior celsissimo Germano Judæus, Col. 3, 8.

Proclivum solum, Varr. 2, 2.

Procludere, *concludere*, Pall. 3, 26.

L E X I C O N

Προκοιτων, Varr. 2, Præf. *Locus ante cubiculum, in quo plerumque servi degebant. Talis quoque fuit in Laurentina Plinii villæ, sicut ipse testatur ep. 2, 17, 10: Post hanc cœnationem cubiculum cum procœtone, altitudine æstivum, munimentis hibernum. Schætzg.*

Procreare pullos e feminio afinorum, *de domino dictum*, Varr. 2, 6.

Procul a tumultu, Col. 9, 5. vero, Col. 1, Præf. igne constituenda mulctra, Col. 7, 8.

Proculcatis uvis, Col. 12, 19.

Proculcantur ficus in modum farinæ, Col. 12, 15. proculcetur ingressu, Col. 3, 13.

Procuratio templi, Varr. 1, 2.

Procurator aviarii, Varr. 3, 6. a procuratore (*apum*) assignata fedes, Col. 9, 9. procuratoris villæ habitatio, Col. 1, 6.

Procurare femina, Pall. 7, 9. plantas (*plantis MS. Lugd.*) Pall. 12, 7.

Procyon exoritur, Col. 11, 2.

Prodeunt femina, Pall. 1, 6. Col. 11, 3. prodit seges, Varr. 1, 45.

Prodigialiter accidit, Col. 3, 3.

Prodigii simile est, Col. 1, Præf.

Prodigo. Prodigunt fues in lutum, Varr. 2, 4. pullos equorum in pabulum, Varr. 2, 7. pullos gallinaceos in solem, Varr. 3, 9.

Prodromi flare incipiunt, Col. 11, 2.

Producere cunctantem, Col. 6, 2. folia incipiunt fici, Pall. 4, 10.

Producto nomine, Col. 8, 2. productior carnis status, Col. 7, 12. productissimum flagellum, Col. 3, 10.

Præliantur cum exteris *apes*, Col. 9, 9.

Profanare dapem, Cat. 50 & 132. *consécrare. cf. Varr. de L. L. lib. V, c. 7.*

Profectus, *utilitas*, Varr. 1, 2. Pall. 3, 28. sine profectu ager colitur, Col. 1, 4.

Professione vitiorum suorum, *h. e. propter aperta vitia*, Pall. 3, 9. professio suscepta, Col. 9, 2. ad professionem nostram non pertinet, Col. 7, 12.

Professor astrologiæ consultissimus, Hipparchus, Col. 1, 1. *de eo*, qui villicum doceat, Col. 11, 1. *Ita aliquones Professores sapientiæ apud Cels. 1, Præf.*

R U S T I C U M.

Profestis diebus, Varr. 1, 16.

Proficit non suo sed communi officio *servus*, qui *communem pluribus laborem exsequitur*, Col. 1, 9. mirabiliter surculus, Pall. 10, 14. proficiet res in durabilitate frumentorum, Pall. 1, 36. ut proficiat incremento, Pall. 3, 18. proficere humore, Col. 3, 20.

Profiti ad publicanum, Varr. 2, 1.

Profluvio sanguinis interit, Col. 6, 26. * *profluvium Atticum*, Veg. 1, 3 & 17. *Profluvium Atticum*, dum meliora quis doceat, interpretor simile illi, quo per pestilentiam Atticam celebrem illam laboratum est, in qua etiam post *παραμὸν καὶ βράγγον* commemorantur a Thucydide 2, 49 *ἀποκατάρσεις χολῆς πᾶσαι*, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ἀνομασμέναι εἰσίν. *Biliofas excreciones hic intelligi, coloris vocabula declarant.* Pallidum enim & ipsum ad subviridam colorem pertinere, vel *Daladii usus docet.* Profluvius Atticus est Veg. 1, 38.

Profluvius recessus, Col. 8, 17.

Profugere sedes suas, Col. 1, 3.

Profundit se supra modum numerus palmitum, Col. 7, 24. profundunt se nova examina, Col. 9, 3.

Profundo Pamphylio nascitur helops, Col. 8, 16.

Profusa cauda in bubus probatur, Varr. 2, 5. profusior coma & cauda equi, Pall. 4, 13.

Progemmantibus palmis, Col. 4, 27.

Progenerare marem, Col. 3, 10. 6, 28. 7, 3. progenerari apes juvenco peremto, Col. 9, 14.

Progenies rustica Romuli, Col. 8, 16. suilli pecoris, Col. 7, 9. progeniem totam coinquinare, Col. 7, 5.

Progerere stabulis conversum *finum*, Col. 1, 6. progeritur oleum urceis, Col. 12, 50.

Progerminare, Col. 4, 15.

Prohibeßis intemperias, Cat. 141. prohibere humum ab humore, Varr. 2, 7. prohibetur large vagandi licentia, Pall. 1, 30. prohibendus erit potione, Col. 6, 7.

Projectum jacere, Col. 12, 2. projectæ in terram vites, & humi projectæ, Col. Arb. 4.

Projicit arbor fructus velut ægra, Pall. 4, 10. se jumentum, Veg. 2, 53.

Proinde æstimarent, sive dulcis esset sapor uvæ, sive acidus, Col. 11, 2. proinde ut non dicatur, *pro* quasi non, in reprehensione, Varr. 2, 1. proinde magnus locus, ac multitudinem alere velis, Varr. 3, 8.

L E X I C O N

Prolatare rem rusticam, Col. 1, Præf. *vid. Waff. ad Salust. Catil. 44. Schættg.*

Proligare aciem ferramenti, Col. 4, 24. *h. e. longam reddere.*

Prolixa statura, Col. 1, 9. cervix, Col. 7, 3. prolixæ arbores, Varr. 1, 9. caudæ & breves, Varr. 2, 2. materiæ, Col. 3, 15. proluxiora quædam nascuntur, Varr. 1, 6.

Proluit ventrem pruinosâ herba, Col. 7, 3.

Proluvies ventri cruenta & mucosa, Col. 6, 7. citata resistit, Col. 6, 7. ad proluviem alvi, Col. 12, 38.

Promercales res, Col. 1, 8. 11, 1.

Promethea creta, Col. 10, 59.

Promisso ventre fus, Col. 7, 9. promissis ad genua pallearibus, Col. 6, 1.

Promo. promunt se vites, Col. 3, 12. ulmi fameram, Col. 9, 13.

Promovere onera & portare, Col. 11, 1.

Promptuarium armarium, Cat. 11. *vid. Arm.*

Promus fructus, Col. 3, 2. *Sed maxime mihi probatur lectio pomum. Ut pira, mala, pruna, venduntur mercantibus, ita etiam uvæ, quæ hæcenus poma sunt & ipsæ. Si placeat retinere promum, non ad fructum retulerim, quod in Fabiano Lexico factum est, sed ad dominum, qui sit veluti promus. Sed magis, quod dixi, aridet pomum. Promo de fundo exire licet, Varr. 1, 16. promi & cellarii, Col. 12, 3. pueri promi, Col. 12, 4.*

Pronum orienti solum, Col. 1, 5. prona aquiloni, Col. 3, 2. proni ad domandum boves, Varr. 1, 20.

Propagatio pomorum &c. Cat. 51 & 133. tria genera maxime usitata, Col. Arb. 7.

Propago, *as.* propagatur castanea pertica declinata, Col. 4, 33. virga, Col. Arb. 7. propagari ficus ramis potest, Pall. 4, 10.

Propago. propagines vitium, Col. 4, 6.

Prope. propius stirpem recisæ taleæ, Col. 4, 33.

Propellere oves in pabulum, Varr. 2, 2.

nihil Propinat stomachus epati, Veg. 3, 55.

ad Propalam exgruminantes cocleæ, Varr. 3, 14.

Propolis apum, Varr. 3, 16. *etiam restituenda videtur, certe intelligenda, Veg. 3, 55. 4, 14, 23 & 28.*

Propomata ut sponte nascantur, lemma forte satis antiquum Pall. 3, 32.

R U S T I C U M.

Proportione uti, Varr. 1, 18. ex proportione, Varr. 1, 41. *vid.* Portio.

Proprie, Col. 3, 9. *pro eo, quod vulgo dicitur* in specie. *it.* Col. 11, 2.

Propriis momentis, Col. 11, 1.

Propter amnes feri, *i. e. juxta*, Cat. 9. * propter arboris noxam, *ne noceatur*, Pall. 4, 10. Sic propter injuriam gravidarum, Pall. 4, 11. propter injuriam tuta cubilia, Pall. 12, 13. propter serpentes, Pall. 12, 13. * propter oves aut aves fructum capere, *h. e. ex ovibus*, Varr. 3, 1.

Propugnare pro gallinis, Varr. 3, 9.

Propulsare radicibus aquas hiemis, Col. 3, 15.

Prorepunt radices, Col. 3, 13. foboles, Col. 4, 29. *semina*, Col. 11, 3. per quod prorepant, Col. 4, 6. prorepere lente, Col. 2, 17. e tenero, Col. 3, 10. prorepentes oculi, Col. 11, 2. pampini, Col. 4, 17.

Proriga *vel* pruriga, *vid.* Peroriga.

Proritat pretium, Col. 2, 10.

Prorumpentes caules, Col. 4, 22.

Prosa oratione componere, Col. 11, 1.

Proscindere terram quid? Varr. 1, 29. *servant hoc v. g.* Varr. 1, 27. Col. 11, 2. & *credo, nunquam non.*

Prosecta exta, Cat. 134. *Al. porrecta: quæ lectio huc non satis apte quadrat. Prosecare est sacrificantium verbum, quod notat exta dividere, earumque partem Deo apponere, partem vero alteram sacerdotibus, tertiam populo distribuere. Plautus Pæn. 2, 1, 8: vetui exta profecarier. Sueton. Aug. 1: semicruda exta rapta foco profecuit. Inde prosecta, quæ vox notat particulas talium extorum minutas. Cf. Ovid. Met. 12, 152; Fast. 6, 163; Val. Flacc. 3, 439. Plura dabunt Nonius 3, 179; Meursius ad Lycophr. p. 307; Weizius ad Val. Flacc. p. 227; Salmasi. ad Solin. c. 5, p. 90 sq. Barthius ad Stat. Theb. 5, 641. Schættg.*

Proserpina rapta, Col. 10, 274.

Prosilire, *de plantis*, Col. 2, 11 & 18. 3, 3 & 5. 7, 6. Pall. 2, 14. prosiliunt in arborem adminicula ex cerafo, Pall. 11, 12.

Prosperæ adnatæ sunt apes, Varr. 3, 16.

Prostrati pisces, Col. 8, 17.

Profum. profuit, *h. e. prodesse solet*, Col. 7, 9.

Protectæ porticus, Col. 9, Præf. protectum in alvo apum, Varr. 3, 16.

L E X I C O N

Protegit se vitis ipsa a gelicidiis, Col. 4, 24. *add.* Col. 3, 10.

Protendere & contrahere, *de modo agri eligendo*, Pall. 3, 10.

Proterere, Col. 2, 21.

Protinus illata de agro bacca, Col. 12, 50.

sub Protocomio ipso tempora equi inuris, Veg. 2, 11.

Protogenes, Col. 1, Præf.

Prototomos decidere caules, Col. 10, 369.

Provectus agri, Pall. 1, 6. *nisi leg.* profectus. præsentia domini provectus agri est.

Provenit *imperf. es gehet an*, Col. 4, 29. provenit melius, Col. 3, 18. *Sed* * provenit ulmus a positione bene, Col. 5, 6. *kommt fort.* proveniunt panicum & milium, Pall. 4, 3. *cf.* 4, 11. *ii.* Col. 1, 2. prospere, Col. 4, 30. * *Hinc* proveniunt poma majora, *davon werden die Äpfel grösser*, Pall. 4, 10. *fic* Col. 11, 3. *fic* neque fistulosus — provenit caesus, Col. 7, 8.

P R O V E R B I A.

Æstimator bonus esse non potest, nisi fuerit etiam peritus, Col. 11, 1.

Ad agnatos & gentiles deducendus, Varr. 1, 2.

Ex incomprehensibili parvitate arenæ funis effici non potest, Col. 10, Præf.

Cæna comesa venire, *i. e.* post festum, Varr. 1, 2.

Si divina faverint, Pall. 1, 1.

Male agitur cum domino, quem villicus docet, Cato apud Col. 11, 1.

Malum consilium consultori est pessimum, Varr. 3, 2.

Μέτρον ἀρίστον, Col. 1, 3.

Minerva subtilissima, pingui, Col. 1, Præf.

Pingui Minerva, Col. 11, 1.

In re familiari laboriosior est negligentia quam diligentia, Col. 12, 2.

Nemo potest omnia scire, Varr. 2, 1.

Optima nomina non appellando fiunt mala, Col. 1, 7.

Non omnes, qui citharam habent, sunt citharædi, Varr. 2, 1.

Non satis est reprehendisse peccantem, si non doceat recti (*forte* rectam) viam, Col. 11, 1.

Nulla regni societas, Col. 9, 9.

R U S T I C U M.

Occipitio frons prior, Cat. 4.

Veteris proverbii meminisse convenit, eum qui aret oli-
vetum, rogare fructum; qui stercoret, exorare; qui
cædat, cogere, Col. 5, 9.

Οὐδ' ἂν βούς ἀπλόιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη, Col. 1, 3.
Paupertas certissima est, cum alicujus indigeas, uti eo
non posse, quia ignoretur, ubi projectum jaceat, quod
desideratur, Col. 12, 2.

Pomœrio minore finire, Varr. 1, 2.

Porta itineri longissima, Varr. 1, 2.

Post principia in castris, Varr. 3, 4.

Romanus sedendo vincit, Varr. 1, 2.

Ad te rudis est, Varr. 1, 2.

Matura satio sæpe decipere solet, fera nunquam, quin
mala sit, Col. 11, 2.

Summum jus, summa crux, Col. 1, 7.

Provident eas cellas, ne habeant humorem, Varr. 3,
10. futuro tempore, Col. 3, 3.

Provincialis ager, Col. 3, 3. agri & vinearum cultura,
Col. 5, 4.

Provocare & elicere radículas, Col. 3, 15. provocantur
in libidinem, Pall. 1, 28.

Prout cuique mos est, Col. 3, 13. rei conditio exege-
rit, Col. 12, 4.

Proximum raro, quam denso, Pall. 2, 13.

Prudens medicinae, *perius*, Col. 7, 3. universæ naturæ,
Col. 2, 2. prudentiores rerum rusticarum, Col. 4, 2.

Prudentia rei, Col. 1, 1. cunctarum rerum, Col. 12, 57.

Pruina & sol putres faciunt scrobes, Col. 5, 9. *conf.*
Col. 5, 10.

Pruinosa herba morbos creat pecori, Pall. 12, 13.

Pruni satio & cultura, Pall. 3, 25. 12, 7. insitio, Pall.
2, 15. Inf. 113. pruno insita malus, Pall. Inf. 81.

Pruna ut serventur, Pall. 12, 7. Armenia, Cereola;
Damasci, Col. 10, 404. Damascena, Pall. 12, 7. Onychi-
na & silvestria ut condiantur, Col. 12, 10. præcoqua,
quæ Col. 10, 410 *restituit Salmasius, ipse Hyl. jatr. ho-*
mon. c. 68, p. 89 a. E & G ea esse ait, a quorum deflexo na-
mine Abricots hodie appellant Galli: nisi quod Columella de
præcoquis Perficis agat; quæ nunc vocantur Abrico-
tia, sint Armenia potius. Perfica præcoqua vult hodie An-

L E X I C O N

teperifica dici, in quo genere sint Alberica. purpurea pruna, Col. 12, 10.

P. S. Cat. 185. pondo semis.

Psilotro inducto decalvas, Veg. 2, 48.

Psithiæ vites, Col. 3, 2.

Pusianæ cremor, Veg. 3, 27.

Pubescunt vineæ, Col. 4, 3 & 28. vid. Bodans ad Theophr.

3, 6. Schætzg.

in Publico Ardeæ scriptum, Varr. 2, 11.

Puella non nimium, Col. 12, 1.

Puer pusillus, Cat. 157.

Puerilis una opera, Col. 11, 2.

Puerperio quodam æterno læta tellus, Col. 3, 21.

Pugillus lentis, Cat. 158.

Pugnax aries, Col. 7, 3.

Pulchre meministi, Col. 3, 9.

Pulchritudo rei trahit, Col. 3, 20.

Pulejata posca, Veg. 3, 76. videtur, in qua pulejum s. pulegium decoctum est

Pulejum viride, Col. 12, 57. aridum, Col. 12, 35 & 57. puleji flos, Col. 12, 7. pulejum ad olivas condendas, Pall. 12, 22. Non modo in MS. Sylb. & nostris ita scribitur: sed etiam in Cicerone, Martiali, aliis, ita scribi docet Rhodius Lex. Scrib.

Pulex irrepens dente laceffat ocima, Col. 10, 321. pulicibus infestantur gallinæ, Col. 8, 5. ut profigentur, Pall. 1, 35.

Pulicosæ cani remedia, Col. 7, 13.

Pullaria, morbus pullorum equinorum, Veg. 2, 25.

Pullastræ, Varr. 3, 9.

Pullatio, pullorum educatio, Col. 8, 5.

Pullities tenerrima, pulli, Col. 8, 14. in alveari nata, Col. 9, 11. confirmata, Col. 8, 9.

Pullula terra, Col. 2, 2.

Pullulascit vitis, h. e. juvenescit, Col. 4, 21.

Pullulant hilarius vineæ, Col. 4, 27.

Pullus asininus, Varr. 2, 8. pulli equini, Col. 6, 29.

Pall. 4, 13. gallinæci & pavonini, Col. 8, 5. Pall. 1, 28.

glirium, Varr. 3, 14. apum, Col. 9, 13. * arborum, qui

nascuntur abs terra, Cat. 51 & 133. h. e. teneri furculi,

stolones, quos Plinius 17, 10 pullulos vocat. Hinc pullu-

lare & pullulascere. Schætzg. Quin

R U S T I C U M.

Pullus, *a, um, videtur hanc ipsam significationem habere, certe pulla terra, tenerrima, Cat. 151. & Plin. 17, 5 ex Cato-
rone, terram teneram, quæ vocetur pulla. Pullum solum
Campanis putre (i. e. solutum, tenerum & ipsum) Col. 2,
10. add. 3, 11. Sed * pulla etiam nigra, Col. 1, Præf. pul-
læ lanæ, Col. 7, 2. pulla superior pars tergoris in lepori-
bus, Varr. 3, 12.*

Pulmentarium familiæ, Cat. 58. pulmentaria condiun-
tur satireja, Col. 11, 3. * *pro vase vid. Plutar.*

Pulmonis exulcerationi ut occurratur, Col. 6, 14.

Pulmonaria ovis & fus ut curentur, Col. 7, 5. ne fiant
pulmonariæ sues, Col. 7, 10.

Pulmunculus, Veg. 2, 56 *in pede: sed in dorso 2, 61.
fistulosum, ut puto, utrobique ulcus, pulmonis instar. Solin. c.
49 camelis Bactrianis in laude hoc tribuit: Hi nunquam pe-
des atterunt, sunt enim illis reciprocis quibusdam pul-
munculis vestigia carnulenta, rel.*

Pulpa, Cat. 83.

Puls Punica ut fiat, Cat. 85.

Pultarium infudibuli inversi figura, Pall. 7, 7. *quidam
pulmentarium. ollam vocat Col. 9, 15.*

in Pultarios condi uvas, Col. 12, 43. *intell. forte urceos:
sunt certe vasa oblonga, laxè recipientia uvam.*

Pulticula e frumento, Col. 8, 11.

Pulveratio novellæ vineæ, Pall. 4, 7. rustici vocant oc-
cationem, Col. 11, 2. pulverationes vitium, Col. 4, 28.
*h. e. fossiones sicco solo factæ, quibus pulvis excitatur. vid.
Serv. ad illud Georg. 2, 418, Sollicitanda tamen tellus,
pulvisque movendus; & Salmas. ad Solin. c. 33, p. 363.
Apud Græcos tamen pulverationem a fossione distingui, ex
Bodæo ad Theophr. 2, 8 monet, qui etiam Salmasti locum in-
dicavit Cl. Schættgenius. Verum extra controversiam rem ponit
Col. Arb. 12.*

Pulverare vites, Pall. 8, 1. vineas, Col. 11, 2.

Pulvinuli, Col. Arb. 10. &

Pulvini fiunt e terra ad violaria obruenda, Varr. 1, 35.
ad lineam excitati, Pall. 3, 24. * pulvinis testaceis fibu-
lantur juncturæ parietum, Col. 1, 6. *Pulvini isti, sive tori,
sunt partes cylindrorum in longitudinem quadrifariam sectorum,
ut arcus nonaginta graduum in horreum pateat, reliquis autem
superficiebus angulus rectus, quem includit paries cum solo, ex-
pleatur, ut locus ille rimis alias & cavis animalium opportunus,*

L E X I C O N

vitium tanto minus facere possit. * pulvinus in torculo oleario, Cat. 13.

Pulvis palearum, Pall. 1, 34. *Sed* * pulvis quadrigarius, medicamentum, Veg. 1, 56. 4, 8.

Pumex. pumices unguis a similitudine videntur dicta ossa, quibus ea adnata est, fistulosa & porosa, Veg. 4, 1.

Pumiliones aves, Col. 8, 2.

Punicana coagmenta, Cat. 18. Punicanæ fenestæ, Varr. 3, 7. *Viles, opinor, ut lecti Punicani ap. Cic. Mur. 36.*

Punica arbor, Col. 10, 243. ejus insitio, Pall. Inf. 73.

Punica mala, ead. granata, Cat. 7. Col. 12, 41. *ejus mali satio & cultura, Pall. 4, 10 integr. acidiora ut emendetur, Col. 5, 10. & Arb. 23. ne in arbore rumpantur, Col. 5, 10. & Arb. 23. ut ferventur, Varr. 1, 59. Col. 12, 44.*

Pall. 4, 10. * Punica puls, Cat. 85. Punicum cicer, Col. 9, 1, 2, 10. lutum, Col. 9, 7, 11, 3. *quæ eadem impensa*

Punica, Pall. 1, 13. allium, ἀποσκόπος, ulpicum, Col. 11, 3. rosæ, Col. 9, 4. * Punica, Veg. 4, 8. cera *opinar, & 4, 14 & 23.* * Punicæ, piscis genus, Col. 8, 16.

Pupinia regio, Varr. 1, 9. Col. 1, 4.

M. Pupius Piso, Varr. 3, 13.

Purgamenta & palæ, Pall. 1, 35. chortis, Col. 2, 15. *Assamentorum, Col. 8, 17.*

Purgata granis pira, Pall. 3, 25. * purgatis lapidibus, h. e. *ejectis*, Pall. 3, 6. *Sic purgandi vermes clavo æneo, Pall. 4, 10.*

Purgo. cum ulcus purgaverit, *intransitive, ut videtur, pro purgatum fuerit, Veg. 2, 57 & 60. purganda sunt sordibus, Pall. 5, 8.*

Puritatem sumit vinum, Pall. 11, 14.

Puriter componere, Cat. 76. transfundere, Cat. 112.

Purpureæ vites, Col. 3, 2. pira, Col. 5, 10. pruna, Col. 12, 10. purpureo radiat vultu Phœbe, Col. 10, 289. purpureum ver, Col. 10, 256. h. e. *splendidum, pulchrum. vid. Gorall. ad Albinov. 2, 62. Barth. 21, 2. Majus obss. sacr. 2, p. 8. Schætzg.*

Purpurat frondens auro, Col. 10, 101.

Pusca vere semper Vegetius pro Posca, ubi vid.

Pusillos pueros, Cat. 157. pusilla arbor, Col. 5, 11.

Pustulæ (MS. pustellæ) Veg. 3, 82.

Pusula, Col. 7, 5.

• Pusulosa pecus, Col. 7, 5.

R U S T I C U M

Putatio arborum utilis, Pall. 12, 4 & 7. quando & quomodo facienda, Cat. 32. Col. 4, 9. Arb. 10. Pall. 3, 12 & 13. autumnalis, Pall. 12, 4. qualibus ferramentis peragenda, Col. 4, 24.

Putatoris officium, Col. 4, 24. putator pendulus arbutis, Col. 10, 228.

Putatoriarum falces, Pall. 1, 43.

Putealis fons, Col. 11, 3.

Puteana aqua, Col. 12, 26.

Puter palus, Varr. 1, 8. *vid.* Putris.

Putescit olea longiore situ, Cat. 3. putescere solent femina, Varr. 1, 34.

Putei ubi & quomodo fodiendi, Pall. 9, 9. perennitatis fidem ut habeant, Col. 11, 3. puteis condita grana, Varr. 1, 57. puteorum rimarum ut farciantur, Pall. 1, 17.

Putida ulcera, Cat. 157.

Puto. putare rationes, Cat. 2 & 5. * putare arborem latius, strictius, Pall. 1. 6. * putabuntur pro binis, *h. e. numerabuntur.*

Putorem adimere, Cat. 157. putor & putredo, Veg. 2, 44.

Putrefacit humor deposita femina, Col. 3, 12. lata putrescunt, Pall. 3, 10. *add.* Pall. 10, 9. *Sed* * ut putrescant semina, *de necessaria illa ad germinandum mutatione*, Pall. 1, 33.

ne Putrescat malus, Pall. 3, 25. *Sed* * putrescit terra, *h. e. dissolutis per frigora, pluvias, solem, glebis, tenera fit ac mollior*, Col. 2, 11. 3, 11. 11, 2 & 3. *Ex eadem significatione*

Putris. putre solum, Col. 2, 2 & 11. 5, 9 & 10. gleba putris, Pall. 1, 5. *Virgilius Georgic. 1, 43*: Vere novo gelidus canis cum montibus humor Liquitur, & Zephyro putris se gleba resolvit. *Ubi Probus*: Putris, *i. e.* humecta, mollificata & solubilis. Venti enim occidentales mollificant & humectant. *Schætzg.* putres arenarum, Col. 1, Præf.

Putus, *h. e. purus.* puto sole exorto, Varr. 2, 2.

Pyctes gallinaceus, Col. 8, 2.

Pyrois rutilus, Col. 10, 290.

Pyrum, *vid.* Pirum.

Pythagoras Samius negat principium mundi, Varr. 2, 1. ejus sagacitas, Col. 1, Præf.

Q

Quadragenarium dolium, Cat. 105.

L E X I C O N

Quadragenos octonos sextarios, Col. 12, 20. quadragenæ & singulæ urnæ, Cat. 148.

Quadrantis nota = — Cat. 18. *vid. Gron. de P. V. c. 6, p. 27, Eifenſchm. in tabula notarum ponderalium ad p. 150.* quadrans pondo, Col. 12; 20. jugeri, Col. 5, 1. medicaminis, Col. 6, 30. 12, 20.

Quadrantalia V capiens ahenum, Cat. 10. quadrantalia X, Cat. 57. *Est autem quadrantal congius.*

Quadraria vasa, Cat. 18.

per Quadrata ab uno fabro dolari materies debet, Col. 11, 2. *Quid si rectum sit perquadrata conjunctim scriptum, significetque exquisitæ, vel ad unguem quadratam?*

Quadrati agri mensura, Col. 5, 2. boves, Col. 6, 1. oves, Col. 7, 2.

Quadridentēs rastri, Cat. 10 & 11.

Quadrifidas ridicas, Col. 4, 33.

Quadrigæ perniciosissimæ, Col. 3, 8.

Quadrigarius eques, Varr. 2, 7. pulvis, Veg. 1, 56. 4, 8. *describitur 4, 13, & Hippiatr. Ruell. p. 113 a. (add. p. 107 a. it. 117 a.) ubi apparet, non a numero specierum dici, sed ab usu Circensium equorum.*

Quadrimum agentes fues, Col. 7, 9. ultra quadrimum senescit, Col. 9, 1.

Quadrimi boves, Varr. 1, 20. quadrima vitis, Col. 4, 16. Pall. 3, 15. ad quadrimos usque, *ad quadrimum*, Pall. 3, 26. in Quadrum dolantur perticæ, Col. 8, 3.

Quadrupes a serpente morſa ut curetur, Cat. 102. quadrupedum genera duo, Col. 6, Præf. quadrupedia majora, Col. 11, 2. Pall. 4, 13.

Querere rem mercaturis, Cat. Præf. quærat villa fundum, Cat. 3. *h. e. desideret. ita & Varr. 3, 13.* quærit vinum in calice aquam, Varr. 1, 8. sedem anser, Col. 8, 14. terra succum, Varr. 1, 13. vasa quæ cultura quærit, Varr. 1, 13. quærit fructus æra, *ib.* quærunť limites judicem litibus, Varr. 1, 15. quærit gravior plaga medicum, Varr. 1, 55. * Quæſito, *pro* quærito, Col. Arb. 26.

Quæſtuosus ager, Cat. 1.

Qualitas cujusque rei consideranda est, Col. 11, 1. cœli, Col. 3, 1. aeris, Col. 4, 29. terræ, Col. 3, 11. qualitate & colore fallunt terræ, Col. 1, Præf. qualitates agrorum, Col. 2, 2. mixtæ inter se vicibus & alternatæ, Col. 2, 2.

R U S T I C U M.

Qualiter ædificanda villa, Col. 1, 4. gallinæ tuendæ; Col. 8, 2.

Qualitercunque obruatur, Col. 2, 10.

Qualus vino liquando, Col. 9, 15. pertusus, Cat. 52. qualo desuper muniendi furculi, Pall. 4, 10. quala fatoria, Cat. 11. mundissima, Col. 7, 3.

Quamdiu oleum conficitur, *h. e. tantisper dum*, Col. 12, 50. *ita* Veg. quamdiu limpidum vulnus, curetur. *Sic Lamprid. Elag. c. 29*: Si quis inventor novi cibi displicuisset, jubebat, ut semper id comesset, quamdiu tamen melius invenisset. *Add.* Veg. 3, 3 b. * quam pluribus signis, Pall. 7, 7. quam optimum acetum, Col. 12, 16. * quam optime poteris, Cat. 28. * duplicia quam, Col. 1, 8. * non aliter quam si, Col. 4, 2. * quam plurimum — tam citissime, Cat. 157. quam citissime — tam maxime, Cat. 64. quam diutissime — tam deterrimum, *ibid.* quam paucissimos — tam optimi, Varr. 2, 9.

Quamvis humanus homo, *h. e. humanissimus*, Varr. 2, 5. quamvis mundissimæ tabulæ, Col. 7, 8.

Quândoque; quândocunque, Col. 2, 4 & 10. 4, 24. & *MS. Lips.* 7, 4. *Sic* quotiesque, *de quo suo loco*. * *pro interdum*, Col. 7, 3.

Quanto sæpius — tanto liquidius, Col. 12, 50. quanto fecundior est, (*om. tanto*) celerius senescit, Col. 7, 9.

Quanta, *pro quot.* femina asparagi quanta tribus digitis comprehendere possis, Pall. 4, 9. quantum plurimum, Col. 12, 21. quantum (*int. opus est*) ut, Col. 2, 11.

Quantalibet sævitia, Col. 8, 17.

Quartanaria tabula, Pall. 2, 11.

Quartarius sulfuris, Cat. 95. mellis, Col. 12, 5.

cum Quarto quando responderint frumenta, Col. 3, 2. quartæ tres, Col. 5, 1. quarta decima pars, Col. 5, 2. quarto decimo Kal. Dec. Col. 11, 2.

Quasi ervum mica salis, Cat. 156.

Quassaturæ, Veg. 1, 28.

Quassari mola fortiore, *h. e. frangi*, Pall. 12, 17. 13, 2.

Quatenus, *pro quia*, Col. 4, 32. *apud Vegetium fere scribitur* quatinus. * *pro ut, viz*, Veg. 1, 22. 2, 13 & 14. 3, 1.

Quaternarii scrobes, Col. 11, 2.

Que prius, quam poscit ratio, possum in illo Col. 6, 29, si neque conspectu novæ rei auditu, *pro* neque conspectu novæ rei audituque *rel.*

L E X I C O N

- ad Quercetum ferere oleam inutile est, Varr. 1, 16.
 Quercus quæ folia non amittit, *semper foliata*, Varr. 1;
 7. ejus fatio & cæsis, Col. 4, 33. invisa oleæ, Col. Arb.
 17. ad quæ utilis, Pall. 12, 15. * querci cineres, Pall. 4,
 7. palos, Pall. 4, 8. *sed Ms. Erf.* quercus.
 Querimonias mitigare, Col. 1, Præf.
 Quernei frutices, Col. 7, 6. querneam frondem cædere,
 Cat. 5. querneæ frondes, Col. 6, 3. querneæ folia, Col.
 6, 3.
 Querquedulæ aves, Varr. 3, 3 & 11. Col. 8, 15. *vid.*
Scal. conjectan. Varr. p. 36. *Schættig.*
 Qui, *vid.* Quis.
 noveris Quia palmes *rel. pro accusativo cum infinitivo*,
 Pall. 3, 13.
 Quieta bacca, *quæ aliquamdiu in tabulato jacuit*, Col.
 12, 50.
 ut Quilon fiat, Veg. 3, 66. *pro cylon. ubi vid.*
 Quincunx jugeri, Col. 5, 1. schoeni, Col. 12, 28. in
 quincuncem disposita, Col. 3, 13. vinearum metatio, Col.
 3, 15.
 Quini. quina pariunt ova, Col. 8, 14. quinum pedum,
 Col. 4, 30.
 Quinquagenarius grex, Varr. 2, 10. urna, Cat. 10. do-
 lium, Cat. 69 & 112. *h. e. L congiorum s. quatrantalium.*
 Quinquatrus, *festus Minervæ dies mense Martio*, Col.
 11, 2 & 3.
 Quinque & quinquaginta, Col. 12, 23.
 Quinquelibræ pondus, Col. 3, 15.
 Quinquemestres pulli, Varr. 2, 7.
 Quinquennis aries, Col. 7, 3. caper, Col. 7, 6. vinea,
 Col. 4, 21.
 Quinquies quinque numerare, Cat. 156. quinquies & vi-
 cies duceni, Col. 5, 3.
 Quintius Cincinnatus, Col. 1, Præf.
 Quinto decimo Kal. Dec. Col. 11, 2. quinto & XXX die,
 Col. 8, 11. quinta decima luna, Col. 8, 5.
 Quis *relat. pro qui*, Cat. 145. *contra*, quem qui esset
 animadvertere non potuisse, Varr. 1, 69. quid aliud, ἀλ-
 λο τι, Varr. 3, 13. quid, *pro quod, vel aliquod*, Varr. 3,
 7. quid ita, Col. 1, Præf. quod fieri oportere, Col. 2, 12.
 quod genus, *i. e. cujus generis*, Cat. 42. fuscillis, aut alia re,
 quod alligant, Varr. 2, 2. Quod tamen si, *pro quod si*, Col.

R U S T I C U M.

5, 27. *add.* Varr. 1, 18. quod ubi, Varr. 1, 15. quod ne, Col. 5, 11. *Huc enim referimus, quia est vere relativum, q. l. qua in re si &c. unde neque ab initio orationis vel argumenti ponitur.* Quoqus rei ergo, Cat. 141. quo, *dativo casu*, Varr. 2, 1. qua sub latent herba, Varr. 1, 48. quo (*om. magis*) temperandum iis, Varr. 3, 10. quo minus, Col. 3, 8. *pro de quo*, Col. Arb. 5. amicum quiddam & dulce, Col. 12, 2. * suum quidquid genus, Cat. 48. * quidquid putridi aut arentis inventum fuerit, Pall. 3, 18. * tertio quoque aut quarto die, Col. 12, 48. cuiusque disciplinæ, Col. 3, 21. sexta quaque olivitate, Col. 12, 50. * quidvis anni, *pro quovis anni tempore*, Cat. 17. quod genus vis, Cat. 52.

Quo, *pro quod*, Varr. 1, 31. * *pro in quæ*, Cat. 10. Sic fossas, quo aqua delabatur, Varr. 1, 29. * quoquoque septem pedum, Col. 8, 3. 11, 2. *sic etiam* Col. Arb. 4 & 27. *in quibus omnibus locis exclusa videtur altitudo.* quoquoque P. X, Cat. 15.

Quoad ejus poteris, Cat. 32. quoad eliciatur sanguis, Col. 6, 31.

Quod enim, *ἄτε δὲ*, Varr. 1, 13. * quod ubi, *positum ut quod si*, Varr. 1, 15. * opinantes quod tangatur, Pall. 3, 24. affirmat quod pariat, Pall. 5, 3.

Quojum, *pro cujum*, Cat. 139.

Quoniam, *pro quamquam librarii culpa videtur positum in hoc* Col. 5, 4: quoniam vicinum ex nobis capere potest exemplum.

Quoque etiam, Pall. 11, 11.

Quoquoque, *vid. sub Quo*.

Quot mensibus, *pro singulis mensibus*, Cat. 43. quotquot mensibus, Varr. 3, 7.

R.

Rabies ex inani amore, Col. 6, 35.

Rabiosus equus, Veg. 2, 5.

Racemarii pampini, Col. 3, 18. *V. Gl. ἐπιφυλλῆς*, pampinus racemarius.

Racemarii licebit, *metaph.* Varr. 3, 9.

Radiata rota, Varr. 3, 5.

Radicata planta, Pall. 3, 10, 18 & 19. vitis, Pall. 3, 10. sarmentum, Pall. 3, 10.

Radicitus conciditur rosa ferenda, Varr. 1, 35. exime-

Scriptit. R. R. Vol. IV.

Z

L E X I C O N

re, Col. 4, 33. interire, Col. 6, 3. *vid. Heinsf. ad Virg. Æn. 5, 449.*

Radicor. radican- tur facile, Col. 4, 2. * de bubus radican- dis, *Lemma MS. Corb. Veg. 3, 2. h. e. radice confilignis curandis.*

Radiculæ æstivæ, Col. 11, 2. 4, 8.

Radiolus ut condiatur, Col. 12, 47. *eadem oliva, quæ Cercitis. Ipsa &*

Radius, *olea*, Col. 5, 8. Arb. 17. major, Cat. 6. *A forma oblonga distam cenjet Servius ad Georg. 2, 85. Schæting.*

Radix Syriaca, Col. 11, 3. *Huene faciunt, quæ de Radi- cula ρίζω, συριακὸν αὐτὸς διέτα, quæ etiam φύκος, χρῶμα item, a Græcis vocetur, disputat Salmasf. ad Solin. p. 817, b. F? Non puto, agit enim de esculentis Columella. Succurrat igitur Plinius, qui 19, 26 raphani generibus ponit alterum, rapi figura, quod vocant Syriacum, suavissimum fere ac tenerimum: & ne miremur, tam raram esse illius mentionem, subjicit, e Syria non pridem advectum apparet, quoniam apud auctores non reperitur: id autem tota hieme durat. Nimirum radix κατ' ἐξοχὴν nostris est raphanus, ut Col. 11, 3. Pall. 1, 35. 2, 14. 6, 5. 8, 2. 9, 5. Veg. 1, 44. 3, 25. * Generali intellectu, radices aliter ab aliis diffunduntur, Varr. 1, 37. in arboribus uti capiant (surculi) Cat. 133. ne implicentur in vitibus, Col. 3, 15. * e radicibus trinis sunt, quæ scribit Varr. 1, 1.*

Rado. radatur area, Col. 2, 20. terra, Pall. 7, 1. *de au- ferendis ex futura area, quæ nata sunt.*

Radula ferrea curvata, Col. 12, 18. *Hinc radulanam pi- cem apud Plinium dici non rabulanam, vult Beroald.*

Rafanus, *pro* raphan. Veg. 1, 45.

Ragadio simile vulnus, Veg. 2, 51. rhagadia *apud Cel- sum 7, 18 ani vitium est, u' i pluribus locis cutis exciditur. Cognata rhagades; fissura a ῥήγνυμαι.*

Ragulæ *an* regulæ in armis equorum, Veg. 4, 1. ii, 4; 2. *Platnerus confert locum Rufi Ephesii, apud quem ῥέγες sint κορυφαὶ δακτύλων. Add. Pollucem 2, 146. Videntur igitur ragulæ esse capita ossium humeri.*

Ramenta a scobe diversa, Col. 4, 29. Arb. 8. *vid. Scobis.*

Ramex, *ramus*, *pertica transversa*, Col. 9, 1.

Ramulæ & soleæ equorum, Veg. 1, 56.

Ramus. ramos omnium generum in hortis disponere, Col. 5, 10. Arb. 25. rami cum foliis ut servantur, Cat. 101.

R U S T I C U M:

Rana lurida, Varr. 1, 2. cocta cani objienda, Varr. 2;
9. e ranis medicina ad scabiem, Veg. 3, 71. * ranæ apud
veterinarios vitiosa incrementa linguæ, Col. 6, 8. vid Ranula.

Rancor anni præteriti in vasis oleariis, Pall. 11, 10. ran-
core veteri, Pall. 1, 20.

Ranulæ, Veg. 2, 58. vitiosa incrementa linguæ, Veg. 3, 3.

Rapa, vid. Rapum.

Rapaces dentes, qui alias incisores, Veg. 4, 1. *vetus in-
terpres Germanus Rab- Zahn.*

Raphani satio & cultura, Cat. 35. Col. 11, 3. Pall. 9, 5.
sicut brassica vitibus inimicus, Pall. 9, 5. *Ex aliis aucto-
ribus hoc idem prolixè probat Ptolemaus Flavius Conject. c.
97. Schœttg. Habet etiam Cresc. 6, 98. De brassica ad Cic. de
N. D. 2, 47. Orta opinio ex ambiguitate verbi ῥάπωνος, quæ
Atticis brassicam significabat. Quam Plinio errandi occasionem
dederit, ostendit Salmasius Hyles jatraca c. 31, cujus inventis
hic etiam tacito auctore utitur Harduinus ad Plin. Vid. S.
26, n. 3.*

Rapicii coles, Cat. 35. semen rapicium, Cat. 134.

Rapina, locus rapis confitus, Cat. 5 & 35. Col. 11, 2. *Ne-
scio quam bona sit Beroaldi observatio, mediam in hac voce
corripit.*

Rapistri olus, Col. 9, 4.

Raptor ferus, Col. 7, 12.

Rapum (Rapa, æ,) in napum transit & contra, Col. 2,
10. Pall. 8, 2. rapæ napique femina, Col. 11, 3. ejus satio
& cultus, Col. 11, 3. Pall. 8, 2. Col. 2, 10. rapa ut ser-
ventur, Varr. 1, 59. ut condiantur, Col. 12, 54. Pall. 13,
75. jus rapis condiendis, Col. 12, 55.

Rare fata, Col. 2, 9. rarius tenui vimine contextus fac-
cus, Col. 9, 15.

Rarenter dare, Cat. 103.

Raripilum pecus, Col. 1, Præf.

Raritudine mediocri terra, Col. Arb. 3.

Rasis, genus crudæ picis, Col. 12, 20. *Non invenio,
qui præterea hac voce usus sit. Dicam, quid mihi in mentem ve-
nerit. Præcessisse aliquid puto de resinæ guttis e terebintho, lenti-
sco vel alia arbore rasis: accessisse deinde, qui vocem relictam
rasis ex ratione negotii interpretari vellet.*

Rastellis eraditur stipula de pratis, Varr. 1, 49. ligneis,
Col. 2, 13.

Raltri quadridentes, Cat. 10 & 11. lignei, Col. 2, 11.

L E X I C O N

Rasura deducitur, Col. 4, 29. rasuræ eboris, Veg. 1, 10. 4, 8.

Rationes putare, argentariam, frumentariam, Cat. 2. quo minus onerentur, Col. 12, 3. ubi ratio cum orco habetur, Varr. 1, 4. rationem cum orco ponere, Col. 1, 3. ratio accipitur pecoris nati aut amissi, Col. 11, 2. rationem parem facere cum forenlibus negotiis, Col. 12, Præf. *ita fere* Veg. 2, Præf. rationes confingere, Col. 1, 8. * rationis mulicæ studiosus, Col. 1, Præf.

Ratiocinator diligens, Col. 3, 3.

Ratiocinium jugeri expeditissimum, Col. 5, 1. aliter ordinabitur, Col. 5, 2.

Ravennatis foli ager uliginosus, Pall. 2, 13. Ravennate agro, Col. 3, 13.

Ravidi oculi, Col. 8, 2.

Ravis oculis arietes laudantur Varr. 2, 2. canes, Varr. 2, 9. Reate ad viam Salariam fuit, Varr. 3, 1. ad lacum Velinum, vicinum Interamnis, Varr. 3, 2.

in Reatino arundines, Varr. 1, 7. equarias magnas habuit Varro, Varr. 2, Præf. cochleæ, Varr. 3, 14.

Reatingrum ratio in vineis, Varr. 1, 8. in aggeribus, Varr. 1, 14. Reatini asini nobiles, Varr. 2, 1. in Reatinis montibus æstivant oves, Varr. 2, 2.

Recens fretum, Col. 8, 17. recentes catuli, Varr. 3, 12. recentissimi rigoris aqua, Col. 9, 14.

Recensere vestem & instrumentum, Col. 11, 1. pecus & familiam, Col. 1, 8.

Receptacula olei, Pall. 1, 20. 11, 10. avium, Col. 8, 15. aquatiliū animalium, Col. 8, 1.

Receptui canitur signo pastorali, Col. 6, 23.

Recessus profluus, *æ'tus maris*, Col. 8, 17.

Recidere mella, Pall. 7, 7. mala Cydonia in brevissimas particulas, Pall. 11, 20.

Recidit in cassum omnis impenſa, Col. 4, 3.

Reciperare se quiete, Varr. 1, 13. *reficere*.

Recipere dena millia ex melle, Varr. 3, 16. ut in os libenter recipiantur, Varr. 1, 66. recipit condituram qualemcunque, Col. 12, 47. non recipit oleum saporem salis, Col. 12, 50. recipit urbs violas, Varr. 1, 16. * difficulter recipiunt se castrati. * recipitur domino pascere, *exciptur*, Cat. 149. usioni domini, *ibid*.

Reciprocans fluctus alternis æstibus, Pall. 12, 15.

R U S T I C U M.

- Reciprocae fluunt piscinae, Varr. 3, 17.
 Recisa rapa in partes minutas, Pall. 13, 5.
 Recludere (*si vera lectio*) includere, concludere, Pall. 4,
 10. *Sed*
 Reclusa ferro, *aperta*, Col. 6, 12 & 38.
 Recogitans, Col. 1, Præf.
 Recognitio frequens, Col. 11, 1.
 Recognoscere numerum gregis, Col. 8, 11. capitum,
 Col. 8, 4. mancipia & vestem eorum, Col. 1, 8. instru-
 mentum rusticum, Col. 11, 1. recognoscitur grex, nume-
 rusque censetur, Col. 6, 23.
 Recolligere, Col. 8, 5.
 Recompones fracturam, Veg. 2, 47.
 Reconciliatae apes, *recreatae*, Varr. 3, 16.
 Recondere cado picato, Col. 12, 5. tectis, Col. 12,
 Præf. recondis in sextariis L cochlearia VI, Pall. 11, 14.
ἡ κρύπτεω de fermento in sacris.
 Recraftinari, Col. 2, 21.
 Rectrix membrorum, Col. 3, 10.
 Recurvato capite, Col. 3, 18.
 Redditus *pro reditu semper fere MS. Lips.* Columellæ, *e. g.*
 3, 2 & 3. 7, 4. *etiam MS. Polit.* Pall. 7, 7. *vid. mox* Reddere.
 Reddere fimum, Col. 2, 15. * reddam tibi tertium
 actum, ut promisi, *dicam*, Varr. 3, 17. reddemus unum-
 quodque suo mense, Pall. 1, 39. * reddunt vinum pulcher-
 rimum Amineæ, Pall. 3, 9. reddit pratum in pabulo non
 minus quam in fœno, Col. 2, 17. *vid.* Redditus.
 Redeo. redire ad libros Sibyllinos, Varr. 1, 1. redit in
 plagam materia, subducto cuneolo, Pall. 3, 17. * pos-
 sentne fructus pro impensa & labore redire, Varr. 1, 2.
 redit semen cum decimo, Varr. 1, 44. * rediet *pro* redi-
 bit *MS. Lugd.* Pall. 7, 7.
 Redigere semen e farragine, *recolligere*, Pall. 10, 8. ut
 redigantur semina majora, Pall. 8, 2.
 Redimitur floribus hortus, Col. 10, 286.
 Redintegravit jucunditas, Varr. 2, 2. redintegrantes,
 Varr. 2, 2. ut redintegrentur columbæ fastidientes, Varr.
 3, 7.
 Reducit hibernatum furcillas, Varr. 1, 8. reducere in
 summum facem, Col. 12, 19.
 Redulceratur cutis, Col. 7, 5.
 Refectionem desiderant ferramenta, Col. 12, 3.

L E X I C O N

Refert quæstum uberem, Col. 8, 8. * generibus, coloribus, Col. 7, 2. refert, ut, Col. 3, 9. *add.* Varr. 1, 7 & 8. * referre ad fructum, *rationem ejus habere*, Varr. 1, 40.

Reficere impensam, Varr. 1, 2.

Reformidat biennio planta deposita, Col. 4, 9, 24 & 33. *nostri stocken, cum plantæ translata vel vulnerata aliquo tempore non coalescunt, neque incrementa capiunt. cf.* Col. 4, 11.

Refoffæ radices, Col. 3, 11.

Refovere velut pabulo (*stercoris*) absumtas vires, Col. 2, 14. refoveatur stercoreatione terra, Col. 2, 1. parvo humore, Pall. 4, 10.

Refractus tofus, Col. 4, 33.

Refrigeratio auræ, Col. 11, 1. * & requies, Veg. 3, 57. *de intervallo morbi. vid.* Refrigerero.

Refrigerato aere vespertino, Varr. 2, 2.

Refrigero. refrigerare frumenta post trituram, Pall. 1, 36. * refrigeraverunt uvæ, *intransf.* Col. 12, 43. * refrigeratur vitis, *recreatur*, Pall. 3, 13. Col. 5, 6. *vid.* Refrigeratio.

Refrigescit ager, Col. 2, 16. * refriguit, Veg. 3, 4. *pro* refrixit.

Refringitur gleba in vineis, Col. 11, 2.

Refulserit æstas, Pall. 4, 10.

Refundere vinum lagœnis, *diffundere*, Pall. 11, 14.

Refusius egesta humus, Col. 4, 1. *fodiendo resoluta & fermentata.*

Regelare subtus a solo ventus potest granaria, Varr. 1, 57. regelari ortu solis, Col. 1, 5. *Laudabat hic Schættig. Senec. ep. 67: Jam ætas mea contenta est suo frigore. vix media regelatur æstate; & Crenium part. 10, p. 54. * regelare sinuntur vites*, Col. 11, 2.

Regerere radices in summum, Col. 3, 11. * quoad regerunt duas partes, Varr. 1, 64. *igne expellunt & abigunt.*

Regesta humus, Col. 11, 3. regestum, Col. 3, 11.

Regestus *subst.* Col. 3, 13.

Regionum sua sunt propria munera, Col. 2, 12. qualitas mutatur, Col. 1, 1. regionibus Ciliciæ Syriæque, Col. 2, 10.

Regius morbus, Veg. 3, 49. regia olea, Col. 3, 8. 12, 47. *Plin. Præsertim cum magnitudine copiam olei non constare, indicio sint, quæ regiæ vocantur, ab aliis majorinæ, & ab aliis phauliæ, grandissimæ alioquin, minimo succo. Beroald. pira*, Col. 5, 10. 12, 10.

R U S T I C U M.

Regnator aquarum, Col. 10, 200. *Neptunus.*

Regni nulla societas, Col. 9, 9.

Regula mechanica, Col. 3, 13. regula exploraveris æquale, Pall. 1, 9. regulæ lignæ in catratione vituli adhibetæ, Col. 6, 26. *conf.* Pall. 6, 7. *ex hoc genere etiam sunt* Veg. 2, 41 & 47. in prelo oleario, Col. 12, 50. *sunt ligna oblonga, accurate in quadratum dolata, qualibus etiam vinaceorum pedem, ne cedere possit prelo, nostræ ætatis & regionis ratio includit.*

M. Attilius Regulus, Col. 1, 4.

Rejectiones sanguinis inhibere, Pall. 3, 31.

Rejiculæ pecudes, Varr. 2, 1 & 5. *vid.* Epulæ.

Relaxatæ glebæ, Varr. 1, 27.

Relaxant amygdala corium, Pall. 2, 15. relaxatur tofus gelu & solibus, Pall. 2, 13.

Relaxus. relaxa humus, Col. 11, 3. *An relaxata? ut Varro 1, 27: & ad opus faciliores, relaxatas. Illud enim relaxa adeo singulare est, ut id unum exemplum Latina Lexica adducant.*

Relegere librum, Col. 4, 1. menses X ab coactore releget, Cat. 150. *Accurate de hoc loco egit Gron. obs. 1, 20, qui refutatis aliorum sententiis legi vult mense X ab coactore deleget. Perperis omnibus, ita totum hoc videtur interpretandum. In annum dominus fructum vendit. Hujus anni initium est Kal. Junii, aut si intercalatum sit, (h. e. si intercalaris ille mensis s. merkedonius annum diebus XXII vel XXIII produxerit, vid. Scal. de em. temp. l. 2, p. 180 sq.) Kalendæ Maji. Porro conductor ille vel emtor fructuum die (sibi commoda, tempestive) vendere hic jubetur lanam & agnos. Mense decimo autem, qui ab initio hujus anni, h. e. a Junii & Majis adeo Kalendis computatur, deleget domino gregis a coactore (suo, quo utitur ad minuta æra cogenda ex fructu, quem ipse emit integrum) h. e. solvat domino per coactorem summam, de qua inter ipsos convenit. Conductor s. emtor fructus (cui suadet Cato quasi in parenthesi illud de pot-cis ferariis) etiam reliquis duobus, qui de anno restant, mensibus pastorem ille quidem præbet: sed is pariter ac porci illi ferarii pigneri sunt gregis domino, donec ipsi satisfeceris conductor. Relegere pecuniam huc non convenire, sed delegare, quo noster etiam paulo ante usus est, ostendit L. C. Gronovius.*

Relictus pauper, Varr. 3, 16,

L E X I C O N

Religiones pontificum, Col. 2, 22. a religionibus liber dies, Col. 6, 2.

Religiose administrare, Col. 3, 10. 8, 5. qui religiosius rem rusticam colunt, Col. 11, 2.

Religiosiores agricolæ, Col. 11, 2 & 3.

Religare defectam herbam, Col. 2, 18.

Relinqui oportet agrum alternis annis, Varr. 1, 44.

Reliquum & exactum oppon. Cat. 2.

Remedium ne idem faciat quod venenum, Pall. 12, 7.

Remeant trans mare, Varr. 3, 5. remeans & commeans examen, Pall. 1, 39.

Remissarii vectes, Cat. 19. *remissioris & minoris longitudinis, quibus in minore & remissiori pressione opus est: ut movult Turn. 7, 25, quam remissarios dicere, quibus remittatur prelum, non intendatur.*

Remisse imperare, Col. 1, 8.

Remissio operis, Varr. 1, 17. ea deterior fit asinus, Varr. 2, 6. remissionem petere, Col. 1, 7.

Remissum adeps, Veg. 1, 11. remissum Ammoniacum, Pall. 1, 41. *quod, postquam apud ignem servuit, statim colorem remittens usurpatur. Exempla habet Barth. Adv. 38, 1. Schæug. Remitti cum de sale dicitur, est dilui; sed hic quidem non aliam intelligo remissionem, quam liquefactionem, s. resolutionem, ut quæ sicca sunt, liquidis possint infriari. Ad infriationem illam pertinere videtur illud super, quo mox utitur, Ammoniacum super remissum &c.*

Remittunt æruginem ænea vasa, Col. 12, 20. librum arbores, Col. 11, 2. vasa ceram, Col. 12, 50. remittit caseus minimum feri, Col. 12, 13. humorem noctibus humus, Col. 12, 15 & 17. *idem de salsis confudantibus,* Col. 12, 7. muriam, *de iisdem,* Col. 12, 9. *add. Horat. Sat. 2, 8, 53. * Remittere in fructuarium, pro submittere,* Col. 4, 24.

Remoliri terra debet æqualiter, *pass.* Col. 2, 12.

Remotissima a viris debet esse villica, *h. e. minime viro-
sa,* Col. 12, 1.

Remuneremini nos, Varr. 2, 1.

Renovanda vitis, Col. 4, 27.

Renovellatur vitis, Col. Arb. 6.

Renuntiati ædiles, Varr. 3, 17.

Repangere semen ferulæ, Col. 5, 10.

Repastinatio, Col. 2, 2.

R U S T I C U M.

Repastinatum quid veteribus & quid recentt. Col. 3, 18.

Repercussa nux radicem respergit, Pall. 2, 15.

Repertor vitis, Varr. 1, 2.

Repetit soliditatem tumor pastini, Pall. 2, 13. * *repetere est neglectum adhuc & intermissum paulo serius facere* Col. 11, 2, *nachholen*. Col. Arb. 10. *ut* revocare Plin. 18, 8.

Repletis feminis, Pall. 4, 13.

Replicare ad vitis caput, Cat. 41.

Repo. repere in altitudinem, Col. Arb. 16.

Repolire frumenta, Col. 2, 21.

Reponere suo quidque loco, Col. 12, 3. * *vineam agro repastinato*, Col. Arb. 4. *sed melius forte* Pol. ponere.

Repræsentare faciem veri maris, Col. 18, 17. repræsentat se semper villicus, Col. 1, 8. 11, 1. viridem saporem olivarum *conditura*, Col. 12, 47.

Reprehendisse peccantem non satis est, si non & rectam viam doceas, Col. 11, 1.

Repubescere, Col. 2, 1.

Repullescere novellis frondibus, Col. 4, 22. repullescens soboles, Col. 4, 24.

Requies forensium exercitationum, Col. 12, Præf. porcorum volutatio, ut lavatio hominum, Varr. 2, 4.

Requietum lac, Col. 7, 8. *quod diu stetit, antequam ad caseos conficiendos adhibitum est. Sic requieti porri* Apicio Art. Coq. 3, 2 & 4, 5 *sunt, qui, postquam e terra evulsi sunt, aliquo tempore asservati sunt. Vid. Barth. Adv. 40, 2. Sic requiescere res dicuntur, quæ per tempus aliquod immotæ manent, eidem* Apicio 1, 4, *ut per dies septem in vino requiescant. & c. 5, post hæc aliquanto tempore patere requiescere. Palladius simplici utitur* 12, 18, *cum quieverit. Schætzg. requieta ova opponuntur recentissimis*, Col. 8, 5. *requietior terra*, Col. 2, 1.

Res. rem divinam facere, Cat. 5. rei rusticæ libro primo, Col. 11, 1. rem rusticam prolatare, Col. 1, Præf. * *pronomini relativi vicem sustinet, vel cum eo potius abundat* res. Hæce oves, qua de re agitur, Varr. 2, 2. ex reliquis rebus, quæ supra SCRIPTA sunt, Col. 12, 35. rebus, QUÆ non arbitror pertinere, Varr. 1, 1. 2, 1. *sic* Cic. fam. 16, 4, *fumtu ne parcas ulla in re, QUOD ad valetudinem opus sit. Add. Cort. ad Sallust. Jug. 41, 1.*

Rescinditur ferro suppuratio, Col. 6, 11. vena, Col. 6, 30.

Resectio vitis, Col. 4, 29. cæca, Col. 4, 32.

L E X I C O N

Reflex palmes, Col. 4, 21. in refecem submitti, Col. 3;
10. refeces bigemmes, Col. 5, 5.

Referatur suppuratio, Col. 6, 34. referandum est, Col.
7, 5. *ita* Reclusus.

Referitor pertica exemta, Col. 4, 33.

Reservetur maturo fructui pars oliveti, Col. 12, 50.

Resides in corpore casei, Varr. 2, 11. *non concocti, digesti.*

Resina musto indita, Cat. 23. locularis *f. laricis*, Pall.
3, 25. dura, Veg. 3, 3 b; frixa, Veg. 2, 54. 4, 28. fri-
xa, *eadem quæ* Colophonina *Dodonæo*, bituminis, Veg. 4,
28. cavealis, Veg. 3, 54. 4, 14. remissa, Veg. 2, 55. ter-
bentina, terebinthina, Veg. 2, 54. 4, 28. *rel.* pituina, *f.*
pityina, *ex pity*, pinu, Veg. 4, 28.

Resinosa medicamina, Col. 12, 20.

Resipit mustum ferrum, Varr. 1, 54. resipiunt quam
minimum amaritudinis, Col. 12, 46.

non Resistunt adversus tempestatem nocentem, Varr. 1,
13. resistit ventris citata proluviæ, Col. 6, 7.

Resolvere vinctum, Col. 1, 8. 11, 1. damnum, Cat. 144,
145 & 149. sævitiam iræ, Pall. 4, 12.

Resolutus ex aqua *ἁπλως κρηναίνδς*, Pall. 3, 29. terra,
Col. 4, 1. 11, 3. terga, Col. 10, 7. corpus, Col. 1, Præf.
Pall. 1, 5. corticulis, Col. 12, 50.

Resonant imagines, *de echo*, Varr. 3, 16.

Respergit radicem nux, Pall. 2, 15.

Rerperio crebra falis, Pall. 12, 13.

Respondet terra colono, Col. 2, 1. *cf.* 2, 9. ad vota;
Pall. 1, 5. *i. e. optatos fructus profert.* Virg. Georg. 1, 38:
Illa demum seges votis respondet avari Agricolaë, bis quæ
solem, bis figora sensit. Plura Gronovius Obs. 2, 4. Schæf-
ferus ad fragmentum Petronii Tragurianum p. 214. Schættg.
respondere cum quarto, Col. 3, 3. *ita* respondent medica-
menta. *vid. Rhod. Lex. Scribon.* * respondent ad parentum
speciem vituli, Varr. 2, 5. non respondent sibi vineta, Col.
3, 3. non respondent secundæ fætæ, Col. 7, 7. * arbores,
quibus nulla amaritudo responderet flore defuncto, Pall. 1, 37.

Respuit aqua limum, *evomit*, Pall. 1, 33.

Restibilis vinea, locus, *ubi fuit ante vinetum, vitibus denuo*
conferendus, Col. 3, 11. restibile vinetum, vinea vetus, quæ
refoditur, Col. 3, 18. restibilis locus, Cat. 35. restibile pro-
ximæ messis, Col. 2, 10. restibiles fegetes, Varr. 1, 9. ex-
suctiores, Varr. 2, 7. *add.* Varr. 3, 16. restibilis terra, quæ

R. U. S. T. I. C. U. M.

quotannis obfita fit, Varr. 1, 44. & *max*, in Olynthia quotannis restibilia esse dicunt *rel. Nimirum, ut ait idem Varro de L. L. 4, p. 11*, Ager restibilis, qui restituitur ac referitur quotquot anneis: contra qui intermittitur, a novando novalis ager. Restibilis igitur a restituendo, *ut a prostituendo prostibulum, quod observavit Gothofr ad l. c. Restibilis Græcis παλιμῶνς & παλιμβλαστος. Adscripserant Varronis locum Beroaldus & Schættgenius, qui laudavit etiam Salmasium ad Solin. p. 515, & Festum Pauli abbreviatorem*, Restibilis ager fit, qui biennio continuo feritur farreo spīco, i. e. aristato. quod ne fiat, solent, qui prædia locant excipere.

Resticula alligare, Cat. 110.

Restes pro jugo vineario in Brundisino, Varr. 1, 8.

Restituere consolando servorum voluntatem in dominum, Varr. 1, 17. ut restituat ad ejus magnitudinem *poma, h. e. reddat*, Pall. 7, 5. restituunt se & reviviscunt apes, Varr. 3, 16.

Rete objecto, Varr. 3, 5. a rete in aviaria, Col. 8, 10. retia, quibus cohortes faciant, Varr. 2, 2. retibus sparteis, Col. 12, 44. * intra retem, sub retem, Varr. 3, 5.

Retegere plagam, *iterum tegere*, Pall. 12, 7.

Reticulata fenestra, Varr. 3, 7.

Reticulum junceum & linteum, Col. 12, 51.

Retica s. Rhætica vitis, Col. 3, 2.

Retinacula lora, Cat. 135. lorea, Cat. 63. retinaculis continere, Col. 6, 2. *add* 4, 13.

Retingitur myrtite vinum, Pall. 13, 2.

Retinnire vocabulis Græcis, *resonare, forte leg. pro retinere*, Varr. 2, Præf.

Retorrescere, Col. 3, 3, 5 & 17.

Retorrida frons, Col. 11, 2. plantæ, Col. 3, 12. & *myrica* scosa prata, Varr. 1, 9. *vid. J. F. Gron. ad Phædr. 4, 1, 16. Schættg.*

Retractare, Col. 1, 4. retractans, Col. 1, Præf. retractanda sunt pedamenta post putationem, Col. 4, 26.

Retrectans bos, Col. 2, 2.

Retrimentum oleæ amurca, Varr. 1, 64.

Revellere pellem, Col. 2, 3.

Reverberare incrementa duritiæ suæ, Col. 3, 13.

Reverentia discendi, *timor*, Col. 11, 1.

Reverti ad libros, *ut redire*, Varr. 1, 1. * donec revertatur mel ad mensuram mediam coques, Pall. 11, 20.

L E X I C O N

Revincire, Col. 1, 8.

Revirescere, Col. 2, 1.

Revisere sua negotia, Col. 12, Præf.

Reviviscunt herbæ, Col. 4, 5. apes, Varr. 3, 16.

Revocare prætermissa, *Plin. 18, 8. nachholen. v'd. Repe-*
to. Consequor. * revocabis ad unum corpus omnia mixta,
Pall. 1, 17. * revocari desiderat vitis, *i. e. super.ori parte*
recisa ex novo palmitè reparari, Pall. 3, 12.

Rex. saluatoris — somnium regis sui rumoribus inaugu-
rantis, *de parasito*, Col. 1, Præf. *i. e. magnis clamoribus ven-*
diuntis somnium regis sui pro divinatione, vel etiam somnia
istius tristiora expiantis. Nam diu est, cum homines omina no-
ctis Farre pio placant, & saliente sale, Tib. 3, 4, 9. *In-*
terdum tamen ita legendus & explicandus videtur hic locus,
somnium regis sui, h. e. an ille dormiat, ex rumoribus & ser-
monibus incertis populi, qui salutatum venit, augurantis, h. e.
conspicientis. Ita melius coherent, quæ sequuntur, neque enim
roganti &c. * rex apum, Col. 9, 10 & 11. Pall. 7, 7.

Rhætica vitis, Col. 3, 2.

Rhagadia, Rhagulæ, *vid. Rag.*

Rhamni sponte virescunt, Col. 10, 373.

Rhedariæ mukæ, Varr. 3, 17.

Rheni accolæ, Varr. 1, 7.

Rhinton, Varr. 3, 3. Col. 8, 16.

Rhodii Galli, Col. 8, 2. Rhodiæ gallinæ, Col. 8, 2 & 11:
fci, Col. 5, 10. vites, Col. 3, 2.

Rhododaphnes folia muribus letifera, Pall. 1, 35. *add.*
Veg. 2, 48. 3, 71. ubi rhododaphne restituenda.

Rhodomeli ut fiat, Pall. 6, 16.

Rhombus piscis, Col. 8, 16 & 17. *situ tantum corporis a*
passere differre observat Plin. 9, 20. Schætzg.

Rhus, *vid. Ros.*

Ricini ne oves infestent, Cat. 96. boum, Col. 6, 2. ut
decidant a canibus, Col. 7, 13. *De his Plin. 22, 18. multa*
etiam Vlit. ad Nemesian. Cyneq. 209. Schætzg.

Ridica, Cat. 17. quid esset, Varr. 1, 8. Col. 11, 2. *bre-*
viter ridica fissæ & angulosa, palus rotundus. quo vineæ loco
figenda, Varr. 1, 26.

Rigationem ministrare, Col. 11, 3.

Rigeo. si semper riget stagnum, Col. 8, 17.

Rigoris quam recentissimi aqua, Col. 9, 14. * rigorem ut
habeant perticæ, Col. 4, 16. habens pinna, Col. 9, 14.

R U S T I C U M.

Rimas præbere, Col. 3, 12. ne rimis possit aperiri, Pall. 6, 11.

Rimari stagna & paludes, Col. 7, 9, 8, 15.

Ringuntur radices aere frigidiore, Varr. 1, 45. ringi dicuntur herbæ, cum frigore constrictæ corrugantur, corticem rumpunt, ut hiet, verbo, cum rigent. Varronem frequentare verba ab animatis & nobilioribus translata ad muta & ignobiliora, ostendimus voc. Metaphoræ Varronis.

Ripa & litus synonyma, Col. 1, 5.

Riphæa bruma, Col. 10, 77.

Rivalis allecula, Col. 8, 15. * subst. rivalem ferre nequit aries, Col. 7, 3.

Rixa fucorum & apium, Col. 9, 15.

Rixantur herbæ, Varr. 1, 47.

Rixosæ aves, Col. 8, 2.

Robigus, & robigalia, Varr. 1, 1. Noster masculino genere exprimit, ceteri genere feminino Rubiginem Deam, quæ rubiginem a frumento possit avertere. Ovid. Fast. 4, 911: Aspera Robigo parcas cerealibus herbis. Schættg.

Roborea materies, Col. 11, 2. roborei axes, Col. 6, 19 & 30. plançæ, Pall. 1, 21.

Roboro. roborare largo cibo, Col. 6, 27.

Roborosa passio, Veg. 3, 24. est tetanus. Vid. Robur.

Robur s. Robus arbor, Cat. 17. * tritici genus a robore dictum, Col. 2, 6. * robur puri & copiosi lactis, Pall. 4, 13. robora pallentia betæ, Col. 10, 326. * in robur (forte ex arboris intellectu) obdurefcunt nervi, unde morbus roborosus, Veg. 3, 24. robur incurrunt, Veg. 3, 24. ad curandum robur, ibid.

Robustus, ex robore arbore, Cat. 18. Varr. 1, 38. Col. 2, 15. * robustius grano frumentum, Pall. 1, 6. robustissima terra, Col. 2, 2. robustissimum solum, Col. 1, Præf.

Rogatio tribunicia, Col. 1, 3.

Roma Parilibus condita, Varr. 2, 1. muri & portæ ut definitæ, Varr. 2, 1.

Romanica aratra & juga, Cat. 135, fiscinæ, Cat. 135.

Romanienfis falis, Cat. 162.

Romanus populus a pastoribus ortum duxit, Varr. 2, 1. Romanus sedendo vincit, Varr. 1, 2. prov. a Fabio cunctatore tractum.

Rōmūn, nomen canis, Col. 7, 12.

Romulus & Remus a pastore educati, Varr. 2, 1. Ro-

L E X I C O N

mulī proles, Col. 1, Præf. & Numæ rustica progenies, Col. 8, 16.

Ronchos ducit, Veg. 3, 46.

Rorat (caelum) Col. 11, 2. rorantia guttis antra, Col. 10, 267.

Rorulentæ stirpes, Col. 5, 6. baccæ, Col. 12, 38.

Rosmarinus & marinus ros, Col. 9, 4. rosmarini sesquilibra, Col. 12, 36. in remediis apum, Pall. 4, 15.

Ros Syriacus, Col. 9, 13. 12, 41. Pall. 4, 15. roris Syriaci tres heminae, Col. 12, 41. Rhus Syriacus est frutex quædam in Syria crescens, qui fructum habet lenti similem, uvæ colore rubro, ut testatur Plinius H. N. 13, 6, ex Theophrasti hist. plant. 3, 18. Folia ejus adhibuere coriarii, ut candidas facerent pelles, unde vocatur etiam galla coriaria. Vid. Reines. V. L. 3, 12, p. 355. Græcis est ῥόδος, ῥόδος, unde & Latinis ita scribendum. Nam quod in Columellæ & Palladii codicibus semper legitur roris & rore, hoc approbare nondum potui, & sic etiam emendari vult Harduinus ad Plin. l. c. Quin & ita legit Cælius Aurelianus Acut. 2, 201: Possunt etiam rhois Syriaci sextarii quatuor decoqui. Nollem excidisse hoc Hadr. Junio in Nomenclatore p. 14, 15, ut distingueret inter rhoem Syriacum & rorem Syriacum. Locum indicasse sufficiat, quia prolixa confutatione non eget. Olim masculino genere adhibitum est: medici hodierni libentius feminino genere utuntur. Salmasius de homonymis hyles iatrica c. 58. Bodæus a Stapel ad Theophrasti hist. plant. 3, 18, p. 272 sq. qui etiam imaginem exhibet. Arabes vocant Sumach, officinæ Schmack. Schæug. Addimus locum Dioscoridis 1, 47, qui fere solus omnia continet, ῥόδος δὲ ἔστι τὰ ῥόδα, ὅν ἐνιοὶ ἐρυθρὸν καλοῦσι, καρπὸς ἐστὶ τῆς καλουμένης βυρσοδεφικῆς ῥόδος. Quod est de emendatione roris in rhois &c. vereor, ne non tam librariorum errorem, quam depravationem in vulgari voce mox a seculo Columellæ factam, quin ipsi forte jam admissam, emendemus. Plinius tamen, qui sæpe commemorat, rhum, quod observaverim, semper vocat.

Rosa feri quando & quomodo soleat, Varr. 1, 35. rosarum quæ semina, Pall. 3, 21. rosæ ut feruntur virides, Pall. 6, 17. Punicæ, Col. 9, 4. canina, cynorrhodon, Veg. 3, 84.

Rosarium, Col. 1, Præf. ferotinum, Col. 11, 2. rosaria quando & quomodo conferantur, Pall. 3, 21. e paucis virgultis ut instituantur, Pall. 12, 11. ut colantur, Pall. 4, 9.

Rosatium conditum, Pall. 3, 32. ut fiat, Pall. 6, 13. sine rosa ut fiat, Pall. 11, 15.

Roscidus, rosidus. roscidum locum manu facere, Varr.

R U S T I C U M.

3, 14. roscida herba, Varr. 2, 2. rosida cœli qualitas, Col. 3, 1. rosidum solum, Col. 5, 6. Pall. 3, 13. rosidæ virgæ, Col. 4, 30.

Rosea campestris, Varr. 2, 1 & 7. 3, 2. Roseæ campi fumen Italiæ, Varr. 1, 7. Rosulanum agrum vocat Serv. ad Georg. 2, 201. Plinii de fertilitate hujus campi locum explicavimus in Chrestom. p. 574.

Roseani equi, Varr. 2, 7.

Rosetum, Pall. 12, 11.

Rosidus, vid. Roscidus.

Rosina herba, Veg. 4, 13.

Rostellis percutere ova, Col. 8, 5.

Rostratæ falces, Col. 2, 21. denticulatis opponuntur, suntque adeo, quæ continuam habent aciem.

Rostrum arietis, Varr. 2, 2. rostra caprarum, Varr. 2, 3.

* rostrum falcis, Col. 4, 25.

Rota radiata, Varr. 3, 5. aquaria, Cat. 11. ad rotam arum si ejecerit, Veg. 2, 45. * rotæ, capræ feræ, Varr. 2, 1. πλατυκέρωτας, Platycerotas, emendant viri docti: quos sequor. In vita Gordianorum vocantur cervi palmati: nam, ut inquit Plinius 11, 3, in palmas digitosque eorum cornua sunt a natura facta. Falso Galli damas vocant, cum damæ cornicula duo in adversum adunca habeant, ut rupicapræ in tergum. Damas Galli non norunt, nisi Vascones, qui ad Pyrenæos habitant, easque Sarrios vocant: rupicapras autem Isardos. Reliqui Galli vocant cum Italis Camorzas vel Chamois. Scalig.

Roto. rotare pavo quando dicatur, Col. 8, 11.

Rotulæ vasis subjectæ, Col. 11, 3.

Rotundi agri forma, Col. 5, 2. rotundum ex longo corpus, Col. 6, 29.

Rubellianæ vites, Col. 3, 2. Rubellas vocat Plinius, & ita quoque legit Gæsius. Schættg.

Rubellula rhamnosa. Ita Morgagnus pro vulg. nubellula, Veg. 3, 75.

Ruber. rubri boves, Col. 6, 1.

Rubei coloris boves, Pall. 4, 11. Col. 6, 1. asinus, Pall. 4, 14.

Rubicundæ plumæ, Col. 8, 2.

Rubigo ne torreat herbas, Col. 10, 342. add. Col. 2, 12.

Arb. 13. Pall. 1, 35.

Rubrica talpis inimica, Pall. 4, 9. formicis, Pall. 4, 10. ut arbor fructus retineat, Pall. 4, 10. vites in rubrica diffilius comprehendunt, Pall. 2, 13.

L E X I C O N

Rubricofus ager, Cat. 34. terra, Cat. 128.

Rubus, Col. 11, 3. caninus, spinæ genus, Pall. 1, 34.

Ructo. terra fumum ructaverit, Pall. 9, 8.

Ructor aves tuas hospitales, Varr. 3, 2.

Rudeata, Cat. 131.

Rudecta, Cat. 34. in rudecto, Cat. 35.

Rudicula agitare crebro, Cat. 95. lignea peragitare, Col.

12, 46.

Rudis. ad rudem faciendam silva cæditur, Pall. 6, 4. *utrum ad rudiculas, instrumentum culinarium, quod hodie faciunt ex cacuminibus pini, piceæ, abietis, decorticatis?* rudibus duabus, Cat. 79. * rudis agriculturæ penes te nunc est, Varr. 1, 2. *metaphora a gladiatorum magistris, penes quos erant rudis, qua emeritos gladiatores donabant. Per rudem igitur jus lanistæ intelligit, h. e. jus præscribendi & dictandi leges gladiatoribus. Juvenal. Scripturus leges, & regia verba lanistæ. Cic. 2 Antoniana: Qui ea tanquam gladiatorum libellos palam vendidaret. Hic igitur sumitur translatitæ. Scalig. Convenit hæc interpretatio cum quorundam Germanorum adagio, qui, cui principatum alicujus rei deferunt, apud illum cistam esse, ajunt. In collegiis nempe opificum, qui princeps ejus anni est, quem vocant magistrum collegii, den Obermeister, illius domi est cista, in qua & literas, & si quid est pecuniæ communis, servant.* Rudis ager, Col. 3, 11. terra, Varr. 1, 27 & 44. *in qua nihil dum satum est.*

Rudus statuminatum, Pall. 1, 9. pingue, Col. 10, 81. pavimento inductum, Pall. 6, 11.

ad Rufri macerias, Cat. 22 & 135.

Rugas contrahere in fronte, Varr. 1, 2. rugarum contractio ne deformet zizipha, Pall. 5, 4. usque ad rugas siccata cerasa, Pall. 11, 12.

Rugosa poma si creabit arbor, Pall. 12, 7.

Ruma & rumis mamma olim, Varr. 2, 11. *ut.* 2, 1.

Rumia divæ facellum, Varr. 2, 11.

Rumpi, *genus traducum in vitibus*, Varr. 1, 8.

Rumpo. cum germen ruperit, eruperit, Pall. 4, 1. * rumpatur fiscina caltha, impleatur, distendatur, Col. 10, 307. * rumpitur equus, Veg. 1, 41, 42 & 43. *h. e. vehementissime fatigatur. hoc inprimis discas ex 3, 1: omne animal est debile si rumpitur.*

Rumpotinetum ut constituatur, Col. 5, 7,

Rumpotinum arbuſtum, Col. 5, 7. *Plinius videtur pe-*

R U S T I C U M.

utiliaris arboris, forte opuli, nomen hoc facere 14, 1. ubi v. *Hard.*

Runcatio frugibus utilis, Col. 2, 12. farritioni subjungenda, Col. 2, 12. ejus præceptum generale, Col. 11, 3. * *pro herbis runcandis*, Col. 2, 12.

Runcator, Col. 2, 13. 11, 3.

Runco. runcare segetes, Varr. 1, 30. Col. 11, 2. runcari spinas, Cat. 2. *vid. Victor. V. L. 36, 8. Gæf. Ind. agrar. V. subruncini limites, vult, runcare proprie pertinere non ad herbas quasvis noxias; sed ad rubos & sentes. Sed cf. Col. 2, 11.*

Runicones vepretis persequendis, Pall. 1, 43.

Ruricolæ, agricolæ, Col. 10, 337.

Ruscariæ falculæ, Cat. 11.

Ruscones si habet jumentum, Gargil. Mart. *Non liquet.*

Ruscus. rusco hirsuta sepes, Col. 10, 374.

Russeus color, Pall. 4, 13.

Rustariæ falces, Varr. 1, 22.

Rusticationis scientia, Col. 11, 1. cura, Col. 1, Præf. præcepta, Col. 1, 1. 11, 1. magna & diffusa materia, Col. 11, 1. caput, Col. 11, 1.

Rusticitas, *pro rusticis*, Pall. 1, 31.

Rusticor. rusticari foris, Col. 12, 3.

Rusticus. rusticæ gallinæ, Varr. 3, 9. Col. 8, 2 & 12. rustica plebs urbanæ præstat, Col. 1, Præf. Varr. 2; Præf. 11, 3, Præf. res an fordium & vulgare opus? Col. 1, Præf. rei rusticæ libro primo, Col. 11, 1. rusticam rem prolatare, Col. 1, Præf. RUSTICÆ voces: Summæ partes radicum, quas *æstivas* rustici vocant, Col. Arb. 5. Ulmus, quam *Atineam* vocant rustici, Col. Arb. 16. *Cadetum* appellant aratores, quod alii *candetum*, Col. 5, 1. Quos nostri agricolæ *mergos*, Galli *candosoccos* appellant, Col. 5, 11. Degener arundo, quam vulgus *cannam* vocat, Col. 7, 9. Ordeum, quod rustici *hexastichum*, quidam etiam *cantherinum* appellant, Col. 2, 9. Quod opus rustici *castrationem* vocant, Col. 4, 32. Quam terram rustici *variam cariosamque* appellant, Col. 2, 4. *Colostram* pastores vocant, exiguum lactis, statim a partu emulgendum, Pall. 12, 13. Col. 3, 3. *Coriaginem* rustici appellant, cum pellis tergori adhæret, Col. 6, 13. Quam *corrudam* rustici vocant, Col. 11, 3. Tenuibus lignis, quæ *cremia* rustici appellant, Col. 12, 19. *Cuspides*, Varr. 1, 8. Hanc rustici *custodem* vocant, Col. Arb. 5. Quam vocant agricolæ *emplastrationem*, Col. Arb. 26. *Excodicare*, Pall. 2, 1. *Focaneus* palmes, Col. 4, 24. Siliqua, quam rustici

Script. R. R. Vol. IV.

A a

L E X I C O N

fanum Græcum vocant, Col. 2, 11. *it.* 11, 2. *Glocientes* vocant rustici aves, (gallinas) eas, quæ volunt incubare, Col. 8, 5. *Hexastichum*, vid. *cantherinum*. *Humerosi* loci in vite, Col. 3, 10. *Liras* rustici vocant &c. Col. 2, 4. *Machinam* vocant rustici, Col. 6, 38. *Mergi*, vid. *candofoccos*. Pulverationem, quam vocant rustici *ocationem*, Col. 11, 2. *Mentigo*, quam pastores *ostiginem* vocant, Col. 7, 5. *Palmaræ*, i. e. materiam (vitis) alligare, Col. 11, 2. Pampini, quos rustici vocant *racemarios*, Col. 3, 18. Rumpi, Varr. 1, 8. Crudum solum & immotum in arvo, quod agricolæ *scamnum* vocant, Col. 2, 3. Herba, quam rustici *sedum* appellant, Col. 2, 9. Bipalio vertere, quod vocant rustici *sesterium*, Col. Arb. 1. Spadones furculi, Col. 3, 10. Specæ pro spica, Varr. 1, 48. *Spongias* sativi asparagi olitores appellant, Col. 11, 3. Soboles radicibus adhæret, quam rustici *suffraginem* vocant, Col. 4, 24. Tabulata ulmorum, Col. 5, 6. Trimestrem sationem vocant agricolæ, Col. 2, 9. *Varia*. vid. *cariosa*. *Credo ratione pronuntiationis tantum rusticæ veam & vellam*, pro via & villa, Varr. 1, 2. *Vid. Cic. de Orat.* 3, 12, n. 46. *Sed vellaturam facere, i. e. vecturis vivere, totum rusticum. ibid.* Cepa Maritica simplex, quam vocant *unionem* rustici, Col. 12, 10. Veratrum, Col. 3, 36.

Rutæ satio & cultura, *it.* noxa nudis manibus illata, Col. 11, 3. superstitiones circa eam, Pall. 4, 9.

Rutabulum, Cat. 10 & 11. *ad ignem in foco tractandum una cum forcipe refert Turneb.* 7, 22. rutabulo ligneo agitare, Col. 12, 20. permiscere, Col. 12, 23.

Rutili, ἐρυθροί, Col. 7, 2. rutilis cristis, Col. 8, 2.

Rutrum calci subigendæ, Pall. 1, 15. rutro concidere, Cat. 128. rutra, Cat. 10 & 37.

S.

Sabæum miscet odorem, Col. 10, 262.

Sabanum mundum, Pall. 7, 7. sabanis validioribus abstergitur juvenis, Veg. 3, 47.

Sabatinus lacus, Col. 8, 16. *De varia scriptione Bynckersh. obff.* 6, 20. *qui etiam monet post Cluverium, vocari hodie Lago di Bracciano: & eo inclinari, ut angularium potius quam anguillarum dici putet* 1, 69 π. *de contrah. emt. vendit.*

Sabelli duri, Col. 10, 137. Samnites, teste Plinio 3, 12. nomen a Sabinis, a quibus orii. Schattg.

R U S T I C U M.

Sabinus ager, Varr. 1, 14. in eo via Salaria, Varr. 3, 1. Sabini veteres Quirites, Col. 1, Præf. in Sabinos e Græcia venire Pelasgi, Varr. 3, 1. Sabini colonias crebro emifere, Varr. 3, 16. in Sabinos montes æstivatum mittuntur oves ex Apulia, Varr. 3, 17. Sabina regio, Col. 5, 8. Sabinæ matres familiæ, Col. 12, Præf. Sabina ficus, Varr. 1, 67. salix, Col. 4, 30. Sabinum oleum, Pall. 4, 9. * Sabina herba, Cat. 70. *Gr. βράδυ, cupresso similis*, cupressus Cretica quibusdam dista: nota hortis nostris arbuscula ciendis mensibus nota, & procurandis abortibus infamis, *Sevenbaum vel Sadebaum. Nisi tamen incongruum videatur, herbam vocari a Catone, quæ arbor est mediocris. Viderint Botanici.*

Sabulo albus, subalbus, rubicundus, Varr. 1, 9. macer, Pall. 1, 5. masculus, solutus, Pall. 9, 8. *vid. Philander ad Virg. 8, 1. niger & rutilus, Col. 3, 11.*

Sabulosa arva, Col. 2, 10. loca, Col. 2, 16.

Saccellationem ex furfuribus imponis, Veg. 3, 24. saccellationes, Veg. 2, 11.

Saccelli ex furfure pleni, Veg. 1, 52. ex furfure calid. Veg. 3, 28. cum furfure calentes, Veg. 1, 42. 3, 28.

Saccus contextus tenui vimine rarius, Col. 9, 15. sacci spartei, Col. 12, 17. saccis cooperiunt, ut sudet, Veg. 3, 58.

Sacer mons in Hispania, Col. 6, 27. facer ignis *s. pu-*fula in ovibus, Col. 7, 5. facris diebus accubantes cœnant operarii, Col. 11, 1. * facris jam rite solutis Tardipedi, *i. e. Vulcano*, Col. 10, 419. * facres porci, Varr. 2, 1 & 4.

Sacrificari, *active*, Varr. 2, 8 & 11.

Sacrificiis publicis aptati fasti, Col. 9, 14. sacrificia in vindemia, Col. 12, 18.

Sæculorum curas agere, Pall. 11, 12. *i. e. de posteritate bene mereri plantatione illarum arborum, quæ sero fructus ferre solent. Fortasse noster ante oculos habuit verba Cæcilii in Synephebis a Cicerone Tusc. quæst. 1, 14, & de Senectute c. 7 conservata: Serunt arbores, quæ alteri sæculo profint. Schætzg.*

Sævissime candere, Col. 1, 4.

Sævitia hiemis. Col. 8, 17. sævitiam amoris labore temperare, Col. 6, 37. igneam blandiri (eblandiri) Col. 7, 5.

Saga. sagæ fallaces, Col. 1, 8. 11, 1.

Sagacissimus rerum naturæ, Col. 1, Præf.

Sagapini unc. 3, Veg. 1, 16, 18 & 59. 4, 11. Sagapenum *Scribo. de hac planta diversas sententias habet. Saracenus ad Dioscor. 3, 95.*

L E X I C O N

Sagati cuculli, Col. 11, 1. *vid.* Cucull.

Sagina anserum, Varr. 3, 10. Col. 8, 14. fagina hilaris admissarius, Col. 6, 27. temporis pleni boves, Pall. 4, 11. roris aut fluminis dulcior herba, Pall. 6, 7. fagina viva, *piscul. majoribus objecti*, Varr. 3, 17. ad faginam pristinam revocare, *h. e. cibum ordinarium*, Veg. 2, 45. ad faginam idonea, Col. 8, 9.

Saginarium, *ubi faginantur anseres*, Varr. 3, 10.

Saginati boves ad sacrificia, Varr. 2, 1. faginata frondibus ac herbis terra, Col. 2, 1.

Sagino pullos columbinos, Varr. 3, 7. faginantur aves offis, Col. 8, 7. faginandus hordeo & ervo, Col. 6, 27.

Sagitta in vite, Col. 3, 10 & 17. *Plin. 17, 35, n. 3*: fagittæ vocantur furculi, cum intorti panguntur: iidem cum incisi nec retorti, trigemmes. sagittam e fœcundo malleolo decidam, Col. 3, 10. * fagitta ad venam pulsandam, Veg. 1, 22, 25 & 27. ad peritonæum aperiendum, Veg. 1, 43. *add. 2, 30 & 34. * fidus*, incipit oriri, Col. 11, 2.

sub Sagmis aut fellis, Veg. 2, 59. *ad onera portanda pertinere sagmas, docet Schefferus.*

Sagulæ, Veg. 4, 2.

Sagum. saga & centones sub fellis vel sagmis, Veg. 2, 59. sagis cucullis prohibetur pluvia, Col. 1, 8. sagis cooperies equum, Veg. 1, 42. 3, 15.

Saguntinæ ficus, Cat. 8.

Sal maritimus & fossicius, Varr. 1, 7. montanus, Hispanus, Ammoniacus, Cappadocus, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. salis Cappadoces, Veg. 1, 20. sal candidus ut fiat, Cat. 88. frictus, Col. 7, 5. torridus, Col. 7, 5. coctus & tritus quomodo fiat, Col. 12, 21. salem, donec permaneat integer, Col. 12, 6. * sal coctum, Col. 12, 53. sal tritum, Veg. 1, 52. & *ita sepe*. * sal minuit ova, Col. 8, 6. salis sparsio salutaris ovillo pecori, Pall. 12, 13. salis unicuique in anno modium satis est, Cat. 58. * sales, *de condimento*, Varr. 2, 11. salibus durata aqua, Col. 7, 4. sales nimios si accipiat caseus, Pall. 6, 9. *ita 12, 17. ii. 18. it. 19 rel.* sales communes, Veg. 3, 75.

Salaria via, Varr. 1, 14. 3, 1 & 2.

Salax. falaces galli, Varr. 3, 9. falacissimi mares, Col. 7, 9. 8, 2.

ne Salebris sollicitentur apes, *h. e. portatæ per salebras concutiantur*, Col. 9, 8.

R U S T I C U M.

Salentina olea, Cat. 6. Varr. 1, 24. *ubi* Sallentina; *uti* Sallentini canes, Varr. 2, 9. agri, Varr. 2, 3.

Salgama, Col. 10, 117. *salgāmis* condendis vasa, Col. 12, 4. ea fitire non debent, Col. 12, 9.

Salgamarius liber Matii, Col. 12, 44.

Salictarius (*curator*) Cat. 11.

Salictum, Cat. 1. salicta ubi ferenda, Cat. 9. ut colenda, Col. 4, 30. quando cædenda, Cat. 33. salictis glaucis infestæ volucres (*erucæ*) Col. 10, 332.

Saligneus quatus, Col. 9, 15. saligneo palo, Col. 11, 3. clava, Col. 6, 2. perticæ, Col. 7, 1.

Salignis cuneis circumfigi oportet columellam, Cat. 20. saligna materies quibus rebus utilis, Pall. 12, 15. vimina, Pall. 1, 38. perticæ, Col. 7, 1.

Salinarum campi, Col. 2, 2. maritimæ areæ, Col. 2, 2. salinis Herculeis, Col. 10, 135.

Salio. ubi aqua saliat, *de compluvio*, Varr. 1, 13. saliens aqua, Col. 1, 2. salientes rivi, Col. 1, 5. * salire, *inire*, equus matrem non vult, Varr. 2, 7. saliri, *de ovibus*, Varr. 2, 2. salire, *de veribus*, Varr. 2, 4. *de pavonibus*, Varr. 3, 6. *de anseribus*, Varr. 3, 10. * salire, *a sale*, scribitur salio, Varr. 1, 2. Cat. 23.

Salitus thynnus, Col. 6, 32. oliva, Pall. 11, 10.

Saliva. salivis fluidum os, Col. 6, 9. saliva jejuna in medicina oculorum, Veg. 2, 22.

Salivatam. *Ita scribendum, non salviatum, ut interdum legitur, monet consensus optimorum librorum, & Vistor. ad Col. 6, 9. itemque in brevibus adnotatiunculis Catoni & Varroni 1541 ap. Gryphium subjunctis. Add. Harduin. ad Plin. 27, 76. Portionis genus intelligit Ruellius, qui eo utitur in Hippiatr. quoties Græci πτόν, πόμα, προπότισμα habent. Sed solidas etiam offas ita datas, & talia, quæ aqua dilui non ita facile possunt, ex locis, quæ jam ponemus, intelligitur. Ceterum nomen videbatur nobis inde tractum, tum quod salivæ nimæ subducendæ destinatum esset, tum quod salivam ὀρεῖν deinde restitueret ac moveret. Sed ipsa loca jam videamus. Salivatam farinæ hordeaceæ, Col. 6, 10. salivati more præbendum milium, Pall. 5, 7. Talia sunt etiam Veg. 3, 4. Verum etiam salivati more demitti debent brassicæ coliculi, Col. 6, 9. boli etiam sunt & offæ Col. 6, 25. (it. Plin. 27, 76.) Col. 6, 5. coll. Veg. 3, 2. Purgantia ad salivatam adhibentur Col. 6, 5. vid. mox Salivo.*

L E X I C O N

Salivo. falivatur olere tenero vacca foeta, Col. 6, 24.
falivandus erit admiffarius, Col. 6, 37. falivandum eo medicamine pecus, Col. 6, 5.

Salix Amerina, Col. 4, 30. Græca, Cat. 6. Varr. 1, 24.
Gallica, Sabina, Col. 4, 30. filvatica, Pall. 9, 8. falicis fatio, Col. Arb. 29. Pall. 3, 23. pomum infitione admittit, Pall. Inf. 77. ad ligamina ut præparetur, Col. 11, 2. viminalis ufus, fatio, genera, Col. 4, 30. perticalis, Col. 4, 31.

Salfamentaria vafa, Col. 2, 10.

Salfamentum in muria fua permanet, Col. 12, 53.

Salfedine ut careat aqua marina, Pall. 11, 14.

Salfura, Col. 8, 17. corpus fuis in falfura fuit, Varr. 2, 4. falfura carnis ut fiat, Col. 12, 53. oliva in falfura facta colymbas, Col. 12, 48. * *pro ipfa carne falfa*, Col. 12, 53.

Salfus cafeus, Col. 12, 57. aqua falfa vinis ut adhibenda, Col. 12, 21 & 25.

Saltus in agris, Varr. 1, 10. faltibus filveftribus delectantur capræ. Varr. 2, 3.

Salubris braffica ad omnes res, Cat. 156. corpori vinum, Col. 12, 27. falubrior ager, Varr. 1, 4.

Salubritas unde, Varr. 1, 4. cœli, Col. 1, 3. falubritatis cura potiffima, Varr. 1, 4. falubritatem faciunt hæc remedia, Col. 6, 4.

Salvo. falvantur animalia, Veg. 3, 23.

Salus. Salute bona! Cat. 4. *εὐφημισμὸς & invocatio Salutis Deæ*, ut, quod omen Deus avertat, falvis rebus tuis, *vel fimiles formulæ*. duis mihi bonam falutem, Cat. 141.

Salutaris habetur amurca, fi, Col. 6, 4. huic noxæ adeps, Col. 6, 32.

Salutator mercenarius, Col. 1, Præf.

Samera, ulmi fructus, Col. 5, 6. 7, 6. 9, 13. ut feratur, Col. 5, 6.

in Samnium æftivatum oves abiguntur ex Apulia, Varr. 2, 1.

in Samothrace capræ feræ, Varr. 2, 1.

Sampfa. in fampfam redacta oliva, Col. 12, 49. fampfæ expreffio, Col. 12, 50.

Sampfuca Canopo nata, Col. 10, 171. *Ita in Ægypto vocatur Amaracus. Salmaf. de homon. hyl. iatric. c. 13.*

Samus. Sami lucus Junonis, Varr. 3, 6.

Sandarici, *pro Sandarachæ*, Veg. 3, 67.

Sanefcunt vulnera, Col. 6, 7.

R U S T I C U M.

Sanguinalis herba, *πολύγονον*, Col. 6, 12. *Adscriptæ*
C. *Rittershusius*: non credo. Potius Goropio in *Atuaticis* ac-
cedo, qui ad *Flammulam*, ranunculi speciem inclinat.

Sanguinariæ herbæ pastu si ovis morbum contraxerit,
Col. 7, 5.

Sanguinei flores, Col. 10, 242. cristæ, Col. 8, 2.

Sanguis dimittitur e capite, Varr. 2, 1. ex auricula de-
trahitur, Col. 6, 14. Veg. 1, 25. sub cauda emittitur, Col.
6, 6 & 9. *add.* Veg. 1, 25. trahitur de cervice, Veg. 3, 43.
demitur, Veg. 1, 25. minuitur, Veg. 1, 25. subtrahitur, tol-
litur, Veg. 1, 25. emissus e corpore, & corporis parti la-
boranti impositus commendatur, Veg. 1, 13, 15, 16 & 17. *in*
pr. 1, 22. 3, 3 *b.* 18, 22 & 80. 4, 22. * in pedes demissus, Col.
6, 12, 30 & 38. ejus profluvium per nares ut reprimatur,
Col. 6, 33. Veg. 1, 54. sanguine laborat animal, Veg. 1,
55. sanguinem si mingat animal, Veg. 3, 10 & 12. si vo-
mat, Veg. 3, 13. * sanguis bubulus in maltha, Pall. 1, 41.
suillus in medicina; sed nimis copiose datus letifer, Veg.
3, 54.

Sanguifuga incensa contra cimices, Pall. 1, 35. contra
sanguifugam pellit cimicis nidor, Veg. 3, 4. *coll.* Col. 6, 18.

Saniem spurcam mittit cancer, Cat. 157. * fanies amur-
cæ, Col. 1, 6.

de Sanitate quæ videnda, Varr. 2, 1.

Santonica herba, Col. 6, 25. *genus absinthii amarissimi*
putat Ruell. in Ind. Hippiatr. Santonici, Veg. 3, 55. Santo-
nici pulveris, Veg. 4, 10.

Sanus fiet ex eo morbo, Cat. 157. sana faciet ulcera
omnia, Cat. 157. sanum faciet cancerum brassica, Cat. 157.

Sapa, *genus vini costii & dukis; de quo Nonius 17, 14*: Sapa,
quod nunc mellacium dicimus, mustum ad mediam par-
tem decoctum. Varro de vita pop. Rom. lib. 1: Sapam
appellabant, quod de musto ad mediam partem decoxe-
rant: Defrutum, si ex duabus partibus ad tertiam redege-
runt deferrefaciendo. Col. 12, 19, *ita loquitur, uti hoc nomine*
comprehendat, sive quarta, sive tertia, sive denique dimidia pars
musti decocta fuerit; & defrutum, de quo s. l. aperte præstantius
illo dicat. Sed Plin. 14, 9, Sapam fieri, docet, musto ad ter-
tiam partem mensuræ decocto, quod ubi factum ad dimi-
diam est, defrutum vocatur. Et 23, 30, musto decocto,
donec tertia pars superfit. Quæ est ipsa descriptio defruti,
quam ex Columella tradimus s. l. Ceterum recentiores etiam ca-

L E X I C O N

renum ita sapæ præferre, ut panem opicum similæ, observamus in Carenum.

Sapientissimi quique multa scisse dicuntur, non omnia, Col. 12, 57.

Sapientiæ fontibus orti, *philosophi*, Col. 1, 1.

Sapineæ nuces, Col. 12, 5. Sappineæ scribuntur Plin. 15, 10.

E picea fativa, nucleorum cute verius, quam putamine, adeo molli, ut simul mandatur. Piceam fativam Gallis esse Pesse, observat Harduin. add. Salmas. ad Solin. p. 357. De sappino mox.

Sapor obtusus, Pall. 4, 10. utilis, Pall. 4, 10. argutus, Pall. 3, 25. & 4, 10. pretiosus, Col. 3, 7.

Sappinus, Varr. 1, 6.

Sarcinas colligere, Varr. 1, 1.

Sarcire centones, cuculliones, funes veteres, Cat. 2. corbular, Cat. 23 & 31. dolia sarferis, Cat. 39. pedamenta, Col. 4, 18. * damna, Col. 9, 15.

Sarcosis, Veg. 3, 26.

Sarculari frumenta & legumina an debeant, Pall. 2, 9.

* Sarpis debet assidue, Pall. 11, 11.

Sarcula, Cat. 10. Varro de L. L. 4, p. 33, a ferando vel farriendo dicta censet. ubi Scaliger, ferare, inquit, est leviter sarire, quia sarculi usus est, ut operiat satam segetem, & deinde etiam sarriat. splendentia sarcula, Col. 10, 91. Pomponius vulgo vangas dici docet. * sarculi simplices & bicornes, Pall. 1, 43. sarculis adobruere, Col. 2, 11.

in Sardinia pellibus caprarum vestiuntur, Varr. 2, 11. in Sardinia agro Neapolitano fundi Palladii, Pall. 4, 10, 12, 15. * Sardinia piscis putris, Col. 8, 17. Sardelam interpretatur Beroaldus.

Sario, uno r apud Catonem scribitur 33 & 46. ut. 161. in quo capite sarito, sariendo, sarueris. sarire iterum & tertio, Varr. 1, 18. Ita

per Saritores occare, Varr. 1, 29. vid. Sarr.

Sarmenticio cinere, Col. 6, 26.

Sarmenta (*vitium semina*) ut tractanda, Col. 4, 24. 5; defigere, Col. Arb. 2. injungere, Pall. 1, 6. pangenda, ut elegantur, Pall. 3, 9. lata, Pall. 3, 12. vid. Lat.

Sarrano clarior ostro, Col. 10, 287. violæ, Col. 9, 4.

Sarriendus ligneis rastro locus, Col. 2, 11.

Sarritio an profit, & quomodo, Col. 2, 12. quando tempestiva, Col. 11, 2.

R U S T I C U M.

Sarritor, Col. 2, 13.

Sarritoria opera, Col. 2, 13.

Sarritura frumentorum, Col. 11, 2.

Sarfura. Varr. 3, 9. *vid.* Affura.

Sartio, Sartus, *pro* sarritio, sarritus, *sæpe* MSS. e. g. Col. 2, 12. 11, 2.

Sartura nova vineatico jugo, Col. 4, 26.

Sat erit pondo XL dari, Col. 6, 3. fat erit picis sex scrupula, Col. 12, 23.

Sata quo die quæque de terra prodeant, Varr. 1, 45. ut tuenda sint, Varr. 1, 47.

Sataria quala, Cat. 11. Satoria *legit Popma, non in editione quidem sua, sed in de instr. fundi, c. 8. Et sane analogia favere videtur, & Columellæ auctoritas, cujus sunt trimodiæ fatoriæ 2, 9 & 12, 50.*

Satiatum stercore solum, Col. 2, 10. medicamine fermentum, Pall. 3, 28.

ad Satietatem permiffa avibus ficus, Col. 8, 5.

Satio. satiabis anum oleo, Veg. 1, 47. 2, 48.

Sationis genera, Col. 2, 9. præcepta, Pall. 1, 5 & 6. fatio matura sæpe decipit, fera nunquam quin mala sit, Col. 11, 2. legitima Novembri mense, Pall. 12, 1. fationis justæ qui terminus, Pall. 11, 1. gradus secundus, Varr. 1, 39. fatio tertia, Col. 11, 3. fatio vitis duum generum, Col. 3, 14. Sationem a sementi ita differre credo, ut sementis ad frumenta pertineat proprie, fatio pateat latius, ac de plantarum omne genus positione adhibeatur. *vid.* Col. 2, 4.

quæ Satis accipiunda sient, Cat. 2. satisfdari domino, Cat. 146. satisfacere pecuniam, Cat. 149. satisfactum, *litatum*, est, Cat. 141. satisfaciunt ervi XII libræ uni jugero, Col. 2, 11.

Satius dicam, *h. e. potius*, Varr. 1, 2.

Sator vitis, Col. 3, 15. silvestria ad quæ sator non accersit, Varr. 1, 45.

Satoriæ trimodiæ, Col. 2, 9. 12, 50. *vid.* Sataria.

Satulli fiunt agni lacte, Varr. 2, 2. Satullare etiam verbum usurpavit Varro apud Nonium 1289 *περί αἰπέσεων* Neque in pulvere initico coquam carnem, quibus satullem corpora ac famem ventris. *Victor.*

Satur autumnus, Col. 10, 43.

Satureja quæ rusticis? Col. 9, 4. thymi referens thym-

L E X I C O N

bræque saporem, Col. 10, 233. ejus satio, Col. 11, 3. Pall. 3, 24.

Saturnalibus *portio liberalior datur*, Cat. 57.

Saturnia terra, Col. 1, Præf.

Saturni regis stirps rustici, Varr. 3, 1. Saturnus, Col. 9, 2.

Saturo. saturare jejunia terræ, Col. 10, 82. *h. e. macilentiam & sterilitatem. Pompon.* stercore novalia, Col. 2, 9. *præta lætamine*, Pall. 3, 1. saturari multo stercore amat beta, Pall. 3, 24. *vid. Pabulum.* * saturare aditus murium cinere, Pall. 1, 35.

Satus. fatui semen dare, Cat. 5.

Satyros lascivos, Col. 10, 427.

Sauciare levi vomere summam terræ partem, Col. 2, 2.

Savillum uti fiat, Cat. 84. *Veteres dixerunt* favior & *sa-*viata, unde savillum, libum farinaceum a *stævitate*; quod ad eum modum, quem Cato præscribit, confectum, nescio an *nomini suo respondeat. Popma.*

Sauracti Fiscello, Varr. 2, 3.

Saxatiles columbæ, Varr. 3, 7. pisces, Col. 8, 16.

Saxifraga, Veg. 1, 13. 4, 11 & *sepe.*

Saxum. faxi pondusculum, Col. 12, 51. faxo naturali, Col. 7, 6.

Scaber. scabrum fit pecus, *scabiosum*, Pall. 6, 8. scabræ quadrupedes ut curentur, Cat. 96. *add.* Col. 7, 3.

Scabies unde pecori, Cat. 5. eam facit macies, Col. 7, 5. ut fanetur, Col. 6, 13, 31 & 32. 7, 5 & 13.

Scabilla & scamna, Cat. 10. *Recte Facciolatus erroris posulat, qui ex h. l. male lecto* scabile & scabilia *intulere Lexicis.*

Scabratus, Col. 4, 24.

Scabriciem tollere, Col. 7, 5.

Q. Scævolæ villa, Col. 1, 4.

Scalpelletur, Veg. 1, 26.

Scalpellum medicum, Veg. 1, 11. 2, 14.

Scalpere morfu, Col. 7, 5. *de ovibus scabiosis.*

Scalpratum ferramentum, Col. 9, 15. *scalpri formam habens.* in Scalpturis necessaria populus, Pall. 12, 15.

Scalptus. scalptis locis pratorum, Pall. 10, 9. *i. e. abrasis, cum essent musco obducta.*

Scamnum in agro quid, Col. 2, 2. scamna facere, Col. 2, 4. Arb. 12. omittere in arando, Col. 3, 13. latentia, Col. 2, 4. in vineis, Col. 3, 13.

Scamoneum, Cat. 157. Scammonia, Veg. 2, 6.

R U S T I C U M.

Scandiana poma, *vid.* Scantiana.

Scandulæ, Col. 8, 3. *sunt afferculi formatis gradibus asperati, forte a scandendo.* * scandulis tecta eors, Pall. 1, 22. *MSS.* scindulis. *quid si recte a scindendo f. findendo.*

Scantianæ uvæ, Cat. 7. poma, *an* Scandiana? Cat. 7. Varr. 1, 59. Col. 5, 10. a Scandio quodam Scandiana dicta *vult Plin. 15, 15. & ab his paulo post, ut est in editione Harduini, Scantiana distinguit Catoni memorata. Etiam* Col. 5, 10 Scandiana *edii omnes agnoscunt.*

Scapulæ, Veg. 3, 71.

Scapus lupini, Varr. 1, 31. asphodeli, Col. 9, 4.

Scarificatio ferro facta, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. ea demitur sanguis, Col. 6, 12.

Scarificare massam sinapi compressam, Col. 12, 55. truncum arboris, Pall. 4, 10.

Scarifo & scarificatio reponi *vult Salmasius ad* Col. 6, 12. *malit etiam Vossius de Vitiis Serm. 4, 24. & est v. g. in Ms. Lips.* Col. 12, 55.

Scarus, *an* squalus? Col. 8, 16. *Quis piscis sit scarus, ignorari hodie, ait Harduin. ad Plin. 9, 17. Quidam libri* Scaurus.

Scaturiginosa terra, Col. 5, 8.

Scaturigo palustris, Col. 3, 13.

Schœnum *f.* Schœnus, *odorata radix*, Cat. 105 & 113. Col. 12, 20 & 51. scieni *scripsit librarius Italus* Veg. 4, 13.

Scholasticus, *h. e. eruditus*, Veg. 3, Præf.

Sciatiki, Veg. 1, 38. 3, 22. *pro* Ischiatici. *Hinc Gallorum* Sciatique.

Scientiam eligendi habere, Col. 3, 10. in omni genere scientiæ, Col. 1, Præf. scientia nulla consummatam perfectionem adeptæ, Col. 11, 1.

Scieni, *vid.* Schœn.

Scilla, Col. 12, 33 & 44. ea accenditur equorum libido, Varr. 2, 7.

Scillites vinum *f.* scillite, Col. 12, 33. Pall. 8, 6.

Scilliticum acetum, Col. 12, 34.

Scindo. ne scindant se lutamenta, Cat. 128. scindunt radices herbarum armenta ungulis, Col. 2, 18.

Scinoanthos, Veg. 1, 59. *pro* Schœnuanthos, *vel* Schiuanthos, *ut* Veg. 3, 40. *Gr. σχίρου άνθος.*

Scio. scito, Cat. 157. scire omnia nemo potest, Varr. 2, 1. scisse multa, non omnia dicuntur etiam sapientissimi Col. 12, 57.

L E X I C O N

Scipionēs vitis. Col. Arb. 8. *vid.* Scopionea.

Scipio Metellus, Varr. 3, 2 & 10.

Scirpula vitis, Col. 3, 2.

Scissilibus mundis colligare fracturam, Veg. 2, 47. *h. e. pennis laceris.*

Scissuris aperiri, Pall. 6, 12.

Scobis eburnea, Col. 7, 10. populnea vel abiegna, Col. 12, 43. vel iligneā, Col. 12, 44. *Sed scobe omni educto, Pall. 3, 17. scobis eximitur, Col. 4, 29. scobem terebra facit, ibid. & Arb. 8. non scobem, sed ramenta terebra Gallica, Col. Arb. 8. Ramenta paulo crassiora intelligi Bernaldus majorque & quasi recisamenta.*

Scombrus piscis, Col. 8, 17. *ex hoc garum sociorum, Plin. 31, 8. Schætzg.*

Scopæ virgæ, Cat. 152.

Scopiones uvarum, Col. 12, 39 & 43, *ubi vulgo scipiones. asparagi sativi, Col. 11, 3. ubi alii scorpiones. Scopiones probat etiam Linda. Sel. med. 10, 185. Huc pertinet de Scopio, Cat. 112. vid. Scopi.*

Scopulæ doliis (*purgandis*) Cat. 26. *Nimirum scopæ minuta ramenta cujuslibet fruticis aut arboris. Plin. Valer. 2, 10: Superpergas scopas cypressi in testa ovi calefactas. It. 1, 64: Marrubii scopas cum pane decoques, easque bibes. Hæc Barthius 6, 17. scopula picatur dolium, Col. 12, 18. scopulis aridæ myrti, Col. 12, 38.*

Scopus. scopi uvarum, Varr. 1, 54. 2, 4. *pediculi, quibus adherent acini. in scopis incendamus radices asparagi, Pall. 3, 24. add. Pall. 4, 9. vid. Scopulæ.*

Scoria ferri, Pall. 1, 41.

Scriba librarius, Varr. 3, 2. *Sic Horat. A. Poet. 354, scriptor librarius.*

Scriblita uti fiat, Cat. 78.

Scripta uti nascantur amygdala, Pall. 2, 15. scripta Persicus, Pall. 12, 7.

Scripulum, quarta & vicesima pars uncix, Col. 5, 1. *ubi ad jugerum transfertur, ut & Varr. 1, 10. sex scripula picis, Col. 12, 23. scripula gyphi octo, Col. 12, 28.*

Scrobiculo factō, Col. 4, 15. scrobiculos non maximos, Col. 5, 6. scrobiculis pedalibus, Col. Arb. 30.

Scrobs totus, Col. 5, 5. tripedaneus, Col. 5, 5. alveo similis, Col. 4, 4. clibano, Col. 5, 10. Arb. 19. * scrobis latus pedum duorum, Col. 5, 6. scrobis etiam saepe casia

R U S T I C U M.

recto MS. Lipsf. Columellæ, e. g. 5, 5. * scrobem in imum, Col. 5, 10. scrobe brevissimo, Pall. 13, 4. eodem constituere, Col. 5, 10. scrobes profundi, Col. 4, 1. bipedanei, Col. 4, 1. ternarii, quaternarii, Col. 11, 2. Arb. 4. scrobibus vineta ut ponantur, Col. 3, 13. * scrobe effossa, Pall. 1, 5. bipedanea, Col. 4, 1. Pall. 2, 15. scrobi factæ, Col. 12, 44.

Scrofa Tremellius, Varr. 2, 4. *vid. Ind. Autor. * Scro-*
fæ quæ probentur, Varr. 2, 4. Col. 7, 9. Pall. 3, 26. *cur.*
foetus suos interdum mandant, Col. 7, 11.

Scrophulæ, Veg. 2, 23.

Scrupulosissime, Col. 1, Præf.

Scrupulositas, Col. 11, 1. pingui Minervæ *opponitur.*
sine Scrupulo, *dubio*, Col. 5, 11.

Scrupulum ponderis nomen, *vid. Scrip.*

Sculponeæ, Cat. 135. alternis annis datæ, Cat. 59. *a*
sculpendo nomen deducit calceamenti lignei Turneb. 6, 23.
αρουπέζια, calceos ligneos etiam interpretatur Gatakerus adv.
2, 19 p. 374. G.

Scutra, *scutella*, Cat. 157.

Scutrisum, Cat. 10 & 11.

Scutulæ in pavementis, Pall. 1, 9.

Scutulatus color equi, Pall. 4, 13.

Σκύλαξ nomen canis, Col. 7, 12. \

Scyrus, Col. 9, 14.

Scythica stagna, Col. 8, 8.

Sebetide rosida lymphæ Parthenope, Col. 10, 134. *See*
betos fluvius juxta Neapolin.

Sebo. febare candelas, Col. 2, 2æ.

Sebum, *vid. Sebum.*

Secaturus es, Cöl. 5, 9.

Secluforium, Varr. 3, 5.

Seclusus. seclusa stabula, Varr. 2, 2. in secluso, *clam*,
Varr. 3, 5.

Secretus ab aliis, Varr. 2, 2. secretos a feminis mares
habere, Varr. 2, 1. secreta corbula, *separata, peculiaris*,
Varr. 1, 54. * secretius, *distinctius*, Col. 11, 2.

Sectilis porrus & sectivus, Pall. 3, 24.

Sectio, Varr. 2, 10.

Sectivum porrum, Col. 12, 8.

Sector. qui vellet se a cane sectari, *pass.* Varr. 2, 9.

Seculum, *vid. Sæc.*

L E X I C O N

Secundarium mel, Col. 12, 11. oleum, Col. 12, 52. secundarium passum, Col. 12, 39.

Secundum flumen ædificare, Varr. 1, 12. vias & amnes, Varr. 1, 14. auriculas foratis cornibus, Col. 7, 3. terram præcidere arbores, Varr. 1, 27. * secundum panicum, *h. e. post*, Cat. 54. vindemiam, Cat. 114.

Secundus. secundum florem agere, Col. 2, 16. in secunda labra, *i. e. secundi ordinis*, Col. 12, 50. * secundæ non respondent foetæ, *h. e. non sequuntur*, Col. 7, 7.

Secures, Cat. 10. cruentæ minaciter levantur contra grandinosam nubem, Pall. 1, 35. simplices vel dolabratae, Pall. 1, 43. securis falcis, Col. 4, 25.

Secus. utrinque secus, Cat. 21. utrumque secus, *ibid.*

Sed, *pro* immo, Col. 12, 44. sed &, sed nec, *sine* non tantum, Col. 1, 6 & 7.

Sedentaria ejus opera est, Col. 12, 3.

Sedeo. sedet omni parte furculus, *convenit, ut vestis*, Col. 4, 29. in oppido sedere, *ad desidiæ*, Varr. 2, Præf. sedendo vincit Romanus, Varr. 1, 2. sedentur equi, *equitantur*, Veg. 1, 56.

Sedes custodiæ, Col. 11, 1. sedem quærunt gallinæ parituræ, Col. 8, 14.

Sedilia avium, Varr. 3, 5.

Sedule circumire aviaria, Col. 9, 9.

Sedulitatem summam desiderat equinum pecus, Col. 6, 27.

Sedulus olitor, Col. 10, 148. sedula cura, Col. 8, 1.

Sedum. fedi succo medicata femina, Col. 2, 9, 10, 356. 11, 3. Pall. 10, 3.

Seges, *ager ferendus*, Cat. 36 & 37 *aliquoties*. Varr. 1, 29. segetes feminari debent, Col. 2, 14. in segete relinquunt stramen succisum, Varr. 1, 50. stramenta stantia, Varr. 1, 50. * *fruges stantes*. demessis segetibus, Col. 2, 9. antequam seges in articulum eat, Col. 2, 12. de fabis. uligo segetem enecat, Col. 2, 9. adultæ segetes, Col. 2, 9. quæ seges grandissima atque optima fuerit, Varr. 1, 52. segetes novæ ne a diris animalibus carpantur, Col. 10, 351. fatiscit segetibus solum, Col. 2, 14. *add.* Col. 2, 16. segetes lætas excitaret, Col. 2, 16. ager affert, Col. 2, 18. segetes herbida, graminibus mixta, Col. 1, 6. segetum arborumque foetus, Col. 2, 2. * *femen*. segetibus, quæ in eo loco feminari debent, Col. 2, 14. fabacea seges aliquanto serius

R U S T I C U M.

prodit, Varr. 1, 45. *Sed possis utrumque locum etiam de germinibus ipsis accipere.*

Segnities figuram benignitatis imitatur, Pall. Inf. Præf. segnitia immundæ, Col. 9, 5. * segnities ventorum, Col. 2, 21.

Σειποι speluncæ condendis sub terra granis, Varr. 1, 57 & 63. Col. 1, 6.

Sejanæ ædes, Varr. 3, 2. pastiones, Varr. 3, 2.

M. Sejus, Varr. 3, 2, 6 & 10.

Seligere, Col. 1, Præf.

Sella pertusa, Cat. 157. sellæ familiaricæ, Varr. 1, 13: *etiam sellam simpliciter ita dici, observat Rhodius Lex. Scribo. it. cathedram, Apul. de Virtut. herbar. c. 89.* * fella & cella confunduntur Cat. 13 & 14. *vid. Cella.* * equi necessarii sellis, Veg. 4, 6. *np. ad vesturas & gestationes iuvenum molliores.*

Sellaria jumenta, Veg. 1, 56. quæ sedentur, Veg. 4, 7.

Semen duum generum, Varr. 1, 39. quæ duplici semine, & quæ simplici, Col. 2, 12. Pall. 6, 1. vetus semen commutat naturam, Varr. 1, 40. qualia semina sementi legenda, Varr. 1, 52. Col. 2, 9. degenerant etiam lectissima, Col. 3, 10. qua mensura quoque loco quæque spargenda, Col. 2, 9. Pall. 4, 3. 10, 3. remediis quibus juvenitur, Col. 2, 9. Pall. 10, 3. ne a diris animalibus carpan- tur, Col. 10, 351. proventus cujusque prænosci ut possit, Pall. 7, 9. semine sata ruta, Col. 11, 3. obruitur beta, Col. 11, 3. femina de tabulato, Col. 2, 18. fœni, Col. 2, 18. * femina (*arborum*) cum radicibus, Col. 5, 10. pomariis qualia legenda, Col. Arb. 20. vitiario, Col. Arb. 2. vinitori, Col. 3, 10. vernacula peregrinis aptiora, Col. 3, 4. e fœcunda matre petenda, Col. 3, 6. feminum æternitati ut consulatur, Col. 4, 17. * femina quadrigarum, Col. 3, 9. boni feminis pecus, Varr. 2, 2. semen pulli an habeant ova, Varr. 3, 9. feminis boni columbæ, Varr. 3, 7. semine meliore quæ capræ, Varr. 2, 3. feminibus marinis repleti lacus, Col. 8, 16. * ovium semen tardius, caprile mobilius, *h. e. agnæ, capellæ*, Varr. 2, 3. semen conceptum reddunt asinæ, *h. e. pariunt*, Varr. 2, 6.

Sementis præparatur, Col. 11, 2. quomodo faciendâ, Cat. 27 & 30. *it. 34.* per sementim, Cat. 17. strenue faciendâ est, Col. 11, 2. sementi media & ultima, Col. 2, 10. sementi facta, Col. 11, 2. ante aliam sementim, *ibid.*

L E X I C O N

fementem auctumno facere, Col. 2, 16. confecisse, Col. 21, 2. * fementis a fatione quid differat, vid. Satio.

Sementivis feriis, Varr. 1, 2. ab his feriis dicta forte sementiva an sementina pira, Cat. 7. Varr. 1, 59. quod eo tempore matura essent. Schottig. ex Dalechampio ad Plin. 15, 15.

Semestrium hoc, dimidia mensis pars pro semimentstruum, ut semodius pro semimodius. Scilicet

Semi dimidium significat in compositis, ut semiacerbæ uvæ, Pall. 9, 13. semicirculus ager, Col. 5, 2. semicoctum hordeum, Col. 8, 5. Pall. 1, 27. semicrudum lupinum, Col. 6, 25. semiformis lunæ species, Col. 4, 25. semiformes pulli, Col. 8, 5. semifunium, Cat. 135. semi-Græci pastores, Varr. 2, 1. semihominis mandragoræ, Col. 10, 19. semijugerum, Col. 4, 18. 5, 1. semimadidus, Col. 2, 4. semimares capi, Col. 3, 9. 8, 2. semimaturus, Pall. 4, 10. 7, 12. semimentstruum, vid. semestrium. semimodius, vid. semodius. semipedali spatio, Col. 11, 3. 12, 50. semipedanea terra, Col. 4, 1. semipiscina, Varr. 1, 13. semiplexus, Col. 5, 5. 9, 15. Pall. 3, 32. Semis, semissis, vid. separatim. semisicci thalli, Pall. 3, 24. semitrita frumenta, Col. 1, 6. Pall. 1, 36. semivietæ uvæ, Col. 12, 16. semivocale instrumentum, Varr. 1, 17 & 19. semuncia mellis, Col. 12, 57. jugeri, Col. 5, 1 & 2. semunciæ bene plenæ mensura, Col. 12, 21. æquipollet ligulæ, quæ est pars XXIV heminæ, atque adeo ejus semuncia. Est etiam semuncia in instrumento rustico Cat. 10 & 11. vid. Semis.

Seminalis vicia, Col. 11, 2.

Seminarium pilum, Cat. 10. * feminaria omne genus, Varr. 1, 29. seminarium ut faciendum, Cat. 46. Col. Arb. 1 & 2. Pall. 3, 10 & 18. seminariorum fossio, Pall. 3, 20. 6, 4. feminaria e baccis, Pall. 4, 8.

ad Seminationem onagrus idoneus, Varr. 2, 6.

Seminium pecoris, Varr. 2, 1, 3 & 6. 3, 9.

Semino. feminare agrum non in lira, sed sub sulco, Col. 2, 4. quo tempore quæque conveniat, Col. 2, 8. * seminando mularum generi, Col. 6, 37. feminasse marem censetur, Col. 6, 24. feminanda armenta, Col. 6, 24.

Semis, quod alias adjectivum esse ex ἡμισιος Gronovio credimus, interdum (nec ipso dissimulante tamen p. 382) videtur contrahitum ex semias, & substantivi rationem habere, ut pars dimidia — hoc est semis, in quo sunt rel. Col. 5, 1. ut Volusius, in dextante sunt — semis & triens, & sæpe ad eum

R U S T I C U M.

modum: nec aliter aut ipse, aut Balbus mensor. Obliquos casus damus in semissis statim. nunc persequamur adjectivum. * pede uno semis, *intell.* &, Pall. 2, 15. pedum duorum semis, Pall. 2, 10. 3, 10. duobus semis pedibus, Pall. 2, 10 & 13. duo semis pedes, Pall. 3, 9.

Semissis. *non puto exstare nominativum indubium hujus formæ: sed est ipsum semis pro semias, cujus obliqui semissis pro semiaffis, rel. semissem supra duos pedes, Col. 4, 3. dipondio semisse, Col. 11, 2. unius & semissis modii, Pall. 1, 29. semisses usurarum, Col. 3, 3. semissium usura, ibid. * ut tertii nomen ad rusticum instrumentum translatum, ita ad veterinarium semissis, cujus integrum vel as videtur Cyclus, de quo suo loc. Uritur ad mensuram semissis, Veg. 3, 41. semisse inuris cauterio, Veg. 2, 11. Hinc*

Semillantur pedes equorum, Veg. 1, 26 & 38. *h. e. incurrunt, sanguine prius emisso.*

per Semiras aqua minilratur, Col. 2, 11.

SEMNOLOGIAS *exempla:* Id quod decedit, Col. 6, 5. id quod egerit sus, *ibid.* cibi digesti, Col. 8, 3 & 7. quod eum inquinat locum, Varr. 3, 7. succus villarum, Pall. 3, 23. naturalia præcludunt, Col. 8, 5. ut alvus exitum non habeat, Col. 8, 5. loca naturalia (*podex*) Col. 8, 7.

Semodialis placenta, Cat. 76.

Semodius fabæ, *qu.* semimodius, Col. 6, 3.

Sempervivæ succus, Pall. 1, 35. *appellatur a Græcis aizoon, i. e. semper viva. Alii buphthalmon vocant, quasi oculum bovis. Alii zoophthalmon. Sunt qui ambrosiani. Latini sedum appellant, aut oculum, aut digitellum. nascitur in tegulis, seriturque in vasculis fœtilibus. Beroald.*

Senescere ultra quadrimatum, Col. 9, 1. senescentis succi vim iterare, Pall. 3, 28. * senescunt agni desiderio matrum, Varr. 2, 2. perpetuo custodiæ servitio contristatæ senescant, Col. 8, 8.

Senex. senem servum vendat paterfamilias, Cat. 2. seniorum imperia, juvenum officia, Pall. 1, 6.

Seni. sena & terna ova, Col. 8, 11.

Sensus vigentis adolescentulus, Col. 11, 1. * cum magno sensu atque cautela, Veg. 3, 15.

Seorsum in nova labra transferre, Col. 12, 52.

Separatim scripta, Varr. 3, 2.

Separatus. separata generibus vineta, *divisa*, Col. 3, 21.

Sepelire mortuum publicis feriis non licitum, Col. 2, 22.

Scriptt. R. R. Vol: IV.

B b

L E X I C O N

Sepes horrida rusco, Col. 10, 374. sepem virgeam interponere, Col. 11, 3. sepes quot generum, Varr. 1, 14. hortorum quando & quomodo fiant, Pall. 3, 24. viva stru-ctili melior, quomodo fiat, Col. 11, 3. Pall. 1, 34.

Sepiæ testa trita, Col. 6, 17. ossa, Veg. 4, 27 & *sape*.

Sepimentum naturale, Varr. 1, 14. fabrile & militare, Varr. 1, 14.

Seplasiarii *lego pro* supplasiariis, Veg. 3, 2.

de Septem unus, Col. 1, 1.

Septembris descriptio & opera, Col. 11, 2.

a Septemtrionum regione, Varr. 1, 57.

Septemtrionales venti, Col. 11, 2. septemtrionalis terræ pars salubrior, quam meridiana, Varr. 1, 2.

Septena jugera Liciniana, Col. 1, 3. cf. Varr. 1, 2. septenum amphorarum, Col. 12, 28.

Septimontialis satio, Col. 2, 10. *Dicta a Septimontio, quod erat festum Romanorum, mense Decembri paulo ante Saturnalia celebratum, propterea quod eo die septimus collis urbi additus est. Vid. Festum in Septimontium, Parrhasium ep. 57, Torrentium ad Suet. Domit. c. 5, Rycquium de Capitolio c. 1. Potest ergo hinc recte septimontialis fabarum satio dici, id quod præter consensum codicis F. Ursini inde probo, quia, ut noster auctor in sequentibus ait, post brumam non recte feritur. Ergo recte ante brumam, quando celebrabatur Septimontium. Schættg.*

Septimontium, Pall. 13, 1.

Septingenarii greges, Varr. 2, 10.

Septuagies septuageni, Col. 5, 2.

Septum venationis, *vivarium*, Varr. 3, 12. septa fundi tutandi causa quatuor generum, Varr. 1, 14. villæ, Varr. 1, 11. e maceriis, Varr. 3, 12. septa repetit pecus, Col. 6, 23. * de piscina, Col. 8, 17. *ita* Consepata.

Septunx jugeri, Col. 5, 1.

Sepum urlinum, Pall. 1, 35. *vid. Sevum. possim ita est in Vegetio.*

Sequestratum animal, *separatum*, Veg. 1, 29.

Sequor. sequitur gregem clades, Col. 7, 4. sequuntur instrumenta, *h. e. una afferuntur*, Varr. 2, 10. sequens usus, *posterior*, Pall. 6, 7. sequente anno, Col. 5, 6. sequens numerus, Col. 8, 1. cura, Col. 2, 12. *i. e. proxima*. sequenti biduo, Col. 11, 2. sequendum in seminio legendo Tanagricos, *h. e. quærendum*, Varr. 3, 9. sequendum nobis tri-

R U S T I C U M.

plici regula, Varr. 1, 19. *Ita fere* Pall. 4, 12. *add. Wasse ad Sall. Catil. c. 61. Schættg.*

Seræ transverfæ, *vestes transmissi per vacerras*, Col. 9, 1. *Ita etiam Gloss. vet. fera, μόχλος. Ovid. A. A. 2, 244: Opposita janua fulta fera. Ita enim melius, quam apposita, quod ex uno MS. reponit Heinsius.*

in Sereno noctu, Cat. 156. *fereno, int. die*, Pall. 1, 30.

Sergiana olea, *vel* Sergia, Cat. 6. Col. 5, 8.

Sergius Orata, Varr. 3, 3. Col. 8, 16.

Seriæ, Cat. 12. oleariæ, Varr. 3, 2. *ut præparandæ*, Col. 12, 50. vindemiis ut parentur, Col. 12, 18. amphorarum septenum, Col. 12, 28.

Seriola, Pall. 4, 10.

Seris, σέρις, iutubi species, Varr. 3, 10. Col. 8, 14.

Sero. ferere oculos, Cat. 45 & 46. *quando incipiendum*; Varr. 1, 34. *ne dubites*, Col. 11, 1. *quo quidque loco expediat*, Varr. 1, 23. *feri diligentius quæ voles*, Cat. 133. *quantus cujusque seminis modus sufficiat agro*, Varr. 1, 44. *ante brumam quæ possint*, Pall. 13, 1. *ferendum vicium vel*, Varr. 1, 32. *feri plantis*, Col. 11, 3.

Sero facere, Cat. 5.

Serotina ficus, Pall. 4, 10. pulli, Col. 8, 5.

Serpens ne nascatur in sterquilinio, Varr. 1, 39. serpentes ut abigantur, Col. 7, 4. 8, 5. Pall. 1, 35. 12, 13. *serpentis ictui remedium*, Cat. 102. Col. 6, 17. *pellis medic.* Col. 6, 4.

Serpo. serpit oculus harundinis, Col. 11, 3. *serpentia gramina*, Col. 10, 119.

Serpullum, *vel* serpyllum, Cat. 73. *unde dictum*, Varr. 1, 35. *ejus satio & cultura*, Col. 11, 3. Pall. 4, 9. *in serpyllum mutatur ocimum*, Pall. 5, 3.

Serram ducere *cum aliquo*, Varr. 3, 6. *i. e. adversari alii cui. Adversi enim sunt inter se, qui simul serram ducunt & reducunt. Urfin.*

Serrula defecare, Col. Arb. 6. *ferrulæ manubriatæ*, Pall.

1, 43.

post Serraturam, Pall. 3, 17.

Serta, Cat. 113. Campanica, Cat. 107. Col. 12, 20. *est herba, quæ alio nomine Melilotum. * grossi lino velut sertæ pertusi*, Pall. 4, 10. *serta plur. de lineis radicum scillæ*, Pall. 8, 6.

Servio. brassica, quæ cauli serviet, Pall. 5, 3. *servit*

L E X I C O N

truncus viti, Col. 4, 29. servire alicui operi consueverunt vaccæ, Pall. 8, 4. servire infito, Col. 5, 11.

Servitium perpetuæ custodiæ, Col. 8, 8. servitio liberatæ, Col. 8, 11. * servitia, *servi*, Col. 11, 1, in Servitute non fœtant silvestres gallinæ, Col. 8, 12 & 15.

Servo. servare ferias, Cat. 5. in vetustatem, Cat. 114. servat, ne, Col. 8, 5. servandum est, *observandum*, Pall. 12, 7.

Serus. seram facere ficum, Col. 5, 10.

Servus. qui servi cuique officio præficiendi, & ut tractandi, Col. 1, 8. soluti, vincti, Col. 1, 6. fervorum cellæ, *ibid.* servæ ut tractandæ, Col. 1, 8.

Sesami satio, Col. 2, 10. Pall. 10, 7. 11, 1. sesama feruntur, Col. 2, 10. 11, 2. torrefacta, Col. 12, 15 & 57. Sisamum *quidam libri, ut apud Hesych. σισαμῖς. Sed σισαμὸν usitatus. Sylb.*

Sescuncia laferis, Col. 12, 57. jugeri, Col. 8, 2.

Sesquicullearia dolia, Col. 12, 18.

Sesquimenfes, Varr. 1, 27. sesquimenfe natu pulli, Varr.

3, 10.

Sesquimodius, Varr. 1, 42. Col. 2, 13.

Sesquiopera, Col. 2, 13.

Sesquipedali altitudine, Col. 11, 2 & 3. mensura, Col.

9, 15. sesquipedales taleæ, Col. 5, 9.

in Sesquipedem ponitur cytisum, Varr. 1, 43.

Sessiles malvæ ut fiant, Pall. 11, 11. sessilia pira minimo pediculo, *Plin. 15, 16.*

Sessor, *eques*, Veg. 1, 56.

Sestarius, *sextarius*, Col. 6, 30 & 31. Cat. 158.

Sestertiis sexcentis numis, Col. 3, 3. *pro sestertia millia legendum, si Gronovium audimus Pecun. Vet. 1, 4 p. 22. fester-tium*, Varr. 2, 1. 3, 6, 16 & 17. Col. 3, 3. * sestertium bipalium rusticis, Col. Arb. 1.

Sestiana mala, Col. 5, 10. 12, 45. *Hinc Hærdvinus apud Plin. 15, 15, pro Gestio malit Sestium, vel Cestium, quod Κεστιανὰ μήλα a Galieno laudentur κατὰ τόπους, 2, 1 & 6, 9. eadem Sextiana.*

Seta quæ probetur in suis, Col. 7, 9. fetis pendentibus laquei talpis, Pall. 4, 9.

Severitatem verentur subjecti, sævitiam detestantur, Col. 11, 1.

Sevum liquefactum, Pall. 1, 41. candens, Col. 7, 5. hircinum, Veg. 3, 1 & 4. caprinum & bubulinum, Veg. 3, 4.

R U S T I C U M

vid. Sebum, sepum, sibum, *omnibus enim hisce modis scriptum invenias. Sed tamen in scriptura v. c. sepum, nullo loco consentiunt libri, sed, ut apud Palladium, meliores habent sebum.*

Sexcenæ urnas, Col. 3, 3.

Sexcenteni malleoli, Col. 3, 5. urnæ, Col. 3, 9.

Sexcuncia, *vid.* Sescuncia.

Sextans jugeri, Col. 5, 1. picis, Col. 12, 23.

Sextarium olearum, Cat. 13. sextarii urbici, Pall. 2, 18.

Sextiana mala, *vid.* Sestian.

Sextilius Prætor, Varr. 1, 1.

Sextula jugeri, Col. 5, 1 & 2.

Sexto decimo Kal. Jan. Col. 11, 2.

Si minus, *si non*, Col. 1, 8. 5, 6. 11, 2. 12, 22 & 57.

* gusta, si receperit salem, *pro an*, Col. 12, 54. *sic* Col. 8,

5. 9, 1. * si quis volēs, Cat. 106.

Sibi *post* suo *abundat* Col. 12, 41.

Sibilo allectare boves, quo libentius bibant, Col. 2, 3.

Sibum, *pro sevo*, *MS.* Veg. 2, 64. 3, 66.

Sibylla cecinit etiam posteris, Varr. 1, 1.

Sicaniis montibus, Col. 10, 170.

Sicani Haleſi flores, Col. 10, 268.

Sicardicius equus, Veg. 1, 25. *sideratus MS.*

Siccaneum pratium, Col. 2, 17. siccanea loca, Col. 2,

2. 4, 30. 11, 2.

Sicce stabulari, Col. 6, 12.

Sicco. ubi siccaverit, *intransf.* Cat. 112. siccari in sole,

Col. 12, 14.

Siccus morbus boum, Veg. 3, 2. *vid.* Aridus. ad ficcum recidi non debent radiculae vitium, Pall. 11, 5.

Sicilicus jugeri, Col. 5, 2.

Sicilimenta e prato, Cat. 5. *sunt autem non aliud, quam defegmina: nam veteres sicilire pro fecare usurpabant. Meurs. qui utitur deinde locis jam laudandis, & addit, hinc sicilix & sicilicum apud Festum.*

Sicilire prætum quid? Varr. 1, 49. Col. 2, 22.

Siculus bulbus croci, Col. 9, 4. Siculum mel fert pal-
mam, Varr. 3, 16. Siculi solum mutarunt, Col. 1, 3.

Sicut adolescit olea, terram subinde colligimus, Pall. 5,

2. Galli, à mesure que. * sicuti matri coheret, *h. e. eo ſa-
tu, ſtatu*, Col. 5, 11.

Sideratica jumenta, Veg. 3, 35.

Sideratum jumentum, Veg. 2, 39. *Vid. Hippiatr. 2, c.*

L E X I C O N

106, ubi docetur, fiderationem esse in jumentis, qui in hominibus morbus comitialis est.

Sidereus vates, Col. 10, 434. fidereo cum arcu, Col. 10, 292.

Sido. cum fiderit pix, Col. 12, 24. pro federit. ut alia præterita (vid. h. v.) præsentis characterem servantia. ita subsidio.

Sidus. fideris ætivi vapores, Col. 2, 21. sidera terrestria flores, Col. 10, 96.

Signia monte Lepino, Col. 10, 131.

Significat tempestatem Africus, Col. 11, 2. ἐπισημαίνει, h. e. ortu suo testatur, venturam esse tempestatem. Distinguitur ab hoc, quod mox sequitur, tempestatem facit; quod notat, eo ipso momento, quo hic vel ille ventus aut stella oritur, tempestates affert. Schættg.

Signina pira, Col. 5, 10. Alii a colore testacea appellant, Plin. 15, 15. Forte ab opere Signino. Schættg. Jo. Rhodius ad Scribo. c. 104, p. 175, a Signia oppido & ipsa dicta arbitratur. * Signino opere, Col. 1, 6, 8, 15 & 17. vid. Hard. ad Plin. 35, 46. extr. Vitruv. 8, 7. Nimirum ab urbe Campaniæ & ipsum nomen habet. Signino (int. opere) confrati lacus, Col. 9, 1. Signini parietes, Pall. 1, 17. cameræ, Pall. 1, 40.

Signum id habebit, an &c. i. e. eo signo cognoscet, an, Col. 8, 11. signo pastoralis quasi receptui canitur, Col. 6, 23. signa moventes milites, Col. 9, 9. signa XII, (zodiaci) Varr. 2, 1.

Sil Gallicum, Veg. 3, 27. 4, 28.

Silco. filet aura, Col. 2, 21. silentibus ventis, Col. 12, 25. silentis spiritus diem, Col. 3, 19. silente etiam me, Col. 9, 1. silentia ova, Col. 8, 5. in quibus pulli silent. * silenti luna, Cat. 29, 40 & 50. Col. 2, 10. * dum silent virgæ, h. e. nondum germinant, Col. 4, 30. silentes vineæ, Col. 4, 27. sarmentum filens, Col. 4, 29. flos, Col. 12, 7. filentes coliculi ferularum, ibid. ex nostra emendat. furculi ad infitionem, Col. 11, 2.

Siler amnis, Col. 10, 136. * filer montanum, Veg. 3, 4.

Silex vineis amicus, Col. 3, 11. filice strata area, Pall. 1, 36. filices lapides, Cat. 18:

Siliculam f. filiquulam cepit lupinum, Varr. 1, 23.

Silignea farina, Cat. 25 & 121.

Siligo ubi ferenda, Cat. 35. e tritico, Col. 2, 9. solum

R U S T I C U M.

quod desideret &c. Col. 2, 9. filiginis habenda secunda conditio, Col. 2, 6.

ad Siliquas nondum pervenere fabalia, Varr. 1, 23. *add.* Col. 2, 10. * siliquam rustici vocant foenum Græcum, Col. 2, 11. 11, 2. *Hanc Bokshorn vel Kùhhorn nostri vocant.* * siliqua Græca, arbor, κεράτιον, Col. 5, 10. 7, 9. Arb. 25. Pall. 3, 25. Inf. 117. *conf. Plin. 15, 24. Plurima nascitur in Syria & Græcia, Germani vocant Johannisbrodt, Græci κεράτια, Judæi Bocks'horn. Erat autem in Syria cibus non pauperiorum solum, sed & animalium, e. g. suum. apud Lucanum 15, 16, de filio perditio: καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἴσδιον οἱ χοίροι. Columella quoque 7, 9, siliquas Græcas inter suum pabuli commemorat. Titus Boëstiensis in comment. ad locum Lucæ citatum tribuit ipsæ γεῦσιν γλυκεῖαν, καὶ μετὰ ταῦτα τραχεῖαν, gustum suavem, qui tamen adjunctam habeat nonnullam asperitatem. Plura Bodæus a Stapel ad Theophrasti hist. plant. 4, 2. Salmasius de homonymis hyles iatricæ. c. 82. Knatchbull ad Muith. 3, 4. Schætzg. *add. Rhod. ad Scrib. c. 121, p. 191.**

Silphium inradere, Cat. 157. σιλφιον laserpitium, Col. 6, 17. lafer, Col. 12, 7 & 57.

Silva barbarica *f.* confeminea, Col. 11, 2. cædua, glandaria, Cat. 1. Varr. 1, 7. Col. 3, 3. * silvæ aquatilis radices, scirpi, arundinis, junci, Col. 7, 9.

Silvanus Mars, Cat. 83.

Silvatica laurus, Cat. 8. mala, Cat. 143. pirus, Varr. 1, 40. falix, Pall. 9, 8. silvaticæ falces, Cat. 11. Varr. 1, 22. Silvescere frondibus, Col. 4, 11.

Silvester ager culto *oppon.* Col. 1, Præf. silvestris ager extirpatur, Col. 11, 2. mons, Varr. 1, 12. regio in agrorum formam ut redigenda, Col. 2, 2. & montosus situs, Col. 7, 2. silvestres arbores, Col. 3, 1. ac feri arietes, Col. 2, 7. gallinæ, Col. 8, 12. silvestria ingenia deponunt aves, Col. 8, 15.

P. Silvinus compellatur in Columellæ præfationibus, & *interdum in fine. testis citatur* Col. 3, 9.

Silvulæ tamaricum, Col. 8, 15.

Similis soliditati pollicis, *aqualis*, Pall. 5, 4.

Simonianum trifolium idem quod acutum, Græcis ἀσφάλτιον, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. Bodæus a Stapel ad Theophrasti hist. plant. 4, 11, & Harduin. ad Plin. H. N. 21, 9, a Simo medico, quem Plinius indice lib. 21 laudat, nomen trifolii

L E X I C O N

Simoniani deducunt. Schættg. Symonianum legi Rhod. ad Scribo. c. 163, p. 240, & suspicatur a Syme insula dictum, Straboni memorata. Sed Hadr. Junius pro Simonianum legi vult Ilier montanum; cui adscriptur Morgagnus III, 31.

Simplicet radicem, Pall. 2, 15.

Sin autem, si non, Col. 12, 38.

Sinapi (sirape) ut colatur, Col. 11, 3. Pall. 3, 25. 11, 11. ut condiatur, Pall. 8, 9. Col. 12, 55. sletum factura sinapis, Col. 10, 122. sinapi Alexandrinum, Veg. 4, 17. vid. Sinopis.

Sinapizare, Veg. 2, 6. 3, 34. est sinapi emplastri instar imposito erosionem procurare, quæ Sinapismus vocatur, & in hominum etiam curatione olim fuit usitatissimus, immerito postea neglectus, ut queritur in Definitionibus Medicis Gorraus, qui illud etiam docet, in capitis præsertim morbis feliciter esse adhibitum. De ratione Sinapismi (qui convenit cum hodiernis vesicatoriis & usu cantharidum) etiam multa discas ex Calio Aurel. Acut. 2, 9, 40 sqq. & alias; qui ipso etiam verbo sinapizat utitur tum alias, tum Tard. 5, 2, 26.

Sinceritas firma capitis, Pall. 1, 3. sinceritatem habere, Col. 4, 26.

Sincrum Amineum, Col. 12, 45.

Singultientem matrem sequuntur pulli, Col. 8, 11.

Singultu nutricis pulli revocantur ad villam, Pall. 1, 28. singultus nutricis sequuntur pulli, Col. 8, 11. singultibus crebris interjecta voce acuta, gallinæ se parturire significant, Col. 8, 5.

Sinistræ manus vis in herbis colligendis, Col. 6, 5. Veg. 3, 2. sinistrum ædificii solum, Col. 1, 5.

Sinitur ibi fermentari, Col. 12, 17. sinuntur regelere, Col. 11, 2.

Sinopis Ponticus (ita barbare editum) ad vermes, Veg. 1, 44. 3, 6. De usu medico Plin. 35, 13. Dioscorides 5, 111. Sinapis & sinopis confundi a librariis, docet Morgag. IV, 51.

Sinum lactis, Col. 7, 8.

Sinus ære plenos reportare, Col. 10, 310. Virgil. Ecl. 1, 36: Nonnunquam gravis ære domum mihi dextra redibat. Schættg. * suppurationis, Col. 6, 11. Veg. 3, 4. sinum fecit destillatio, Veg. 2, 43. * sinus falcis, Col. 4, 25.

Sipho, quem diabeten vocant mechanici, Col. 3, 10. per siphonem succum evocare, Col. 9, 14.

Sirapa quomodo fiat, Col. 12, 48. lemma.

R U S T I C U M.

Sircitulæ uvæ, Col. 12, 43. *easdam* Hirtiolas & Sticulas
ait Sylb.

Siri, *vid. Σειροί.*

Sirius ardor, Col. 10, 289.

Sirpus. sirporum fruteta, Col. 8, 15.

Sirpeæ stercorariæ, Cat. 10 & 11. Varr. 1, 23. *vid. Popma de instrum. fundi 8. Varr. de L. L. 4, p. 34, & ibi Scalig. p. 60. Male exponi per vehiculum, sed vehiculo imponi, observat Gronov. ad Plaut. Pseud. 1, 3, 98. Optime Schefferus de re vehic. 1, 7, p. 64: Sirpea, oblonge quadrata capla, e virgis contexta corbis instar, quæ imponitur vel trahæ, vel plauistro, rebus vilioribus in agro vehendis. add. Scheffer. 2, 20, p. 262.*

Sirpiculæ falces, Varr. 1, 22. scirpiculæ, Cat. 11. *Salmasius ad Solin. c. 35, p. 414, conjecit sarpiculæ a sarpendo, h. e. putando. Schættg. Potest ex sarpicula ortum esse scirpicula, distracto in duas litteras a, tanto quidem facilius, quod, alia licet significatione, scirpus s. sirpus nota sunt. Sarpa est ἄσπρη, ut in multis aliis spiritus aspero in S mutato.*

Sirpiculum vimine textum, Col. 10, 305.

Sirpiculi jugorum, Varr. 2, 2. *Intelligo corbes duas, jugo, h. e. ligno transverso, aliquantum incurvo junctas, cujus ope unus vel homo vel asinus binas humeris vel tergo portare potest. Ita comparatio sic satis bene procedit: duæ pastiones, præsertim si convalles sint, duo sirpiculi sunt, qui interjecta calle publica tanquam jugo continentur & junguntur.*

Sisamum, ut scribitur Pall. 10, 7, *vid. Sefam.*

Siferis radix ut condiatur, Col. 12, 56. Sifer, *radicula illa dulcis, foliis pastinacæ similibus, nostris & Belgis a sacharo cognominata. ex sifere flore liquidum mel faciunt apes, Varr. 3, 16. Sed verissima est Pontederæ emendatio ciceris flore.*

in Sisymbrium mutatur ocimum, Pall. 5, 3. *sifembrium scribitur Veg. 3, 3 b. Menthæ genus, Ross-Müntz, Waffer-Müntz.*

Siticulosum solum, Col. 3, 11. Pall. 2, 13.

Sitienti aqua tepida datur, Varr. 2, 1.

Sitis ætatis, Col. 11, 3. *it.* Col. 10, 144. *siccitas.*

in Situla apponitur aqua bovi, Veg. 3, 31.

Situlus aquarius, Cat. 10 & 11.

Situs, a, um. sita fiet aqua plus horam unam, *feterit,* Cat. 89.

Situs ævi longus, Col. 1, 1. situm aut mucorem con-

L E X I C O N

trahit, Col. 12, 17. situ mucorem contrahunt penora, Col. 12, 4. situ dilabi, Col. 12, 3. vetustatis, Col. 2, 18. vallis & uliginosi campi, Col. 3, 19.

Sleta qua trictores utuntur, Veg. 2, 49. *Quæ sit sleta, qui trictores? nec invenio, neque comminiscor.*

Smyrnæ vites biferæ, Varr. 1, 7.

Smyrneum *f.* smyrnion, Cat. 102. *σμύρνιον*, atrum olus, Col. 11, 3. *f.* senren olufatri, quod vult Rhod. Lex. Scrib.

Soboles (suboles *plerumque* Pol. & Lips. MSS.) generet varias, Col. 10. 213. caprarum depellenda, Col. 7, 6. adhærentes cepis, Col. 12. 10. cinaræ, Col. 11, 3. arboris, Col. 5, 11. per brumam possunt cædi, Col. Arb. 5 & 10. a radice extirpandæ sunt, Col. 4, 24. Pall. 12, 7. sobole feruntur tuberes, Pall. 10, 14. pistacia, Pall. 11, 12. ex fobolibus ulmi, Col. 5, 6. *Quoties igitur de planta dicitur, intelliguntur ea, quæ circa caput plantæ ex ipsa radice enascuntur; in arboribus, stolones*

Societas major cum campestri fructu, *h. e. convenientia, similitudo*, Varr. 1, 6.

Socio. fociare cum scientia diligentiam, Col. 3, 3.

Sol & luna invocati, Varr. 1, 1. cum sol in occasum fuerit, Col. 12, 15. unam particulam (*Zodiaci vel Eclipticæ potius*) biduo tenet, Col. 11, 2. solis cursus annalis uti descriptus, Varr. 1, 27. solem prono ventre sequitur malachæ, Col. 10, 247. in sole ficcari quæ soleant & quomodo, Col. 12, 14. in sole, Veg. 3, 18 & 24. sole toto ficcare, *h. e. die*, Pall. 4, 10. sole candente, Col. 6, 13. Veg. 3, 4. fervente, Col. 6, 13. Veg. 3, 4. a sole percussus, Veg. 3, 36.

in Solariis pavimenta, Pall. 6, 11.

Soleæ jumentorum ferro purgandæ, *ungula*, Veg. 1, 56. * solea sparteæ pes induitur, Col. 6, 12. * soleæ ferreæ, *clavis suppingendæ, in usu non fuisse veteribus videntur. Ne dicam de sexcentis occasionibus, ubi ferra illa commemoranda fuissent, v. g. quod Lucian. Navig. p. 505 Gr. non metuit sibi ab equo delapso a ferreis soleis equorum, sed dedit, inquit, μή τοῦ σαλπικτοῦ ἐποτρύνοντος καταπεσὼν ἔγωγε συμπατηδῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὀπλαῖς: arguit hoc constans & perpetuum silentium Xenophontis, rusticorum nostrorum, Polucis, Hippiatrorum veterum, Vegetii, qui non poterant transire silentio rem ita necessariam, a qua usus & valetudo equi ita pendet, ut a nulla re magis: ut vel inde patet, quod de ungula,*

R U S T I C U M.

ejus conservandæ ac durandæ ratione, morbisque ita sollicitè præceperunt. Videat mihi aliquis vel solos Hippiatricos 2, 102 Ruel. aut Veg. 3, 55 seq. & dicat, an homines fuerint, qui nihil ibi de equis ferro calceandis, si tum ea res usu recepta fuit? Pe. de Crescentiis, qui multo brevior fuit in hoc argumento, non omisit de ferrando equo præcipere 4, 9, quem descripsit, ut alias etiam, Laurentius Rufius, (recentior enim hic puto, certe magis barbarus) hippiatrias cap. 28. Idem duumviri de inclavaturæ (i. e. clavorum male impactorum) quatuor generibus, & curandi ratione, sollicitè, & iisdem prope verbis, egere. Crescentius quidem 9, 55; Rufius autem c. 123 — 126. Sed plane ab hac quæstione removendus est, si quis nescit, hoc vel primum mulomedicina munus esse; quo etiam factum est, ut ea in solidum patne ferrarius fabris, ferreas illas soleas suppingentibus scilicet, cesserit. Sed sunt tamen loca, quæ suadere videntur antiquitat in remotissimam huius rationis. Collegit ea ad Catullum c. 18 If. Vossius p. 48, & fiducia magna pronuntiat. Operæ pretium fuerit singula inspicere. „ Xenophon, inquit, περιιπικῆς jubet „ equorum ungulas muniri ferro, περιχιλῶσαι σιδήρῳ. licet vulgo περιχιλῶσαι legatur, quæ ridicule prorsus interpretes „ acceperè, ac si lapides, quibus insistant equi, ferreo labro sint „ includendi, ne diffundantur.“ Ridiculum illud per nos videatur Vossio; sed Xenophonti quidem ita visum, legentibus attente appareat. Laudaverat initio libelli duras, & cavae easdem, sonorisque adeo ungulas equi, ὥσπερ κύμβαλον Ἀοφεῖ πρὸς τῷ δαπέδῳ: (hinc poetarum sonipedes equi) & laudat in equo militari, venali, ostendens quomodo is explorandus ante sit, quam ipse conscendas. Deinde ubi de stabulo præcipit, sterni illud jubet lapidibus parem fere ungulæ equinæ magnitudinem habentibus. Porro jubet etiam aream exteriorem stabuli (hanc equidem puto dici τὸν ἔξω σταδμὸν) parari, ut dum producit equus, & ibi stat, desfringendi causa, aut muscarum auferendarum, (μυωπιτῶμενος ita interpretari malim, quam de muscarum aut calcarium vexatione accipere) pedibus calcat solum, eadem duret & consolidet ungulas. Hunc porro locum ita jubet parari Xenophon: ὥς δ' ἂν αὖ ὁ ἔξω σταδμὸς βέλτιστος εἴη, καὶ τοὺς πόδας κρατύνοι, (hæc haud dubie verior lectio pro vulgato κατευρύνοι, nisi malis καταρῥωνύνοι) εἰ λίθων στρογγύλων, ἀμφιτόμων (minime acutorum, sed præcisorum undique) ὅσον μνααίους ἀμάξας τέτταρας καὶ πέντε χύδην καταβάλλοι, περιχιλῶσαι σιδήρῳ, quid quæso vult ferrea regula & quasi labio circumdari? pedes, an lapides fusos? respondeat ipse Xenophon: ὥς ἂν μὴ σκεδαννύωνται, ne

L E X I C O N

dissipentur; non profecto ungulae, quas durari, & ea causa lapideis vult impingi crebro, sed lapideae. itaque pergit, ἐπι γὰρ τοῦτων (λίδων ἄβιτρον equidem) ἐστὶν κῶς, ὡς περ ἐν ὁδῷ λίδες α. τ. λ. Habet idem praeceptum in Hippiarchico, non procul ab initio, & addit, qui experimentum facere velit, illum tum cetera crediturum, (de duritie & robore nimirum, ungulis ita conciliando) tum στρωγγύλους τοὺς πίδας τοῦ ἵππου ὀφείτῃ. Nimirum attritu perpetuo lapidum rotundorum, ungulas & ipsas aliquantum corrotundari necesse est, quæ quidem figura deinde variis noxis occurrit, sed qui quæso rotundabitur ungula lapidum attritu, si solea munita est ferrea? Nimirum non ipsum Xenophontem inspexerat attente Vossius, sed verba brevius, ut solet, excerpta apud Pollucem (1, 200) legerat. "Viderat ibi, quod mihi vehementer sit probabile, annotata Salmasio. Hic enim, aliud forte & ipse agens, festinans certe, per primam lectionem, adscripserat, περιχηλώσας legendum, idque se alio loco ostensurum, ut multa alia, promiserat. Voluit autem sine dubio significari hoc verbo nusquam præterea, quod sciam, lecto, ungulas, τὰς χηλὰς (quæ non nisi improprie de equis dici possunt, cum bifidum quid notent) circumposito ferro munire. Arripuit id Isaacus, nimirum credens Salmasio, cui alias non nimium, ut vult videri, tribuit; sed parum, ut vidimus, feliciter. Vocat in partes χαλκὸς ποδες Homeri equos, non negat de pedum robore accipi posse. „Sed vero, inquit, longe potior prior mihi videtur expositio, (de soleis e ferro suppositis) quam ipse confirmat Homerus, cum ἐριγδύπους πίδας ἵππων & alibi ὑψηχέας vocat, διὰ τὸ ἡχητικὸν τοῦ χαλκοῦ, ut recte exponit Eustathius. "Cum primum ista legerem, cogitabam, fieri posse, ut, Eustathio prodeunte, jam mos ille ferrandi equos obtinuerit, isque suorum temporum rationes ad Homeri formulas temere applicuerit. Sed nihil tale Eustathius. Quin ita loquitur, ut ne obiter quidem dicat, unde intelligere possumus, ipsius ætate ferratos esse equos. En verba ad 11. v, 23, pag. 918, 19: ἰστέον δὲ ὅτι χαλκὸς ποδες ἵπποι οὐ μόνον οἱ στερεόποδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἡχόποδες. λέγει δὲ πού καὶ ἐριγδύπους πίδας ἵππων, καὶ ὑψηχέας ἵππους (11. σ, 767, ubi interpretatur, ὃν ὁ κρότος ὑψοῦ ἡχεί) ὡν ὑψοῦ ὁ ἡχος ἡκεῖ τῶν ποδῶν. ὅτι δὲ ἡχητικὸς ὁ χαλκός, ἐξ οὗ καὶ οἱ ἵπποι, ὡς ἐρρέθη χαλκὸς ποδες οἱ ἡχόποδες, δηλοῖ μὲν καὶ τὸ ἡνοπία λέγεσθαι τὸν χαλκόν, ὃ ἐστὶν ἐμψόνον. Qui Græce intelligunt, illi sentiunt profecto, nihil aliud de Eustathii sententia χαλκὸς ποδων nomine intellexisse poetam, quam sonipedes, quorum ungulae, ut Xenophon volebat, ὡς περ κύμα-

R U S T I C U M.

βαλον Ἰσοφεί πρὸς τῷ δαπέδῳ. *Venimus ad Plinium, qui 33, 49, Poppæam Neronis narrat delicatioribus jumentis soleas ex auro induere solitam. Mulas recte intelligunt interpretes, præsertim Schefferus de re vehiculari 1, 8, p. 91. Maritum igitur superare studuit luxuria, quem soleis mularum argenteis usum, narrat Suet. c. 30. Sed ista quidem aperta dices, lector. Aperta, ut intelligamus, munitos esse aliqua re pedes mularum. Sed quid fuerit, e Græcis jam ostendit ad hunc ipsum locum Casaubonus. ὑποδήματα vocat Arrianus Disp. in Arria. 3, cap. ult. ὑποδήματα ἵππου ὑποδέσσαι dictum ab Artemidoro jam observatum Scaligero ad Catull. l. c. qui Arrianum etiam & Xiphilinum laudaverat. Xiphilinus de eadem re agens, ἢ Σαβῖν, inquit, αὐτὴ οὕτως ὑπερετρώθησεν, ὥστε τὰς ἡμιόνους τὰς ἀγούσας αὐτὴν ἐπὶ χρεῖσα σπαρτία ὑποδεῖσθαι. Quid essent sparteæ, ad Columellam Vegetiumque satis docetur: aureæ & argenteæ soleæ ex filo pretiosi metalli textæ sunt, & alligatæ pedibus, quoties viæ aut luxuriæ adeo ratio posceret. Docet hoc ejusdem Suetonii locus *Vespas. c. 23*: Mulionem in itinere quodam suspicatus ad calceandas mulas defiliisse, ut adeunti litigatori spatium moramque præberet; interrogavit, Quanti calceasset? pactusque est lucri partem. *Scruposam viam aut pulverulentam causatus fuit absque dubio mulio, cur delicatiorum jumentorum ungulis parcendum esset. Si quid casu factum esset, ut potest accidere, ne quid dicam aliud, non mulas profectio, sed mulam curasset mulio. Denique ipse Catullus, ad quem ista disputaverat Vossius, mentionem ille quidem facit ferreæ soleæ in tenaci voragine relictæ, neque, quid intelligendum sit, habeat disputationem, si quis hodie poeta ita loquatur. Sed multo facilius tamen derelinquantur soleæ deligatæ, quam affixæ clavis. Itaque pro sua cum bonis libris familiaritate prudenter monuit Scaliger, Soleæ equis inducebantur, non, ut nunc, clavis suppingebantur, propterea Græcis illud, ut in homine est ὑποδέσσαι &c. Quæ sane non refutavit Vossius. Est etiam illud animadvertendum. Nondum productum est exemplum, unde constare posset, ordinarie & perpetuo calceari solitum esse jumentum. Equi extra morbum calceati, nescio an alia exstet memoria, præter illud Artemidori 4, 32, pag. 220: ἐδοξέ τις ἵππον ὑποδήματα ὑποδέσσαι, ἐστρατεύσατο καὶ ἐγένετο ἵππεύς. Οὐδὲν γὰρ διέφερεν ἢ αὐτὸν, ἢ τὸν βαστάζοντα ἵππον ὑποδέσσαι τὰ ὑποδήματα. Ac potest sane fieri, ut ad bellicum, aut longam alioquin expeditionem sparteas, vel simile solearum genus, in promptu habuerint equites. De camelis Aristoteles Anim.**

L E X I C O N

hisl. 2, 6, τὰς εἰς πολεμον ἰοῦσας ὑποδέουσι καβα-
 τιναις, ὅταν ἀλγήσωσιν. Nam Plinio teste 11, 106, in longio-
 ri itinere sine calceatu illorum pedes fatiscunt. Simili igitur de
 causa corio crudo (hæc sunt καβατίναι) sparteisve potue-
 runt etiam calceare equos. Potuerunt etiam, quod suaderent, si
 sana sunt, verba Catulli, soleæ mularum esse ferreæ, aut filo
 ferreo plexæ, aut lamina ferrea munitæ. Illud quidem manet, cla-
 vis affixas soleas Vegetii atate nondum fuisse. Quid imaginis in
 vetusto hippiatricorum Græcorum exemplari viderit Vossius, non
 disputamus. vult autem vidisse clavorum, quibus trajiciantur un-
 gula, signa & vestigia. Genuinæ quidem antiquitatis monumento,
 neque picto, neque sculpto, neque literato denique revinci eam,
 quam proposui, sententiam posse, satis nobis videtur exploratum.
 Quandoquidem Catulli carmen in manibus est, non definamus
 absque corollario. Versus penultimus, ut est in Vossiana & aliis,
 quæ ad manum sunt, editionibus, in legem metri peccat, serva-
 tam diligenter a poeta & explicatam à Mureto. Legunt :

Et lupinum animum in gravi delinquere cæno.

Quartus pes una syllaba longa constat, hoc est, pes non est, sed
 semipes. Scribendum sine dubio derelinquere. Et jam tradenda
 typographis ista erant, cum video derelinquere esse in Henric-
 petrina Basil. 1592, 8. His plane consentiunt ea, quæ Fabret-
 us ad Col. Traj. p. 224 f. de statuis equestribus; totamque hanc
 disputationem probat Westelingius ad Diodor. Sic. p. 233. * So-
 lea oleo conficiendo, Col. 12, 50. Quale hoc instrumentum
 fuerit, non habeo dicere. Observat Philander ad Vitruv. 8, 4,
 pro solea solena substitutum a Calio (13, 4.) sed quod ipse
 jam vidit, quomodo σωλὴν a canali differat, obscurum est. Vid.
 Auf. Pop. de instrument. fundi 12, 8, & quæ nos ibi. * piscis,
 Col. 8, 16. Gr. σαρδάλιον, it. ἀπλὴ, observante Salmasio ad
 Solin. p. 794, a. C. D. Lingulacæ etiam dici, Ἀπταν, βού-
 γλωσσαν, & plura alia, docet Nonn. de re cib. 3, 25. Alterum
 nomen Galli servant eodem indice, Sole; alterum Belcæ, Tonge.

Solemnis labor rusticorum, Pall. 1, 6. solemnus hujus
 pecoris labor conficiendi frumenti, Col. 7, 1: agricolæ gal-
 linarum cura, Col. 8, 2. folemne est feminæ omnibus an-
 nis parere, Col. 6, 37. add. Col. 1, 8. folemnium dierum
 ornatus, Col. 12, 3. * folemnia festorum, Col. 2, 22.

Solemniter, ordinarie, in cibo consueto, Pall. 1, 28.

Solide contexta cista, Col. 12, 54.

Solidatum rudere solum, Pall. 1, 17. solidata pecorum

R U S T I C U M.

ungulis arēa, Pall. 1, 36. mula, *h. e. durata laboribus*, Pall. 4, 14.

Soliditas vitium maciei *opponitur* Pall. 1, 6. soliditati arboris conveniens fūculus, *æque crassus*, Pall. 3, 17. pro acquirenda soliditate, *de caseis*, Pall. 6, 9.

Solido. solidare stomachum titubantem, Pall. 3, 31. solidatur terra assiduo calcatu, Pall. 2, 13. ubi solidari cœperit caseus, Pall. 6, 9. donec omnis plaga solidetur, Veg. 2, 26 & 27.

Solidus. solida pruna mollibus & mitibus *oppon.* Col. 12, 10. solidius virtute vinum, Pall. 11, 14.

Solitannæ cochleæ, Varr. 3, 14. *A promontorio solis in Africa nomen sortitæ videntur* Harduino ad Plin.

Solitaria natura, Varr. 3, 16.

Solium, Cat. 10. foliorum in balneis forma, Pall. 1, 40 & 41. *h. e. laborum s. cavorum quorumcunque, in quæ descendunt, qui lavant.* Marcellum Donatum ad Lampridii Alex. Severum p. 967 laudat Schæffg.

Sollertissimus fundus, Col. 8, 2. *h. e. optima & quanta potest arte instructus.*

Sollicitare obsequia feminæ, Col. 6, 37. * sollicitantur salebris apes, *h. e. nimis concutiuntur*, Col. 9, 8.

Sollicitior esse debet, Pall. 7, 7.

Solstitiales spinæ, Col. 2, 18. *Dispice, numquid faciat peritinearve ad Plautinum sensum spina hæc solstitialis. Namque apud Plautum in Pseudol. (1, 1 & 36.) scriptum legitur, Quasi solstitialis herba paulisper fuit, repente exortus sum, repentino occidi. Plinius significare videtur, solstitialem herbam dici solstitio vel proveniente, vel florentem, ut sit nomen non unius tantum herbæ proprium, sed cuilibet herbæ accommodatum nascenti per solstitium. Sic enim scribit libro 26, cap. 5: Condurdon herba solstitialis, flore rubro, suspensa in collo comprimere dicitur strumas. Consimiliter spinas solstitiales exponere poteris solstitio progenitas ac vigentes. Cornel. Celsus herbam solarem vocat heliotropion, quia circumagitur cum sole. Beroald.*

Solstitii dies, Varr. 1, 28. *ubi observat Victorius, æstivum modo ita dici antiquis & optimis scriptoribus. Solstitium etiam scribi. idem docet ad Cat. 102. Prius illud non servant nostri, e. g. Solstitia quando fiant, Col. 9, 14. solstitium brumale XVI an IX Kal. Jan. Col. 11, 2. hibernum, Col. 7, 3.*

Solum præstantissimum quod &c. Col. 2, 2. defatigatum

L E X I C O N

& effectum, Col. 1, Præf. spissum, resolutum; exile, lætissimum; campestre, præceps; siccum, uliginosum, rosidum; salsum, amarum, Pall. 2, 13. * solum facere in tracta, Cat. 76. *ii.* 82. contrahito, Cat. 76. *i. e. replicato, ut minus fiat, exsistatque balteus, de quo ib.* * hominis, *i. e. vestigium*, Varr. 1, 47.

Solvo. solvit ventrem tithymallus, Col. 9, 13. * solvere nummos bona fide, Cat. 14. æquum, Cat. 146.

Solutio numerorum, Varr. 2, 1.

Solutus. soluta velut cinis terra, Col. 2, 2. solutiori terra, Col. 5, 5.

Somniculoso plurima effugiunt, Col. 11, 1.

Somnio. somniare ineptias, *h. e. dies noctesque cogitare*, Col. 1, 8.

Somnus insititius, Varr. 1, 2.

Sonitus ventris cruditatis signum in bubus, Col. 6, 6.

Sono nullo convertitur annus, Col. 10, 160.

Sophortæ vites, Col. 3, 2.

Sopitum naturaliter pecudis ingenium, Col. 6, 37.

Sorbiles cibi, Col. 8, 17.

Sorbitio liquida, Cat. 157. Col. 6, 10.

Sorbi fatio & cultus, Col. 5, 10. Pall. 2, 15. 3, 25. insitio, Pall. 5, 5. Inf. 137. *add.* 83. forba ut condantur, Cat. 7. Varr. 1, 59. Col. 12, 16. Pall. 2, 15. ut promenda, Varr. 1, 68.

si Sordet oleum, Pall. 12, 19. * sordet colore cicera, Pall. 4, 6.

Sordescunt vilitate sermonis, Veg. Præf.

Sordidus gustus, Col. 3, 2. auctumnus, Col. 10, 44.

Sorex nidum facit in corpore suis vivæ, Varr. 2, 4. forices ne vitem lædant, Col. Arb. 15.

Sortitio fit tribuum (*in comitiis*), Varr. 3, 17.

Spadones equi, Veg. 4, 7. furculi qui? Col. 3, 10.

Spærita, Cat. 82. *pro sphærita*.

Sparcia, Veg. 1, 26. *vid.* Spartea.

Spargere, *serere, disponere*, Col. 10, 120. phlegmon spargere, Veg. 2, 48. *pro phlegmonen discutere & dissipare.* *

Spargo etiam in compositis primam vocalem retinet, non minus quam carpo & quæro. *Viñ. ad Varr. 1, 57. ubi MS. conspargunt, & aspargit. Idem servat Columella Lips. & Leiden- sis Pallad.*

Sparteus, *a. um.* spartei funes, Col. 12, 50. Cat. 3. ur-

R U S T I C U M.

næ & amphoræ, Cat. 11. sparteæ solea, Col. 6, 12. & * *substant.* sparteæ munitur pes, Col. 6, 12. sparteæ calceare curabis, Veg. 1, 26. 2, 45. 3, 18. calceatâ ungula curatur, Col. 6, 15. sparteæ suspensâ de ramis, Pall. 12, 7. vetus, Pall. 1, 24. Veg. 2, 57.

Spartum crudum, non malleatum, Col. 12, 19. unde nectas bubus paleas (*f. soleas*) lineas, restes, funes, Varr. 1, 23. *De varia sparti utilitate.* Marcell. Donat. ad Liv. 22, p. 31 & 32. Guilandinus de papyro c. 9, p. 258. sq. Salmas. ad Solin. p. 189 sq. Obrecht ad Dictyn 3, 18. Schætzg.

Spasmus morbus boum, Veg. 3, 32.

Spatha lignea permiscere, Col. 12, 41.

Spatiari in area compellunt pecora, Pall. 7, 1.

Spatium. spatia inter articulos palmitum, Col. 4, 24. spatia sunt passus, actus, climata, jugera, Col. 5, 1.

Spatulæ renum, Veg. 4, 1 & 2. *vel spondyli sunt, vel earum partes eminentes ac latæ.*

Specam rustici vocant spicam, Varr. 1, 48.

Specialiter, secundum species, ut confusio opponatur, Col. 3, 19. * τῇ generatim opponitur Col. 3, 9. 12, 2.

Species ternæ ternas in se habent alias, Varr. 1, 9. genera singula in binas species dividuntur; in prima parte, Varr. 3, 3. senæ singulis contribuuntur generibus, Col. 1, 2. * a specie simplicia genera agrorum, Varr. 1, 6. * de vino condito, Pall. 11, 14. *sed & ibid. eæ quæ hodie ita dicuntur a pharmacopais.*

Spectaculum formosum, Varr. 3, 13.

Specto. si ad fructum spectes — ad delectationem, Varr. 3, 6. * quo spectent villæ porticibus, ostiis, fenestris, Varr. 1, 4.

Specularibus intacta vasa, Col. 11, 3. *Mistbeeten.* per specularia lumen admitti, Pall. 1, 20.

Speculatæ deformitatem suam equæ, Col. 6, 35.

Speculatur accipiter facillime albas columbas, Col. 8, 8. speculari parientes gallinas, Col. 8, 5. fœtus avium, Col. 8, 3. quæ turba sit apum aquantium, Col. 9, 8. an se profundant apes, Col. 9, 8. si jam effœtæ sint, Col. 9, 1.

Speculo objecto accipere imaginem nubis, Pall. 1, 35.

Specus perducere, Varr. 3, 17.

Speluncas librare ad caput aquæ, Pall. 9, 11.

non Spemendus auctor, Col. 1, 1. *ut Livius de Polybio.*

Sphærita, *vel sphærites, vid. Sphærita.*

Script. R. R. Vol. IV,

C c

L E X I C O N

Sphondyli *pifces*, Col. 8, 16. *spondylos alii scribunt. sunt autem in ostreorum genere. vid. Salmaf. ad Solin. p. 792. Nonn. de re cibar. 3, 37.*

Spicæ partes, Varr. 1, 48. in spicis conditur far, Varr. 1, 63. spica vana & minuta, Col. 2, 9. caduca saturantur oves, Varr. 2, 2. spicæ in frumentis emissio, Col. 2, 12. spicæ messis ut exterantur & expurgentur, Col. 2, 21. * spicæ allii & ulpici, Cat. 70. Col. 8, 5. 11, 3. *it. 10, 112. Pall. 12, 6. Veg. 3, 2. Ita Scribo. comp. 231, & Rhod. in Lex. qui aliunde etiam vindicæ spicam allio, quod facit contra Salmasium Pontedera ad Cat. 70. * Celtica, Veg. 4, 13. Indica, ibid. nardi, ibid. Syriaca, ibid. herbarum nomina, nescio an satis explicata.*

Spicilegium post messem, Varr. 1, 53.

Spinæ foliitiales, Col. 2, 18. spinarum genera, Col. 3, 11. spina alba, Col. 7, 9. *Hoc nomine hodie vocamus fruticem spinosum pæne instar arboris grandem, qui baccas fert puniceas, gratissimum suis pabulum. Senellas vulgo nuncupamus. Salmaf. ad Solin. p. 370 sq. Schætzg. * spina duplex equi laudatur, Varr. 2, 7. Col. 6, 29. * an diaphragma nâs spina vocetur? vid. Gibber.*

Spiniferas prunos, Pall. Inf. 81.

Spino inferitur pirus, Pall. 3, 25. spini steriles, Pall. Inf. 63. *Servius ad illud Gr. 4, 145, Spinos jam pruna ferentes, Prunorum, inquit, arbor vocatur spinus genere masculino: nam fentes has spinas dicimus. Itaque mirabar, a Dodonæo plane omitti hanc arborem; a Mentzelio autem ex Valloti hortu regio oxyacantham vulgarem vocari.*

Spionia vitis, Col. 3, 2, 7 & 21. spionicus gustus, Col. 3, 21.

Spira vel fiat, Cat. 77.

Spiracula in alveis apum, Pall. 7, 7. claudere, Pall. 11, 14.

Spiramenta talparum, Pall. 1, 35. vasi relinquuntur, Pall. 12, 22.

Spirituales partes pulmonis, Veg. 3, 76. *fort. spiritales.*

Spiritus quo non pervenit, Varr. 1, 57. introire potest, Col. 12, 16 & 45. silentis vel placidi dies, Col. 3, 19. naturalis, Col. 3, 10. mortifer, Pall. 9, 9. nocentes, Pall. 1, 35. cœli noxius, Pall. 1, 3. orbis seu mundi, Col. 10, 197. * longior & cum quodam impedimento tractus, Col. 6, 9. spiritum an auribus ducant capræ, Varr. 2, 3. spiritu resumpto, Col. 9, 13. inflato, Col. 9, 8.

R U S T I C U M.

Spissamentum est corpus rarum salgamorum vasis inferciendū, ut quæ condita sunt infra muriam retineantur. Aliam periphrafin vid. Col. 12, 45. aliam Col. 12, 48 extr. spissamento factō de arundinum foliis olivam præmito, Col. 12, 47. fœniculi spissamento deprimunt baccam, Col. 12, 47. add. 12, 7, 9 & 16.

Splenis dolor si porcos infestet, Col. 7, 10.

Spleneticis (al. splenicis) prodest scillite vinum, Pall. 8, 6.

Spolium serpentis appensum arbori, Pall. 12, 7.

Spondet celeriter nimis vitis, *florem ostendit*, Col. 3, 2.

Spondere stipulanti, Col. 10, Præf.

Spondyli s. Iphondyli, *vertebra, quæ spinam dorsi constituunt*, Veg. 4, 1.

Spongia effingere fiscinas, Cat. 67. *tergere*. vulneribus imponitur, Veg. *sæpe*, e. g. 2, 48. combusta adstringit, Veg. 3, 16. Asra, Veg. 2, 34. 3, 16. spongiæ majores & minores in apparatu preli olearii, Col. 12, 50. * lapidis genus, Pall. 1, 10. * spongiæ asparagorum, Col. 11, 3. Pall. 3, 24. ut fiant, Pall. 4, 9.

Spongiolæ in asparagis, Col. 11, 3.

Spontis suæ cytifus sativæ *oppon.* Col. 9, 4. aqua, Col. 11, 3. *alia* manu illata.

Sporta fœcaria, Cat. 11. juncea vel spartea, Col. 12, 6. sportis inclusæ aves, Col. 8, 7.

Σπουδὴ *nomen canis*, Col. 7, 12.

Spuma argenti, Col. 6, 14.

Spumeus color equi, Pall. 4, 13.

Spumo. spumantes uvæ, Col. 10, 44.

Spurce versantur in pabulationem suæ, Col. 7, 9.

Spurcitiam eximere omnem, Col. 12, 17. quidquid rubiginis aut spurcitie refedit, Col. 1, 5. a spurcitiis purgare alvum apium, Varr. 3, 16.

Spurcus ager *pro squalido*, Col. 1, Præf.

Squalientes arenæ, Pall. 1, 5.

Squalos pisces, Varr. 3, 3.

Squamosi greges, Col. 8, 17.

Squibala, σκίβαλα, Veg. 1, 47. *Sic*

Squillæ albæ, *pro scillæ*, Pall. 8, 8. *Etiam ita MS. Syll. contra pro squilla* Veg. 3, 67, *est in Corbejensi scylla.* add. 3, 75. squillæ beneficio fata omnia comprehendunt facilius, Pall. 3, 29. *coll.* 28. *it.* Pall. 4, 10. *circa radicem*

L E X I C O N

arboris feritur, ne poma crepent, Pall. 4, 10. *conf.* Col. 5, 10. trita equorum libidinem concitat, Pall. 4, 13.

Squinanthos, *σχαινον ανθος*, Pall. 11, 14. *vid.* Scinoanthos.

Stabizæ fontibus celebres, Col. 10, 133.

Stabiliendis vineis habilis, Col. 4, 33.

Stabilissimus quæstus, Cat. Præf.

Stabularii castra, Col. 6, 23.

Stabulatio hiberna, Col. 6, 3.

Stabulare in fundo, Varr. 1, 21. stabulari sicce, Col. 6, 12. in petris, Col. 8, 16. in quibus stabulentur tardi & pavones, Varr. 3, 3.

Stabula pecudum, Col. 1, 6. equorum & boum qualia, Pall. 1, 21. boum, Col. 6, 23. Pall. 4, 12. ovium, Varr. 2, 2. Col. 7, 3. avium cohortalium, *δρωιδῶρες*, Col. 8, 1. apium, *αλvei*, Col. 9, 6. * stabulo præsepia inficiunt, *st.* stando, aut stabulando, Veg. 3, 2.

Stactis, *guttis resinosis, quas exsudat Achaica myrrha, f.* *Smyrneum*, Col. 10, 173.

Stagnata palude terra, Col. 10, 11. * stagnata tribus portionibus animalia, Veg. 1, 18. *vid.* Stagno.

Stagneum vas, *stanneum*, Col. 12, 41. Veg. 1, 16. stagnis regulis, Pall. 6, 7. *Vide quæ nuper ad Fabrum diximus. Add. Facciolatus ad Calepinum, & Rhod. ad Scribo. 30, p. 69.*

Stagno, *confirmo*. stagnare boves adversus ægritudines, Veg. 3, 2. ad stagnanda animalia, Veg. 3, 2. *add.* 3, 23. *ii.* Stagnata.

Stagnum, Varr. 3, 5. *fons restagnans.*

Stalticæ res & stypticæ conjunguntur Veg. 2, 51.

Stamina contorti junci, Col. 10, 306.

Staphis agria, Pall. 1, 27. *σταφίς ἀγρία vel σταφυλή ἀγρία*, ut appellat Columella eadem de re agens 8, 5, est uva genus de quo Plin. 23, 1: *Astaphis agria* sive staphis, quam uvam taminiam aliqui vocant falso. *Post pauca*: Quidam eam pituitariam vocant, & plagis serpentium utique illinunt. *Celsus* 3, 21: Uva taminia, quam *σταφίδα ἀγρίας* Græci nominant. *Aurelius Acur.* 3, 30: Herba pedicularis, quam *σταφίδα ἀγρίαν* vocant. *Schættg.*

Σταφυλή ἀγρία, Col. 8, 5.

Σταφυλῖνος pastinacæ species, Col. 9, 4. 10, 168. *vid.* *Dalechamp. ad Plin.* 19, 6. *Schættg.*

Staphyloma, Veg. 2, 19. *quotuplex illud esset oculi vitium,*

R U S T I C U M.

declarat Gorræus. Describitur etiam Hippiaur. 1, 71, pag. 18; b. Ruellii.

Statilii Tauri, Varr. 2, 1.

Statim, *simulatque*, Col. 9, 12. * statim (*modo*) occisi vervecis ventriculus, Pall. 1, 35.

Stationes equorum, Pall. 1, 21. humoris hiberni, Pall. 1, 43.

Statonenſe Fulvii Lupini, Varr. 3, 12. a Statonia *Hæmuria urbe*.

Statuæ antiquorum capillo & barba magna, Varr. 2, 11.

Statumina vitis, Col. 4, 2 & 16.

Statuo. statues in loco frigido, *repones*, Pall. 11, 22. * statuere pastinacam, Pall. 3, 24. arbores, Pall. 3, 25.

Statuæ proceritas quibus gentibus, Col. 3, 8. *statuæ* humilis vacca, Col. 6, 24. * olivam in statura factam *olymbada*, Col. 12, 48. *videatur legendum falsura*.

Status cœli locique, Col. 3, 7. cœli humidus, Col. 2, 10. pluvius, Col. 12, 2. incertus, *id.* calidum sustinent vites, Pall. 3, 9. * *pro statura & incremento*. Status qualiscunque potest esse mediastinus, Col. 1, 9. altior in gallinaceis quaeritur, Col. 8, 2. canis longior ac productior, Col. 7, 12. longissimi scrophæ, Col. 7, 9. majoris plantæ, Pall. 3, 25.

Statutis palis facta sepes, Varr. 1, 14.

Stoma, Veg. 2, 30.

in *Stoma* dividitur vitis, Col. 4, 17 & 26. * stella marina, Veg. 1, 12.

Stenocorialis, Veg. 2, 16. *vid.* Corei.

Stephanitæ vites, Col. 3, 2. quæ ita natura crescunt; ut coronæ formam repræsentent; acinos foliis incurvantibus, *Plin. 14, 3. Idor. Orig. 17, 5*, Stephanitæ a rotunditate.

Stercoratio villico ut curanda, Cat. 5. ut facienda, Col. 2, 5. quæ ei legumina interserviant, Col. 2, 14. *neglecta ut pensetur*, Col. 2, 16.

Stercoratus. stercorata colluvies, Col. 1, 6. stercoratissimo loco, Col. 2, 11.

Stercoro. segeti stercorandæ quæ apta, Cat. 36. n. 37. quæ & quomodo stercoranda, Varr. 1, 38. Col. 2, 16. Pall. 10, 1.

Stercorosa aqua, Col. 8, 3. herba, Col. 9, 4. stercorosum solum, Col. 11, 3. stercorosissimus locus, Cat. 46.

Stercus quot generum, Varr. 1, 38. Col. 2, 15. Pall. 1, 33. quod optimum hortis, Col. 11, 3. quarum avium utile

L E X I C O N

ad agrorum & arborum cultus, Col. 8, 9. ut dividendum, Cat. 29. Col. 2, 16. bonum vineis præbet lupinum, Col. 11, 2. asini minimum herbarum creat, Col. 11, 3. hominum excellentissimum, Col. 11, 3. suillum advers. vermes, *ii.* bubulum, Pall. 3, 25. stercoreis vicem quæ suppleant, Col. 2, 15. * *Medicinæ & alia vis stercoreis.* Stercus primogeniti vituli philtron apibus, Pall. 1, 39. turdorum & merularum utile ad cibum bobus & suis, Varr. 1, 38. asininum in medicina equorum, Veg. 1, 56. caninum prodest bobus ictericis, Veg. 3, 56. columbinum strophosis, Veg. 3, 57. ad traumaticum adhibetur, Veg. 4, 28. crocodili in collyrio, Veg. 4, 27. humanum in collyrio, Veg. 4, 27. porcinum pestilens, Veg. 3, 2. suillum recens ad cataplasma contra venena, Veg. 3, 77. gallinæ pestilens, Veg. 3, 2 & 85. * *De stercore siccato strata præbentur animalibus ægrotis,* Veg. 1, 38. 2, 9. solent eadem obrui stercore, ut sudent, Veg. 3, 12. *Sic Hippiatr.* 1, 9, p. 15, b. *Ruell. ex Hierocle,* non aspero stabulo, sed lætamine, vel mollibus culmis substrato cubitet. *Ineridum* sterquilinio obruitur animal opisthotonicum, *Hipp.* 1, 34, p. 49 b. *ii.* 2, 101, p. 96, b. molle lætamen substernere nos jubet, ut somno possit indulgere. *Add.* 2, 102, p. 99, a.

Sterile senium hominis, Col. 2, 1. steriliores ad partus galli, Varr. 3, 9.

Sterilitatis arborum remedia, Pall. 2, 15. Col. 5, 10. sterilitas annonæ, Col. 2, 10. sterilitate affici, Col. 3, 10.

Sternitur si flecti potest vitis, Col. Arb. 6. * sternendus est equus, Veg. 3, 78. *h. e. sella vel ephippium imponendum.*

Sterquilinum fieri, Cat. 2. ejus situs & cura, Varr. 1, 38. Pall. 1, 33. duo sterquilinia, Varr. 1, 13. Col. 1, 6. *vid.* Stercus.

Stertet bos pulmonibus laborans, Veg. 3, 45.

Sticula vitis, Col. 3, 2. *a stica, quod est strigos. quoniam acina lineis, venulis, striisque distincta & ordinata producit.* Ponted.

Stigmare equum aut cremare, Veg. 1, 26.

Stillatis cauteriis, Veg. 3, 7. *Quid si stillatis, h. e. in stili formam factis.*

Stillicidia ex hiibernis imbribus, Pall. 9, 8. stillicidium alterius arboris tangit alteram, Pall. 3, 25.

Stillo. stillat veretrum equi calculosi, Veg. 1, 46. stillaverint femina, Col. 4, 33. *Quid sibi hic velit stillandi vox,*

R U S T I C U M.

equidem non intelligo. De stilo, h. e. furculo tenui, si quis stilare dictum putet, ut a gemma gemmare, a radio radiare, a germine germinare; non illum, credo, ratio fugerit. Vide-rit auctoritas.

Stillofa *f.* orthocola jumenta, Veg. 2, 54. *sicuti guttam de fluxionibus omnis generis, ipsaque podagra dicebat media ætas.*

Stilus asparagi, Col. 11, 3. stilorum rigor in cepinis ut conservetur, Col. 11, 3. ad stilum unum rediguntur semina, Col. 5, 10. Arb. 25. arbusculæ in feminariis, Col. 11, 2. * stilo æneo purgare, Pall. 4, 10.

Stimulatus ictu suo aries, Col. 7, 3.

Stimulo laceffere juvenicum, Col. 2, 2. stimulo morsus imprimunt, Veg. 3, 4. *h. e. stimulata, propter stimulationem.*

Stipantur calathi prunis, Col. 10, 405. stipare ceras liquoribus, Col. 9, 13. *vid. Salmas. ad Tertull. de Pall. c. 3, p. 192 sq.*

Stipendia militaria, Col. 12, Præf. * stipendiis plurimis annorum emeritis fides constitit furculo, Col. 3, 6. stipendia studio nostro contulerunt, *suppetias*, Col. 1, 1. *pro impendio*, Col. 2, 2. *impensum etiam legis MS. Lips.*

Stipite ponitur ziziphus, *salea*, Pall. 5, 4.

Stips. stipem conferunt colono non minimam passionem villaticæ, Col. 8, 1.

Stipula rastellis eraditur de pratis, Varr. 1, 49.

Stipulatio in emptione, Varr. 2, 1. stipulationis formula, Varr. 2, 2, 3 & 5.

Stirps dodrantalis, Col. 5, 6. *pro stipite.* stirpis probatissimum genus deponendum, Col. 3, 5. stirpem præcisum, Cat. 40. ex imo stirpe, Col. 5, 9. * stirpe exenta, *de furculo calcato*, Col. 6, 15.

Sto. stat ei veretrum præ dolore, Veg. 3, 81. stantes rectæ vineæ, Col. 5, 5.

Stolo quis, & Licinius Stolo unde cognominatus, Varr. 1, 2. Stolonis lex, Varr. 1, 2.

Storacis ruberæ, Veg. 3, 68. guttæ, Veg. 4, 14.

Stracta, Veg. 2, 45. *massa farinacea inducenda equorum armis. forte eadem quæ tracta, ubi vid. Rhod. ad Scribon. 34 conjicit tracta, quod ibi est apud Scribonium.*

Stramenta, Varr. 1, 50. *est enim, quidquid pecori substernitur. Barth. adv. 1, 6, p. 58. proprie tamen ad frugum culmos pertinet, vid. Cat. 5. stabulationi boum ut præparentur, Col. 6, 3. eorum vicem quæ suppleant, Cat. 5.*

L E X I C O N

- Stramentariæ falces, Cat. 10.
 Strangulatur nimio sanguine pecus, Col. 6, 38.
 Stranguria quid? Veg. 3, 15. ut levetur, Cat. 127. * tanquam a stranguria præfocantur, *in morbis colli*, Veg. 2, 23. *conf.* 3, 15.
 Stratura aræ in balneo, Pall. 1, 40. altero ordine facta, Pall. 12, 7. tabulata nostris (*vid. h. v.*) & Scribonio c. 60. *ubi vid. Rhodius. Medici vulgo*, stratum supra stratum.
 Stratus f. stratura, Varr. 1, 50. pontilis, Veg. 1, 56.
 Stratus, *a, um*. stratae vites, Col. 5, 4.
 Strenua toxica, Col. 10, 18. strenuissimi milites, Cat. Præf.
 Stria. Lacunam striam aratrum facit vomere, Varr. 1, 29. *vid. Lacuna.*
 Stricte in foramen conjicies, Pall. 4, 8.
 Strictim juncta crates, Pall. 1, 13.
 Strictores oleæ, Cat. 144.
 Strictus venter solvi quomodo debeat, Veg. 3, 16. stricte pelle, *intenta*, Pall. 6, 7. ungulis cum terra fuerit, Pall. 7, 1.
 Stridet pectus, Veg. 1, 3. de pectore, Veg. 2, 43.
 Strigile raditur pecus, Col. 6, 31. strigili ferrea subradi, Pall. 5, 4.
 Strigmentum, Pall. 1, 17.
 Striga. in frigam coartare foenum, Col. 2, 19. *al. struem.*
 Strigosus canis, *macer & propter hoc velox*, Col. 7, 12. *vid. Non. 2, 765 ex Mafurio Sabino.*
 Stringere oleam, Cat. 65. manu vel digitalibus, Varr. 1, 55. stringit baccam durities digitalium, Varr. 1, 55.
 Structile gemellar, Col. 12, 50. structili sepe munire, Col. 11, 3. forma aqua ducitur, Pall. 9, 11.
 Structiōnis spatia, *de stratis olivarum*, Pall. 12, 22.
 de Structura balnei cogitare, Pall. 1, 40. structura testacea, Pall. 1, 11.
 Struem facere cultro, Cat. 141. commovere, Cat. 134.
 Strumæ, Veg. 2, 23.
 Strumenta, Veg. 4, 28. *N. L.*
 Strumosis suisbus medela, Col. 7, 10. *Quod suisbus familiaris hic morbus, inde χοιπάδας vocari strumas, observat Beroald.*
 Struthia mala, Cat. 7. Col. 5, 10 *inter cydonii species refert, ut & Plin. 15, 11.*
 Strutium, Veg. 4, 13. *forte Struthion f. radícula fullonum usu notum, de quo Diosc. 2, 193.*

R U S T I C U M.

Studeo. si quis majori studet diligentia, Pall. 1, 20. si studemus calidæ provinciæ, *h. e. colimus calidam*, Pall. 3, 23.

Studioſius pullos enutriunt, Col. 8, 11.

Studioſiores ad opus fiunt, Varr. 1, 17.

Studium agricolationi dare, Col. 1, 1. ſtudio cuique conſultiſſimus adhibendus rector, Col. 1, Præf.

Stupa, Pall. 1, 41.

Stuppis *f. linteolis* pice liquida infuſis, Veg. 3, 4.

Stupro matrem ſupervenit hircus, Col. 7, 6.

Strylobates, Varr. 3, 5. ſtrylobatis interior pars, *ibid. ſtrylobatæ*, Varr. 1, 13.

Stypticum vinum, Pall. 2, 17. 11, 14. *ubi non tam ad vim quandam medicam, quam ad facultatem illam adstringendi, unicuique palato non obtuſo apertam, reſpicitur; ex ſtyptica enim vi demum judicatur, ventriculo eſſe accommodatum.* ſtypticiſ uti, Pall. 3, 31. ſtypticum, Veg. 2, 48. res ſtalticæ & ſtypticæ, Veg. 2, 51. *it. 3, 10. 4, 28.*

Sub urbe Roma, Varr. 1, 50. ſub expectatione, Col. 1, 1. ſub metu, Col. 1, 2. ſub ſtella locare brachia vitis, Col. 4, 26. *conf. 4, 17.*

Subacidum vinum, Cat. 108.

Subacta fulco ſemina, Col. 9, 4. male ſubactus ager, Col. 2, 4.

Subadmovere ſenſim, Col. 6, 36.

Subcavas areas facere, Cat. 151.

de Subcirro ſanguis detrahi debet. *forte melius de ſub Cir.* 10, Veg. 1, 25. *Vetus interpres Germ. unterhalb des Gleichs.*

Subcorticam de arbore mali granati, Veg. 4, 28. *h. e. inferiorem.*

Subcriſpa cauda boum, Varr. 2, 5. juba equorum, Varr.

2, 7.

Subcruda braſſica, Cat. 156.

Subdere ſub textum, Cat. 84. ignem fornaci, Cat. 38.

Subducere ſuſum animam, Cat. 157. ſubduxe, *ſubduxiffe, ſe, ſurripuiſſe*, Varr. 2, 1.

Subductarii funes, Cat. 12, 68 & 135. *qui ſubducunt & tollunt prelum ope ſacula, additis polyſpaſtis, quas trochleas Græcanicas appellat Cato. Turneb. 8, 6.*

Subeo tectum, Col. 11, 1.

Suber roboris ſpecies, Col. 4, 26. ex ſuberis corticibus ſilvi utiliſſimæ, Col. 9, 6.

Subgluttit dolores, Veg. 3, 60. *f. dolore, pro ſingulis.*

L E X I C O N

Subgrundæ, Varr. 3, 3. *partes tecti prominentiores, quibus arceatur pluvia a fundamentis & parietibus adium.*

Subjacet hortus cœlo clementi, Pall. 1, 6. subjacens terra, Col. 4, 1.

Subjactare e terra grana vallis, Varr. 1, 52.

cum Subjectis agendum remissius, Col. 11, 1.

Subigere corium pilis, Cat. 18. terga pressa manu, Col. 6, 30. bipalio, Col. 3, 5. * fues in locum umbrosum, Varr. 2, 4.

Subjicere fœtum sub mammam, Varr. 2, 1. collyria, Col. 6, 30. *add.* Veg. 1, 52. manum sub femina, Col. 6, 2. oves sub rupes umbriferas, Varr. 2, 2.

Subinde, Col. 2, 4. 11, 2. *pro mox vel statim poni videtur: ordinariam significationem servat* Col. 6, 30.

cum Subito evaserunt, *h. e. cum primum*, Col. 9, 9.

Subjugia lora in plostrum, Cat. 63 & 135. *quibus colla jumentorum ad juga alligantur. Popa.*

Subjungendi plostro, Col. 6, 2. subjungenda sarritioni guncatio est, Col. 2, 12.

Sublaminæ minutæ, Cat. 21.

Sublegere olivam, Col. 12, 50.

Sublevare partes alicujus, Varr. 3, 14.

Subligatio uvarum, Pall. 1, 6.

Sublimes viri, Varr. 2, 4. sublime armentum, Col. 3, 8.

Sublimiter legi, teri, dari, Cat. 70. *h. e. a stantibus & erectis.* stare, Cat. 71. volitare, Col. 8, 11.

Subluitur intertrigo aqua calida, Col. 6, 32.

Subluyies in ovibus, Col. 7, 5. *est autem collectio saniei sub ungula. Aliter Beroaldus: Videtur subluyies esse exulceratio in pedibus ovium nascentis, quando scilicet ab ungula cuius resolvitur, in homine reduviam dicunt. Luere enim solvere est, quasi subtus solvatur corium.*

Submittere cantherium viribus, Col. 4, 14. teporem haptationi, Pall. 1, 40. * *parvos matribus lactandi causa.* ne minori quadrima — prolem submittat, Col. 7, 3. singuli agni bis matribus submituntur, Col. 7, 4. * *servare ad gregem suppletum.* hœdi submituntur & in grege incipiunt esse, Varr. 2, 3. quos arietes submittere volunt, Varr. 2, 2. solent mares submitti ad admissuras, Varr. 2, 3. submitti tamen etiam in vicinia urbis, Col. 7, 3. *Add.* Col. 3, 10. 6, 24 & 34. *ii. 7, 9 aliquoties. Huc pertinent Virg. Georg. 1, 73 & 159. ii. 1, 70 & de usu ubi superius recurrit. Etiam Euripides*

R U S T I C U M.

Phaniff. 30, τὸν ἐμὸν ὠδίνων ἄβρον μαρτοῖς ὑφείτο. * submittere equas (*admissario*) est implere, replere, Pall. 4, 13. submitte dæ tauris vaccæ, Pall. 8, 4. in foeturam submitti possunt vaccæ, *ibid.* Sed *Nemesia. Cyneg.* 114 de cane, Huic parilem submitte marem. Ita admitti contra de feminis *passim nostri.* Ex tertia notione oritur * submittere progeniem vitis, Col. 3, 6. pampinarium in rescem, Col. 3, 10. pluresne an pauciores materias submittat, Col. 3, 21. vitem in flagellum, Col. 4, 14. palma ex arcu submissa est, Col. 4, 15. materiam vitis constituendæ causa submittere, Col. Arb. 5. arbori brachia submitti patiere, *ibid.* submittitur salix ad unam perticam, Col. 4, 31. idoneos ulmi ramos in ordinem submittere, Col. 5, 6. alternos frutices atri oleris in semen, Col. 11, 3. stilos asparagi, Col. 11, 3. * De pratis etiam dicitur Cat. 8. Idem nimirum significat hic submittere, quod defendere Cat. 50. purgare & a pecore defendere, Col. 114. 2. pecora depellere & ab omni noxa defendere, Col. 2, 11. submittere etiam est Col. 2, 18. in foenum, Col. 11, 2. prata submissa, Varr. 1, 49.

Submovere, de ovibus vendendis, Col. 7, 3 & 4. nostri *abschaffen.* * submovebis pituitas remediis, Pall. 1, 28. omnem scrupulum, Col. 4, 29.

Subradere ficos, Cat. 50.

Subrectæ a terra vites, Col. Arb. 4.

Subrenalís morbus, Veg. 1, 8, 15 & 27. 3, 2.

Subrubere incipiunt grossi, Pall. 4, 10.

Subrumare foetus ovium, Col. 12, 3. subrumantur agni, Col. 7, 4.

Subrumi foetus qui? Varr. 2, 1 & 11.

Subscribit fortuna voto, Col. 1, 2.

Subscudes iligneæ, Cat. 18.

Subsecare herbam, Varr. 1, 49.

Subsectis radicibus, Col. 2, 9.

Subsellia in templo, Varr. 1, 2.

Subserere vineam, Col. 4, 15. novis seminibus explere lacunas.

Subsiccatur madefactus, Col. 6, 14.

in Subsiccivum est uncia agri, Varr. 1, 10. *Auctor antiquus de limitibus p. 293 Gæf.* Subsiccivum est, quod in metiendo modum jugeri excedit. *De alia notione Rigalt. in glossis agrimens. & Gæf. in antiquit. agrim. c. 12. Schottg.*

Subsidiarius s. custos palmes, Col. 4, 24.

Substitit aliqua pars apum, manet in alvis, Varr. 3, 16.

L E X I C O N

subfidentes lumbi, Col. 6, 29. subfedit ad tertias coctura, Col. 12, 20. * subfiderunt in colo, Col. 12, 41. *vid.* Sido.

Substantiam ut possit habere, *h. e. carnem & corpus retinere*, Veg. 1, 36. partem ad substantiam membrorum convertit in sanguinem, Veg. 1, 40. accipiet in substantiam, Veg. 2, 12 & 13 *add.* 3, *Præf. it.* 3, 15, 24, 45 & 55. * substantiam vitæ præstant pulmones integri, Veg. 3, 45.

Substentare cibis, Veg. 1, 22. *forte ita dixerunt respectu substantiæ, ut a Vegetio accipi, modo ostensum est. Sed vid. mox* Substinere.

Substernere pecori, Cat. 5. solum paleis, Varr. 1, 57.

Substillum lotium, Cat. 156.

Substineri potest cervus, Col. 9, 1. *ut modo* substantare.

Substituendi lapides, Pall. 4, 10. *h. e. subter statuendi.* * substituunt se acerba maturis, Pall. 4, 10. substituere demortuis & deficientibus alia, Col. 4, 17. Pall. 3, 13. in locum demortuorum, Col. 9, 3. *add.* Col. 11, 1.

Substramen e palea, Varr. 3, 10. ad substramen pullorum stercus pavonum utile, Varr. 3, 6. *conf.* 3, 9.

Substramentis operire, Cat. 161. *alii divisim.*

Substrictus venter laudatur in tauro Col. 6, 20. Pall. 4, 11. in equo, Col. 6, 29.

Substringere boves, Col. 2, 3. * substringuntur testiculi in morbo equi, Varr. 1, 4. * substringitur difficile sanguis, Veg. 1, 54. *h. e. reprimitur.*

Subtenti retibus lecti, Cat. 25. loris, Cat. 10.

Subtenuēs fetæ, Varr. 2, 7.

Subtercutaneus morbus equorum, Veg. 1, 5 & 12. boum, Veg. 3, 2.

Subterjancantur ordeï grana, Pall. 3, 18.

Subtero, Cat. 72. Col. 2, 11. 12, 5. subterito cepam, Col. 12, 56.

Subterpendentia mala, Pall. 4, 10.

Subterranea animalia, Pall. 10, 3.

Subterstillatis cauteriis, Veg. 3, 7. *vid.* stillatis.

Subtexere, *subjungere*, Col. 11, 1.

non Subtrahant rationem scientiæ desideranti, Col. 11, 1.

Subtrahitur ebrioso cura officii, Col. 11, 1.

Subtriti pedes, Col. 6, 15. Veg. 2, 55.

Subtus ambulare, Cat. 48.

Subtussiet, Veg. 3, 25.

Subvertere aratro, Col. 11, 2.

R U S T I C U M

Subula, Col. 6, 5.

Subulci officium, Varr. 2, 4. professio, Col. 1, Præf.

Suburbana regione Italiæ, Col. 11, 2.

Succari manna, Veg. 3, 23 & 28. femiuncia, Veg. 3, 45 & 55.

Succedit diligentia meæ vicarius, Col. 11, 1. * non succedunt ova, *non excluduntur*, Varr. 3, 9.

Succendere igne lapides, Veg. 2, 28.

Succensa fornace, Pall. 1, 20.

Succentiva tibia, Varr. 1, 2.

Succernere nucleos, Cat. 10. *est etiam Plin. 18, 29. vineaceos*, Cat. 25. partem de nucleis, Cat. 37.

Succidia, Varr. 2, 4.

Succido. succidere arborem in ædificia, Col. 11, 2.

Succidum vinum, Veg. 3, 67.

Succinit pastorali vitæ agricultura, Varr. 1, 2. *Cui ego ut succinerem, h. e. orationi ejus subservirem, eamque confirmarem*, Varr. 2, 1. *Est igitur propriæ quod accompagniren vocant musici nostri.*

Succollant regem fessum apes, Varr. 3, 16.

Succosum solum, Col. 2, 17. succosioris libri stirpes, Col. 4, 29.

Succreta cribro calx, Cat. 18.

Succumbunt quibus volunt virgines Illyricæ, Varr. 2, 10.

Succurrere sibi velocitate fugæ, Pall. 9, 9. succursurus deficienti, Col. 11, 1.

Succus. succum uvæ præferunt, Col. Arb. 8. succo villarum subdita loca, Pall. 3, 23. * fucus, Cat. 157. *exfugitur*, Varr. 1, 13. & *ite fere in Col. Lips. Pallad. Leid. & Veg. Corbej. MSS.*

Sucida lana unde dicta, Varr. 2, 11.

Sucta frequentiore numero scrofa, Pall. 3, 26.

Suculæ, Cat. 12. *Turneb. 8, 6 & 7, 25. Popma de instr. fundi c. 11. Breviter, fucula est cylindrus duobus axibus utrinque in cardines insertis mobilis: in hoc, qui clavus funem circumvolvendum fuculæ retinet, porculus continuata metaphora vocatur.* * Suculæ, *fidus*, exoriuntur, Col. 11, 2. celantur, *se celant, ibid. occidunt totæ, ibid.*

Sudant fale conspersa, Col. 12, 7.

Suessa, Cat. 135.

Suessanum, Cat. 22.

Sufferre labores, Col. 1, Præf. vecturis, Varr. 2, 8. ven-

L E X I C O N

tos & imbres, Col. 3, 2. * lac, *pro* sufficere, Varr. 2, 4.
niji ita quoque legendum.

Sufficienter, Pall. 1, 35.

dom Suffecit, Col. 9, 8.

Suffimenta, Veg. 1, 19 & 20. 4, 12.

Suffire dolia, suffumigare, Col. 12, 50. ferta, schœno
& palma, Cat. 113. suffiunda bonis odoribus, Col. 12, 18.

Suffitio doliorum, Col. 12, 50. suffitione nimia medi-
cata vina, Col. 1, 6.

Suffitas apes refrigerare, Col. 9, 14.

Sufflatæ sunt venæ ex cibo, Cat. 157.

Suffocata animalia pertuso a vermibus aqualiculo, Veg.

3, 23.

Suffragatorum studia, Varr. 3, 5.

Suffraginosæ mulæ curatio, Col. 6, 38.

Suffragia diribentur, Varr. 3, 2.

Suffrago *in pede jumentii, qui homini poples*, Col. 6, 15.

Veg. 3, 4. *vid. Plin. 11, 45. * vitium pedis*, Veg. 1, 26.

Defluxiones, quas Græci nonnulli *σσιπὰς*, quasi pedicas,
aut si mavis, catenas, alii chiramata vocant, quod calces
rimis scissæ rigeant, ex quo *σσιπῶν*, quasi compediri, di-
ctum est, Romani suffragines vocant. *Hæc Hippiatr. Ruell.*

2, 52 *pr. * in vite*, Col. 4, 24.

Suffricare vasa nucibus pineis, Col. 12, 23, 25 & 30.

Suffrio. suffriatur seria, Col. 12, 38.

Suffumigationibus frequentissimis stagnare animalia, Veg.

3, 23.

Suffumigata tabulata, Col. 12, 12.

Suffumigo. vasa myrto, Col. 12, 25. *idem* suffire.

Suffunderé vires cibo ad foeturam admiffario, Varr. 2, 8.

Suffusio cucumeris agrestis & colocynthidos contra mu-
res, *pro eo, quod vocant vulgo* infusum, Pall. 1, 35. * ocu-
lorum morbus, Veg. 2, 16. * pedum, de labore itineris,
Veg. 1, 38.

Suffusos inter & syncopatos pedes distantia, Veg. 1, 53.

Suggero ignem fornace succensa, Pall. 1, 20.

Suggestum faleris, Varr. 3, 5.

Suggestus inter dolia, Cat. 154. lapideus, Col. 9, 7.

ad Sui similitudinem, Col. 4, 20. partem sui delibra-
tam, Col. 5, 11. inter se, *pro ea*, Col. 12, 44.

Suile converrere, Col. 7, 9.

Suillum pœus, Varr. 2, 4. suillæ carnis salsura, Col. 12, 53.

R U S T I C U M.

Sulcæ fici, Col. 5, 10. *in Fabriano thesauro aliquis ex-
posuit sulcatas, rimosas.*

Sulcare fossas, Varr. 1, 29.

Sulcus quis, Varr. 1, 29. *add. Pall. 4, 9. fulci ut facien-
di, Cat. 43. fulci longiores, Col. 2, 2. sulcus in aratione
CXX pedum, Pall. 2, 3. sulco altero. feminari, Col. 2, 9
& 11. quarto serere, Col. 2, 13. frequentibus sulcis arandi
campi, Col. 2, 4. * fulcus aquarius humorem noxium de-
ducit, Pall. 10, 3. sulcos aquarios facere, Col. 2, 8.*

Sulfuris mentio *apud Catonem* 39. sulfure & bitumine
ac teda perlustrant paleas ovis excubandis substernendas,
Col. 8, 5.

Sum. sit quidem, ut intereant, *h. e. fac interire, Col.
3, 3. esse in cultura, h. e. eo nomine comprehendendi, Varr. 1, 2.*

Sumen Italiæ campi Rosæ, Varr. 1, 7.

Summam utramque composito: sunt pedes &c. Col. 5,
2. summa fortis & usurarum fit, Col. 3, 3. summa fit ope-
rarum octo, Col. 2, 13. summa operarum XC, Col. 2,
13. * summa spectanda, ne, Varr. 1, 53. *h. e. id maxime
considerandum est.*

Summatim abluere, *in summo, non profunde, Col. Arb.
6 & 10. eradere, Col. 2, 46. * attingere, i. e. breviter modo
mentionem facere, Col. 9, 2. percurrere, Varr. 2, Præf.*

Summitas, *pars summa, infurgit, Pall. 1, 6. summitates
teneræ arborum, Pall. 6, 7. in summitate purgandum mel,
Pall. 7, 7.*

Summum vinum, *an optimum? Veg. 3, 47. summam cu-
tem decerpere, Col. 12, 54.*

Sumo, Varr. 3, 5 & 10. * sumere puritatem debet vi-
num, Pall. 11, 14. vetustatis saporem, *ibid.*

Sumfiones, sumtiones, Cat. 145.

Sumta salis, Garg. Mart. *an pugillus? ut Galli une prise.*

Sumtuosus ager, Cat. 1. homo, *qui sumtus præter ratio-
ne facit, Varr. 2, 4. cicercula, Col. 7, 3.*

Suniculum vini veteris, Pall. 12, 22. *videtur legendum
semificilicum. Ita jam visum Hermolao Barbaro ap. Baldum
de verb. Verb. sign. in ficilicus, & conjecerat in Indice Syllburgius.*

Suovitautilia circumagere, Cat. 141. suovitautilibus la-
tentibus immolandis, *ibid.* circumagitur verres, aries, tau-
rus, Varr. 2, 1.

Supellex rustica, Varr. 1, 22. supellectilis distributio,
Col. 12, 3. supellectilem exponant, *ibid.* *port. expoliant.*

L E X I C O N

- Super inferque vicinus, Cat. 149. *vid. Infer.*
- Super aquam eminent, Col. 8, 17. * super lactis abundanti-
antiam, *ut ea contingat*, Col. 7, 6.
- Superadjicies calcem, Pall. 1, 17.
- Superaggeratur humo, Col. 12, 44.
- Superadspergis, Veg. 3, 3 b.
- Superba pira, Col. 5, 10. *Ita dici vult Plinius 15, 15,*
quia cetera maturitate antevertant. Nostris Muscatellerbirn.
Schausg. * superbum videbatur, Col. 1, 3. *h. e. parum ci-*
vile, & regia libidini proximum.
- Supercalcato alterum tabulatum, Col. 12, 39.
- Supercilia canescunt equis, Pall. 4, 13.
- Supercubat grex, Col. 7, 4.
- Supereminet jus, Col. 12, 47.
- Superficies, *eminens supra solum pars vitis, quæ foboli,*
e radice enata, opponitur Col. Arb. 10. obtruncatur, Col.
4, 29. *add. 4, 11. Ita Plin. 17, 24 de arbore, aufertur ser-*
ra æqualiter superficies, lævigatur falce truncus. Ita aquæ
superficies, Col. 8, 15. in alio aut ulpico, Col. 11, 3.
- Superfieri quæ possunt, Col. 12, 1.
- Superfluens copia fucci, Pall. 3, 17.
- Superfundes radicibus, Col. 4, 8. superfundito compo-
situm oleo, Col. 12, 57. *vid. Infundo.*
- Superfusione testacei pavimenti, Pall. 1, 17.
- Supergredi limen, Col. 7, 9.
- Supergressa altitudine arboris, *passive*, Pall. 12, 4.
- Superjectu eblanditus est mas, Col. 6, 36.
- Superinstructi in altitudinem ordines, Col. 9, 7.
- Superiores ætate, *natu majores*, Varr. 2, 10. superiori-
bus diebus, Varr. 3, 16.
- Superlacrimare, Col. 4, 24.
- Supermuniri porticibus, Col. 7, 9.
- Supernatat mustum, Col. 12, 42. humor fructibus con-
ditis, Col. 12, 46.
- Supero, *superfumo.* superantibus alimentis, Pall. 9, 8.
- Superpono, suppono *scribebatur* Col. 3, 13. Pall. 2, 13.
- Superposita jugo, Col. 4, 24. 5, 5.
- Superfiliens volucris, Col. 8, 3.
- Superstatuminabis rudus, Pall. 1, 9.
- SUPERSTITIONES, *vel vana certe & fundamento destituta*
opiniones. A superstitione. remotum vult esse villicum Col.
11, 1. *coll. Cat. 5. & villicam*, 12, 1. haruspices sagas-

R U S T I C U M.

que admitti vetat Col. 1, 8. *Add. Veg. 1, 39. 3, 2 & 444*
* Tamen laudant varias superstitiones circa sationem. ne diversa genera eidem arbori inferantur, Varr. 1, 40. Pall. 3, 25. Hyænx pellis inducenda modio, quo feritur, ad fertilitatem, Pall. 10, 3. Ruta cum maledictis, & furtiva ferenda, Pall. 4, 9. *ubi & alia circa hanc herbam superstitiosa.* De ocimo *similia observata jam in Fabriano thesauro.* Cum rapa ferunt, precantur, ut & sibi & vicinis nascantur, Col. 11, 3. raphanus & brassica viti inimica, Pall. 9, 5. Græcorum nugæ de inscriptis amygdalis, Pall. 2, 15. de Persicis, Pall. 12, 7. ** circa generationem animalium.* Equas ventor concipere, Varr. 2, 1. Col. 6, 27. ut mas. vel femina generetur, Col. 6, 28. 7, 3. significat bos descensu dextro marem, sinistro feminam conceptam, Varr. 2, 5. Col. 6, 24. quomodo mutili nascantur capri, vel cornuti, Col. 7, 6. ova diversa marium & feminarum, Col. 8, 5. anser negatur excludere aliena ova, nisi adjecta sua quoque habuerit, Col. 8, 14. ** circa menstrua, pubertatem, res vengreas.* Menstruatæ mulieris noxa, Col. 11, 3. vis ad erucas, Col. 10, 358 *sqq.* immundæ mulieris attactum formidat ruta, Pall. 4, 9. ne contrectentur pocula & cibi, nisi ab impube aut abstinentissimo rebus venereis, Col. 12, 4. invetles pueri agitant hydromeli, Pall. 8, 7. & vina alia, Pall. 11, 14. a mundis pueris atque virginibus operandum, cum olea plantatur & legitur, Pall. 1, 6. curator apium pridie castus sit ab rebus venereis, Col. 9, 14. Pall. 1, 37. 4, 15. ** In remediis plantarum.* Poma Cydonia ad radices ægræ arboris ponenda, Pall. 3, 25. ne arbor fructus velut ægra projiciat, Pall. 4, 10. ne poma findantur, tres lapilli in radice pon. Pall. 4, 10. ut florem contineat arbor Punica, Pall. 4, 10. *add. 12, 7.* Graminis extirpandi ratio, Pall. 8, 5. Adversus locustas præsidium si homines testis se contineant, Pall. 1, 35. adversus volucas, Col. Arb. 15. varia adversus tempestates & alias agrorum noxas, Col. 10, 340 *sqq. conf.* Pall. 1, 35. Dæmonas & grandines (*horum igitur effectores illi*) fugans suffimentum, Veg. 1, 20. 4, 12. *Huc referamus etiam illud Plin. 18, 70: Varro auctor est, (non puto in libris hisce) si fidiculæ occasu, quod est initium auctumni, uva picta consecratur inter vites, minus nocere tempestates. Huc etiam pertinet illa frugum benedictio in sacro D. Marci peragenda, quam habet Augustinus Gallus Agric. Giornata 9, p. 183 sq. Medicinæ.* ad pedum dolores, Varr. *Script. R. R. Vol. IV.* D d

L E X I C O N

1, 2. intertrigini remedium, Cat. 159. luxum si quod est, Cat. 160. eryngion sinistra manu evellendum, Col. 6, 5. Veg. 3, 2. animal, quod morfu nocuit, suspendendum a collo icti, Col. 6, 17. visu nantium levantur dolores ventris, Col. 6, 7. ad fascinum suffimenta, Veg. 3, 72 & 74. *vid.* Physicum remed. Præcantationes. * Numerus impar in ovis supponendis, Col. 8, 5. Pall. 1, 27. impari numero & imparibus diebus, Veg. 3, 65. *add.* 3, 67 & 70. *add.* Rhod. *ad Scribo. comp.* 71, p. 132. * *Religio feriarum & sacrificiorum.* Feriis quid liceat, Cat. 138. Col. 2, 22. Qui religiosius rem rusticam colunt, negant his diebus (ab Id. Dec. ad Kal. Jan.) debere terram ferro commoveri, Col. 11, 2. *ubi etiam de auspicando. An hinc superstitio XII noctium, quas nunc a natali Dominico derivant?* Dapem pro bubus, Cat. 131 & 132. luci collucandi ratio, Cat. 139. si fodere velis, Cat. 140. agri lustrandi ratio, Cat. 141. * *Varia.* Ægyptii ut explorent proventum futuri anni, Pall. 7, 9. qui vellet se a cane sectari, Varr. 2, 9. de columbis fervandis, Col. 8, 8. Pall. 1, 24. non esse prodigium, si scrofa mandat fructus suos, Col. 7, 11.

Supertegere frondium congestu, Col. 9, 14.

Supervacanea prela III, Cat. 12. *eadem, quæ alibi impari dicit.* *vid.* Impar.

Supervacuae frondes, Col. 5, 5. supervacuus cultus, Col. 2, 12.

Supervagatur vinea, Col. 4, 21.

Supervagata duramenti pars, Col. 4, 22.

Supervenit juvencam bos, Col. 6, 24. matrem stupro caper, Col. 7, 6. humor planitiem, Col. 2, 17. superveniunt jugum vineæ, Col. 4, 22. ita ut superveniat mustum caseum, Col. 12, 42. jus, Col. 12, 7. superveniat tempus lunam XXV, transcendat, excedat, Col. 8, 7.

Supervoluto cylindro, Col. 11, 3.

Suspendet vimine palma, Col. 4, 26. Suspend. alii.

Supplantare vitem, Col. Arb. 7. *est prosternere, & plantis pedum subjectam inculcare in fossam.*

Supplasiarii, Veg. 3, 2. *l.g.* seplasiarii.

Supplementis juventutis frequentatæ apes, Col. 9, 13. in supplementum gregis reservantur, Col. 7, 6.

Supplet quod defuit, Col. 12, 50. suppletur vas, Col. 12, 10.

ad Supplicia Deorum fervare boves, Varr. 2, 5.

R U S T I C U M:

- Supplicare pro copia, Cat. 143.
- Supponere ova, Varr. 3, 9. vitulum foetæ, Varr. 2, 53. falcem maturis, Col. 10, 328. supponunt dentes alios cadentibus equi, Veg. 4, 5. supponitur prelo oliva, Col. 12, 47. suppones aquam ori equi per fistulam, Veg. 1, 11.
- Suppositicia mater, quæ alienum alit, Varr. 2, 8.
- Supprimit epiphoram oculi polenta, Col. 6, 17.
- Suppurationis remedia, Col. 6, 11 & 34. Veg. 3, 4. in suppurationem converti, Col. 6, 17.
- Suppuratum generat morsus, Veg. 3, 4.
- Suppurat sub carne cancer, Cat. 157. si suppuravit sanguis, Col. 6, 12.
- Supputare novellas plantas, Col. 4, 33. oleas, Cat. 27.
- Supra stet amurca, Cat. 101. oleum supra fiet, Cat. 119. supra perticas imponendi, Col. 8, 11. supra terram stantia vasa, Col. 12, 18. supra Q millia, Varr. 3, 2. supra decem annorum bacca, Varr. 2, 1. supra se acervata grana, Pall. 2, 20. quæ supra scripta est, Cat. 157.
- Suprajaciuntur, Col. 11, 3.
- Suprema nocte, Col. 10, 294.
- Surcularis terra, Col. 3, 11. Surculares libri vocantur Columellæ III, IV, V, in libro Mediceo. surcularius ager, Varr. 1, 2.
- Surculo. furculare stirpem, Col. 5, 9. *Nihil dubio, quin bonæ notæ verbum sit, licet hodie forte ex τῶν ἀπαξ λεγομένων. Ut pampinare est pampinos superfluos auferre, ut ruscum, ruscare; sic furculare, furculos sive stolones.*
- Surculus, ex quo vel arbor procedit, vel frutex, vel vitis, Col. 3, 1. surculo constitus ager, Col. 7, 12. furculi duum generum, Col. Arb. 1. tres esse motus in omni surculo, Col. 4, 28. *Hic furculi nomine virgulum sive potius arbor, quæ de furculo crescit, ut censet verissime Morgagnus, intelligitur. Quod etiam aliis locis comprobatur. Vid. 2, 15. 4, 29. 7, 4 & 12. 9, 4. Ponted. furculi afferunt florem, Col. 11, 2. qui probentur, Pall. 1, 6. poni ut debeant, Col. 3, 17. quando transferendi, Varr. 1, 41. qui quando inferi debeant, Col. 11, 2. quicumque cuicumque arbori possunt inferi, Col. Arb. 27. * furculo calcato remedium, Col. 6, 15. vid. Stirps.*
- Surdus veritatis, Col. 3, 10.
- Surgit fementis, Col. 2, 8. surrecturus in altum frutex, Col. 6, 23.

L E X I C O N

Surrecta cornua, Col. 7, 3.

Surrentinus ager, Col. 3, 8. Surrentini colles, Col. 3, 2.

Sursum colere, *h. e. loca superna*, Varr. 1, 6. sursum vorsum ducere, Cat. 32 & 33. sursum vorsum serpit, Varr. 1, 31.

Sus etiam aper, Varr. 2, 1. sus glabra, denfaque, Col. 1, Præf. Æneæ Lavinii XXX porcos peperit, Varr. 2, 4. de suis quæ tenenda, Varr. 2, 4. Col. 7, 9. quando & quomodo castrandi, Col. 7, 11. ut curandi, Col. 7, 10. ut mactandi, salendi *ret.* Col. 12, 53. sus famis impatiens, Col. 7, 11. ægra quod egerit, pestilentiam facere creditur, Col. 6, 5.

Suscipit Stolo, ὑπολαβὼν ἔφη, Varr. 1, 2.

Suspecta de morbis, Pall. 1, 16.

ut Suspendeat solo vimine palma, Col. 4, 26. *al.* suppendeat.

Suspendere in summa terra vitem, Col. 3, 13. *non satis profunde mergere, ut in summo hæreat.* suspendit lupinum robustius glebas, Col. 2, 16. suspendere dolia subjectis parvis lapidibus, Col. 12, 18. pavimenta cellæ subjectis cuniculis, Pall. 1, 20. manum moderando, Veg. 2, 40. gressum, Veg. 2, 55. suspenduntur pavimenta glacie, *h. e. vitiose elevantur, & a rudere subjecto separantur*, Pall. 6, 11. suspendi arduo locorum situ ab humore, Pall. 12, 5. suspendit ilia bos orthopnoicus, *attrahit*, Veg. 3, 46. * suspendi possunt morbi quidam, non perferari, Veg. 3, 65. *ubi est differri, ne statim interficiant.*

Suspenfuræ cellarum, Pall. 1, 40. *h. e. cavum illud cellæ caldariae s. balneo proprio subjectum, igne aut ejus vapore certa implendum, ut incumbens ei pavementum incalescat. Hoc proprie est hypocaustum, vel hypocaustis, quasi tu dicas locum ab inferiori parte calefactum. Quamquam specialissime hoc nomine significatur ipse focus, in quo ignis excitatur & flamma, cui miliarium s. ahena imponuntur, quod fornacem statim noster vocat, præfurnium Vitruvius.*

Susensus ab humore locus, Pall. 1, 40. 12, 5. a terra porrus, Pall. 3, 24. suspensa in summitate vitis, Pall. 11, 5. leviter semina, -Col. 4, 1. ab omni humore stabula, Pall. 1, 21. terra, Col. 11, 13. *h. e. rara, resoluta.* suspensissimum pastinatum, Col. 3, 13. suspensæ molæ, ne nucleus frangatur olivarum, Col. 2, 11. 12, 49 & 52. sal suspensa mola infractus, Col. 12, 53. suspensum (*credo ne terram quatuor pedibus contingere possit*) animal ab alio cibo abstinens, Veg. 3, 3.

R U S T I C U M.

Suspicio. aqua mulsa, quæ suspicionem tantum habere possit dulcedinis, Pall. 2, 15.

Suspiriosus morbus, *idem qui* aridus, Veg. 1, 11. 2, 36. suspiriosæ mulæ, Col. 6, 38. oves, Col. 7, 5.

Suspirium crebrum facere, Col. 6, 14. articulare, Veg. 1, 38. in suspirium transit morbus, Veg. 1, 10.

Suspiro. suspiret confectio æstuabunda per linteum, Pall. 11, 17. suspirant æstuantia vina foramine, Pall. 11, 14.

Sustinere transversis vestibus tabulas directas, Pall. 9, 3. se ipsa non potest sus, Varr. 2, 4. * sustinere moram temporis, *de pomis, sich halten*, Pall. 3, 25. turbines imbresque, Col. 3, 2. injuriam, Col. 2, 9. penuriam temporum, Col. 9, 14. coloni negligentiam, Col. 2, 10. 4, 3. * sustinetur cibus, *ita enim legendum e Cod. Ryckiano pro cibo, h. e. animal abstinetur a cibo*, Varr. 2, 1. Nam * sustinere cibo, Col. 7, 9, *est alere*. porculos hordeo, Col. 7, 9. cibariis colonos, Col. 2, 9. fessas apes passio, Col. 9, 13. sustinetur a materno ubere tradux, Col. 4, 29. * sustinere ædificium difficilius, quam condere, Pall. 1, 8. * sustinebam negare, *audebam*, Col. 11, 1.

Susum animam subducere, Cat. 157.

Suus. suo sibi pampino tegito, Col. Arb. 11. suo sibi jure ablui, Col. 12, 7. eluere, Col. 12, 54. in suo sibi jure decoquuntur, Col. 12, 41. suo quidque vase conditur, Col. 12, 7. suapte sponte, Varr. 3, 7.

Sybaris, qui nunc Thurii dicuntur, Varr. 1, 7. in Sybaritano semen redit cum centesimo, Varr. 1, 44.

Symphoniaca herba, Pall. 11, 12. Veg. 3, 68. *al. hyoscyamus (iusquiamus) de cuius nominibus & virtutibus plura Apulejus de herbis c. 4. Le Moynium ad Barnabæ epist. p. 623 laudat Almelov. ad h. l.*

Symphytum, Veg. 3, 65, anagallico substituitur, *it. 3, 69. 4, 8 & 9. Symphytum alias alus Gallicus (Gallica al.)* Vid. Rhod. Lex. Scribon. Officinis est consolida major.

Synanche, Veg. 1, 38. 3, 68.

Synchrisma, *ita enim leg. pro syncrisma*, Veg. 2, 45. *Est autem συγχρισμα inunctio substantiæ liquidioris, ut ex Paulo Gorraeus docet. restituit etiam Vegetio 3, 18 Morgagnus. Tractam vel stractam dixit idem Veg. 2, 45. Compositiones ejus habes Veg. 4, 18, 22 & 28.*

Syncopati & suffusi equi distantia, Veg. 1, 53.

Syncope, defectio, Veg. 1, 53.

L E X I C O N

Syncopo. si jumentum syncopaverit, Veg. 1, 53.

Συντεριπῶται, Varr. 2, 5.

SYNESIS (*alio respectu Emallage*) *exempla.* ne capra natum pascat, quas astrologia in cœlum recepit, Varr. 1, 2. De his generibus singulæ (*partes*) dividuntur, Varr. 1, 5. *Add.* 1, 9 & 49. 2, 1 & 9. 3, 2, 5, 9, 12 & 16. *ex Buchneri sententia.* Pedali mensura, qui (*pes*) digitorum est XVI, Col. 5, 1. *add.* 12, 16. *Vid. Perizon. ad Sanctii Minervam* 4, 10, *Voss. ad Catull. p. 296, Jensch. lecti. Lucian.* 2, 4, *Gron. ad Senec. de Benef.* 4, 32, & quos laudat *Longol. ad Plin. Ep.* 10, 99.

Syntexis, σύντηξις, Veg. 3, 55. *consumtio, tabes.*

in Syria brevibus caudis commendantur oves, Varr. 2, 2. seruntur sesatna mense Junio, Col. 2, 10.

Syriaca mala, Col. 5, 10. Syrica, a colore nomen habere ait *Plin.* 15, 15. * radix, Col. 11, 3. *vid. Radix. eadem Assyria,* Col. 10, 114. * Syriacus ros, Col. 9, 13. *Pall.* 4, 15. *vid. Ros.*

Syrius. Syria pira, Col. 5, 10. *de his Bodæus a Stapel ad Theophr.* 4, 4, p. 329. *Schantz.*

Syringis tentare curationem, Veg. 1, 28. *h. e. injectionibus per siphunculos.*

Syringotomium, Veg. 2, 27.

Syrmaticum animal, Veg. 3, 22.

Συξυγίας ἐναντιοτήτων, comparationes discordantium, Col. 2, 2.

T.

Tabani boves concitant, Varr. 2, 5.

Tabella, *dimin. ex taberna,* Varr. 3, 2.

Tabernæ diverforiæ, Varr. 1, 2.

Tabes. tabem afferre pecori, Col. 6, 5. in tabem resolvuntur cantharides, *Pall.* 1, 35.

Tabescit sal, *Cat.* 88. tabescunt ficus in jure, Col. 12, 17.

Tabula literaria, Varr. 3, 5. * tabula comitiorum, Varr. 3, 5 & 17. *Intelligo eam tabulam, in qua, post lata & conjecta in stellam singulorum suffragia, punctis notabatur, quot eorum quisque candidatus tulisset.* * tabulæ, quibus ovilia confternuntur, Col. 7, 4. tabulæ, *asseret etiam* *Pall.* 1, 40. * tabula, agri modus, *Pall.* 2, 10. jugerâlis, *Pall.* 3, 9. vinearum, *Pall.* 2, 11. *Hic & Pall.* 3, 10, *significat aream non definita magnitudinis.*

Tabulare palati, Veg. 2, 11. *Sic dici putat Platnerus et*

R U S T I C U M

palati, quod præsertim in posterioribus partibus laminæ in modum se habet.

Tabulatim (per tabulas) disponere genera vitium, Pall.

3, 9.

Tabulatum simile granario, Col. 12, 50. in eo olea, Cat. 3, *it.* 55 & 64. suffumigatur, Col. 12, 12. in tabulatum componere fœnum, Cpl. 2, 22. *hinc* semina de tabulato, Col. 2, 18. tabulatis congerere res siccas, Col. 1, 6. fumo recondenda glans, Col. 7, 9. tabulata gallinarii, Col. 8, 3. * in ulmis quomodo instituantur, Col. 5, 6. *Tabulata in arboribus sunt ordines ramorum, de quibus ait poeta, Assuefcant summasque sequi tabulata per ulmos. quem locum enarxans Servius, ait: Tabulata sunt rami effusiores, & in plana tendentes, non ad. aliora crescentes. Sunt in arboribus ima & summa tabulata ramorum. Plinius docet, tabulata ulmorum ab octavo pede altitudinis dilatari in collibus. siccisque agris, a duodecimo in campestribus & humidis. Beroald. * pro eo, quod vulgo stratum, nostris etiam stratura. tabulata tria, in uvæ passa insolatione, Col. 12, 39, ita 12, 43. in olivarum conditura, Col. 12, 48.*

Tacta tectorio, Varr. 3, 5 & 12. *vid.* Tangenda.

Tædians animal, *h. e. nauseans, fastidians*, Veg. 1, 17. 3, 2 & 68.

Tænjolæ algæ involuta, Col. 11, 3.

Tages Tyrrenus vates, Col. 10, 345.

Tagro monte Hispan. Varr. 2, 1.

Talea quid a clavo differat, Pall. 4, 10. Varr. 1, 40. *add. Non. 4, 486, Bodæus a Stapel ad Theophr. 2, 1. Schæurg. taleæ propius stirpem recisæ, Col. 4, 33. taleis conferitur salix, Col. 4, 31. morus, Pall. 3, 25. oleaginæ ut adornandæ & ferendæ, Col. 5, 9. taleæ tripedanæ, Cat. 45. oleares, Col. 11, 2.*

Taleolæ vitis, Col. 3, 17. taleolas scillæ sectas, Col. 12, 33. inulæ, Col. 12, 46.

Talibus numeris, *his versibus*, Col. 7, 3.

Talpæ ne hortum infestent, Pall. 1, 35. 4, 9. ut capiantur, Pall. 4, 9.

Talus. talo læso remedia, Col. 6, 15. venæ de talis, Veg. 4, 4.

Tamarisci ex floribus mella conficiunt apes, Pall. 12, 8.

Tamarix. tamarices, Col. 7, 9. tamaricum fruteta, Col. 8, 15.

L E X I C O N

- Tamdiu — quamdiu, Col. 12, 21.
 Tamen & tantum videntur confusa, Col. 12, 4: vasa — tamen. pura &c.
 Tanagrici galli, Varr. 3, 9. gallinæ, Col. 8, 2.
 Tandem, *idem fere, quod certe, vel* minimum. colligendæ tandem aquæ pluviali, Col. 1, 5.
 Tangenda planta fimo bubulo, Pall. 2, 15. *add.* 3, 25. 5, 8. *add.* Tacla.
 Taniacæ pernæ, Varr. 2, 4.
 Tanquam, *exempli causa*, Col. 3, 11. 5, 2.
 in Tantum deprimere, donec, Col. 3, 13. cumini tantum quod oleat, Cat. 156. cum in tantum refrixerit, quantum ne contactu corpus urat, Col. 12, 24. tantum, quantum ut, Col. 2, 11. * tantidem emitur, Cat. 22. * tantundem *an ablativo casu*, Col. 6, 5.
 Tarchon vates, Col. 10, 346. *Memoriam illius ex Strabone aliisque repetit la Cerda ad Virg. 8, 506.*
 Tardipedi sacris jam rite solutis, Col. 10, 419. *h. e. post Vulcanalia, de quibus* Col. 11, 3:
 Tarda ad crescendum, Varr. 1, 41. in crescendo, Varr. 1, 41.
 Tarentinus ager, Varr. 1, 14. Tarentina cupressus, Cat. 151. oves, *i. e. Græcæ*, Col. 7, 2 & 4. 11, 2. Pall. 12, 13. lanæ, Varr. 2, 2. pira, Col. 5, 10. Cat. 7. porrum, Col. 8, 11. nux ut fiat, Pall. 2, 15. Col. 5, 10. Arb. 22.
 Tarquenna, Varr. 1, 2.
 Tarquinienſe Q. Fulvii Lupini, Varr. 3, 12.
 Tarſenſe pelagus, Col. 8, 16.
 Tartara cœlo præpoſuit Proſerpina, Col. 10, 272.
 Tartefiacos thyrfos, Col. 10, 370.
 Tartefida lactucam, Col. 10, 192.
 Tartefi litore Gades, Col. 10, 185.
 Taſcedeas, Veg. 3, 10. cohleas *reſcribendum cenſet Morgagn.*
 Tauræ, vaccæ ſteriles, Varr. 2, 5. Feſtus: *Tauras vaccas ſteriles appellabant, ait Verrius, quæ non magis pariant, quam tauri. ſed verofiſimilius fit ex Græco diſtas, quia Græci vaccas ταύρας appellant. Urſin. ablegandæ vel aratro domandæ,* Col. 6, 22.
 Tauri olim *ιταλοι*, Col. 6, Præf. quando comparandæ, & quibus ſignis probandi, Col. 6, 20. Pall. 4, 11. * Taurus Statiliorum cognomen, Varr. 2, 1. * mons ad Syriam, Varr. 2, 1.

R U S T I C U M.

Taxatio curæ, *æstimatio*, Veg. Præf.

Tetæ, colles, Varr. 3, 1.

Tectoria priva, Cat. 11.

Tectorius, *a, um*. tectorium opus marmoratum, Varr. 1, 57. parietibus ut inducendum, Pall. 1, 11. tectoriis exposita cubilia, Col. 8, 15. calx quæ aptior, Pall. 1, 10. Tectorium *triplex*, albarium *ex sola calce*, arenatum & marmoratum, *Guther. de jure Manium* 2, 28. *Schættg.*

Tectura parietum fortis & nitida ut fiat, Pall. 1, 25.

Tectus. tectæ oves, Varr. 2, 11. Col. 7, 2.

Tedæ clavus vel cuneus radicibus figitur, *vid.* Clavus; Cuneus. per ardentem tedam candens seivum instillatur, Col. 7, 5.

Tegetes canneæ, Col. 12, 50. palmeæ, Col. 5, 5.

Tegeticulæ cannabinæ in columbariis, Varr. 3, 8. Col. 8, 9. tegeticulis subiectis, Varr. 2, 11.

Tegmina pedum, Col. 1, 8. tegmine grani, Col. 10, 243. tegminibus opacare vites, Col. 3, 10. 5, 5.

Tegula. supra tegulas in igne ponis, Veg. 4, 19. *forte hoc vult, non debere ab ipsa flamma contingi cacabum.*

Tegumen ovis. Col. 7, 4.

Tegumentis defendi a frigore, Pall. 3, 24. adumbrantur uvæ, Col. 11, 2.

Tela jogalis, Cat. 10, & telæ jogales, 14. *vid. Pop. de instrum. fundi c. 10. Nimirum totum textrinæ apparatus intelligo, jugum, cui involvitur flamen, & reliquum regularum & filorum instrumentum. Telam non opus modo, quod textitur, sed ipsum etiam instrumentum notare, observavit Broukhufius ad Tibull. 2, 1, 66.*

Telanæ ficus, Cat. 8. Tellana atra *Macrob.* 2, 16.

Tellus, Terra mater, Varr. 1, 1. communis omnium parens, Col. 1, Præf. Telluris ædes Romæ, Varr. 1, 2.

Tempe Theffala, Col. 10, 265.

Temperamentum ut in corporibus, sic in terra desideratur, Col. 3, 12. tenere inter nimietates, Pall. 2, 13.

Temperate tepere, Cat. 69.

Temperatus annus, Col. 3, 20. temperata prela, Cat. 12. *instrusta, & ad opus parata.*

Temperius, maturius, Pall. 3, 21 & 4, 4. *etiam* Col. 2, 28, *si audias Heinsium. Vid.* Temporius.

Tempero. temperare armillis ferreis latitudinem, Cat. 22. altitudinem, *ibid.* temperat se ad salutem brassica,

L E X I C O N

Cat. 157. temperato escam, Cat. 90. *h. e. prout opus videbitur cum modo ac ratione dato.* temperatur furculus, Col. 4, 29.

Tempeſtas varia, Col. 11, 2, ventosa, *ibid.* tempeſtates minus idoneæ, Varr. 1, 34. malæ cum ſunt, quid fieri poſſit, Cat. 39. tempeſtatibus, *cum ſœda tempeſtas eſt*, Varr. 3, 10. tempeſtatem facit, ſignificat ſiderum occaſus, Col. 11, 2. tempeſtatem Thuſcis avertere ſacris, Col. 10, 341.

Tempeſtive ſi competat, Col. 2, 8.

Tempeſtivitas rei prætermiſſa revocari nequit, Col. 4, 3. ſeminum reſpondet, Col. 3, 4. transferendi malleoli deſertur in proximum ver, Col. 4, 16. pampinationis quæ, Col. 4, 7.

Tempeſtivum gregem iniri patitur, Col. 7, 3. pabulum, *maturum*, Cat. 54. *ſic* tempeſtivam eſſe vindemiam, Col. 11, 2. ſemina, Col. 3, 5. materies, Cat. 31. * tempeſtivus ac vetus fructus *opponuntur* Col. 3, 21.

Templi procuratio ædilis eſt, Varr. 1, 2.

Temporales venæ, Veg. 2, 11 & 16.

Temporius, Col. 2, 18. 8, 4. *vid.* Temperius.

Tempus biennii, Col. 3, 9. hoc eſt uvis ſicifque coſciendiſ, Col. 11, 2. eſt arbores circumfodere, Col. 11, 2. runcare & fodere, Col. 11, 2. temporis jactura irreparabilis, Col. 11, 1. tempora tacito diffugiunt grefſu, Col. 10, 159. tempore ſuo potius mercatorem admittere, quam celerius alieno, Varr. 3, 16. * tempori facies, *tempeſtive*, Cat. 3. *add.* 2. * ad tempus, *inſerdum*, Veg. 2, 59. *ut noſtri zu zeiten.* * tempus clemens & ſiccum, *tempeſtas*, Pall. 3, 2. * meridianum, *plaga*, Varr. 2, 2. * tempora Telluris cineta verſicoloribus anni foetibus, Col. 10, 257.

Tenax juris ſui, Col. 1, 7. * tenaces incifos botryonum, Pall. 10, 17. malorum Punicorum, Pall. 4, 10. pira lecta cum tenacibus ſuis, Pall. 3, 25. comprehenſa porri planſa velut tenacibus allevetur, Pall. 11, 11. * tenacibus quibuſcunque conſtricta, Pall. 3, 18. *h. e. vinculis, ligamentis.*

Tenduntur nervi, Col. 6, 14.

Tenebricoſus locus, Varr. 3, 9.

Teneo, agri, qui diu aquam tenent, Pall. 5, 2. gladii ſimilitudinem tenere, Pall. 6, 7. * tenent plantæ, *comprehendunt*, Col. 5, 6. 11, 3 & 10. *ita* Pall. 3, 9 & 25. 4, 9. 12, 7. tenet vitis. * tenebitur jugerum ſeminis modiiſ V, Pall. 12, 1. *h. e. occupabitur.*

ut Tenereſcat jecur aſſeri, Pall. 1, 30.

R U S T I C U M.

Teneritatem servant, Pall. 3, 25.

Teneritudo corticis, Pall. 2, 15. teneritudini robur inducit fossura, Pall. 10, 14. teneritudinem habet terra, Varr. 1, 36. consequitur planta, Pall. 2, 14. servat caseus, Pall. 6, 9.

Tenetanum vinum, Veg. 4, 10.

Tenor fumi, Col. 1, 6. *fumus perpetuo appellens.*

Tensio venarum, Veg. 1, 21. tensione laborare, Veg. 1, 53.

Tensura corporis laxatur, Veg. 1, 21. cujus passionis tanta tensura est, Veg. 2, 25.

Tentato gutture, Col. 8, 7.

Tento. tentare obsequium, *de mare feminam eblandiente*, Col. 6, 27. tentaverunt explorare, Col. 11, 2. tentari aeris aut soli varietate, Pall. 4, 11. tentanda digitis loca feminarum, Col. 8, 11. tentandi, ne quid hesterni habeant in gutture, Col. 8, 5.

Tenuis furculus, Col. 4, 29. tenuioris velleris arietes, Col. 7, 2.

Tenus. corpore tenuis delibrandus, Col. 4, 24. capite tenuis alligetur vitis, Col. 11, 2. Sicilia tenuis, Col. 8, 16. specie tenuis, Col. 6, 36.

Tepide habentur pulli, Col. 8, 5.

Ter quinquageni, *CL*, Varr. 2, 4.

Terbentina resina, *pro terebinth.* Veg. 2, 54. 3, 28 & *sape.*

Terebra pertundere, Cat. 41. antiqua & Gallica, Col. 4, 29. Arb. 8. Pall. 3, 17. 4, 8. 11, 8.

per Terebrationem facta insitio, Col. 4, 29.

Tergeri fossas veteres, Cat. 2. Col. 2, 22.

Tergiversans intra tectum, Col. 12, 3.

Tergum. terga gerit ager resoluta, Col. 10, 7 & 71. terga foli, Col. 4, 14.

Tergus, tergoris ascensus, *tergi*, Col. 6, 37.

Termanticum, *vid.* Thermant.

Terminatum suis finibus opus, Col. 10, Præf.

Termini prædiorum signandi. *vid.* Finis.

Ternarii scrobes, Col. 11, 2.

Ternas partes, Varr. 2, 1. terna pariunt ova, Col. 8, 14.

Terra mater, Varr. 1, 1. *eadem quæ* Ceres, Varr. 3, 1. *vid.* Tellus. tribus modis dicitur, Varr. 1, 9. Italia, *ibid.*

Saturnia, Col. 1, Præf. species plures habet, Varr. 1, 9. Col. 2, 2 *integr.* genera multa, Pall. 1, 5. alia alibi melior, Col. 1, Præf. qualis culturæ apta, Pall. 1, 5. exilis ut stercoreanda, Col. 2, 5. densa & glutinosa, Col. 1, Præf.

L E X I C O N

senescatne & longo usu effecta fiat, Col. 2
ut exploretur, Col. Arb. 3. Pall. 1, 5. eam
veri quando religiosiores vetent, Col. 11,
solum sit fundi, Varr. 1, 7. & *contra* a ter
meram, i. e. a solo, Varr. 3, 7 & 8. * ter
talparum, Veg. 3, 79.

Terrenus. terrenum pabulum confectar
subst. Terrenum modicum, Col. 3, 11. terren
11, 2. genera tria, Col. 2, 2. species infini
ne quid terreni habeat radix, defricatur, (C
renum fabuloni *oppon.* Pall. 1, 5. terreno
glarea, Col. 4, 22.

Terreus agger, Varr. 1, 14. *non* terrenus,
juber Oudendorp. ad *Frontin. strateg.* 4, 1, 3

Territorio Neapolitano, Pall. 4, 10.

Tertiæ duæ, Col. 5, 1. ad tertias deco
10. Ad tertias decoquere *interdum est ita co*
tertiis consumitis una supersit, aliquando, ut,
duæ restent. Rhod. Lex. Scribon. quem laudat
Samon. 416. cum ad tertias subfederit co
20. infra tertiam partem confedit, Col. 1.

Tertiarium bituminis sumito, Cat. 95.

Tertiatio, *tertia pressura*, Col. 12, 50.

Tertiati agri, Col. 2, 4.

Tertio. tertiarum, & tertia vice arari, Pa
tur, Col. 2, 4.

Tertio obducere parietes, Pall. 1, 11. /
his temporibus.

Tertium florem agere, Col. 2, 16. tert
se, Col. 6, 36.

Tessera, quæ secatur in cucurbita, Pall.
drata particula, quæ, ut in emplastratione
claudendum reponitur. Afric. Geop. 10, 56,
σπληνίσις ἰοικόντα. Sunt autem σπληνία, quæ
teola, emplastro illita, quibus vulnera clau
ipsa etiam emplastratio dicta est. in pavim

Tesserulæ in suffragiis, Varr. 3, 5. *vid.* 1

Testam calfacere, Cat. 110. de testa ar
struere, Cat. 18. testa subterni oportet ca

Testaceum pavimentum, Pall. 1, 9 &

subst. testaceum superfundere, Pall. 6, 11.

Testiculis exemtis tauro concipiunt vac

R U S T I C U M.

exigui & pares in equis laudantur, Pall. 4, 13. dextri quis consensus cum jecore? Veg. 3, 58. * velut testiculi ossiæ pistaciis masculis, Pall. 11, 12.

Testificari, Col. 1, 4.

Testudineatum tectum, Col. 12, 15.

Testudo palustris superstitione adhibita, Pall. 1, 35. in testudinis corio siccare semina, Pall. 1, 35. * testudo magna in ornithone, Varr. 3, 5. *add.* 3, 6.

sub Testu coquere, Cat. 74. Testum neutro genere vocat Plinius 32, 26 & 30, 39, vas primo quidem, ut arbitror, testaceum seu figlinum, unde nomen, deinde etiam æreum, cui imposta pruna, quod subjectum erat, torrerent; quod quidem apertum est ex Cat. 76, licet ibi & alias texto scribatur.

Tetanici, Veg. 3, 24.

Tetradium, Col. 3, 20. *quaternio.*

Tethys æquorea, Col. 10, 201.

Tetrapharmacum, Veg. 2, 15 & 48. 4, 28. tetrapharmacum malagma, Veg. 3, 21. *sunt etiam alia tetrapharmaca Celsi, Plinii Valeriani, Scribonii, quæ in Lexico Scribon. laudat Rhodius.*

Tetrica, mons, Varr. 2, 1.

Tetricus, *ruficus*, Col. 8, 11.

Textorium opus, *pro vitili*, Col. 9, 6.

Textum, *idem*, quod testus. texto operire catinum, Cat. 84. *add.* 76.

Thalli ceparum ne a ventis prosternantur, Col. 11, 3. *conf.* Pall. 3, 24. *vid. Salm. ad Solin. c. 53, p. 823. Schæuss. iidem sunt Fusticuli allii.*

Thamni *f. rhamni* flos, Col. 12, 7.

Thapsia *herba* apibus inimica, Pall. 1, 37.

Thasiæ vites, Col. 3, 2. *a patria.*

Thaumantias, Col. 10, 292.

Θεατρίδιον avium, Varr. 3, 5.

Thebæ Bœotiæ antiquissimum oppidum, Varr. 3, 1. Col. 1, 4. clivus in agro Sabino ita vocatur Varr. 3, 1.

Theca grani, Varr. 1, 48.

Thelis *pro* Thetis, Varr. 3, 9.

Theriaca vitis ut fiat. Theriaca, *antidotos*, Pall. 3, 28.

Θηριοτροφεῖον Hortensii, Varr. 3, 13.

Thermanticum acopon, Veg. 1, 43. collyrium, Veg. 2, 18. unguentum, Veg. 3, 33. potiones, Veg. 2, 36. 3, 33.

Theſſalici equi laudantur Varr. 2, 7.

L E X I C O N

- Thessala tempe, Col. 10, 265.
 Tholus rotundus, Varr. 3, 5.
 in Thracia granaria speluncæ, Varr. 1, 57. feri boves,
 Varr. 2, 1. albi ad μέλινα κέληρον, Varr. 2, 5.
 Thurea planta, Col. 3, 8.
 Thurii, Sybaris, Varr. 1, 7.
 Thuris grana, Cat. 70. drachma, Cat. 172. pollen, *vid. h. v.*
 Thufca sacra, Col. 10, 341.
 Θύειν immolare, Varr. 2, 4.
 Thyestes auream pecudem Atreo subducit, Varr. 2, 1.
 Thymbra thymo proxima, Col. 9, 4. apibus grata, *ibid.*
 ejus saporem referens satureja, Col. 10, 233.
 Thyminum mel, Col. 6, 33.
 Thymites vinum, Col. 12, 35.
 Thymum viride, Col. 12, 57. apibus gratum, Col. 9,
 4. ejus satior & cultura, Col. 11, 3. Pall. 10, 13. thymum
 silvestrem & etargium, Veg. 3, 27. forte nigrum, *qui no-*
tus botanicis.
 Thyrsigero Baccho, Pall. Inf. 87.
 Thyrsi, *de caulibus*, Col. 10, 369. *ita Suet. Aug. c. 88.*
 Thyfus olim dictus *ὕς*, Varr. 2, 4. *Coaluit Thyfus ex dua-*
bus vocibus Δὺς, ὕς; antiquitus Δὺς a Græcis dictus, ut ex Cle-
mente & Athenæo habemus, cui ab imperitiis interpretatio fuit
apposita ὕς, & subinde de utroque efformatum Thyfus. Ponced.
 Tiberius Cæsar, Col. 11, 3.
 Tibiæ dextræ & sinistræ, incentiva & succentiva, Varr. 1, 2.
 Tibicen Græcus, Varr. 3, 17.
 Tiburis arva, Col. 10, 138.
 Tiburs terra mediocris, Varr. 1, 9.
 Tiburtinus ager, Varr. 1, 9. saxum, Pall. 1, 10.
 P. Ticinius Menas, Varr. 2, 11. *Tanto minus mutare quid-*
quam volui, quod Ticinios plures suppeditat nobis Glandorpius.
 Tigris, nomen canis, Col. 7, 12.
 Tilia in scalpturis necessaria, Pall. 12, 15.
 Tiliagineæ arculæ, Col. 12, 45.
 Timent argillam caules, Pall. 3, 24.
 Timor est, ne peruratur, Col. 11, 3.
 Tineæ ne vestimenta tangerent, Cat. 98. ne molestæ sint
 seminibus ficulneis, Col. 5, 10. * alvorum, Col. 9, 14. quo
 vino pellantur, Cat. 126.
 Tineolæ, quos alii pediculos vocant in equis, Veg. 1, 44.
 Tineosi favi, Col. 9, 14.

R U S T I C U M

Tinunculus accipiter, Col. 8, 8. Crecerellam *fuis dici* ;
notat Harduin. ad Plin. 10, 37.

Tiro bos veterano jungendus, Varr. 1, 20.

Tirunculus contemnitur, Col. 11, 1. tiruncula canis, Col.
7, 12. *quæ primum peperit.*

Tithymallus, Τίθυμалλος, Col. 9, 13. *Etiam lactaria Ro-*
manis, nostris Wolfsmilch. Lactucæ marinæ nomen etiam
Col. 6, 17. lactuca capraria Plin. 26, 8. Schættg.

Titubans fabrica, Pall. 1, 9. titubante gradu, Col. 10,
309. titubantem stomachum solidare, Pall. 3, 31.

Titulum scribere disputationi, Col. 9, Præf. eo more,
quo in singulorum titulis continetur, Pall. 11, 12.

TMSIS in illo, consue quoque faciunt, Varr. 2, 9. fer-
ve bene facito, Cat. 157. excande me fecerunt, Varr. 3, 4.
Tmolon, Col. 3, 8.

Tofaceo lapide structa, Pall. 9, 9.

Tofus durissimus, Col. 3, 11. arenosus & jejunos, Pall.

1, 5.

Tolerabiles oves, Col. 7, 3. *dignæ, quæ tolerantur & alan-*
tur in grege. vid. Scal. ad Catal. p. 36, h. e. Culic. 378. ubi
exponit, quæ possunt tolerare hiemem, ut & accipit homi-
nem tolerabilem apud Tarent. in Heaut. 1, 2, 31. Gr. ἀνεξιχαλός.

Tolerabiliter, Col. 11, 2 & 3.

Tolerare victum, Col. 10, Præf. * faba fresa & vinum
tolerat fœtas, Col. 6, 24. *ita equos tolerare est apud Casarem.*

Tollere proverbium, Varr. 2, 9. tolli possunt ex pastio-
ne fructus, Varr. 2, Præf.

Tomacinae pernae, Varr. 2, 4.

Tomice palmea aut juncea ligare, Col. 12, 32. tomici-
bus alligatae perticæ, Pall. 1, 13.

Tonantibus Demostheni Platonique non cessit Cicero, Col.
1, Præf.

Tondere palmitem in pollicem, Col. 4, 21.

Tonitribus vitiantur ova, Col. 8, 5.

Tonfores, Varr. 2, 11.

Tonsura ovium, Varr. 1, 37. 2, 11. tonsuræ semestres
in Hispania, Varr. 2, 11.

Tonfus & tunsus confunduntur, ubi vid.

Topiæ fici, Obl. 5, 10.

Torcular, & Torcularia olei, Col. 1, 6.

Torcularii curatores, Col. 12, 50. lacus, Col. 12, 18.
torcularia cella, Col. 1, 6. vasa, Varr. 1, 22. * torcularium

L E X I C O N

(*instrumentum*) *subst.* uti ædificandum, Cat. 18. torculario quæ opus sint, Cat. 13.

Torculos funes, Cat. 63, 68 & 135. torcula vasa, Cat. 1, 11 & 14. Varr. 3, 2. oleraria, Varr. 1, 55.

Toringi equi, Veg. 4, 6. *Etiâ Apollinari Sidonio & Casiodoro Toringos esse, qui sint hodie Thuringi, observatum Ortelio.*

Tormentum rotæ vel machinæ, Veg. 2, 46.

Tormina ut sanentur, Cat. 156 & 157. *add.* 126. torminum signum & remedium in pecore, Col. 6, 7.

Torosa cervix, Col. 6, 20. *vid.* Torus.

Torquere botryones in ipsa vite, Pall. 11, 22.

Torrefactas nuces, Col. 12, 57. sesama, Col. 12, 15.

Torrens imbribus conceptus, Col. 1, 4. torrentes fluvii, Varr. 1, 12. * torrens a torreo *vide statim.*

Torrere vaporibus, *intransf.* Col. 1, 4. torrens æstu terra, Col. 4, 19. torrentis cœli vis, Pall. 4, 1.

Torridus sal, Col. 7, 5 & 8. 12, 17. far, Col. 12, 56. *pro tosto sape poni torridum, observat etiam Nic. Heinsius ad Ovid. Fast. 1, 24.*

Tortione moriuntur, Veg. 1, 46.

Tortivum mustum, Cat. 23. Col. 12, 36.

Tortura, de palmitibus depresso, Pall. 3, 9. ventris, Veg. 1, 40. ex tortura oritur indignatio, *nostri vocant übertreiben, Veg. 2, 55.*

Torus. toris tribus novella vitis ad arborem religatur, Col. 5, 6. *conf.* Col. Arb. 16. ligaturam vocat Pall. 1, 6. tori funiculorum, Col. 11, 3. muscutorum, Col. 6, 29. Torus igitur rotundam flexuram notat, nullis materiæ habitæ ratione. Patet hoc etiam ex architectorum usu; & frustra videtur esse Meursius, qui exercitat. crit. 1, 2, tortum legi vult apud Columellam. Toros funiculos ex pluribus filis tortos interpretatur Yvo Villiom. *adv. Ro. Titium 2, 26. vid.* Torosus. toros tres habeat funis, Cat. 135.

Totonarii equi, Veg. 1, 56. *vid.* Guttonarii.

Totus, *penult. brevi*, pro quotus, Col. 5, 3. quotcunque pedum spatia — totam partem longitudinis.

Totus. toti partibus suis consummantur pulli, Col. 8, 5. quoniam totum in eo sit, ne contrectentur pocula, Col. 12, 4. in totum summa operarum X, Col. 2, 13. in totum præcipere, *in universum, in genere, ut vulgo*, Col. 3, 2. 11, 2. in totum domi morari, Col. 12, 1. exterminare, Col.

R U S T I C U M:

9, 15. ex toto indurefcere, Col. 2, 21. repudianda est;
Col. 5, 8.

Toxica strenua, Col. 10, 18.

Trabeculæ & trabes, Cat. 18.

Tracantum, *vel* tragantum, *pro* tragacantha *passim* *Vege-*
nus, v. g. 3, 65 bis.

Tracontia radix, *pro* dracontea, Veg. 3, 66.

Tracta facere, Cat. 76.

Tracta *suspicio* *legendum* *pro* stracta, Veg. 2, 45. *Certe hoc*
pro illo scriptum.

Tractus, *plaga cæli*, Col. Arb. 17.

Tradit memoria, Col. 1, 3.

Traduces vitium, *rami non in terram demersi, sed in vici-*
nam arborem traducti, Varr. 1, 8. tradux inhærens matri,
Col. 4, 29. traducibus dispergere vitem, Col. 5, 6. tradu-
ces in proximam quamque arborem mittendæ, *ibid.* novi
traduces inter se ex arboribus proximis connectantur, Col.
5, 7. *In arbusculis fiunt traduces: hoc autem vocabulo utimur*
in vitibus, quæ ex arboribus in arbores traducuntur. Tradu-
ces quidam rumpos appellant, a traducendo nominatos, *qua-*
les eleganter utiliterque formatos in territorio nostro conspici-
mus. Traducem bimum antiqui præcidere solebant, ut ita transi-
lem facerent. Novariensis agricola traducum turba non conten-
tus, nec copia ramorum, impositis etiamnum patibulis palmites
circumvolvitur. Hieronymus, Augustinus, Rufinus, ceterique eccle-
siastici scriptores, curiose disputando disquirunt, atque vestigant,
numquid anima ex traduce propagata sit, tanquam semen ex se-
mine. Tertullianus oppido quam decenter scripsit, famam serpere
in traduces aurium atque linguarum. Mendosi sunt Tertulliani
codices impressi, in quibus dictiones perperam distinctæ leguntur.
Nam cum in traduces linguarum fuerit scribendum, sicut nos
legimus: vitiose imprefferunt intra duces, corrupto vocabulo
elegantissimo & sensu. Beroald.

Τραγινῶς fieri, Varr. 3, 13.

Tragædorum pallia trahuntur, Veg. 3, 22.

Traha tritoria, Col. 2, 21.

Trahunt maturitatem vina, Col. 1, 6. trahere noxam;
Col. 6, 27. succum, Col. 11, 3. saporem, Col. 12, 50.
sanguinem, *h. e. mittere*, Veg. 3, 43.

TRAJECTIONIS particula quod *exempla*. Ita factis præ-
gnantibus quod sunt molesti, *pro* quod ita factis prægnan-

Scriptu. R. R. Vol. IV,

E e

L E X I C O N

ribus sunt molesti, Varr. 2, 2. si viderint leporem aut cervum, quod eum potius &c. Varr. 2, 9.

Trajectus. trajectæ perticæ in caveis, Varr. 3, 9.

Trajicere, *de terrestri itinere & plauistro*, Varr. 2, 4. * trajicies lemniscos, Veg. 3, 18.

Transcendere ætatem primæ juventæ, Col. 1, 8.

Transcurrit humor, Col. 3, 10. luna solis radios, Col. 2, 10.

Transeunt difficillime casei bubuli, *h. e. maximi sunt cibi, halten wider*, Varr. 2, 11. *oppos.* facillime dejici.

in Transferendis feminibus & plantis quæ spectanda, Col. 3, 9. Arb. 1, 5, 17 & 20. transfertur brassica, Col. 11, 3.

Transglutiat sanguinem, Veg. 3, 78.

Transigendum est, *vendendum*, Pall. 12, 13. ubi facultas est transigendi, Pall. 3, 26.

Transitum sol facit in pisces, Col. 11, 2. in taurum, *ibid.*

Translatio *plantæ* in meliorem locum fieri debet, non contra, Col. 3, 5. Pall. 1, 6. 3, 9. translatione an mitescat fructus pineus, Pall. 12, 7.

Transluceat cortex, Col. 4, 29.

Transmarina cunila, Col. 11, 3. ros marinus, cunila &c. *legendum censet Ponted.*

Transmigrant morbi contagione, Veg. 1, Præf.

Transmisso humore, Col. 12, 43.

ne Transmittant baccam cannæ, Col. 12, 50. humorem; Col. 1, 6.

Transponere brassicam, Pall. 10, 13.

Transferere per qualum, Cat. 133.

Transfuitur subula, Col. 6, 5. *Ita Celsus 7, 7, Acu filum ducente transfuitur. Utrumque h. l. laudat N. Heinsius ad illud Ovidii Fastor. 2, 363, Verubus transfuta salignis Ext. Sen. Theb. 254, Transfuit ferro pedes.*

Transvaricat pedibus prioribus, Veg. 3, 60.

Transversa spatia, Col. 5, 5. capita ferunt obstopiæ fues, Col. 7, 10.

Transvolvit se animal, Veg. 1, 1. *h. e. volutat. add. Veg. 1, 56.*

Trapetus emtus est, Cat. 22. trapetos V, Cat. 12. trapetos latos, Cat. 135. trapetos veteres, Cat. 22. trapetibus, Cat. 18. trapeti facito (*o'eum*), Cat. 145. *Pro* trapete, *a primo casu* trapetes. trapetum *gen. neut.* Col. 12, 50. ad trapeta, in quæ, Varr. 1, 55. *Vid. Popm. de instrumentis*

R U S T I C U M

fundi cap. 12, & Turnebi nostramque de ea re disputatiunculam;

Travehere flumen, Varr. 2, 7.

M. Trebellius, Col. 5, 1.

Trebla seu Triblæ, Cat. 135. *forte rustica vox ex tribula contracta. At urbem intelligit Schætzgenius.* Trebula Sabinorum Liv. 23, 29. Tribula Aldhelmo de laudibus virginis. c. 52. *conferri jubet Gronov. obs. in Script. Eccles. c. 20, p. 222;*

Trecenæ amphoræ, Varr. 1, 2.

Trecenariæ vites, Varr. 1, 2.

Tremebundior ubere porcæ, Col. 10, 396.

Trepidarii, Veg. 1, 56. *sunt quasi tripedarii. Origo verbi tripedare, τριποδίζειν, ter pede terram pulsare, saliare. Vid. copiosissime ista disputantem Salmasium ad Capitolini Maximos c. 3, p. 9 sqq.*

Trepido. trepidans *codem sensu*, Veg. 3, 47. *Sed cum * tripedare etiam absque respectu ad illum τριποδίζειν sit festinare, celeriter movere se, e. g. Varr. 3, 16; possit aliquis putare, etiam inde esse Trepidarios equos nomen suum consecutos.*

Tres. tris minas, Cat. 127.

Τριανδς, luna XXX, Varr. 1, 37.

Triangulus ager, Col. 5, 2.

Tribula excutiendis granis, Col. 2, 21. *De toto genere Scheffer. de re vehic. 1, 7, qui etiam hoc loco utitur. Schætzgenii antiquitates triturae aliis laudavimus. tribularum pulvis, Col. 1, 6. tribulæ erectæ simile organum, Col. 12, 50. * tribulum idem, Varr. 1, 52. conf. 1, 22.*

Tribulatæ falciculæ, Pall. 1, 43. *vid. Falciculæ.*

Tribulato quotidie, Cat. 23.

Tribus unde dictæ, Col. 5, 1. * secundæ tribus vinum; Col. 3, 2.

Tributum victui humano conferre, Col. 12, 4. tributa reddentes arbores, Pall. 4, 10. tributo laboris & lactis ut sufficere possint vaccæ, Pall. 5, 7.

Tricenos pedes aut quadragenos, Col. 5, 10. tricenalabra, Col. 12, 50.

Tricenaria fistula, Pall. 9, 12.

Tricentorum pedum, Col. 5, 2.

Trichiasis restit. Veg. 2, 15. *vid. Tritiac.*

Trichilis dependens cucumis, Col. 10, 378. *Vocat hoc genus cucurbitæ camerarium, levi umbra cameras & pergulas operiens, Plinius 19, 24; cui opponit plebejum, huiusmi repens. * sub trichila repens, Col. 10, 394.*

L E X I C O N

- Tricies triceni, Col. 5, 2.
- Triclinaria æstiva & hiæpna, Varr. 1, 13.
- Trictores utuntur fleta, Veg. 2, 49. *N. L.*
- Triens medicaminis, Col. 12, 20. jugeri, Col. 5, 16 & 2.
- Trifolium Simonianum, Col. 6, 17. Veg. 3, 4. *idem quod acutum, Gr. ἀσφάλτιον. vid. Simonian.*
- Trifurci furculi, Col. 5, 11. trifurca stirps, Col. 5, 10. femina, Col. Arb. 20.
- Trigemino partu, Col. 3, 10. trigemini, Col. 3, 8.
- Trigemmis malleolus, Col. 3, 19. *add. locus Plinii, laudatus in Sagitta.*
- Trigonitis myrrha, Veg. 1, 11 & 16. *vox suspecta editoribus: forte Troglodytis, ut Veg. 2, 22. Hæc optima. Diosc. 1, 77. Sed neque contemnenda lætio Sambuci marginalis troglita. Ofsendit enim Salmafius ad Solin. p. 894, in optimis Aetii & aliorum libris τρωγλῆτιν μύρραν esse pro τρωγλοδυτικῆς, ipsamque adeo gentem τρωγλίτας esse dictam. Monuit me hujus rei Jo. Zach. Platnerus, medicus excellentissimus.*
- in Trigonum statuere, Col. Arb. 22.
- Trimatum excefferunt, Col. 8, 5. trimatu expleto, Col. 8, 11.
- Trimestris fructus, Col. 2, 10. *idem* trimestre (*triticum*), Col. 2, 6. *Hinc emendandus Isidor. Orig. 18, 3: Trimenle triticum ideo nuncupatum &c. Leg. trimestre. Add. Schook. de Cerevis. c. 5, p. 40 sq. Schættg. trimestre semen quod dicitur halicastrum, Col. 2, 6. nullum natura, Col. 2, 9. trimestris fatio, Col. 2, 4 & 9. Pall. 1, 6. Col. 12, 4. trimestris usus, Col. 2, 6. trimestrium fatio, Col. 11, 2. Pall. 3, 3.*
- Trimodiæ fatoriæ, Col. 2, 9. 12, 50. trimodiis aptanda lora, Col. 12, 18.
- Trimus. post trimum, *postquam trimus fuit equulus*, Varr. 2, 7. *ita* ad trimum, Varr. 2, 4. trima ætas, Pall. 4, 11. trimæ plantæ, Pall. 3, 25.
- Trina vasa, Varr. 1, 22. trinis radicibus, Varr. 1, 1.
- Triobolus, Cat. 127. *drachma dimidia, sex enim in drachma oboli.*
- Tripartito divisi, Varr. 5, 1. Col. 3, 1. Arb. 1.
- Tripedali fenestra, Varr. 3, 9.
- Tripedaneæ vites, Col. 3, 2. fossulæ, Col. 12, 44. *ta-læ*, Cat. 45. tripedaneus scrobs, Col. 5, 5. tripedaneum spatium, Col. 3, 5. 4, 32. 11, 3.
- Triptolemi bos minister, Col. 6, Præf. *prudentia in mo-*

R U S T I C U M.

litione foli, Col. 1, Præf. *Hinc unci puer monstrator aratri, Georg. 1, 19. Schættg.*

Triquetra forma, Col. 5, 2.

Trifolcus ramus, Pall. 4, 10.

Tritiacem, Veg. 2, 15. *Sed verum est trichiasin, quod J. A. Fabricius adscripsit, & conj. Morg. IV, 15.*

Tritavi nostri, Varr. 3, 3.

Triticeæ paleæ, Cat. 54.

Tritici satio, Pall. 10, 2. 11, 1. ubi ferendum, Cat. 34. solum quod requirat, Col. 2, 9. quando sarriendum, Col. 2, 12. quot generum? Col. 2, 6. Appulum præstantissimum, Varr. 1, 2. ut condatur, Varr. 1, 5. in filiginem degenerat, Col. 2, 9. tritici moliti farina, Col. 6, 5.

Trituræ præparatur area, Col. 11, 2. *add. Varr. 1, 51 & 52. Col. 2, 21. de re ipsa nempe. nomen enim non habet.* ad trituram satis habilis arena, Col. 2, 20. trituræ tempore, Pall. 1, 36.

Triumphale epulum, Varr. 3, 2 & 5.

Trixago, Veg. 1, 17 & 42. 3, 24. *Dodonæo chamædryd.*

Trochischus, trochiscus, Veg. 2, 9.

Trochleæ Græcanicæ, Cat. 3. *trochleæ sunt machinæ theatroria, in quas induntur rotulae vel orbiculi ærei aut lignei, qui per axiculum versantur, trajectis ductariis funibus. nomen habent a τροχός, id est, rotulis: fiuntque ad similitudinem Græcæ literæ Θ, auctore Isidoro: unde fortassis Cato vocavit Trochleas Græcanicas: sicut Plautus in Pænulo ejusdem generis machinationes Græca celonea: quæ dicta sunt a similitudine χελωνίου, id est, tegumenti testudinis animalis. Porro orbiculorum in trochleis non est idem numerus, nec idem ordo; sed, ut fert moles onerum, quæ sustolluntur, diversus. numerus machinas nominibus distinguit, ut Trispastos dicitur, quæ per tres orbiculos versatur; Pentispastos, cum in ima trochlea duo orbiculi, in superiore tres circumvolvuntur; Polypastos, quæ multis orbiculorum circuituibus facile agitur: cujus generis videtur esse hæc Catonis trochlea. Ordo aliquando binus, superior & inferior, ut hic; nonnunquam ternus, supremus, medius, & infimus, ut in polypasto Vitruvii. Popma.*

Trogloditis myrrhæ uncia, Veg. 2, 22. *vid. Trigonitis.*

Trulla & Trullium, Cat. 10, 11 & 13. ad apes recondendas in alveo adhibetur, Col. 9, 12. trullis frequenter inducio, Pall. 1, 15. trulla æquabimus impensam, Pall. 1, 13. *Ab hac trulla est trullifare Vitruvii.*

L E X I C O N

Truncæ arbores, Varr. 1, 14. * *Subst. truncis (taleis)* melius quam plantis (*viviradicibus*) olivetum constituitur, Col. Arb. 17.

Trusatiles molæ, Cat. 10 & 11.

Τρυγητήρ, vindemiator, Col. 11, 2.

Τρυφερὴ pro τρυφερά, cytissus, Col. Arb. 28.

Tuberculum, cui subest vermiculus, Col. 7, 5.

Tuberes quando ferantur & inferantur, Col. 11, 2. Pall. 3, 25. inferuntur cydonio, Pall. 2, 15. add. Pall. 10, 14. *Nuciperfica*, Pêsches - noix vocari a vulgo, observat Harduinus ad Plin. 15, 14. qui etiam ex Martiali 13, 42 & 43 ostendit, ex Africa in Italiam translata eam arborem.

Tuberum, tubero, pro tuber, tubere, Veg. 2, 30.

Tubulus fictilis, Pall. 9, 11.

Tubus. tubi fictiles, Pall. 1, 17 & 18.

Tudicula oleo conficiendo, Col. 12, 50. rudicula alii.

Tueor. tuemur tecta sumtu majore, Varr. 1, 11. tueri armenta paleis, Col. 2, 17. 6, 3. * *Pass.* tuebantur cives a rusticis, Varr. 3, 1. Sic etiam usus Viruvius in Præf. lib. 8.

Tuguria veterum, Varr. 3, 1. tuguriorum more, Col. 12, 15.

Tum etiam, *precedente* præter, Col. 4, 18. tum deinde, Col. 4, 24.

Tumentes gemmæ, Col. 11, 2. tumentia jam ficulnea cacumina, Col. 11, 2.

Tumor paltini subsidit, Pall. 2, 13.

Tumultuosum canere, Col. 12, 2.

Tunc in *apodofi precedente* si, Col. 9, 15.

Tunica in trapeto, Cat. 20. *N. L.*

Tunsa axungia, Veg. 2, 41. grana, Col. 9, 13. radix laferis, Veg. 1, 10. tunsæ Caricæ, Pall. 1, 26 & 30. bacæ, Pall. 10, 14. tunso allio, Col. 6, 8. quibus in unum tunsis, Col. 6, 7. tunsas pilulas, Veg. 2, 62. *Apud Vegetium in prima syllaba fere o legebatur, ut & in verbo tundo, quod inde cum tondeo miscetur v. g. 1, 11 & 13. 3, 65. * tusa,* Veg. 1, 16 & 38.

Turba faxorum, Pall. 6, 3. ut populus spicarum, Pall. 7, 2.

Turbatur mare, Varr. 3, 17.

Turduli, *natio*, Varr. 2, 10.

de Turdis Varr. 3, 5. Pall. 1, 26. veneunt ternis denariis, Varr. 3, 2. ut alantur, Col. 8, 10. * turdi pisces, Col.

R U S T I C U M.

8, 16 & 17. sic passerēs, sic merulæ pisces pariter atque aves sunt.
Turgent lienes, Cat. 157. * nec dum turgentēs vineæ;
Pall. 3, 26.

Turgescit valido caule; Col. 10, 325.

Turiones lauri, Col. 12, 48.

Turni lacus, Col. 10, 138. Furnum (*alii Turmus legunt*)
fluvium Umbriæ laudat Vibius Sequester. Quid si Turni lacus
idem sit, qui Juturnæ sororis? de quo Val. Max. 1, 8, 2, &
Flor. 2, 12. Tacent, quantum scio, Geographi.

Turraniāna pira, Col. 5, 10.

Turranius Niger, Varr. 2, Præf. it. 2, 11. 3, 1.

de Turturibus Varr. 3, 8. Col. 8, 9. Pall. 1, 25. turtures
advenæ, Varr. 3, 5.

Turundæ e farina, Cat. 89. hordeacæ, Varr. 3, 9. * tu-
runda ad fistulam, Cat. 157.

Tus, vid. Thus. Sed sine aspiratione etiam MS. Medicus
Cat. 70.

Tusca sacra, *magica operationes*, Col. 10, 341.

Tusculanus ager, Varr. 1, 14. fundus, Varr. 3, 3. Tu-
sculanum Luculli, Varr. 3, 4.

Tussicos faciunt, Veg. 3, 65. 4, 8. forte phthysicos. *nisi*
tussicus est a tussis, ut ravicus, & inde raucus, a ravis. Tus-
siacos ex Firmico profert Elmenh. ad Apulej. p. 222, 38.

Tussi pecus si laboret, Col. 6, 10 & 31. ad tussim veterem,
Col. 12, 33. tussis in bubus causæ & genera, Veg. 3, 61 sq.

Tute facere, pro tuto, Col. 5, 10. ita cite Scriboni. 198.
ubi vid. Rhod. p. 284.

Tutela pecudum, Col. 9, Præf. 6, 2. tutelæ exiguæ ani-
mal asinus, Col. 7, 1. * tutelam accepit Luculli Cato, Varr.
3, 2. * tutelarum, *septorum*, genera quatuor, Varr. 1, 14.

Tutus. tuta cubilia propter injuriam, Pall. 12, 13. tu-
tissima valetudo, Col. 7, 2.

Tybur pomosum, Col. 10, 138.

Tympanites fit equus, Veg. 1, 43.

Tympaniticus bos, Veg. 3, 27.

Tympanum, Varr. 3, 5. *rotæ genus, ut Virg. Georg. 2,*
444. Habet tympani musici ut nomen, ita & formam, vete-
ris præsertim, non ita profundi, ut coria ab utroque latere in-
tenta, prope sibi admoventur: quæ etiam cribrorum vulgari-
forma est, ut diameter ad altitudinem se habeat, ut 6 aut 7 ad
1. Nimium pro radiis & abside, solidis tabulis tympanum est
compactum. Multo justius etiam tympana dicta, quæ cava est-

LEXICON

*ſent, qualia v. g. ad onera ope hominum intus calcantium molienda adhibentur. item ad aquas hauriendas e. i. g. a. Tympanum Varronianum orbilis hoc eſt abſidis radiis aptatum fa-
ciſ, ut eadem machina & rota radiata ſit & tympanum.*

Tuponeſiar, Varr. 2, 1.

V.

Vacatio ab opere datur, Col. 6, 14.

Vaccæ quæ probentur, Col. 6, 21. Pall. 4, 11. *vid. Bos tauris* ſubmittendæ, Col. 6, 24. Pall. 8, 4. ſteriles depu-
tandæ aratro, Pall. 4, 11. Col. 6, 22. nam vaccis etiam
arant, Varr. 1, 20. *hæ ſunt vaccæ operariæ*, Col. 6, 24.

Vaccius interlocutor, Varr. 2, 1.

Vacerræ, Col. 6, 19. quæ ſint, Col. 9, 1. his circum-
datum vivarium, Col. 9, 1.

Vaco. vacant a foetu matres, Col. 8, 15. ab imbecillis
valetudinaria, Col. 12, 3. * vacare debet aqua lavacris, Pall.
1, 17. *h. e. adhiberi.*

Vacuum arboribus arvum, Col. 3, 11. vacuæ fructu vi-
tes, Col. 3, 2. vacua foetu loca in vite, Col. 3, 10. vacua
tempora, Col. 12, 4.

Vagina vocatur herba, qua ſub latent ſpicæ, Varr. 1,
48. eſſe in vaginis, Varr. 1, 32.

Vagor. vagari latius, quam oportuit, Varr. 1, 2. vagan-
tibus animis apum, Pall. 7, 7.

Valenter ſufferre ventos & imbres, Col. 3, 2. *creſcere*,
Col. Arb. 3.

Valentiſſima vineti pars, Col. 4, 23.

Valeo. valebit nutriendis herbis, Pall. 3, 1. valendi oc-
cultæ feracitas, Pall. 5, 2. * valet necare, *potest*, Col. 6,
25. præbere, Col. 3, 2. perennari, Col. 12, 19. edere
conceptum, Col. 2, 1. peſtilentiam facere, Col. 6, 5. ni-
hil valent agere, Col. 3, 10. frigore non valebit adſtringi,
Pall. 1, 20. quo manus non valebit attingere, Pall. 12, 8.
* *ὀκείως* valet cito, Varr. 1, 31.

Valetudinarium pecus, Varr. 2, 1.

Valetudinarium, *locus curandis ægris deſtinatus*, Col. 11,
1, 12, 3. *vid. Gronov. ad Senec. quæſt. nat. 1, præf.* valetudi-
naria ut curanda, Col. 12, 3.

Valetudinis tutiſſimæ ſunt oves, Col. 7, 2. * valetudines;
morbi, Veg. 1, 39. 2, 5.

Validi loci, Cat. 35.

R U S T I C U M.

Vallis si se interferat, Pall. 9, 11. valle explicata, *ibid.* valles fluminum alluvie & inundationibus concretæ, Col. 3, 11. valles infimæ villis non congruunt, Pall. 1, 16.

Valli (*dimin. a. vannus, ut villum a vino*) sirpæ, crates, ex viminibus, Varr. 1, 23. vallis subactantur grana, Varr. 1, 52.

Valvulæ fabarum, Col. 2, 12. *add.* evolutum furfure panicum, Col. 2, 9. ervi, Col. 6, 4. a valvulis separata lens, Col. 1, 31. valvulis exemptæ lentes, Col. 6, 10.

Vanescunt sole diutino, Pall. 1, 10. vanescendo sanantur glandulæ, Veg. 2, 24.

Vangæ, *instrumentum rusticum*, Pall. 1, 43. *Dufresnius bipalium esse, copiose ostendit.*

Vannis expurgantur grana, Col. 2, 21.

Vanum ac leve granum, Col. 2, 9.

Vapidum vinum acre ut fiat, Col. 12, 5.

Vapor flammeus, Varr. 1, 2. vapore liquor solvitur, Col. 1, 6. vaporibus, *per æstum*, Col. 7, 5. vapor foetidus ad tumores & dolores. Veg. 2, 28. 3, 7.

Vaporata terra, *calefacta*, Pall. 9, 8. folibus æstivis glebæ, Col. 2, 16. nebulæ, Col. 1, 5.

Vaporare cellam sine nidore fumi, Pall. 1, 20. caput faccellationibus, Veg. 2, 11. oculum penicello calido, Veg. 2, 17. *Multa de hoc usu Rhod. Lex. Scrib.*

quæ Vapulavit olea, macescit, Varr. 1, 55.

Varam feceris, *h. e. furcam*, Col. 5, 9.

Vario. ne variet maculis universitas tergoris, Col. 7, 3. variare cœperunt baccæ, Col. 12, 50. variari uvæ, Col. Arb. 12. variantibus adhuc & acerbis uvis, Col. 4, 20.

Varius fulcus, Cat. 61. *conf.* Col. 2, 4. *ubi varia terra explicatur.* variæ s. helvolæ vites, Col. 3, 2. variæ uvæ cœperunt fieri, Cat. 73. cum varia est oliva, legitur, Pall. 11, 10. 12, 4. Variæ sunt olivæ & uvæ in confinio quasi maturitatis constitutæ, ubi bacca quædam molliores jam sunt, aliæ duriores.

Varis cruribus, Varr. 2, 9.

Vasa fictilia & vitrea, eaque vel picata vel pura, Col. 12, 4. ærea æruginem in coctura remittunt, Col. 12, 20.

Vasarium, Cat. 145. *pecunia, quæ pro vasorum usione datur* Vasculum, *pro alveo apum*, Pall. 7, 7.

Vastitas scientiæ rusticæ, Col. 5, 1. vocis, Col. 1, 9. instantis laboris animos debilitat, Col. 4, 18.

L E X I C O N

Vastitudinem prohibeſſis, Cat. 141.

Vastus. vasta ſcientia, Cat. 1, Præf. tempeſtas, Col. 2;
21. vaſti latratus canis, Col. 7, 12. vaſtiſſimum flumen,
Col. 1, Præf. vapores ſideris æſtivi, Col. 2, 2d vaſtiſſimæ
ſpinæ, Col. 11, 3.

Vates ſidereus, Col. 10, 434. venerandus, Col. 10, Præf.
optimus, Col. 11, 2. *omnia de Virgilio.*

Vatiis cruribus, Varr. 2, 9.

Uber pro tuberculo cellæ regis apum, Pall. 7, 7. ube-
ris eduſtione pendent apes *βοτρυδιον*, Pall. 7, 7. * uber ſoli
feracis, Pall. 1, 7. herbarum, Pall. 1, 33. ubera campi,
campus pinguis, Col. 10, 90. ubera muſto diſtenta morta-
libus demittit tellus, Col. 3, 21. ubere ſuo gravata vitis,
φυρτω, Col. 4, 27. * *Adject.* uberi ſolo diſponantur, Col. 5, 6.

Uberati gemmis plurimis furculi, Pall. 3, 17.

Ubero. uberat olea, Col. 5, 9. uberantur arbores ſteriles,
Pall. 11, 8.

Ubertatem terræ infamare, Pall. 1, 6.

Vea, via, Varr. 1, 2.

Vectarius equus duplex, ad ephippium & ad rhedam,
Varr. 2, 7.

Vectigalia, Col. 1, Præf.

Vectes *varii*, Cat. 19 & 31. vectibus ligneis denſetur
ſtructura, Pall. 9, 9.

Vectura duum generum, Varr. 1, 16. fœni, pabulorum,
ſtercorum, Col. 2, 13.

Vegetior aſpectus tauri, Col. 6, 20.

Vegrandes oves, *male grandes, parvæ*, Varr. 2, 2. *vid.*
Bentl. ad Horat. Sat. 1, 2, 129.

Vehemens vitis, *valida*, Col. 3, 1 & 10. 4, 22. *add. Ho-*
rat. Epiſt. 2, 2, 120. palus, Col. 4, 12. vehementiora ſtatu-
mina, Col. 4, 16. *vid. Barth. adv. 42, 9.*

Vehes in roboribus & alia ad ædificandum materie, *quæ*
meſura? Col. 11, 2. ſtercoris habet modios LXXX, Col.
11, 2. denæ vehes ſtercoris, Col. 2, 15. *add. 2, 16. vid.*
Carpentum.

Vehiculum, quo ad metendum utuntur Galli, Pall. 7, 2.

Vehit equus commodius, Veg. 1, 56. ſi vaſa acetum an-
te vexerunt, Pall. 12, 20.

Vejanii fratres, Varr. 3, 16.

Velamina corpori, Col. 7, 2. ſcillæ, Pall. 8, 6.

Velata manu runcare, Col. 11, 3.

R U S T I C U M.

Velinus lacus, Varr. 3, 2. Col. 8, 16. ad angulum Vellini, Varr. 3, 2.

Vella, villa, Varr. 1, 2.

Vellaturam facere, Varr. 1, 2.

Vello. vellere cuneum, Col. 5, 12. Arb. 26.

Vellus lanæ, Pall. 9, 8. vellera unde dicta, Varr. 2, 11.

Velo. velare caput trunci luto & musco, Pall. 3, 18.

Velocitas prona in facinus, Pall. Inf. Præf.

Velox animus, Col. 1, 9.

Velumina, vellera, Varr. 2, 11. Vellimina Scaligeri probant Popma & Facciolatus.

Venæ vitales in ovis aliquot dies incubatis, Varr. 3, 9. quæ animadverti possint, laudantur in equo, Varr. 2, 7. venarum enumeratio, Veg. 4, 4. vena feritur sub cauda, Col. 7, 10. verberatur ante, quam ad sanguinis emissionem solvatur, Col. 6, 14. 7, 10. venam pulsare, *h. e. secare*, Veg. 1, 22. *qui est locus de hac re classicus*. percutere, Veg. 1, 22. percussa si claudi non possit, Veg. 3, 14. pungere, Veg. 3, 15. tangere, Veg. 3, 78. rescindere, Col. 6, 30. *vid.* Sanguis. * venæ tenues aquæ, Pall. 9, 8.

Venaculo & sale perfricabis, Veg. 3, 63. *N. L.*

Venafrum, Cat. 135 & 136.

Venaliū greges, *servorum*, Varr. 1, 2.

Venaticus canis, Varr. 2, 9.

Venationis septum, Varr. 3, 12. Col. 9, Præf.

Venatoris boni est feras quam plurimas capere, Col. 5, 1.

Vendacem esse, non emacem, Cat. 2.

Vendibilior ager, Varr. 1, 4.

Vendo. vendas, quot assibus potes, Varr. 1, 12.

Veneno quædam pecudes sunt culturæ, Varr. 1, 2. *venenum* radicibus gelum, Varr. 1, 45. *venenum* triste de erucis, Col. 10, 335.

Veneo. venibit, *vendetur*, Cat. 146.

Veneri amoris animum ab officio avocant, Col. 11, 1. *venereis* operati perenni aqua se abluunt, antequam penora contingant, Col. 12, 4. * *Venerea* *f.* *Veneria* pira, Col. 5, 10. 12, 10.

Venio. cum visere venissemus ad, Varr. 2, 1. venit frumentum ad corbem, Varr. 1, 52. spicilegium, messe facta, Varr. 1, 53. * *veniunt*, efficiuntur in summa colligenda, *kommt heraus*, Col. 5, 1. * cito *veniunt* ficus præcoquæ, Pall. 4, 10. *veniunt* tenues & vacuæ fructu vires, Col. 3, 2.

L E X I C O N

Venter. ventris dolor ut fedetur in bubulo pecore, Col. 6, 7. * si ventrem non facit, *h. e. alvum dejicit*, Veg. 3, 57. * ventrem perferunt vaccæ, Col. 6, 24. equæ, Col. 6, 27. fert XII menses equa, Varr. 2, 1. in ventre est hinnitus menses XII, Varr. 2, 8. * venter *pro ipso animali prægnante*, Varr. 2, 6. *ut in illo Ictorum*, Fructus ventrem sequitur.

Ventilabra & ventilatores granorum, Col. 2, 10.

Ventilare oleam iactando, Varr. 1, 55. vinum, Col. 12, 30.

Ventofitas, Veg. 1, 39.

Ventosi pedes, Veg. 2, 50.

Ventus. ventorum orbis, Varr. 3, 5. libramentum, Col. 1, 5. iisdem ventis constituere plantam, *h. e. ad easdem plagas*, Col. Arb. 20. ventos sedare furentes, Col. 10, 340. venti feraces clementer agitant oleas, Pall. 12, 5. vento separentur paleæ a frumento, Col. 2, 21. e vento concipientes equæ, Varr. 2, 1. Col. 6, 27. * ventos emittit venter, Col. 6, 30. donec ventum reddat equus, Veg. 1, 52. * ventum in armum mittito, *inflato*, Veg. 2, 45.

Venuculum *far f. vennuculum, nisi potius leg. vermiculum, i. e. rutilum*, Col. 2, 6. Vernaculum *vocatur a nostro* 11, 2. * vites, Col. 3, 2. 12, 43. *in Fabriano thesauro sub Venusia collocantur. a ve augendi & nucleis derivat Schol. Horat. Sat. 2, 4, 71; quo loco usus est primum Beroaldus ad venuculam vitem constabiliendam. Plinio est Venicula vitis* 14, 4. *eandem quæ scirpula & quæ sticula putat Linda. Sel. Med. 10, 99. ubi adscripsit Lichtenharius, hodie eam Muscatellam nominari.*

Venus. ejus procuratio hortorum, Varr. 1, 1. * dum satiata Venus fœcundos compleat artus, Col. 10, 212. nec Venus pastoralis longius quid quærit, Varr. 2, 10. permitenda, Col. 7, 12. Veneris lasciviam amant vaccæ, Pall. 8, 4. in Venerem excitantur admissarii, Col. 6, 27.

Venustas disposita pomorum, Varr. 1, 59.

Vepres confitis spinis ut efficiantur, Col. 11, 3. veprem hunc interim non posse, Col. 11, 3.

Ver, genitale mundi tempus, Col. 10, 196. quod initium, quot dies habeat, Varr. 1, 28: veris principium rustico ut observandum, Col. 11, 2. vere novo, *ibid.* vere quæ facienda, Cat. 40 & 50. Varr. 1, 27 & 28.

Veratrum, Col. 6, 38.

Verbena, Veg. 3, 1 & 17. *eadem verbenaca. Hinc*

R U S T I C U M.

Verbenacea calida, *agua, in qua verbenae costa est*, Veg. 3, 18. coll. 22. *Εστ ἰσπὰ βοτάνη, Eisenkraut.* pro vervecina vulg. legitur* Veg. 3, 67.

Verberare paviculis, Cat. 91. verberari tempestatibus, Col. Arb. 16.

uno Verbo, omnia sana faciet, Cat. 157. *ut Gr. ἐνὶ λόγῳ. Sylb.*

Vērendæ partes equi, Veg. 1, 7.

Verentes plagarum boves, Col. 6, 2.

Veretrum jumentis, Veg. 3, 15. stat præ dolore, Veg. 3, 81.

Vergiliarum exortus, Varr. 1, 28. Col. 9, 14. 11, 2. occasus, Varr. 1, 28. Col. 2, 8. a Vergiliis vernis usque ad æstivas, Varr. 2, 11. Vergiliæ celantur, Col. 11, 2.

Vergo. vergere æquabiliter in unam partem, Varr. 1, 6.

Vericulatæ falces, Col. 2, 21. *vericulo vel hastili munitæ. restit. pro verriculatis.*

ex Vermiculo apes, Col. 9, 11.

Vermiculum far, *vid. Venuculum.*

Vernaculus hujus foli fructus, Col. 3, 8. vernaculum f. nostras genus ulmorum, Col. 5, 6. cicer, Col. 9, 1. pecus peregrino utilius, Col. 7, 3. vernaculæ aves, Varr. 3, 5. gallinæ, Col. 8, 2. vernacula examina, Col. 9, 9 & 12. femina peregrinis meliora, Col. 3, 4.

Vernant apes, Col. 9, 9.

Vernantia lilia, Col. 10, 270.

per Venum, Pall. 10, 13. verno, Cat. 50. Pall. 3, 26 & al. Pall. 5, 8. 6, 7. *ita hiberno; ita contra autumnus interdu adjectivè ponitur. ita Vespertinis.*

Verres, Varr. 2, 4. Pall. 3, 26. verrium castratio, Col. 2, 4. *vid. Sus. Porcus.*

Verruculæ binæ sub maxillis capri, Col. 7, 6. Pall. 12, 13. *Sunt illæ papillæ, quæ a collo caprorum dependent. Varro 2, 3 mammulas peniles, Plin. 8; 50 lacinias a cervice dependentes binas appellat. Reines. Var. Lett. 2, 14, p. 244. Schættg.*

Verficoloribus pomis, Col. 3, 21. anni fœtibus, Col. 10, 256.

Verificationis nostræ gustum præbere, Col. 11, 1.

Versura foliorum, Varr. 1, 46. *diversa species, immutata pro temporibus anni.* in arando*, Col. 2, 2 & 18.

Versus agri, Varr. 1, 10. versus, *fulcus*, Col. 2, 2. al-

L E X I C O N

ipsa vestimenta. dixit Seneca, Dominus debet servo vestitium. *Scavola jurisconsultus*: Quæsitum est, an mortua matre conditio apposita defecisse videatur, & per hoc neque vestitaria, neque cibaria his debeantur. Respondi secundum ea, quæ præponerentur, deberi. *Beroald.*

Vestibulum evadit apes, Col. 9, 12. vestibula in gallinariis, Col. 8, 3. & columbariis, Col. 8, 8. *sunt parvula spatia ante ipsos nidos, quæ advoiantem avem excipiant, ne cum impetu in nidum delata ova frangat. Paulo aliter* Col. 8, 4.

Vestigio uno allevatur plaga, Col. 4, 25. *h. e. uno ductu ferri. Quod in fossore est gradus, hic est vestigium.*

Vestimenta familiæ, Cat. 55. forensia, Col. 12, 45. ne a tineis infestentur, Cat. 98.

Vestio. vestire oves pellibus, Col. 2, 22. vineis agrum, Col. 3, 4. pedamenta, Col. 4, 1 & 15. statumina propaginis, Col. 4, 22. vestit ulmum vitis, Col. 5, 6. vestierint se vites frondibus & uvis, Col. 4, 27.

Vestitissimum pecus oves, Col. 7, 3.

Vesuvia rura, Col. 10, 133.

Vesuvii loca quod leviora, salubriora, Varr. 1, 6. colles, Col. 3, 2.

Veterani boves, Varr. 1, 20. veteranæ gallinæ, Col. 8, 5. vineæ, Col. 3, 21. 4, 22. 11, 2. vites, Col. 3, 15.

Veterensis Paridius, Col. 4, 3.

Vetereta reverentia *Victorii reliquimus* Col. 1, 3. 2, 10 & 13. *sed vid.* Vervacta.

Veterinarii *sc. medici*, Col. 6, 8. 7, 5. 11, 1. veterinaria medicina ad oves quoque pertinet, Col. 7, 3. Veterinarius *pro* veterinorum *leg.* Veg. 1, 39.

Veterinus. veterinæ pecudes, Varr. 1, 38.

Veterno pressum pecus, Col. 7, 10. confenescere, Col. 7, 5. *Torpore, segnitia, somno, ignavia. Veternus proprie est ille morbus, quem lethargum Græci nominant, in quo marcor & inexpugnabilis pæne dormiendi necessitas: vulgo medici subetiam appellant. Inde veternofus pro ignavo atque torpente, & somniculoso ponitur. Beroald.*

Vetulæ columbæ, Varr. 3, 7. vetulo vino, Col. 10, 428.

Vetus ætas turturum minus idonea ad saginandum, quam novella, Col. 8, 9. ex vetere arbuſto, Col. 12, 38. materia, Col. 7, 3. veteri rancore, Pall. 1, 20 *etiam MS.* Syll. veteres Romani, Col. 6, Præf.

Vetustatem vinum patitur, Col. 3, 2. in vetustatem re-

R U S T I C U M.

ponere, Col. 12, 11 & 44. servare, Cat. 114. Col. 12, 28. vetustate corruptis apibus, Col. 9, 13.

Vetustescere, Col. 1, 6.

Vetustior pix melior, Col. 12, 20 & 23. ne vetustiora sint quam decem dierum ova, Col. 8, 5. vetustiores favi deteriores, Col. 9, 15. ex vetustissimis vineis, Col. 12, 38.

Via militaris, Col. 1, 5. sacra, Varr. 1, 2. 3, 16. *de hac laudat Schœtgenius Minutolum antiquit. Rom. diff. 3, f. 3, p. 143, & Hier. Mercurial. V. L. 1, 4. add. Burman. ad Ovid. Art. 2, 266. Ab hac via sacra ceram sacram dictam arbitratur Rhodius ad Scrib. c. 82, p. 143. Salaria via, Varr. 1, 14. 3, 1 & 2. viæ malitia, Pall. 1, 6.*

Viatores, Col. 1, Præf.

Viatorium medicamentum & semper paratum, Veg. 1, 61. viatoria remedia, Veg. 3, 65. *Margo Sambuci* iuvatoria. *Reste, ut videtur. neque enim facile in promtu esse possunt, quæ ibi præcipiuntur.*

Vic. N. X., Cat. 15, *victoriati numi* X. *vasarium vict.* II, Cat. 145.

Vicarius meæ diligentiae succedit, Col. 11, 1.

Vicenaria fistula, Pall. 9, 12.

Vicia unde dicta, Varr. 1, 31. ubi serenda, Cat. 35. Col. 2, 11. Pall. 2, 6. *fatia prima*, Pall. 10, 8. *pabularis* viciae natura, Col. 2, 14. Pall. 1, 6. *fativa*, Col. 7, 3.

Viciarium cribrum, Col. 8, 5.

Vicies & semel ducentos, Col. 5, 9.

Vicinitatis cura quæ nobis esse debeat, Cat. 4. Col. 1, 3. *vicinitas domini suspecta, metuitur dominus in proximo agens*, Pall. 1, 36. *vicinitatis prædia*, Varr. 1, 18.

Vicinus. vicini anniversarii, Varr. 1, 16. ex vicino *Asticæ* Gaditanum municipium, Col. 7, 2.

Vicis. in vicem vivradicis conferitur malleolus, Col. 3, 14. in vicem novellam sobolem substituat, Col. 5, 6. *eorum* in vicem reponenda, Col. 4, 26. ad ejus vicem, Pall. 3, 28. ad vicem solis, Pall. 4, 10. vicem stramenti obtinet fœnum, Col. 2, 19. *vice* defruti, Col. 12, 19. temonis vice trahitur, Col. 6, 2. * *vice annua, singulis annis*, Col. 3, 21. vicibus annorum requietum, & alternis agitarum arvom, Col. 2, 9. *vice alterna annorum*, Col. 3, 2. *cacuminum*, Col. 4, 17. *mutua*, Col. 4, 16. *vice pari*, Col. 4, 22. vicibus inter se mixtæ qualitates, Col. 2, 2. * *omnes vices ministeriorum*, Col. 3, 10. * *prima vice agros*

Scriptu. R. R. Vol. IV.

F f

L E X I C O N

uvæ passæ detractis vinaceis, Col. 12, 75. sine vicaceis uvæ quomodo creentur, Col. Arb. 9. *Credo etiam ap. Cic. de Sen. 15 legendum ex acini vinaceo; non acino vinaceo. Respondet enim fici grano. Sed hoc jam viderunt viri doctissimi.** vinacea conspissata, Col. 12, 43. eluta & siccata, quæ de lora eximuntur, bobus dantur, Col. 6, 3.

Vinalia rustica, Varr. 1, 1.

Vinari lacus, Col. 12, 18. cellæ, Col. 1, 6. vasa, Cat. 19.

Vincire fœnum, Col. 2, 22. manipulos, Col. 2, 19. dolia plumbo, Cat. 39. vinciri virgas, Cat. 2. vinctura papavera somnos profugos, Col. 10, 104.

Vinco. victi sumus opere, Col. 11, 2.

Vinctus, quod cestum vocabant antiqui, Varr. 1, 8.

Vinculis quibus & quomodo religandæ vites, Col. 4, 13. vinculi genus ad infitionem diversum, Col. 4, 29. ex rubo, Col. 4, 31. ut vinculum exstet, Col. 12, 32. * vinclis in terram defigere vites, *h. e. furcillis*, Cat. 41.

Vindemiæ quæ opus sunt, uti parentur, Cat. 23. Col. 12, 18. Pall. 10, 11. matura esse unde cognoscatur, Col. 11, 2. Pall. 10, 11. quando & quomodo faciendæ, Varr. 1, 54. Col. 11, 2. vindemia facta quæ faciendæ, Cat. 26. * condimus, Col. 1, Præf. Varr. 2, Præf. vindemiam videt cella, Varr. 3, 2. *ita* messis & fœnificia, *ibid.* vindemiis Liberi exuberare, Col. 1, 1. * vindemia mellis, Col. 9, 15.

Vindemiatorum aleam subire, Col. 3, 21. * vindemiator, *fidus τρυγητής*, Col. 11, 2.

Vindemiatoria vasa, Varr. 3, 2.

Vindemio vinum, Col. 12, 33.

Vindicant rustici cibarium partem, *h. e. servant, compendii faciunt*, Col. 12, 14. vindicandum a sole sterquilium, Varr. 1, 13.

Vinæ utiles an sint, Varr. 1, 8. Col. 3, 3. quo agro ferendæ, Cat. 6. Varr. 1, 25. quale solum postulent, Col. 3, 1 & 12. Arb. 3. Pall. 1, 5. quale solum & cœlum, Pall. 2, 13. quam cœli regionem spectare, Col. 3, 12. quibus rebus instructæ esse debeant, Cat. 11. Varr. 1, 18. *huc pertinet* vinearum dos, Col. 3, 3. earum species multæ, Varr. 1, 8. tria genera, Col. Arb. 4. sunt vel laxius vel angustius consistæ, *ibid.* novellæ ut frequentandæ, Col. 4, 15. quos operarios requirant, Col. 1, 9. ut constitui & institui debeant, Col. 3, 4. Arb. 1. in hortulos ut dividen-

R U S T I C U M.

dæ, Col. 4, 18. tabulæ sunt, Pall. 2, 11. in constitutis quæ servanda, quæ vitanda, Col. 4, 24 — 27. ut curari debeant, Cat. 33. *add.* Col. 4, 3. cito ut crescant, Cat. 43. putandæ, Col. 4, 21. Pall. 3, 12. putari, inferi, pangi ut possint, Pall. 4, 1. pedari, Col. 4, 12. adminiculari & jugari, Col. 4, 26. fodiendæ in æstu quibus horis, Col. 11, 2. occari quando soleant, Pall. 9, 1. ut pampinari & quot fossuris excoli, Col. 4, 28. 11, 2. repastinata, Col. 3, 18. pulverari ut soleant, Pall. 4, 7. vinea inferior ut recreetur, Pall. 9, 2. veterana ut restituatur, Col. 4, 22. Pall. 4, 7. uti transferatur, Cat. 49. ut rescanda & propaganda, Col. 4, 2. Arb. 6 & 7. vineæ confeminales, Col. 12, 45. provinciales ut fiant & ut colantur, Col. 5, 4. Pall. 3, 11. *vineæ *pro vite*, Col. 4, 10, 22 & 26.

Vinealis terra, Col. 3, 12.

Vinearii coles, Col. 5, 6.

Vineaticos cultus, Col. 4, 33. vineaticæ falculæ, Cat. 21. vineaticus fructus, Col. 7, 3. femina, Col. 4, 1.

Vineta varii generis, Col. 3, 20. scrobibus ut ponantur, Col. 9, 13. novella, Col. 4, 5.

in Vineta factum accepti, Varr. 2, 4.

Vinitor qualis esse debeat, Col. 3, 3.

Vinitoria falx, Col. 4, 25.

Vinum quod quoque loco gaudeat, Cat. 6. *ubi pro vite poni videtur; & in universum hic observandum*, vinum, vitem, uvas, vineam, *cognata vocabula συνώνυμους interdum usurpari, ita vinum Amineum, & alia deinde, vid.* Cat. 6. Varr. 1, 25. Col. 6, 5. pendens qua lege veneat, Cat. 149. in dolis, Cat. 148. *ubi etiam de degustando: de admetiendo autem* Cat. 154. vino inferiori macte esto, Cat. 132. vini optima nota, Col. 12, 19. natura colore discreta, Pall. 11, 14. duraturum sit necne, quomodo experiaris, Cat. 108. ut curari debeat, Col. 12, 30. quibus condituris adjuvetur ad firmitatem, Col. 12, 19 & 28. ut promendum, Varr. 1, 65. * *Ad curationem & medicinam quasi vini ista*: candidum s. album e fusco, & limpidum e faculento ut fiat, Pall. 11, 14. velut vetus e novello, Pall. 11, 14. piscaturam ne referat, Pall. 11, 14. acescens ut curetur, Col. 12, 26. asperum ut lene ac suave fiat, Cat. 109. austerum ut optimum fiat, Pall. 11, 14. dulce ut fiat, Col. 12, 27. suave e duro, Pall. 11, 14. forte e molli, Pall. 11, 14. odoratum, Cat. 113. Pall. 11, 14. odore malo ut liberetur, Cat. 110. * *Gr-*

L E X I C O N

*nera vini a patriis, (vid. Vitis) colore &c. Amineum & Apicium, Cat. 6. Varr. 1, 25. atrum, Cat. 156 & 157. candidum, Veg. 3, 43. Eugeneum geminum, Cat. 6. Varr. 1, 25. Falernum, Varr. 1, 2. Helveolum minusculum, Lucanum & Murgentinum, Cat. 6. Varr. 1, 25. Tenetanum, Veg. 4, 10. * *Aliæ differentia vini a rebus externis: anniculum, vetus, Varr. 1, 65. cibarium, sed sincerum; Veg. 3, 52. familiae, Cat. 57 & 104. praeliganeum operariis, Cat. 23. tale enim videtur factum, de quo classe proxima. praefaminum vinum concinnavit Car. Stephanus, nescio quam bene ex Cat. 141. * Conditurae diversae notae. Abrotonites & absinthites, Col. 12, 35. Coum, Cat. 105 & 112. Cydonites f. Cydonite, Pall. 11, 20. factum, Cat. 153. Glichonites, Col. 12, 35. Graecum, Cat. 24 & 105. Graeco simile, Col. 12, 35. idem est marina f. salsa conditum, Pall. 11, 14. Hysfopites & Marathrites, Col. 12, 35. Marrubii, Col. 12, 32. Murteum, Cat. 125. idem Myrtites vel Myrtite, Col. 12, 38. Pall. 7, 11. scillite f. seillites, Col. 12, 33. Pall. 8, 6. stypticum fere convenit cum myrtite, Pall. 2, 17 & 11, 14. Thymites, Col. 12, 35. violaceum, Pall. 5, 6. * *Medicamentosa alia: ut alvum bonam faciat, Cat. 114. ad lotium, Cat. 122. ischiacis utile, Cat. 123. pestilentiae & stomacho conducens, Pall. 11, 14. * Succus aliorum pomorum etiam vinum vocatur. e pomis, Pall. 11, 16. e malis, Pall. 3, 25. e malis granatis, Pall. 4, 10. de piris, Pall. 3, 25. e sorbis & piris, Pall. 2, 15.*
 Viola, Col. 10, 102. ejus satio & cultura, Col. Arb. 30. Pall. 3, 21. agrestes apibus gratæ, Pall. 1, 37. luteolæ & Sarranæ, Col. 9, 4.
 Violaceum oleum, vinum, Pall. 5, 6.
 Violaria in fundo facere non est utile, Varr. 1, 35.
 Violatum conditum, Pall. 3, 32.
 Violenter invadit appropinquantem canis, Col. 7, 12.
 Violentia hiemis assidua, Col. 1, 1.
 Viperæ morfui remedi. Col. 6, 17. Veg. 3, 79.
 Viri munia, Col. 12, Præf.
 Virantum, Veg. 1, 26. *N. L.*
 Virentia, Col. 1, 5. 3, 8.
 Vires oleæ in radices abibunt, Cat. 61.
 Virescere in uvis an signum maturitatis, Col. 11, 2.
 Virgæ cum baccis ut servantur, Cat. 101. in sua virga hærentia mala, Varr. 1, 59.**

R U S T I C U M.

Virgea sepes, Col. 11, 3. area eod. fere intellectu, Col. 7, 3. crates, Col. 1, 6.

Virgines promæ, Col. 12, 4. Illyricæ succumbunt, quibus volunt, Varr. 2, 10. * virgo equa, Pall. 1, 35.

Virgulas dabis cautere, Veg. 3, 41. lineas vocat Veg. 1, 28.

Virgulta, de viribus, Col. 4, 23.

Viride edere, Cat. 54. pabulum, Col. 7, 9. virides rosæ, Pall. 6, 17. i. e. fucci plenæ & recentes. *Exempla vide apud Barthium Adv. 24, 15 & 28, 4. Sic etiam Græci utuntur verbo χλωρός, quo de Bodæus a Stapel ad Theophrasti hist. plant. 2, 8. Schætzg. viridis ramus abscindendus, Pall. 1, 6. i. e. qui multum quidem succum habet, sed non semper fructus. Idem. viridia aquæ familiaria, Col. 8, 15. * viridis ætas, Col. 1, Præf.*

Virilitate omni ademta, Col. 6, 26. virilitatis robore subducto, Pall. 6, 7.

de Virore aliquid superest hordeo, Pall. 7, 12.

Virofi ne fiant loci mulieris, Cat. 157.

Virus noxium humoris, Pall. 2, 15. & caries vetustatis, Col. 3, 11. inest terræ post sementim hordei, Col. 2, 9. ciceris & lini, Col. 2, 14.

Vis major cœli, Col. 1, 7. *vid. Plin. 18, 69.*

Viscatæ virgæ, Varr. 3, 7.

Viscum infitioni adhibitum, Pall. 3, 17. in remediis, Veg. 3, 2 b. visci Ital. unc. 3, Veg. 4, 14. visci folia, Col. 6, 5. visco se oblinunt accipitres, Varr. 3, 7.

Vifula vitis, Col. 3, 2.

Vitæ duæ, rustica & urbana, Varr. 3, 1. rustica antiquior, *ibid.* vitam longioris ævi sortitus est cervus, Col. 9, 1.

Vitalibus vitiatis, Veg. 3, 25.

Viteus coliculus, capreolus, Varr. 1, 31.

Vitex. de vitice muscus, Veg. 2, 47. *eadem arbuscula, quæ Agnus castus Dodonæo.*

Vitiarium, Cat. 40 & 47. Varr. 1, 31. Col. 3, 4 & 5. vitiaria facienda, Col. 11, 2. Arb. 1. vitium seminarium *vocat* Col. Arb. 1.

Vitacula debilis roboranda, Pall. 3, 12. viticulæ uni superjecta pellis, Pall. 1, 35. pullulanti quot relinquuntur materiæ, Pall. 6, 2. * viticula cucumeris, Pall. 4, 9.

Vitiferarum arborum rami ut formentur, Pall. 3, 13.

L E X I C O N

Vitiginei furculi, Cat. 41. vitigineis foliis contegunt, Col. 12, 16.

Vitiles alvi, Varr. 3, 16. vitilia cola, Cat. 11. Vitile dicitur, quidquid viendo factum est. Nam & funes, & corollæ, & alia, quæcunque plexili opere sunt, vieri dicuntur. Vitiles alvi apud Varroni, qui ex viminibus facti. Perperam Victorius vitile exponit lentum, & quod facile flectitur. Immo vitile est τὸ πλεκτὸν, quod ex vimine & viendo factum est. Sic apertile, τὸ ἀνοικτὸν, & similia. Plin. lib. 22, c. 4, de foliis palmæ: Nunc ad funes, vitiliumque nexus, & capitum levia umbracula funduntur, πρὸς τὰ τῶν πλεκτῶν ἄμματα. Hæc Salmasius ad Solin. c. 22, p. 174. Schætzg.

Vitio. vitiat ova gallus crebriore initu, Col. 8, 11. vitiat in opere instrumentum, Col. 12, 1, ne vitientur boves aliqua offensa, Pall. 4, 12.

Vitiosum pecus, Varr. 2, 1.

Vitis. De cultu ejus tribus libris, nempe III, IV & V, cum præcipiat Columella, nemo expectat, credo, ut omnia loca huc referamus. Multa enim, quæ ad rem ipsam pertinent, præcepta sunt in Vineæ. Persequamur tamen ordine, quantum licet, quæ præ ceteris notanda videantur; tum ex Columella, tum ex ceteris. Sulcos & propagines quales desideret, Cat. 43. quomodo ferantur, Cat. 28. quot modis ponantur in provinciis & in Italia, Col. 3, 14. ponuntur passinato solo melius, quam novali, Col. 3, 15. poni, putari, propagari, reparari quando deb. Pall. 11, 4. ablaqueari, Col. 4, 8. Pall. 2, 1 & 11, 5. fodi, Col. Arb. 12. passinari, Col. 3, 13. putari, Cat. 32. Col. 4, 9 & 10. ut. 23 & 24. Arb. 10. Pall. 1, 6. 3, 15. pampinari, Col. Arb. 11. Col. 4, 17. ut. 27 integræ & 28 ut. 29. pedari, Col. 4, 12. s. palari, Pall. 3, 20. alligari, Col. 4, 13 & 20. Pall. 4, 7. jugari, Col. 4, 17. pulverari, Pall. 8, 1. propagari, Cat. 133. Pall. 3, 16. 11, 16. ex arbusculo transferri, Pall. 3, 10. inferi, Cat. 41. Col. 4, 29. Arb. 8. Pall. Inf. 45. femina quæ optima, Col. 3, 10. Arb. 3. qualis malleolus legendus, Col. 3, 6. caput, vid. h. v. Vitis arbutiva, Col. 5, 6. Arb. 16. vitis capitata & brachiata, Col. 5, 5. jugo superposita, aut arundinum statuminibus per orbem connexa, Col. 5, 5. sine adminiculis consistens, Col. 5, 5. prostrata, *ibid.* * vitis quæ ferax, Col. 3, 6 & 7. Arb. 2. Pall. 11, 3. prodigialiter feraces vites, Col. 3, 3. biferæ, Varr. 1, 7. tricenariæ, Varr. 1, 2. vitis unius intra biennii tempus progenies duo juge-

R U S T I C U M.

ra, Col. 3, 9. oleri inimica, Varr. 1, 16. steriles ut curen-
tury Pall. 12, 10. Col. Arb. 8. lacrimarum nimietate
tabescentes, Pall. 3, 30. quarum fructus humore putrescit,
Pall. 10, 18. macræ, Cat. 37. ægræ, Pall. 4, 7. læsæ, *ibid.*
ne a bestiolis infestentur vites, Pall. 1, 35. ne sine fruge
luxurient, Pall. 12, 9. radices ne implicentur, Col. 3, 15.
ut fructum ad maturitatem perducant, Col. Arb. 8. ut bo-
tryones & albos & nigros ferant, Pall. 3, 33. cinis vitis
vini colorem mutat, Pall. 11, 14. * vitis vel ad escam de-
ponitur, vel ad effusionem, Col. 3, 2. quæ ad escam uti-
les, Col. 3, 2. *De reliquis generibus, speciebus, nominibus,
ante omnia admonitio tenenda ipsius Columellæ, qua longum
catalogum claudit 3, 2. Hic nomina vitium, uvarum, vino-
rum, elementari ordine proponemus: loca auctorum nostrorum sub
suis cujusque literis indicantur. Alba huc non pertinet, vid. mox
separatim.* Albuclis. Allobrogica. Amethyftos. Aminæa. Apia-
na. Apicia. Arcella. Arcellaca vel Arcelaca. Argitis. Avara.
Basilica. Biturica. Bumamma f. Bumastus. Ceraunia. Coco-
lubis. Cydonitæ. Dactyli. Duracinæ. Elvenacæ f. Helven.
Emarci. Eugeniæ. Fæcinæ. Fereolæ an Ferreolæ? Fregellanæ
nigræ. Gemellæ f. Geminæ. Germanæ. Græculæ. Helvenacæ.
Helveolæ f. Helvolæ. Hirtiola f. Irtiola. Hispanica. Inerticula.
Lanata. Libyca. Longa. Merica. Miscellæ. Murgentinæ. No-
mentanæ. Numisanæ. Oleagineæ. Pompejanæ. Præcox. Pre-
tiæ. Pfithiæ. Purpureæ. Rhætica. Rhodiæ. Rubellianæ. Scan-
tianæ. Scirpula. Sircitula. Sophortia. Spionia. Sticulæ. Tha-
sia. Theriaca. Tripedaneæ. Variæ f. Helvolæ. Vennuculæ
an Vermiculæ? Unciaræ. * Uniufne, an diverforum gene-
rum ponendæ? Col. 3, 20. Pall. 3, 9. quæ, quibus locis
gaudeant? Cat. 6. Col. 3, 1. Pall. 3, 9. quæ inprimis con-
ferendæ, Col. 3, 2. per species digerendæ in suos sibi hor-
tos, Col. 3, 20 & 21. * vitis vel flagellum est, vel palma,
Varr. 1, 31. pro palmite etiam Cat. 41. Quin * vitis alba,
propter qualemcunque similitudinem est Bryonia alba, de qua
Col. 10, 347. it. 12, 7. & Pall. 1, 35. Gr. ἀμπέλος λευκή,
Gall. Couleuree, nostris Stichwurz. Multa de hac Plin. 23,
16. & ibi Harduinus. * vitis & viticula, de ramis cucumeris,
Pall. 4, 9 & 10. de arundinis flagello posuisse videri potest
Cat. 47. Sed mihi non liquet.

Vitificat lectio expuncta ex Col. Arb. 7. jam legitur radi-
ces vitis citet.

- Vitium tritici filigo, Col. 2, 9. i. e. secundum quoddam,

L E X I C O N

inferiusque genus, ex priori ortum, ut vitium vini acetum Plin. 23, 27. cf. Col. 2, 6 pr.

Vitreus, *a, um.* vasa vitilia vel vitrea, Col. 12, 4. fidelia vitrea, Col. 12, 56^r* in vitreo componere napa, Col. 12, 34. *ubi substantivè poni videtur.*

Vitulus & vitula, Varr. 2, 5. vituli quando nasci, quomodo ali soleant, Pall. 5, 7. castrari, Col. 6, 26. Pall. 6, 7. 7, 6. * Vitulus cognomen Pomponiorum, Varr. 2, 1 & 11. * vituli marini adeps, Col. 6, 32. pellis, Pall. 1, 35.

Viva terra, Pall. 3, 32. *interpretor ex loco herbido vel frugifero sumam.*

Vivacitas filicis absumitur, Col. 2, 2. vivacitatem suam prorogare in X annos, Col. 11, 3.

Vivaria silvestrium pecudum, λαγοτροφεία, Col. 8, 1. ferarum, Col. 9, 1. vivarium frequens piscibus, Col. 8, 16. vivaria ab mari delata, Col. 8, 16.

Vivax herba, Col. 10, 88. vivacior est cunila, quam ut, Col. 11, 3. vivacissima arundo, Col. 4, 32.

Viverra ne perrepat, Col. 8, 15.

Vivido halitu caloris animatæ apes, Col. 9, 13.

Viviradix præstat malleolo, Col. 3, 14. ut ematur, Col. 3, 3 & 4. deponatur, Col. 3, 15. educetur, Col. 4, 6. de pastinato eximatur, Col. 3, 3. transferatur, Col. 4, 16. in provincialibus vineis ut tractetur, Col. 5, 5. * in rosa ferenda adhibetur, Varr. 1, 35.

Vivo. vivere prisca quibus soliti fuerint, Varr. 2, 1. si utraque vixerint, *h. e. comprehenderint, convaluerint, davon kommen*, Col. Arb. 16.

Ulcus tetrum, Cat. 157. ulcera facta, Col. 6, 8. ulceribus remedium, Cat. 157. Col. 6, 13.

Uliginosus ab aquoso quid differat, Varr. 1, 6. fit locus, cum delapsus aquæ non habet, *ibid.*

Uligo. uligine redundat regio, Col. 1, 6. uliginem dulcem desiderat, Col. 11, 3. * morbus pedum, *qui & dulcedo*, Veg. 2, 52.

Ulmei folii callum, Pall. 4, 10.

Ulmi ut ferantur, Cat. 28. ulmorum genera, satio, cultura, Col. 5, 6. generosissima Atinia, Col. Arb. 16. ulmus apium ventrem solvit, Col. 9, 13. ulmi utiles in finibus, Varr. 1, 15. catenis, Pall. 12, 15. semen ulmi samera, Col. 9, 13.

Ulpicum, Allium Punicum ἀρροσκόπον, Col. 11, 3. Bæticum, Veg. 1, 18. ulpici caput, Cat. 71. satio & cul-

R U S T I C U M.

tura, Col. 11, 3. Pall. 12, 6. Ulpica late olentia, Col. 10, 113.

Ultro citroque, Cat. 33.

Ulvæ palustri figuratæ spartæ; Pall. 12, 7.

Umbilicus perlici, Pall. 12, 7.

Umbra villæ publicæ utamur, Varr. 3, 2. umbras compescere, Col. 4, 27. piscis, Col. 8, 16. Gr. *οὐλίσσα*. Laudat Ovid. *Halieut.* 111. Auson. *Mosella* 90. ubi Freherus docet, ombrina *Italica* dici, Gallis Maigre.

Umbraculis objectis defendatur arbor; Pall. 12, 7.

Umbratilis mora, Col. 1, 2.

Umbriæ boves, Col. 6, 1. metendi ratio, Varr. 1, 56.

Umbriferæ rupes, Varr. 2, 2.

Umbro. umbrant virgæ, Col. 5, 7. umbrantes platānos; Pall. Inf. 145. umbrantibus arbutis tecta, Pall. 9, 8.

Ummidius, *vid.* Immidius.

Uncia jugeri, Col. 5, 1 & 2.

Unciariæ vites, Col. 3, 2. *a pondere acinorum dista* Plin. 24, 3. *Schætzg.*

Uncinis æreis tolluntur vermes e fico, Pall. 4, 10.

Unctioni quotidianæ oleum secundarium, Col. 12, 52.

Unctum (*editi.* uncta) pingue, Veg. 3, 71.

Uncus, *a*, um. unca vitis, Col. 4, 13. *curva.* unco digito educere, Col. 7, 11.

Uncus (*int.* clavus) infixus solo, Col. 3, 18. unci ferrei, Cat. 10 & 13.

Unda supernantis olei, Pall. 2, 19. undis duabus aut tribus fervere patieris, *aussieden 2 oder 3 mahl*, Pall. 12, 22.

Unde, *a quo*, Varr. 1, 40 & 41.

Undevigesimo die, Col. 8, 5.

Undo. undare cœpit aqua calefacta, Pall. 3, 25.

Unguen indere, Cat. 79 & 80. unguine ceti linitur, Col. 6, 32.

Ungo, *vel* unguo. unguito lectum fel bubulum, *pro felle* bubulo, *Saferna apud* Varr. 1, 2. unguere corpus, Varr. 1, 2.

Unguis. ad unguem quadrare, Col. 11, 2. dolare, *ibid.* *Ad perfectam absolutionem: translatio a marmorariis, qui juncturas marmorum tum demum perfectas ducunt, si unguis superductus non offendatur, unde jam quæcunque perfectissima esse volumus significare, ad unguem facta esse dicimus. Horat. Ad unguem factus homo. Beroald. * unguis duo bovis in ungula una, Varr. 2, 5. Col. 6, 12. add. Veg. 1, 56. * unguet*

L E X I C O N

ferrei, Col. 12, 18. * custodum in vite, Col. 4, 24. Pall. 3, 12. *dura illa & sicca partes ultra gemmam ultimam superiori anno relicta, (neque enim consultum est sarmentum incidere, Col. 4, 21) postquam germinavit gemma refecanda. vid. Ungula, * unguis marini, Veg. 1, 20. 4, 12. vid. Plin. 9, 33 pr. & ibi Harduin.*

Ungulæ lætæ remedia, Col. 6, 15. restituendæ ratio, Veg. 2, 56 & 57. de perna, Cat. 158. * ungulis similis resectio palmitis, Col. 4, 24. *vid. Unguis.*

Unicolores pecudes, Varr. 2, 4.

Unio cepa simplex, Col. 12, 10. *vid. Salm. ad Solin. p. 822.*

Unitas coloris apparet, Col. 7, 3. dum unitas fiat, Col. 12, 22. unitatem faciunt, Col. 11, 3. 12, 24.

Universitas operis inchoati, Col. 9, 2. rusticationis, Col. 1, Præf. tergoris, Col. 7, 3.

Univerſi genitor, Col. 3, 10.

Unus ex multis, *exceptiva & cum prærogativa*, Col. 11, 1. unæ fibulæ locum facito, Cat. 19. uno *dativ.* Varr. 1, 18. unæ quadrigæ, Varr. 2, 1. unas molas, Cat. 13. * unum & vigesimum diem, Col. 8, 5. Arb. 26. * unus & imus *confund. ubi vid.*

Vocabula sua mutare, *h. e. nomina*, Col. 3, 2.

Vocale instrumentum, Varr. 1, 17.

Vociferant galli, Varr. 3, 9. vociferatus est anser, Col. 8, 13.

Vocificantes, Varr. 3, 16.

Volatile pecus; Col. 8, 4.

Volatura coturnicum, Varr. 3, 5. a volatura capiuntur turtures, Col. 8, 9. * pro ipsis turdis, Col. 8, 10.

Volema pira, Cat. 7. Col. 5, 10. 12, 10. *volam implentia interpretatur etiam Rhod. ad Scribon. c. 104, p. 174.*

Volo, velit dignari, *pro dignetur*, Col. 11, 1. *ubi laudabat Schattg. Reinesium & Burmannum ad Petron. c. 70. volunt volucres purum locum, Varr. 3, 6. volens propitius, Cat. 134 & 139. volentibus Divis, Cat. 141.*

Volvæ intimæ, *χολίω*, Varr. 2, 1. *Ita volvam pomorum apud Scribon. comp. 104, p. 174 Rhod. Hadrian. Junius interpretatur pomi medium, in quo velut loculo femina latent. Urfinus malebat valvæ.*

Volucra ne vites lædat, Col. Arb. 15. *cf. Col. 10, 333, ubi volucres infestæ Baccho. Ex lectione Pliniana communis, lego volvox. Plinii verba ad hanc rem pertinentia subscri-*

R U S T I C U M.

*psst, quæ sunt hæc: Alii volvocem appellant animal præro-
dens pubescentis uvas: quod ne accidat, falces cum sint
exacutæ, fibrina pelle detergunt, atque ita putant, aut
sanguine hircino liniri volunt post putationem easdem. Idem
Plinius, & ante Plinium M. Cato convolvolum nominarunt
bestiolam damnificam, atque vineas infestantem, qui fortassis &
convolvendo nomen accepit, eo quod se convolvat atque intor-
queat circa pampinos. Eundem opinor esse involvolum, de quo
scitum est Plautinum illud in Cistellaria: Imitatur nequam be-
stiam & damnificam involvolum, quæ in pampini folio in-
torta implicat: itidem hæc exorditur sibi intortam oratio-
nem. Qui vult, ne convolvulus in vinea nascatur, medicamen-
tum faciat ex amurca decocta ad crassitudinem mellis cum bitu-
minis tertiariorum & sulphuris quartario: hoc vites sub caput & sub
brachia perungat, ita convolvulus non fiet in vinea. Beroald.
Sed vulgatum tuetur Pius annot. post. c. 170.*

Volucres duum generum, Varr. 3, 5.

L. Volumnius Senator, Varr. 2, 4.

Voluptas delectationem quærit, Varr. 1, 4.

L. Volusius, Col. 1, 7.

Volutationis utilitas, Veg. 1, 56.

Voluto. volutare Caricas in massas, Pall. 1, 30. per ter-
ram volutari debent vasa, Col. 12, 48. * volutantur in pul-
vere gallinæ, Varr. 3, 9. volutant se pulli, Varr. 3, 9. vo-
lutari lacu gaudet fus, Col. 7, 10. volutare intransitive,
Veg. 1, 47.

Vomer si læserit ungulam, Col. 6, 15. Veg. 3, 4. vomere
levi summam terræ partem fauciare, Col. 2, 2.

Vomis inutilis, Cat. 135. MSS. vomeris, quæ fortasse le-
sio repudiari non debet. Grammatici enim testantur, vetustissi-
mos multa hujuscemodi protulisse, ut supellectilis nominandi
casu, & non tantum supellex aicerent. Victor.

Vomicæ intus natæ, Veg. 3, 53.

Vomo. quæcunque vomit latrina, Col. 10, 85. vomers
uliginem, Col. 2, 9.

Vorsare rudibus, Cat. 80.

Vortere locum bipalio, & vorsum, Cat. 46.

Vortumnus, Col. 10, 308.

Vorum pro bubus, Cat. 81.

Urbanus fundus, an pro suburbano? Cat. 8.

Urbis terminum taurus & vacca signant aratro, Varr. 2;
1. Col. 6, Præf. circa urbem, Romam, Pall. 3, 25.

L E X I C O N

Urceolaris herba, Veg. 1, 34. parietaria *Dodonæo*, quod urceis vitreis *detergendis adhibita*.

Urceum aheneum, quod, Cat. 13.

Urceus. urcei aquarii, Cat. 10. fictiles, Cat. 13. urceis progeritur oleum, Col. 12, 50. urceo fictili, Col. 12, 44.

Uredo est a frigore, Col. 3, 20. *Passim urendi itemque adurendi verbum frigori attribui docet Fabri thesaurus*. Uredo & vulnuscula in elephantiasi, Veg. 1, 16.

Urina si ægre fluat aut genitalia deurat, Col. 6, 30. urina hominis apta furculis, Col. 2, 15. adversus vermes, Pall. 3, 25. 4, 10. urina pota reficiuntur apes cœliacæ, Varr. 3, 16. vetus pomis & vitibus affunditur, Pall. 3, 8. 4, 8 & 10. 12, 10. bubula advers. campas, Pall. 1, 35. asini obviat vermibus, Pall. 4, 10. bubula vel hominis, Col. 9, 13. *vid. Lotium*.

Urna quinquagenaria, Cat. 10. *quinquaginta sextariorum capax*, *Turneb.* 7, 22. urnæ spartæ, Cat. 11.

Urnales II, Cat. 13. *forte ad urceos refertur*.

Uro. uratur vi secuti algoris, Pall. 11, 5.

Urpicem unum, Cat. 10. *quidam Iripicem malunt. Videtur urpex antiquior, ut ex ὑρῖπας factus est imber*.

Urruncum, Varr. 1, 48.

Ursini adipis vires, Pall. 1, 35. ursinus sanguis, Col. Arb. 15.

Urticæ enecant anserculos, Col. 8, 14.

Ursioni quæ supererunt, Cat. 38. suæ quod satis sit, Cat. 145 & 149.

Usque adeo quo præacueris, Cat. 40. donec crassius erit, Cat. 86 & 88. dum fiat crassum, Cat. 95. usque eo dum colliquescant, Col. 12, 22. raduntur quoad eliciatur sanguis, Col. 6, 31. usque quoad erunt lactentes, *quamdiu*, Varr. 2, 7. usque quo incipit esse, Pall. 4, 1. usque donec commadebit, Cat. 156. usque dum habebis, dato, Cat. 30. usque in nostra tempora, Col. 12, Præf. in LX annum, Col. 11, 1. in annos VII, Pall. 3, 26. in Kal. Octobr. Col. 4, 5.

Ustura ne constringat medicamentum, Veg. 4, 8.

Usurarum semisses, Col. 3, 3. usura semissium, Col. 3, 3. usuram adjiciunt quædam servata diutius, Varr. 1, 69.

Usurpare res urbanas, *agere*, Varr. 2, Præf. usurpatur hæc initio æstivo tempore, Col. 5, 11. hæc non sunt usur-

R U S T I C U M:

panda (*facienda*) continuis annis, Col. 12, 44. usurpant hoc nomine ramos agricolæ, Col. 5, 6.

Ufus magister, Col. 10, 339. 4, 11. & experientia dominantur in artibus, Col. 1, 1. cum usus exigit, Col. 12, 7. in hoc usu, *pro* in hunc usum, Col. 12, 48. usu continuo gratia pascui exolefcit, Col. 7, 3. in usu est post annum, *adhibetur*, Col. 12, 21. si quid usus venerit, Cat. 4.

Ut ἐκβατίνῃ eo conveniunt, ut ipsi se necent cusculiones, Varr. 1, 63. * *conditionale est*: ut Salserna dicat verum, Varr. 1, 19. ut hæc scripserit in agricultura, Varr. 1, 2. * *pro* verbi gratia, Varr. 2, 1 & 2. ut puta, Col. 5, 2. * ut enim ἄτε δὴ Scal. *ad loc.* Varr. 2, 9, ut ejus, quod eo comite indiget &c. *leg.* ut enim quod &c. *vid.* Quod enim. * ut maxime, Col. Arb. 7. * *omissum*, vel ἀπὸ τοῦ κοινῶν *rependendum* ex ne *præmissio*, Col. 8, 7: ita ne vegetur, sed potius &c. * ut consideret vinitor, *pro* consideret, *vel* opus est, ut consideret, Col. 4, 24. * ut accumbit, vix refurgit, *pro* cum, Veg. 3, 83. * ut quisque locus frigidus erit, is primus conferatur *rel.* Col. 11, 2. * *an duplicem personam sustineat* n̄ ut, *vid.* Varr. 2, 1: ut ex arboribus &c. *pro* ut sic ut. Col. 7, 3: ut & ante diximus &c. *ubi ad verbum* diximus *relata*, *comparandi adverbium est*; ad meminerimus, *conjunctio*. Col. 11, 2: ut quæque res defecta erit. *Considerandum etiam*, *an* n̄ quam *eodem modo posita sit* Cic. *fin.* 3, 9: Quid autem apertius, QUAM, si selectio nulla sit ab iis rebus, quæ contra naturam sint, earum rerum, quæ sint secundum naturam, tollatur omnis ea, quæ quærat laudetque prudentia? *unam* quam *postulat nomen comparativum* apertius, *alteram verbum* tollatur. * *pro* ut *leg.* *videtur* utut, Col. 1, 1 *fin.* ut occupato.

Utensilia, quibus aut alitur hominum genus, aut excolitur, Col. 1, 3. 2, 13. 12, 1. *ita* utensile far, vinum, *rel.* Varr. 1, 2. utensilibus collectis revolant apes, Col. 9, 5.

Uterque. ea res utraque, Col. 1, 9. quod utrumque usurpatur, Col. 3, 14. utraque summæ, Col. 5, 1. quæ utraque genera, Col. 5, 11. *sic* Col. 1, 7 & 8. 4, 1.

Uterum corrumpit in ovibus aqua varia tempore admiscitur, Varr. 2, 2. in utero dolii, Col. 12, 4.

Utilis sapor pomorum, Pall. 4, 10. magis utilior nepotibus, quam filiis, Col. 6, 37. * *utillime* & *utillimus* MS. Pall. 8, 1. 11, 4. 12, 15.

ad Utilitatem adducere, *de bove domando*, Varr. 1, 20.

L E X I C O N

Utique, *in concedendi significatione*, Varr. 2, 4, 3, 7. Col.

1, 4, 4, 7.

Utor. uti factoribus, Cat. 13. erit qui utatur, Cat. 7. utenda rogat, Cat. 5. utito *pro* utitor, Cat. 96, 107, 123 & 126. quam uti voles, Cat. 118. vilicam uti, Cat. 142. vicinas, Cat. 143. *vid.* Adufus. Quam rem utuntur medici, Varr. 3, 16. ex altero loco, *cisterna*, ut homines, ex altero, *lacu*, ut pecus uti possit, Varr. 1, 11.

Utrinque secus, Cat. 21.

Utroque, *ad majores pariter atque ad minores*, Varr. 2, 10.

Utrum editis, *sine interrogatione*, Varr. 3, 2.

Utrumne confuerit, Col. 11, 1.

Uvæ bis mille in una vite, Col. 3, 3. ut varii generis & coloris acinos ferant, Col. Arb. 9. *sine* granis ut nascantur, Pall. 3, 29. *quod idem est*, *sine* vinaceis, Col. Arb. 9. si nimio imbre complutæ sint, ut cognoscatur, Col. 11, 2. ut ferventur (ollares) Col. 12, 43. Pall. 10, 17. in vite ad veris initia, Pall. 12, 12. ut siccentur, Col. 12, 15. coctæ ut ferventur, Cat. 25. passæ, Cat. 7. ut fiant, Col. 12, 39. passæ Græcæ ut fiant, Pall. 11, 22. * silvestres, Pall. 7, 21. labruscam *alias* vocant. * uvæ marinæ, Veg. 1, 20. 4, 12. *inter suffimenta: piscis est* Plin. 9, 1. ubi *vid.* Harduin.

Vulcanalia, Col. 11, 3. *Dies feriatius Vulcano dicatus, dicitur* Vulcanalia. *M. Varro*: Vulcanalia a Vulcano, quod ei tum feriæ, & quod eo die populus pro se in ignem animalia mittit. *Plinius*: A Vulcanalibus lucubrare incipiebat studendi causa. *Beroald.*

Vulgares equi, Col. 6, 27.

Vulgo jacentes testæ, *possim*, *temere abjectæ*, Col. 9, 12.

Vulneribus medentia, Col. 6, 32.

Vulpibus communis vinea, Varr. 1, 8.

Vulfiniensis lacus, Col. 8, 16.

Vulfant jumenta, cum aliquid ruperunt, Veg. 3, 42.

Vulsura pecorum tonsura antiquior, Varr. 2, 11.

Vulfus *est* *pejus* & *cum periculo tussiens*, *quod colligas* ex Veg. 1, 53. 3, 65, 66 & 68.

Vulturinus, *Eurus*, Col. 5, 5. 11, 2.

Vultus. vultu eodem venit æstas aut hiems, Col. 1, Præf.

X.

X decussis, Col. 3, 13. * X *pro* ff. laxatus *pro* lassatus

R U S T I C U M.

MS. Pall. 4, 12 *extr.* & sæpe codex Columelle Lipf. Etiam sæpe apud Vegetium, v. g. de laxis, h. e. lassis, 1, 38. ita tristago, trixago cet.

Xylobalsamum, Col. 12, 51.

Y.

Yricus, Veg. 1, 38. forte colore iridis.

Yris illyricæ, Veg. 1, 34. & yreos crudi, forte floris iridis, Veg. 1, 20.

Z.

Zeus piscis, Col. 8, 16.

Zinziberis triti, Pall. 11, 20.

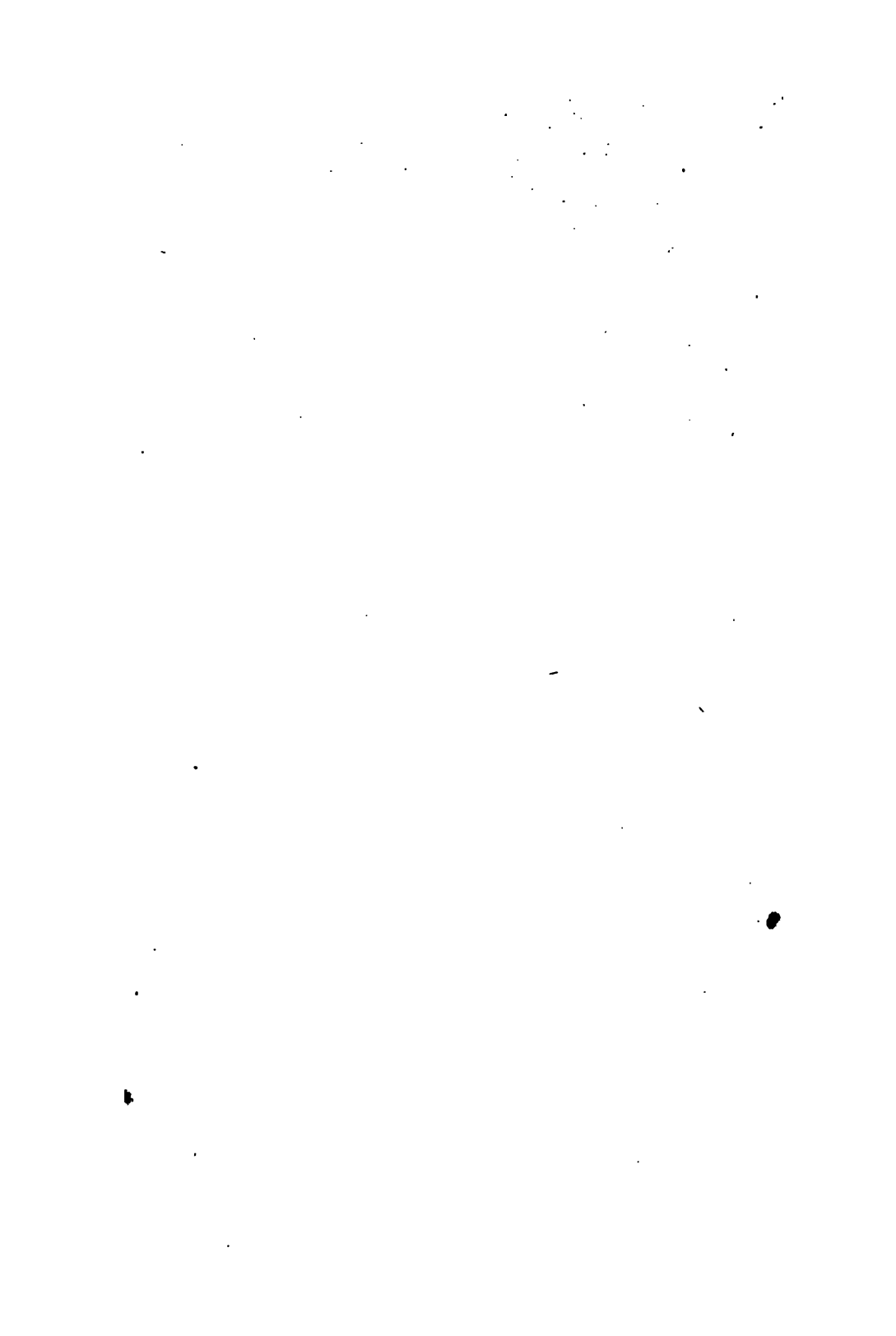
Ziziphus arbor apibus grata, Pall. 1, 37. rutila & alba, Col. 9, 4. satio & cultura, Pall. 5, 4.

Zizipha ut servantur, Pall. 5, 4. MS. Pall. melius, zizyphum, & ita quoque Vindanion Geopon. 10, 43. Ceterum fructus zizyphi noti sunt apud nostros. Videantur Baptist. Pius annot. post. c. 37, Salmas. ad Solin. c. 52, p. 730, Bodæus a Stapel ad Theophrast. hist. plant. 4, 4, p. 328 s. Schættg. Officinæ appellant jujubas.

Zungitis, Veg. 4, 16. N. L.

Zythi Pelusiaci pocula, Col. 10, 116.

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

JUN 29 1996

Stanford University Libraries

3 6105 013 379 347

878.08
S44E
v.4

Scriptore
Scriptore
latini e recen

NAME

SEPER

Oct 10 1898

SEP 29

Oct 10 1898

FEB 8 1898

REPAIR SHIP REPAIR SHIP

OCT 3

1938

JUN 20 1952

406211

